

TRACTATUS

DE CRIMINE

LAESAE MAIESTA-
TIS INSIGNIS, ET
ELEGANS,

SVMMO STUDIO AC DILIGENTIA
per clarissimū consummatissimūque Vtr. Iur. Docto-
rem D. HIERONYMVM GIGANTEM
Forosemproniensem elucubratus,

ET ad communem studioforum, Iudicum, pariter & causarum
Patronorum, aliorūque in foro praesertim criminali
versantium commodum, & vtilitatem, nunc
primum in lucem editus,

CVM SVMMARIIS, AC INDICE
materiae locupletissimo,

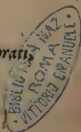
super

LVGDVNI,

Apud Sebastianum Bartholomaei Honorati

M. D. LVII.

Intellone

13-7-A-11

LAVRENTIO
PRIOLO INCLYTO

VENETIARVM DVCI

Hieronimus Gigas Iurisconsul-
tus inoffensam foelicitatem
precatur.

* *

NTIQVORVM morem
fuisse legimus, Princeps serenissi-
me, quem etiã in plerisque Pro-
vincijs etate nostra servari vidi-
mus: Vt ad principatus sublimem
solum noviter assumpto à subdi-
tis munuscula qualiacũque quis-
que potest offerantur. Cũ autem nuper vacante hu-
ius inclyta Ciuitatis Venetiarum Ducali sede, Patres
illi amplissimi, Senatoresque optimi, quibus noni Ducis
electio legum decreto contigerat, Quem nam tam subli-
mi Reipublica præsicerent, animo voluerent, considerã-
tes vera Christiana religionis cultum, qui in te semper
apprimè floruit, & sine quo nullus ad huius dignitatis
gradum, ut ceteris præsint, assumi debet: vitã que tue in-
tegritatem, singularem erga patriam amorem, constan-
tem iustitiam omnibus equali lance per te administrari
solitam, Diuinãque tuam clementiam, que Principem
Deo similem dubio procul efficit, liberũque in-

consulendo animum nulli voluptati deditum, incomparabile tuum in rebus agendis ac Reipublica negotijs administrandis iudicium pariter & experientiam, pietatem, & humanitatem in cunctos, quæ una virtus sui dulcedine etiam Barbarorum ingenia demulcere consuevit. Amicos augere, & inimicos mites reddere, pariter & conciliare valet tuam in aduersis constantiam, in prosperis prudentiam, in ambiguis & obscuris mirificam ingenij tui solertiam, Erga subditos singularem benivolentiam, paternamque charitatem, in externos benignitatem, erga viros probos & de literis optimè meritos, quos semper fouisti ac protexisti, singularem animi tui propensionem. Perpendentis que quo studio, quâue diligentia sacre scripture, ac Græcis Latinisque literis assiduam operam nauaris, In quibus te talē reddidisti, ut cuicunque viro vel doctissimo (absit adulationis verbū) merito conferri valeas. His igitur atque alijs immensis virtutibus tuis allekti, amplissimi & sapiētissimi illi Senatores (diuinum ut credere par est) afflati numine, te huius inuictissima Reipublica Ducem maxima cū totius populi acclamatione diuinitus elegerunt. Quā sanē dignitatē tibi potius oblatam, quàm abs te ipso (ut fieri consuevit) laboriosius exquisitam, nō solum huic amplissimæ Ciuitati, verū etiam subditis omnibus exterisq; principibus iocundissimam fuisse nemo est qui nesciat. O felix Venetorum Respublica, tali tantoque Principe decorata, in quo uno quicquid in vero Principe desideratur, facillimè reperitur. O fœlices subditi quibus huius consilio pariter & ope à quibuscunque exterorū iniurijs propulsatio, eternaque pax ac rerum omnium abundantia paratur. Verū Princeps serenissime, cū amplitudine tua dum in minoribus existeres, senatoria dignitate
fungens

fungens semper amantissimus fuerim. Quantam ex huiusmodi dignitate cœliis tuis suffragantibus, virtutibus ac meritis in te collata voluptatem animo conceperim, nec lingua exprimere, nec calamo significare possem: sed ut propensi in te animi mei ac vera fidei quod possum testimonium afferam, Libellum hunc quem, De lesa maiestatis crimine conscripsi, tibi dono mittere decreui. Suscipe igitur Princeps Serenissime, munusculum hoc qualecunque sit Gigantis mancipioli tui vigilias, illudque ea, quæ soles, incomparabili humanitate tua complectere, ut hoc tuo amplitudinis clypeo fultus in lucem letus prodiens, inuidorum latratus facilius effugere queat. Vale.

Venetijs, vij. Cal. Octobris.
M.D. LVI.

IOANNES CORASIVS
THOLOSAS, HIERONYMO GI-
GANTI FOROSEMPRO-
NIENSI IVRISCON-
SVLTO CLARIS-
SIMO, S. P. D.

ER institutam nuper inter nos ami-
citiam, in numerabilibus tuis in me offi-
ciis, & incredibili meo erga te amore,
validissimè firmatā, oro te, & obtestor,
mi Gigas, ne sinas sepultum apud te iacere, lepidum
illum tuū, De læsæ maiestatis crimine Tractatū. In
quo vno quantū ingenio industriæque possis, per-
egregie ostendisti. Et ex cuius ego lectione, dici non
potest, quātum cœperim voluptatis. Sed effice po-
tius, vt quā ocyssimè, studiosorū omnium bono,
lucem accipiat. Sic enim iuris candidatos, cū primis
tibi deuincies, & quā me valde ames, quantūque me
facias, certissimū dabis apud omnes testimonium.
Ego verò mi Gigas, qui si quis alius vnquam, & esse,
& haberi gratissimus semper concupiui: illud tibi
persuadeas velim, te multos habere, vetustate, & assi-
duitate cōiunctiores amicos, quā me: at studio, be-
nevolentia, & amore, neminem. Nam & planè mei
dissimilimus, hoc est beneficiorū immemor & in-
gratus esset: nisi te non diligerē modo, sed amarem
plurimūm, qui cū de me & magnificè senseris sem-
per, & honorificētissimè sis loquutus: tū verò quā
primūm me de facie nosti, tuam vltro erga me be-
nevolentiam, maximis studiis, officiisque cumula-
sti. Bene vale, & me sicuti cœpisti, perama. Fer-
rariæ, pridie Calendis Augusti. M D L.

BENEDICTVS BARI-
SELLVS IURECONS. PATAVIN.

LECTORI.

MAGNÆ quidem habenda sunt
gratia Hieronymo Giganti iurecon-
sulto clarissimo, qui etsi gravissima-
rum causarum consultationibus, vsu-
que forensi quotidie prapeditus, nobis
tamen studiorum suorum rationem
etiam reddiderit, cū enim pluribus abhinc annis pul-
cherrimas illas suas annotationes seu scholia doctissima
in Philippi Decij ad summorum Pontificum sanctiones,
singulares cōmentarios edidisset, perspicacissimūque
ingenij sui acumen, summāque in utraque iuris disci-
plina præstantiam suam iam abundē declarasset, quod
unum ad optimi Iureconsulti dignitatem, claritatēq;
nominis assequendā, perpetuōque retinendam sat cuiq;
esse poterat: alijs quoque lucubrationibus vir nunquam
conquiescens, scriptisq;, quæ plurima longēque præstan-
tissima confecit, quo studia hæc nostra cū diuinitus
humani iuris redderet illustriora, vlla vnquā in re nobis
non deesse semper constituit, sed uti gratissimus debitor
nobis omnibus uti ex studiorū suorū ratione à Deo opti-
mo maximo benignissimè ad cæterorū mortalium usum
& adiumentum credit, largō etiam fœnore super ad-
dito respondere procurauit, quam ipsius animi testifica-
tionem tam illustrem quàm facillimè testatur cōmen-
tarius tam scitè, tamque eruditè ab ipso Gigante cōscri-
ptus, quem de Pensionibus sacerdotiorū inscripsit, quiq;
in manus iam omnium cum summa eius laude versa-

tur, omnesque cum Italia, tum Gallia bibliothecas iam
referat uberrime: Libellus deinde sanctissimus ab eo edi-
tus, de episcopali residetia pia & ex christiana religionis
summorumq; Pontificum institutis luculentissime cõ-
pilatus, summam viri istius gravitatem in studiisq; no-
stris excellentiam satis superque declarauerant: nilq; no-
bis ab ipso Gigante ulterius desiderandum reliquerant:
sed honestissima à scribendi munere vacatione dignum
effecerant. At vir hic gravissimus otio semper laborẽ
interponendum ratus, nullisq; vigilijs parcendum, offi-
cia Iureconsulti maximi reddere voluit quàm cumula-
tissima, addito etiam hoc pulcherrimo studiorum suorum
anatocismo, singulari hoc suo commentario ad lese ma-
iestatis crimen diligentissime confecto, qui vobis nunc
præsto est, ad nostram omnium maximam utilitatem
animique oblectationem: Cuius ego singulares laudes, ut
possem libentissimè vel perstringerem, ni qualis quan-
taq; sit eius dignitas & eruditio, Ioannes Corrasius Tho-
losas Iureconsultus eruditissimus, eius præstantiæ priore
sua epistola locupletissimus testis esset: qui tamen iam
morte immatura præreptus editionem hanc à Gigante
efflagitatam videre non potuit. Tuum erit lector opti-
me, Hieronymi Gigantis Iureconsultissimi in studiosos
omnes studiaque ipsa beneficentiam agnoscere: gratoque
semper animo respondere, quod erit si illius beneuolen-
tia, deuictus, commentarios istos benignè susceperis, &
legeris avidissimè. Deumque optimum maximũ sum-
mis precibus exoraueris, ut nobis omnibus illum quàm
diutissimè seruet incolumen, maiora ingenij sui moni-
menta ex refertissima sua penu promptè (ni fallor) libe-
raliterque deprompturum.

IN LAVDEM AVTHO-
RIS BERNARDI GEORGII
SENATORIS VENETI

EPIGRAMMA.

* *

Publica qui verbis lædi factisve potestas,
Qui reus ex his, quis principis esse queat,
Hoc tibi mōstrat opus, cura, ingētīq; labore,
Quod scripsit præstāns, cōposuītq; Gigas.
Si nescis nomen, sacro hic de nomine dictus,
Ingens vmbroꝝ splendor hoīōsq; soli.

† §

FRANCISCI NO-
GAROLLAE COMI-
TIS VERONENSIS
CARMEN.

*QUAE conata Iovem est superis detrudere regnis
Pestem illam immani corpore terra dedit,
At noster pietate Gigas insignis, & ipsis
Dis cordi est, virtus quem fouet alma sinu,
Humano generi semper nocuere Gigantes,
Hic semper studiis profuit ex animo.
Aspice quàm rarū ac perfectū exegit ad unguem,
Quo nullum in terris clarius extat opus.
Non tulit hic homines tot duci erroribus actōs
Amplius, indoctis dogmata vera dedit.
Discussit nebulas, iurisque enigmata soluit
Redditas maiestas legibus atque decus.
Maeste animo tibi iam immortalis gloria parta est
Aurea, sublimis qua petis astra Gigas.*

BERNARDINI TO-
MITANI ART. DOCTORIS

EPIGRAMMA.

IMPIA gens superos cupiens detrudere calo,
Ausu est æterno bella mouere Ioui.
At nouus iste GIGAS, lingua decoratus & armis,
Pro superis manibus pagnat, & ore canit.
Victor erit, quando generosa vindicat ira
Arma, homines, leges, fasq; , piúmque Deos.

GEORGII SCLENZE
CRETENSIS, OCTA-
STYCHON.

*Vt rudis eoo gemma huc de litore lata
Miróq; artificis, trita labore micat;
Post vaga spectanti præstat solatia forma,
Forma quæ obscuro corpore clausa fuit:
Sic infecta olim scabra rubigine lex, nunc
Clara Gigantæo redditur ingenio,
Cui mortale genus, meritas ascribere laudes
Conuenit, hocque nouum stet, sine morte decus.*

INDEX OMNIUM RVBRICARVM, ET QVÆSTIONVM QVÆ IN TRACTATV ISTO CONTINENTVR,

* *

*Liber primus continet infrascriptas
Rubricas, & quæstiones.*

R V B R I C A E.

D E origine legis criminis læsæ maiestatis, & cur Iulia dicta sit.	pag. 1
Quotuplex sit maiestas.	4
Quid sit crimen læsæ maiestatis humanæ.	7
Qualiter & à quibus crimen læsæ maiestatis cõmittatur.	9

QVÆSTIONES LXVIII.

- 1 An crimen læsæ maiestatis committi dicatur cõtra Papam, quando aliquis contra ipsum conspirat. 9
 - 2 An Imperator offendens Papam in casibus contentis in legibus loquentibus de crimine læsæ maiestatis, & pro quibus alij incidunt in prædictum crimen, ipse quoque læsæ maiestatis crimen committere dicatur. 10
 - 3 An subditus Imperatoris machinans contra Papam, vel statum ecclesiæ crimen læsæ maiestatis committere dicatur. 11
 - 4 An subditus Papæ Imperatorem offendens, crimen læsæ maiestatis committere dicatur. 12
 - 5 An offendens Cardinalem incidat in crimen læsæ maiestatis. 14
- An offend

- 6 An offendens Legatum, vel Vicarium Papæ incidat in crimen læsæ maiestatis. pag. 20
- 7 An is, qui Papa viuentē de Papatu conuenticulam facit, incidat in crimen læsæ maiestatis. 21
- 8 An offendens Imperatorem, Papam offendere dicatur, & sic incidat in crimen læsæ maiestatis, siue Imperatoris, siue Papæ subditus sit. 22
- 9 An Cardinalis Legatus Papæ, cōtra quem fuit commissum crimen læsæ maiestatis, possit declarare offendentem ipsum incurrisse pœnas de quibus in c. fœlicis. de pœn. in vj. præsupposito tamen quòd delictum sit adeo notorium, quòd negari non possit. 23
- 10 An extrahens violenter de ecclesia aliquem ad eam confu-
gentem, crimen læsæ maiestatis cōmittere dicatur. 25
- 11 An qui templum sibi occupat, crimen læsæ maiestatis com-
mittere dicatur. 32
- 12 An qui nuncios per legatum apostolicum ad Papam missos
in via publica impediunt, & literis Papæ directis spo-
liant, in crimen læsæ maiestatis incidant. 33
- 13 Quando imperator offendi dicatur, vt quis crimen læsæ ma-
iestatis contra eum commississe dicatur. 34
- 14 An conspirans in necem consiliarij, vel collateralis Impera-
toris in crimen læsæ maiestatis incurrat. 35
- 15 An offendens vicarium Imperatoris, Regis, vel Principis, cri-
men læsæ maiestatis incurrat. 36
- 16 An offendēs Ambasciatorem Principis in crimen læsæ ma-
iestatis incidat. 38
- 17 An sicuti quando principaliter publica læditur maiestas cri-
men læsæ maiestatis committitur, ita etiam sit, quando
non principaliter, sed secundario maiestas publica lædi-
tur. 41
- 18 An olim crimen læsæ maiestatis incurrerant hi qui aduer-
sus securitatem alicui à populo Romano factam, ne ab
eis vexaretur, attentabant. 42
- 19 An faciens fugere obsides datos Imperatori, Regi, vel Prin-
cipi per eius inimicos, pro pactis inter eos initis seruan-
dis, crimen læsæ maiestatis committat. 43
- 20 An hi qui nuncios, literasve inimicis mittūt, incidunt in cri-
men læsæ maiestatis. 47
- 21 An reuelans secretum Principis crimen læsæ maiestatis in-
currat 47

currat.

pagin. 50

22 An faciens se Regem, cum Rex non sit, incidat in crimen læsæ maiestatis. 56

23 An qui gentem congregat in ciuitate contra eam, eiusve loca, vel consilium, auxilium, & fauorem ad hoc præbet sit reus criminis læsæ maiestatis. 59

24 An is, qui patriam oppugnat, vel prodit crimen læsæ maiestatis committere dicatur. 61

25 An ex confederatione facta contra Principem, machinationeue, seu conspiratione ad eius offensam, vel extrastatu, & ordinatione quod fiat rebellio crimen læsæ maiestatis quis incurrat. 63

26 An occidens eum, qui in aliqua prouincia, vel ciuitate magistratum pro Principe gerebat, incurrat crimen læsæ maiestatis 64

27 An suppositus iurisdictioni alicuius Principis subtrahens se ab eius obedientia, & Principi suo se aduersarium constituens crimen læsæ maiestatis incurrat. 65

28 An crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra Principes, & cunctas superiores non recognoscentes. ibid.

29 An crimen læsæ maiestatis committat subditus inferioris Principis recognoscentis superiorem, à quo habet plena regalia, ut est Dux Florentiæ, Dux Ferrariæ, Dux Urbini, Dux Mantuæ. 67

30 An attentans quod aliquod Castrum, seu locus subiectus alicui Domino, alteri subiiciatur, crimen læsæ maiestatis committat, etiam si effectus non sequatur. 68

31 An mouens guerram, sine licentia Principis, incidat in crimen læsæ maiestatis. 69

32 Si quis sit destinatus ad regimen alicuius ciuitatis, vel prouinciæ à summo Pontifice, Imperatore, Rege, vel Principe, contra quem committi potest crimen læsæ maiestatis, & dum iussit ad exercendum dictum officium, is qui inibi magistratum pro eodem Principe gesserat, eidem magistratum consignare denegauit, prohibuitque ne se pro magistratu gereret, an talis prohibens crimen læsæ maiestatis committat. 70

33 An is, qui fregit saluum cōductum alicui per Principem factum, crimen læsæ maiestatis committat. 72

34 An mutuans pecuniā hostibus Principis sui incidat in crimen 73

- men læsæ maiestatis. pagin. 78
- 35 Quod delictum committere dicatur exercens carcerem pri-
uatum. 80
- 36 An denegans soluere tributum Principi in crimen læsæ ma-
iestatis incidat. 83
- 37 An subditus Regis, Principis, vel Reipublicæ arma mouens
contra eum, crimen læsæ maiestatis committat. 86
- 38 An qui sectas faciunt, cum pactis iuramento firmatis, inci-
dant in crimen læsæ maiestatis. 86
- 39 An occupans sibi templum incidat in crimen læsæ maiesta-
tis, 87
- 40 An maledicens Principi crimen læsæ maiestatis incurrat.
pagina 90
- 41 An erigens in loco furcas, sua propria authoritate, incidat
in crimen læsæ maiestatis. 90
- 42 Si rector Prouinciæ vel ciuitatis, infra quinquaginta dies,
quibus tenetur stare ad syndicatum, discedat ex Prouin-
cia vel ciuitate, in qua fuit rector, & nolit stare ad syndi-
catum, quod crimen committat. 91
- 43 An qui scribit, & falsum recitat ad damnum Reipublicæ, vel
Principis incidat in crimen læsæ maiestatis, 92
- 44 An sollicitans, vel concitans milites vt rebellent contra Re-
gem, vel Rempublicam, vel sollicitas, aut concitans ipsos
milites, vt seditionem vel tumultum aduersus Regem,
vel Rempublicam faciant, incidat in crimen læsæ mai-
estatis. 92
- 45 An deferens exercitum sine superioris licentia, crimen læsæ
maiestatis incurrat. 93
- 46 An qui tenet Arcem, seu Fortilitium in confinibus Regni,
sine Principis licentia, crimen læsæ maiestatis incurrat,
pagina 94
- 47 Si aliquis erat Castellanus in aliquo Castro pro Rege, Prin-
cipe, vel Republica, si Princeps illum amoueat, & alium
Castellanum in ipso Castro destinat, scribendo illi, quod
Castrum nouo Castellano à se misso consignet, & ipse id
facere recuset, an crimen læsæ maiestatis committat. 95
- 48 An committens collegium illicitum in crimen læsæ mai-
estatis incidat. 96
- 49 An qui dolo malo egit, ne Comes, Baro, vel alius inferior
obediat suo Principi, crimen læsæ maiest. incurrat. 97

An qui

50 An qui erat deputatus à Principe gubernator exercitus in aliqua Prouincia ad Principis beneplacitum, & recusa-
uit exercitum consignare alteri Gubernatori ab ipso Principe misso ad regimen, & gubernationē ipsius exer-
citus, in crimen læsæ maiestatis incidat, pag. 97

51 An crimen læsæ maiestatis committat is, qui cum Principi subditus sit, cognoscens quod Princeps hostes suos cape-
re, vel debellare facile potest, vt ipsius Principis felicità successe obuiet, hostes de præparatione Principis contra eos, vt caueant ne in eius potestatem veniant commo-
net, 98

52 Si aliquis iurauit se velle Principem interficere, vel aliquod illi magnum malum facere, siue id etiam sine iuramen-
to dixerit, an crimen læsæ maiestatis ex solo dicto, ali-
quo non sequuto effectu, incurrat. 99

53 An magister militum, aliusve, qui milites de aliis militibus, sine Principis licentia delegit, incidat in crimen læsæ maiestatis, 101

54 An vasallus qui morem non gerit domino feudi, in his quæ ei teneretur, secundum ius feudorum, ex eo quod domi-
nus sibi non præstat ea quæ domini feudorum præstare tenentur suis vasallis, incidat in crimen læsæ maie. 102

55 An statuantes cōtra honorem Principis, in crimen læsæ maiestatis incidant. 102

56 An subditi imperio, vel alteri domino, qui ab eo non defen-
duntur imminente necessitate, subiicientes se alteri do-
mino, incidant in crimen læsæ maiestatis, 103

57 An qui suum conturbauerit Principem in crimen læsæ maiestatis incidat, 104

58 An eripiens aliquem de manibus curiæ, qui condemnatus erat de delicto, vel cōfessus, incidat in crimen læsæ maiestatis. 104

59 An corrumpens imaginem proditoris Principis, quæ ad eius proditoris infamiam picta erat, vtputa pede altero sus-
pensa, incurrat crimen læsæ maiestatis. 106

60 An is, cuius opera, opéve factum fuerit, vt Principis vel Rei-
publicæ exercitus proditoriè in manus hostium incidat, vel in hostium insidiis dilabatur, in crimen læsæ maiestatis incidat. 107

61 An attentans aliquid cōtra Rempubicam, vel in eius præ-

iudicium incidat in crimen læsæ maiestatis, loquendo de rebus publicis nostri temporis, quia de Republica Romanorum non erat dubium. pag.107

- 62 An falsificans Regis, vel principis monetam incidat in crimen læsæ maiestatis. 109
- 63 An clericus coniurationem faciens contra Regem, Principem vel Rempublicam crimen læsæ maiestatis committat. 111
- 64 An recipiens literas ab hostibus incidat in crimen læsæ maiestatis. 112
- 65 An crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra tyrannum, qui iurisdictionem sibi usurpauit. 113
- 66 An voluntas quæ ad actum non venit sine opere, puniatur in crimine læsæ maiestatis. 117
- 67 An crimen læsæ maiestatis imputari possit carèti dolo. 118
- 68 An non subditus aliquid machinans contra Principem, cui subditus non est, crimen læsæ maiestatis incurrat. 120

R V B R I C A E.

- Quis de crimine læsæ maiestatis cognoscere possit, 124
- Qualiter in crimine læsæ maiestatis procedatur. 128

Q V A E S T I O N E S X X I X.

- 1 Quibus modis procedi possit cōtra inculpatum de crimine læsæ maiestatis. 128
- 2 An quando proceditur per viam accusationis, sit necessarius libellus accusatorius. 130
- 3 Qualiter formabitur libellus in crimine læsæ maiestatis. pag. 131
- 4 Quid importent verba, sine strepitu, posita in extrauag. ad reprimend. 133
- 5 Quid importent verba, sine figura iudicij, posita in d. extrauagan. 136
- 6 An citatio requiratur in crimine læsæ maiestatis. 137
- 7 An libellus accusatorius ineptè formatus in crimine læsæ maiestatis valeat. 139
- 8 An inquisitio in crimine læsæ maiestatis debeat esse in eadem forma, in qua est forma accusationis. 141

- 9 An inquisitio fieri possit non præcedente fama in crimine læsæ maiestatis. 144
- 10 An sicuti quando proceditur in crimine læsæ maiestatis via accusationis citatio necessaria est, ita sit quādo per viam inquisitionis proceditur. 146
- 11 Si pendente iudicio super inquisitione superueniat accusatio an cesset iudicium inquisitionis. 147
- 12 Si iudex procedens in crimine læsæ maiestatis sit inimicus illius, contra quem procedit an iudicare poterit. 148
- 13 An inquisitio super crimine læsæ maiestatis fieri possit contra diffamatum à suis inimicis. 149
- 14 Vsq̃ue ad quantum tempus inquiri possit de maleficio. 150
- 15 An procedi possit per denuntiationem in crimine læsæ maiestatis. 151
- 16 Quid sit officium iudicis, siue procedatur per accusationem, siue per inquisitionem, seu denuntiationem in crimine læsæ maiestatis. 153
- 17 An accusator in crimine læsæ maiestatis cogatur prosequi suam accusationem. 156
- 18 Accusatus, inquisitus, vel denuntiatus de crimine læsæ maiestatis citatus quod veniat ad se defendendum, si non compareat in termino ei in citatorio assignato, an damnari debeat. 158
- 19 An in crimine læsæ maiestatis processus contra reum formatus publicari debeat. 159
- 20 An crimen læsæ maiestatis simul cum pœna morte rei extinguatur. 161
- 21 An aliqui sint citandi cum proceditur contra defuncti memoriam in crimine læsæ maiestatis. 163
- 22 Quando proceditur contra reum criminis læsæ maiestatis iam mortuum qualiter pronuntietur. 164
- 23 Quanto tempore duret ius accusandi memoriam defuncti post rei obitum. 165
- 24 An in omni casu criminis læsæ maiestatis damnetur defuncti memoria post eius obitum. 166
- 25 Si fiat statutum in ciuitate, quod in crimine læsæ maiestatis, vel oppugnata patriæ damnari possit defuncti memoria, & eius bona confiscari post rei obitum in his casibus in quibus cessante dicto statuto id de iure aliàs fieri posset, an dictum statutum valebit. 168

- 36 An damnabitur defuncti memoria, si offendatur maiestas
Reipub. Venetæ. pag. 169
- 37 Quis teneatur probare an accusator, vel fiscus crimen læsæ
maiestatis fuisse ab eo commissum, cuius memoria vult
damnari, an heredibus onus probandi innocentiam de-
functi. 170
- 38 An interuenire possit Aduocatus, quando agitur de dam-
nanda defuncti memoria. 173
- 39 Quanto tempore duret ius accusandi in crimine læsæ ma-
iestatis. 174

*Liber secundus continet infrascriptas
Rubricas, et Quæstiones.*

R V B R I C A.

- Qui accusare possint in crimine læsæ maiestatis. 176

Q V A E S T I O N E S X I X.

- 1 An Forensis admittatur ad accusandū in crimine læsæ ma-
iestatis. 176
- 2 An mulier admittatur ad accusandum in crimine læsæ ma-
iestatis. 178
- 3 An frater in crimine læsæ maiestatis admittatur ad accusan-
dum fratrem. 180
- 4 An infamis admittatur ad accusandum in crimine læsæ
maiestatis. 181
- 5 An socius criminis admittatur ad accusandum in crimine
læsæ maiestatis. 182
- 6 An inimicus admittatur ad accusandum in crimine læsæ
maiestatis. 183
- 7 An pupillus admittatur ad accusandum in crimine læsæ
maiestatis. 186
- 8 An filius admittatur ad accusandum patrem in crimine læ-
sæ maiestatis. 187
- 9 An pater filium de crimine læsæ maiestatis accusare po-
terit. 189

- 1) miles in crimine læsæ maiestatis accusare poterit. 191
 2) An seruus dominum accusare poterit in crimine læsæ maiestatis. 191
 3) An vasallus dominum accusare poterit de crimine læsæ maiestatis. 193
 4) An libertus dominum accusare possit de crimine læsæ maiestatis. 194
 5) An alimentatus alimentatorem suum accusare possit de crimine læsæ maiestatis. 195
 6) An maritus & vxor inuicem se accusare possint de crimine læsæ maiestatis. 196
 7) An ille qui erat in coniuratione cōtra Principem, vel Rempublicam, si reuelet eam impunitatem mereatur. 199
 8) An laicus clericū accusare possit de crim. læsæ maiest. 200
 9) An sacerdos teneatur reuelare si audiuit aliquem in confessione, qui ei dixit, quod crimen læsæ maiest. contra Principem committere volebat. 201

R V B R I C A.

Quomodo, & per quos crimen læsæ maiest. probetur. 207

Q V A E S T I O N E S X X X.

- 1 An ex confessione rei probetur crimen. 208
- 2 An inimicus in crimine læsæ maiestatis admittatur ad testificandum. 216
- 3 An infamis in crimine læsæ maiest. admittatur in testē. 222
- 4 An accusati de crimine, pendente iudicio, possint esse testes in crimine læsæ maiestatis. 224
- 5 An infames admittantur ad probandum adminicula criminis læsæ maiestatis. 225
- 6 An mulier possit esse testis in crimine læsæ maiest. 228
- 7 An socius criminis admittatur ad testificandum in crimine læsæ maiestatis. 229
- 8 An testes singulares probent in crim. læsæ maiest. 232
- 9 An frater cōtra fratrem in crimine læsæ maiestatis testificari cogatur. 234
- 10 An Iudæus poterit esse testis in crimine læsæ maiest. 236

- 11 An periurus in crimine læsæ maiestatis admittatur in te-
stem. pag. 238.
- 12 An minor in crimine læsæ maiestatis testis esse possit. 240
- 13 An meretrix poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis.
pagi. 241.
- 14 An clericus contra laicum admittatur in testem in crimine
læsæ maiestatis. 242
- 15 An laicus admittatur ad testificandum contra clericum in
crimine læsæ maiestatis. 244
- 16 An serui criminosi, & infames admittantur in testes contra
clericos in crimine læsæ maiestatis. 245
- 17 An serui, criminosi, infames, & aliàs inhabiles admittantur
ad excusandum reum inculpatum de crimine læsæ ma-
iestatis. 246
- 18 An crimen læsæ maiestatis per duellum probari possit. 247
- 19 An standum sit assertioni Principis dicentis aliquem com-
misisse crimen læsæ maiestatis contra se. 250
- 20 An testes qui deponunt audiuisse aliquos coniurantes con-
tra Principem, mediante curtina, vel tenui pariete, vel
alicuius muri fissura, probent in crimine læsæ maiesta-
tis. 252
- 21 An crimen læsæ maiestatis per instrumentum probari pos-
sit. 256
- 22 Conspiratio quid sit, & quid coniuratio. 256
- 23 Accusatus, inquisitus, vel denunciatus veniam petens, an de-
lictum fateri videatur. 258
- 24 In crimine læsæ maiestatis, an ex solo dicto socij criminis
quis ad torturam poni possit. 260
- 25 An vnus testis in crimine læsæ maiestatis indicium faciat
ad torturam. 261
- 26 An iudex procedere debeat ad torturam contra imputatum
de crimine læsæ maiestatis, sine indicijs solemniter re-
ceptis. 262
- 27 An doctor, & miles torqueri possint in crimine læsæ maie-
statis. 264
- 28 An clerici torqueri possint in crimine læsæ maiestatis. 265
- 29 An præsumptionibus probari possit crimen læsæ maiesta-
tis. 268
- 30 Accusatus in crimine læsæ maiestatis, accusatore non pro-
bante an absolui debeat. 269

De poenis committentium crimen læsæ maiestatis. pa. 276

QVÆSTIONES XXXVII.

- 1 Quibus poenis olim puniebantur rei criminis læsæ maiestatis. 270
- 2 An bona rei criminis læsæ maiestatis extra territorium condemnantis existentia, veniant in confiscatione bonorum. 274
- 3 An bona alienari prohibita veniant in confiscatione bonorum. 276
- 4 An ius patronatus veniat in generali confiscatione bonorum rei criminis læsæ maiestatis. 277
- 5 An feudum veniat in generali confiscatione bonorum in crimine læsæ maiestatis. 280
- 6 An in confiscatione bonorum rei criminis læsæ maiestatis veniant bona emphyteuticaria. 283
- 7 An in confiscatione bonorum, veniant etiam bona futura. 286
- 8 An hæreditas delata condemnato de crimine læsæ maiestatis antequam cõdemnaretur nondum tamen adita, veniat in confiscatione bonorum. 282
- 9 An pater teneatur dare fisco legitimam filij condemnati de crimine læsæ maiestatis. 287
- 10 An peculium profectitium veniat in cõfiscatione bonorum filij condemnati de crimine læsæ maiestatis. 288
- 11 An peculium aduentitium veniat in confiscatione bonorum filij condemnati de crimine læsæ maiestatis. 289
- 12 An peculium castrense, vel quasi, filio condemnato de crimine læsæ maiestatis, veniat in confiscatione bonorum. 289
- 13 An publicatis bonis patris ob crimen læsæ maiestatis veniat peculium profectitium, aduentitium, vel castrense. 291
- 14 An legata, & hæreditates delatæ ei qui crimen læsæ maiestatis commisit, fisco obueniant. 292
- 15 Legitima detrahenda per condemnatum de crimine læsæ maiestatis, grauatum restituere hæreditatē si sine filijs decederet, cui applicabitur. 292
- 16 Primogenito condemnato de crimine læsæ maiestatis, qui post patris obitum in feudo successit, cui applicabitur eius feudum. 293

- 17 Si vnus ex duobus fratribus qui inter se feudum diuiserunt, committat crimen læsæ maiestatis, cui eius portio deueniat. 294
- 18 Damnato filio de crimine læsæ maiestatis, mortuo postea eius parte, an fiscus eius legitimam capiat. 294
- 19 An vsufructuario dānato de crimine læsæ maiestatis, vsus, fructus in fiscum deueniat. 295
- 20 An filius, qui crimen læsæ maiestatis commisit, si ad gratiam restituatur, feudum recuperet. 297
- 21 Primogenitus habens feudum, crimen læsæ maiestatis commisit, propter quod illud amisit, & ipse ac eius filij facti sunt incapaces, ideo feudum ad secundogenitum deuenit, si filius primogeniti restituatur, an feudum ad eum transeat. 298
- 22 Restituto primogenito qui erat damnatus de crimine læsæ maiestatis an filius ei natus post delictum commissum restitutus intelligatur. 299
- 23 An committens crimen læsæ maiestatis statim amittat administrationem bonorum suorum. 301
- 24 An alienationes factæ post crimen læsæ maiestatis contrarium sint nullæ. 302
- 25 An committens crimen læsæ maiestatis amittat dominium bonorum suorum ipso iure, vel requiratur sententia. 304
- 26 An reus criminis læsæ maiestatis, pendente accusatione, alimentari debeat de bonis suis. 307
- 27 An debitor illius, qui commisit crimen læsæ maiestatis, ei soluendo, à debito liberetur. 307
- 28 An accusatus de crimine læsæ maiestatis, pendente accusatione testari poterit. 309
- 29 An reus criminis læsæ maiestatis gaudeat beneficio præscriptionis. 310
- 30 An clericus committens crimen læsæ maiestatis contra Principem, vel Regem, priuari possit beneficijs ecclesiasticis. pag. 311
- 31 An qui crimen læsæ maiestatis commisit, succedere possit alicui ex testamento, vel ab intestato. 312
- 32 An aliqua pœnæ locum habeant contra reum criminis læsæ maiestatis defunctum. 313
- 33 An fiet aliqua iniura cadaueri rei criminis læsæ maiestatis pendente accusatione mortui. 314

damnatus pro crimine læsæ maiestatis, si extra patriam
 moriatur in patria sepeliri possit. 316
 omnis damnatus de crimine læsæ maiestatis destrui de-
 beat. 317
 cor prohibere possit, ratione suæ dotis, ne domus ma-
 ti rei criminis diruatur. 318
 mus rei criminis læsæ maiestatis, dū diruitur det dam-
 num domui vicini, quis de tali damno teneatur. 320

*liber tertius continet infrascriptas
 Rubricas, et Quæstiones.*

RUBRICA.

enis quas filij incurrunt patre committente crimen
 læsæ maiestatis. 324

QVÆSTIONES XXIII.

lius puniatur ex delicto patris in crimine læsæ maie-
 statis. 324
 lius committentis crimen læsæ maiestatis capiat bona
 donatione matris 325
 lius damnati de crimine læsæ maiestatis, sit capax do-
 nationis causa mortis sibi per matrem factæ. 327
 lius damnati de crimine læsæ maiestatis priuetur feu-
 do. 328
 dispositio l. quisquis. C. ad leg. iuli. maiestat. locum ha-
 beat in filiis iam natis. 329
 filij emancipati à patre, ante commissum crimen læsæ ma-
 iestatis puniatur. 330
 filij naturales commisso crimine læsæ maiestatis per pa-
 trem puniantur. 333
 quisquis. C. ad legem iuli. maiestat. locum habeat in
 æredibus secundi gradus. 336
 filius clericus, patre committente crimen læsæ maiesta-
 tis priuetur beneficio ecclesiastico. 337

- 10 An filij rei criminis læsæ maiestatis puniantur qualiter-
cunque per patrem tale delictum sic commissum. pa-
gina. 339
- 11 An filius patre committente crimen læsæ maiestatis contra
Papam, vel eius Cardinales, priuetur beneficijs eccle-
siasticis, quæ obtinet. 339
- 12 An filij committentium crimen læsæ maiestatis in Princi-
pem, vel eius consiliarios, repellantur ab honoribus ec-
clesiasticis, & etiam ab ordinibus. 341
- 13 An filij, patre damnato de crimine læsæ maiestatis in
contumaciam, quia noluit comparere, puniantur. pa-
gina. 342
- 14 An filia committentis crimen læsæ maiestatis incidant in
pœnis, in quibus incidunt filij. 344
- 15 An filia damnata de crimine læsæ maiestatis dotari debeat
à fisco, in quem bona patris deueniunt. 349
- 16 An Hermaphroditus, patre committente crimen læsæ ma-
iestatis puniatur sicut cæteri filij eiusdem. 351
- 17 An commissio criminis læsæ maiestatis in Principem per ma-
trem filij puniatur, sicuti puniuntur quando pater hu-
iusmodi crimen commisit. 357
- 18 An vxori noceat crimen læsæ maiestatis commissum per
eius maritum. 361
- 19 An vxor sequens maritum reum criminis læsæ maiestatis
incurrat aliquam pœnam. 362
- 20 An vxor receptans virum bannitum pro crimine læsæ ma-
iestatis teneatur pœna receptatorum. 363
- 21 An vxor teneatur alere virum situm bannitum pro crimine
læsæ maiestatis, vel pro alio delicto. 363
- 22 An pater ex delicto filij committentis crimen læsæ maie-
statis aliquam pœnam incurrat. 365
- 23 An dispositio l. quisquis. præsertim in §. filij vero. C. ad le-
gem Iuliam maiestatis, locum habeat in omnibus ca-
pitulis criminis læsæ maiestatis. 367

R. V. B. R. I. C. A.

De proditoribus.

372

Quæst

QVÆSTIONES IX.

Proditor quid sit.	pagin.373
An proditor dicatur qui iustitiam baratauit.	376
An filius si sit proditor patriæ,vel domini sui , ex hoc poterit à patre exhæredari.	377
An proditor à duello repellatur.	378
An vasallus si fuit proditor domini sui feudum amittat.	379
Qua pœna puniatur proditor Principis , Regis,vel domini sui.	380
Si quis fuit proditor Principis , & tandem ad gratiam restitutus,si post huiusmodi restitutionem aliquis illum proditorem vocet, an iniuriarum agere possit contra nominantem ipsum proditorem.	381
An arma damnati de proditione per eum contra Principem commissa,& propterea banniti, depicta in civitate, à qua ipse ob tale delictum exul factus est,deberi debeant.	382
An proditor,& rebellis inter se differant.	384

R V B R I C A.

De rebellibus.	385
----------------	-----

QVÆSTIONES XXVI.

Rebellis quis dicatur.	386
An rebellis Imperij dicatur qui se Imperio subditum fatetur, sed odio personæ imperatoris rebellat.	387
An is qui officiali Principis parere recusat, rebellis dicatur.	388
An rebellis dicatur qui coactè, & per metum rebellionem fecit.	389
Quid sit machinare contra Imperium.	390
An esse rebellem Imperij, vel esse in odium Imperij idem sit.	391
An hi qui libertatem ab Imperatore recognoscunt, siue ex privilegio, siue ex Imperatoris patientia imperio sint rebelles, an priuari possint libertate.	392
An quis possit esse rebellis occultè.	393
An val	

- 9 An vassallus teneatur obedire domino rebeli, cui ante rebellionem præstiterat iuramentum fidelitatis. 394
- 10 An ciuitates quæ à tyrannis per vim capiuntur vel occupantur, qui tyranni hostes imperij sunt, rebelles dicantur. pagina 394
- 11 An per rebellionem subditorum Princeps sua possessione priuetur. 395
- 12 An communitas rebellando contra suum Dominum crimen læsæ maiestatis committere dicatur. 396
- 13 An Castrum rebellans propriæ Ciuitati committat crimen læsæ maiestatis. 398
- 14 An ex sola assertione Principis asserētis aliquem esse suum rebellem, ille probeatur rebellis. 399
- 15 Stante statuto, quod extante masculo filia non succedat, an si filius sit rebellis filia succedet. 400
- 16 Si ex decreto ciuitatis aliquis sit factus rebellis ipse & sui, an sub illo verbo, sui, filia: foemina: comprehendantur. 400
- 17 Si Castro rebellanti fuerint ablata bona, & post modum sequuta reconciliatio, an ex sola recōciliatione intelligantur illi restituta bona. 401
- 18 An extrauagans, qui sint rebelles, locum habeat contra eos, qui rebellant contra Regem, vel Principem, vel contra propriam ciuitatem. 403
- 19 An bona rebellium vendita propter bonum publicum restitui possint ipsis rebellibus. 404
- 20 Si filius feudatarij sit rebellis, & in rebellionem moriatur, viuo patre, relicto filio vel filia, demum pater defuncti rebellis moriatur, & sic auus, an feudum quod auus viuens tenebat ad fiscum transeat, vel ad nepotem ex filio rebellis. 405
- 21 Si subditus alicuius Principis arma sumat contra Principem confederatum Principi suo, an ab eius Principe tanquam suus rebellis puniri poterit. 405
- 22 Si aliquis diffamatur esse rebellem cum non sit, quod remedium sit illi succurrendum, ne huiusmodi infamia laboret. 406
- 23 Quid faciendum sit de insigniis rebellium pictis, aut sculptis in ciuitate. 407
- 24 An qui rebellat contra officiales Principis crimen læsæ maiestatis incurrat. 408

15
Rebelles quibus pœnis subiaceant. 409
Quando bona rebellium tempore rebellionis alijs perso-
nis cōcessa sunt, an facta pace primis eorum dominis sint
reddenda, 410

R V B R I C A.

De pluribus & varijs quæstionibus, 411

QVÆSTIONES XIX.

An Rex, seu Princeps, contra quem fuit commissum crimen
læsæ maiestatis, etiam non notoriè delinquentem bonis
sui priuare possit, quanuis non vocatum neque conui-
ctum, 411

An sola scientia sit punibilis in crimine læsæ maiestatis,
non subsequuto aliquo consensu, consilio, vel facto. 413

An is qui commisit crimen læsæ maiestatis confugiens ad
ecclesiam, inde extrahi possit, inconsulto Romano Ponti-
fice, vel alio ab eo auctoritatem habente. 417

An valeat statutum, quod in crimine læsæ maiestatis punian-
tur etiam fratres delinquentis, ne tepidi & remissi sint
circa fratrum suorum insolentias cohibendas, & repre-
hendendas, 421

An filius patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis
alere teneatur. 423

An filius crimen læsæ maiestatis commisit pro quo decapi-
tari deberet, per patrem sponte sua Principi contra quem
commisit præsentetur, an decapitari debeat. 424

An licitum sit filio patrem damnatum de crimine læsæ ma-
iestatis impunè occidere, & e contra patri filium. 426

An statutum concedens abolitionem criminum delinquen-
tibus, comprehendat etiam reos criminis læsæ maiesta-
tis, 429

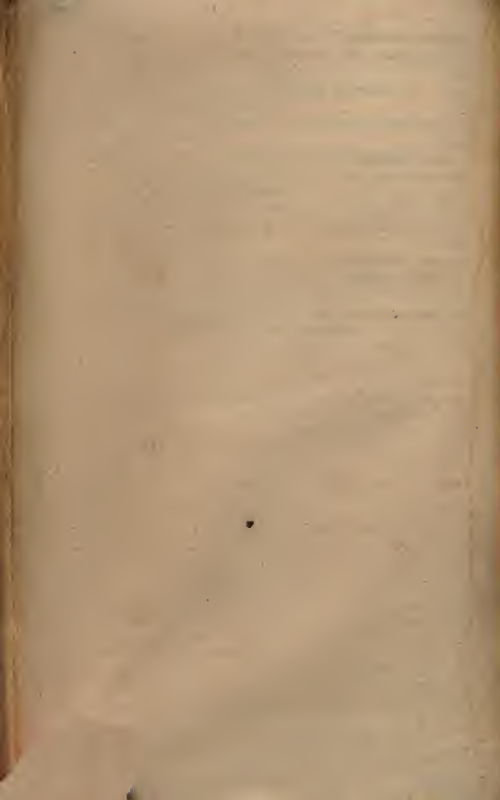
An licitum sit supplicare Papæ, vel Principi pro his, qui læ-
sæ maiestatis crimen in eos commiserunt. 430

Quæ pœna puniantur receptatores reorum criminis læsæ
maiestatis, 432

An quis possit petere sibi à Principe concedi bona condem-
nati de crimine læsæ maiestatis. 435

An conf

- 12 An confiscatis bonis delinquentis, volentibus eius creditoribus sibi satisfieri in dictis bonis, fisco ante omnia satisfieri debeat de expensis. 436
- 13 An detur appellatio in crimine læsæ maiestatis. 438
- 14 Quis dicatur perduellis. 440
- 15 An crimen læsæ maiestatis, & crimen simoniæ æquiparentur. 443
- 16 An habens priuilegium ab Imperatore, quòd possit eos qui ad supplicium ducantur liberare, possit liberare damnum de crimine læsæ maiestatis. 447
- 17 An faciens parentelam, vel confederationem cum inimico domini sui censeatur illius hostis, & rebellis, ita quòd feudo priuari debeat. 448
- 18 Confederatus alteri Principi, si demum feudum habuerit ab Imperatore, an impunè possit defendere confederatum, cui Imperator bellum mouit. 459
- 19 Filius præteritus à patre, si crimen læsæ maiestatis committat, an querela inofficiosi fisco competat. 451

17

I

HIERONYMI
GIGANTIS IURIS-
CONSULTI FORO SEM-
PRONIENSIS DE CRIMI-
NE LÆSÆ MA-
IESTATIS
LIBER PRIMVS.

*De origine legis criminis læsæ maiestatis, & cur Iu-
lia dicta sit?*

S · V M M A R I V M.

Lex maiestatis apud Athenienses seruata fuit.

Lex maiestatis, Cornelia à Cicerone nuncupata.

Lex maiestatis læsæ, cur Iulia nuncupetur?

*Lex Iulia de adulterijs, non ab ipso Iulio Cesare, sed ab Augu-
sto lata fuit.*

Iulius Cesar primus fuit Imperator.

*Iulius Cesar primus Imperator legibus condendis, & ordinan-
dis intentus fuit.*

*Crimen læsæ maiestatis contra Imperatorem, primo contra Iu-
lium Cesarem primum Imperatorem commissum fuit.*

TRACTATVS. materiam cri-
minis læsæ maiestatis, quam sparsim Do-
ctores varijs in locis, non copiosè, sed ad-
modum breuiter examinât, & ego illam
in vnum colligere, iuris studiosis commo-
do, & vtilitati studens, cum decreuerim,
operæpretium, quin potius necessarium
 ratus sum, in primis legis prædictæ originem quærere,
inconueniens sit, omisis initijs atq; origine non repetita,
(vt ita dixerim) manibus, protinus materiam aggredi.
a maiestatis legem vna cum priscis regibus, & principi-

- bus ipsis inter mortales initium habuisse, reperio, dispari tamen ordine, pro varia seculorum & principum conditione instituta, & obseruata fuit, summo terrore ac religione, præcipue apud barbaras nationes, perpetuò in cultu fuit, vt vel Regem
- 1 libero inspexisse vultu, capitale foret. † Apud Athenienses eam seruata fuisse, in lege duodecim tabularum compertum est. vt attestatur Vulpianus Iurisconsultus in l. lex duodecim tabularum. ff. ad legem Iul. maiesta. demum legem Apuleius tulit, quòd publicam minuens maiestatem capite puniretur, vt testatur Ayma. Riual. in sua historia iuris canonici. & ciuilis. nume.
- 2 147. Hanc maiestatis legem † à Marco Tullio in Pisonem, Corneliam appellari legimus, vbi his vtitur verbis, exire de provincia, educere exercitum, bellum sua sponte gerere in regnū, iniussu populi, aut senatus accedere, quæ cum plurimæ leges veteres, tum lex Cornelia maiestatis, Iulia de pecuniis repetundis,
- 3 plenissimè vetant. Apud † Iurisconsultos autem libro xlvij. Digestorum eam Iuliam nuncupari videmus, & itidem libro nono Codicis, sed in neutro dictorum locorum mentio fit, quis eius legis Iuliæ maiestatis author fuerit, neque id hætenus apud vllum satis receptum scriptorem mihi reperire contigit. Si integra veterum Iurisconsultorum monumenta extarent, dubio procul, id cum pluribus aliis minimè desideraretur. Cur autem à Iurisconsultis ea Iulia appelletur? Odofredus in Rub. C. ad legem Iul. maiest. eam à Iulio Cæsare editam, sic appellari dixit, nullius tamen authoritate hoc comprobatur, nec à denominatione huiusmodi consequentia fieri potest, siquidem
- 4 † lex Iulia de adulteriis, non ab ipso Iulio Cæsare, sed ab Augusto lata fuit, vt testatur Vulpianus Iurisconsultus in l. j. ff. ad legem Iul. de adulteriis, & Suetonius Tranquillus in vita Augusti, & tamen Iulia appellatur. gl. in verbo, Augusti. in d. l. j. eam de adulteriis à Diuo Augusto, vel à Caio, vel ab Octauiano latam fuisse asserit, demum quærit cur dicta sit Iulia, si non à Iulio Cæsare, sed ab vno prædictorum emanauit, & quæsitò respondēs dicit, ideo sic dictam, quia Iulius Cæsar primus eam induxit, sed morte præuentus perficere non valuit. Caius autem cum eam perfecisset, illam à nomine Iulij Cæsaris eius auunculi maluit, quàm à se nominari, nec in ista opinione persistens subdit, vel dic eam originaliter à Caio traditam, licet
- 5 eam à Iulio Cæsare eius auunculo nominare voluerit, † cum is primus fuerit Imperator. Io. Corasius Tholosus elegans Doctor.

tor, amicissimus meus, in libello suo Miscelaneorum. cap. j.
 l. 8. dixit, prædictam legem Iuliam de adulteriis, ab Au-
 gusto conditam, Iuliam appellari, quia sic placuit Augusto in
 honorem Iulij Cæsaris à quo hæres in testamento institutus
 fuit, cum alijs ipse incontinens esset. cur autem maiestatis lex
 Iulia dicta sit cogitanti mihi duo in mentem cadunt. primum
 quod eam Iulius Cæsar introduxerit, quia cum ipse crimen læ-
 sæ maiestatis contra patriam commiserit præcauere voluisse,
 ex quo primus Romæ Imperator esset effectus ut metu poenæ
 nullus auderet huiusmodi nefandum facinus contra se aggre-
 di: † fuit enim Iulius Cæsar legibus condendis & ordinandis
 attentus ut legitur apud Suetonium Tranquillum in vita ipsius
 Cæsaris qui scribit quod ipse Iulius Cæsar ius ciuile ad certum
 modum redigere atque ex immensa diffusaque legum copia
 optima quæque & necessaria in paucissimos conferre libros
 ita de hoc Marco Varroni cura destinauit, morte autem præ-
 sentis id efficere non valuit, † secundum quod lex prædicta
 facta fuerit ab Augusto Octauiano vel Caio postquam occisus
 est Iulius Cæsar, & sic ab interfectorebus crimen læsæ mai-
 estatis commissum fuerat, illam Iuliam nominari voluisse in
 honorem Iulij Cæsaris qui fuit primus Imperator contra quæ
 commissum fuit huiusmodi crimen, siquidem per antea con-
 tra rempublicam Romanorum committebatur.

Quotuplex sit maiestas.

S V M M A R I V M.

Maiestas duplex est.

Maiestas humana quadruplex est.

Maiestas Papa omnium maior est.

Papa vices Dei gerit in terris.

Imperator iurat fidelitatem Papa.

Maiestas dicitur Imperatoris.

Maiestas dicitur Regis.

Maiestas dicebatur populi Romani.

Populus Romanus omne ius suum in Principem transtulit.

Venetorum Respublica succedit loco Respublicæ Romanæ.

Venetiarum ciuitas noua Roma vocatur.

*Venetorum Respublica neminem in temporalibus superiorem re-
 gnoscit.*

13 Venetiarum ciuitas libera est.

14 Veneti Imperatorem recognoscere non tenentur.

15 Venetiarum ciuitas in suis terris omnia potest quæ Imperator in suis.

16 Venetorum Respublica maiestatem habet. Et ciuias Venetiarum est aliarum ciuitatum Regina.

17 Subditus qui contra statum Venetorum machinatur, crimen læsæ maiestatis committit.

18 Maiestas etiam Prætori attribuitur.

19 Gulfa & Gebellina partis nulla est maiestas.

20 Maiestas dicitur etiā Principis gubernātis per se suos subditos.

21 Quilibet liber populus maiestatem habere videtur.

22 Maiestas est nominis magnitudo siue dignitas.

23 Maiestas apud veteres Dea credita est.

24 Maiestas unde dicatur.

MAIESTAS duplex est, Diuina & Humana. authen. gazaros. C. de hæreti. c. duo sunt, xcvi. distinct, & habetur per Bal. in consi. lix. licet eleganter co. j. in princ. in j. vol. & Nellum in tracta. bannitorum. in j. parte secundi temporis. q. xvj.

Diuina vnica est, quia vnus Deus. scriptum est enim Matthæ. cap. 4. Deum tuum adorabis & illi soli seruias, & in decem præceptis quæ nobis seruanda Christus seruator noster reliquit similiter scriptum est: vnum cole Deum. Ad idem tex. in l. j. C.

de summa tri. & fide cath, † Humanam verò maiestatem triplicem esse testantur scribentes videlicet Imperatoriam, Regiam, & populi Romani. At ego dixerim quadruplicem esse principaliter Pontificiam, Imperatoriam, Regiam, & populi

Romani olim, nunc verò extinctam, † Harum autem maior est Pontificia, Pontifici etenim vniuersalis ecclesiæ Imperium

Deo datum est. xxij. distin. c. j. † & Pontifex Iesu Christi seruatoris nostri cuius vices in terris gerit locum obtinet. cap. inter corporalia, in prin. in versu, non enim humana, de transla. epif. quinimo dicitur in c. quanto. §. j. eod. titu. quod non puri hominis, sed veri Dei in terris vices gerit. & habetur per Catald.

de Boncompa. in tract. suo de potesta. Papæ. col. v. versu. summa est. † Hinc est quod Imperator vt inferior fidelitatem Papæ iurare tenetur. lxiiij. dist. c. tibi domino. de quo plenè scribitur in Gle. Romani, de iureiur. & quod Pontificia maiestas Imperiali maior sit probat rex. in c. solitæ benignitatis. de maio. & obe. & habetur

per Nic. Boë. in trac. suo de sedi. in vj. presupposito. in vers.
 m si conspirat contra Papam. nu. 17. Ad idem tex. in c. si Im-
 ator. xvj. dist. † Post Pontificiâ Imperialis sequitur maie- 6
 , de qua in proœ. insti. in prin. & in l. quisquis. circa prin. C.
 leg. Iul. maiest. & in l. j. in princip. C. de legib. ibi. quid enim
 ius, quid sanctius Imperiali maiestate. ad idē text. in l. aper-
 simi. in fi. C. de iudi. † Post Imperialem Regia se offert maie- 7
 s, de qua in l. j. C. vt nemo priuat. ibi Regiæ maiestatis. & in
 sti. Fed. in ti. de pace te. in vsib. feud. vbi Mar. de Affi. in ij. no.
 Quartò Romani populi maiestas dicebatur. Cic. in iij. Phil. 8
 Tantus autē consensus municipiorū, coloniarūmq; prouinciæ
 Galliæ, vt omnes ad authoritatē huius ordinis maiestatemque
 populi Romani defendendā conspirasse videātur. Et idē Cic. in
 oratio. pro Rabinio. inquit, operāmq; darent vt Imperiū po-
 puli Romani maiestāsque cōseruaretur. Et de maiestate populi
 Rom. habetur in l. j. ff. ad leg. Iul. maiest. Ista autē maiestas Ro-
 mani populi iam diu extincta est. † Roma enim omne ius suū 9
 in Principē transtulit, vt habetur in l. j. ff. de consti. Prin. & in l.
 j. ff. de offic. præf. præ. & per And. de Iser. in sua gl. super cōsti.
 Regni, in prin. nu. 12. † Loco autem Romanæ Reipublicæ in- 10
 elita Venetorū successit Respublica, vnde de ea loquēs Rapha-
 Fulg. in consi. lxxij. in ij. col. sic scripsit. † Nouiorem autem Ro- 11
 mam intelligo Rempublicam Venetorum, quæ in suæ ditioni
 suppositos nouioris Romæ prærogatiua lætatur. Cum. etiam
 cōnsi. lxxij. in fi. ciuitatem Venetiarū cōmunem omniū patriæ
 esse dixit. † Et iure meritò Venetorū Resp. Rom. olim Reipu-
 blicæ lætatur prærogatiua, quia sicuti illa dū viguit neminem 12
 vtiq; superiorem recognouit, sic pariter & illa Venetorū ne-
 minem nisi Deum optimū maximū in tēporalibus superiorem
 habet, quod ea ratione esse dici potest, quia † ciuitas Venetiarū 13
 cū sit in mari fundata libera est, vt scribit Bal. in Rub. ff. de rer.
 diuis. col. ij. in vers. circa ædificia quæro. Idem tenet Io. Franc.
 Ripa in l. j. nu. 8. ff. de acqui. pos. vbi dixit, † Dominos Venetos 14
 nō teneri recognoscere Imperatorē. & idem scribit in l. insulā.
 nu. 22. ff. de verb. obl. Hoc idem firmat Barth. Cap. in trac. de
 ferui. rusti. prædior. in c. de mari. nu. 4. & las. in l. cunctos po-
 pulos. in reper. col. xix. C. de summa tri. & fid. cath. & idem las.
 consil. lxx. colum. j. in iij. vol. in quibus locis scribit qd ciuitas 15
 Venetiarū non recognoscit Imperatorē imò in suis terris vim
 Imperatoris obtinet, & omnia potest quæ Imperator in suis.

- 16 † Nulli ergo dubium ciuitatem Venetiarum, quam soleo ap-
pellare aliarum ciuitatum Reginam maiestatem habere. Nec
obstat quod Bald. in consil. lix. licet eleganter in j. volu. dixerit,
quod aliarum ciuitatum citra Romam nulla est maiestas quia
eius opinio non procedit, in ciuitate Venetiarum per supradi-
cta contra quam crimen læsæ maiestatis committi dicitur, ve-
luit Pau. de Ca. in l. iij. vers. item no. tex. C. de epi. aud. vbi di-
cit quod † crimen læsæ maiestatis committitur quando per
subditum fit contra statum seu regimen ciuitatis quæ per se
ipsam non per alium regitur, vt est ciuitas Venetiarum. Idem
tenuit Praposs. in c. in primis. in §. de persona. col. vij. vers. ter-
tio dicitur. ij. q. j. vltra prædicta.
- 18 † Attribuitur etiam maiestas prætori vt in l. si familia. ff. de
iurisd. om. iudi. & ibi per Alexan. & Claud. de Scissello in prin.
ibi secundo pondera ad idem est tex. in l. penul. ff. de iusti. & iu-
re & not. Math. de Alffii. in titulo de pace tenen. & eius violat.
col. j. in ij. nota. in visib. feudo. & idem dixit Socinus consil. xxiij.
sequendo ordinem col. ij. vers. sed hoc aduertendum in primo
vol. Hinc est quod actio popularis est contra eum qui prætoris
maiestatem contempsit, quia quilibet de populo contra eum
agere vel excipere poterit, ita voluit Dynus in consil. xxix. pri-
ma quæstio circa medium argumen. ff. de iurisd. omni. iud. l. si
quis id. & l. si familia. publicæ enim interest prætorum decreta
non contemniri. ff. ad treb. l. seruo inuito. §. si prætor. & dixit So-
cin. in dicto consil. xxij. quod † partis Gelfæ & Gibillinæ nulla
est maiestas, quia hæ sunt duæ sectæ approbatæ solum in locis
in quibus vigent, quod voluit etiam Bald. in consilio lix. in pri-
mo volumi. & Nellus in tractatu bannito. in prima parte. se-
cundi temporis, quæstio. xvj.
- 20 † Dicitur etiam maiestas cuiusunque Principis dominium
habentis & per se suos subditos gubernantis, ad quod facit tex.
in l. digna vox. C. de legibus. & tex. in l. iij. C. de epi. audien.
- 21 Quinimo, † quilibet liber populus maiestatem habere vide-
tur, vt voluit Lucas de Pen. in lege prima colum. ij. in fin. C. de
exa. to. prædio. fiscal. libro vndecimo. † dicitur etiam maiestas
magnitudo dignitatis iuxta illud Oui. in iij. Metamorp. Non
bene conueniunt nec in vna sede morantur maiestas & amor.
- 22 † Dea quoque apud antiquos credita est esse maiestas, hono-
ris ac reuerentiæ filia, de qua libro quinto Pastorum sic allu-
dens scripsit Ouid.

Donec

Donec honos placidoque decens reuerentia vultu
 Corpora legitimis impoſuere thoris.
 Hinc ſata maiestas qua mundum temperat omnem
 Quaque die partus eſt edita magna fuit.
 Nec mora conſedit medio ſublimis Olympo
 Aurea purpureo conſpicienda ſinu.

Et Rurſus.

Aſidet ipſa Ioui Iouis eſt ſidiſſima cuſtos
 Et præſtat ſine vi ſceptra tenere Ioui
 Venit & in terras coluerunt Romulus illam
 Et Numa: mox alij tempore quiſque ſuo.

† Dicitur autem maiestas quaſi maior ſtatus vel poteſtas. ita 14
 dixit Oldra. conſil. xliij. item quaeritur vtrum columna ſecun-
 da. verſicu. circa ſextum, quem refert & ſequitur Præpoſitus in
 c. in primis in §. de perſona, colum. vj. verſiculo pro declaratio-
 ne. ij. q. j. idem dixit Alberic. in l. quiſquis. col. vj. in verſic. circa
 primam quaſtionem. C. ad legem iuli. maiestat. & hinc dicitur
 crimen læſæ maiestatis, quia maior ſtans, ſeu maior ſtatus of-
 fenditur, & propterea quando non ſubditus committit in Prin-
 cipem, quia Princeps ille cui talis non eſt ſubditus, quo ad ſe,
 non eſt maior ſtans, crimen læſæ maiestatis committere non
 dicitur, de quo late dicam, infra ſuo loco.

Crimen læſæ maiestatis humana quid ſit. R. V. B.

S V M M A R I V M.

- 1 *Crimen læſæ maiestatis quid ſit ſecundum Vulpianum?*
- 2 *Diffinitio Axiomatis.*
- 3 *Diffinitio totum diffinitum euacuare debet.*
- 4 *Omnis diffinitio per quam non cognoscuntur accidentia propria ſubiectioni non dicitur diffinitio, niſi equiuoce.*
- 5 *Diffinitio ſeu deſcriptio criminis læſæ maiestatis ſecundum Au-
 thorem.*

VIDIMVS ſupra, quoduplex ſit maiestas, qui-
 bus ſit attributa, & quare ſic dicatur, nunc vero
 operepretium eſt videre quid ſit crimen læſæ
 maiestatis humanæ? Nam licet dixerimus ſu-
 pra, duplicem eſſe maiestatem, Diuinam videli-
 cet, & humanam, in hoc noſtro tractatu ſolum de læſæ mai-
 estatis humanæ crimine ageadum erit. † Eſt igitur crimen

- læsæ maiestatis, secundum Vulpianum in l.j. ff. ad l. iul. maiest. illud quod aduersus Populum Romanum, vel eius securitatem committitur. Denique in l.j. & ij. dicti tit. idem Vulpianus ponit casus in quibus crimen prædictum committitur, verum quia diffinitio prædicta solum comprehendit casus qui contra Populum Romanum committebantur eo tempore, & ideo secundum tempora hodierna, diffinitio prædicta nimis restricta est, nec conuenit crimini prædicto in omnibus, secundum nostra tempora, quia ut supra diximus, Populi Romani maiestas extincta est, & omne ius suum in principem translatum, deum superuenit ius Codicis, quo dictum crimen dilatatum fuit, ut habetur in toto tit. C. ad l. iul. maiest. & præsertim in d. l.
- 2 quisquis. † Aliam diffinitionem, seu potius descriptionem, ponit Azo, in sua Summa dicti tit. C. ad l. iul. maiest. Dicens, quod crimen læsæ maiestatis est ubicunque quis contra urbem aliquid molitur, vel quod profugit ad hostes, vel quod hostes qualitercunque adiuuat, vel armis, vel pecunia, vel consilio, vel quod subiectas prouincias nititur facere rebelles, vel quod in ciuitate seditionem mouet, vel quod magistratus vel princeps vel qui circa eius latus sunt & militant occidantur, vel arma sumat, vel loca occupet, contra rempublicam. Ista diffinitio Azonis utique generalior est, & sic magis adaptatur ad dictum crimen, secundum ius Codicis. Attamen & ista non vsquequaque
- 3 satisfacit, quia † diffinitio totum diffinitum euacuare debet, ut notatur in l.j. ff. de testa. l. omnis diffinitio. ff. de regul. iur. & est gl. in rubr. C. de summa trini. & fid. cathol. Diffinitio autem prædicta talis non est; quia non comprehendit scientiam habentes de tali crimine committendo, & non reuelantes, quod utique est crimen læsæ maiestatis, ut in præalleg. l. quisquis. §. sane si quis, de quo dicam infra in tit. de pluribus quaestio. q. ij. Item non comprehendit mittentes literas hostibus, ac alios casus omnes de quibus in l.j. & ij. ff. ad l. iul. maiest. & in d. l. quisquis. C. eo. tit. Ideo prædicta proprie diffinitio dici
- 4 non potest, quia † secundum Aristotelem lib. j. de anima. Omnis diffinitio per quam non cognoscuntur accidentia propria subiecti, non dicitur diffinitio, nisi equiuoce. Ea propter diffinitioni Azonis addendo, sic dicerem, † Crimen læsæ maiestatis est, ubicunque quis subditus contra principem, rempublicamve superiorem non recognoscentem aliquid molitur, vel quod ad
- 5 hostes profugit, vel hostes qualitercunque adiuuat, vel armis, vel

vel pecunia, consilio, eisque nuncios, vel literas mittit, secretave nunciat, vel subiectas prouincias nititur facere rebelles, vel in ciuitate seditionem mouet, vel efficit quod Princeps, senatores, collateralésve illius occidantur, vel quod arma sumat, vel loca occupet, contra Rempublicam vel Principem, vel quod de prodicione & tractatu contra Principem, vel Rempublicam scientiam habeat, & non reuellet, vel quodcunque aliud quis dolo malo faciat, quo Princeps respublicave directe damnum patiatur. Ista diffinitio generalior est, non tamen eam ex logicorum regulis sumptam, sed legali modo compactam dixerim, & vere potius descriptio quædam dicti criminis censenda est, quàm diffinitio, per quam crimen læsæ maiestatis de quo tractare intendimus, cognoscatur, vt in simili dixit Vulda. Zasius, in tracta. suo feudorum, in princ. circa feudi diffinitionem.

Qualiter & à quibus crimen læsæ maiestatis committatur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Maiestas Papa, primum gradum inter terrenas maiestates obtinet.*
- 2 *Conspirando contra Papam, committitur crimen læsæ maiestatis.*
- 3 *Eisdem modis committitur crimen læsæ maiestatis contra Papam, siue per laicos, siue per clericos, quibus contra Imperatorem.*
- 4 *Offendens Cardinalem incidit in crimen læsæ maiestatis.*
- 5 *Papa ob demerita priuat Imperatorem.*
- 6 *Verus Imperator dicitur quem Papa confirmat.*

Q V A E S T I O P R I M A.

V M maiestas summi Pontificis primum gradum inter terrenas obtineat maiestates vt supra diximus, operæpretium immo debitum existimaui ab ipsa exordiri. digniora etenim præponenda esse testatur glo. in §. si. instit. de iure natu. gen. & ciuil. in versu. ignoranter & glos. in rubr. C. de sentent. præfec. prætor. affri. † Primo igitur quæro an crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra Papam quando aliquis contra ipsum conspirat & dicendum quod sic per tex. in c. imprimis. ij. quæstio. j. circa finem vbi not. per Præpos. in §. de persona. col. v. in versu. nota etiam eleganter. Quinimmo † eisdem modis committitur crimen læsæ maiestatis contra Papam, siue per

laicos, siue per clericos quibus contra Imperatorem, de quibus in d.l. quisquis. C. ad l. iul. maiesta. & in toto ritu. ff. eo. ut voluit idem Præposi. in præallegato c. in primis in §. de persona. col. vij. vers. qui autem nu. 20. ii. q. j. adducit ad hoc tex. in c. fœlicis de pœnis in sexto arguendo à fortiori. Ibi enim dicitur quòd
 4 † offendens Cardinalem incidit in crimen læsæ maiestatis, ergo multo magis offendens papam auth. multo magis. C. de episcopo. & clerici ad hoc facit etiam tex. in c. de liguribus. xxiii. q. v. & hoc procedit, siue clericus, siue laicus sit qui papam offendit per tex. in d. c. fœlicis, qui loquitur tam de clericis quàm de laicis offendentibus Cardinalem quod ex pœnis inibi descriptis liquido constat in illis verbis, ibi si qua vero, & rursus ibi quod si quis, idem voluit Nico. Boerius in tract. suo de seditione in sexto præsupposito col. v. versic. idem si conspirat contra papam, & ratio est in promptu quia si conspirans contra imperatorem incidit in dictum crimen d. l. quisquis. idem dicendum à fortiori de conspirante contra papam qui imperatore maior
 5 est ut dictum fuit supra in prin. † Papa enim ob demerita imperatorem priuat ut in c. ad apostolicam. de sen. & re iudi. lib. vj. Immo † is dicitur verus imperator quem papa confirmat c. venerabilem de electi. & hanc conclusionem quòd crimen læsæ maiestatis dicatur committi contra papam tenuit etiam Bonifacius in clementi. pastoralis. in §. sane. colum. ij. versicu. nota quòd crimen læsæ maiestatis de re iudica. nu. 23.

S V M M A R I V M.

- 1 Papa est omnium christianorum dominus.
- 2 Imperium secundum veritatem ab ecclesia dependet.
- 3 Imperator est adiutor & protector ecclesie, & illam defendere tenetur.
- 4 Imperatores Reges ac Principes ecclesiam & eius ministros defendere debent.
- 5 Imperator conspirans contra Papam, & sanctæ Romanæ ecclesie statum crimen læsæ maiestatis committit.

QVAESTIO SECUNDA.

ECVENDO quæro an imperator offendens papam in casibus contentis in legibus loquentibus de crimine læsæ maiestatis & pro quibus alij incidunt in prædictum crimen ipse quoq; læsæ
 maie

maiestatis crimen committere dicatur. In hac quaestione Prae-
 positus in c. in primis in §. de persona tenuit quod sic in viij.
 col. in versic. qui autem sint. ij. q. j. † est enim papa omnium chri-
 stianorum dominus cuncta per mundum. ix. q. iij. & † impe-
 rium secundum veram conclusionem ab ecclesia dependet vt
 voluit Bart. iuris auriga in extrauag. ad reprimen. super verbo
 totius orbis. Papa enim vtrumque gladium habet, spirituale
 & temporalem, sed exercitium temporalis ecclesia concessit
 imperatori, vt concludit Abb. in c. nouit. col. vj. versic. ex quibus
 omnibus de iudi. & Pet. de Anchor. in d. clemen. pastoralis. col.
 vj. versic. vigesimo sexto nota de senten. & re iudica. & habetur
 per Restaurum in suo tract. de imperat. q. v. col. iij. in versicul.
 pontifex nu. 4. Comprobatur quia † imperator adiutor & pro-
 tector est ecclesiae illamque defendere tenetur vt per Anton.
 Rossellum in tracta. suo de potesta. papae & impera. §. fin. nu. 3.
 hinc est quod fidelitatem papae iurat. lxiij. distin. c. tibi domi-
 no, & per Bellenci. in tract. de subsid. carit. q. lvi. & Pe. de Mon-
 te in tract. de monarch. concilij quaestio. iij nu. 8. † Constituti
 etenim sunt imperatores, reges, ac principes, vt ecclesiam eius-
 que ministros defendere debeant. xliij. q. v. c. principes. & cap.
 regum. & cap. administratores. per quae lura ita dixit Specul. in
 tract. suo de mod. general. concil. congregan. rub. xl. nu. 2. erit
 ergo ex praemissis conclusio quod † imperator conspirans co-
 tra papam & sanctae Romanae ecclesiae statum quem defende-
 re tenetur crimen laesae maiestatis committit.

S V M M A R I V M.

- 1 Non subditus offendendo Principem cui non est subditus crimen
 laesae maiestatis non committit.
- 2 Subditus Imperatoris est subditus Papae habitu licet non actu.
- 3 Subditus Imperatoris si Papam offendat incidit in crimen laesae
 maiestatis.

Q V A E S T I O I I I.

TERTIO quero an subditus imperatoris ma-
 chinans contra papam, vel statum ecclesiae cri-
 men laesae maiestatis committere dicatur? dicē-
 dum videtur quod non, nam † non subditus cri-
 men laesae maiestatis nō committit offendendo
 principem cui non est subditus, vt per doctor. in l. quisquis. vbi
 Albe. C. ad l. iul. maiesta. & probat tex. in clemen. pastoralis. &
 ibi

- 2 ibi not. scribentes de re iudi. contrariū verius esse dicas † subditus enim imperij est subditus papæ habitu licet non actu vt not. Bart. in extrauagan. ad reprimen. in sua gl. in verbo totius orbis, & per ea quæ not. Præposit. in c. cum verum. xcvi. dist. & in c. nouit. de iudi. † ideo si papam offendat incidit in crimen læsæ maiestatis, & hoc sentit Bar. in Extrauag. qui sint rebelles in versic. rebellando, hanc etiam opinio. sequitur Præposit. in c. ia primis in §. de persona. col. vj. vers. intellige subditus. nu. 18. ij. q. j. & Bonifa. in d. clement. pastoralis. §. sanè. col. ij. in versic. nota quòd crimen læsæ maiestatis. nu. 23. vbi istam opinionem rationibus cōprobat, de quibus per eum ibi licet nonnulli contrarium teneant, faciunt pro prædicta conclusione quæ supra dixi in secunda quæstione proxima præcedente in qua conclusum fuit imperatorem machinantem contra papam incidere in crimen læsæ maiestatis, si enim secus esse diceremus in subdito imperatoris vtique in hoc melioris cōditionis essent subditi quàm ipse imperator quod nimis absurdum esset.

S V M M A R I V M.

- 1 Imperator non potuit ferre sententiam condemnatoriam pro crimine læsæ maiestatis contra Regem Robertum, qui non erat eius subditus.
- 2 Subditus Papa offendens imperatorem, & si crimen læsæ maiestatis contra imperatorem non committat, illud tamen committit contra Papam.
- 3 Imperator est defensor Papæ & ecclesie, & ipsius papæ confederatus, & ique fidelitatem iurat.
- 4 Subditus Papa si non directe, saltem per quandam consequentiā Papam offendere dicitur offendendo Imperatorem, qui est fidelis confederatus Papæ, & ab eo coronatur.

Q V A E S T I O. I I I I.

- 1 VARTO quæro quid contra dicendum sit, quando subditus papæ imperatorem offendit dicas quòd crimen læsæ maiestatis nō committit, vt est decisum per text. clement. pastoralis. de sent. & re iudica. vbi habetur quòd † imperator non potuit ferre sententiā condemnatoriam pro crimine læsæ maiestatis contra Regē Robertū qui non erat subditus imperatoris

ratoris, sed papæ de quo ibi latè per scribētes vbi Pet. de Anc.
 in xix. not. dicas tamē quòd† subditus papæ imperatoe offen-
 dens si nōn cōmittit crimen læsæ maiestatis contra imperato-
 rem tamen illud committit cōtra papam imperatorem offen-
 dendo, lædit enim papæ maiestatem quia † imperator est de-
 fensor papæ & ecclesiæ, vt dixi supra in ij. q. & est ipsius papæ
 confederatus, & ei fidelitatem iurat, vt in clem. j. de iureiuran.
 ideo papam offendere dicitur, facit text. in l. j. in prin. ff. ad l. iul.
 maie. & in l. non dubito. ff. de capt. & postli. reuer. & ita tenuit
 Bart. in extrauag. qui sint rebel. in ver. rebellando, in versic. se-
 cundo potest intelligi vbi dixit quòd † subditus papæ si nō di-
 rectè saltem per quandam consequentiam papam offendere di-
 citur imperatorem offendendo qui est fidelis confederatus pa-
 pæ, & ab eo coronatur. Hanc etiam conclusionem tenuit Præ-
 posit. in præalleg. c. imprimis. in §. de persona, col. vij. versic. de
 imperatore. nu. 22. ij. q. j. & idem tenet etiam Pe. de Anch. in d.
 clem. pastoralis. col. iij. circa medium in octauo notab.

S V M M A R I V M.

- 1 Federicus imperator capere faciendo Cardinales & alios præ-
 latos euntes ad concilium sacrilegium perpetravit.
- 2 Papa est Romana ecclesia sponsus, & Cardinales sunt eius filij
 spirituales primi gradus, ipsique maiestatem habent sicuti papa
 eorum pater, & eos offendens incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 3 Cardinales sunt pars corporis Papæ.
- 4 Cardinalem offendens incurrit crimen læsæ maiestatis.
- 5 Cardinalis est collateralis Papæ.
- 6 Episcopi licet inrent fidelitatem Papæ, tamen Cardinales tan-
 quam viscera & pars corporis Papæ huiusmodi iuramentum
 præstare non tenentur.
- 7 Cardinales sunt consiliarij Papæ, & illi assistere debent conti-
 nue, in curia commorantes.
- 8 Cardinales dicti sunt, à cardine, quia sicuti ostium in cardine
 vertitur ita in eis administratio totius vniuersalis ecclesiæ ver-
 satur.
- 9 Cardinales se habent ad Papam sicuti senatores ad Imperatoe.
- 10 Imperator si offenderet Cardinalem aliquo ex modis contentis in
 c. felici. de pen. in sexto in crimen læsæ maiestatis incideret.
- 11 Cardinalem offendens crimen læsæ maiestatis, & sacrilegium
 committit.

Crimen

- 12 *Crimen læsæ maiestatis commissum cōtra Principem secularem, dicitur crimen sacrilegio proximum.*
- 13 *Quibus modis Cardinalem offendens quis incurrat crimen læsæ maiestatis.*
- 14 *Dispositio c. felicii. de pœn. in sexto fallit in eo qui ad sui defensionem Cardinalem percussisset.*
- 15 *Pœna legis cessat. in percutiente aliquem se defendendo.*
- 16 *Dispositio d. c. felicii. dum loquitur de ratihabitione, non habet locum in sola ratihabitione, sed requiritur quòd fuerit gestum nomine ratihabentis.*
- 17 *Receptatores delinquentium contra cardinales puniuntur & ipsi pœnis, de quibus in dicto c. felicii.*
- 18 *Affines & consanguinei receptantes offendentes cardinalem nō puniuntur eadem pœna qua extranei, attamen nō absoluntur, sed mitori pœna cum eis agendum erit.*
- 19 *Cardinalis qui esset rebellis Papæ expresse vel occulte impune potest occidi.*
- 20 *Idem dicendum esset si Cardinalis esset proditor Papæ.*
- 21 *Quis dicatur proditor.*
- 22 *Franciscus Alidosius Cardinalis Papiensis licite potuit occidi à Francisco Maria Feltrio de Ruvere Urbini Duce, & sanctæ Romanæ ecclesiæ Capitanio Generali, quia dum præfesset exercitui ecclesiastico vti legatus, ducibus gallici exercitus inimicis secreta nunciabat.*
- 23 *Christoforus Pierius Gigas Poëta Authoris Patruus.*
- 24 *Franciscus Maria Urbini Dux fuit absolutus.*
- 25 *Occultus rebellis seu proditor impune occidi potest, & quòd fuerit occultus rebellis in iudicio super homicidio probatur.*
- 26 *Urbanus sextus Pontifex septem Cardinales qui clam cum Clemente cum eo de Pontificatu contendente conspirant saccis inclusos in mari demergi iussit.*

Q V A E S T I O. V.

VINTO quæro an offendens Cardinalem incidat in crimen læsæ maiestatis: videtur dicendum quòd non. sed quòd sacrilegium cōmittat per text. in clem. j. de pœn. vbi tex. dicit si quis in hoc genus sacrilegij inciderit quòd quemuis Pontificem iniuriose & temere percusserit. Secundo facit text. in c. ad apostolice in §. perpetravit. de senten. & re iudi. in sexto vbi habetur † quòd Imperator Federicus sacrilegium perpetravit

dem secularem,

at crimen lesa

i ad sui defen

ndendo.

tione, non habet
fuerit gestum

puniuntur &

cardinalem ni
o absoluntur,

occulte impun

Pape.

e potuit occidi
Duce, & sancta
præfessit exerci
citus inimicu so

trum.

est, & quod fuit
probatum.ei clam cum Cle
rarant sacris inens Cardinales
tis? videtur dict
egium comittat
i tex. dicit si qui
it quod quemvis
cundo facit text
& re judi. in sexto
crilegium perpe
trauit

trauit capere faciendo Cardinales & alios prælatos euntes ad concilium. Tertio pro ista opinione facit text. in cap. scilicet. de pœn. in sextolin prin. ibi si quis deinceps in hoc sacrilegij genus irrepserit: communis tamen doctorum opinio est in contrarium videlicet quod offendens Cardinalem læsæ maiestatis crimen incurrat quam tenuit And. de Iser. in consti. regni quæ incipit vt participatio. col. ij. versicul. in cardinalibus: vbi dixit quod † Papa est Romanæ ecclesiæ sponsus, & Cardinales sunt eius filij spirituales. primi gradus tamē & ipsi maiestatem habent sicuti eorum pater Papa, & ideo dicit quod eos offendens incidit in crimen læsæ maiestatis. Hanc etiam opinionem tenuit Pet. de Anch. in d. c. scilicet per illum tex. col. ij. in versic. quarto nota & Math. de Affli. in c. j. in vers. i. & bona committentium col. vij. circa si. in tit. quæ sint regal. in vfi. feud. idem tenuit Io. And. in d. c. ad apostolice in §. perpetravit in versicul. cardinales. idem voluit Præposit. in c. in primis in §. de persona. col. vij. nu. 20. in vers. qui autem sint. ij. q. j. vbi rationē assignat quia † Cardinales sunt pars Corporis Papæ, & dixit Ant. Rosel. in tract. de concil. in §. sed ex. nu. 45. & Bellene. in tract. de subsidio carit. q. iij. nu. 7. & Condisal. Villadiego in tract. de card. lega. nu. 11. Barbat. in tract. de præstan. card. in j. parte. nu. 35. & dixi in tract. meo de pensio. q. lix. nu. 12. & 13. & ista ratio mihi plus placet, quàm ratio adducta per Andr. de Iser. quod Cardinales & ipsi maiestatem habere dicantur & cum ratione Præpositi concurret Petr. de Anch. in d. c. scilicet. col. ij. in versic. quarto nota supra allegato vbi dixit quod † offendens Cardinalem incurrit crimen læsæ maiestatis quia læso Cardinali leditur maiestas Papæ, quia † Cardinalis est collateralis Papæ, idem dixit ibidem Ioan. Andr. colum. j. in j. not. firmatur ista conclusio per text. expressum in d. cap. scilicet. in princip. ibi si cuti reus criminis læsæ maiestatis: confirmatur etiam prædicta conclusio per ea quæ notanter voluit Hostien. in cap. antiqua. de priuileg. vbi dixit quod † licet episcopi iurent fidelitatem papæ vt in cap. ego enim de iureiurand. attamen Cardinales tanquam viscera & pars corporis papæ huiusmodi iuramentum præstare non tenentur, vt etiam dixit Mart. de Lau. in tract. de cardin. q. xxxix. & in secundo tracta. simili iij. q. & Barba. in præalleg. suo tracta. de præstan. card. quæst. j. nu. 26. Condisal. in tractat. de potesta. cardin. quæstio. v. nume. 14. potest & alia ratio prædictæ decisionis adduci: quia † Cardinales

sunt

- sunt consiliarij Papæ, ideo illi assistere debent continue in curia commorantes. † dicti enim sunt Cardinales à Cardine quia sicuti in cardine ostium vertitur, ita in eis versatur administratio totius vniuersalis ecclesiæ, vt dixit idem Condisal. in tracta. de orig. digni. ac potesta. cardi. q. v. num. 12. & ibidem num. 11. dixit quòd Papa permittere non debet Cardinales à se discedere propter eorum consilium habendum quia collaterales eius & de sui latere & pars corporis sui dicuntur, & † Cardinales se habent ad Papam sicuti senatores ad imperatorem, vt ait Barba. in præalleg. tracta. de præstan. cardi. in prima parte q. ij. nume. 16. sed offendens consiliarium & senatorem imperatoris committit crimen læsæ maiestatis. l. quisquis in prin. C. ad l. iul. maiesta. ergo à fortiori offendens cardinalem consiliarium & senatorem papæ qui imperatore maior est, vt dixi supra in principio huius tractatus,
- 10 † Quinimo si offendens Cardinalem aliquo ex modis contentis in d. c. felicis de pœnit. in vj. esset, imperator in crimen læsæ maiest. incideret. vt voluit Præposit. in præallegato c. in primis in §. de persona in viij. col. versic. qui autem sint. & ita expresse tenuit gl. in d. c. ad apostolicæ. de senten. & re iudi. in vj. in verbo cardinales & licet in illo text. in §. perpetravit dicatur quòd Federicus imperator capifaciendo cardinales sacrilegium perpetraverit. Attamen postmodum superuenit dispositio dicti c. felicis de pœnis in sexto in qua dicitur generaliter quòd offendens cardinales incidit in crimen læsæ maiestatis, & sic attenditur ista noua dispositio & licet etiam in d. c. felicis dicatur si quis in hoc genus sacrilegij, & sic, etiā ibi videatur dici quòd sit sacrilegium offendere Cardinalem dicere possumus quòd † offendens Cardinalem vtrunque crimen committit videlicet sacrilegium & crimen læsæ maiestatis, vt probat tex. in dicto cap. felicis. & ita procedant iura supra in contrarium allegata, & tanto maius est sacrilegium quāto persona contra quam committitur maior est, vt dixit Ioannes Monac. in d. c. felicis. parū post prin. in vers. quod est maius, alleg. tex. in l. ij. & iij. ff. de re militari. idem dixit gos. in dicto cap. felicis. in versicu. sacrilegium. & quod offendens Cardinalem sacrilegium committat, tenuit etiam Barbatias in præallegato tractatu. de præstand. Cardin. in j. quæst. Basilica primi partis, colum. x. in versicu. vltimo faciat. nume. 30. Nec mirum quia
- 12 † crimen læsæ maiestatis commissum contra Principem secularem

Mre dicitur crimen sacrilegio proximum, ad quod est text. notabilis in l. j. ff. ad l. Iuli. maiesta. † Maiestatis etiam crimen 13
non solum is committit qui cardinalem percutit, sed etiam
qui illum hostiliter insecutus fuerit, aut ceperit, vel facien-
tis socius fuerit, aut fieri mandauerit, vel factum ratum ha-
buerit, aut ad id consilium dederit vel fauorem aut ex post re-
ceptauerit vel scienter defensusauerit huiusmodi facinorosos vt
expresse dicit text. in d. c. felicitis.

† Illud autem quod in dicto c. felicitis dicitur de percutiente 14
cardinalem quod in crimen laesae maiestatis incidat fallit in eo
qui ad sui defensionem cardinalem percussisset. talis enim poenas
de quibus in d. c. felicitis non incurreret vt voluit glo. ibi in ver-
bo percussisset, nam non peccat qui autoritate legis aliquid fa-
cit. xxij. q. iij. c. qui peccat. idem tenuit Dominie. in preallega.
c. felicitis in versu. in glosa in verbo percussisset. † cessat enim pœ 15
na in percutiente se defendendo c. significasti. el. ij. de homici.
vbi est tex. ad hoc notabilis. & c. si vero. de sent. excom. Accedat
elegant Ciceronis dictum in oratio. pro Milone vbi sic scribitur
hoc & ratio doctis, & necessitas barbaris, & mos gentibus & fe-
ris natura ipsa praescripsit vt omnem semper vim quacunque
ope possent à corpore, à capite, & vita sua propulsarent.

† Et quia tex. in in d. c. felicitis disponit quod habens ratum 16
factum contra Cardinalem in terminis de quibus ibi incurrat
in poenas inibi contentas quero an hoc indistincte verum sit
dicas solam ratihabitationem siue vt vtat verbis Archidiaconi
ibi placeantiam alio non prauio. & quod non sit gestum illius
nomine vel eo consulente non facit aliquem incurrere poenas
de quibus in illo tex. ita dixit credere Archi. in d. c. felicitis. col.
ij. in versu. ratum habuit. allegat in l. si vero. §. si post. ff. manda.
referens huius opinionis fuisse Tancredū in c. mulieres. de sen-
ten. excommu. facit quia voluntas in mente retenta nil opera-
tur Socin. in l. cum quid. colum. vlti. prope finem nume. 46. ff. si
cer. peta. Aretin. in l. Titia §. item respondit el primo in fine. ff.
de verbo. oblig. idem in l. hæredē in prin. col. j. ff. de acquir. hæ-
redi. Bart. Socin. consi. cxxj. in presenti circa si. colum. iij. Idem
Socin. in l. paulus. ff. de rebus dubiis.

† Et dum in d. c. felicitis in quo receptatores delinquentium 17
contra Cardinales puniuntur & ipsi poenis de quibus ibi, dicas
locū non habere in cōsanguineo & affine delinquentis eūdem
receptante, ita voluit ibi Ioan. Monach. colum. ij. in versu. con-

- trarium. & ibidem Philip. Franc. col. ij. in prin. in ver. in glo. in verbo receptauerit, & Pet. de Anch. col. j. in versicu. Et circa receptatores in quibus locis concludunt doctores præalleg. quod
- 18 † affines & consanguinei receptantes offendentes Cardinalem non puniuntur eadem pœna qua extranei receptatores punirentur, attamen non absoluantur, sed mitiori pœna cum eis agendum erit, idem tenuit Franc. de Platea in trac. de excommu. in §. xxxij. col. ij. in prin. in versu. quærit. glo. nume. 4.
- 19 † Conclusio supradicta quod occidens vel detinens Cardinalem incidat in crimē lēse maiestatis & puniatur pœnis de quibus in præallegato cap. scilicet fallit secundo, quando Cardinalis esset rebellis Papæ expresse vel occulte, quia tali casu impune occidi capi & detineri posset. facit text. in l. proditores. ff. de re milita. & ita dixit de rebelle Bart. in extrauag. qui sint rebelles in verbo rebellando. in versic. de pœna vero. nume. 13. idem voluit Cumanus consil. cliij. ad primum respondetur circa princip. & quod etiam rebellis occultus possit impune occidi. sentit idem Bart. loco præalleg. in versic. circa secundum de quo dicam infra in tit. de rebell. quæst. xj. † Idem dicendum esset. si Cardinalis esset proditor Papæ quod multis modis accidere
- 20 potest vt infra dicam in titu. de proditor. † & præsertim quando secreta papæ eius inimicis reuellaret. quo casu quis proditor dicitur vt late deducit Hippolit. Marfi. præceptor & promotor meus in consil. j. in prima & secunda colum. & dicam latius infra in titu. de prodit. in ij. quæst. † Hinc est quod licite potuit Franciscus Alidosius Cardinalis Papiensis occidi à Frācisco Maria Feltrio de Ruuere Urbini Duce inuictissimo sanctæ Romanæ ecclesiæ tunc Capiteano generali tempore Iulij secundi Pontificis maximi: dictus namque Cardinalis dum legati de latere munere fungeretur pro eodem pontifice in ciuitate Bononiæ vigente tunc inter prædictum Pontificem & Gallorum Regē bello ecclesiastici exercitus secreta cui vti legatus præerat ducibus Gallici exercitus nunciabāt, ea propter Rauennæ vbi pontifex ipse aderat ab eodem Francisco Maria confossus interiit. de cuius nece cum ad cardinalatus honorem non virtutibus, sed vt prædicto Iulio gratus assumptus fuisset Christophorus Pierius Gigas patruus meus Poëta non obscurus sic aludens scripsit.

Quisquis ad immeritos quotiens aspirat honores,

Mox voti est compos factus & ille sui.

Metiri

Metiri discat rerum qui finis habendus

Omnibus exemplo tu Papiensis eris.

† Formato igitur Romæ processu super prædicti cardina- 24
lis morto & in eodem constituto quod fuerat ipsi pontifici proditor
propter reuelationem secretorum sui exercitus, Franciscus
Maria Dux tanti sceleris ultor absoluitur, idque iure factum
fuit siquidem † occultus rebellis seu proditor impune occidi 25
potest, & quod fuerit occultus rebellis seu proditor in iudicio
super homicidio probatur, de quo etiam latius dicam infra in
titu. de rebell. quæst. xj. Addo quod postquam hæc scripseram
inueni quod super prædicto casu domi. Caro. Rui. præceptor
meus celeberrimus doctor consuluit ad fauorem præfati illu-
strissimi Ducis quod videlicet Cardinalem prædictum ecclesie
rebellem occultum impune occidere potuerit ut habetur cõsil.
eius iijj. proponitur in themate per totum in v. vol. Non omit-
tam quod † Urbanus sextus Pontifex maximus ductos mari à 26
Nucerla ad Genuam septem Cardinales qui clam cū Clemente
cum eo de pontificatu contendente conspirarent nulla mitiori
pœna in eos contentus fuit quàm ut sacris quisque eorum seor-
sum alligatus & inclusus in mari demergeretur, teste Baptista
Fulgosio in libello suo de dictis factisq; memoratu dignis lib.
vj. in rub. de seueritate exemplo xxv.

S V M M A R I V M.

1. Offendens vicarium Imperatoris vel Papæ, non in contemptum
papæ, sed ob priuatam iniuriam crimen læsæ maiestatis non
committit.
2. Cardinalis vel legatus aut officialis papæ, si esset episcopus, &
sub sua episcopali iurisdictione haberet aliqua castra, & aliquis
eius subditus ab eo rebellare faceret aliquod ex dictis castris,
talis propterea non committeret crimen læsæ maiestatis.
3. Subditus ladens prælatum inferiorem iure proprio dignitatem
seu titulum comitatus vel episcopatus habentem crimen læsæ
maiestatis non committit.
4. Crimen læsæ maiestatis contra papam committi dicitur quan-
do quis contra Cardinalem Legatum provinciam gubernan-
tem, & contra pacificum statum terrarum Romana ecclesie
machinatur.

Leges loquentes de imperatore vel ipsius officialibus etiam quod
sint pœnales extenduntur ad papam & eius legatum.

Magna est coniunctio inter Romanam ecclesiam & imperium.

Q V A E S T I O VI.

- S**EXTO quæro an offendens Legatum vel Vicarium Papæ incidat in crimen læsæ maiestatis? Et dicendum quòd sic vt voluit Bart. in extrauag. ad reprimen. in verbo rebellando vers. quòd sic dicitur nume. 4. idem tenuit Cardinal. in clem. patoratis in princip. col. iij. in fi. de re iudi. & Præposi. in c. imprimis in §. de persona. nume. 20. & 21. quæst. j. & Cyma, consi. cliij. ad primum respondetur vbi consuluit quòd † offendens Vicarium imperatoris incidit in crimen læsæ maiestatis, hoc sane procedit quando legatus vel vicarius Papæ principaliter offenditur in contemptum ipsius Papæ illius potestatem & auctoritatem ac iurisdictionem denegando, secus si id ageretur ob priuatam iniuriam. eo etenim casu offendens Vicarium seu Legatum Papæ crimen læsæ maiestatis non committeret vt tenuit Præposi. in d. c. imprimis præallegato. §. de persona idem sentit Bart. in prædicta extrauagam. ad reprimen. in versicu. ex tenore, & in dict. versicu. rebellando. allegat Præpositus ad hoc
- 2 Anchar. consi. cclxx. subdens quòd † si Cardinalis vel Legatus, aut officialis Papæ esset Episcopus vtputa Parmensis & sub sua episcopali iurisdictione haberet aliqua castra, & aliquis eius subditus ab eo rebellare faceret aliquod ex dictis castris quòd talis propterea non committeret crimen læsæ maiestatis, eo etenim casu non offendit eum tanquam Cardinalem, vel Legatum Papæ, sed vti Parmensem Episcopum. Ad idem est consilium Calde. in rub. de accusa. consil. vj. & ultimo. vbi consuluit quòd volens debellare castrum pertinens ad Ecclesiam Rauennatem quo ad temporalem iurisdictionem crimen læsæ maiestatis non committit. † Nec crimen læsæ maiestatis committi dicitur quando prælatus inferior qui iure proprio dignitatem seu titulum comitatus vel episcopatus habet à suo subdito deditur, vt voluit Calde. cons. vij. in tit. de accusa. ad idem facit quòd voluit Pe. de Anch. in clement. postaralis col. ij. circa fin. in viij. nota. de re iudic. vbi dixit quòd rebellis dicitur qui contra prosperitatem imperatoris vel imperij aliquid facit secus si contra alium inferiorem. Conclusionem supradictam quòd offendens Legatum Papæ incidat in crimen læsæ maiestatis consulendo tenuit Pe. de Anch. in cons. cclxxvij. ex prædicta facti narratione
- 4 col. v. vbi dixit quòd † crimen læsæ maiestatis contra Papam committi dicitur etiam quando quis cōtra Cardinalem Legatum

tum

tum Papæ prouinciā gubernantem, & contra pacificū statum terrarum Romanæ ecclesie machinantur per tex. in l. quis in prin. C. ad l. lul. maiest. & in c. si quis cum militibus. vj. q. j. † Et si quis dixerit quod iura prædicta loquuntur quādo aliquid contra Imperatorem vel eius officiales quis molitur, non quando committitur contra legatum papæ, ideo ad casum prædictum non extēduntur cū pœnalia sint l. interpretatione. ff. de pœ. c. in pœnis. de regul. iur. in vj. Responde iura prædicta ad papam & eius legatum extendi. Nam si quādo quis Cardinalem non legatum offendit, & contra ipsum machinatur incidit in crimen læsæ maiestatis vt vidimus supra quæst. w. & est text. in cap. foelicis. de pœnis in sexto. à fortiori id dicendum erit quādo quis machinatur contra statum Romanæ ecclesie, vel contra Cardinalem apostolicæ sedis legatum, eo etenim casu talis videtur facere etiam contra statum & tranquillitatem Imperij cum imperator sit aduocatus & defensor ecclesie, vt dixi supra quæst. ij. & ideo † magnā est coniunctio inter Romanam ecclesiam & imperium vt in authen. quomodo oportet episcopos in prin. & ita voluit Pe. de Anch. in præallega. cōsi. cclxxvij. columna secunda.

S V M M A R I V M.

1. Philippus Decius consuluit pro nonnullis cardinalibus qui à Iulio secundo pontifice maxi. defecerunt, & conciliabulum Pisis indixerunt.
2. Tractans de imperio vel regno imperatore vel rege viuentē, incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O V I I.

SEPTIMO quæro an is qui papa viuentē de patu conuenticulam facit incidat in crimen læsæ maiestatis? & dicendum quod sic. ita voluit Ioan. And. in c. veniens de testib. Idem tenuit Mar. Laud. in tract. suo de crimine læsæ maiest. q. ix. allegat Bald. in l. quoniam liberi. C. de testib. quod notandum esse dixit contra concilium non canonice congregatum vt accidit tempore Iulij secundi pontificis maxi. à quo defecerunt nonnulli Cardinales & conciliabulum Pisis indixerunt quibus Philippus Decius insignis doctor adhæsit & pro illis consuluit vt habetur cōsil. clj. maximi ponderis in primo volum.

quòd tamen conciliabulum improbatum fuit & approbatum concilium lateranense indictum per ipsum Iulium, mox post illius obitum sine debito terminatum per Leonem decimum dicti Iulij successorem: & conclusionē prædictam de faciente de Papatu conuenticulam Papa viuente tenuit etiam solemnīs doctor præceptor meus do. Hippol. de Masil. in consil. j. col. iij. nume. 23. in j. vol. & Alex. in l. j. ff. ad l. Iul. maiesta. pro qua conclusione facit tex. in cap. si quis Papa. lxxix. dist. idem tenuit Matthæ. de Afflict. in cap. primo. in versic. & bona committentium. col. viij. versic. trigessimooctauo. nume. 101. in tit. quæ sint regal. in vñbus feudo.

- † Idem dicas de tractate de imperio vel regno imperatore, vel rege viuente, vt voluit idē dominus meus in dicto consil. j. sequitur Restaur. in tract. de imperatore. q. cxvij. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 *Imperator est fœderatus Papa & eius aduocatus & defensor.*

Q V A E S T I O V I I I.

CTAVO quæro an offendens imperatorem Papam offendere dicatur, & sic incidat in crimen læsæ maiestatis quo ad Papam, siue imperatoris, siue Papæ subditus sit. Dicendum quòd sic quia lædens imperatorem qui † est fœderatus Papæ & eius aduocatus & defensor, vt habetur per Petrum de Monte in tractatu de monarch. concil. versiculo postquam nume. 3. Parid. de Puteo in tract. de re mili. in §. poenæ numero 3. Michal. Vulg. in tracta. de regim. mundi in secunda parte iij. q. nume. 16. Francisc. Arias in tract. de bello. nume. 198. Marcus Mantua in tract. de concil. nume. 194. & per Restaurum Perusinum in suo tract. de imperato. quæstio. lxxij. numero 7. & 8. Papam lædere & offendere dicitur, & ita voluit Bartol. in extrauag. qui sint rebelles. in versic. rebellando columna tertia. & Petrum de Ancharano in clementi. pastoralis columna v. & in consil. cclxx. & Oldrad. consil. xliij. & Præposit. in cap. imprimis. in §. de persona numero 22. ij. quæstio. prima.

S V M M A R I V M.

- 1 *Notorium probatione non indiget.*
2 *Super notorio non est necessaria sententia.*

QVÆSTIO IX.

NO quæro an Cardinalis Legatus Papæ contra quem fuit commissum crimen læsæ maiestatis de quo dixi supra q. vj. possit declarare offendentem ipsum incurrisse pœnas de quibus in c. fœlicis. de pœn. in vj. statutas contra offendentem Cardinalem, supposito tamen quòd delictum sit adeo notum quòd negari non possit, vtpote si de eo tota vicinia testis vt in cap. pen. de purgat. cano. & xlj. distin. c. in sacerdotibus in fin. & xxiiij. q. ij. c. sane. Circa quæstionem prædictam Archid. in dist. c. fœlicis. col. penul. ver. sed nunquid legatus pro parte affirmatiua plura adducit fundamēta & præter quia sententia condemnatoria cōtra tales facinorosos lata per constitutionem d. c. fœlicis. & sic executionem secum trahit, ita quòd Cardinalis offensus non est huiusmodi sententię mulgator, sed notificator siue denuntiator allegat xxiiij. q. i. ibi factus sum exequutor veteris constituti nō promulgator noui. Præterea in faciendo huiusmodi notificationem non videtur suam iniuriam prosequi, sed potius Romanæ ecclesiæ quòd potest, vt in cap. guil. sarius & seq. xxij. q. iij. sub. s. quòd cum præsupponatur factum notorium & † notoria notificatione non indigeant ij. q. j. c. manifesta. & c. quoniam. de ræsb. † & propterea non sit necessaria sententia super crimine vel iniuria notoria, non dicetur prædictus legatus iudex causa propria, sed exequutor siue notificator pœnæ quod re potest cap. nouit. de appel. & hanc partem dicit tenuisse Innocent. in cap. j. de offic. deleg. in gloss. vlti. versic. iniuriam.cludit tamen Archid. quòd melius est, quòd talis notificatio fiat per superiorem dicti Cardinalis legati cuius opinio sequitur ibi Ioan. Andræ. col. penult. in princip. & ibidem de Anchara. col. penulti. versic. secundo quæro iuxta prædicta, & ista opinio mihi magis placet.

S V M M A R I V M.

Extrahens confugientem ad ecclesiam diuinam offendit maiestatem.

Etiam qui conatus fuerit extrahere aliquem de ecclesia, licet de facto non extraxerit incidit in crimen læsæ maiestatis.

Confugientes ad ecclesiam quantumcunq; graua delicta commiserint in eadem tuti sunt.

Concedere licentiam iudicibus extrahendi de ecclesia enormiter

delictorum perpetratores est de reservatis Papa.

- 5 Extrahens de ecclesia publicum latronem vel nocturnum depopulatorem agrorum non incidit in crimen lese maiestatis.
- 6 Qui dicantur publici latrones & nocturni depopulatores agrorum.
- 7 Extrahens de ecclesia eum qui in ecclesia ea intentione deliquit ut ab ea defenderetur non incidit in crimen lese maiestatis.
- 8 Extrahens de ecclesia eum qui per insidias & industriam homines occidit non incidit in prae dictum crimen.
- 9 In terris ecclesiae occidens etiam per insidias & industriam hominem gaudere deberet immunitate ecclesiae.
- 10 Tex. exodi c. xxj. procedebat olim in altaribus veteris testamenti quae non erant tanta auctoritatis quanta nostra sunt.
- 11 Deposito est mors civilis.
- 12 Quoties à canonibus mentio fit de morte intelligitur de morte civili, & potest etiam intelligi de sententia excommunicationis.
- 13 Lex antiqua faciens mentionem de morte, exponitur, id est per sententiam excommunicationis.
- 14 Canones facientes mentionem de morte intelligendi sunt de morte civili quoniam ipsi non imponunt penam mortis naturalis.
- 15 Alius intellectus ad tex. in d. c. xxj. Exodi.
- 16 Tex. in cap. primo extra de homicid. loquitur de clerico per insidias homicidium perpetrante.
- 17 Opinio authoris circa d. tex.
- 18 Proditor quis dicatur?
- 19 Proditore hominem occidere plus est quam ex proposito occidere.
- 20 Extrahens de ecclesia eum qui proditorie hominem interfecit non incidit in crimen lese maiestatis.
- 21 Idem dicendum de extrahente de ecclesia eum qui appensato hominem extra ecclesiam interfecisset.
- 22 Qualibet causa etiam bestialis excusat à pena.
- 23 Extrahens de ecclesia eum qui veneno aliquem peremit non incidit in crimen lese maiestatis.
- 24 Plus est hominem veneno occidere quam ferro.
- 25 Triplex homicida non gaudet immunitate ecclesiae.
- 26 Quando opiniones doctorum sunt variae, unam sequens excusatur à culpa & dolo.
- 27 Index si captus in ecclesia libere relaxet, & dum ille relaxatus discedit facit illum iterum capi non dicitur ipsum relaxasse.
- 28 Qui tenetur aliquem relaxare non liberatur ab obligatione illum simpliciter

mplicitex relaxãdo in suo territorio, sed debet illũ facere secure
nduci extra suum territoriũ ad locum ubi possit secure stare.
extrahens de ecclesia reum criminis læsæ maiestatis commissi
ontra Principem non incidit in crimen læsæ maiestatis.

captus extra ecclesiam licet per ecclesiã ducatur inde violenter
extrahi potest nec tali casu immunitas ecclesie violari dicitur.

veniens de ultra mari cum equis & armis, & transiens per re-
num Sicilia, ex quo equi & arma non possunt extrahi sine Re-
is licentia, poterit eos conducere ad locum sui domiciliij extra
egnum sine aliqua Regis licentia.

Ductus per cimiteriũ, licet extra captus, inde amoveri nõ potest.
Et sic semel vidit observari author in civitate Venetiarum,
quamvis contraria opinio in iure sit verior, secundum eum.

Q V A E S T I O X.

ECIM O quæro utrum extrahens violenter
de ecclesia aliquem ad eam confugientem com-
mittere dicatur crimen læsæ maiestatis? Dicas
quòd sic. tex. est clarus de hoc in l. ij. C. de his qui
ad ecclesias cõfugiunt, & ratio huius decisionis
signari potest. † Nam extrahens confugientem ad ecclesiam
inam offendit maiestatem, quia ecclesia domus Dei est ut
etur in euangelio Ioannis cap. ij. ibi nolite facere domum
ris mei domum negotiationis quam offendere plus est
am terrenam offendere maiestatem, sed offendere tempo-
em maiestatem est incidere in crimen læsæ maiestatis l.
i. (quis. C. ad l. iul. maiesta. à fortiori offendens diuinam l.
icquam. versic. cum sane. & l. si quis in hoc genus. C. de episc.
cleric. canonizata ij. q. j. cap. si quis in hoc genus. & ibi glo.
auth. gazaros. C. de hæretic. & cap. vergentis. extra eod. titu-
tionem prædictam adducit Odofred. in l. ij. C. de his qui ad
cles. confug. posset iudicio meo & alia assignari ratio dictæ
cisionis, cum confugientes ad ecclesiam sint in ea tuti ex
nonum dispositione pariter & legũ, nec ex ea possint extra-
nisi de licentia summi Pontificis utique extrahens illos im-
mediate lædit pontificis iurisdictionem, & attribuit sibi iu-
isdictionem quam non habet, sed soli Papæ competit: ideo
committit crimen læsæ maiestatis per ea quæ dicam infra
questio. xxij. sub hac met rubric. conclusionem prædictam
quòd extrahens aliquem de ecclesia autoritate propria incur-
t crimen læsæ maiestatis. tenuit Abb. in c. inter alia col. viij.

- in fine. de immunit. ecclesiarum. & rursus ibidem columna ix. in princip. in versic. & faciunt hæc. & idem Abb. in cap. penu. eodem tit. & Nicol. Boër. in tract. de seditios. in vij. & ultimo præsupposito col. xij. nume. 56. & 57. † Quinimo non solum qui de facto & violenter aliquem de ecclesia extraxerunt incidunt in crimen læsæ maiestatis, sed etiam hi qui extrahere conati sunt ut voluit glo. fin. in d. liij. quam ibi sequitur Salic.
- 3 † Cum etenim confugientes ad ecclesiam quantumcunque graua delicta commiserint in eadem tuti sunt præallegato cap. inter alia. cap. fin. de immu. eccles. cap. sicut antiquitus. cap. miror. cap. diffiniuit. xvij. q. iij. hinc est quod extrahens inde aliquem autoritate sua. sede apostolica inconsulta diuinam offendit maiestatem quia violat immunitatem domus Dei: offendit terrenam maiestatem videlicet pontificem sine cuius
- 4 autoritate talis extractio fieri non potest. † Et cum concedere licentiam iudicibus extrahendi de ecclesiis enormium delictorum perpetratores sit de reseruatis Papæ, hinc est quod quando Papa mittit nuncios suos ad potentatus consuevit illis tribuere facultatem legati Cardinalis de latere, & dare illis autoritatem concedendi secularibus iudicibus licentiam huiusmodi, ut sæpe vidi in facultatibus concessis sanctitatis suæ nuntiis apud illustrissim. Do. Venetorum residentibus, ut fuerunt Hier. Verallus tunc Rotæ auditor, & Fabius Mignanelus Clarissim. iuris doctores quorum vterque cardinalatus honore donatus sacrosanctum illum senatum virtutum suarum radiis illustrat.
- 5 † Fallit tamen conclusio prædicta in eo qui de ecclesia extrahit publicum latronem vel nocturnum depopulatorem agrorum ut voluit tex. in d. cap. inter alia. de immuni. ecclesi.
- 6 † qui autem dicantur publici latrones & nocturni depopulatores agrorum vide per Doct. ubi Abb. in dict. cap. inter alia.
- 7 † Secundo fallit in extrahente de ecclesia, eum qui in ecclesia ea intentione deliquit ut ab ipsa defenderetur ecclesia, de quo est tex. in cap. fin. de immu. ecclesi.
- 8 † Tertiò fallit in eo qui per insidias & industriam hominem occidit, & ad ecclesiam confugit, extrahens enim talem cum id iure permittente faciat capit. primo. de homicid. non delinquit, ut habetur etiam Exodi capit. vicesimo primo. Aduertas tamen quia ista fallentia non videtur procedere, nam dispositio illa exodi registrata in dicto capit. primo. de homicid. procedebat olim

ex veteri testamento quo tempore nondum emanarant
humanæ immunitatem ecclesiis conferentes, sed hodie
ur secus dicendum ut sentit Abb. in dicto capit. j. colum. j.
rficu. in gloss. ij. de homicid. dicens quod † in terris eccle- 9
ccidens etiam per insidias & industriam hominem gau-
deberet immunitate ecclesiæ, allegat ad hoc text. per le-
à speciali in dicto cap. fin. de immuni. eccles. ubi habetur
l committens ex proposito in ecclesia homicidium, ut ab
ecclesia defendatur, tali priuilegio gaudere non debet,
punitur in eo in quo deliquit. cum enim in ecclesia delin-
do sacrum violet à sacro non est defendendus, & sic ille
loquitur de homicidio ex proposito commissio in ecclesia,
secus si homicidium ex proposito quis extra ecclesiam
mittat, per text. in dicto cap. inter alia ibi quantūcunque
ia maleficia, dicens quod cum casus de quo in dicto cap. j.
omicid. non reperiatur exceptus à generali regula text. in
o cap. inter alia, standum erit regulæ præsertim quia illa
ex Exodi & non noua, Innocent. verò in dicto capit. j. dicit
d † ille text. Exodi procedebat in altaribus veteris testa- 10
ti quæ non erant tantæ authoritatis quantæ nostra sunt.
intelligunt illum text. de mortuo per poenitentiam, sci-
ut moriatur in peccatis suis, vel ut deponatur † depositio 11
n est mors ciuilis ij. quæst. vij. cap. quia ergo. Hostiæ. autem
t quod text. in dicto cap. j. intelligi potest de incorrigibili,
dem Abb. relatis aliorum opinionibus distinguendo dicit
in dicto capit. j. de homicid. intelligi posse tam de clerico
m laico. de laico scilicet ut ab altari euellatur, id est, ab ec-
a & à fidelium communione per excommunicationem
oties enim à canonibus mentio fit de morte intelligitur 12
morte ciuili & etiam intelligi potest de senten. excommu.
robatur in capit. per venerabilem. qui fili. sint legir. † ibi 13
m lex antiqua faciens mentionem de morte exponitur mo-
ur videlicet per sententiam excommunicationis, quia per
veluti mortuus à communione quis separatur, & ad hoc
text. est. notabilis, verumtamē negare non possumus quod
tempore text. ille Exodi non loqueretur de morte natura-
er id quod legitur & notatur in cap. placuit. xxvj. quæst. j.
d postquam dispositio illius text. est incorporata in decre- 14
bus inter canones intelligi debet ciuilitè, secundum ipso-
canonum naturam quorum dispositio de morte loquens
intelligit

intelligitur de ciuili, cum canon non imponat pœnam mortis naturalis. † Secundo modo dicit Abb. in d. cap. primo. intelligi posse illum tex. in clerico qui cum sit de altari proprie ab altari euellitur, cum ipse altari sit affixus & obligatus, subdens quòd hodie dupliciter potest intelligi primò de depositione quæ est quædam ciuilis mors. Secundò intelligi potest de morte naturali vt puta quando homicidium est adeo qualificatum quòd non videatur ad pœnam sufficere ipsa depositio, nam eo casu deponi deberet & tradi curiæ seculari vt moriatur, ita dixit idem Abb. in capit. primo. de his qui fil. occider. & in capit. at si clerici de iudic. At Felin. in dicto capit. primo. de homicid. dicit quòd dictum Abbatis quòd ille tex. loquatur & procedat tam in laico quàm in clerico implicat aliqualem contradictionem, dicens quòd si loquitur in laico proditoriè aliquem occidente procedet intellectus gloss. ibi in verbo per insidias quæ dixit quòd is qui per aggressiōis insidias aliquem occidit non iuuatur immunitate ecclesiæ. & sic quòd iste erit quartus casus exceptus à supradicta regula generali tex. in dicto capit. inter alia. si verò loquimur de clerico ipse degradabitur & tradetur curiæ seculari, dicens quòd † per tex. in dicto capit. primo. ita consuluit contra quendam episcopum Petr. de Anchar. consilio cliij. ex narratis in facto columna ij. qui dixit quòd tex. in dicto capit. j. de homicid. loquitur in clerico per insidias homicidium perpetrante, nam clericus dicitur proprie euelli ab altari, laicus enim non potest dici euelli, quia circa altare non ministrat, vnde qui radices non egit in loco vt fecit clericus in ecclesia euelli non potest, priuatio etenim habitum præsupponit l. decem. ff. de verborum obligationib. Ideo dicit debere intelligi illum tex. ibi euellas per degradationem vt moriatur videlicet vt moriatur per exequutionem iudicis secularis, nam verbum moriatur referri debet ad mortem naturalem, vt notatur in cap. placuit. xvj. q. j. capit. susceptum de rescript. in vj. subdens Anchar. loco præallegato quòd dum ille tex. dicit euellas loquitur prælato & subdit impersonaliter moriatur quasi dicat non per prælatum ecclesiasticum, sed per iudicem secularem ei mors inferatur, dicens istam expositionem esse magis consonam menti illius tex. Exodi quàm sint aliæ quas refert Ioan. Andræ. in dicto cap. j. & quòd illa lex Exodi redacta fuit in volumine decretalium, vt seruetur non vt frustra membranas occupet. Idem dixit etiam ipse Petr. de Anch.

in repet.

epe. cap. ea quæ. col. xxix. in fin. in versicu. xix. quæro. ij. col.
 r. in princ. in versicu. quidam miser sacerdos. de regul. iur. in
 ubi refert miserabilem casum qui accidit tempore suo in ci-
 ate Venetiarum quod quidam sacerdos alium sacerdotem
 industriam occiderat contra quem ipse consuluit, & ibi se-
 tur prædictum intellectum ad text. in dicto cap. j. de homi-
 referens; tunc consuluisse episcopo Venetiarum, quod sa-
 dos ille homicida proditorius degradari poterat, & tradi
 e seculari, vt vere moreretur, per text. in præallegato cap. j.
 ibidem hanc opinionem tenuit Ioan. de Anan. col. fin. ubi to-
 quod ille text. cap. primi. de homicid. loquatur de eo qui
 ditorie hominem interfecit, & licet ista opinio quod ex illo
 inducatur quod clericus ex tali delicto mori debeat videat
 rigorosa tamen vt dicit idem Anchar. in dicto cap. ea quæ
 bet in sequitatem, quia si contingeret quod clericus & lai-
 conspirarent in mortem alicuius & aliquem insimul pro-
 orie occideret adeo quod laicus ex tali delicto dilaniaretur,
 clericus solum ad perpetuos carceres dampnaretur inter eos
 et nimis magna pænæ inequalitas præsertim quia damnati
 perpetuos carceres vt plurimum carceribus fractis aufugire
 od scandalum parat laicis contra clericos & prælatos.
 Opinio Pet. de Anchar. & Ioan. de Ana. quod text. in dicto 17
 j. de homicidio loquatur de homicida proditorio mihi pla-
 & propterea recte consuluisse arbitror Pe. ipsum tunc epi-
 po Venetiarum circa illum sacerdotem qui proditorie alium
 ciderat sacerdotem quem persuaserat quod iret ad eius do-
 m pro accipiendo maluatico, & cum ille iussit ad id suus
 habendo maluatico fuit à prædicto proditorie interfecit
 proditor enim is dicitur qui proximum circumuenit & eum 18
 lide seducit vt illum in periculum salutis trahat. xxiiij. quæst.
 cap. transferunt. xv. quæst. j. capit. si cupis. item & is proditor
 itur qui dum se amicum ostendit postea damnum iniuriam
 machinationem infert, vt dixit Angel. in §. interdum. in li.
 hered. quæ ab intesta. deferunt. ad idem est gl. in xlvj. distin.
 bit. clericus. & xj. quæst. iij. cap. nolite, & late dicam infra in
 or. de prodit. in j. quæst. ab illis enim qui aliud in ore aliud
 corde gerunt difficillimum est cauere, de quibus loquitur
 uator noster dicēs populus iste labijs me honorat, cor autem
 orum longe est à me, vt habetur Math. cap. xv. † Et prodit- 19
 ie hominem occidere plus est quam ex proposito occidere.

- ut puta inimicum apensate & apostate occidere, quia ab inimico cauere possumus, ab eo autem qui se amicum extrinsece gerit, & intrinsecus inimicus est fere impossibile est cauere, nec assentio opinioni dicentium quòd text. in dicto cap. j. de homicid. loquatur de occidente hominem ex proposito, quia huiusmodi intellectus aduersatur dispositioni text. in cap. fin. de immuni. ecclesi. qui text. loquitur de committente homicidium in ecclesia ex intentione ut ab ipsa defendatur, & sic ponit casum exceptum à regula generali dicto cap. inter alia. eod. titu. qui text. à contrario sensu probat quòd cōmittens homicidium ex proposito extra ecclesiam ad illam postmodum confugiens tueri ab ea debet ne inde extrahatur. confirmatur hoc quia exceptio debet esse de regula, sed casus excepti in dicto cap. inter alia sunt tales qui ex proposito & præmeditate committuntur ut est in publico latrone, & in nocturno depopulatore agrorū qui excipiuntur, in illo text. ergo & regula illius text. intelligi debet etiā in homicidio pensato non tamen proditorio per supradicta. † Erit ergo conclusio quòd extrahens de ecclesia eum qui proditorie hominem interfecit non incidit in crimen læsæ maiestatis. † Et idem dicas de extrahente de ecclesia eum qui apensate hominem extra ecclesiam interfecisset, non ea ratione quia talis ut dixi supra possit inde extrahi, sed ex eo quòd text. in dicto capit. j. de homicid. patitur plures intellectus: † & quælibet causa etiam bestialis excusat à pœna & dolo ligitur. §. potest. ff. de liberal. cau. Cassio. decis. xix. nu. 4. super regul. cancel. Rocch. de Curte. in tract. de consuetu. nume. 124. & dixit in tractatu de pensio. quæst. lxxv. nume. 2. & facit text. in l. j. in fin. ff. de abige. ibi, siue iustus siue iniustus & scribit Boer. decis. clxviij. nume. 11. in prima parte.
- 23 † Quarto fallit supradicta conclusio quòd extrahens aliquē de ecclesia incidat in crimē læsæ maiestatis in eo qui ex ecclesia extrahit eum qui veneno aliquem peremit, talis enim proditor dicitur ut dixit Feli. in præallegato capit. j. de homicid. & ibidem Ioan. de Ana. col. j. nu. 1. † plus est enim hominem veneno occidere quàm ferro l. j. C. de malef. & mathe. per quem tex. dixit Bal. in l. nemo. C. de summa trini. & fide cathol. quòd qui alicui venenū exhibet illum proditorie interficere dicitur, & casus huiusmodi proculdubio cōprehenditur sub dispositione text. in dicto capit. j. de homicid. cum verum sit dicere quod propinans alicui venenum ex quo ille moriatur dicitur illum per

per industriam & insidias occidisse, nam venenū vt plurimum subministratur ab eo de quo venenatus cōfidit, & sæpe magnis viris preparatur à quo pauperes & viles regulariter sunt immunes, iuxta illud Iuuenalis. Fictilibus nulla miscent aconita. Et licet Ioan. de Anan. in dicto cap. j. quem sequitur idem Nicol. Boër. decisio. cix. nume. 5. in prima parte dicat quòd forte dici potest quòd † triplex homicida non gaudeat immunit. ecclesi. 25
 Primo qui in ecclesia occidit, secundo qui veneno necat aliquem, tertio is qui proditorie occidit, vt in dicto capit. j. de homicid. nihilominus id mea quidem sententia sine dubitatione tenendum est per supradicta, & quamuis varię sint in hoc doctorum opiniones. Istud etiam comprobatur prædictā quartam ac etiam tertiam fallentiam: quia † vbi varię sunt doctorum 26
 opiniones, vt in casu nostro in quo aliqui tenent prædictos esse tutos in ecclesia, aliqui non, excusatur à dolo & à culpa vnā sequens: secundum not. per Innocent. in capit. ne initaris. de constitu. & notatur in l. cum prolatis. ff. de re iudic. & habetur per Stefan. de Federicis in tract. de interpret. iur. in vlt. parte, colum. fina, in fine.

† Vnum tamen in hac materia nota dignum non omitam 27
 quòd si iudex captum in ecclesia relaxet libere, si dum ille relaxatus discedit facit illum iterum capi, non dicitur ipsum relaxasse, vt not. Arch. in cap. miror. xvij. quæst. iij. Bart. in l. j. per illum text. C. de nauicular. lib. xj. in vers. venio ad vers. venientes. Idem dicit Fel. in cap. ego enim. col. fin. vers. item infert de iureiurand. Et ideo dixit Abb. in cap. accedens in principio per illum text. de procurato. quòd † is qui tenetur aliquē relaxare 28
 seu restituere non liberatur ab obligatione illū simpliciter relaxando in suo territorio, sed debet illum facere securè cōduci extra suum territorium ad locum vbi possit securè stare.

† Quinto fallit in extrahente de ecclesia reum criminis læsæ 29
 maiestatis commissi contra principem de quo dicam infra titulo de pluribus quæstionibus. quæst. iij. vide ibi dicta, tam nāque de ecclesia extrahens crimen læsæ maiestatis committere non dicitur.

† Sexto fallit quādo aliquis extra cimiteriū vel ecclesiam à 30
 iuriario vel officialibus est captus, & ducitur per ecclesiam, tunc inde etiam violenter extrahi potest, nec tali casu immunitas ecclesię violari dicitur, ita voluit Arch. in c. sicut. xvij. ij. & Ioan. Lupus in repeti. rubr. de donatio inter vir, & vxor.

- ut refert & sequitur Nicol. Boë. in suis decisio. decisio. clxxviii. nume. 13. in prima parte, facit ad hoc quod voluit Andr. de Iser.
- 31 in rubrica quæ sint regal. in vñbus feudorum, vbi dixit † quòd si quis veniret de vltro mare cum equis & armis, & transiret per regnum Siciliæ, ex quo equi & arma non possunt extrahi sine Regis licentia, quòd poterit eos conducere ad locum sui domicilij extra regnum sine aliqua Regis licentia, per textum in lege si quis post hanc, in versiculo data similiter. C. de edific. priuat. & ibi glos. & Cyn. Alberi. & Angel. † contrariam partem quod imò ductus per cimiterium inde amoueri non possit, tenuit Marcus Mantua consil. lx. circa finem. nume. 17. allegat Romanum in lege plerique, & ibi las. ff. de in ius vocan. & in argumentum text. in lege quis sit fugitiuus. §. idem celsus. ff. de ædilitio edict. & in lege sicuti. §. aristo. & ibi Bald. ff. si seruit. vendic. pro prima opinio. facit text. in capit. inter alia. de immunita. ecclesia. qui loquitur in confugiente ad ecclesiam, & text. in cap. diffiniuit. & in cap. sicut. xvij. quæst. liij.
- 32 † Vltimam tamen opinionem semel seruari vidi in alma ciuitate Venetiarum aliarum ciuitatum Regina, sed primam veriolem puto. Nec obstant allegata per Mantuam, quia procedunt in eo, qui insecutus ab officialibus, vt caperetur fugiens se in ecclesiam recepit, & sic ad eorum manus non peruenit, & similiter text. in dicta l. quis sit fugitiuus. §. idem celsus. loquitur de seruo fugiente, qui se in tutum locum recepit, nec similiter obstat dictum Bald. in dicta l. sicuti. §. aristo. quia loquitur in bannito insequuto ab officialibus vt caperetur qui aufugit in alienum territorium, nam ibi capi non potest.

S V M M A R I V M.

- 1 Qui hominibus armatis templa occupat læsæ maiestatis reus est.

Q V A E S T I O X I.

N D E G I M O quæro vidimus in proxima præcedente quæstione qualiter extrahens aliquē de ecclesia propria authoritate ad quam ille confugerat incidit in crimen læsæ maiestatis, per textum in lege secunda. C. de his qui ad ecclesias confugiunt. Modo videamus quid dicendum de eo qui sibi templum occupat? Dicas quod talis incidit in

crimen læsæ maiestatis, vt probat tex. in l. j. ibi, loca ve occu-
 ntur vel templa. ff. ad legem Iuliam maiest. ad idem est tex.
 l. ij. ff. de colleg. illiciti. iuncta glos. ibi in verbo, tenetur. vbi
 r. iuncta glos. probat quod tñs qui hominibus armatis tem-
 a occupat læsæ maiestatis reus est. facit etiam ad id tex. in l.
 nunciamus. C. de his qui ad eccles. confug. & ita tenet Lodo.
 ontal. in tractatu suo de reprobatio. sentent. Pilati. articulo
 imo. nume. 70.

S V M M A R I V M.

*Impedientes nuncios per legatum apostolicum ad Papam missos,
 & spoliantes eos literis Papæ directis, incidunt in crimen læsæ
 maiestatis.*

Imperator obtinet primum locum post Papam.

Q V A E S T I O XII.

DE V O D E C I M O quæro, an qui nuncios
 per legatum apostolicum ad Papam missos in
 via publica impediunt, & literis Papæ directis
 spoliant in criminis læsæ maiestatis delictum
 incidunt? Circa hoc Roma in consi. cclxxv. quæ-
 ur primò, tenuit quod sic, per text. in l. j. in prin. ff. ad leg. Iul.
 aiest. Verum quia vt suprà diximus in j. q. huius Rub. crimen
 sæ maiestatis committitur contra Papam, siue per clericos,
 ne per laicos eisdem modis quibus committitur contra Im-
 ratorem, vt in toto tit. ff. & C. de crimi. læsæ maiest. vt etiam
 xit Præposi. in c. in primis. in §. de persona. col. vij. versic. qui
 tem. nu. 20. ij. q. j. ideo deueniamus ad materiam criminis
 edicti, videlicet quot & quibus modis crimen prædictum
 mmittatur contra Imperatorem, alios Principes & ciuitates,
 ia t̄ citra Papam, Imperator primum obtinet locum, ab eo
 ordiendum erit.

S V M M A R I V M.

*Machinando contra personam Imperatoris, crimen læsæ maie-
 statis committitur.*

*Perduellionis reus dicitur qui contra personam Imperatoris,
 crimen læsæ maiestatis commisit.*

Duellum hoc solo casu fieri lex Romana permittebat.

QVAESTIO XIIII.

IERTIO DECIMO quero quādo Imperator offendi dicatur, vt quis crimen læsæ maiestatis cōtra eum commississe dicatur? † Responde quando aliquis machinatur contra eius personam proculdubio crimen læsæ maiestatis committit, vt dixit Odofr. in Rubr. C. ad leg. Iul. maiest. & Preposi. in c. in primis. in §. de persona. col. vij. versic. de Imperatore. ij. q. j. & est tex. in l. quisquis. in princ. C. ad legem Iul. maiesta. & hoc procedit, siue quis id solus faciat, siue cum alijs conspirando in necem ipsius Imperatoris, siue cum milicibus, siue cum priuatis, siue cum barbaris, vel illum offendere promittendo, vel iureiurando affirmando. vt habetur in d. l. quisquis. in prin. & ibi Doct. & tales perduelles dicuntur, vt testatur Vulpianus in l. si. ff. ad leg. Iul. maiest. idem dixit Ioan. de Turre Crema. 2 in c. si quis. §. porro. vj. q. j. inquiring quod † perduellionis dicitur reus is qui contra personam Imperatoris crimen læsæ maiestatis commisit. † Duellum etenim Romana lex hoc solo casu fieri permittebat. idem dixit etiam Turris Crema. in summa, iij. q. iij. & Specu. in titu. de accusa. §. j. versicu. secundo crimen perduellionis.

SUMMARIUM.

- 1 Conspirando in necem consiliarij vel collateralis Imperatoris, offenditur Imperatoria Maiestas.
- 2 Consiliarij, vel collaterales Imperatoris dicuntur pars corporis ipsius Imperatoris.
- 3 Consiliarij, vel collaterales Imperatoris, & ipse Imperator dicuntur vnum corpus.
- 4 Consiliarij dicuntur inherere Principi sicut stelle firmamento cæli.
- 5 Privata inimicitia non excusat aliquem à crimine læsæ maiest.
- 6 Occidens consiliarium, siue collateralem Imperatoris ex privata inimicitia non incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 7 Andreas de Isernia dum esset Regius consiliarius in Regno occisus fuit.
Ex constitutione Regni occidens Consiliarium Regis ex privata inimicitia tenetur crimine læsæ maiestatis.
- 8 Occidens Consiliarium Principis in ipsius Principis odium siue Reip. vt tali Cōsiliario careat, incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 9 Secus si ob priuatam inimicitiam regulariter.

QVAE

QVAESTIO XIIII.

QUARTO DE GIM O quero, quid dicen-
dum de conspirante in necein Consiliarij Impe-
ratoris, vel illius collateralis: Dicās & hunc in cri-
men læsæ maiestatis incidere: offenditur enim ex
hoc Imperatoria maiestas: tales namq; pars cor-
poris ipsius Imperatoris dicuntur, vt dixit textus in dicta l.
quisquis, in princ. C. ad legem lul. maiest. facit tex. in c. scilicet.
de pœni. in vj. & habetur per Lucam de Pen. in l. nihil, C. de
pala. sacr. larg. lib. xij. ad idem est text. in c. si quis. vj. q. j. & ibi-
dem Præposi. † Ex Imperatore enim Rege, vel Principe vnum
corpus fieri dicitur, & creati cum eius consiliariis, vt habetur
in præallegato c. si quis. & in d. l. quisquis. & in d. c. scilicet. ac
in l. humanum. C. de legi. † Quinimò consiliarij dicuntur in-
uenerere Principi sicut stellæ firmamento cœli, secundum Bald.
in l. cum multa, C. de bon. quæ libe. & veluti splendor fulgent
firmamenti. argu. text. in c. super specula. de magistr. & dicitur
Solis radij. c. multi. de pœni. distin. ij. & tradit Nicol. Boer.
in tracta. de authoritate mag. consil. nume. 229: Et prædicta vi-
dentur procedere etiam si quis ex priuata inimicitia occideret
collateralem vel consiliarium Principis: nam vt dicunt Bald.
& Innoc. in c. j. de offic. deleg. † priuata inimicitia non excusat
liquem à crimine læsæ maiestatis.

† Contrariam autē partem q̄ occidens consiliariū seu colla-
teralem Principis ex priuata inimicitia, non cōmittat crimen
læsæ maiestatis, tenuit Bar. in l. hostes. ff. de capt. & postli. reuer.
quem sequitur Andr. de Iser. in c. j. in §. & bona cōmittentium.
in titu. quæ sint regal. in vñb. feud. qui circa hoc plura scribit.
idem tenuit Mart. de Laude in tracta. de cri. læsæ maiest. q. xxj.
& Matth. de Affl. in d. §. & bona cōmittentium. col. j. & ij. refe-
rens q̄ † Andr. de Iser. dū esset Regius cōsiliarius in Regno occi-
sus fuit, ob cuius mortē Regina Ioanna constitutionē edidit, q̄
occidēs Regis cōsiliariū etiā ex particulari odio, vel inimicitia,
ue vt Rex illo utili cōsiliario careat, pœna criminis læsæ ma-
iestatis teneretur. & idē Matth. de cōsti. regni. li. ij. in ti. de his
qui fideiuf. nu. 38. vbi attestatur vidisse rescriptū Regine Ioan-
ne rimæ in quo cōdemnabantur de crimi. læsæ maiest. scelerati-
mi illi qui virū in fontem & reipublicæ utilē Andr. de Iser. præ-
dictum interfecerūt. supradictā opi. tenuit etiā Aymo Crauetta
consil. vj. col. xvij. in versicu. tertio arguitur. nu. 79. in j. volu.

& Aegid. Bella. confi. xv. erit ergo ex præmissis firma conclusio quòd occidens consiliarium Principis, siue eius collateralem in ipsius Principis odium, siue reipublicæ, ut tali consiliario careat in crimen læsæ maiestatis incidit: quod etiam tenuit Lucas de Pen. in l. quor. col. vij. versicu. sic dicimus. C. de exact. trib. lib. x. † secus. si ob priuatam inimicitiam voluntas enim & propositum distinguunt maleficia. l. qui iniuriæ. in princ. ff. de furt. idem erit in offendente senatorem Principis, per tex. in d. l. quisquis. in princ. nam licet secus: statutum fuerit per Regnam Iohannam in regno Neapolitano dicta constitutio non constituit ius vniuersale.

S V M M A R I V M.

1. Christum Cruci affigere dicuntur qui eius sacerdotes prosequuntur.
2. Hippolytus de Marsilijs magnus criminalista fuit præceptor & promotor authoris.
3. Dux Valentinus Alexandri sexti Pont. Max. filius, vicarios perpetuos qui erant in Romandiola partim ferro, partim veneno sustulit scelerata dominandi cupiditate.
4. Christophorus Pietrus Gigan Poeta, authoris patrum.

Q V A E S T I O . X V .

V I N T O D E C I M O. quæro, quid dicendum de offendente vicarium Imperatoris, Regis, vel Principis? dicas quòd ex hoc læditur maiestas Principis; ea propter talis læsæ maiestatis reus erit; tunc enim perinde est ac si contra Principem ipsum attentatum esset. facit quod legitur iij. quæstione j. c. nulli. in fine vbi dicitur quòd † Christum Cruci affigere dicuntur, qui eius sacerdotes prosequuntur. Deus nanq; organo Zachariæ Prophetæ capite eius secundo dixit, qui vos tangit, pupillam oculi mei tangit: & trāsumptiue habetur ij. q. vij. c. accusatio, ad idem facit, quia qui Christi sacerdotes recipit aut spèrnit, Christū spèrnere, aut recipere videtur. xxj. dist. c. in nouo. viij. q. j. c. qui vos. Ad idē facit quòd habetur xvj. q. j. c. reuertimini. vbi dicitur quòd cum affliguntur sacerdotes, Christus affligitur. Hæc opi. tenuit Raph. Cuma. confi. cliij. Ad primum respòdetur, vbi dixit, quòd per iniuriam factā vicario Prin c

incipis crimen laesae maiestatis committitur, ad quod plura
 legat quæ transcribere non curavi, videre poteris ibi per eū.
 em tenuit † magnus criminalista præceptor & promotor
 eus dominus Hipp. de Marli. consi. j. col. ij. nu. 20. in j. vol. &
 auren. Calcan. consi. ij. licet his quæ suprâ col. ij. nu. 6. Hanc
 iam opin. tenuit Ang. in tracta. suo maiest. in verbo, *che ha
 adito la tua patria*, in versic. quæro aliquis congregat. in fine
 ericuli. secus si contra. numero 4. vbi dicit hoc notandum
 re contra Vicarios perpetuos in Prouincia Ramandiola,
 norum tamen nullum extare istis temporibus videmus, vt
 lim tempore quo Angel. prædicta scripsit extabant. † Nam
 auenne Polentani, Cesene & Arimini Malateste, Foroliuij
 Ordelaſſi demum Riarij, Imola Alidosij post Riarij, Fauentie
 Manfredi pro sancta Romana ecclesia Vicarij fuere perpetui,
 uorum aliquos Cæsar Borgia Dux. Valentinus nuncupatus
 Alexan. sexti Pont. Max. filius ferro partim, & partim veneno
 astulit scelestâ dominandi cupiditate ductus, ob quam tot Itā
 iæ Principes suis eiecit sedibus, de quō cum mortuo Alexand.
 tre omnia amisisset, perbelle alludens † Christophorus Pie- 4
 us Gigas patrius meus Poeta non obscurus sic scripsit.

*Sæpe Valentinus Cæsar. dixisse notatus,
 Aut nihil in terris, aut ego Cæsar ero.
 Tunc sua fortuna fuerat rotam nam albula fluxit,
 Et fluxit Rodanus ad sua rota diu.
 Nunc vero in sicco est fluuius defecit uterque
 Hetrusca & prima Clausus in arce fremit.*

S V M M A R I V M.

1. Offendens Ambasciatorem Principis perinde est ac si Principem
 offendisset.
2. Rûpens securitatē datā a Principe incurrit crimen laesae maiest.
3. Legatus conueniri non potest in loco suae legationis, sed habet ius
 reuocandi.
4. Ambasciator sui Principis vices fungitur.
5. Ambasciatores securitatem de iure gentium habere dicuntur.
6. Ambasciatores dicuntur sancti, nec possunt pro repræalijs capi.
7. Offendentes Ambasciatores sacrilegium committere dicuntur.
8. Bannitus ex Florētia si ad Florentinos Ambasciator per suum
 Principem mittatur, offendi ibi tanquam bannitus non potest.
9. Offendens Ambasciatorem alienius Principis cuius dictus offen-

- dens non erat subditus, crimen lese maiestatis non committit.
- 10 Non subditus offendens Principem crimen lese maiestatis committit.
- 11 Offendens legatum Principis non odio ipsius Principis, sed particulari inimicitia non incidit in crimen lese maiestatis.
- 12 Offendens Ambasciatorem qui sibi commissa ambasciatore reddidit suam vel audabat non incidit in crimen lese maiestatis.
- 13 Legatus qui differt reuerti cum possit; legatorum privilegio non gaudet.
- 14 Offendens legatum Principis reuertentem ex legatione sua, postquam est ingressus principalem ciuitatem sui Principis, in qua ipse Princeps residet, non incidit in crimen lese maiestatis, quia non dicitur amplius legatus.
- 15 Offendens legatum Pape in reuersione postquam ingressus est portam Rome, non incidit in crimen lese maiestatis, nisi talis legatus esset Cardinalis.

Q. V. AESTIO XVI.

- S**EXTODECIMO quarto quid dicendum de offendente Ambasciatore Principis, sic enim Principis legatum vocant, an incidat in crimen lese maiestatis; dicas quod sic, ut voluit Bald. in c. j. de offic. deleg. per tex. in l. offa. §. fin. ff. de re lig. & sumpt. tunc. † perinde enim est ac si principem ipsum offendisset, ut inquit Bal. in d. c. j. ad quod facit tex. in c. ex literis. eo. titu. opinionem Bal. sequitur Fely. in præalleg. d. j. in fi. ubi pro opinione Bald. sic arguit, † rumpens securitatem datam a principe incurrit crimen lese maiestatis. text. est in l. j. ff. ad l. iul. maiest. Sed Ambasciatores hanc securitatem habere dicuntur, l. i. j. ff. de iudi. ergo offendens istos ipsum Principem offendere dicitur. Dicas tu quod in dicta l. i. j. in §. legatis non probatur intentio Fely. quia ibi disponitur quod † legatus conueniri non potest in loco sue legationis, sed habet ius reuocandi, & sic ille text. non loquitur de alia securitate, opinio autem Felyn. in se vera est, sed alia ratione † Ambasciator etenim sui Principis vice, fungitur. facit text. in c. sane. de offic. deleg. & ibi not. Abb. hinc est quod offendens illum, & eius Principem offendere dicitur. Præterea † isti legati quos Ambasciatores vocant securitatem de iure gentium habere dicuntur, ideo nemo eos offendere debet. l. fin. ff. de lega. l. sancitum. ff. de rer. diuisio. & habet

tur per Bart. in l. j. vers. circa hanc legem quarto. ff. ad l. iul. ma-
 iesta. & per Marti. de Laude in tract. de legat. prin. q. xvij. facit
 quia isti legati dicuntur sancti, ut habetur per Ang. in l. ij. §. le-
 gatus. de iudi. Nec possunt pro repraesaliis capi ut voluit Bar. in
 l. fin. ff. de lega. & Marti. de Lau. in præallegato tract. q. xxxj. &
 xxxvij. Immo ꝑ offendentes legatos, qui sancti dicuntur com-
 mittunt etiam sacrilegium, ut no. Ang. in l. consensisse. §. lega-
 tis. de iudic. quod tenet idem Marti. in præallega. q. xxxvij. &
 licet ipse Marti. in eodem tract. q. v. dixerit, quod is qui Princi-
 pis legatum verberat, vel ei iniuriam infert teneatur lege iulia
 de vi publica. Attamen opinio Bald. & sequacium tenentium
 quod offendens Principis legatum crimen læsæ maiestatis
 committat, mihi plus placet per ea quæ supra dixi, in qua opi-
 nione fuit etiam Barto. in extratrag. qui sint rebel. in verbo re-
 bellando. in vers. quod hic dicitur. nume. 4.

ꝑ Et in tantum verum est, quod Ambasciatores habent de iu-
 re communi securitatem. quod si aliquis esset bannitus, ut puta
 ex Florentia, attamen si ad Florentinos Ambasciator per suum
 principem mitteretur offendi ibi tanquam bannitus non pos-
 set, ut notanter dixit Ang. in §. reuerendissimi. in auth. de san-
 ctis. episco.

ꝑ Conclusionem supradictam quod offendens legatum Prin-
 cipis fiat reus criminis læsæ maiestatis limita modis infra scri-
 ptis. Et primo ut non procedat quando talis offendens non
 erat subditus illius Principis cuius legatus vice fungebatur.
 ꝑ Nam quando non subditus Principem offendit crimen læsæ
 maiestatis non committit clem. pastoralis, & ibi doct. de re iu-
 di. Et notatur per doc. in l. quisquis. C. ad l. iul. maiesta. si igitur
 non subditus offendens Principem non committit crimen læ-
 sæ maie. ut etiam legitur apud Old. consi. xliij. quæritur vtrum
 citatio col. ij. vers. circa sextam, & dicā latius infra sub hac ea-
 dem rubrica. q. lxvij. ergo idem à fortiori dicamus esse in of-
 fendente eius legatum cum accessorium naturam sui princi-
 palis sequatur, vulgato c. accessorium. de reg. iur. in vj. facit quia
 surrogatus est eiusdem iuris & conditionis cuius est is, in cu-
 ius locum surrogatur. l. eum qui. §. qui iniuriarū. ff. si quis caut.

ꝑ Secundo fallit dicta conclusio in offendente legatum Prin-
 cipis non odio Principis, sed ex particulari inimicitia, per ea
 quæ voluit Bar. in l. hostes. ff. de capti. & post li. reuer. & per ea
 quæ voluit And. de Iser. in c. j. §. & bona committentium. in tit.

quæ sint regal. in vsib. feud. & ibidem Matth. de Afflict. in quibus locis concludunt quod offendens consiliarium Principis ex particulari inimicitia, non incidit in crimen læsæ maiest. faciunt dicta supra q. xiiij. proxima præcedente.

- 12 † Tertio fallit prædicta conclusio in offendente Ambasciatorem seu legatum Principis, qui finita sibi commissa ambasciata reditum suum retardabat. Talis enim priuilegio legati non gaudet: vt voluit Barto. in l. fina. C. de mercat. Idem voluit Marti. de Laud. in tract. de lega. principum. q. xj. vbi dixit quod
- 13 † legatus qui differt reuerti cum possit, legatorum priuilegio non gaudet, allegat tex. in l. item hi. §. j. & ibi glos. ff. ex quib. cau. maior. & tex. in l. fi. C. de comer. & merca.
- 14 † Quarto fallit conclusio prædicta in offendente legatum Principis reuertentem ex legatione sua postquam est ingressus principalem ciuitatem sui principis in qua ipse princeps residet. Nam eo casu non dicitur amplius legatus secundum Martin. de Laud. in præalleg. trac. de leg. princ. q. xxxiiij. allegat. tex. in l. fin. ff. de offi. procon. & leg. & Specu. in ti. de lega. §. fin. tunc enim eum offendens non incurreret crimen læsæ maiest. quia offensus non repræsentabat vltius personam principis, & sic eo casu principis maiestas non læditur, sed persona priuata. † Idem erit in legato Papæ si offendatur postquam ingressus est Portam Romæ, tunc enim non est amplius legatus vt dixit Marti. de Laude loco proxime allegato. si tamen legatus Romanus reuersus esset Cardinalis, prædicta locum non haberent, per tex. in c. scilicet. de poen. in vj. & per ea quæ dixi supra q. v.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum puniens turbantes vel turbare volentes statum ciuitatis intelligitur principaliter non secundario.
- 2 Arbitrium datum sapientibus super vtilitate publica vel ciuitatis statu principaliter non secundario intelligitur.
- 3 Statutum puniens certa poena facientes rumorem in ciuitate, si quis aliquem percutiendo rumorem oriri fecerit, non tenebitur poena statuti prædicti.
- 4 Statutum concedens alicui quod possit facere vindictam de offensa sibi illata, intelligitur per se non per interpositam personam.
- 5 Banniti qui nolunt ire ad confinia ipsis assignata per Principem non incidunt in crimen læsæ maiestatis.

6 Iudex qui iudicat contra constitutionem Imperatoris non tenetur crimine laesae maiestatis, & qua sit ratio.

QVAESTIO XVII.

DECIMO SEPTIMO quæro an sicuri quando principaliter publica læditur maiestas crimen læsæ maiestatis committitur l. j. in prin. & l. ij. iuncta gl. in verbo tabulis. ff. ad l. iul. maiest. Ita dicendum sit quando non principaliter, sed secundario maiestas publica læditur. Breuiter dicas quod non, ut voluit Bald. in l. j. C. de priua. carce. quem refert & sequitur Alber. Bru. consi. lxxix. viso processu inquisitionali col. ij. ver. tertio moueor, facit ad hoc quod voluit Bald. in l. j. §. j. col. ij. ff. de iust. & iu. vbi dixit quod statutum puniens turbantes vel turbantes volentes statum ciuitatis intelligitur principaliter non secundario. † Hinc est quod arbitrium datum sapientibus super utilitate publica vel ciuitatis statu principaliter non secundario intelligitur, & ideo arbitrari non poterunt super iuribus priuatorum principaliter licet secundario publicum commo- dum concernant, ut voluit Bald. in d. l. j. §. j. col. ij. ff. de iust. & iur. & latius per Bar. in l. ambitiosa. ff. de decret. ab ordi. fac. & per Nel. in trac. banti. in ij. par. ij. tempo. q. 50. vbi dixit quod si extet statutum puniens certa poena facientes rumorem in ciuitate, si quis aliquem percutiendo rumorem oriri fecerit, non tenebitur poena statuti prædicti, cum illius verba principaliter non secundario sint intelligenda. † Et ideo si alicui per statum conceditur quod facere possit vindictam de offensa sibi illata intelligitur per se non per interpositam personam, ut attestatur Bal. in l. vt vim. col. ij. ff. de iust. & iu. idem dixit Bart. ep. consi. xvij. ver. præterea istud faciunt dicta supra q. xliij. de offendente consiliarium Principis. hoc idem tenuit Aymo. raue. consi. vj. col. xvij. ver. tertio arguitur in fauorem. j. vol. idem facit quod voluit Barto. in consil. cxxxix. quæritur rum. in j. vol. vbi concludit quod ille qui noluit ire ad consilia sibi assignata, & omnes qui exules sunt, & Principi non edunt non propterea committunt crimen læsæ maiestatis sed tunc demum quando quis principaliter insurgit contra ipsum principem, quod refert & sequitur Deci. consil. ccccx. in causa Mediolani col. vlt. li. vol. & pro ista conclusione est text. l. j. C. ad l. iul. maie. vbi dicitur quod Iudex qui iudicat contra constitutionem imperatoris non tenetur crimine læsæ ma-

iestatis, & ratio est, quia factum iudicis tali casu non respicit principaliter offensam imperatoris, sed secundario.

S V M M A R I V M.

- 1 Offendens habentem securitatem à dominis Venetis vel ab aliquo alio superiorem non recognoscente, ne ab eo vexetur crimen læsæ maiestatis committit.
- 2 Omnia quæ dicuntur de populo Romano attribuenda sunt Regi & ciuitati superiorem non recognoscenti.

Q V A E S T I O X V I I I.

- DECIMO OCTAVO quæro an olim crimen læsæ maiestatis incurrerant hi qui aduersus securitatem alicui à populo Romano factam ne ab eo vexarentur attentabant? dicas quòd sic, tex. est in l. j. & ibi gl. j. ff. ad l. iul. maie. & habetur per Math. de Affli. in c. j. in §. & bona committentium. nu. 58. in tit. quæ sunt regal. in vñibus feudorum. † Idem dicas hodie in his qui ab Imperatore Rege, vel ciuitate superiorem non recognoscente, ut est alma ciuitas Venetiarum, securitatem haberent, per ea quæ volunt doctores in l. hostes. ff. de capti. & postlimi. reuer. & per Salycet. in l. quisquis. C. ad l. iul. maie. & hoc voluit etiam idem Mathe. de Affli. in d. §. & bona committentium. col. v. versicu. secundo modo. nu. 58. vbi dixit quòd
- 2 † omnia quæ dicuntur de populo Romano attribuenda sunt Regi & ciuitati superiorem non recognoscenti, per no. per doctores in d. l. hostes. & Guliel. de Cun. in l. ex hoc iure gent. ff. de iusti. & iur. & Salyc. in dicta l. quisquis. Et in ista materia de frangente alicui saluum conductum vide quæ latius dicam infra in hoc eo. ti. q. xxxij.

S V M M A R I V M.

- 1 Populus Romanus olim dominus erat, & post omne ius suum in Imperatorem transtulit.
- 2 Tanta erat apud Romanos religio seruanda fidei etiam hostibus ut si quando obsides ab eis dati aufugissent Romam reuersi illos ad hostes remittebant.
- 3 Obsides sine Principis cui dati sunt licentia testari non possunt, quia sunt quasi serui.
- 4 Bona quæ sita per obsides fisco acquiruntur.

Obsides

- 5 Obsides captiuū equiparantur, & serui quodammodo sunt.
 6 Clerici à Papa solo in obsides dari possunt.
 7 Clericus in obsidem ab episcopo suo etiam pro fiducia tregue dari non potest.
 8 Intellectus verus c. ex rescripto. extra de iureiuran.
 9 Abbas potest monachum etiam inuitum pro necessitate & utilitate sui Monasterij in certo loco deputare.
 10 Monachus non potest Abbati resistere cum eius voluntas à voluntate Abbatis dependeat.
 11 Obsides ab inferioribus, ab Imperatore vel Papa an dari possint.
 12 Statum hominis immutare solus Princeps est.
 13 Facientes fugere obsides datos ab inferioribus à Principe, quod propriè obsides non sunt, committerent crimen læsæ maiestatis.
 14 Obsides dati ab vna ciuitate alteri ciuitati, cum non sint verè obsides testamenti factionem non amittunt.
 15 Habens iura Principis, seu ius belli indicendi, obsides dare & recipere potest.
 16 Obsides inter priuatas partes pro obseruatione pactorum quandoque dantur, hi tamen propriè obsides non sunt, nec sic dati sunt loco pignoris.
 17 Obsides pro causa publica non priuata dari possunt.

QVÆSTIO.

XX.

DECIMONONO quarto si sint dati obsides Imperatori, Regi vel Principi per eius inimicos pro pactis inter eos initis seruandis an faciens eos fugere crimen læsæ maiestatis committatur. Dicendū utique eum reū huiusmodi criminis erī per text. in l. j. ff. ad l. lul. maiesta. vbi dicitur quod is qui malo consilium inierit quod obsides in iussu principis fuerent crimine læsæ maiestatis teneretur, & licet ille text. loquatur de obsidibus datis populo Romano & qui tunc orbis domini erat cuius omne ius in Principem postea translatum est videlicet in Imperatorem, vt habetur in l. j. ff. de constit. principis in l. j. ff. de offic. præfect. prætor. ideo ille text. procedit in obsidibus Imperatori datis. dabantur etenim obsides Romano populo, vel pro pace componenda, vel pro composita seruanda & econtra per populum Romanum similiter aliis assignantur, vt dixit gloss. in verbo obsides. ff. de testament.

- 2 † Eratque tanta religio apud Romanos seruandæ fidei etiam hosti ut si quando obliides ab iis dati aufugissent. Romani reuerſi illos ad hostes remittebant. Vnde legitur in Romanorū historiis quod in ita pace inter Romanum populum & Porſenam Etruſcorum Regem obſidionēque ſolura Porſena. in ita pacis ſeruandæ pignus decem Patritiorum vtriuſque ſexus filios ſibi obſides dari voluit, dūmque inter eos aliquæ virgines obſides datæ in balneum deſcendiſſent cuſtodēſque earū honoris gratia ſeceſſiſſent ipſæ amne in quo lauabantur traiecto Romam abierunt inter quas cum Valerij Conſulis filia eſſet iſ paterno ſuperato affectu Senatui perſuaſit ut virgines illę ad Porſenam pro fide ſeruanda remitterentur.
- 3 † Et obſides iſti ſunt quaſi ſerui, & ideo ſine Principis cui dati ſunt licentia teſtari non poſſunt, ut eſt tex. in l. obſides. ff. de
- 4 teſta. & rationem aſſignat ibi gl. in verbo obſides, quia † bona quaſi ſerua per eos dum ſunt obſides fiſco aquiruntur, tex. eſt in l. diuus. ff. de iure fiſ. & ibi gl. in verbo bona, quæ dicit, quod ille tex. intelligi debet de obſidibus qui dati erant Imperatori pro aliquo pacto ſeruando, ſiue pro aliquo capro qui reſceſſerat eo dimiſſo, & iſtos dicit illa gl. teſtari nō poſſe quam ſequitur ibi Bar. vera autem ratio quare obſides teſtari nō poſſunt, nō illa eſt, quia bona per eos quaſi ſerua ſint fiſci loquendo de quaſiſitis in obſidatu ſiue etiam ſecundū aliquos etiā de quaſiſitis antea, ſed
- 5 ſecū portatis in ipſo obſidatu, ſed quia † obſides captiuiſ aquiruntur, & ſerui quodammodo ſunt, quod probatur in d. l. diuus. ff. de iure fiſ. iuncto tex. in l. eius. qui. ff. de teſta.
- 6 † Sed an clerici in obſides dari poſſint dicendū quod ſic, ſed à ſolo Papa ut propriam obſidum naturam ſortiantur, arg. tex. in c. cuncta per mundū & c. per principalem. ix. q. iij. ita voluit Abb. in c. ex reſcripto, in verſi. venio ad ſecundum membrum. de iure iur. vbi dixit ſic procedere. gloſſ. in c. vt pridem. xxij. q.
- 7 viij. † A ſuo autem epiſcopo clericus in obſidem dari non po-
teſt, etiā pro fiducia treuga, gl. eſt reputata ſingularis in d. c. vt
pridem, quā ad hoc pro ſingulari allegat Ro. in ſing. cccxcix.
incipiente nunquid epiſcopus, aſſerit tamen curiales commu-
niter contrarium dicere, allegantes tex. in præalleg. c. ex reſcrip-
to. ad quem tex. reſpondet Roma. quod ibi Abb. dederat mo-
nachos in obſides de conſenſu papæ, ſubdens hoc verum eſſe
ſicuti Deus eſt Deus. Dicat quod Romanus ſic intelligendo il-
lum text. vult diuinare cum ibi nulla fiat mentio de conſenſu
Papæ,

ideo eius intellectus ad illum tex. tanquam diuinatorius
 reiciendus, iuxta glo. in l. filium quem habentem. C. famil.
 r. sc. ita dixit Anto. Corset. singulari suo, incipiente. an episco-
 s in verbo obsides. † verus autem intellectus prædicti cap. ex
 scripto erit quod ibi Abb. monachos pro obsidibus dederat
 qui sibi pro vtilitate sui monasterij grandē pecuniæ quanti-
 tem mutuauerat. † Nam pro necessitate & vtilitate sui mo-
 nasterij Abb. potest monachum etiā inuitum deputare in certo
 loco, & † monachus non potest in hoc Abbati resistere, cū eius
 voluntas à voluntate Abbatis dependeat vt in cap. religiosi. de
 leq. in vj. & c. nō dicaris. xij. q. j. ita dixit Abb. in d. c. ex rescri-
 pto. cuius dicta ressumit Anto. Corset. in præallega. singulari
 suo. Neque propriē dici possunt obsides monachi illi in casu
 d. c. ex rescripto, vt per Abb. & alios ibi. quinimo licet papa in
 d. c. mandet seruari promissa per monachos, id nō est ea ratio-
 ne quia monachi pro obsidibus dari potuerint per eorū Abba-
 tem suo creditori, sed quia illi monachi iurauerant de obser-
 uanda conuentione, vt apertē ibi dicitur.

† An autem obsides dari possint ab inferioribus ab impera-
 tore vel papa? gl. in l. ij. C. de patri. qui fil. distra. dicit quod non,
 fatetur tamen quod contrarium de facto est vsurpatum, idem
 dixit Azo in summa. ff. de testa. quem etiam refert Bart. in d. l.
 obsides. eo. xij. & Abb. in d. c. ex rescripto. in præallegato versic.
 cū quaeritur. vbi dixit quod dari nō possunt vt sint propriē ob-
 sides vt quodāmodo libertatem perdant. † statum enim homi-
 nis immutare est solius Principis arg. text. in l. j. §. de qua. ff. de
 postulan. † Ideo faciens fugere huiusmodi obsides, qui propriē
 obsides nō sunt, nō committeret crimen læsæ maiestatis: quia
 text. in præallega. l. j. ff. ad l. iul. maie. loquitur de veris & pro-
 priis obsidibus datis populo Romano, cuius omnia iura in im-
 peratorem transfusa sunt, vt supra dictum fuit, & habetur in l.
 j. ff. de constit. princ. & in l. j. ff. de offi. præfe. præto.

† Nec isti obsides dati ab vna ciuitate alteri ciuitati cum nō
 sint vere obsides testamenti factionem amittunt, vt dixit Dyn.
 quem refert & sequitur Bar. in d. l. obsides. ff. de testa. & omnia
 ista notanda sunt, tam pro intellectu d. l. j. ff. ad l. iul. maiesta.
 quā l. diuus. ff. de iure fil. & d. l. obsides: quia facientes fugere
 istos obsides qui verē obsides non sunt, non puto crimen læsæ
 maiestatis perpetrare.

† Quid autem dicendum sit in aliis Principibus habentibus
 iura

& Aegid. Bella. consi. xv. erit ergo ex præmissis firma conclusio quod occidens consiliarium Principis, siue eius collateralem in ipsius Principis odium, siue reipublicæ, ut tali consiliario careat in crimen læsæ maiestatis incidit: quod etiam tenuit Lucas de Pen. in l. quories. col. vij. versicu. sic dicimus. C. de exact. trib. lib. x. t. secus si ob priuatam inimicitiam. voluntas enim & propositum distinguunt maleficia. l. qui iniuriæ. in princip. ff. de furt. idem erit in offendente senatorem Principis. per. tex. in d. l. quisquis. in princ. nam licet secus statutum fuerit per Reginam Ioannam in regno Neapolitano dicta constitutio non constituit ius vniuersale.

SUMMARIUM.

- 1 *Christum Cruci affigere dicuntur qui eius sacerdotes prosequuntur.*
- 2 *Hippolytus de Marsilijs magnus criminalista fuit. preceptor & promotor authoris.*
- 3 *Dux Valentinus Alexandri sexti Pont. Max. filius, vicarios perpetuos qui erant in Romania diola partim ferro, partim veneno sustulit scelesti dominandi cupiditate.*
- 4 *Christophorus Pierius Gigas Poeta, authoris patruus.*

QVÆSTIO XV.

VINTODECIMO. quæro, quid dicendum de offendente vicarium Imperatoris, Regis, vel Principis? dicas quod ex hoc lædatur maiestas Principis, ea propter talis læsæ maiestatis reus erit, tunc enim perinde est ac si contra Principem ipsum attentatum esset. facit quod legitur iij. quæstione j. c. nulli. in fine vbi dicitur quod † Christum Cruci affigere dicuntur, qui eius sacerdotes prosequuntur. Deus nanq; organo Zachariæ Prophetæ capite eius secundo dixit, qui vos tangit, pupillam oculi mei tangit: & trāsumptiue habetur ij. q. vij. c. accusatio, ad idem facit quia qui Christi sacerdotes recipit aut spernit, Christū spernere, aut recipere videtur. xxj. dist. c. in nouo. viij. q. j. c. qui vos. Ad idē facit quod habetur xvj. q. j. c. reuertimini. vbi dicitur quod cum affliguntur sacerdotes, Christus affligitur. Hæc opi. tenuit Raph. Cuma. consi. cliij. Ad primum respōdetur, vbi dixit, quod per iniuriam factā vicario Prin c

Principis crimen læsæ maiestatis committitur, ad quod plura
 llegat quæ transcribere non curavi, videre poteris ibi per eū.
 dem tenuit † magnus criminalista præceptor & promotor
 neus dominus Hipp. de Marfi. consi. j. col. ij. nu. 20. it. j. vol. &
 Lauren. Calcan. consi. ij. licet his quæ suprà col. ij. nu. 6. Hanc
 tiam opin. tenuit Ang. in tracta. suo maiest. in verbo, *che ha
 radito la tua patria.* in versic. quæro aliquis congregat. in fine
 versiculi. secus. si contra. numero 4. vbi dicit hoc notandum
 esse contra Vicarios perpetuos in Prouincia Ramrandiolæ,
 quorum tamen nullum extare istis temporibus videmus, vt
 olim tempore quo Angel. prædicta scripsit. extabant. † Nam
 Rauenne Polentani, Cesene & Arimini Malatestæ, Foroliuij
 Ordelaffi demum Riarij, Imolæ Alidosij post Riarij, Fauentie
 Manfredi pro sancta Romana ecclesia Vicarij fuere perpetui,
 quorum aliquos Cesar Borgia Dux. Valentinus nuncupatus
 Alexan. sexti Pont. Max. filius ferro partim, & partim veneno
 sustulit scelesti dominandi cupiditate ductus, ob quam tot Ita-
 liæ Principes suis eiecit sedibus, de quo cum mortuo Alexand.
 patre omnia amisisset, perbelle alludens † Christophorus Pie-
 rius Gigas patris meus Poëta non obscurus sic scripsit.

*Sæpe Valentinus Cesar. dixisse notatus,
 Aut nihil in terris, dur ego Cesar ero:
 Tunc sua fortune fuerat rotam nam albula fluxit,
 Et fluxit Rodanius ad sua rota diu.
 Nunc vero in sicco est flumen deficit & terque
 Hetrusca & prima Clausus in arce fremis.*

S V M M A R I V M.

1. Offendens Ambasciatorem Principis perinde est ac si Principem
 offendisset.
2. Rūpens securitate datā a Principe incurrit crimen læsæ maiest.
3. Legatus conueniri non potest in loco sua legationis sed habet ius
 reuorandi.
4. Ambasciator sui Principis vices fungitur.
5. Ambasciatores securitatem de iure gentium habere dicuntur.
6. Ambasciatores dicuntur sancti, nec possunt pro repræsalij capi.
7. Offendentes Ambasciatores sacrilegium committere dicuntur.
8. Bannitus ex Florētia si ad Florentinos Ambasciator per suum
 Principem mittatur, offendi ibi tanquam bannitus non potest.
9. Offendēs Ambasciatorem alicuius Principis cuius dictus offen-

- dens non erat subditus, crimen læsæ maiestatis non committit.
- 10 Non subditus offendens Principem crimen læsæ maiestatis committit.
- 11 Offendens legatum Principis non odio ipsius Principis, sed particulari inimicitia non incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 12 Offendens Ambasciatorem qui finita sibi commissa ambasciatio reddita suam retinebat non incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 13 Legatus qui differt reuerti cum possit, legatorum privilegio non gaudet.
- 14 Offendens legatum Principis reuertentem ex legatione sua, postquam est ingressus principalem ciuitatem sui Principis, in qua ipse Princeps residet, non incidit in crimen læsæ maiestatis, quia non dicitur amplius legatus.
- 15 Offendens legatum Papa in reuersione postquam ingressus est portam Romæ, non incidit in crimen læsæ maiestatis, nisi talis legatus esset Cardinalis.

Q. V. AESTIO. X. VI.

- EXTODECIMO quæro quid dicendum de offendente Ambasciatore Principis, sic enim Principis legatum vocant, an incidat in crimen læsæ maiestatis? dicas quod sic, ut voluit Bald. in c. j. de offic. deleg. per tex. in l. ossa. §. fin. ff. de relig. & sumpt. lunc. † perinde enim est ac si principem ipsum offendisset, ut inquit Bald. in d. c. j. ad quod facit tex. in c. ex literis. eo. titu. opinionem Bald. sequitur Fely. in præalleg. d. j. in fi. ubi pro opinione Bald. sic arguit, † rumpens securitatem datam à principe incurrit crimen læsæ maiestatis. text. est in l. j. ff. ad l. iul. maiest. Sed Ambasciatores hanc securitatem habere dicuntur, l. ij. ff. de iudi. ergo offendens istos ipsum Principem offendere dicitur. Dicas tu quod in dicta l. ij. in §. legatis non probatur intentio Fely. quia ibi disponitur quod † legatus conueniri non potest in loco sue legationis, sed habet ius reuocandi, & sic ille text. non loquitur de alia securitate, opinio autem Felyn. an se vera est, sed alia ratione † Ambasciator etenim sui Principis vice, fungitur. facit text. in c. sane. de offic. deleg. & ibi not. Abb. hinc est quod offendens illum, & eius Principem offendere dicitur. Præterea † isti legati quos Ambasciatores vocant securitatem de iure gentium habere dicuntur, ideo nemo eos offendere debet. l. fin. ff. de lega. l. sancitum. ff. de rer. diuisio. & habetur

tur per Bart. in l. j. vers. circa hanc legem quero. ff. ad l. iul. ma-
iesta. & per Marti. de Laude in tract. de legat. prin. q. xvij. facit
quia isti legati dicuntur sancti, ut habetur per Ang. in l. ij. §. le-
gatus. de iudi. Nec possunt pro repræfaliis capi ut voluit Bar. in
l. fin. ff. de lega. & Marti. de Lau. in præallegato tract. q. xxxj. &
xxxvij. Immo offendentes legatos, qui sancti dicuntur com-
mittunt etiam sacrilegium, ut no. Ang. in l. consensisse. §. lega-
tis. de iudic. quod tenet idem Marti. in præallega. q. xxxvij. &
licet ipse Marti. in eodem tract. q. v. dixerit, quod is qui Princi-
pis legatum verberat, vel ei iniuriam infert teneatur lege Iulia
de vi publica. Attamen opinio Bald. & sequacium tenentium
quod offendens Principis legatum crimen læsæ maiestatis
committat, mihi plus placet per ea quæ supra dixi, in qua opi-
nionem fuit etiam Barto. in extrauag. qui sint rebel. in verbo re-
bellando. in vers. quod hic dicitur. nume. 4.

† Et in tantum verum est, quod Ambasciatores habent de iu-
re communi securitatem. quod si aliquis esset bannitus, ut puta
ex Florentia, attamen si ad Florentinos Ambasciator per suum
principem mitteretur offendi ibi tanquam bannitus non pos-
set, ut notanter dixit Ang. in §. reuerendissimi. in auth. de san-
ctis. episco.

† Conclusionem supradictam quod offendens legatum Prin-
cipis fiat reus criminis læsæ maiestatis limita modis infra scri-
ptis. Et primo ut non procedat quando talis offendens non
erat subditus illius Principis cuius legatus vice fungebatur.
† Nam quando non subditus Principem offendit crimen læsæ
maiestatis non committit clem. pastoralis, & ibi doct. de re iu-
di. Et notatur per doct. in l. quisquis. C. ad l. iul. maiesta. si igitur
non subditus offendens Principem non committit crimen læ-
sæ maiestatis: ut etiam legitur apud Old. cons. xliij. quæritur utrum
citatio col. ij. vers. circa sextam, & dicā latius infra sub hac ea-
dem rubrica. q. lxvij. ergo idem à fortiori dicamus esse in of-
fendente eius legatum cum accessorium naturam sui princi-
palis sequatur, vulgato c. accessorium. de reg. iur. in vj. facit quia
surrogatus est eiusdem iuris & conditionis cuius est is, in cu-
ius locum surrogatur. l. eum qui. §. qui iniuriarū. ff. si quis caut.

† Secundo fallit dicta conclusio in offendente legatum Prin-
cipis non odio Principis, sed ex particulari inimicitia, per ea
quæ voluit Bar. in l. hostes. ff. de capti. & post li. reuer. & per ea
quæ voluit And. de Iser. in c. j. §. & bona committentium. in tit.

quæ sint regal. in vsb. feud. & ibidem Matth. de Afflict. in quibus locis concludunt quòd offendens consiliarium Principis ex particulari inimicitia, non incidit in crimen læsæ maiest. faciunt dicta supra q. xiiij. proxima præcedente.

- 12 † Tertio fallit prædicta conclusio in offendente Ambasciatorem seu legatum Principis, qui finita sibi commissa ambasciata reditum suum retardabat. Talis enim priuilegio legati non gaudet: vt voluit Barto. in l. fina. C. de mercat. Idem voluit Marti. de Laud. in tract. de lega. principum. q. xj. vbi dixit quòd
- 13 † legatus qui differt reuerti cum possit, legatorum priuilegio non gaudet, allegat tex. in l. item hi. §. j. & ibi glos. ff. ex quib. cau. maior & tex. in l. fi. C. de comer. & merca.
- 14 † Quarto fallit conclusio prædicta in offendente legatum Principis reuertentem ex legatione sua postquam est ingressus principalem ciuitatem sui principis in qua ipse princeps residet. Nam eo casu non dicitur amplius legatus secundum Martin. de Laud. in præalleg. trac. de leg. princ. q. xxxiiij. alleg. tex. in l. fin. ff. de offi. procon. & leg. & Specu. in ti. de lega. §. fin. tunc enim eum offendens non incurreret crimen læsæ maiest. quia offensus non repræsentabat vterius personam principis, & sic eo casu principis maiestas non læditur, sed persona priuata.
- 15 † Idem erit in legato Papæ si offendatur postquam ingressus est Portam Romæ, tunc enim non est amplius legatus vt dixit Marti. de Laude loco proxime allegato. si tamen legatus Romanam reuersus esset Cardinalis, prædicta locum non haberent, per tex. in c. felix. de pœn. in vj. & per ea quæ dixi supra q. v.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum puniens turbantes vel turbare volentes statum ciuitatis intelligitur principaliter non secundario.
- 2 Arbitrium datum sapientibus super vtilitate publica vel ciuitatis statu principaliter non secundario intelligitur.
- 3 Statutum puniens certa pœna facientes rumorem in ciuitate, si quis aliquem percutiendo rumorem oriri fecerit, non tenebitur pœna statuti prædicti.
- 4 Statutum concedens alicui quòd possit facere vindictam de offensa sibi illata, intelligitur per se non per interpositam personam.
- 5 Banniti qui nolunt ire ad confinia ipsis assignata per Principem non incidunt in crimen læsæ maiestatis.

Iudex qui iudicat contra constitutionem Imperatoris non tenetur crimine laesae maiestatis, & qua sit ratio.

QV AESTIO XVII.

DECIMO SEPTIMO quæro an sicuti quando principaliter publica læditur maiestas crimen læsæ maiestatis committitur l. j. in prin. & l. ij. iuncta gl. in verbo tabulis. ff. ad l. iul. maiest. Ita dicendum sit quando non principaliter, sed secundario maiestas publica læditur. Breuiter dicas quod non, ut voluit Bald. in l. j. C. de priua. carce. quem refert & sequitur Alber. Bru. consil. lxxix. viso processu inquisitionali col. ij. ver. tertio moueor, facit ad hoc quod voluit Bald. in l. j. §. j. col. ij. ff. de iust. & iur. vbi dixit quod statutum puniens turbantes vel turbare volentes statum ciuitatis intelligitur principaliter non secundario. † Hinc est quod arbitrium datum sapientibus super utilitate publica vel ciuitatis statu principaliter non secundario intelligitur, & ideo arbitrari non poterunt super iuribus priuatorum principaliter licet secundario publicum commodum concernant, ut voluit Bald. in d. l. j. §. j. col. ij. ff. de iust. & iur. & latius per Bar. in l. ambitiosa. ff. de decret. ab ordi. fac. & per Nel. in trac. banbi. in ij. par. ij. tempo. q. 50. vbi dixit quod si extet statutum puniens certa poena facientes rumorem in ciuitate, si quis aliquem percutiendo rumorem oriri fecerit, non tenebitur poena statuti prædicti. cum illius verba principaliter non secundario sint intelligenda. † Et ideo si alicui per statum conceditur quod facere possit vindictam de offensa sibi illata intelligitur per se non per interpositam personam, ut attestatur Bal. in l. vt vim. col. ij. ff. de iust. & iur. idem dixit Bart. Cep. consil. xvij. ver. præterea istud faciunt dicta supra q. xliij. de offendendo consiliarium Principis. hoc idem tenuit Aymo. Craue. consil. vj. col. xvij. ver. tertio arguitur in fauorem. j. volu. Ad idem facit quod voluit Barto. in consil. cxxxix. quæritur verum, in j. vol. vbi concludit quod ille qui noluit ire ad consilia sibi assignata, & omnes qui exules sunt, & Principi non obediunt non propterea committunt crimen læsæ maiestatis sed tunc demum quando quis principaliter insurgit contra ipsum Principem, quod refert & sequitur Deci. consil. ccccx. in causa nota Mediolani col. vlt. iij. vol. & pro ista conclusione est text. in l. j. C. ad l. iul. maie. vbi dicitur quod iudex qui iudicat contra constitutionem imperatoris non tenetur crimine læsæ ma-

iestatis, & ratio est, quia factum iudicis tali casu non respicit principaliter offensam imperatoris, sed secundario.

SYMMARIUM.

- 1 Offendens habentem securitatem à dominis Venetis vel ab aliquo alio superiorem non recognoscente, ne ab eo vexetur crimen læsæ maiestatis committit.
- 2 Omnia quæ dicuntur de populo Romano attribuenda sunt Regi & ciuitati superiorem non recognoscenti.

QVÆSTIO XVIII.

- ECIMO OCTAVO quæro an olim crimen læsæ maiestatis incurrebant hi qui aduersus securitatem alicui à Populo Romano factam ne ab eo vexarentur attentabant? dicas quòd sic, tex. est in l. j. & ibi gl. j. ff. ad l. iul. maie. & habetur per Math. de Affli. in c. j. in §. & bona committentium. nu. 58. in tit. quæ sint regal. in vsibus feudorum. † Idem dicas hodie in his qui ab Imperatore Rege, vel ciuitate superiorem non recognoscente, ut est alma ciuitas Venetiarum, securitatem haberent, per ea quæ volunt doctores in l. hostes. ff. de capti. & postlimi. reuer. & per Salycet. in l. quisquis. C. ad l. iul. maie. & hoc voluit etiam idem Mathe. de Affli. in d. §. & bona committentium. col. v. versicu. secundo modo. nu. 58. vbi dixit quòd † omnia quæ dicuntur de populo Romano attribuenda sunt Regi & ciuitati superiorem non recognoscenti, per no. per doctores in d. l. hostes. & Guliel. de Cun. in l. ex hoc iure gent. ff. de iusti. & iur. & Salyc. in dicta l. quisquis. Et in ista materia de frangente alicui saluum conductum vide quæ latius dicam infra in hoc eo. ti. q. xxxiiij.

SYMMARIUM.

- 1 Populus Romanus olim dominus erat, & post omne ius suum in Imperatorem transtulit.
- 2 Tanta erat apud Romanos religio seruanda fidei etiam hostibus ut si quando obsides ab eis dati aufugissent Romam reuersi illos ad hostes remittebant.
- 3 Obsides sine Principis cui dati sunt licentia testari non possunt, quia sunt quasi serui.
- 4 Bona quæ sita per obsides fisco acquiruntur.

Obsides

- 5 Obsides captiuū equiparantur, & serui quodāmodo sunt.
 6 Clerici à Papa solo in obsides dari possunt.
 7 Clericus in obsidem ab episcopo suo etiam pro fiducia treuga dari non potest.
 8 Intellectus verus e. ex rescripto. extra de iureiuran.
 9 Abbas potest monachum etiam inuitum pro necessitate & utilitate sui Monasterij in certo loco deputare.
 10 Monachus non potest Abbati resistere cum eius voluntas à voluntate Abbatis dependeat.
 11 Obsides ab inferioribus, ab Imperatore vel Papa an dari possint.
 12 Statum hominis immutare solius Principis est.
 13 Facientes fugere obsides datos ab inferioribus à Principe, quibus propriè obsides non sunt, committerent crimen læsæ maiestatis.
 14 Obsides dati ab vna ciuitate alteri ciuitati, cum non sint verè obsides testamenti factionem non amittunt.
 15 Habens iura Principis, seu ius belli indicendi, obsides dare & recipere potest.
 16 Obsides inter priuatas partes pro obseruatione pactorum quandoque dantur, hi tamen propriè obsides non sunt, nec sic dati sunt loco pignoris.
 17 Obsides pro causa publica non priuata dari possunt.

QVÆSTIO. XX.

DECIMONONO quæro si sint dati obsides Imperatori, Regi vel Principi per eius inimicos pro pactis inter eos initis seruandis an faciens eos fugere crimen læsæ maiestatis committat. Dicendū vtique cum reū huiusmodi criminis fieri per text. in l. j. ff. ad l. Iul. maiesta. vbi dicitur quod is qui dolo malo consilium inierit quo obsides in iussu principis fugerent crimine læsæ maiestatis tenetur, & licet ille tex. loquatur de obsidibus datis populo Romano † qui tunc orbis dominus erat cuius omne ius in Principem postea translatum est videlicet in Imperatorem, vt habetur in l. j. ff. de constitu. princ. & in l. j. ff. de offic. præf. prætor. idē ille tex. procedit in obsidibus Imperatori datis. dabantur etenim obsides Romano populo, vel pro pace componenda, vel pro composita seruanda, & e contra per populum Romanum similiter aliis assignabantur, vt dixit gloss. in verbo obsides. ff. de testament.

- 1 † Eratque tanta religio apud Romanos seruandæ fidei etiam hosti ut si quando obliides ab iis dati aufugissent. Romani reuerſi illos ad hostes remittebant. Vnde legitur in Romanorū historiis quod inita pace inter Romanum populum & Porſenam Etruscorum Regem obſidionēque ſolura Porſena inita pacis ſeruandæ pignus decem Patritiorum vtriuſque ſexus filios ſibi obſides dari voluit, dūmque inter eos aliquæ virgines obſides datæ in balneum deſcendiſſent cuſtodēque earū honoris gratia ſeceſſiſſent ipſæ amne in quo lauabantur traiecto Romam abierunt inter quas cum Valerij Coſulis filia eſſet iſ paterno ſuperato affectu Senatui perſuaſit vt virgines illę ad Porſenam pro fide ſeruanda remitterentur.
- 3 † Et obſides iſti ſunt quaſi ſerui, & ideo ſine Principis cui dati ſunt licentia teſtari non poſſunt, vt eſt tex. in l. obſides. ff. de
- 4 teſta. & rationem aſſignat ibi gl. in verbo obſides, quia † bona quaſi ſira per eos dum ſunt obſides fiſco aquiruntur, tex. eſt in l. diuus. ff. de iure fiſ. & ibi gl. in verbo bona, quæ dicit, quod ille tex. intelligi debet de obſidibus qui dati erant Imperatori pro aliquo pacto ſeruando, ſiue pro aliquo capro qui reſceſſerat eo dimiſſo, & iſtos dicit illa gl. teſtari nō poſſe quam ſequitur ibi Bar. vera autem ratio quare obſides teſtari nō poſſunt, non illa eſt, quia bona per eos quaſi ſita ſint fiſci loquendo de quaſiſitis in obſidatu ſiue etiam ſecundū aliquos etiā de quaſiſitis antea, ſed
- 5 ſecū portatis in ipſo obſidatu, ſed quia † obſides captiuus æquiparantur, & ſerui quodammodo ſunt, quod probatur in d. l. diuus. ff. de iure fiſ. iuncto tex. in l. eius qui. ff. de teſta.
- 6 † Sed an clerici in obſides dari poſſint dicendū quod ſic, ſed à ſolo Papa vt propriam obſidum naturam ſortiantur, arg. tex. in c. cuncta per mundū & c. per principalem. ix. q. iij. ita voluit Abb. in c. ex reſcripto, in verſi. venio ad ſecundum membrum. de iure iur. vbi dixit ſic procedere. gloſſ. in c. vt pridem. xiiij. q.
- 7 viij. † A ſuo autem epiſcopo clericus in obſidem dari non po-
teſt, etiā pro fiducia treugæ, gl. eſt reputata ſingularis in d. c. vt
pridem, quā ad hoc pro ſingulari allegat Ro. in ſing. cccxcix.
incipiente nunquid epiſcopus, aſſerit ramen curiales commu-
niter contrarium dicere, allegantes tex. in præalleg. c. ex reſcrip-
to. ad quem tex. reſpondet Roma. quod ibi Abb. dederat mo-
nachos in obſides de conſenſu papæ, ſubdens hoc verum eſſe
ſicuti Deus eſt Deus. Dicaſ quod Romanus ſic intelligendo il-
lum text. vult diuinare cum ibi nulla fiat mentio de conſenſu
Papæ,

Papæ, ideo eius intellectus ad illum tex. tanquam diuinatorius est reiciendus, iuxta glo. in l. filium quem habentem. C. fam. ercisc. ita dixit Ant. Corset. singulari suo, incipiente, an episcopus in verbo obsides. † verus autem intellectus prædicti cap. ex 2 rescripto erit quod ibi Abb. monachos pro obsidibus dederat ei qui sibi pro vtilitate sui monasterij grandē pecuniæ quantitatē mutuauerat. † Nam pro necessitate & vtilitate sui monasterij Abb. potest monachum etiā inuitum deputare in certo loco, & † monachus non potest in hoc Abbati resistere, cū eius 10 voluntas à voluntate Abbatis dependeat vt in cap. religiosi. de elect. in vj. & c. nō dicatis. xij. q. ij. ita dixit Abb. in d. c. ex rescripto, cuius dicta resumat Anto. Corset. in præallega. singulari suo. Neque propriē dici possunt obsides monachi illi in casu d. c. ex rescripto, vt per Abb. & alios ibi. quinimo licet papa in d. c. mandet seruari promissa per monachos, id nō est ea ratione quia monachi pro obsidibus dari potuerint per eorū Abbatem suo creditori, sed quia illi monachi iurauerant de obseruanda conuentione, vt apertē ibi dicitur.

† An autem obsides dari possint ab inferioribus ab imperatore vel papa? gl. in l. ij. C. de patri. qui fil. distra. dicit quod non, fatetur tamen quod contrarium de facto est vsurpatum, idem dixit Azo in summa. ff. de testa. quem etiam refert Bart. in d. l. obsides. eo. tit. & Abb. in d. c. ex rescripto. in præallegato versic. cū quæritur. vbi dixit quod dari nō possunt vt sint propriē obsides vt quodāmodo libertatem perdant. † statum enim hominis 12 immutare est solius Principis arg. text. in l. j. §. de qua. ff. de postulan. † Ideo faciens fugere huiusmodi obsides, qui propriē 13 obsides nō sunt, nō committeret crimen læsæ maiestatis: quia text. in præallega. l. j. ff. ad l. iul. maie. loquitur de veris & propriis obsidibus datis populo Romano. cuius omnia iura in imperatorem transfusa sunt, vt supra dictum fuit, & habetur in l. j. ff. de constit. princ. & in l. j. ff. de offi. præf. præto.

† Nec isti obsides dati ab vna ciuitate alteri ciuitati cum nō 14 sint vere obsides testamenti factionem amittunt, vt dixit Dyn. quem refert & sequitur Bar. in d. l. obsides. ff. de testa. & omnia ista notanda sunt, tam pro intellectu d. l. j. ff. ad l. iul. maie. quam l. diuus. ff. de iure fis. & d. l. obsides. quia facientes fugere istos obsides qui verē obsides non sunt, non puto crimen læsæ maiestatis perpetrare.

† Quid autem dicendum sit in aliis Principibus habentibus 15 iura

- iura principis, seu ius belli indicendi, Abb. in d. c. ex rescripto. ver. vnde cum quaeritur de iureiur. asserit credere quod obsides dare possint, & quod dati ab eis vere obsides sint: idē esse dicas in ciuitatibus superiorem non recognoscentibus, vt est ciuitas Venetiarum, nam cū iura Principis habeant, vt dixi supra in j. rub. quotuplex sit maiestas, & dare & recipere obsides poterūt.
- † Dantur etiam quandoque obsides inter priuatas partes pro obseruatione pactorum, vel pro obseruantia rei iudicatae & cōuentionum. hi tamen propriē obsides nō sunt, nec sic dati sunt loco pignoris, vt dixit gl. in d. c. exposita. de arbitr. facit ad hoc tex. in præalleg. c. ex rescripto. de iureiur. & tex. in d. c. exposita. & faciunt ea quae in locis prædictis dicunt doct. maximē Abb. & in dictis iuribus, dati pro obseruantia cōuentionum abusiue
- obsides nuncupantur † obsides enim pro causa publica non priuata dari possunt, vt per Bal. in l. obses. C. de actione & obligatio. & idem in l. ob. as. C. de præd. minor.

S V M M A R I V M.

- 1 Mittentes literas nunciosve inimicū vt hostes adiuentur contra Principem incidunt in crimen laesa maiestatis.
- 2 Cives aduerrere debent ne rebellibus ciuitatis literas vel aliud signum mittant per quod ipsi iuari possent contra ciuitatem, quia inciderent in crimen laesa maiestatis.
- 3 Qui literas scienter hostibus portant incidunt in crimen laesa maiestatis.
- 4 Scribens non dolose hostibus eisq̃ nuntium mittens, aut eis signum dans, non vt Principi noceat vel ciuitati, non incidit in crimen laesa maiestatis.
- 5 Nullus debet literas nunciosve mittere hostibus etiam pro suis priuatis negotijs bona fide: Et sine dolo, principe inconsulto.
- 6 Non solum à malo, sed etiam à suspicionē mali cauendum est.
- 7 Bonarum mentium est ibi culpam timere vbi culpa non est.
- 8 Qua pena puniantur qui literas publicas priuatasve aperiunt.
- 9 Non restituens literas ei cui reddere mandatum suscepit, sed illas alteri pandens, non tamen aduersario mittenti, incidit in crimen falsi.
- 10 Qui literas alterius aperit & diuulgat ad alterius iniuriam tenetur actione iniuriarum.
- 11 Qui literas alteri scriptas lacerat vel comburit tenetur crimine falsi.
- 12 Remouens sigillum de literis alterius tenetur de falso.

13 Clericus ap.riens alienas literas est deponendus.

14 Hi qui ex apertura literarum publicarum consilium ineunt quo hostes principis aduersus eam inuentur, incidunt in crimen laesae maiestatis.

Q V A E S T I O. XX I.

IGESIMO quæro an hi qui nuntios literasve inimicis mittunt incidunt in crimē laesae maiestatis? circa quod dicas eos dicti criminis reos effici, vt est text. in l. j. ff. ad l. lul. maiesta. & ibi not. Bart. de quo per Bar. Cæpo. in consi. xviij. visā cōmissione. col. viij. nu. 30. hoc sanē intellige de his qui dolosē hostibus literis scribunt nuntiosve mittunt, nam ita loquitur text. in d. l. j. & ita etiam dixit Marti. de Laude. in suo tract. de crimine laesae maiesta. q. ij. & Math. de Affli. in c. j. in §. & bona committentium. nu. 63. in titulo quæ sint regalia in vñb, feud. vbi dixit † quod mittentes literas nuntiosve inimicis, vt hostes adiuuentur contra Principem incidunt in crimen laesae maiestatis. Idem voluit Nicola. Boër. in suo tract. de seditio. in vj. præsupposito col. iij. nu. 15. ad idem facit quod voluit Ang. in d. l. j. in fin. ff. ad l. lul. maiesta. vbi dixit † quod ciues aduertere debent vt rebellibus ciuitatis nō mittant literas, neque eis aliquod signum præbeant per quod ipsi rebelles iuuari possent contra ciuitatem, nam inciderent in crimen laesae maiestatis. Largo tamen modo & idem dicendum est de faciente hostibus signum; vt dicit text. in d. l. j. ff. ad l. lul. maiesta. & ibi doct.

† Quid autem dicendum sit de his qui literas hostibus portant in terminis supradictis? dicas quod si sciēter id faciunt incidunt in crimen laesae maiestatis, vt dixit Bald. in d. l. j. ff. ad l. lul. maiesta. & Marti. de Lau. in tract. de crimine laesae maiesta. q. ij. † Si autem quis non dolosē hostibus scripserit eisque nuntium miserit, neque eis signū dederit, vt Principi noceret, vel ciuitati eo casu nō incidit in crimen laesae maiestatis, vt probat tex. in d. l. j. argumento à cōtrario sensu, † Arbitror tamen nullum debere hostibus literas nuntiosve mittere etiam pro suis priuatis negotiis bona fide & sine dolo principe inconsulto, quia † non solum à malo, sed etiam à suspitione mali cauendum est, & † bonarum mentium est ibi culpam timere, vbi culpa non est, sed si secus fecerunt. non propterea incidunt talia facientes in crimen laesae maiestatis.

† Qua autem pœna puniatur qui literas publicas priuatasque ad alios directas aperiunt, Bart. in l. qui testamentum. ff. ad l. corne.

- corn. de fals. ita distinguit, aut quis aperuit dictas literas vt aduersario mittentis eas ostendat, & tali casu incidit in pœnam falsi, allegat ad hoc tex. in l. j. §. is qui deposita. ff. ad l. corne. de fal. si vero aperuit vt ipse eas legeret alij autem non ostenderit, & hoc casu dicit Bar. non putare eum incidere in pœnam falsi, sed punietur extraordinarie crimine stellionatus, allegat text. in c. cum olim magister. de offi. deleg. idem dixit Rom. in consi. ccc. lxxij. in versu. dum vero. & similiter hoc tenet Alcia. in suo consilio impresso post eius tractatum de duel. nume. 54. † Quid si aliquis non restituit literas ei cui reddere mandatum suscepit, sed illas alteri pandit & manifestat (non tamen aduersario mittentis) Bart. in l. titio. in versu. venio ad secundum. ff. ad municipi. tenet quod talis incidit in crimen falsi, per tex. in d. l. j. §. is qui deposita. ff. de fal. & l. si quis aliquid. §. qui viu. & seq. ff. de pœn. † Item qui literas alterius aperiret & diuulgaret ad alterius iniuriam, actione iniuriarū teneretur, vt voluit Gondisalvus Villadiego Hispanus, in tracta. de lega. in iij. part. q. j. nume. 4. allegat text. in l. j. §. si quis tabulas. ff. de posu. subdens quod non dicitur literas aperire qui clausuram earum detrahit, si aliter eas nō aperiat nec legat, pro quo dicit esse tex. no. in l. si quis in graui. §. in tabulas. ff. ad Syl. & ibidē Bar. † Qui autē literas alteri scriptas lacerat vel cōburit falsū crimine tenetur, vt voluit Abb. in præalleg. c. cum olim. de offic. deleg.
- 12 † Remouens autem sigillum de literis alterius tenetur de falso, secundum Bald. in l. Paulus. ff. de fals. & ita voluit etiam Ioan. Bertachi. in suo tracta. de epis. in prima parte, in versu. vltius quæro. nume. 36. referens sic fuisse punitum quendam ser Gerutium de Monte sancto qui amouerat sigillum de literis Reuerendissimi Cardinalis Firmani tunc legati Prouinciæ
- 13 Marchiæ Anconitanæ. † Sciendum tamen est quod si aperiens alienas literas esset clericus eius pœna esset depositio c. ad falsariorum de crimine fal. ita dixit Roma. in præallegato consilio clxv.
- 14 † Vnum tamen non omitam quod si quis ex apertura literarum publicarum consilium ineat quo hostes Principis, aut reipublicæ aduersus eos iuuentur, tali casu aperiens literas publicas incidit in crimen læsæ maiestatis, vt dixit Rom. in præallegato consi. clxv.

S V M M A R I V M.

- 1 Consiliarius Regis reuellans Regis consilium inimicis eius incidit in

dit in crimen proditiōis.

- 2 proditor quis dicatur?
- 3 Reuelans secreta inimicis incurrit crimen proditiōis & falsitatis simul.
- 4 Idem est in secretario principis vel Reipublicæ.
- 5 Secretarius principis vel reipublicæ dicitur in dignitate constitutus.
- 6 Scientia secretarū habetur pro scientia papæ.
- 7 Reuelatores consiliorum Regis, aut viui exuruntur, aut furca suspenduntur.
- 8 Consiliarius Regis reuelans consilia Regis amico Regis animo damnificandi Regem, incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 9 Quid si ex tali reuelatione nullum damnum regi est sequutum.
- 10 Qua pœna puniatur reuelans secretum principis animo nō damnificandi eum, sed animo iniuriandi tertium.
- 11 Qua pœna teneantur subditi, quibus vt plurimum secreta principum committuntur, reuelantes secreta sui principis?
- 12 Ad hoc vt vasallus reuelans secretum domini feudum perdat tria requiruntur.
- 13 Vasallus si non animo damnificandi dominum secretum reuelet, sed forte ex eo putans dominum laudare, feudum non amittit.
- 14 Quis probabit animum damnificandi affuisse, vel non affuisse.
- 15 Vasallus reuelans secretum domini Sempronio, quod ipsum dominus vult interficere, non amittit ex hoc feudum.
- 16 Qua pœna teneatur is qui, non sit secretarius vel vasallus principis, cuius secreta reuelat.
- 17 Reuelans secretū principis super re honesta, & alteri non nociva pœna mortis est puniendus, etiam si quis iurasset nō reuelare, tenetur illi cui prodesse potest, & non obesse patefacere.
- 18 Manifestās secretum quod est inter federatos ad pacē, pacem ipsam violare dicitur.
- 19 Antiani ciuitatis si iurauerunt aliquid tenere secretum, & id reuelent in damnum communitatis ab officio remoueri debent.
- 20 Sisyphus qui deorum secreta patefecit hominibus apud inferos punitur.
- 21 Tarquinius Marcum Tullium duumvirum eo quod librum secreta civilium sacrorum continentē eius custodiæ commissum corruptum Petronio Sabino rescribendum dedisset, culeo insutum in mare præcipitari iussit.
- 22 Tria fecerunt Romanos dominari.

- 23 *Varijs modis secretum panditur.*
 24 *Secretum quod dicatur.*
 25 *Secretum vnde dicatur.*
 26 *Secretum proprie est, quod vulgus ignorat.*
 27 *Secretorum principis scientia quam maxime fugienda est.*
 28 *Philippides Atheniensis Lysimacho Regi, respondit, id tantum ab eo expetere, ne arcanorum suorum quicquam ipsi crederet.*
 29 *Consiliarij principum quibus princeps suam secretam voluntatem in aliquo gerendo negotio propalat, qua sit contraria diuinis legibus, illi more canum applaudentes eiusque voluntatem sequentes male faciunt.*
 30 *Si Regi detur per papam praelatus suspectus in ecclesia sui Regni, qui eius secreta padat & sit ei suspectus, rex potest eum non admittere, sed pontifici rescribere.*
 31 *Princeps propter timorem reuelationis secretorum non tenetur admittere praelatum sibi suspectum.*

Q V A E S T I O X X I.

- V**IGESIMOPRIMO quero an reuelans secretum Principis crimen laesae maiestatis incurrat? In hac quaestione considerandi sunt plures casus. † Primo videamus de consiliario Regis reuelante Regis consilium inimicis & hostibus eius, de quo dicendum est, quod incidit in crimen prodicionis.
 2 † Proditor enim dicitur reuelans secretum hostibus, l. omne delictum. §. exploratores. ff. de re mili. vbi dicit tex. quod qui hostibus secreta nuntiant proditores sunt & capitis poenam luunt, &
 3 ideo dixit Ang. in cons. cclvj. quia consultatio col. ix. quod † per reuelationem secretorum hostibus vel inimicis factam incurrit quis crimen prodicionis & falsitatis simul. facit tex. in l. si quis aliquid. ff. de poe. & l. j. C. de comer. & merc. & l. iij. ff. de praua. & l. j. C. de aduo. diuer. iudi. & hac opinionem tenet And. de Iser. in c. j. quib. mod. feu. amit. & ibidem Matth. de Afflict. col. iij. versi. vlt. quero. Mart. de Laud. in tract. de crim. laesae maiest. q.
 4 xlix. & idem in tract. de consilia. prin. q. ij. † Et idem dicendum
 5 erit de secretario Principis, vel reipublicae † qui ex eo quod est secretarius dicitur esse in dignitate constitutus, vt dixit Bart. in l. eadem. col. ij. ff. ad l. lul. maiesta. & Bonus de Curtilli in tract.
 6 de nobilit. in tertia parte. nume. 243. † Et negotium quod geritur inter Principem & eius secretarium in tantum dicitur secretum

cretum quòd Innocen. in c. cum dilecta. de rescrip. dixerit quòd sciētia cancellarij, seu secretarij habetur pro sciētia Papæ, quod refert & sequitur Matth. de Afflict. in d. c. j. col. v. versu. scias tamen. nu. 25. in tit. quib. mod. feud. amitta. Ad idem facit text. in l. si quis. §. trās fuge. ff. de pœ. vbi dicitur quòd † reuelatores con- 7
siliorum Regis aut viui exuruntur, aut furca suspenduntur.

† Secundus erit casus, de consiliario Regis reuelante consilia 8
Regis, amico Regis, animo Regem damnificandi, vt puta quia ex tali ravelatione, amicus Regis eius inimicus factus est, quo casu similiter punietur crimine læsæ maiestatis. Ita concludit And. de Iser. in d. cap. j. quibus mod. feud. amit. & ibidem Matth. de Afflict. in versicu. vlti. quero. facit ad hoc tex. in l. cuius dolo. ibi vt ne ex amicis hostes. ff. ad l. Iul. maiest. † Si vero ex tali re- 9
uelatione aliquod damnum non est sequutum, & tunc quia ani-
mum habuit damnificandi regem punietur in feudi amissione
si quod feudum à Rege tenebat cuius cōsiliū detexit, per tex.
in præallegat. capitu. j. quibus mod. feud. amit. si autem ali-
quod feudum à suo Rege vel Principe non tenebat de periurio
tenetur, vt in d. c. j. de nou. form. fidel. & ita tenet Bald. in l. nul-
lum. C. de testib. vel falso punietur, vt in l. j. §. is qui. ff. de fals.
Bart. in l. solam. de testib. Innocen. in c. literas. de præscrip. & si
officiū haberet illud perdit. Bald. in cap. j. in versu. credentia.
de pace constan.

† Si vero secretum reuelat animo nō damnificandi Regem, 10
sed animo tertium iniuriandi, & in infamiam tertij, & eo casu
punitur pœna. l. si quis in metallum. §. si quis instrumentum. &
§. si instrumenta. ff. de pœn. sed verius videtur quòd puniatur
pœna de qua in d. l. j. §. si quis tabulas. vt sensit Matth. de Afflic.
in dicto c. j. quibus mod. feud. amit. Circa istum articulum vi-
de quæ remissius scribit Nicol. Boer. in suis decisionib. in tract.
de authorit. magni consilij. numero 155. qui habetur in ij. part.
suarum decisio.

† Videndum modo est quid dicendum sit de alijs reuelanti- 11
bus secreta Principis, qui tamen non sunt consiliarij, aut secre-
tarij, sed bene subditi ipsius Principis, quibus vt plurimum se-
creta Principis cōmittūtur l. proximos. C. de proxim. sacri scri-
nio. libr. xij. facit text. in capit. ego episcopus. de iureiuran. nec
debent secreta sui Principis quæ vulgo ignarantur reuelare.
Odos. in extrauagan. de pace constant. circa fin. Marti. de Laud.
in tract. de princip. quæst. cxc. dicas quòd si reuelans sit vasallus

& reuelauit cōsiliū secretum, vel verba secreta sibi per dominum dicta punietur in amissione feudi, vt in d.c.j. quibus mod. feud. amit. & in cap.j. de form. fidei. & in cap.j. §. penult. de noua forma fidei, vbi est expresse nē vassallus secreta domini reuelet, ita voluit And. de Iser. ibidem, & etiam ibi Matth. de Afflict. col. j. versic. notanda sunt duo. Hoc sane intellige quando vassallus animo damnificandi dominum secretum eius reuelauit, ita dixit gloss. in d. cap. j. quam ibi omnes sequuntur ex qua Docto. notant quod † ad hoc vt vassallus reuelando secretum domini feudum perdat tria requiruntur: Primo quod secretum reuelet, secundo quod animo damnificandi dominum id agat, tertio quod damnum inde principi sequutum fuerit, & ita dicunt ibi Bald. Aluar. Præposi. & Matth. de Afflict. vbi Aluarot. col. j. versic. quæro, cum glo. nume. 4.

- 13 † Verum si non animo damnificandi dominum vassallus secretum reuelet, sed forte ex eo putans dominum laudare. Tunc feudum non amittit vt voluit And. de Iser. in præalleg. capit. j. quibus mod. feud. amit. in versiculo item nota quod dicit gloss. & ibidem Bald. ac etiam Matth. de Afflict. col. iiij. & Præposi. in rubr. col. j. versic. prima est, & item col. ij. versic. extra glo. & ibi Aluarot. col. j. versic. quæro, an sola manifestatio. † Quis autem probabit animum damnificandi non affuisse, vel affuisse, vide ibidem latissime per Docto. maxime per Matth. de Affl. in iiij. colum. in versic. vlt. quæro quis probabit, & idem col. iiij. & Aluarot. colum. vlt.

- 15 † Notandum tamen est quod si dominus in secreto dixit vassallo quod vult aliquem vt puta Sempronium interficere si vassalus hoc Sempronio rerulerit illi dicendo quod caueat, quia interficietur, feudum ex hoc non amittit, vt voluit And. de Iser. in c. j. de noua forma fidei. quem refert & sequitur Afflict. in d. c. j. col. iiij. versic. item quæro quid si dominus. numero 21. & est glo. in c. vtrum. xxiiij. distinct. quam sequitur Afflict. in d. cap. j. col. ij. versic. fallit singulariter.

- 16 † Quid autem si reuelans secretum Principis non sit cōsiliarius, secretarius, vel vassallus illius Principis cuius secretum reuelat? Dicendum erit, quod si ad damnum Principis id faciat pœna mortis puniri debeat, l. si quis aliquid. §. transfuge. ff. de pœn. ideo ad mortem punitus fuit Ioab ex eo quod literas secretas contra Vriani reuelauit, vt habetur 2. Regum cap. 12. vt dixit etiam Nicol. de Lira in 3. Regum c. 2. † Et quod reuelans secretum

secretum principis pœna mortis puniatur, tenuit etiã Gondisal. Villadiego in tract. de legat. in iij. par. q. j. in vers. & notandum. num. 34. quod dicit intelligi debere dummodo secretum sit super re honesta & alteri non nociua, alias autem etiam si quis iurasset non reuelare tenetur illi cui prodesse potest & non obesse patefacere, vt voluit glo. nota. in c. ego enim. de iureiuran. facit tex. in c. hoc autem. xxij. quæst. v.

† Vnum silentio non omitram, quod is qui manifestat secretum, quod est inter federatos ad pacem, pacem ipsum violare videtur. Ideo pace carere debet, sicuti supradictum est de vasallo, qui domini credentiam manifestauit, vt feudo priuetur. Ita voluit Gondisal. Villadiego loco proxime allegato nume. 35. † & Anciani alicuius ciuitatis si iurarunt aliquid tenere secretum, & id reuelent in damnum communitatis ab officio remoueri debent, vt dixit Bald. in tit. de pace constan. in ver. credentia quem refert & sequitur Gondisal. vbi supra. num. 36.

† Fuit & apud antiquos maximum scelus reuelatio secretorum, hinc dicunt quod Sisyphus qui deorum secreta hominibus patefecit ea apud inferos pœna plectitur, vt ingens saxum ad montis cacumen deferat quod iterum relapsum statim repetat & in huiusmodi labore continue versetur.

† Et de Tarquinio legitur, quod Marcum Tullium duum-
utrum ex eo quod librum secreta ciuiliū sacrorum continen-
tem eius custodię commissum corruptus Petronio Sabino re-
scribendum dedisset, culeo insutum in mare præcipitare iussit,
vt attestatur Valer. Maxim. libr. j. sub titu. de cultu deorum, &
idem Valer. in rubri. de instit. antiq. dixit quod † tria fecerunt
Romanos dominari, videlicet sanum consilium in republica:
secreta tenendo, & priuata paupertas, ideo Conso quem con-
siliū Deum Romani appellabant templum sub tecto in
circo posuere, vt ostenderent tectum debere secretumque esse
consilium.

† Sciendum est etiam quod variis modis secretum proditur, itaque quo ad pœnam incurrēdam pro reuelatione secreti non refert an quis verbo, signo, aut alio quouis modo secretum nuntiat, quocunque enim casu dicitur quis secretum reuelare, & tenetur pœna imposita pro expressione, vt not. Abb. in c. omnis vtriusque sexus in ix. not. de pœnit. & remissio. † Quando autem dicatur secretum? dicas quod pluribus modis secretum dicitur. Primū secretum dicitur esse illud quod pluribus nō est notū.

- vt puta quod fit in cœtu Cardinalium, vt dixit Troil. Malui. in suo tract. de canoniz. sanct. in iiij. dub. nume. 24. Secundo secretum dicitur quod fit in consiliis & datur consiliariis sacramentum de non reuelando † secretum etenim dicitur quasi segregate actum, id est separate ab aliis, & dixit Geminia. in c. fi. §. j. de hæreti. in vj. quod secrete fieri dicitur id quod coram pluribus in secreto fit. allegat de pœnit. distin. j. §. ecōtra. iuncta glo. in verbo secreta. † Attamen secretum proprie est, quod vulgus ignorat. l. j. §. suum. ff. de his qui deiece. vel effuder. Bal. in tit. de pace constan. in §. si autem, facit tex. in l. si in grani. §. aperire. in versic. palam vel publice, vel secreto. ff. ad syllenia. de quo per eundem Troil. Malui. loco præallega. nume. 26. & plura congerunt ad hoc Doct. in c. j. quibus mod. feud. amit. Et Hippoly. de Marfi. dominus meus in consil. j. in j. volum. † Fugienda est igitur quàm maxime sciētia secretorum Principis, quia nil utilitatis sed plurimum incommodi, & detrimenti afferre potest.
- 28 † Ideo Philippidi Atheniensis, qui ob singularem eius virtutem maxime charus ac perquā familiaris Lysimacho regi erat, Lysimachus cum dixisset, an aliquid rerum suarū expeteret, respondit ille id solum abs te peto ne arcanorum tuorum quicquam mihi credas.
- 29 † Vnum non omittam, quod cōsiliarij principū quibus princeps suam secretam voluntatem in aliquo gerēdo negotio propalat quæ sit contraria diuinis legibus, illi more canum applaudentes eiūsque volūtatem sequentes male faciunt, eorū etenim iniusta mandata obseruare nō tenentur, vt inquit Fel. in c. ij. de maio. & obed. & Domi. in c. admonēdi. ij. q. vij. † Et adeo inuigilare debet Princeps ne secreta sui regni à quoquam reuelatur. quod si detur sibi per Papā prælatus suspectus in ecclesia sui regni, qui eius secreta pādat, & sit ei suspectus, potest eū nō admittere, sed Pōtifici rescribere, vt per Abb. in c. quod sicut. de elec. & ita dixit Mar. de Lau. in trac. de dign. q. iiij. ad hoc etiā vide Ab. in c. ex parte. col. v. de testi. & Roch. de Curt. in tract. de consue. nu. 490. & Inno. in c. super his. de accusa. Ioan. de Selua in tract. de benefi. in ij. part. q. xxij. nu. 26. Abb. in c. j. col. ij. vers. itē respectu, & in c. cum terra. col. j. in v. not. de elect. in quibus locis
- 31 concludunt quod † propter timorē reuelationis secretorū Princeps non tenetur admittere prælatum sibi suspectum.

S V M M A R I V M.

i. *Faciens se regem, assumit sibi iurisdictionem quam non habet, occupan*

occupando sibi iurisdictionem Regis cui locus in quo se Regem facit est suppositus.

- 2 Duo non possunt esse Reges eiusdem regni.
- 3 Ut pax seruetur. inductum est, ut vni Regno vnicum praesit caput qui populum & multitudinem regat.
- 4 Asserens se Regem regni Neapolitani, quod est patrimonium beati Petri, cum non sit, incidit in crimen laesae maiestatis.
- 5 Qui non intrat per ostium fur est, & latro.
- 6 Christus idem est quod vnctus.
- 7 Reges Siciliam intrantes absque licentia Papae, crimen laesae maiestatis. incurrunt.
- 8 Sicilia est de patrimonio beati Petri.
- 9 Contra invadentes Regnum Siciliae Papa duellum permittere posset, quia tales contra Papam crimen laesae maiestatis committunt.
- 10 Exorta guerra inter Regem Carolum, & Regem Petrum de Aragonia super insula Sicilia, Pontifex cum collegio Cardinalium voluerunt quod pugnarent insimul cum centum militibus pro quolibet, & victor remaneret dominus illius insula.
- 11 Mortuo in praelio contra Mauros in Hispania Aldefonso Rege, Hispanus quidam qui ei persimilis erat facie se Aldefonsum esse iuxit, dissimulans se ob acceptae cladis dedecus velle ignoto habitu peregrinare id veritus Aldefonsus qui in Regno successerat comprehendi eum suspendique mandavit.
- 12 Quidam ab Eremo profectus se Henricum quartum esse palam affirmabat, qui per antea mortuus fuerat, cumq; multi ad eum confugissent, graues inter Germanos discordiae ortae fuerunt, tandem veritate comperta, relegatus fuit in monasterium.
- 13 Gerens se pro Rectore sine legitimo titulo, in aliqua ciuitate, puta Illustrissimi Domini Veneti, superiorem non recognoscentis, incidit in crimen laesae maiestatis.
- 14 Tyrannus est qui non iure principatum tenet, & lege Iulia maiestatis tenetur.
- 15 Assumens sibi propria auctoritate officium magistratus cum falsis literis, vel alio modo dolo malo gerens se pro magistratu cum non sit, crimen laesae maiestatis. committit.
- 16 Crimine laesae maiestatis non solum tenetur is qui facit se Regem vel rectorem (cum non sit) sed etiam is qui non fecit, sed facere curauerit.
- 17 Gerens se pro Rectore alicuius loci (cum non sit) non solum

crimen læsæ maiestatis incurrit, sed etiam crimen falsi.

QVÆSTIO XXII.

- IGESIMOSECUNDO quæro an faciens se regem cum Rex non sit incidat in crimen læsæ maiestatis? Ludo. Montal. in tract. suo de reprobato. senten. Pilati. arti. iiii. col. ij. versic. nunc condescendo. nume. 8. mouet hanc quæstionem, quod sic, allegat tex. in extrauagan. ad reprimend. & ibi Bart. † Et est ratio, quia faciens se regem assumit sibi iurisdictionem quam non habet occupando iurisdictionem Regis, vel Imperatoris cui locus in quo se regem facit est suppositus, & sic illum priuando, facit tex. in l. tertia. ff. ad legem Iuliam maiestatis. pro hoc facit, quia † duo non possunt esse Reges eiusdem regni, argu. tex. in l. si ut certo. §. si duobus vehiculum. ff. commodat. facit etiam quod voluit Oldrad. consil. xciiij. col. vj. vbi dixit quod † ut pax seruetur inductum est, ut vni regno vnicum præsit caput, qui populum & multitudinem regat, idem tenuit Anto. Corset. in tract. de potesta. regia. in v. & vlti. par. col. xij. versic. quæro octuagesimoseptimo: vbi dixit, quod faciens se Regem non habens iustum titulum incidit in crimen læsæ maiestatis, allegat Bartol. in l. lex duodecim tabularum. in j. not. ff. ad l. iul. maiesta. hoc idem tenuit etiam Matth. de Afflict. in cap. j. in §. & bona committentium. col. ix. nume. 109. in tit. quæ sint regal. in vñbus feudo. vbi dixit quod † asserens se Regem Regni Neapolitani, quod est patrimonium beati Petri, ut in cap. ad apostolicam. de re iudic. in vj. cum non sit, incidit in crimen læsæ maiesta. † qui enim non intrat per ostium fur est & latro. c. relatum. de iure patro. c. insinuatum. de simo. gloss. in verbo ingressum. in c. non furem. vij. q. j. facit ad prædicta quod legitur Ioannis cap. x. vbi Iudæi quærentes accusationem contra seruatores nostrum, ut illum accusarent dicebant illi, si tu es Christus dic nobis palam † Christus enim idem est quod vnctus. quia Reges vnguntur, etsi respondisset se Christum esse, statim eum accusassent uti rebellem contra Romanum imperium, cui ipsi Iudæi erant subditi, & tanquam ad regnum aspirantem ut declarat ibi Nicol. de Lira in sua gloss. in verbo. si tu es Christus. hinc est quod Pilatus Iesum interrogauit dicens, tu es Rex Iudæorum, cui Iesus respondit, à temetipso hoc dicis, ut habetur Ioan. cap. xviij. in Euangelio passionis, & rursus in eodem euangelio dicebant Iudæi Pilato,

Pilato, si hunc dimittis non es amicus Caesaris, omnis enim qui se Regem facit contradicit Caesari.

† Quia imò Reges Siciliam intrantes sine licentia Papæ 7
laesæ maiestatis crimen incurrunt, ut dixit Petr. de Perusio in
tract. de re milit. lib. j. §. in terris. numero 3. & in §. si mortuo.
lib. vij. numero 7. & est ratio quia † Sicilia est de patrimonio 8
beati Petri ut habetur in cap. j. xciiij. distinct. & per doct. in cle-
men. Romani. de iureiur. idem dixit Andræ. de Iser. in constit.
regni. quæ incipit quàm plurimum, in tit. de adiutor. exigen.
ab homicid. col. j. nume. 2. idem tenuit Paris de Puteo in tract.
de re milit. lib. j. in §. in terris ecclesiæ, ubi dixit quòd † contra 9
inuadentes Regnum Siciliae Papa duellum permittere posset,
quia tales contra Papam crimen laesæ maiestatis committunt.
Referens quòd † exorta guerra inter Regem Carolum & Re- 10
gem Petrum de Aragonia super insula Siciliae, Pontifex cum
collegio Cardinalium voluerunt quòd pugnarent in simul
cum centum militibus pro quolibet, & qui pugnando victo-
riam reportaret remaneret dominus illius insule.

Et multotiens accidisse legimus, quòd nonnulli se Reges
esse sinxerunt cum non essent, de quibus multa hic annexi
possent exempla, sed duobus tantum contentus ero. † Mortuo 11
in prælio contra mauros in Hispania Aldefonso Rege. Hispan-
nus quidam qui ei per similes erat facie se Aldefonsum esse sin-
xit dissimulans se ob acceptæ cladis dedecus velle ignoto ha-
bitu peregrinare, quod cum multi crederent ex eo quòd ultra
similem effigiem multis aliis signis se verum Aldefonsum
ostendere videbatur, quocirca magna hominum multitudo,
ita eum esse arbitrabatur, ut multi eum uti Aldefonsum se-
querentur, id veritus Alfonsus qui in Regno successerat com-
prehendi eum suspendiq; mandauit.

† Accidit etiam anno à virginei partus cētesimo trigesimo- 12
septimo supra mille in Germania apud urbē quam solum au-
reum vocant, quidam ab Heremo profectus se Henricū quar-
tum esse palam affirmabat, qui per antea mortuus fuerat, ideo
cum multi ad illum confugerent graues inter Germanos con-
tentiones ortæ sunt. Alij etenim falsum, alij verum esse Hen-
ricum contendebant. Sed tandem fictione comperta secum
Urbanus agendo relegatus fuit, ut Clutij monasterium mona-
chus inhabitaret, ut est legere apud Baptistam Fulgesium in
libello de dictis factisque memorabilibus libro nono. in vlti-

tit.vbi plura his similia cumulat exempla.

- 13 † Supradictam conclusionem dicas etiam in eo procedere
qui se pro rectore gereret sine aliquo legitimo titu.in aliqua
ciuitate præsertim imperio subiecta, siue alicui ciuitati supe-
riorem non recognoscenti, vt est alma ciuitas Venetiarum, de
14 qua dixi supra in rubric. quotuplex sit maiestas. † Is enim ty-
rannus est qui non iure principatum tenet, & l.iul. maiest. te-
netur, vt dixit Bart. in tract. de tyran. q. vj. alleg. tex. in l. iij. in
fin. ff. ad l. iul. maiesta. quod etiam tenet Maria. Socin. Iunior
consil. xxij. in j. vol. idem voluit Matthæ. de Afflict. in cap. j. §.
& bona committentium. col. vij. versic. xxv. numero 85. in tir.
quæ sint regal. vbi dixit quòd † si quis propria autoritate offi-
15 cium magistratus assumpsit cum falsis literis, vel alio modo
dolo malo se pro magistratu gesserit cum non esset, crimen
læsæ maiestatis committit, allegat tex. in dicta l. tertia. ff. ad
l. iul. maiestat. ibi quæ priuatus, & tex. in l. qui nomine. ff. de
16 fals. dicens quòd † non solum tenetur crimine læsæ maie-
statis, qui prædicta facit, sed etiam is qui non fecit, sed facere
curauerit, vt dicit tex. in dicta l. tertia. in fine. facit lex final.
vbi Bald. C. quæ res exportand. non debe. & not. in cap. primo.
de Capi. qui curi. vendi. & not. in l. si quis non dicam rapere.
C. de episcop. & cleric. facit etiam tex. in l. quisquis. ibi eadem
enim seueritate voluntatem, & c.
17 † Quinimò gerens se pro rectore alicuius loci cum non sit
non solum crimen læsæ maiestatis incurrit, sed etiam crimen
falsi, ita voluit Angel. in dicta l. iij. ff. ad legem iul. maiesta.
allegat tex. in l. eos. ff. ad legem corneliā. de fal. Ad idem est
decisio capellæ Tholosanæ. numero 401. & habetur per Guid.
Papæ. q. ccccxxij. euenit casus.

S V M M A R I V M.

- 1 *Congregans gentem contra ciuitatem superiorem recognoscentem, non tenetur crimine læsæ maiestatis.*
- 2 *Congregans gentem contra ciuitatem quæ superiorem non recognoscit, vt est alma ciuitas Venetiarum, contra eam eiusque loca, vel consilium & fauorem ad hoc præbens, crimen læsæ maiestatis committit.*
- 3 *Ciuitates superiorem non recognoscentes Romæ equiparantur.*

Q V A E S T

QVAESTIO XXIII.

VIGESIMOTERTIO quæro, an qui gentem congregat in ciuitate contra eam eiúsue loca; vel consilium, auxilium & fauorem ad hoc præbet, sit reus criminis læsæ maiestatis. Dicas quòd olim si quis congregabat gentem ad præsum effectum in vrbe Roma crimen læsæ maiestatis probubio committebat. tex. est in l. prima. ff. ad legem iul. ma. a. vbi glo. in verbo in vrbe dixit, secus esse in aliis ciuitatibus congregans enim gentem in alia ciuitate tenetur lege iul. de vi. l. cum sit. ff. ad legem iul. de vi. & l. vlti. C. eodem tit. lam gloss. sequitur ibidem Bartol. † Tu autem distingue, **I**d aut loquimur de ciuitate quæ superiorem non recognoscit, aut de ciuitate quæ superiorem recognoscit. Primo casus, faciens prædicta in ciuitate quæ superiorem recognoscit tenetur crimine læsæ maiestatis, quia huiusmodi ciuitates priuatorum funguntur leum qui uestigal. ff. de verborum significat. facit tex. in l. fallaciter. in fine. C. de abolitio. vbi crimen oppugnatæ patriæ & crimen læsæ maiestatis, vt species erentes ponuntur. Hoc etiam voluit Bartol. in extrauagan. sint rebel. in verbo rebellando, & Barthol. Soci. in consilio xv. in causa fratrum Andreæ de meis col. ij. versic. sed prædictis non obstantibus, in secundo volumi. vbi dixit, quòd crimen læsæ maiestatis committitur tantum contra Principem, vel rempublicam Romanorum, per gloss. in dicta l. j. super allegatam, quam etiam sequitur ibi Cyn. & Angel. in autem est pœna capitalis. l. j. C. de seditionib. & est gloss. publica. instituit. de public. iudic. & secundum hanc opinionem consuluit Bal. quem refert & sequitur Nell. in tractatu anno. in prima parte secundi tempo. q. xvj. vbi dixit pro parte vidisse consultum per viros magnæ authoritatis, & statatur pluries fuisse seruatum Florentiæ.

Secundo vero casu congregans gentem in ciuitate superiorem non recognoscentem, vt alma ciuitas Venetiarum contra eam eiúsue loca, vel consilium & fauorem ad hoc præsum crimen læsæ maiestatis committit, & sic idem erit quod fuit in Roma, per not. Bartol. in l. ij. ff. ad leg. iul. maesta. tenet Maria. Socin. Iunior consil. xxij. sequendo ordinem. versic. verum prædictis, idem tenet etiam Matthæ. de Affli. in §. & bona committentium. col. v. nume. 55. in tit. quæ sint

- 3 fiat regal. in vñb. feud. † Ciuitates enim quæ superiorem non recognoscunt Romæ æquiparantur, vt dixit Angel. in tracta. malefi. in verbo & *hai tradito la tua patria.* in versicu. quæro aliquis congregat, vbi tenet prædictam opinionem. Adducens not. per Bartol. in dicta l. hostes. ff. de capri. & postli. reuer. & in l. lex duodecim tabularum. ff. ad leg. lul. maiesta. quod dicit Angel. esse notandum contra illos qui quotidie in ciuitatibus & maximè Bononiæ populum concitant, & gentium faciunt congregationem.

§ V M M A R I V M.

- 1 Delinquens contra propriam patriam improprie dicitur committere crimen lese maiestatis.
- 2 Contraria pars teneri probabiliter potest.
- 3 Conscius perturbationis ciuitatis suæ, vel alterius delicti commissi in suam patriam punitur vt particeps ex sola scientia.
- 4 Delictum oppugnata patriæ idem est quod crimen lese maiestatis quando quis patriam oppugnare nititur vt illius dominum vsurpet.
- 5 Marinus Falerio Dux Venetiarum facta cum nonnullis plebeis coniuratione de nobilibus interficiendis ad occupandam per Tyrannidem patriam, re detecta multi ex conuatis suspendio necantur, At ipse Falerius Dux, super scalam lapideam Atrij Ducalis Palatij securi percussus fuit, eiusque ades diruta, edictoque publico cautum est ne vnquam reedificari possint.
- 6 Falsificans monetam suæ patriæ incidit in crimen lese maiestatis velut is qui Principis monetam falsificat.
- 7 In crimine oppugnata Patriæ sicuti in crimine lese maiestatis testes tam accusatoris quam rei admittuntur.
- 8 Contrarietates distinctionibus iuari debent & ad concordiam reduci.
- 9 Si Patria proditur non vt Principi principali auferatur, sed tantum baroni non est crimen lese maiestatis.
- 10 Si quis incurrat in crimen lese maiestatis ob patriam proditam, pœnæ l. quisquis. C. ad legem Iul. maiesta. non habent locum contra eius filios, nec rei memoria post eius obitum damnatur.

QVÆST

QVÆSTIO XXIIII.

VIGESIMO QVARTO quæro an is qui patriam oppugnat vel prodit læsæ maiestatis crimen committere dicatur? In ista quæstione videtur dicendum quòd non, per text. in l. fallaciter. C. de abolit. vbi crimen læsæ maiestatis, & crimē oppugnatæ patriæ ponuntur vt species differentes. hoc tenuit glos. in l. j. ff. ad leg. Iul. maiest. & ita voluit etiam Nellus in tract. suo banni. in prima parte secundi tēporis. quæst. xvj. quod maxime procedere dixit, vbi non tractatur de subuertenda patria, sed de mutuis dissensionibus & partialitatibus, allegat text. in l. j. §. iisdem temporibus. ff. de orig. iur. & tex. in l. si quis ingenuam. §. in ciuilibus. ff. de capt. & attestatur sic vidisse consultum per magnos viros præsertim Bald. ex eo quòd titulus talis criminis est seditionis non perduellionis. Hanc partē tenet etiam Bart. in extrauag. qui sint rebelles, in verbo rebellando, & Ioan. Calde. consil. vj. in titu. de accusa. & pro ista parte consuluit Pet. de Anchar. consil. cclxxxvij. iste B. de Guarnario, quam veriore esse dicit Nellus loco præallegato. & cum ea videtur transire Socin. consil. lvij in causa restitutionis col. iij. cum sequenti in iiij. volu. & idem consil. cxxij. in causa fratris Andree col. ij. in ij. volu. & in consil. cxxj. præmittenda est dispositio col. j. in iiij. volu. in quibus locis latè examinat hanc materiam, eandem opinionem videtur tenere Matth. de Affli. in cap. j. in §. & bona committentium. col. v. nume. 50. vbi dixit quòd † delinquens contra propriam patriam dicitur impropriè committere crimen læsæ maiestatis.

† Contrariam partem quòd oppugnans & prodens patriam incidat in crimen læsæ maiest. tenere probabiliter possumus, per text. & ibi glos. in verbo prodita in dicta l. fallaciter. §. si de abolit. quæ glos. aperte voluit quòd in casu prædicto quis incurrat crimen læsæ maiest. allegans text. in l. j. ij. iij. & iiij. & in l. maiestatis. ff. ad leg. Iul. maiest. & tex. in l. postliminiū. §. transfuga. ff. de capt. & postli. reuer. & in l. omne. §. transfuga. ff. de re mili. Istam opinionē tenet Maria. Soci. Iunior in consil. xxij. sequendo ordinem col. ij. versū. verum prædictis in j. volu. adducens ad comprobationem huius opinionis quòd † conscius perturbationis ciuitatis suæ, vel alterius delicti commissi in suam patriam punitur vt particeps ex sola scientia l. vtrum. ff. ad leg. Pompei. de parricid. & quòd notatur ibi per doct. sicuti si cōtra
Princ

Principem suum quis sciret aliquid moliri l.quisquis.C.ad leg. lul. maiesta. subdens quòd sicuti pro illo crimine quis bona amittit, ita damnati de isto bona perdunt, allegat tex. in l. non dubito. ff. de capt. & l. iij. C. de episc. audi. & pro ista opinione consuluit etiam Alexand. cōs. xij. consideratis his col. j. & seq. in vj. volu. Hanc etiam partem tenuit Pau. de Cast. consi. clxxj.

4 visa & ponderata. col. fin. in j. volu. vbi dixit quòd † delictum oppugnatae patriae comparatur crimini læsae maiestatis. At ego dixerim non solum comparari, sed idem esse vbi quis patriam

5 oppugnare nititur vt illius dominium vsurpet, † vt accidit de anno MCCCXLIII. In Marino Falerio, qui dum creatus fuisset Dux Venetiarum, vt patriam tanti muneris in se colati maxima ingratitudine recompensaret, ad occupandam per tyrannidem Patriam, facta cum nonnullis plebeis coniuratione de nobilibus interficiendis animum vertit, at re detecta multi ex coniuratis capti ac tanti sceleris conuicti suspendio necantur. At Falerius ipse Dux super scalam lapideam Atrij Ducalis Palatii securi percussus fuit, vt testatur Petrus Marcellus in suo libello de vitis principum Venetorum in vita ipsius Marini, quin etiam eius aedes dirutae sunt & edicto cautum publico ne vnquam reedificari possint.

Pro ista parte facit etiam quod voluit Bald. in l. ij. C. de fals. mone. vbi dixit quòd † falsificans monetam suae patriae incidit in crimen læsae maiesta. veluti is qui Principis monetam falsificat. Ad idē facit quod voluit Spec. in tit. de probatio. §. j. vers. decimū. vbi dixit quòd † in crimine oppugnatae patriae sicuti in crim. læs. maiest. testes tam accusatoris quàm rei admittuntur.

8 † Verum quia distinctionibus contrarietates iuuari debent, & ad concordiam reduci, vtramque opinionem sustineri posse arbitror sic distinguendo, aut quis patriam oppugnat suscitando in ea partialitates & dissensiones quae sunt inter ciues, non tamen animo occupandi illius dominium, & isto casu procedat. Prima opinio supra relata, & sic videtur sentire Pet. de Ancha. In præalleg. consi. cxxj. præmittenda. col. ij. in iij. volu. & Soci. Iunior in dicto consil. xxij. col. iij. in j. volu. Aut quis patriam oppugnat, vt sibi occupet vel ab aliis occupari velit illius dominium, & isto casu locum sibi vendicet. Secunda opinio quòd oppugnans patriam incidat in crimen læsae maiestatis, & ideo meritum supplicium sumpserunt illustrissimi domini Veneti, de præfato Marino Falerio eorum Duce. Dicis tamen quòd
si Pat

† si Patria proditur non ut Principi principali auferatur, sed 9
 tantum baroni, quod eo casu non est crimen læsæ maiestatis, ut
 voluit Salic. in præalleg. l. fallaciter. quem sequitur Matthæ. de
 Afflic. in capit. j. §. & bona committentium. col. v. nume. 57. in
 titu. quæ sint regal. in vsib. feudo.

† Vnum tamen non omittam quod quando quis incurrit cri- 10
 men læsæ maiestatis ob patriam proditam, vel occupatam, tali
 casu locum non habent pœnæ de quibus in l. quisquis. C. ad leg.
 Iul. maiest. cōtra filios talium delinquentium, nec rei, aut reo-
 rum memoria post eorum obitum damnatur, ut in l. fin. C. eo.
 titu. ita voluit Alexand. in dicto consil. xiiij. col. ij. in vj. volu. &
 Soci. in consil. cxxij. in causa fratris Andræ. colum. ij. & iij.
 quod sequitur Afflic. in præalleg. cap. j. §. & bona committen-
 tium. colum. v. nume. 55.

S V M M A R I V M.

- 1 *Rebellis quis dicatur.*
- 2 *Incidunt in rebellionem non solum illius Authores verum etiam
 de ea scientiam habentes illamque non reuelantes.*
- 3 *Conspiratio quid sit.*

Q V A E S T I O X X V.

IGESIMOQVINTO quæro an ex con-
 federatione facta cōtra Principem machinatio-
 nē seu conspiratione ad eius offensam, vel ex
 tractatu, & ordinatione, quod fiat rebellio, cri-
 men læsæ maiestatis quis incurrat? & dicendum
 quod sic, ut voluit Alber. Brun. consil. xxvij. nobilis domine.
 col. ij. † Rebellio autem constat ex eo quod homines alicuius
 loci, vel eorum partem à subiectione eorum domini quis sub-
 trahit, & eos alieno domino subiicere teneat iurāque eorum
 domini extinguere, ut per Brun. in præallegato consil. col. j. in
 versic. rebellio autem. allegat not. per Bartol. in extrauag. qui
 sint rebel. in versicu. rebellando. & Bald. in l. amissione. §. qui
 deficiunt. vbi gloss. ff. de capit. dimi.

† Quinimò in rebellionem ipsam non solum illius autho- 2
 res verum etiam de ea scientia habentes illamque non reuelan-
 tes incidunt per not. per Bartol. in l. vtrum. ff. ad leg. Cornel. de
 parricid. Et quia diximus quod cōspirās ad Principis offensam
 incidit in crim. læs. maiest. sciendum est, quod † conspiratio di- 3
 citur machinatio ab aliquibus facta in detrimētū alicuius per-
 sonæ,

sonæ, vel eiusdem dignitatis secundum Laurent. quem refert & sequitur Cardin. in clemen. pastoralis. col. j. in vij. not. de re iudic. alleg. text. in cap. petitio. de iureiurand. & idem voluit in clemen. prædicta Ioan. de Imol. colum. iiij. nume. 48. & Ioan. de Turre Crema. in cap. coniurationum. nume. 5. xj. quæst. j. dixit quòd conspirare est contra aliquem simul in vnũ maligno spiritu insurgere, & idem in capit. conspirationum. ead. causa & quæstione quæ dixit etiam quòd conspiratio est confederatio facta in præiudicium personæ, vel dignitatis alicuius.

S V M M A R I V M.

- 1 Occidens officialem Regis habentem merum & mistum imperium committit crimen læsæ maiestatis, quia Principis maiestas lædi dicitur.
- 2 Non solum occidens magistratum Principis, sed etiam procedens ad actum occidendi incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 3 Occidens magistratum Principis ex particulari odio, vel inimicitia non in odium Principis, non incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X X V I.

- V**IGESIMO SEXTO quæritur: an occidens eum, qui in aliqua prouincia, vel ciuitate magistratum pro principe gerebat, incurrat crimen læsæ maiestatis. Dicendum est, quòd sic per text. in l. j. ff. ad leg. lul. maiesta. Ita voluit Matth. de Affli. in cap. j. in §. & bona cõmittentium. col. v. versic. septimo. nume. 63. in tiru. quæ sint regal. in vñbus feudo. vbi dixit quòd
- 1 † occidens officialem Regis habentem merum & mistum imperium committit crimen læsæ maiestatis, quia Principis maiestas lædi dicitur, cum eius læditur magistratus. facit vj. quæst. j. cap. si quis. & l. quisquis. C. ad leg. lul. maiest. in princ. faciunt dicta supra quæst. xiiij. & xv. & hoc erit verum si occidatur magistratus, vt illam prouinciã, vel ciuitatem occidens priuet tali magistratu, vel propter odium, quòd quis habet contra principem, cuius magistratũ occidit, vel alia ex causa respectu tamen
 - 2 eius officij. Et † prædicta conclusio vera est non solum in occidente: verum etiam in eo, qui ad actum occidendi processit, vt
 - 3 probatur in dicta l. quisquis. in princ. Sed † si quis magistratum principis occidat ex particulari odio, vel inimicitia. non in odiũ principis, eo casu non incidit in crimen læsæ maiestatis; & ita voluit

voluit Andræ. de Iser. in consti. regni, quæ incipit, vt participatio quem sequitur Afflict. loco superius allegato.

S V M M A R I V M.

- 1 Perduellis quis, & vnde dicatur.
- 2 Crimen lese maiestatis propriè contra personam Principis & astantium eius lateri committitur.

Q V A E S T I O X X V I I.

IGESIMO SEPTIMO quæro, an suppositus iurisdictioni alicuius Principis subtrahens se ab eius obedientia, & Principi suo se aduersarium constituens crimen læsæ maiestatis incurrat? Diccas quòd sic. † talis enim perduellis vocatur, id est, perfectè ad duellum paratus, siue ad clandestinū, vel publicum bellum accintus, ideò huiusmodi crimen perduellionis vocatur, vt habetur in l. quos nos hostes. ff. de verb. sig. & in l. donationes. §. si. ff. de dona. & in §. per contrarium. Instit. de hæred. quæ ab intest. defer. ac in l. cum filius. §. reis. ff. de leg. ij. & ita voluit Old. consi. xliij. quæritur vtrum citatio. col. fi. in princ. & Marti. de Laude in tracta. de crimine læsæ maiesta. q. iij. vbi dixit, quòd † licet multis modis dicatur committi crimen læsæ maiestatis: tamen propriè committitur contra personam Principis & astantium eius lateri, de quo dixi supra q. xij. xliij. & xv.

S V M M A R I V M.

- 1 Crimen lese maiestatis committi dicitur, etiam quando offenditur aliquis princeps, vel communitas, vt puta Venetiarum, qui superiorem non recognoscit saltem de facto ab immemorabili tempore citra.
- 2 Rex Francie an recognoscat Imperatorē in superiorē, remissiue.
- 3 Venetiarum ciuitas an recognoscat Imperatorem in superiorem remissiue.

Q V A E S T I O X X V I I I.

IGESIMO OCTAVO quæro, an crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra Principes, & ciuitates superiorem non recognoscentes? In hoc Doctores nemine excepto quòd viderim concludunt, quòd sic. Ita tenuit

Ang. in l. iij. ff. ad legem iul. maiesta. Paul. de Leaza. & Ioan. de Imol. in Clemen. pastoralis. de re iudic. Soci. consil. lvij. in causa restitutionis. col. iij. nu. 14. in iij. volu. Idem consil. cxxj. præmittenda est disputatio. nu. 3. idem voluit Salic. in l. quisquis. C. ad legem iul. maiesta. Ang. in tracta. de malef. in verbo, *che hai tradito la tua patria*. versic. quæro aliquis congregat. Ioan. And. in c. felicitis de pœn. in vj. & ibi Domi. idem tenuit Ang. Aret. in §. publica. col. j. insti. de publi. iudic. Brun. consil. xxvij. nobilis domine. col. j. in fi. & col. ij. in princ. & Præpositus in c. in primis. in §. de persona. col. vij. circa fin. versic. tertio dicitur
 1 committi. ij. q. j. vbi dixit, quod [†] crimen læsæ maiestatis committi dicitur etiam quādo offenditur aliquis Princeps, vt puta Rex Franciæ, vel communitas Venetiarum, qui superiorem non recognoscunt, saltim de facto ab immemorabili tempore citra, nam tales supremis Principibus comparari asserit, & in suis terris in quibus superiorem non recognoscunt supremi Principis auctoritatem habent, imperatoris videlicet, per ea quæ habentur in c. per venerabilem. qui filij sint legitimi. & ibi Doct. & Calde. & Panor. in c. cum te. de re iudic. Bart. in l. infamem. ff. de publi. iudi. & ideo eorum subditi eos eorūque statum offendentes crimen læsæ maiestatis incurrunt, sicuti dictum est de offendente imperatorem & eius statum. Bart. in l. lex xij. tabularum. ff. ad legem iul. maiest. glos. & ibi Sali. in l. fallaciter. C. de aboli. Paul. de Cast. in l. iij. C. de episco. audien. Salic. in l. ij. C. de fal. monet. Ad idem est decisio Guid. Papæ, nume. 344. & habetur per Nic. Boër. in tracta. de seditio. in vj.
 2 præsupposito. Quod autem [†] Rex Franciæ non recognoscat imperatorem in superiorem latissimè disputat Ioan. Igneus in
 2 sua disputa. An rex Franciæ subdit impera. [†] & de ciuitate Venetiarum dixi etiam suprā sub Rub. quotuplex sit maiestas. in versicu. loco autem.

S V M M A R I V M.

- 1 *Crimen læsæ maiestatis improprie & largo modo contra Principes superiorem recognoscentes committi dicitur.*
- 2 *Licet committat quis crimen læsæ maiestatis offendendo dominos superiorem cognoscentes, tamen ipsius filij non tenentur pœnis de quibus in l. quisquis. C. ad legem iul. maiest.*
- 3 *Pœnæ de quibus in d. l. quisquis. non habent locum quo ad filios, nisi contra illos qui attentarunt contra personam Imperatoris, vel aliorum de quibus in l. quisquis. C. ad legem iul. maiest.*

QVAESTIO XXIX.

VIGESIMONONO quero, an crimen læsæ maiestatis committat subditus inferioris Principis recognoscentis superiorem à quo habet plena regalia, vt est Dux Florentiæ, Dux Ferrariæ, Dux Urbini, Dux Mantuæ? & dicendum est, quòd sic, etiam si essent Marchiones, & Comites. ita voluit Cuma. consi. cliij. Ad primum, nam huiusmodi Principibus Papa vel Imperator respectiuè videtur dedisse omnem suā potestatem in illo Ducatu, vel Principatu, vt voluit Ang. consi. ccxiiij. in causa accusationis. & Præposi. in c. in primis. §. de persona. nu. 24. ij. q. j. idem voluit Ioan. And in c. scilicet. & ibi Gemi. in v. q. de pœ. in vj. & Paul. de Cast. in l. iij. C. de episcop. aud. qui dixit, quòd ad probandam hanc opi. ibi est melior tex. quàm sit in iure, subdens quòd quicquid sit de iure saltem de facto, ita seruetur prout sensit Ang. in l. j. ff. ad leg. iul. maiest. refert & sequitur Alber. Bru. consi. xxviij. col. ij. in princ. quòd consilium incipit, nobilis domine. vbi dixit, quòd t̄impropiè ¹ & largo modo contra huiusmodi dominos superiorem recognoscentes dicitur crimen læsæ maiestatis committi. t̄vnum ² tamen non obliuiscaris quòd in huiusmodi casibus licet committatur crimen læsæ maiestatis: attamen filij delinquentium non incurrunt pœnas de quibus in l. quisquis. in §. filij verò eius. C. ad leg. iul. maiest. ita sentit Pau. de Cast. in dicta l. iij. in versic. item nota tex. C. de episco. audi. vbi tenet, quòd t̄ pœnæ ³ de quibus in d. l. quisquis. locum non habent quò ad filios nisi contra illos qui attentarunt contra personam imperatoris, quanuis plura sint capita criminis prædicti. & hoc idem sentit August. de Ari. in sua addi. ad Ang. in tract. de malef. in verbo, & hai tradito la tua patria. in addit. quæ incipit, tu autem in hac materia. nume. 6.

S V M M A R I V M.

- ¹ Contra Principis statum facere dicitur ille qui loca illius in alterius regimen dirigere conatur, & alteri Principi submittere.
- ² Affectus punitur licet non sequatur effectus, in crimine læsæ maiestatis.
- ³ Non subditus attentans quòd aliquod castrū vel locus subiectus alicui domino alteri subiciatur crimen læsæ maiest. nō cōmittit.
- ⁴ Inimicis & hostibus permissum videtur insidiis parare.

QVAESTIO XXX.

I RIGESIMO quarto, an attentans, quòd aliquod castrum seu locus subiectus alicui domino alteri subiiciatur, maiestatis læsæ crimen committat, etiam si effectus non sequatur? dicendum quòd sic. l. quisquis. in princ. C. ad legem Iuliam maiesta. ibi eadem enim seueritate. † Ille enim contra Principis statum facere dicitur qui loca illius in alterius regimen dirigere conatur & alteri Principi submittere, vt scribit Bald. in l. j. §. huius studij. ff. de iusti. & iure. † & in hoc crimine speciale est, vt affectus puniatur non sequuto effectū præallegato. l. quisquis. ita dixit Calcan. consi. ij. nu. 59. & 60. & Cy. in l. si quis non dicam rapere. col. ij. vers. modò pro declaratione. C. de epis. & cle. & idem Cy. in d. l. quisquis. in iij. not. & quòd attentans castrum quòd discedat à Rgeis fidelitate incidat in crimen læsæ maiest. tenuit etiam Matth. de Afflict. in c. j. in §. & bona committentium. col. viij. nu. 102. in titu. quæ sint regal. in vsib. feud. idem not. Cardin. in Clement. pastoralis. in ix. not. de re iudic. hoc tamen intellige † quando attentans erat subditus illius Principis sub cuius dominio erat castrum illud, per not. per Doct. in d. Clem. pastoralis. de re iudic. vbi habetur, quòd non subditus crimen læsæ maiest. committere non dicitur, de quo dicam infra q. lxxij. & præsertim quando talia attentans esset subditus hostium, vel inimicus illius Principis contra quē sic machinatur. † inimicis enim & hostibus permissum videtur insidias parare, vt not. Angel. in l. cuiusque dolo. ff. ad legem Iul. maiesta. facit illud Poëtæ: dolo, an virtus quis in hoste requirat.

S V M M A R I V M.

- 1 *Mouens guerram sine Principis licentia occupare dicitur quæ Principis sunt, & incidit in crimen læsæ maiestatis.*
- 2 *Mouere guerram ad solum Principem pertinet.*
- 3 *Illicitum est bellum quod sine Principis licentia mouetur.*
- 4 *Committens bellum iniustum crimen læsæ maiestatis admittit.*
- 5 *Bellum mouens sine Principis iussu, licet victoriosus existat, incidit in crimen læsæ maiestatis.*
- 6 *Epaminunda in filium suum animaduersio, ex eo quòd cōtra eius iussa pugnasset, licet victor extitisset.*
- 7 *Posthumij Tiburti in filium animaduersio, quia inimicos contra-*

eius iussa fudisset.

8. *Marci Torquati in filium animaduersio.*

9. *Mouens guerram sine licentia Principis, si copiam sui Principis habere non potuit, à quo belli mouendi licentiam petere non potuisset crimen laesae maiestatis non incurrit.*

QV AESTIO XXXI.

TRIGESIMOPRIMO quæro, an mouens guerram sine licetia Principis incidat in crimen laesae maiestatis? circa quod dico, qd sic, & est ratio, quia † mouens guerram sine Principis licentia occupare dicitur, quæ Principis sunt, ideo crimen prædictū cōmittit. l. iij. ff. ad l. lul. maiest. † Mouere enim guerrā ad solum Principem pertinet, vt habetur per Doct. in l. ex hoc iure gentium. ff. de iusti. & iure. & per Iono. in c. olim. el j. de restitu. spoli. & in c. sicut. de iureiuran. Bar. in l. hostes. ff. de capti. & postli. reuer. Oldra. consi. lxx. And. de lser. in consti. regni, quæ incipit Comes & Baro. in tit. de cul. pacis. & ibidem Matth. de Afflict. nume. 76. & tillicitum est bellum, quod sine Principis licentia mouetur, vt l. furem. ff. ad leg. Corne. de sicar. & in l. si alius. §. est & alia. ff. quod vi aut clam. committens autem † bellum iniustum crimen laesae maiest. admittit, vt est tex. 4 in l. Papinianus. §. rei perduellonis. ff. de acquiren. hære. 4 quod † procedit etiam si bellū gerens sine iussu Principis victoriosus existat, vt scribit Alber. in d. l. iij. ff. ad l. lul. maiest. allegat tex. in l. desertorem. §. qui in bello. ff. de re mili. vbi iurisconsultus inquit, quod qui in bello rem prohibitam facit, aut mandata ducis belli non seruat etiā si rem bene gerat capite punitur. facit quod † de Epaminanda legitur, qui cum Thebani exercitus 6 cōtra Lacedæmonios ducem ageret, instaretq; tempus creandorum magistratuum, id' que in vrbe sine ipso fieri non posset cum prætor esset; Stesimbrotto filio exercitus cura commissā eidem ne cum hoste manum consereret iniunxit. At filius cōrumeliis hostium lacessitus in aciem contra eos descendit, hostesque fudit ac profligauit, sed cum reuerso patri victoria seletus obtulisset ab eo primum ceu victor coronatus, demū quia patris iussa neglexerat capite multatus est, teste Bap. Fulg. in lib. suo de dict. factisq; memo. dig. † Idē de Posthumio Tiburto 7 apud Vale. M. in rub. de disc. mil. legimus, qui Aulū posthumiū filium, quia sine eius iussu spōte in hostes progressus eos fuderat, victorem securi feriri iussit. † Quod & Manlius Torqua. 8

tus Latino bello consul in eius filium similiter fecit, nam cum ille prouocatus à Geminio Metio Tusculanorum duce ad dimicandum patre ignaro descenderat, gloriosam victoriam, & spolia speciosa referentem comprehensum à lictore in modum hostiæ mactari iussit, vt testatur idem Valer. Maxi. in tit. de discipl. milit.

- 9 † Supradictam tamen conclusionem, quod mouens guerram sine licentia superioris incurrat crimen læsæ maiestatis, intellige sanè procedere quando mouens guerram habere potuit copiam sui superioris à quò belli mouendi licentiam petere potuisset: secus dicendum quando superior erat absens cuius copiam habere non poterat. facit ad hoc tex. in l. si alius. §. bellicosissime. ff. quod vi aut clam, & quod no. in l. nullus. C. de iudæ. ad idem facit tex. in l. ait prætor. §. si debitorem. ff. quæ in frau. credi. per quæ iura ita tenuit Martin. de Laud. in trac. de bello. quæst. ij.

S V M M A R I V M.

- 1 Potestas Bononia, qui denegat baculum successoris suo consignare ne officium exercere possit, incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X X X I I.

RIGESIMO SECVNDO quæro: si quis sit destinatus ad regimen alicuius ciuitatis, vel prouinciæ à summo pontifice, imperatore, rege, vel principe contra quem committi potest crimen læsæ maiestatis, & dum iuisset ad exercendum dictum officium is qui inibi magistratum pro eodem principe gesserat, eidem magistratum consignare denegauit prohibuitque ne se pro magistratu gereret, an talis prohibens crimen læsæ maiestatis committat? Ang. in l. quive. ff. ad l. iul. maiesta. mouet hanc quæstionem, & exemplificat in † potestate Bononiæ, qui denegat baculum successoris suo consignare ne officium exercere possit: dicens, quod incidit in crimen læsæ maiestatis per illum text. & text. in l. sequenti. in §. quive. faciunt pro hac q. quæ dicam infra hoc eod. titu. q. xlvij. & §. o.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuatus qui promiserat sub pena mille ducatorum non offendere alterum priuatum, si offendant eum, ultra penam à lege impositâ pro modo offensionis, incidit etiam in penam conventionalem.

Priua

- 2 Privatus qui simpliciter promiserat non offendere alterum priuatum arbitrio iudicis grauius tamen quam si securitas non esset data punietur.
- 3 Offendens illos qui de iure gentium securitatem habent, vt sunt Ambasciatores, & legati Principum qua pena puniatur.
- 4 Legati Principum sancti dicuntur.
- 5 Qua pena puniti fuerunt à Romanis, Minutius, & Manilius, qui pulsarunt legatos Carthaginiensium Romam missos, ad pacem petendam.
- 6 Qua pena puniti fuere Q. Fabius, & Cne. Apronius, Aediles, qui Legatos ab vrbe Apolonia Romam missos verberarunt.
- 7 Offendens habentem securitatem de iure civili, seu saluum conductum à principe siue à iudice, qua pena sit puniendus.
- 8 Ignorans saluum conductum à principe concessum alicui, si illum offendat non tenetur tanquam violator securitatis, aut salui conductus.
- 9 Bannitus affidatus à principe occisus ab eo qui ignorabat illum esse affidatum impune occidi potuit.
- 10 Offendens legatum principis in odium ipsius principis incidit in crimen laesae maiestatis, secus si ex particulari odio.
- 11 Affidatus pro se & socijs secum venientibus, si cum eo veniebat Hebraeus qui captus & derobatus fuit, an ad illum securitas huiusmodi porrigatur.
- 12 Christiani prohibentur habere familiaritatem iudeorum.
- 13 Iudaeus ad christianorum literarum ludum non potest ad discendum ire de rigore & veritate iuris.
- 14 Iudeorum societas non reprobat, licet enim cum eis contrahere.
- 15 Iudaeus esse potest procurator christiani, & pro eo, & contra eum interuenire.
- 16 Immunitas concessa incolis alicus loci comprehendit etiam iudeos.
- 17 Iudaeus si incidenter in itinere associatus fuerit, si cum eo qui securitatem pro se & socijs secum euntibus habebat, si derobatus ac captus fuerit huiusmodi securitas ad eum non porrigitur.
- 18 Socius quis dicatur remissive.

QVAESTIO XXXIII.

RIGESIMOTERTIO quæro: vtrum is qui fregit saluum conductum alicui per principem factum crimen laesae maiestatis committat? Circa quod

Angel. in l. vtimur. ff. de sepul. viola. tenuit quòd sic. Idem sentit Martin. de Laud. in trac. de crimi. l. s. e. maiesta. q. vj. allegat Bart. in l. iij. §. transfuga. ff. ad l. cornel. de sicar. & in l. nullam vim. C. de suscep. & archa. lib. x. eandem opinionem sentit Lucas de Pen. in l. j. in versicu. & not. quòd is. C. de naucula. lib. x. allegat text. in l. j. in princip. ff. ad l. iuli. maiesta. idem tenuit Paul. de Castro in consil. xxxij. in j. volumi. & Felyn. in c. ego enim. col. fi. in versu. item infert. in si. nu. 12. de iureiuran. & Nicol. Boer. in suis decisioni. deci. clxxix. nu. 2. in prima parte. Dicat tamen quòd in hac quæstione doctores nostri in varias opiniones se diuisere, vt refert Alber. in l. illicitas. in §. ne potentiores. col. fin. in versu. sed quæro quid si talis securitas. ff. de off. fi. præsi. Nam aliqui dixerunt quòd offendentes haberem securitatem dari debent offenso, & eius arbitrio puniri. arg. text. in l. fina. ff. de legat. Alij vero quòd violanti securitatem pœna duplicari debeat. l. aut damnum. §. secundo. ff. de pœn. sed ex mente Barto. & Alber. in d. §. ne potentiores. distinguendum

1 sic erit, videlicet, quòd † aut priuatus priuatum offendit, quem tamen non offendere promiserat, & eo casu subdistingue, quòd aut talis promissio pœnalis erat, & tunc vltra pœnam à lege impositā pro modo offensionis talis incidit etiā in pœnā

2 conuentionalē. l. si quis reum. ff. de cust. re. † Aut promissio de non offendēdo simplex erat, & tūc arbitrio iudicis, grauius tamen, quā alias si securitas data non esset, puniatur. ad hoc al leg. Alberic. in dicto §. ne potentiores. text. in §. si quis hominem. & in §. si quis alium. in titulo de pace tenen. in vsib. feud.

3 † Si vero offensa fieret his qui securitatem habent de iure gentium, vt sunt legati hostium, vel oratores principum quorum offensores incidunt in pœnam sacrilegij, vt sensit Angel. in dicta l. ij. §. legatis. ff. de iudic. & Martin. de Laud. in tracta. de legatis principum. quæstio. xxxviii. † sancti enim dicuntur legati. l. sanctum. ff. de rerum diuisione. vel dabuntur puniendi hostibus quorum legatum offenderunt. l. finali. ff. de legatio. hoc tamen speciale est in legatis hostium, vt scribunt Barto. & Alberic. in præallega. §. ne potentiores. † Quod seruatum fuisse à Romanis legitur. nam cum legati Carthaginensium Romam petiissent pacem à senatu populoque Romano petentes, altercatione inter prædictos legatos & L. Minutium ac C. Manilium orta, Minutius, & Manilius legatos ipsos pulsarunt, vnde eos legatis dandos senatus censuit, dari que eisdem illos fecit,

teste

teste Valer. Maxi. libro sexto. in rubrica de fide publica. † Hoc
idem seruauit idem senatus contra Q. Fabium & Gn. Apro-
nium ædiles, qui legatos ab vrbe Apollonia Romam missos
orta inter eos controuersia verberarunt: illos etenim eisdem
legatis dari iussit, vt idem Valer. loco præallega. scribit de
quo possent multa alia exempla hic annexi quæ omittuntur.

† Aut offensio facta fuit habenti securitatem de iure ciuili,
seu saluum conductum à principe, siue à iudice, & tunc si talis
offensa fuit personalis, & mors ex illa fuerit sequuta, eo casu
punitur offensio capitali pœna, & incidit in crimen læsæ ma-
iestatis, vt voluit Barto. in dicta l. tertia. §. transfugas. ff. ad le-
gem corne. de sicar. & Paul. de Cast. in dicto consil. xxxij. in j.
volum. aut ex tali offensio non est sequuta mors, & tunc pro de-
licti qualitate pœnam arbitrio iudicis subibit offendēs, vt per
Barto. & Alber. in dicto §. ne potentiores. † Intellige sane præ-
dicta si scienter contra securitatem vel saluum conductum fiat
offensio: contrarium namque erit si ignorantur, tunc enim tan-
quam violator securitatis, aut saluiconductus non tenetur, iux-
ta ea quæ voluit Paul. de Cast. in præallegato consil. xxxij. fa-
ciunt quæ scribit Deci. consil. cccxxvij. in ij. volumi. viso casu
proposito. colum. iij. versicu. & non obstat, quòd hannitus, vbi
dixit allegando Alber. in iij. parte statu. quæst. xxxvij. in fin.
quòd † bannitus affidatus à principe occisus ab eo qui ignora-
bat illum esse affidatum impune occidi potuit. circa quod plu-
ra adducit Deci. & distinctionem prædictam sequitur etiam
Gregor. Magalottus in tracta. securit. & salui conduc. in fine
† dicastamen quòd quando offenditur legatus principis, vel
reipublicæ in odium principis, aut reipublicæ. tali casu crimen
læsæ maiestatis committitur: secus quando ex particulari odio
vel inimicitia. de quo tamen vide quæ late scripsi supra hoc eo-
dem ti. q. xvj. nam ad dicta ibi me remitto.

† Sed quæro, quid si data fuerit alicui securitas pro se & so-
ciis secum venientibus à principe, vel republica, si cum illo ve-
niebat Hebræus qui captus & derobatus fuit, an ad illum secu-
ritas huiusmodi porrigatur? In ista quæstione videtur dicen-
dum securitatem huiusmodi ad Hebræum non extendi, quia
† christiani prohibentur habere familiaritatem iudæorum c.
nullus. xxvij. q. j. facit quod not. Abb. in c. j. de iudæ. vbi dixit
quòd † de rigore & veritate iuris iudæus ad christianorum lite-
rarum ludum non potest ad discendum ire. attamen quæstio-

sonæ, vel eiusdem dignitatis secundum Laurent. quem refert & sequitur Cardin. in clemen. pastoralis. col. j. in vij. not. de re iudic. alleg. text. in cap. petitio. de iureiurand. & idem voluit in clemen. prædicta Ioan. de Imol. colum. iij. nume. 48. & Ioan. de Turre Crema. in cap. coniurationum. nume. 5. xj. quæst. j. dixit quod conspirare est contra aliquem simul in vnū maligno spiritu insurgere, & idem in capit. conspirationum. ead. causa & quæstione quæ dixit etiam quod conspiratio est confederatio facta in præiudicium personæ, vel dignitatis alicuius.

S V M M A R I V M.

- 1 Occidens officialem Regis habentem merum & mistum imperium committit crimen læsæ maiestatis, quia Principis maiestas lædi dicitur.
- 2 Non solum occidens magistratum Principis, sed etiam procedens ad actum occidendi incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 3 Occidens magistratum Principis ex particulari odio, vel inimitia non in odium Principis, non incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X X V I.

- V**IGESIMO SEXTO quæritur: an occidens eum, qui in aliqua prouincia, vel ciuitate magistratum pro principe gerebat, incurrat crimen læsæ maiestatis. Dicendum est, quod sic per text. in l. j. ff. ad leg. lul. maiesta. Ita voluit Matth. de Affli. in cap. j. in §. & bona cōmittentium. col. v. versic. septimo. nume. 63. in tiru. quæ sint regal. in vsibus feudo. vbi dixit quod
- 1 † occidens officialem Regis habentem merum & mistum imperium committit crimen læsæ maiestatis, quia Principis maiestas lædi dicitur, cum eius læditur magistratus. facit vj. quæst. j. cap. si quis. & l. quisquis. C. ad leg. lul. maiesta. in princ. faciunt dicta supra quæst. xiiij. & xv. & hoc erit verum si occidatur magistratus, vt illam prouinciā, vel ciuitatem occidens priuet tali magistratu, vel propter odium, quod quis habet contra principem, cuius magistratū occidit, vel alia ex causa respectu tamen
 - 2 eius officij. Et † prædicta conclusio vera est non solum in occidente: verum etiam in eo, qui ad actum occidendi processit, vt
 - 3 probatur in dicta l. quisquis. in princ. Sed † si quis magistratum principis occidat ex particulari odio, vel inimitia. non in odium principis, eo casu non incidit in crimen læsæ maiestatis; & ita voluit

voluit Andræ. de Iser. in consti. regni, quæ incipit, vt participatio quem sequitur Afflict. loco superius allegato.

S V M M A R I V M.

- 1 Perduellis quis, & vnde dicatur.
- 2 Crimen læsæ maiestatis propriè contra personam Principis & astantium eius lateri committitur.

Q V A E S T I O X X V I I.

IGESIMO SEPTIMO quæro, an suppositus iurisdictioni alicuius Principis subtrahens se ab eius obedientia, & Principi suo se aduersarium constituens crimen læsæ maiestatis incurrat? Dicis quòd sic: † talis enim perduellis vocatur, id est, perfectè ad duellum paratus, siue ad clandestinū, vel publicum bellum accintus, ideò huiusmodi crimen perduellionis vocatur, vt habetur in l. quos nos hostes. ff. de verb. sig. & in l. donationes. §. si. ff. de dona. & in §. per contrarium. Instit. de hæred. quæ ab intest. defer. ac in l. cum filius. §. reis. ff. de leg. ij. & ita voluit Old. consi. xliij. quæritur vtrum citatio. col. si. in princ. & Marti. de Laude in tracta. de crimine læsæ maiesta. q. iij. vbi dixit, quòd licet multis modis dicatur committi crimen læsæ maiestatis: tamen propriè committitur contra personam Principis & astantium eius lateri, de quo dixi suprâ q. xij. xiiij. & xv.

S V M M A R I V M.

- 1 Crimen læsæ maiestatis committi dicitur, etiam quando offenditur aliquis princeps, vel communitas, vt puta Venetiarum, qui superiorem non recognoscit saltem de facto ab immemorabili tempore citra.
- 2 Rex Franciæ an recognoscat Imperatorē in superiorē, remissiue.
- 3 Venetiarum ciuitas an recognoscat Imperatorem in superiorem remissiue.

Q V A E S T I O X X V I I I.

IGESIMO OCTAVO quæro, an crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra Principes, & ciuitates superiorem non recognoscentes? In hoc Doctores nemine excepto quòd viderim concludunt, quòd sic. Ita tenuit

Ang. in l. iij. ff. ad legem iul. maiesta. Paul. de Leaza. & Ioan. de Imol. in Clemen. pastoralis. de re iudic. Soci. consil. lvij. in causa restitutionis. col. iij. nu. 14. in iij. volu. Idem consil. cxxj. præmittenda est disputatio. nu. 3. idem voluit Salic. in l. quisquis. C. ad legem iul. maiesta. Ang. in tracta. de malefi. in verbo, *che hai tradito la tua patria*. versic. quæro aliquis congregat. Ioan. And. in c. felicitis. de pœn. in vj. & ibi Domi. idem tenuit Ang Aret. in §. publica. col. j. insti. de publi. iudic. Brun. consil. xxvij. nobilis domine. col. j. in fi. & col. ij. in princ. & Præpositus in c. in primis. in §. de persona. col. vij. circa fin. versic. tertio dicitur
 1 committi. ij. q. j. vbi dixit, quod t̄ crimen læsæ maiestatis committi dicitur etiam quādo offenditur aliquis Princeps, vt puta Rex Franciæ, vel communitas Venetiarum, qui superiorem non recognoscunt, saltim de facto ab immemorabili tempore citra, nam tales supremis Principibus comparari asserit; & in suis terris in quibus superiorem non recognoscunt supremi Principis auctoritatem habent, imperatoris videlicet, per ea quæ habentur in c. per venerabilem. qui filij sint legitimi. & ibi Doct. & Calde. & Panor. in c. cum te. de re iudic. Bart. in l. infamem. ff. de publi. iudi. & ideo eorum subditi eos eorūque statum offendentes crimen læsæ maiestatis incurrunt, sicuti dictum est de offendente imperatorem & eius statum. Bart. in l. lex xij. tabularum. ff. ad legem iul. maiest. glos. & ibi Sali. in l. fallaciter. C. de aboli. Paul. de Cast. in l. iij. C. de episco. audien. Salic. in l. ij. C. de fal. monet. Ad idem est decisio Guid. Papæ, nume. 344. & habetur per Nic. Boër. in tracta. de seditio. in vj. præsupposito. Quod autem t̄ Rex Franciæ non recognoscat imperatorem in superiorem latissimè disputat Ioan. Igneus in
 2 sua disputa. An rex Franciæ sub sit impera. t̄ & de ciuitate Venetiarum dixi etiam suprà sub Rub. quotuplex sit maiestas. in
 2 versicu. loco autem.

S V M M A R I V M.

- 1 Crimen læsæ maiestatis improprie & largo modo contra Principes superiorem recognoscentes committi dicitur.
- 2 Licet committat quis crimen læsæ maiestatis offendendo dominos superiorem cognoscentes, tamen ipsius filij non tenentur pœnis de quibus in l. quisquis. C. ad legem iul. maiest.
- 3 Pœnæ de quibus in d. l. quisquis. non habent locum quo ad filios, nisi contra illos qui attentarunt contra personam Imperatoris, vel aliorum de quibus in l. quisquis. C. ad legem iul. maiest.

QVAESTIO XXIX.

VIGESIMONONO quero, an crimen læsæ maiestatis committat subditus inferioris Principis recognoscentis superiorem à quo habet plena regalia, ut est Dux Florentiæ, Dux Ferrariæ, Dux Vrbini, Dux Mantuæ? & dicendum est, quòd sic, etiam si essent Marchiones, & Comites. ita voluit Cuma. consi. cliij. Ad primum, nam huiusmodi Principibus Papa vel Imperator respectiue videtur dedisse omnem suā potestatem in illo Ducatu, vel Principatu, ut voluit Ang. consi. ccxiiij. in causa accusationis. & Præposi. in c. in primis. §. de persona. nu. 24. ij. q. j. idem voluit Ioan. And in c. scilicet. & ibi Gemi. in v. q. de pœ. in vj. & Paul. de Cast. in l. iij. C. de episcop. audi. qui dixit, quòd ad probandam hanc opi. ibi est melior tex. quàm sit in iure, subdens quòd quicquid sit de iure saltem de facto, ita seruatur prout sensit Ang. in l. j. ff. ad leg. iul. maiest. refert & sequitur Alber. Bru. consi. xxviii. col. ij. in princ. quòd consilium incipit, nobilis domine. ubi dixit, quòd t̄impropiè ¹ & largo modo contra huiusmodi dominos superiorem recognoscentes dicitur crimen læsæ maiestatis committi. t̄vnum ² tamen non obliuiscaris quòd in huiusmodi casibus licet committatur crimen læsæ maiestatis: attamen filij delinquentium non incurrunt pœnas de quibus in l. quisquis. in §. filij verò eius. C. ad leg. iul. maiest. ita sentit Pau. de Cast. in dicta l. iij. in versic. item nota tex. C. de episco. audi. ubi tenet, quòd t̄ pœnæ ³ de quibus in d. l. quisquis. locum non habent quò ad filios nisi contra illos qui attentarunt contra personam imperatoris, quanuis plura sint capita criminis prædicti. & hoc idem sentit August. de Ari. in sua addi. ad Ang. in tract. de malef. in verbo, & huiusmodi tradito la tua patria. in addit. quæ incipit, tu autem in hac materia. nume. 6.

S V M M A R I V M.

- ¹ Contra Principis statum facere dicitur ille qui loca illius in alterius regimen dirigere conatur, & alteri Principi submittere.
- ² Affectus punitur licet non sequatur effectus, in crimine læsæ maiestatis.
- ³ Non subditus attentans quòd aliquod castrum vel locus subiectus alicui domino alteri subiciatur crimen læsæ maiest. nō cōmittit.
- ⁴ Inimicis & hostibus permissum videtur insidias parare.

QVÆSTIO XXX.

RIGESIMO quarto, an attentans, quòd aliquod castrum seu locus subiectus alicui domino alteri subiiciatur, maiestatis læsæ crimen committat, etiam si effectus non sequatur? dicendum quòd sic. l. quisquis. in princ. C. ad legem Iuliam maiesta. ibi eadem enim seueritate. † Ille enim contra Principis statum facere dicitur

qui loca illius in alterius regimen dirigere conatur & alteri Principi submittere, vt scribit Bald. in l. j. §. huius studij. ff. de iusti. & iure. † & in hoc crimine speciale est, vt affectus puniatur non sequuto effectu præallegato. l. quisquis. ita dixit Calcan. consi. ij. nu. 59. & 60. & Cy. in l. si quis non dicam rapere. col. ij. vers. modò pro declaratione. C. de epis. & cle. & idem Cy. in d. l. quisquis. in ij. not. & quòd attentans castrum quòd discedat à Rgeis fidelitate incidat in crimen læsæ maiest. tenuit etiam Marth. de Afflict. in c. j. in §. & bona committentium. col. viij. nu. 102. in titu. quæ sint regal. in vsib. feud. idem not. Cardin. in Clement. pastoralis. in ix. not. de re iudic. hoc tamen intellige † quando attentans erat subditus illius Principis sub cuius dominio erat castrum illud, per not. per Doct. in d. Clem. pastoralis. de re iudic. vbi habetur, quòd non subditus crimen læsæ maiest. committere non dicitur, de quo dicam infra q. lxxij. & præsertim quando talia attentans esset subditus hostium, vel inimicus illius Principis contra quē sic machinatur. † inimicis enim & hostibus permissum videtur insidias parare, vt not. Angel. in l. cuiusque dolo. ff. ad legem Iul. maiesta. facit illud Poëtæ: dolo, an virtus quis in hoste requirat.

S V M M A R I V M.

- 1 Mouens guerram sine Principis licentia occupare dicitur quæ Principis sunt, & incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 2 Mouere guerram ad solum Principem pertinet.
- 3 Illicitum est bellum quod sine Principis licentia mouetur.
- 4 Committens bellum iniustum crimen læsæ maiestatis admittit.
- 5 Bellum mouens sine Principis iussu, licet victoriosus existat, incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 6 Epaminunda in filium suum animaduersio, ex eo quòd cōtra eius iussa pugnasset, licet victor extitisset.
- 7 Posthumij Tiburti in filium animaduersio, quia inimicos contra-

eius

eius iussa fudisset.

8 *Marci Torquati in filium animaduersio.*

9 *Mouens guerram sine licentia Principis, si copiam sui Principis habere non potuit, à quo belli mouendi licentiam petere non potuisset crimen laesae maiestatis non incurrit.*

QVAESTIO XXXI.

RIGESIMOPRIMO quæro, an mouens guerram sine licentia Principis incidat in crimen laesae maiestatis? circa quod dico, & sic, & est ratio, quia t mouens guerram sine Principis licentia occupare dicitur, quæ Principis sunt, ideo crimen prædictum committit. l. iij. ff. ad l. lul. maiest. t Mouere enim guerram ad solum Principem pertinet, ut habetur per Doct. in l. ex hoc iure gentium. ff. de iusti. & iure. & per Inno. in c. olim. el j. de restitu. spoli. & in c. sicut. de iureiuran. Bar. in l. hostes. ff. de capti. & postli. reuer. Oldra. consi. lxx. And. de lser. in consti. regni, quæ incipit Comes & Baro. in tit. de cul. pacis. & ibidem Matth. de Afflict. nume. 76. & illicitum est bellum, quod sine Principis licentia mouetur, ut l. furem. ff. ad leg. Cornei. de sicar. & in l. si alius. §. est & alia. ff. quod vi aut clam. committens autem t bellum iniustum crimen laesae maiest. admittit, ut est tex. 4 in l. Papinianus. §. rei perduellonis. ff. de acquiren. hære. 4 quod procedit etiam si bellum gerens sine iussu Principis victoriosus existat, ut scribit Alber. in d. l. iij. ff. ad l. lul. maiest. allegat tex. in l. desertorem. §. qui in bello. ff. de re mili. ubi iurisconsultus inquit, quod qui in bello rem prohibitam facit, aut mandata ducis belli non seruat etiã si rem bene gerat capite punitur. facit quod t de Epaminanda legitur, qui cum Thebani exercitus 6 contra Lacedæmonios ducem ageret, instaretq; tempus creandorum magistratuum, id quæ in vrbe sine ipso fieri non posset cum prætor esset; Stesimbrotto filio exercitus cura commissa eidem ne cum hoste manum consereret iniunxit. At filius cætemeliis hostium laesisset in aciem contra eos descendit, hostesque fudit ac profligauit, sed cum reuerso patri victoria se lætus obtulisset ab eo primum ceu victor coronatus, demum quia patris iussa neglexerat capite multatus est, teste Bap. Fulg. in lib. suo de dict. factisq; memo. dig. t Idẽ de Posthumio Tiburto 7 apud Vale. M. in rub. de disc. mil. legimus, qui Aulũ posthumium filium, quia sine eius iussu sponte in hostes progressus eos fuderat, victorem securi feriri iussit. t Quod & Manlius Torqua- 8

tus Latino bello consul in eius filium similiter fecit, nam cum ille prouocatus à Geminio Metio Tusculanorum duce ad dimicandum patre ignaro descenderat, gloriosam victoriam, & spolia speciosa referentem comprehensum à lictore in modum hostiæ mactari iussit, vt testatur idem Valer. Maxi. in tit. de discipl. milit.

- 9 † Supradictam tamen conclusionem, quòd mouens guerram sine licentia superioris incurrat crimen læsæ maiestatis, intellige sanè procedere quando mouens guerram habere potuit copiam sui superioris à quò belli mouendi licentiam petere potuisset: secus dicendum quando superior erat absens cuius copiam habere non poterat. facit ad hoc tex. in l. si alius. §. bel-
lissime. ff. quod vi aut clam, & quod no. in l. nullus. C. de iudæ. ad idem facit tex. in l. ait prator. §. si debitorem. ff. quæ in frau. credi. per quæ iura ita tenuit Martin. de Laud. in trac. de bello. quæst. ij.

S V M M A R I V M.

- 1 *Potestas Bononiæ, qui denegat baculum successoris suo consignare ne officium exercere possit, incidit in crimen læsæ maiestatis.*

Q V A E S T I O X X X I I.

TRIGESIMO SECVNDO quæro: si quis sit destinatus ad regimen alicuius ciuitatis, vel prouinciæ à summo pontifice, imperatore, rege, vel principe contra quem committi potest crimen læsæ maiestatis, & dum iussit ad exercendum dictum officium is qui inibi magistratum pro eodem principe gesserat, eidem magistratum consignare denegauit prohibuitque ne se pro magistratu gereret, an talis prohibens crimen læsæ maiestatis committat? Ang. in l. quive. ff. ad l. iul. maiesta. mouet hanc quæstionem, & exemplificat in † potestate Bononiæ, qui denegat baculum successoris suo consignare ne officium exercere possit: dicens, quòd incidit in crimen læsæ maiestatis per illum text. & text. in l. sequenti. in §. quive. faciunt pro hac q. quæ dicam infra hoc eod. titu. q. xlvij. & 50.

S V M M A R I V M.

- 1 *Privatus qui promiserat sub pœna mille ducatorum non offendere alterum privatum, si offendat eum, ultra penam à lege impositâ pro modo offensionis, incidit etiam in panâ conventionale.*

Priva

- 2 Privatus qui simpliciter promiserat non offendere alterum privatum arbitrio iudicis gravius tamen quam si securitas non esset data punietur.
- 3 Offendens illos qui de iure gentium securitatem habent, ut sunt Ambasciatores, & legati Principum qua pena puniatur.
- 4 Legati Principum sancti dicuntur.
- 5 Qua pena puniti fuerunt à Romanis, Minutius, & Manilius, qui pulsarunt legatos Carthaginensium Romam missos, ad pacem petendam.
- 6 Qua pena puniti fuerunt Q. Fabius, & Gne. Apronius, Aediles, qui Legatos ab urbe Apollonia Romam missos verberarunt.
- 7 Offendens habentem securitatem de iure civili, seu saluum conductum à principe siue à iudice, qua pena sit puniendus.
- 8 Ignorans saluum conductum à principe concessum alicui, si illum offendat non tenetur tanquam violator securitatis, aut salvi conductus.
- 9 Bannitus affidatus à principe occisus ab eo qui ignorabat illum esse affidatum impune occidi potuit.
- 10 Offendens legatum principis in odium ipsius principis incidit in crimen laesae maiestatis, secus si ex particulari odio.
- 11 Affidatus pro se & socijs secum venientibus, si cum eo veniebat Hebraeus qui captus & derobatus fuit, an ad illum securitas huiusmodi porrigatur.
- 12 Christiani prohibentur habere familiaritatem iudeorum.
- 13 Iudaeus ad christianorum literarum ludum non potest ad discendum ire de rigore & veritate iuris.
- 14 Iudeorum societas non reprobatur, licet enim cum eis contrahere.
- 15 Iudaeus esse potest procurator christiani, & pro eo, & contra eum interuenire.
- 16 Immunitas concessa incolis alicui loci comprehendit etiam iudeos.
- 17 Iudaeus si incidenter in itinere associatus fuerit, si cum eo qui securitatem pro se & socijs secum euntibus habebat, si derobatus ac captus fuerit huiusmodi securitas ad eum non porrigitur.
- 18 Socius quis dicatur remissive.

QVAESTIO XXXIII.

RIGESIMOTERTIO quaero: utrum is qui fregit saluum conductum alicui per principem factum crimen laesae maiestatis committat? Circa quod

Angel. in l. utimur. ff. de sepul. viola. tenuit quod sic. Idem sentit Martin. de Laud. in trac. de crimi. l. asæ maiesta. q. vj. allegat Bart. in l. iij. §. transfuga. ff. ad l. cornel. de sicar. & in l. nullam vim. C. de suscep. & archa. lib. x. eandem opinionem sentit Lucas de Pen. in l. j. in versicu. & not. quod is. C. de nauicula. lib. x. allegat text. in l. j. in princip. ff. ad l. iuli. maiesta. idem tenuit Paul. de Castro in consil. xxxij. in j. volumi. & Felyn. in c. ego enim. col. fi. in versu. item infert. in si. nu. 12. de iureiuran. & Nicol. Boer. in suis decisioni. deci. clxxix. nu. 2. in prima parte. Dicat tamen quod in hac quæstione doctores nostri in varias opiniones se diuisere, vt refert Alber. in l. illicitas. in §. ne potentiores. col. fin. in versu. sed quæro quid si talis securitas. ff. de off. si. præsi. Nam aliqui dixerunt quod offendentes haberem securitatem dari debent offenso, & eius arbitrio puniri. arg. text. in l. fina. ff. de legat. Alij vero quod violanti securitatem pœna duplicari debeat. l. aut damnum. §. secundo. ff. de pœn. sed ex mente Barto. & Alber. in d. §. ne potentiores. distinguendum si erit, videlicet, quod † aut priuatus priuatum offendit, quem tamen non offendere promiserat, & eo casu subdistingue, quod aut talis promissio pœnalis erat, & tunc vltra pœnam à lege impositâ pro modo offensionis talis incidit etiâ in pœnâ conuentionalē. l. si quis reum. ff. de cust. re. † Aut promissio de non offendēdo simplex erat, & tunc arbitrio iudicis, grauius tamen, quàm alias si securitas data non esset, puniatur. ad hoc al leg. Alberic. in dicto §. ne potentiores. text. in §. si quis hominem. & in §. si quis alium. in titulo de pace tenen. in vsib. feud.

† Si vero offensa fieret his qui securitatem habent de iure gentium, vt sunt legati hostium, vel oratores principum quorum offensores incidunt in pœnam sacrilegij, vt sensit Angel. in dicta l. ij. §. legatis. ff. de iudic. & Martin. de Laud. in tracta. de legatis principum. quæstio. xxxviii. † sancti enim dicuntur legati. l. sanctum. ff. de rerum diuisione. vel dabuntur puniendi hostibus quorum legatum offenderunt. l. finali. ff. de legatio. hoc tamen speciale est in legatis hostium, vt scribunt Barto. & Alberic. in præallega. §. ne potentiores. † Quod seruatum fuisse à Romanis legitur. nam cum legati Carthaginensium Romam petiissent pacem à senatu populoque Romano petentes, altercatione inter prædictos legatos & L. Minutium ac C. Manilium orta, Minutius, & Manilius legatos ipsos pulsarunt, vnde eos legatis dandos senatus censuit, darique eisdem illos fecit, teste

teste Valer. Maxi. libro sexto. in rubrica de fide publica. † Hoc
idem seruauit idem senatus contra Q. Fabium & Gn. Apro-
nium ædiles, qui legatos ab vrbe Apollonia Romam missos
orta inter eos controuersia verberarunt; illos etenim eisdem
legatis dari iussit, vt idem Valer. loco præallega. scribit de
quo possent multa alia exempla hic annecti quæ omittuntur.

† Aut offensio facta fuit habenti securitatem de iure ciuili,
seu saluum conductum à principe, siue à iudice, & tunc si talis
offensa fuit personalis, & mors ex illa fuerit sequuta, eo casu
punitur offensor capitali pœna, & incidit in crimen læsæ ma-
iestatis, vt voluit Barto. in dicta l. tertia. §. transfugas. ff. ad le-
gem corne. de sicar. & Paul. de Cast. in dicto consil. xxxiiij. in j.
volum. aut ex tali offensio non est sequuta mors, & tunc pro de-
lictæ qualitate pœnam arbitrio iudicis subibit offendēs, vt per
Barto. & Alber. in dicto §. nepotentiores. † Intellige sane præ-
dicta si scienter contra securitatem vel saluum conductum fiat
offensio: contrarium namque erit si ignorantur, tunc enim tan-
quam violator securitatis, aut saluconductus non tenetur, iu-
xta ea quæ voluit Paul. de Cast. in præallegato consil. xxxiiij. fa-
ciunt quæ scribit Deci. consil. cccxxvij. in ij. volumi. viso casu
proposito. colum. iij. versicu. & non obstat, quòd hannitus, vbi
dixit allegando Alber. in iij. parte statu. quæst. xxxvij. in fin.
quòd † bannitus affidatus à principe occisus ab eo qui ignora-
bat illum esse affidatum impune occidi potuit. circa quod plu-
ra adducit Deci. & distinctionem prædictam sequitur etiam
Gregor. Magalottus in tracta. securit. & salui conduc. in fine
† dicas tamen quòd quando offenditur legatus principis, vel
reipublicæ in odium principis, aut reipublicæ. tali casu crimen
læsæ maiestatis committitur: secus quando ex particulari odio
vel inimicitia. de quo tamen vide quæ late scripsi supra hoc eo-
dem ti. q. xvj. nam ad dicta ibi me remitto.

† Sed quæro, quid si data fuerit alicui securitas pro se & so-
ciis secum venientibus à principe, vel republica, si cum illo ve-
niebat Hebræus qui captus & derobatus fuit, an ad illum secu-
ritas huiusmodi porrigatur? In ista quæstione videtur dicen-
dum securitatem huiusmodi ad Hebræum non extendi, quia
† christiani prohibentur habere familiaritatem iudæorum c. 12
nullus. xxvij. q. j. facit quod not. Abb. in c. j. de iudæ. vbi dixit
quòd † de rigore & veritate iuris iudæus ad christianorum lite-
rarum ludum non potest ad discendum ire. attamen quæstio-

- nem hanc mouit Bar.in l.j.in versu. quæro fuit data. ff. ad l. iul. maiest. & ibidem dicit, quòd ex quo tunc quæstio de facto pendebat nolebat aliquid dicere. Ang. tamen in l. vtimur. in versu. item attende quòd si quis. ff. de sepul. viola. dixit iudæum socium comprehendi in dicta securitate ea ratione: quia † Hebræorum societas non reprobat, licet enim cum eis contrahere. l. quicumque. C. de iudæ. ita scribit etiam Felin. in cap. ego enim. col. vlti. in versu. item infert. de iureiuran. & Barba. consilio lxxij. licet in medium. in iiij. volu. † quinimmo iudæus esse potest procurator christiani, & interuenire pro eo, & contra eum, vt scripsit Bald. in l. spadonem. in §. iam autem. ff. de excusa. tutor. & Roch. de Curt. in tract. de consuet. in versu. decimo. quinto quæro. nu. 752. & † immunitas concessa incolis alicuius loci comprehendit etiam iudæos, vt dixit Bald. in d. l. spadonem. in §. iam autem. & sequitur Rocch. loco præalleg. & Barbat. in præallegato cons. lxxij. in iiij. vol. † Quod tamen dixi de iudæo existente in societate eius cui facta est securitas pro se & sociis secum euntibus, intellige sane procedere quando iudæus determinato proposito vt socius à principio cum habente huiusmodi securitatem socialiter venit, secus si incidenter in illius societatem in itinere incidisset vt sæpe contingit. facit tex. in l. item apud Labeonem. §. si quis comiten. ff. de iniur. ita scribit Ange. in l. j. circa principium. ff. ad l. iul. maiest. vbi ad hunc propositum declarat † quis dicatur socius.

S V M M A R I V M.

- 1 Mutuans pecuniam hostibus illis opem ferre dicitur.
- 2 Statutum puniens præstantem auxilium & fauorem delinquenti, comprehendit etiam mutuantem ei pecuniam.
- 3 Opem & auxilium criminoso delinquenti præstans, quando puniatur?
- 4 Mutuans pecuniam rebellibus, aut aliquo modo eos iuuans, incidit in crimen læsæ maiest.
- 5 Pecunia est belli nervus.
- 6 Intellectus ad tex. in l. cuiusque dolo. ff. ad l. iul. maiest. & nume. l. 4. cum seq.
- 7 Pecunie verbum tribus modis sumi potest.
- 8 Pecunia verbum, in statutis exorbitantibus, & odiosis, intelligitur de pecunia numerata.
- 9 Pecunie verbum, in scripturis, intelligitur de numerata.
- 10 Pecunia verbum, late sumitur pro his quæ pondere, numero, mensu

mensuræ consistunt.

21 Pecunia verbum, latissimè intelligitur pro omnibus rebus, & corporibus.

22 Pecunia est quicquid homines habent in terra, videlicet omnia quorum domini sunt.

23 Pecunia appellatione, veniunt etiam credita nondum exacta, & sic nomina debitorum.

24 Pecunia appellatione, de proprietate vocabuli, veniunt omnes res.

25 Diffinitio proprietatem arguit, & rei proprietatem ostendit.

26 Pecunia appellatione ea tantum comprehenduntur, quæ in nostro patrimonio sunt.

27 Rei appellatio, latior est quàm pecunia, & comprehendit etiam ea quæ extra nostrum patrimonium sunt.

28 An mutuans hostibus Principis sui falsam monetam, ut eos iuvet, incidat in crimen læsæ maiestatis?

29 Pecunia falsa, non venit appellatione pecunia.

30 Pecunia reproba, venit sub generali nomine pecunie, ut res existens in patrimonio, non ut pecunia propriè.

31 Franciscus Maria Feltrius de Ruere Urbini Dux adulterina moneta exercitum validum comparavit.

32 Dominicus Michael Dux Venetiarum, dum Tyrum urbem obsideret, cum numerosa classe, & cum procul esset à patria, & stipendio indigeret, ne socij stipendij causa militiam deirectarent, ex aluta ad tempus pecuniam publica forma signavit, classariisque ednumeravit, ea conditione, ut domum reuersis, aurea & argentea pro temporaria eis daretur.

33 Pecunia vita hominis dicitur.

34 Pecunia est fideiussio futura necessitatis, secundum Aristotelem.

QVAESTIO XXXIII.

RIGESIMO QUARTO quæro: utrum mutuans pecuniam hostibus principis sui incidat in crimen læsæ maiestatis? Dicas quòd sic: † mutuans enim pecuniam hostibus, illis opem ferre dicitur. text. est in l. cuiusque dolo, vbi Bart. not. ff. ad l. Iul. maiesta. qui ex illo tex. † infert ad statutum punientem præstantem auxiliū, & fauorem delinquenti, ut comprehendat etiam mutuantem ei pecuniam. ex hoc enim dici-

tur

tur illi auxilium & fauorem præstare. hanc opinionem tenuit etiam Mart. de Laud. in tract. de crimine læsæ maiest. q. iij. & Math. de Aflict. in c. j. in §. & bona committentium. nu. 66. in tit. quæ sint regal. in vsib. feud.

- 3 † Quando autem præstans opem & auxilium criminoso delinquenti puniatur, vide Bart. in l. si furti. in §. ope. ff. de fur. vbi dixit, quòd quando præstatur auxilium extra iudicium, criminoso, ignorante superiore, vt puta pecuniam illi mutuando, vel a liud adiutorium dando, tali casu punitur talis, per rex. in d. l. cuiusque. per quem text. dixit ibi Ange. † quòd mutuans pecuniam rebellibus, aut aliquo modo eos iuuans, incidit in crimē læsæ maiestatis. † est enim pecunia belli neruus, vt per Ioā. Pirum, in tract. de magistra. Rom. parte secunda, in rubr. de quæstor. magist. nu. 3.
- 6 † Sed quæro quomodo intelligere debemus text. in d. l. cuiusque. dum vult, quòd adiuuantes hostes pecunia, incidant in
- 7 crimen læsæ maiestatis? cum † pecuniæ verbum, tribus modis sumi possit. Primò strictè, pro pecunia numerata tantum. l. Iulianus. §. mutui dationem. ff. ad maced. & sic secundum communem vsum loquendi, vt dicit Bart. in l. talis scriptura. ff. de
- 8 leg. j. Et ideo in statutis exorbitantibus & odiosis verbū pecunia, intelligitur de pecunia numerata, ita scribit Bar. in d. l. talis scriptura. & idem in l. singularia. in iij. col. vers. iij. est speciale. ff. si cert. per. facit quòd scribit Rom. in singu. ccxv. incip.
- 9 tu habes gl. vbi dixit, † quòd in scripturis verbum pecunia, intelligitur de numerata, allegat Innoc. in c. sedes. de rescript. &
- 10 ibi Imol. † Secūdo modo verbum pecunia, latè sumitur pro his quæ pondere, numero, vel mensura continentur. l. secunda. §. creditum. ff. si certum petatur. & l. ij. ff. de constitu. pecunia.
- 11 † Tertiò modo verbum pecunia, intelligitur largissimè, pro omnibus rebus & corporibus. l. pecuniæ verbum. ff. de verbor. signific. vt etiam ponit Bart. in d. l. talis scriptura. & per gloss. & doctor. in l. ij. §. creditum. ff. si cert. petat. accedat quòd scribit Augustinus, in libro, de doctrina christiana, vbi dixit, quòd
- 12 † pecunia est quicquid homines habent in terra, videlicet omnia quorum domini sunt, vt habetur in cap. totum. j. q. iij. faciunt text. in l. pecuniæ. j. ij. & iij. ff. de verbor. signific. † Quinimò & pecuniæ appellatione, veniunt etiam credita nondum exacta. ita singulariter dixit Floria. in l. procul. ff. de vsufruct.
- 14 & sic nomina debitorum. Dici forte posset † text. in d. l. cuiusque.

que. non simpliciter intelligendum de pecunia numerata, id est, de omni re quę pecunię appellatione veniat, iuxta tex. in l. pecunię verbū. ff. de ver. signifi. vbi habetur, quod pecunię verbū, nō solum numeratam pecuniā complectitur: verū omnem omnino pecuniam, hoc est omnia corpora. ad idem text. in l. pecunię nomine. ff. eod. tit. Intelligendus est ergo text. in d. l. cuiusque. dum de pecunia loquitur, de omni re quę est in nostra potestate, quam hostibus damus, ad eos iuuandum contra principem, aut rempublicam, per iura præallegata. ad idem facit text. in l. ij. circa finem. ff. de constit. pecu. vbi dicitur, quod veteres pecunię appellatione, omnes res significari diffiniunt. † Ergo de proprietate vocabuli, omnes res appellatione pecunię veniunt, † diffinitio enim proprietatem arguit, & rei proprietatem ostendit, vt scribit Aret. in l. moribus. col. ij. versic. secundo not. arg. ff. de vulg. & pupil. substit. & Bal. in procc. decretal. diffinitionem esse dixit, propositionem substantię, propriam qualitatem cōprehendens. Sed huic intellectui ad text. in d. l. cuiusque. videntur obstare verba immediate ibi sequentia, post verbum pecunia, quę talia sunt, aliāve aliqua re adiuti erunt: ex quibus verbis clarē apparere videtur, quod verbū pecunia ibi, de numerata intelligitur, nā alias dicta verba sequentia essent ibi sine effectū aliquid operandi, quod non est dicendum. c. si Papa. de priuileg. in vj. Dicas, quod dicta verba nō obstant intellectui prædicto, quia verba, aliāve aliqua re, intelligi possunt, de his rebus, quę non veniunt appellatione pecunię, vt sunt illę quę sunt extra nostrum patrimonium. † pecunię enim appellatio, ea tantum comprehendit, quę in nostro sunt patrimonio. † Rei itaque appellatio, 'latior est quā pecunię, cum comprehendat etiam ea quę extra nostrum sunt patrimonium, vt declarat Paulus Iurisconsultus in l. rei appellatio. ff. de verb. signific. Verius tamen dici potest, quod verbum pecunia positum in illo tex. intelligatur propriē, videlicet de numerata, propter verba præcedentia dictum verbum pecunia, quę talia sunt, comeatu, Armis, telis, equis, deinde sequitur, pecunia aliāve aliqua re.

† Sed incidenter quęro de notabili quęstione quam à nullo tactam inueni, an sub dispositione text. in d. l. cuiusque. comprehendatur is qui hostibus falsam monetam mutuat? Et videtur dicendum quod non, quia † falsa pecunia, pecunię appellatione non venit. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pignor. actio

actio. Bart. in l. quamuis. ff. de auro & argen. lega. & doctor. in l. mutui datio. in §. creditum ff. si cert. petat. & falsus denarius, nō est denarius, gl. in l. omnes. C. de hæret. Alexan. consil. ciiij. statutum loquens, col. ij. versicul. pro hoc. in penult. volum. Tiraquellus in tractatu. de utroque retract. char. ccclxxvj. nu. 11. 12. & 13. Contrarium puto verius, videlicet quod mutuans seu dans falsam pecuniam hostibus, ut eos iuvet contra principem, seu rempublicam, crimen læsæ maiestatis committat. Nam

- 21 † pecunia reproba, venit sub generali nomine pecuniæ, non ut pecunia propriè, sed ut res existens in patrimonio dantis illam hostibus, facit textus in præallegata. l. rei appellatio. ff. de verborum significatio. † Præterea, etiam ex falsa pecunia iuvantur hostes, quia multotiens illam dant militibus simul cum legali. Et vidi ego validum comparatum exercitum, pro maiori parte, ex adulterina pecunia, fac etiam victoriosum, nam de anno M D X VII. Cum Franciscus Maria Feltrius de Ruvere Urbini Dux invictissimus, Urbino totòque eius dominio à Leone decimo Pont. Max. eiectus fuisset, nacta occasione pacis inter Imperatorem tunc Veronam occupantem, & Illustrissimos dominos Venetos initæ, Verona Venetis restituta, Franciscus Maria fortem militum Hispanorum cohortem, quæ ex Verona exierat, ac aliam similem tam Italorum quàm aliorum manum, quæ à Venetis, pace composita, missa erat, inito cum dictis militibus fœdere, ut secū irent, sibi que adiuto essent, ad amissum eius dominatum recuperandū, comparavit: verū cum non satis pecuniarū ad id peragendum illi esset, collecta adulterinæ pecuniæ summa, eam permixtim cum legali, militibus erogavit, ea conditione, ut recuperato eius statu, inter subditos suos, uti legalem eam expendere valerent, cūque profligatis sæpius hostibus, statum recuperasset, edicto cavit, ne quis subditus à militibus suis adulterinam pecuniam accipere recusaret, quia ipse adiutus Pontificis exercitum, in quo ultra triginta milia hominum fuisse dicuntur, paruo militum numero, forti tamen stipatus, pluries fudit fugavitque: re post modum composita, per Thesaurarium suum omnem adulterinæ pecuniæ summam à militibus eius subditis, pro rebus ab eis emptis, erogatam, colligi iussit, ac legalem illius loco, dari præcepit. Res profecto tanto Principe. ac incomparabili militum duci non minus fortissimi, quàm sapientissimi, ac iusti, digna, & in omne ævum memoranda.

† Accedat & aliud exemplum Dominici Michael. Venetia-
rum Ducis sapientissimi, qui dum Tyrum urbem circa Si-
riam, cum numerosa classe obsideret, essetque obsidio ipsa non
minus laboriosa quàm longa, & quia procul à patria, stipen-
dio indigebat, ne focij nauales remigésque stipendij causa mi-
litiam detrectarent, exaluta ea pellis est, quam corium vocant,
ad tempus, pecuniam, publica forma signauit, classiariisq[ue]
adnumerauit, ea conditione, vt domum reuersis aurea & ar-
gentea pro temporaria eis daretur, cui nauales turmae credi-
derunt, & alij in nauibus existentes, publicamque fidem, &
Ducis auctoritatem sequentes, quam diu foris bellatum exti-
tit, sine discrimine, imaginaria inter se vsi sunt pecunia, quibus
reuersis aurea & argentea repensa, loco illius fuit, testatur Sa-
bellicus, in suo opusculo, de exemplis, libro vj. in rubrica, de
Imperatorum, & ducum in milites auctoritate, in quinto
exemplo.

† Pecuniam vitam hominis esse, habetur, in l. aduocati, iun-
cta gl. ibi, C. de aduoca. diuer. iudic. & per doct. vbi Decius in l.
mutui datio. §. creditum. ff. si cert. petat. & Fran. Cur. in tract. de
sequest. in princ. in vers. & ideo Aristoteles, vbi etiam allegan-
do Aristotelem dicit † nummum esse fideiussorem futuræ ne-
cessitatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Priuatum carcerem exercere dicitur is qui ultra xx. horas ali-
quem detinet.
- 2 Rectores qui sciunt aliquem carcerem priuatum exercere, &
tollerant, incidunt in crimen laesae maiestatis, à die scientiae.
- 3 Carcerem priuatum exercens merum imperium sibi usurpat.
- 4 Carcer est meri imperij.
- 5 Dominus potest detinere seruum suum in priuato carcere ad
correctionem.
- 6 Dominus potest seruum suum consuare in certo loco.
- 7 Pater potest filium suum in priuato carcere detinere ad corre-
ctionem.
- 8 Maritus potest detinere uxorem suam carceratam in domo sua
ad agendum poenitentiam de adulterio.
- 9 Bannitus, qui potest impunè offendi, potest in priuato carcere de-
tineri.
- 10 Creditor qui auctoritate iudicis debitorem suum cepit, &
rogatus

rogatus fuit ab eo, ne eum duceret ad carcerem, sed ut custodiret se in domo sua donec ei solueret, si id agat non incidit in crimen læsæ maiestatis.

- 11 Carcerem priuatum exercens in meretricem ex causa libidinis non committit crimen læsæ maiestatis.
- 12 Carcerem priuatum an quis dicatur committere, detinendo mulierem liberam ex causa libidinis quæ tamen non sit meretrix?
- 13 Abbas detinens monachum in carcere non committit priuatum carcerem.
- 14 Parentes & consanguinei detinentes furiosum in carcere, non committunt priuatum carcerem.
- 15 Carcerem primus Anchus Martius Romanorum Rex edificauit.
- 16 Ius carceris occupans, in crimen læsæ maiestatis incidit.
- 17 Carceris definitio.
- 18 Torquens detentum in priuato carcere, incidit in crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X X X V .

- T**RIGESIMO QUINTO quero, clarum est quòd nemini licet in priuato carcere aliquem detinere, † & is dicitur priuatū carcerem exercere, qui vltra viginti horas aliquem detinet. l. capite quinto. ff. ad leg. Iuliā de adult. quod delictum committere dicatur, exercens priuatum carcerem? dicas quòd talis in crimen læsæ maiestatis incidit. tex. est in l. j. C. de priua. carc. & ibidem not. Cyn. Bal. & Alber. & est ratio, quam ponit ibi text. quia ex tali actu publica læditur maiestas. † Amplia dictam conclusionem, vt procedat etiam in rectoribus locorum qui prædicta sciunt & tollerant, per tex. in d. l. j. nam & ipsi incidunt in crimen prædictum non prouidentes à die scientiæ cum possunt, vt inquit Bal. in d. l. j. in vers. in textu ibi venerit, † vsurpant etenim detinentes aliquem in priuato carcere sibi merum imperium, vt testatur idē Bal. loco præalleg. in vers. in text. ibi custodiam.
- 4 † Carcer enim est meri imperij, vt per doct. in l. imperium. ff. de iurisd. omni. iudi. vbi Ias. col. viij. in versicul. iij. mouetur, & quòd committens priuatum carcerem incidat in crimen læsæ maiestatis, tenuit etiam Paris de Put. in tract. de re mili. lib. ix. in §. an similes. nu. 8. & Ioan. de Anan. in c. j. col. ij. in vers. vlti. quia hic. de clerico percussor.

† Fallit prædicta conclusio in domino qui seruum suum in 5
 priuato carcere detinere potest ad correctionem, vt dixit gloss.
 in d.l.j. de priua. carce. & ibi Bald. Cin. & Albe. & Bart. in l. ca-
 pite quinto. ff. de adulter. † Quinimo dominus potest seruum 6
 suum confinare in certo loco, vt in l. ex facto. §. proinde si ser-
 uus. ff. de hæredi. institu. iuncta l. ij. ff. de liber. homi. exhi. & ita
 tenuit Cin. in d. l. j.

† Secundo fallit in patre filium detinente in priuato carce- 7
 re, per tex. in l. iij. §. j. & ij. ff. de libe. homin. exhib. hoc enim ad
 correctionem facit, vt dicunt Doct. in d. l. j. de priuat. carcer. vbi
 Cin. Albe. & Salicet.

† Tertio fallit in marito detinente vxorem suam carcera- 8
 tam in domo sua ad agendum pœnitentiã de adulterio xxxij.
 quæst. ij. cap. placuit. & ibi no. & c. quemadmodum. in fi. vltim.
 gloss. de iureiuran. vt voluit Alber. in d. l. j. subdens quòd forte
 hoc non est verum de iure ciuili, quia imò mulier tali casu de-
 trudi debet in monasterium auri. sed hodie. C. de adulter. dicas
 quòd in d. auri. sed hodie. mulier adultera pro pœna verbera-
 tur, & in monasteriũ detruditur ad pœnam, marito autem licet
 eam domi in priuato carcere, non ad pœnam sed ad correctio-
 nem, detinere, vt in iuribus præallegatis, vt de filio & seruo
 dictum fuit.

† Quarto fallit in bannito qui impune offendi potest, nam 9
 si occidi potest impune, à fortiori in priuato carcere detineri
 poterit, vt scribit Bald. in præallegata l. j. C. de priuat. carce. in
 versu. quærit hic Iacobus, & idem voluit ibidem Salicet.

† Quinto fallit in creditore, qui autoritate iudicis debito- 10
 rem suum cepit, & cum eum ad carcerem vellet ducere rogatus
 fuit ab ipso debitore, vt custodiret se in domo sua donec ei sol-
 ueret, ne si ducat ipsum ad carceres ibidem ab aliis suis credi-
 toribus interdicatur. Ita decidit Albe. in d. l. j. C. de priuat. carce.
 allegat tex. in l. iij. §. si quis volentem. ff. de liber. homi. exhib.
 & est ratio quia volenti non fit iniuria neque dolus. l. cum do-
 nationis. C. de transf. & ita obreptum fuisse attestatur in ciuitate
 Bergomi, vbi dicit fuisse de facto quæstionem.

† Sexto fallit in detinente meretricem ex causa libidinis, 11
 Talis etiam de priuato carcere non tenetur, vt voluit Bart. in l.
 verum, in fi. ff. de furt. † Quid autem dicendum sit in detinen- 12
 te mulierem liberam ex causa libidinis quæ tamen non sit me-
 retrix? Bart. in d. l. verum. dicit aduertendum vtrum eam deti-

nuerit vltra horas xx. per tex. in l. capite quinto. ff. de adult. Dicere ego, quod si inuitam detinet priuatum carcerem committat, & incidat in crimen læsæ maiestatis, per d. l. primā. C. de priuat. carcer.

13 † Septimo fallit in Abbate detinente monachum in carcere, vt per Bar. in l. j. per illum text. C. vbi quis decur. vbi Salicet. & scribit Nicol. Boër. decis. cclxxv. Dominus an possit. nu. 2. in ij. parte. Et idem decis. ccclij. nume. 2. eadem parte.

14 † Octauo fallit in parentibus & consanguineis quibus permisum est ligare furiosum & incarcerare. l. cōgruit. §. furiosi. vbi Bal. in j. & ij. not. ff. de offic. præsid. & habetur post alios per Boër. in præallegata decis. nume. 3.

15 † Carcerem autem primus Ancus Martius Romanorum rex ædificauit, vt testatur Plinius minor in suo libello de viris illustribus, & Liuius ab vrbe condita. Eutropius autem inuentio- nem carceris ad custodiam & terrorem Tarquinio superbo regi ascribit. Vtunque sit inuentum regium fuit, † hinc est quod

16 ius carceris occupans in crimen læsæ maiestatis incidit, præalleg. l. j. C. de priuat. carcer.

17 † Quomodo autem definiatur carcer, Bald. in tracta. suo de carcer. dicit sic definiendum esse, quod est locus securus & horribilis repertus non ad pœnam sed ad delinquētium vel debitorum custodiam.

18 † Prædictis adde quod à fortiori, crimine læsæ maiestatis teneretur is qui detentum in priuato carcere torqueret, cum plus sit torquere quàm detinere. l. j. in gloss. nec puniri in fin. C. de cust. reorum. ita scribit Bar. in d. l. j. in versic. in tex. ibi violator. C. de priuat. carcer.

S V M M A R I V M.

- 1 *Tributum vnde habuit originem.*
- 2 *Tributum seu censum denegans soluere Principi in cōtemptū incidit in crimen læsæ maiestatis.*
- 3 *Principis securitas leditur ex denegatione tributi.*
- 4 *Tributum à contributione est dictum, quia ex eo militibus contribuitur.*
- 5 *Tributum præstatur in signum obedientiæ & recognitionis.*
- 6 *Tributum soluitur Imperatori pro recompensando labores, quos pro suis subditis subit.*
- 7 *Tributū præstatur Principi, vt ipse hostibus suis resistere possit.*

- 8^a *Consulens quòd tributum Principi non soluatur incidit in crimen læsæ maiestatis.*
- 9^a *Tributi præstatio subiectionem probat.*
- 10^a *Christus tributum Cæsari soluit.*
- 11^a *Stater duo Didragma valebat, & Didragma duos denarios vsuales.*
- 12^a *Christus tributum Cæsari soluit, non quia teneretur, sed ne alios scandalizaret.*
- 13^a *Tributum quid sit.*
- 14^a *Tributum cum præstetur Principi in signum supremæ potestatis nunquam præscribitur contra Principem.*
- 15^a *Ecclesiæ Romanæ & Imperio non præscribitur in his quæ sunt reseruata in signum vniuersalis Dominij.*
- 16^a *A solutione census seu tributi excusatur solum ille qui habet à Principe immunitatem tributum non soluendi, quæ ei inuicelata permansit per annos quadraginta.*
- 17^a *Tributi præstatio licite denegari potest Principi iustitiam non ministranti subditis.*
- 18^a *Compensatio non admittitur in solutione Tributi, nec in decimis.*

Q V A E S T I O XXXVI.

RIGESIMOSEXTO quæro: An denegās soluere tributum Principi in crimen læsæ maiestatis incidat? Sed antequam deueniam ad resolutionem huius quæstionis, non erit ab re videre,

† vnde tributum sumpsit primam originem: Polidorus Virgilius Vrbinas in libello suo de inuētoribus rerum libro ij. in rub. de triplici regiminis genere, scribit initium tributi fuisse apud Hebræos, nam de eo Deus mandatum dedit Moyſi vt habetur Exod. capit. 30. dicens, quando tulerit summam filiorum Israel iuxta numerum dabunt singuli pretium pro animabus suis domino & non erit plaga in eis. & illud solvebant omnes à xx. annis supra, & quisque siclum dabat, qui nummus argenteus est Hebraicus, quem Græci stateram vocant, teste Iosepho libro iij. de antiqui. secundum vero Archi. in c. magnum. xj. quæst. j. tributum fuit. Primo statutum à Cæsare Augusto refert & sequitur Ioan. Bertach. in tract. de gabel. seu vectigal. in præludiis in versic. & adde quod tributum est. Prima tamē opinio verior est: Modo dicas, quòd † denegans tributum seu censum soluere Principi in contemptum incidit in crimē læsæ maiestatis: cōmittit enim cōtra Principis honorem

- & securitatem. facit text. in extrauag. qui sint rebel. in prin. ibi
 3 contra honorem nostrum; † læditur enim Principis securitas
 ex denegatione tributi, quia si Princeps tributa non haberet;
 stipēdium militibus, quos pro securitate status sui tenet, utique
 4 soluere non valeret; † Et tributum est dictum à contributione,
 quia ex eo militibus contribuitur; tex. est in l. ager. §. stipendiū.
 ff. de verb. signi. Bertachi. vero in præallegato tract. de gabel. in
 præludi. versic. & dicitur tributum. scribit, quòd tributum dici-
 tur à tribu, quia prius soluebatur per singulas tribus secundum
 Isidorum. Pro supradicta conclusione facit text. in l. j. ibi qui
 contra securitatem. ff. ad leg. iul. maiest. hanc etiam opinionem
 tenuit Ludouic. Montal. in tract. de reprob. sent. Pilat. arti. iij.
 5 nume. 51. & num. 52. facit, quia † tributum præstatur in signum
 obedientiæ & recognitionis, ut not. Bartol. in l. comperit. C. de
 præscrip. xxx. anno. facit tex. in l. mediteraneæ. C. de anno. & tri-
 but. lib. x. denegans ergo tributum. Principi soluere ei obedi-
 tiam denegat: qui autem ab obedientia sui Principis se remo-
 uet incidit proculdubio in crimen læsæ maiestatis, de quo dixi
 6 supra q. 27. † Secundo soluitur imperatori census seu tributum
 pro recompensando labores, quos pro suis subditis subit. facit
 tex. in l. bene à Zenone. C. de quadriennali præscrip. in fine &
 tex. in auth. ut iudi. sine quoquo suffrag. in prin. ad idem tex. in
 auth. ut diuinę iussiones in prin. vbi Imperator dixit, Ideoq; vo-
 luntarios labores appetimus ut subiectis quietem præparemus.
 7 Idem dixit pontifex in cap. j. de restit. spoliar. in vj. & sic. † Tri-
 butum præstatur ob communem vtilitatem, videlicet ut im-
 perator hostibus suis resistere possit, in hoc subditorum saluti
 consulens. l. nemo carcerem circa finem. C. de exactor. tribut.
 lib. x. hanc etiam conclusionem firmat pluribus fundamentis
 Ludouic. Montal. in præallegato eius tracta. articu. iij. colum. j.
 ij. iij. & iiij.
 8 † Adde prædictis, quòd sicuti denegans tributū soluere Prin-
 cipi in crimen læsæ maiestatis incidit, ita dicendum erit de con-
 sulente quòd tributum Principi seu census non solvatur, ut per
 eundem Ludouic. in d. tract. artic. iij. versic. & not. quòd Deus.
 9 nu. 51. † Tributi enim siue census præstatio; subiectionem pro-
 bat. c. ij. de censib. Alij dicunt, quòd est subiectionis signum. c.
 recipimus de priuileg. in c. magnum. xj. q. j. Innoc. in c. præterea
 de transac. & Bertachi. in tract. de gabell. in præludiis versic. Et
 10 adde quòd tributum. num. 4. † Quinimo Christus saluator no-
 ster

ster tributum Cæsari soluit, vt habetur Matth. cap. 17. prope finem. vbi scriptū est, quòd Christus iussit Petro, à quo didragma peti-
 tum fuerat pro se, vt iret ad mare & amum immitteret, &
 primum tolleret piscem & aperto eius ore inuēto statere illum
 tolleret, & eis, qui didragma petebant, solueret pro se & ipso.
 † Stater enim duo didragma valebat. Et didragma duos dena-
 rios vsuales vt habetur per Archid. in d. cap. magnum. vnde ver-
 sus, dat numos didragma duos, stater id duplicabit: Hinc dice-
 bat Ambrosius cōtra Auxencium, si enim cēsus filius Dei sol-
 uit quis tu tantus es qui putas esse non soluendum. quod trans-
 umptiue habetur in d. cap. magnum. xj. quæst. j. † Veruntamen
 est quòd Christus tributum soluit, non quòd ipse teneretur, sed
 ne alios scandalizaret, vt Augustinus ad Polentium scribens di-
 xit, & transumptiue habetur in cap. Iam nunc in versicu. vnde
 ipse dominus. xxvij. quæst. j. Et tamē perfidi Iudæi inter alias
 causas, ex quibus Christum morti tradi petebant, ea fuit, quia
 dicebant eum prohibuisse tributum dari Cæsari, quod falsum
 erat quia imo, & ipse voluit tributum soluere, & tentantibus
 illis circa tributum Cæsari soluendum respondit viso numis-
 mate cum imagine Cæsaris, quod Cæsaris Cæsari, quod Dei
 Deo. † Est autem tributum quicquid in auro, argento, vel ære
 tribuitur principi ordinarie, & vniformiter propter obedi-
 entiam principaliter, siue ratione personæ, siue rei annuatim, ita
 dixit Ludouic. in d. tracta. artic. iij. Et vnum scias, quòd † tribu-
 tum, cum præstetur principi in signum supremæ potestatis, vt
 not. gloss. & Bald. in l. j. §. j. ff. de pub. & Abb. in capit. tua nobis
 de decim. nunquam præscribitur contra principem, vt habetur
 ad doctrinam Panormit. in cap. ad audientiam de præscrip. Bal.
 in l. sicut. col. fin. C. de præscript. xxx. annorum vbi dixit, quòd
 † Ecclesiæ Romanæ, & Imperio, non præscribitur in his quæ
 sunt reseruata in signum vniuersalis Domini. Idem tenuit Io.
 Franc. Balbus in suo tract. de præscript. in ij. part. v. par. princip.
 col. iij. in versic. j. est quæstio. Et solum † quis excusatur à solu-
 tione census, seu tributi, quando habet à principe immunita-
 tem, tributum, aut censum non soluendi, quæ ei inuiolata per-
 mansit per annos xl. vt not. in l. fi. C. de fund. patrimo. lib. xj. ita
 dixit Bald. in l. competit. C. de præscript. xxx. annorum, & Ia-
 son l. Imperium. xj. colum. in fin. ff. de iurisd. om. iudi. & sequi-
 tur Balbus loco præallegato. dicas tamen, quòd † tributi præ-
 statio denegari potest licite principi iustitiam non ministranti

subditis, cum tali casu illi resisti possit etiam de facto, ut voluit Lucas de penna in l.j.C.de super indict. lib.x. refert & sequitur Alciat.in l.placet nume.11. C. de sacrosanct. eccle.scia^s
 18 etiam, quòd † compensatio non admittitur in solutione tributis, nec in decimis, ut per Abb.in cap. tua nobis de decim.& de tributo est tex.in l.iiij.C.de compensat.

SVMMARIVM.

- 1 *Subditus Regis, qui arma mouet contra ipsum, crimen læsæ maiestatis committit.*

QVAESTIO XXXVII.

1 **I**RIGESIMOSEPTIMO quæro: quid dicendum de eo † qui est subditus Regis, vel principis, aut reipublicæ, qui arma mouet contra ipsum, vel rempublicam. Dicas, quòd is crimen læsæ maiestatis committit l. j. in princip. ibi, quoque armati homines. & rursus ibi, quòue quis contra rempublicam arma ferat. ff. ad l. iul. maiesta. qui tex. licet loquatur in eo qui arma mouet contra populum romanum, rempublicamue, tamen idem erit in eo qui contra regem vel principem arma sumit, ut dixit Bartol. in l. hostes. ff. de capt. & postlimi. reuerf. & idem in l. lex duodecim tabularum. ff. ad leg. iul. maiesta. hanc etiam cõclusionem tenet Martinus de laud. in tract. de crimi. læsæ maiesta. & Matthæ. de Afflict. in cap. j. §. Et bona committentium. colum. v. nume. 54. in tit. quæ sint regal. in vñbus feudorum. faciunt quæ supra dixi. q. xxiiij. hoc eodem titulo, de oppugnante patriam.

SVMMARIVM.

- 1 *Sectæ factæ cum pactis iuramento firmatis ad exitium principis continent crimen læsæ maiestatis.*
 2 *Martinus Bocconius Venetus plebeij ordinis cum socj's ad geminas columnas suspenduntur ob sectam & coniurationem factam contra principem & optimates Reipublicæ Venetæ.*

QVAESTIO XXXVIII.

1 **I**RIGESIMO OCTAVO quæro: quid dicemus de his, qui † sectas faciunt cum pactis iuramento firmatis, an incidant in crimen læsæ maiestatis. Dicas, quòd si huiusmodi sectæ tendunt ad exitium regis, principis aut reipublicæ, tales incidunt in dictum crimen, ut voluit Angel. in l. cuiusque

iusque dolo. ff. ad legem iuliam maiestatis, & Brunus in consilio lxxix. viso processu inquisitionali. colum. secunda in fine. Dicas hanc conclusionem apertissimè probari per textum in l. j. ibi, quòue cætus conuentusue fiat. ff. ad leg. iul. maiest. Possent de hoc allegari multa exempla, sed vno tantum contentus ero Venetiis † sub duce Petro Gradonico, qui anno Domini 1290. Venetiarum Dux creatus fuit, quidam Marinus Bocconius plebei ordinis, homo multum audax, & ad facinorosa promptus, in principis, & optimatum cædem cum multis aliis conspirauit: sed Dei opt. Max. ope, coniuratione cognita Marinus cum sociis ad geminas columnas suspendio necantur, teste Petro Marcello in libro de vitis Principum Venetorum, in vita dicti Petri Gradonici Principis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Templum Deo quis primus posuerit.*
- 2 *David templum Deo primus extruere parauit, at Deus per Nathan Prophetam eum quòd manus hostium sanguine pollutas haberet, reuocauit, eiq; iussit vt templi illius adificationem Salomoni filio relinqueret.*

Q V A E S T I O X X X I X.

TRIGESIMONONO quæro: an occupans sibi templum incidat in crimen læsæ maiestatis. Dicas breuiter quòd sic. textus est in l. prima. ibi, locaue occupentur, vel templa. ff. ad legem iuliam maiestatis. ad idem textus in lege secunda. ff. de collegiis illicit. facit etiam textus in l. denuntiamus. C. de his qui ad ecclesiam confugiunt. Et ita tenuit Ludouicus Montal. in tractatu suo, de reprob. senten. Pilati. articulo primo. numero 70. Quis † autem primus templum Deo omnipotenti posuerit: Salomonem fuisse legimus, qui Hebræorum Rex ab ortu Adam primi hominis tribus millibus centum & duobus post annis illud Hierosolymis condidit, vt testatur Ioseph libro octauo antiquitatû, verum † David Pater illud extruere parauerat, at Deus per Nathan 2 Prophetam, eum, quòd manus hostium sanguine pollutas haberet reuocauit, eique iussit, vt templi illius adificationem Salomoni filio relinqueret.

S V M M A R I V M.

- 1 *Maledicere principi est contra diuinum præceptum.*
- 2 *Ebrietas mentis exilium inducit.*
- 3 *Vbi est ebrietas ibi est furor.*
- 4 *Lubricum lingue nullus homo domare potest.*
- 5 *Maledicens principi ex iniuria ad principem remittendus est.*
- 6 *Si quis dixit illuforiè verba maledicta contra principem par-
citur ei ob temeritatem.*
- 7 *Maledicta pensanda sunt ex hominum personis.*
- 8 *Agrippa qui orabat Deum pro morte Tiberij Imperatoris, &
ei succederet in regno Caius Nepos, viuentis Tiberio fuit in car-
ceribus detrusus, & postea, à Caio fuit liberatus & subli-
matus.*
- 9 *Ex solis maledictis contra principem crimen læsæ maiestatis
non incurritur.*
- 10 *Ex separatione titulorum diuersitas criminum arguitur.*

Q V A E S T I O X L.

- V A D R A G E S I M O quæro: an maledicens principi incurrat crimen læsæ maiestatis. Videntur dicendum quòd sic: nam sine dubio maledicens principi illius maiestatem offendere dicitur, & quoties læditur principis maiestas dictum crimen committitur, vt habetur in l. quisquis. in princip. & ibi doct. C. ad legem iul. maiest. & dictum fuit supra in pluribus quæstionibus. Maledicere tamen principi est contra diuinum præceptum. Scriptum est enim Exodi cap. xxij. circa finem: Diis non detrahes, & principi populi tui non maledices. Pro resolutione huius quæstionis distingue: aut maledicens principi id facit ex leuitate: aut furore, seu vinolentia. Nam si furore, satis est quòd suo furore puniatur. l. diuus. ff. de offic. præsid. Si vinolentia, clarum est quòd tamen Ebrietas mentis exilium inducit, cap. à crapula. extra de vita & honestat. clericorum. & ideo dixit Specula. in tract. de modo general. concil. congreg. parte iij. rubric. xxxvj. numero 2. quòd tamen vbi est ebrietas ibi est furor. Sin autem ex leuitate, lubricum lingue non est facile ad pœnam trahendum, vt dixit iurisconsult. in l. famosi. ff. ad legem iul. maiest. ad idem, & prædicta facit etiam tex. in l. prima. C. si quis Imper. maledix. & tamen lubricum lingue nullus homo domare potest. Ecclesiast. capit. xvij. Iacob. cap. secundo. Angel. in dicta l. famosi. in versic. sequitur in
- textu

textu nec lubricum. Aut † quis ex iniuria principi maledixit, 5
 & tunc ad principem remittendus est, vt in d.l.j. faciunt not. in
 cap. si quis iratus. ij. q. iij. & cap. quem pœnituerit. §. notandum.
 & ibi glo. eadem causa & q. Dictum enim hominis quandoq;
 magis noua iactatione iactatur, quàm aliqua opinione robo-
 ratur. xxvj. dist. cap. deinde. Aut † verba maledicta contra prin- 6
 cipem quis illusoriè dixit, vt in l. hic aut. ff. si cui plus quàm.
 per leg. faci. & per Alberi. in l. filiam. C. de inoffic. testa. & in l.
 Gracchus. ff. de adulte. & isto casu parcitur delinquenti in prin-
 cipem ob temeritatem. facit tex. in l. omne delictum. §. penul.
 & in l. respiciendum. §. delinquant. ff. de pœn. & l. milites. ff. de
 custodia reor. & Iacob. de Beluis, quem refert Alberi. in d.l. fa-
 mosi. dixit, † ex hominū personis maledicta pensanda esse. ad 7
 idem Matth. de Afflict. in decisi. Neapolit. decisi. cclxv. vbi re-
 fert exemplum D. Antonij Archiepiscopi Florentini, qui in j.
 parte sui historialis titu. vj. c. xxj. §. iij. refert, quod † Agrippa, 8
 qui imperium affectabat pro Caio Nepote Imperatoris Tibe-
 rij, dixit, vtinam viderem mortem importuni senis, videlicet
 Tiberij, & Caium Dominū totius orbis, de hoc Tiberio accu-
 satus de crimine læsæ maiest. quia Deum orauerat pro morte
 Imperatoris, eundem Tiberius in carcerē detrudi mandauit, in
 quo stetit mensibus sex vsq; ad mortem Tiberij, quē Caius, qui
 illi in Imperio successit, liberauit, pariter & sublimauit. ad hoc
 vide Afflict. in prædicta decisi. nu. 62. ex prædictis concluditur,
 quod † ex solis maledictis contra principem crimen læsæ ma- 9
 iest. non incurritur. facit, quia huiusmodi delicta, videlicet cri-
 men læsæ maiest. & crimen maledicentię cōtra principem, po-
 nuntur sub diuersis titulis, ex † separatione enim titulorū di- 10
 uersitas criminū arguitur: & isto genere argumentādi vtuntur
 sæpe Doct. vt Oldr. consil. ccx. Regularis. col. j. Abb. consil. lvij.
 col. iij. vers. iij. principaliter. in j. vol. firmat Aymon. Crauet. in
 consil. vj. Plura videnda sunt in princ. & in ij. col. vide etiam ad
 hoc Matth. de Afflict. in c. j. §. & bona cōmittentium. col. viij.
 nume. 104. in tit. quæ sint Regal. in vsibus feudo.

S V M M A R I V M.

- 1 Furca meri imperij signa sunt.
- 2 Furcarum erectio iurisdictionem probat.
- 3 Furcas erigens propria auctoritate, vsurpat auctoritatem prin-
 cipis, & crimen læsæ maiestatis incurrit.

- 4 Per furcarum erectionem retinetur possessio meri Imperij, licet de facto non occurrerit casus per annos centum, quod aliquis ibi suspensus fuerit.
- 5 Furcarum erectio inuenta fuit, vt homines conspectu earum terreantur, & delinquentibus accedant ad penam.
- 6 In furcarum erectione publica versatur utilitas, ne maleficia sint impunita, & vt male meriti publice puniantur.

QVÆSTIO XLI.

- VADRAGESIMOPRIMO quæro: an si quis erigat in loco furcas sua propria auctoritate, incidat in crimen læsæ maiestatis. Dicas quod sic. ita voluit Bald. in l. data opera. col. iij. prope finem. C. qui accus. non possunt. adducit tex. in l. iij. §. fin. ff. ad legem iul. maiest. ibi, quiue priuatus pro potestate magistratûue, & tex. in l. eos. §. qui se. ff. ad leg. Corn. de fals. idem voluit Guliel. Bont. in tractatulo suo de casibus. in quibus pœna mort. impon. numero 3. qui habetur in xv. Tomo tract. & licet neque Bald. neque Guliel. in locis prædictis rationem assignent huius decisionis, dicas rationem esse: quia
- 1 † furcæ meri Imperij signa sunt, vt dixit Paris de Puteo in tractatu, de sindic. in §. contumacia. numero 8. Et dixit Ioan. Bertachi. in tract. de gabel. seu vectigal. in prima parte. nume. 37.
- 2 quod † furcarum erectio iurisdictionē probat, secundum Bald. in l. à procuratore. C. mand. & in cap. j. tit. quid sit inuestitura, & in l. arboribus. §. de illo. ff. de usufruct. vbi Floria. dixit, id procedere etiam si per annos centum in illis non fuerit aliquis homo suspensus. idem voluit Ioan. Bertachin. in tracta. suo de
- 3 gabel. in prima parte, col. viij. nume. 37. Qui † igitur propria auctoritate furcas erigit, sua auctoritate vsurpat auctoritatem principis & magistratus, merito crimen læsæ maiestatis incurrit d. l. iij. §. fin. idem dixit las. in l. Imperium col. viij. versic. ij. quia qui non habet. ff. de iurisdic. omnium iudic. facit quod dixit Franc. Balb. in tract. de præscrip. nume. 17. vbi dixit, quod
- 4 † per furcarum erectionem retinetur possessio meri Imperij, licet de facto non occurrerit casus per annos centum, quod aliquis ibi suspensus fuerit. Et dicit Paris de Put. in d. tract. de sindic. in prædicto §. cōtumacia nume. 7. quod † furcarum erectio inuenta fuit vt homines conspectu earum terreantur, & delin-
- 6 quentibus accedant ad pœnam. subdens, † quod in furcarum erectione

erectione publica versatur utilitas, ne maleficia sint impunita,
& ut male meriti publice puniantur.

S V M M A R I V M.

- 1 *Rectores prouinciarum finito officio non possunt egredi prouinciam seu ciuitatem, nisi post quinquaginta dies quibus tenentur stare ad sindicatum.*
- 2 *Fuga officialis, qui debet stare ad sindicatum, facit eum incidere in crimen laesae maiestatis.*

Q V A E S T I O X L I I.

VADRAGESIMO SECVNDO quæro: certum est, quòd de iure communi † Rectores prouinciarum finito officio non possunt egredi prouinciam, seu ciuitatē, in qua rectores fuerunt, nisi post quinquaginta dies, quibus tenentur stare ad sindicatum: ut est text. in l. j. C. ut omnes iudi. tam ciuil. quàm crimin. Modo quæro, si rector prouinciæ, vel ciuitatis, infra dictum tempus discedat, & nolit stare ad sindicatum, quod crimen committat? Dicas, quòd incidit in crimen læsæ maiestatis. text. est de hoc apertus in dicta l. j. C. ut iud. tam ciuil. quàm crim. facit etiam text. in l. ij. ff. ad leg. iul. maiest. & ita dixit Alberic. in rubr. ff. eod. titu. idem voluit Matth. de Afflict. in cap. j. in §. & bona committentium. col. vj. nu. 70. in tit. quæ sint regal. in vsibus feudor. vbi dixit, quòd † fuga officialis, qui debet stare ad sindicatum, facit eum incidere in crimen læsæ maiestatis. subdens, quòd non tamen hoc delictum intelligitur in primo capite legis iuliæ maiestatis, quando huiusmodi delictum non est contra principem vel Rempublic. Idem tenet Restaur. in tracta. de Imper. quæstio. cxviij. numero 20.

S V M M A R I V M.

- 1 *Scribens, & falsum recitans ad damnum principis, incidit in crimen læsæ maiestatis.*
- 2 *Scribens falsum scienter in libris Republicæ vel Principis, ad damnum ipsius principis incidit in crimen læsæ maiestatis.*

Q V A E S T

1

VADRAGESIMOTERTIO quæro: an qui † scribit & falsum recitat ad damnum reipublicæ vel principis incidat in crimē læsæ maiestatis? Dicas quòd sic. ita tenuit Alberic. in rubri. ff. de crim. læs. maiest. per text. in l. ij. ff. ad leg. lul. maiest. ibi, quíve sciens falsum conscripserit, vel recita-uerit. & hoc enumeratur in primo capite criminis læsæ maiestatis, vt ibidem dicit text. hoc † tamen sanè intelligendum est

2

de eo, qui scienter in libris Reipublicæ, vel principis falsum scripserit. Et licet hoc crimen non sit de directo commissum contra Remplicam vel principem, attamen est in primo capite legis Iulæ maiestatis, vt dixit tex. in dicta l. ij. & tenet Matth. de Afflict. in cap. j. §. & bona committentium. col. vj. nu. 73. in titulo quæ sint. Regal. in vsibus feud. vbi dicit menti tenendum hoc genus falsi, quòd inducit crimen læsæ maiestatis.

S V M M A R I V M.

1 *Sollicitans vel concitans milites vt rebellent contra principem crimen læsæ maiestatis committit.*

2 *Qui concitat hostes vt bellum summant vel aliquid contra regem faciant in eius damnum, incidit in crimen læsæ maiestatis.*

QVAESTIO XLIIII.

1

VADRAGESIMOQVARTO quæro: † quid dicendum de eo qui sollicitauit, vel concitauit milites vt rebellarent contra Regem vel Remplicam, vel sollicitauit, vel concitauit ipsos milites, vel seditionem, vel tumultum, aduersus

Regem, vel Remplicam facerent? Dicas, quòd talis crimen læsæ maiestatis committit: vt probatur per text. in l. j. ibi, quíve milites. ff. ad leg. lul. maiest. facit ad idem text. in l. ij. & iij. ff. eod. titu. ita concludit Cardinal. in Clemen. pastoralis. in principio. in ix. not. de re iudic. idem tenet Matthæ. de Afflict. in cap. j. in §. & bona committentium. colum. vj. nume. 69. in titu.

2

quæ sint Regal. in vsibus feudor. & † idem dicendum de eo qui hostes concitauit, vt bellum summant, vel aliquid contra Remplicam seu Regem faciant in eius damnum, vt in l. iij. in princip. ff. ad leg. lul. maiest. hoc enim lege duodecim tabularum cautum fuit, vt dicit ibi text.

S V M M

S V M M A R I V M.

- 1 *Tiberius antequam ad Imperium conscenderet in Germania exercitum ducens praefecto legionis ignominiae notam intulit, ob id solum quod liberto suo quosdam equites venatum trans Renum sine ipj:us licentia misisset.*
- 2 *Privatus ad hostes confugiens crimen laesae maiestatis incurrit.*
- 3 *Affricanus superior devicta Carthagine cum omnes qui de exercitu Romano Paenos transferant in suam redeisset potestate eos qui Romani erant tanquam patriae fugitivos crucibus affixit, Latinos vero, tanquam perfidos socios securi percussit.*
- 4 *Miles è praelio recedens vel quid faciens quod eius ope hostes victoriam habeant, incidit in crimen laesae maiestatis.*

Q V A E S T I O X L V.

V A D R A G E S I M O Q V I N T O de eo videndum est, qui exercitum sine superioris licentia deseruit. Dicas illum crimen laesae maiestatis committere, vt probat text. in l.ij. ibi, aut qui exercitum deseruerit. ff. ad leg. lul. maiesta. ad idem Matth. de Afflict. in capit. j. §. & bona committentium. col. vj. nume. 71. in tit. quae sint Regal. in vsib. feud. Propterea † Tiberius antequam ad imperium conscenderet, cum in Germania exercitum duceret praefecto legionis ignominiae notam intulit, ob id solum, quod cum suo liberto paucos quosdam equites venatum trans Renum ab eo licentia non petita misisset: quia vt ab hoste intercipi possent periculum adiuerat, vt refert Bapti. Fulgosius in suo opere. de dictis factisque memoratu dignis. lib. ij. in rubr. de milit. disciplin. in ix. exemplo. Idem erit † in priuato ad hostes confugiente, vt dixit Vulpianus in dt. l. 2 ij. Ideo probè factū legimus ab Affricano superiore, qui devicta Carthagine, cū omnes qui de exercitu Romano ad Paenos transferant in suam redeisset potestate, eos, qui Romani erant tanquā patriae fugitivos crucibus affixit, in Latinos vero transfugas aliter animaduertit: illos namque tanquam perfidos socios securi percussit, vt testatur Valer. Maxi. in lib. ij. in rub. de discipl. milita. Idem est † in eo armigero vel milite, qui è praelio recessit, aut quid fecit, quod eius ope hostes victoriam habuere l. iij. ibi, qui in bellis recesserit. ff. ad leg. lul. maiesta.

- 1 *Communitatibus & priuatis personis licet loca propria muris circumdare & custodire.*
- 2 *Aedificiorum colatio est de iure gentiū, & per consequens licita.*
- 3 *Castella limitanea, videlicet iuxta Imperij fines posita, alicui priuato tenere non licet.*
- 4 *Habentes castra in confinibus territorij alicuius ciuitatis coguntur ea dimittere ciuitati in cuius territorio sunt, nisi ex permissione ciuitatis sint eis concessa.*
- 5 *Castrum primus omnium Cecrops condidit, qui ante tempora Deucalionis fuit, idque à se Cecropiam nominauit.*
- 6 *Turres à quibus fuerint inuenta.*

Q V A E S T I O X L V I.

- VADRAGESIMOSEXTO quæro: quid dicens de eo, qui sine principis licentia arcem seu fortilitium in confinibus regni tenet, an crimen læsæ maiestatis cōmittat? Dicas quòd sic. ita tenuit Matth. de Afflict. in cap. j. §. & bona committentium. col. vj. nu. 77. in titu. quæ sint regal. in vsibus feud. per text. in l. iij. ff. ad leg. iul. maiest. vbi gl. in ver. tenuerit. dicit, quòd priuatus tenēs arcem in confinibus cōtra publicam quietem incidit in crimen læsæ maiestatis: quia hoc ei non licet, per text. in l. ij. C. de fund. limitro. vbi Ioan. de Plat. per illum text. dicit, † quòd licet alias licitum sit communicatibus & priuatis personis loca propria muris circumdare & custodire. l. per prouincias. C. de edific. priuat. & l. omnes prouinciarum. C. oper. pub. † cum ædificiorum collatio sit de iure gentium, & per consequens licita. l. ex hoc iure. & ibi Bart. ff. de iustit. & iur. nisi ad æmulationē ciuitatis fiat, vel inde scandalum, aut seditio cōtra principem sequi possit, vt in gl. ibi in verbo, antiquitas. † Tamē castella limitanea, videlicet iuxta Imperij fines posita, alicui priuato tenere non licet. & dixit Angel. in dicta l. ij. quòd † habentes castra in confinibus territorij Perusini, seu alterius ciuitatis, coguntur ea dimittere communitati Perusiæ, vel ciuitati in cuius territorio sunt cum eorum territoriis, si modo ex permissione ciuitatis non sint eis concessa. † Castrum autem, seu oppidum, primus omnium Cecrops condidit: qui (teste Iustino lib. ij.) fuit ante tempora Deucalionis, idque à se Cecropiam nominauit.
- 6 Turres † autem Cyclopes inuenerunt vt Aristoteles ait: secundum

dum autem Theophrastum Ploenices: Virgilius autem Palladi ascribit, unde in Bucolicis dixit, Pallas, quas condidit Arces, ipsa colat. ad quod videndus est Pollidorus Virgilius in libello suo de in inuent, rerum. lib. iij. cap. ix.

S V M M A R I V M.

- 1 *Castellani non restituentes castrum iussu domini incidunt in crimen læsæ maiestatis.*
- 2 *Castellani non restituentes castellum ciuitatis Bononiæ ad iussum ancianorum incidunt in crimen læsæ maiestatis.*

Q V A E S T I O X L V I I.

V A D R A G E S I M O S E P T I M O quæro: si aliquis erat † Castellanus in aliquo castro¹ pro rege, principe, vel Republica, si princeps illum amoueat, & alium castellanū in ipso castro destinet scribēdo illi quòd castrum nouo castellano à se misso consignet, & ipse id facere recuset, an crimen læsæ maiestatis committat? Dicas quòd sic, vt est text. in l. iij. ibi, aut castra concefferit. ff. ad leg. iul. maiest. ita dixit Marth, de Afflict. in capit. j. §. & bona committentium. col. vj. in fin. nume. 78. in tit. quæ sint regal. in vsibus feud. vbi dicit text. in dicta l. iij. intelligendum esse in omnibus istis casibus, videlicet siue quis recusauerit cōsignare castrum nouo castellano venienti cum literis principis, siue milites ad hostes miserit sine principis licentia, seu castrum ipsum hostibus tradat. & hanc quæstionem tangit Nicol. Boër. in tract. de custo. clauium. col. vj. nume. 25. & nume. 26. idem tenens, & not. Angel. in dicta l. iij. vbi dixit ex illo text. † notandum, contra castellanos non² restituentes castellum ciuitatis Bononiæ ad iussum ancianorum, quia incidunt in crimen læsæ maiesta. Et eodem modo si illud hostibus concedunt, per glos. ibi.

S V M M A R I V M.

- 1 *Committentes collegium illicitum incidunt in crimen læsæ maiestatis.*
- 2 *Validum est argumentum à diuersitate titulorum. Et quando procedat. nume. 6.*
- 3 *Ciuitates & barones, qui sub rno eodēque principe sunt, confederationes inter se facere non possunt, nisi cum consensu eius fiant.*

4 Collegium illicitum quid sit. Et quod sit approbatum vel reprobatum. & nume. 5.

Q V A E S T I O XLVIII.

- VADRAGESIMO OCTAVO quæro: an † committētes collegium illicitum incidant in crimen læsæ maiestatis? Videtur prima facie dicendum quòd non: nam in ff. titu. de collegiis illicitis est titulus separatus, à tit. ad leg. iul. maiest. Ergo diuerſa sunt crimina, † arguēdo à diuerſitate titulorum, quod argumentū est validum per ea quæ dixi sup. quæst. xl. prope finem. Dicas tamē contrariū esse verius, quòd imò facientes collegiū illicitum incidunt in crimen læs. maiest. vt est tex. iuncta gl. ibi. in l. ij. ff. de colleg. illicit. & ibi not. Bar. Item tenentur leg. iul. de vi publ. vt ibidem dicit Bart. idem probat text. in l. j. ibi quīve cœtus. ff. ad leg. iul. maiest. & dicit Bart. in l. sodales. col. ij. vers. & ideo istæ sectæ. quòd † ciuitates, & barones, qui sub vno eodēmq; principe sunt, confœderationes inter se facere non possunt: quia semper huiusmodi ligæ & confœderationes præsumuntur factæ ad damnum status principis sub quo sunt, nisi fiant cum cōsensu superioris: ita voluit etiam Marti. de laude. in tract. suo. de confœder. princip. quæst. xx. allegat Innoc. in cap. dilecta. extra de excess. prælat. idem tenuit Francisc. Lucanus. in tract. de privil. fisci. in ij. parte, princ. vers. Decimus quartus. nu. 14. conclusionē supradictam, quòd faciens collegium illicitum puniatur crim. læs. maiest. tenuit etiā Ludouic. Montal. in tract. de reprob. sent. Pilat. articul. ij. col. iij. vers. secundo pro eadem parte. Quid autem † sit collegiū illicitum operepreciū est scire: ideo dicas illicita & reprobata esse omnia collegia, quæ à superiore nō sunt approbata vel permiffa l. iij. §. in summa. ff. de colleg. illicit. Bar. in l. sodales. in j. col. vers. secundo quæro. ff. eod. tit. & dicit Innoc. quòd † collegia illicita dicuntur cōuenticuli, nisi sint à superiore cōfirmata: cuius dictū habetur in cap. cum ab Ecclesiariū. in gl. sua, in verbo, prælatus. de off. ordin. & Bald. in cap. cōuenticulas. in ij. col. in vers. item nota quòd omnia collegia. in tit. de pac. iuramen. firmand. in vsib. feud. ad idem Abb. in cap. dilecta. in ver. in gl. j. extra. de excess. prælat. vbi dicit etiam quæ sint collegia licita. ad idem Paul. de Castr. & Bartol. Soci. in l. cum senatus. ff. de reb. dub. & Feli. in capit. accedentes, in princip. de præscrip. Erit ergo firma conclusio, quòd committens collegium illicitum incidit

incidit in crimen læsæ maiestatis. Ad id, † quod supradictum 6
est in contrarium arguendo à diuersitate titulorum. dicas, id
non procedere quoties in iure est expressum contrarium: quod
probat in dicta l. ij. ff. de colleg. illicit. tunc enim argumen-
tum, à diuersitate titulorum non concludit.

S V M M A R I V M.

- 1 *Is qui facit ne Comes vel Baro obediat suo Principi, in crimen læsæ maiestatis incidit.*
- 2 *Reges omnes olim populo Romano suberant.*

Q V A E S T I O X L I X.

V A D R A G E S I M O N O N O

quæro quid erit dicendum de eo, qui dolo malo egit, ne Comes, Baro, vel alius inferior obediat suo Principi? Hunc in læsæ maiestatis crimen incidisse dixerim, per text. in l. cuiusque ibi, vt ve ex amicis. ff. ad leg. lul. ma. est. & ibi, cuiusve dolo malo opera factum, &c. Olim tenim 2
omnes Reges populo Romano suberant, ideò statuit ibi Scæuola, quòd si aliquis tantæ fuerit temeritatis vt daret operam, quèd aliquis eorum regum non obediret populo Romano, & talis in crimen læsæ maiestatis incidat. firmat hanc conclusionem Matthæ. de Afflict. in c. j. §. & bona committentium. col. vij. nu. 92. in titu. quæ sint regal. in vsibus feudorum.

S V M M A R I V M.

- 1 *Deputatus à Principe ad gubernationem exercitus, si illum recusat consignare successorì ab ipso Principe misso, incidit in crimen læsæ maiestatis.*

Q V A E S T I O L.

V I N Q V A G E S I M O

quæro, quid dicendum de eo, qui erat deputatus à Principe gubernator exercitus in aliqua Prouincia ad Principis beneplacitum, qui recusauit exercitum cõsignare alteri gubernatori ab ipso Principe misso ad regimen & gubernationem ipsius exercitus? Dicas, quòd proculdubio is maiestatis reus erit. ita probat text. in l. iij. in §. eadē lege ibi, quīve, cui ei successum in Prouincia, &c. ff. ad leg. lul. ma. est. ad idē facit tex. in l. j. C. vt tam ciuil. quàm

milit. iudi. facit pro ista quæstione quæ latè dixi suprà q. xxxij.
sub hac eadem Rubrica & quæstione xlvij.

S V M M A R I V M.

- 1 Subditus Principis cōmonens hostes de preparatione ipsius Principis contra eos committit crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O L I.

VINQVAGESIMO PRIMO
quæro, an crimen læsæ maiestatis committat
is, qui cum Principis subditus sit, cognoscens
quòd Princeps hostes suos capere vel debellare
facilè potest, vt ipsius Principis fœlici successu
obuiaret, hostes de preparatione Principis con-
tra eos, vt caueant, ne in eius potestatem veniant, commonet?
Dicas quòd sic. tex. est in l. iij. ibi, quominus hostes in potestate
populi Romani, & c. ff. ad l. lul. maiesta. Hanc etiam conclusio-
nem tangit Matth. de Afflict. in c. j. §. & bona committētium.
col. vij. nu. 88. in titu. quæ sint regal. in vñbus feud.

S V M M A R I V M.

An iurans Principem offendere non sequuto effectu teneatur
crimine læsæ maiestatis.

- 1 Affectus non sequuto effectu non est punibilis.
- 2 Primi motus non sunt in potestate nostra.
- 3 Voluntas sola est punibilis in crimine læsæ maiestatis.
- 4 Voluntas quid sit.
- 5 Delictum attentatum, non consummatum, punitur in crimi-
ne læsæ maiestatis.
- 6 In prolacione verborum contra Principem attendenda est qua-
litas personæ, locus & tempus.
- 7 Homicidium committens per ebrietatem puniri non debet.
- 8 In ebrjjs nulla est ratio, nullum vitæ gerendæ consilium, nec vlla
artium, nec gestorū, aut lectionum memoria, aut industria
providentia est.
- 9 Vinum Dei est: ebrietas Diaboli opus.
- 10 Dionysij maioris Siciliæ tyranni, animaduersio in duos iuuenes,
qui inter cœnandum de insidijs eius capiti parandis inter se ser-
monem habuerunt.
- 11 In dicente verba contra Principem, considerandum est, an ex lu-
brico lingua id dixerit. Item locus, & tempus, nu. 13.

12 Iulij Caesaris lepidum responsum.

13 Responsum factum Pirrho à quibusdam dum ebrj maledixissent de eo.

QVAESTIO LII.

VINQVAGESIMO SECVN-
do videndum est, si aliquis iuravit se velle Prin-
cipem interficere, vel aliquod illi magnum ma-
lum facere. siue id etiam sine iuramento dixerit,
an crimen læsæ maiestatis ex solo dicto aliquo
non sequuto effectu incurrat? Circa hanc quæstionem dicen-
dum videtur quòd non: per text. in c. j. §. si voluerit. in titu. de
Capi. qui curiam vendi. vbi dicitur, quòd si vasallus dominum
offendere voluerit, nihil tamen fecit, quòd nisi illi insidiatus
fuerit feudum non propterea amittit: quia † affectus non se-
quuto effectu non est punibilis, vt latè habetur per Doct. in l. si
quis non dicam rapere. C. de epis. & cleric. vbi Cyn. & Bald. &
Salic. facit tex. in l. j. in fi. ff. quod quisque iuris. l. qui falsam, ff.
ad legem Cornel. de fal. facit, quia id fortè dictum fuit calore
iracundiæ. l. quod calore. ff. de regul. iur. vnde versus,

Ira impedit animum, ne possit cernere verum.

Primitè tenim motus (vt Philosophus ait) non sunt in potesta-
te nostra, vt habetur in l. qui ea mente. ff. de pœn. imò scriptum
est, quòd cogitationis nemo pœnam patitur. l. cogitationis. ff.
de pœn. Contrarium tamen, dicendum esse videtur: † quia in
crimine læsæ maiestatis sola voluntas est punibilis. l. quisquis.
in princip. ibi, eadem enim seueritate voluntatem sceleris, qua
effectum puniri volumus. C. ad legem Iul. maiest. est enim † vo-
luntas deliberatio animi intelligentis & acceptantis id quod
vult Bal. in l. in emptis. col. iij. vers. modo venio ad quæstiones.
C. de contr. empt. & præsumitur durare nisi mutata proberur.
l. fideicommissi. §. si rem. ff. de lega. iij. & ibi Bart. Bal. in l. j. C.
de colla. l. eum qui. ff. de proba. † Delictum enim attentatū non
consummatum punitur in crimine læsæ maiest. vt notanter di-
xit Ange. in l. j. §. hæc verba. in fi. ff. quod quisque iur. quem se-
quitur Matth. de Afflict. in c. j. §. si voluerit. in titu. de Capi. qui
curiam vend. col. j. nu. 5. & hæc conclusionē videtur firmare idē
Matth. in c. j. §. & bona committentium. col. vij. nu. 86. in titu.
quæ sint regal. in vsib. feud. pro qua est text. in l. iij. in princ. ff.
ad leg. Iul. maiest. In ista materia † considerandam esse arbitror
qualitatem personæ sic iurantis, aut dicentis, locum, & tempus

huiusmodi prolatorum verborum, iuxta illud Ouidi j lib.j. de trist. in prima Elegia.

Iudicis officium, vt res, ita tempora rerum

Quarere, quasito tempore tutus erit.

Personæ dico qualitatem spectandam, quia si talia verba prolata essent ab eo, qui læuis (vt aiunt) esset armaturæ, utiq; parui momenti & considerationis esse deberent apud Principem. Idem esset si ab ebrio, vel insano, dicta essent. facit text. in l.j. C. si quis impe. maledix. & ibi glos. in verbo, tumultentia. & probantur prædicta per text. in l. famosi. ff. ad leg. Iul. maiesta. vnde dicit Alber. in d. l.j. q. 1 is, qui per ebrietatem maleficium

- 7 committit, puniri non debet: nam ebrius ibi furioso comparatur. facit text. in c. venter. xxxv. distinct. ad idem facit text. in c. de crapula. de vita & honest. cleri. vbi scriptum est, quod ebrietas mentis inducit exilium. inde Proper. Elegia secunda scribit.

Vino forma perit: vino corrumpitur atus:

Vino sæpe suum nescit amica virum.

- 8 Et ideo dicebat August. ad sacras virgines, in 1 ebriis, non vlla ratio, non vllum vitæ gerendæ consilium, nec vlla artium, nec gestorum, aut lectionum memoria, aut industriæ prouidentia est. Et Chrysostomus in Homilia ad Antiocheos ait, 9 1 vinum Dei est: ebrietas autem Diaboli opus. & idem super cap. 9. Genes. Homil. xxix. inquit, grauissimum quidem ebrietas est delictum, & quod potest excæcare sensus, & mentem submergere, & hominem irrationabile animal facere.

- 10 Nec ab re 1 Dionysij maioris Siciliæ tyranni hîc subnectemus exemplum: scribit Plutarchus in suis apothegmatibus, quod cum eidem Dionysio accusati fuissent duo iuuenes, quod inter cœnandum de insidijs eius capiti parandis inter se sermonem habuissent, id scire dissimulans ipsos iuuenes ad cœnandum secum inuitari iussit, dumque in mensa secum essent aduertit eorum alterum valde sobrium & parce loqui, alterum verò largè potantem & loquacem, istum incollumem dimisit, sobrium autem interim iussit.

Consideranda est etiam persona sic dicentis, an talis sit qui id facere potuerit, & an ex linguæ lubrico id dixerit, vt dixit text. ad hoc notab. in l. famosi. ff. ad legem Iuliam maiesta. Et 11 1 ideo Iulius Cæsar, cum ei dictum fuisset, quod à Galba sibi cauere, qui crassus erat, respondisse dicitur, cauendum mihi est à Pallidis & Macillentis, & non à Crassis: inferens à Caio

Cassio

Cassio, & Bruto, sibi cauendum esse. hi enim pallidi, & macilentum erant, quod testatur Plutarchus in vita eiusdem Iulij Caesaris.

Considerari non ab re dixi † locum, & tempus prolatorum huiusmodi verborum, videlicet an in mensa, vel ieiuno stomacho. Nam plerunque, quæ in mensa aduersus Principem dicuntur, excusari possent, † iuxta illud quod apud Valerium Maximum lib. v. in Rubri. de humanit. de Pirrho legimus. Nam cum ipse audiisset quosdam in cõuiuio Tarentinorum parum honoratum de se sermonem habuisse, eis accersitis quæsiuit, an ea quæ ad eius aures peruenerant dixissent, cui ex his vnus respondit, nisi nobis vinum defecisset ista, quæ tibi relata sunt, præ iis quæ de te locuturi eramus lusus & iocus fuissent: quo responso is iram Regis in risum conuertit. Si quando igitur casus acciderit iudicantis auriga Modestini iurisconsul. decisio facillè esse poterit: de qua in dicta l. famosi. ff. ad leg. Iul. maiest.

S V M M A R I V M.

Qui milites de alijs militibus delegit sine iussu Principis, crimen læsæ maiestatis committit.

Q V A E S T I O L I I I.

V I N Q V A G E S I M O T E R T I O

quæro, an magister militum, aliùsve, qui milites de alijs militibus sine Principis licentia delegit, incidat in crimen læsæ maiestatis? Dicas quòd sic. text. est in l. iij. iuncta glos. in verbo, delectum. ff. ad legem Iul. maiest. quæ glo. allegat ad hoc tex. in l. militem. C. de re milit. lib. xij. credo quòd voluerit allegare tex. in l. neminem. C. eodem titu. allegat etiam glos. tex. in l. iubemus. C. de offic. magistr. milit. quæ lex non est sub illo titulo, credo quòd voluerit allegare tex. in l. milites. in dicto titu. de offic. magistr. milit. prædictam conclusionem tenuit Matth. de Affli. in c. j. §. & bona committentium. col. vij. nume. 81. in titu. quæ sint regal. in vsibus feudorum.

S V M M A R I V M.

Vasallus morem nõ gerens domino feudi, ex eo quòd dominus feudi sibi non præstat quæ præstare tenetur, an incidat in crimen læsæ maiestatis.

- 1 *Inuestitura feudalís, est quídam contractus nominatus.*
- 2 *Licet unicuique partium contrahentium, quando sibi conuenta ab altera parte non seruantur, nec ipsa quæ ad se attinet seruare.*
- 3 *Reciproca est obligatio vasalli ad dominum: & e contra.*

QVÆSTIO LIIII.

- VINQVAGESIMOQVARTO quæro: vtrum vasallus, qui morem non gerit domino feudi, in his quæ ei tenetur secundum ius feudorum, ex eo quòd dominus sibi non præstat ea quæ domini feudorum præstare tenentur suis vasallis, incidat in crimen læsæ maiestatis? Dicas quòd non. ita dixit Alberic. in l. j. ff. ad leg. iul. maiest. allegat text. in c. de forma. xxij. q. v. est † enim inuestitura feudalís quídam contractus, vt post alios habetur per Zasium in suo tracta. feudorum. in j. parte versicu. feudum autem. vbi dixit esse contractum nominatum, contractus autem est vltro citroque obligatorius. l. Labeo. §. contractum. ff. de verbo. signi. ideo licet † unicuique partium contrahentium, quando sibi conuenta ab altera parte non seruantur, nec ipsa quæ ad se attinet seruare: cum † reciproca sit obligatio vasalli ad dominum, & domini ad vasallum, vt tradit ídem Zasius in d. trac. de feud. in vj. parte, in titu. ad quid. vasal. domino. & dominus vasal. teneat in versicu. Nunc ad secundum punctum.
- 1
 - 2
 - 3

SUMMARIUM.

An statuentes contra honorem principis incidant in crimen læsæ maiestatis.

- 1 *Facientes statuta dolo malo vt iurisdictionem occupent, contra honorem principis statuere dicuntur.*
- 2 *Pronuntians aliquid tanquam iudex, cum iudex non sit, quæ pena teneatur.*

QVÆSTIO LV.

- VINQVAGESIMOQVINTO quæro: An statuentes contra honorem principis incidant in crimen læsæ maiestatis? Et hi † statuentes dicuntur contra honorem principis qui statuta faciunt non habentes statuendi authoritatem. quod tamen sane intellige quando dolo malo vt iurisdictionem occupent statuta condunt, vt dixit Bar. in l. omnes populi. in viij. q. primæ quæstionis princ. vers. Octauo quæro qualiter.
- 1

Inter. ff. de iust. & iur. allegat tex. in l. iij. §. fin. ff. ad leg. iul. ma-
iest. Idem voluit Ioan. Baptista. de sancto Seuerino in repet. de l.
omnes populi. col. x. in versicu. Octauo & vltimo quaesit Bar.
vbi dixit. † quod si quis tanquam iudex aliquem scienter sus-
pendendum iudicauit, cum iudex non esset, vel aliter occiden-
dum pronuntiauerit, & occidi fecerit, quod non solum tenetur
de occiso: sed etiam lege iulia maiestatis: per tex. in d. l. iij. in fi.
si vero hominem non occidisset, sed leuiores tanquam iudex
exercuit, tunc punitur extraordinarie: vt ibi per eum. Opinio-
nem Bar. sequitur etiam D. Ioan. Crotus praeceptor meus in re-
pet. d. l. omnes populi. col. viij. in versicu. Octauae conclusioni
Bartoli.

SUMMARIUM.

- 1 Subditi Imperatore negligente eos defendere, nec valentes ipsi
eorum viribus se tueri, possunt se submittere alteri domino poten-
tiori qui eos defendat.

QVAESTIO LVI.

VINQVAGESIMOSEXTO quæro:
an subditi Imperio, vel alteri Domino, qui ab
eo non defenduntur imminente necessitate,
subiicientes se alteri Domino incidant in cri-
men læsæ maiestatis? Dicas quod non. ita deci-
dit Andr. de Iser. in c. Imperialem. §. præterea. de prohibi. feud.
aliena. per Federi. Quinimmo † subditi, Imperatore negligente
eos defendere, nec valentes ipsi eorum viribus se tueri, pos-
sunt se submittere alteri Domino potentiori qui eos defen-
dat, vt voluit Ioan. de Ligna. in sua disput. ciuitatis Tusciæ: &
Pau. in repet. l. ex hoc iure. colum. iij. in vers. Regna. ff. de iusti.
& iur. vbi expresse dixit, quod ciuitates & castra minus poten-
tia existentia sub Imperatore negligente ea gubernare possent
se submittere alteri Regi maiori & potentiori à quo regantur,
protegantur, & defendantur, nec propterea crimen læsæ maie-
statis committunt. quod sequitur Soc. in cons. xxxix. col. penul.
idem voluit Lancilottus Galiaula in repet. l. j. §. si quis ita nu-
me. 7. ff. de verb. obligatio.

SUMMARIUM.

Conturbans suum principem an incidat in crimen læsæ maiestatis?

QVAESTIO LVII.

VINQVAGESIMOSEPTINO *quæro* : supra q.xl.vidimus, an maledicens Principi crimen læsæ maiestatis incurrat: Nunc videamus, an is, qui suum conturbauerit principem, incidat in dictum crimen? Et dicendum est quòd non: sed talis alia pœna puniri debet, vt voluit Andr. de Iser. magnus feudista in c.j.§.j.in tit. quib. mod. feud. amitta. in vsibus feudor. Et Martinus de laude, in tract. de crim. læsæ maiestatis, quæstione quadragesima sexta.

SUMMARIUM.

An eripiens aliquem de manibus curiæ condemnatum vel confessum de delicto incidat in crimen læsæ maiestatis.

- 1 Confessus spe condemnatus dicitur.
- 2 Si ereptus de manibus familie non erat damnatus pro crimine læsæ maiestatis, neque pro eo captus sed pro alio, & eripiens hoc facit vt offenderet & minueret Imperium publicum, vel vt Imperium sibi vendicaret committit crimen læsæ maiestatis.
- 3 Eripiens aliquem de manu familie in cæteris casibus qualiter puniatur remissive.
- 4 Lex generaliter loquens non potest per hominem sed solum per legem restringi.
- 5 In alternatiuis sufficit alteram partem esse veram.
- 6 Magistratus, qui relaxat reum de crimine confessum, tenetur lege Iulia maiestatis.
- 7 Eripiens de manu familie condemnatum vel condemnandum, cum esset confessus de crimine, incidit in crimen læsæ maiestatis.
- 8 Vadens ad carcerem & liberans detentum, tenetur lege Iulia maiestatis.

QVAESTIO LVIII.

VINQVAGESIMO OCTAVO *quæro* : an eripiens aliquem de manibus curiæ qui condemnatus erat de delicto vel confessus incidat in crimen læsæ maiestatis? Dicendum videtur quòd sic. l. cuiusque. ibi, item qui confessum in iudicio reum, & ibi Barto. ff. ad leg. iul. maiesta. Idem voluit Lucas de penna in l. quotiens in princ. C. de exactor. tribut. libr. x. vbi dixit, quòd is, qui condemnatum vel confessum de crimine eripit, † quo casu

casu confessus spe condemnatus dicitur. l. si victum. ff. de re iudicat. in glos. iuxta illud Ouidij, non est confessi causa tuenda Rei. vel eum contra quem probatum erat, argu. tex. in l. si. in fi. ff. de bon. eorum qui ante sent. incidit in crimen læsæ maiestatis, subdens, quod credit hoc procedere si ereptus de manibus familiæ erat damnatus de crimine læsæ maiestatis vel de illo confessus, aut conuictus. pro cuius opinione videtur glo. in d. l. cuiusque. in verbo, reum. quæ exponit verba textus ibi, qui confessum in iudicio reum. dicens de alio crimine, vel de hoc crimine læsæ maiestat. Distinguit tamen Lucas de pen. loco præallegato quod, aut loquimur in iam damnato ad pœnam perducere, vel in carcerem mitti, & hoc casu talem eripiens dicit crimen læsæ maiestatis committere, quando talis sic ereptus erat damnatus vel in carcerem mitti iussus pro crimine læsæ maiestatis. allegans ad hoc prædictam gl. in præalleg. l. cuiusque, & in argumentum. nor. in l. in eos. cum gl. ibi penul. ff. de cust. reor. & plura alia de quibus ibi per eum. Si vero † talis ereptus de manibus familiæ non erat damnatus pro crimine læsæ maiestatis, neque pro eo captus, sed pro alio, & eripiens hoc facit vt offenderet & minueret Imperium publicum, vel vt Imperium sibi vendicaret, & etiam in isto casu dicit committi crimen læsæ maiestatis, alias non, argumento text. in l. eum qui. §. cum aliquis. ff. de iniur. & l. quis sit fugitiuus. §. j. & §. idem ait interrogatus. & §. illud. ff. de ædil. edict. & ff. ad l. iul. maie. l. iij. in fi. in cæteris autem casibus † quando quis eripit aliquem de manu familiæ, quid dicendum sit, & qualiter puniatur, vide eundem Lucam loco præallegato. Ego vero indistincte sentio, quod eripiens reum condemnatum vel confessum de crimine capitali, pro quocunque crimine de manibus officialium, crimine læsæ maiestatis teneatur: moueor per tex. in d. l. cuiusque in fin. vbi tex. generaliter & indistincte loquens dicit, quod is, qui confessum in iudicio reum & propter hoc in vincula coniectum emiseric, tenetur crimine læsæ maiestatis. Lex † enim generaliter loquens non potest per hominem, sed solum per legem restringi. Bar. in l. prospexit. ff. qui & à quibus. & vbi lex non distinguit nec nos distinguere debemus. l. de pretio. ff. de publicia. & d. l. prospexit. nec glos. in d. l. cuiusque contrarium tenuisse dici potest. nam alternativè loquitur, vel de eo qui de alio crimine dānatus est, vel de eo qui damnatus est de crimine læsæ maiestatis, in alternativis tenim sufficit al.

teram partem esse veram. l. si quis ita. ad fin. & ibi Alex. & doct. ff. de verb. obliga. Bald. in l. ex lege. col. vlti. versic. vltimo quæritur. C. de condi. ob caus. c. cum inter de rescript. glo. & Cardinal. in clemen. j. in versicul. quem etiam. de concess. præbend. Et hanc opinionem videtur sentire Angel. in l. ne quis. ff. de cust. reorum. Vbi dixit, quod magistratus, qui relaxat reum de crimine confessum. tenetur leg. iul. maiest. & sic loquitur indistincte. Idem videtur sentire Bartol. in dicta l. cuiusque. in versicu. item not. tex. vbi dixit, quod terapiens de manu familiæ condemnatum, vel condemnandum cum esset confessus de crimine, incidit in crimen læsæ maiestatis. quod dicit esse notandum. Quid autem sit in aliis vide ibi per eum. & ad idem vide Bal. & alios in l. aditos. C. de Episcop. audien. vbi Bald. versicu. si autem quis dicit, quod vadens ad carcerem & liberans detentum tenetur lege iulia maiestatis.

S V M M A R I V M.

An corrumpens imaginem proditoris principis pede altero suspensus incurrat crimen læsæ maiestatis.

Ad hoc vt quis crimine læsæ maiestatis teneatur requiritur quod princeps principaliter offendatur non secundo.

Q V A E S T I O L I X.

QVINQVAGESIMO NONO quæro: An corrumpens imaginem proditoris principis, quæ ad eiusdem proditoris infamiam picta erat, vt puta pede altero suspensa, incurrat crimen læsæ maiestatis? Dicas quod non: sed tantum punitur in quingentis aureis. l. si quis id quod. ff. de iurisdic. omnium iudic. & ibi doct. Et ita tenet Marti. de laude, in tract. suo de crimine læsæ maiestatis. q. xxvj. Et ratio huius decisionis esse potest: quia corrumpens dictam imaginem id non facit in iniuriam principis, sed vt amoveatur à conspectu populi illa imago tanquam ignominiosa familiæ illius: & licet secundo videatur etiam princeps offendi ex illo actu, tamen non habet ex hoc locum crimen læsæ maiestatis, quia illud locum habet, quando directe princeps offenditur, non quando secundo, vt late dixi supra quæstione decima septima, sub hac eadem rubrica.

SUMMARIVM.

Is cuius ope factum fuit vt exercitus principis in manus hostium incidat, crimen laesae maiestatis committit.

QVAESTIO. LX.

EXAGESIMO quæro: quid dicendum de eo, cuius opera, opéve, factum fuerit, vt principis, vel Reipublicæ exercitus proditoriè in manus hostium incidat, vel in hostium insidiis dilabatur? Dicas hunc crimen læsæ maiestatis committere, vt probat text. in l. iij. ff. ad leg. Iul. maiest. quod multis modis, astutiis, & coloribus fieri potest, vt dixit Math. de Afflict. in c. j. §. & bona committentium. col. vij. versicul. xxvij. nu. 87. in tit. quæ sint regal.

SUMMARIVM.

An attentans aliquid contra Rempubicam incidat in crimen laesae maiestatis.

- 1 Privilegium Reipublicæ Romanæ extenditur hodie ad ceteras Respublicas aliarum Ciuitatum.
- 2 Respublica maiestatem habere dicitur.
- 3 Veneta Respublica ob eius religionem, iustitiam, & legum obseruantiam, hucusque regnavit annis. 1129.
- 4 Venetæ urbis primordia iacta fuerunt anno Christi 421.
- 5 Venetorum Respublica totius Christianitatis decus & ornamentum.
- 6 Venetiarum ciuitas est omnibus communis Patria, vt olim Roma fuit.
- 7 Attentans aliquid contra Rempubicam Venetam, crimen laesae maiestatis incurrit.

QVAESTIO. LXI.

EXAGESIMO PRIMO quæro: An attentans aliquid cōtra Rempubicam, vel in eius præiudicium, incidat in crimen læsæ maiestatis: loquendo de Republicis nostri temporis, quia de Republica Romanorum non erat dubium l. j. ij. iij. & iij. cum sequentibus. ff. ad leg. Iul. maiesta. Dicas † quòd hodie extendimus priuilegium Reipublicæ Romanæ, ad cæte-

- ras Respublicas aliarum ciuitatum, de quo per Ioan. de Plate. & Lucam de pen. in l. Rempubicam. C. de iure Reipub. lib. xj. & tradit Nic. Boër. in tract. de custod. clau. col. vij. nu. 33. Et diximus supra in prin. huius tract. sub rubr. quotuplex sit maiestas.
- 2 Respublica † enim maiestatem habere dicitur, † vt videmus
 - 3 hodie in Republica Veneta, quæ ob eius religionem, iustitiam, & legum obseruantiam, iā annis centum viginti nouem supra mille durauit, computato præsentī anno Millesimo quingentesimo quinquagesimo. † huius etenim Inclytæ vrbis primordia anno Christianæ salutis quadrigesimo vigesimo primo fuisse testatur Sabellicus lib. j. primæ Decadis Historiæ Venetæ. † Estque venetorum Respub. totius Christianitatis decus & ornamentum. † & Ciuitas Venetiarum est omnibus communis Patria, vt olim Roma fuit, vt testatur Raphaël Cuma. in consil. lxxij. visis prædictis, in fin. & Restaur. in tract. de Imper.
 - 7 quæstione quinquagesima quarta. nu. 10. Ideo † iure merito attentans aliquid contra eam, crimen læsæ maiestatis incurrit.

S V M M A R I V M.

An falsificans principis Monetam incidat in crimen læsæ maiestatis.

- 1 Falsificantis monetam omnia bona fisco applicantur.
- 2 Domus in qua sit falsa moneta fisco applicatur, nisi esset alicuius viduæ, vel pupilli ignorantis, vel etiam impuberis scientis.
- 3 Moneta falsè fabricari in quibus casibus dicatur, remissiuè.
- 4 Fabricantes falsam monetam qualiter puniantur, remissiuè.
- 5 Quis primus fuerit, cuius nomen in moneta descriptum fuerit.
- 6 Moneta erat tempore legis antiquæ.
- 7 Moneta prima quæ fuit fabricata in mûdo, fuit facta per Thares patrem Abrahæ.
- 8 Lydi omnium primi (secundum Herodotum) numum aureum & argentum ad vtendum percusserunt.
- 9 Romæ Aureus Nummus percussus fuit anno vrbis. 642. & dictus est Ducatus.
- 10 Nummus Argenteus omnium primus signari docuit Phedon.
- 11 Nummum Aereum primus omnium Ianus signasse dicitur.
- 12 Nummus Aureus, quem Ducatum nuncupant, in ciuitate Venetiarum primo cudi cæptus est sub Ioannis Danduli Ducatu.

QVAESTIO. LXII.

SEXAGESIMO SECVNDO quero: an falsificans Regis vel principis monetam incidat in crimen læsæ maiestatis? Videtur dicendum quòd non, arguendo à diuersitate titularũ: nam in C. titulus de fals. monet. est separatus à titulo, ad leg. Iul. maiesta. Dicas tamẽ, quòd talis incidit in crimen læsæ maiestatis, per ea quæ voluit Bald. in l. ij. C. de fals. monet. vbi dixit, quòd falsificans monetam regis crimen læsæ maiestatis committit. subdens idem esse si aliquis subditus ciuitatis falsificaret monetam illius ciuitatis. quod sequitur Andr. Barba. in confi. lxx. incipiente. vbi Christus. col. xiiij. versic. & si ita videatur. in iiij. volu. Probaturs ista conclusio per text. expressum in l. si quis. C. de fals. monet. & ibidem tenet Saly. † hinc est, quod omnia bona falsificantis monetam principis fisco applicantur; vt est text. in d. l. si quis. Quinimo † & domus in qua fit falsa moneta fisco applicatur. l. j. C. de fals. monet. Bald. in l. si quis nummos. C. eo. tit. allegando Paul. de Leazar. in clem. pastoralis. de re iudic. Hoc tamen, quod dictũ est de Domo, fallit si dicta domus esset alicuius viduæ vel pupilli, qui de hoc ignari essent. Idem erit si talis domus esset impuberis etiam scientis, cum eius ætas quicquid videt ignoret l. j. §. domus. §. viduas. & §. impuberes. C. de fals. monet. Prædictam cõclusionem sequitur etiam Math. de Afflic. in cap. j. §. Monetæ. in titu. quæ sint regal. in vsibus feud. vbi ponit † in quibus casibus dicatur moneta falsè fabricari, & multa circa hanc materiam accumulatur, quæ transcribere non intendo, cum videre poteris. Et † qualiter puniantur fabricantes falsam monetam, latè ponit Iacob. de Beluis, in sua practica, in j. tit. in versi. falsarium. col. iiij. versi. iuxta præmissa. vbi discurret per singulos casus.

Quis † autem primus fuerit, cuius nomen in moneta scriptum traditur, Math. de Afflic. loco præallegato refert aliquos dicere, quòd fuit Imperator Philippus: allegado tex. in l. Quintus mutius. §. penult. ff. de aur. & argen. legat. Id tamen tex. ille haud dicit. Moneta tamen fuit ante Imperatorem Philippum. † Genesis enim cap. xxij. habetur quòd moneta erat tempore antiquæ legis: dicitur nanque ibi. Quadringentos solidos probatæ monetæ publicæ. Et dicit Alberi. in l. j. in princ. ff. de contrahen.

- 7 contrahen. emptio. se reperisse in scriptura authentica, † quòd prima moneta, quæ fuit fabricata in mūdo, facta fuit per Thares patrem Abrahæ, qui fuit optimus artifex; & eam fabricauit ad petitionem Regis Nini, qui Niniuæ regnauit; & quòd fuerunt primi nummi triginta quos ille fabricauit, hi qui dati fuere Iudæ per Iudæos pro traditione Iesu Christi seruatoris nostri. Herodotus † autem in j. volu. Histor. Roma. Lydos omnium primos nummum aureum, & argenteum, ad vtendū percussisse testatur. At † Romæ Aureus nummus, vt Plinius memorat, percussus fuit anno, vrbis 642. & dictus est ducatus à Ducatu Romano. Argenteum † vero numisma omnium primus, authore Strabone li. viij. Geographæ signari docuit Pheodon: Romæ autem Argenteus signatus est circiter annum. 483. vt testatur Eutropius in lib. ij. suarum Historiarum. In † AEre autem primum numisma Ianus signasse dicitur, in quo ab vna suam, ab altera vero parte Nauis imaginem signauit: vnde Ouidius lib. j. Fastorum sic scriptum reliquit.

*Multa quidem didici, sed cur Naualis in Aere
Altera signata est, altera forma Biceps?*

- Quid nam autem in causâ fuerit, quòd prædictum AEreum numisma sic signauerit declarat Polydorus Virgilius Vrbinas in suo libello de inuentoribus rerum lib. ij. cap. xx. In † alma autem Venetiarum ciuitate Aureus Nummus, quem Ducatum nuncupant, primo cudi cœptus est sub Ioannis Danduli Ducatu. qui Dux creatur de anno 1280. Teste Petro Marcello, in suo libro de vitis principum Venetorum in vita præfati Ioannis Danduli Ducis.

S Y M M A R I V M.

- An clericus coniurationem faciens contra Principem vel Rem-
publicam crimen lese maiestatis committat?*
- 1 Clericus non ligatur poenis civilibus.
 - 2 Clericus licet sit exemptus, à iurisdictione seculari (quod priuilegium est de iure diuino) non propterea desinit esse districtualis vel prouincialis sui principis.
 - 3 Clerici ratione vniuersalis dominij, quod habet princeps in regno suo, dicuntur naturaliter siue originariè esse de dominio, & ditione ipsius principis.

QVAESTIO LXIII.

EXAGESIMOTERTIO quæro: an clericus coniurationem faciens contra regem, principem, vel Rempubicam. crimen læsæ maiestatis committat? circa hoc videtur dicendum quòd non: quia clarum est, quòd clericus nō ha-

bet superiorem secularem principem, sed solum Ecclesiasticū. cap. at si clerici. de iudic. cum similibus. Ita voluit Pet. de Anch. in c. quatuor. de pœn. in vj. vbi dixit quòd † Clericus non ligatur pœnis ciuilibus, allegando tex. in clem. pastoralis. de re iudic. vbi laicus non subiectus Imperatori dictum crimen contra Imperatorem committere non potuit: ergo à fortiori, clericus in sortem domini assumptus. xij. quæstio. j. cap. duo sunt genera. Idem videtur voluisse Cardin. in cap. vergentis. de hæretic. vbi dixit, quòd clericus non incidit in pœnas l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. idem voluit Barba. in consil. xxj. in tertio volu. & Nicol. Boër. in tract. de seditios. in versic. præsuppono etiam sexto. nu. 3. faciunt quæ voluit Socin. in consil. xij. quæst. iij. in primo volum. Contrariam tamen partem veriore esse testatur idem Andr. Barba. in consil. lxx. incipiente, vbi Christus. col. xvj. post princ. in iij. volu. vbi ad hoc allegat text. in c. si quis laicus. xxij. q. v. vbi dicitur, quòd si episcopus, clericus, vel diaconus crimen læsæ maiestatis commiserit degradetur. & loquitur ille tex. de episcopo, clerico, vel diacono, qui regem offendunt. ad idem allegat Abb. in c. at si clerici in princ. in fin. verbis de iud. vbi allegando tex. in d. c. si quis laicus dixit, quòd si clericus, presbyter, vel Episcopus coniurationem faciant contra Regem, seu Dominum terræ degradatur: intelligens text. in d. cap. si quis laicus. loqui de actuali degradatione. Et ratio huius decisionis est: quia † licet Clericus ex clericali priuilegio sit exemptus à iurisdictione secularium, quod Priuilegium est de iure diuino, vt habetur per gloss. in cap. si Imperator. xcvi. distin. non propterea desinit esse districtualis, vel prouincialis sui principis: vt not. in c. fin. §. j. de offic. delega. in vj. Oldra. in consil. xxxij. quæstio est vtrum sacerdos. Et † ratione vniuersalis dominij, quod habet princeps in suo regno, clerici terrarum subditarū illi principi, non est dubiū quòd dicuntur naturaliter siue originarie esse de dominio & dictione ipsius principis, vt cōmuniter tenent doc. & ibi Io. And. in d. c. si. §. j. per illū text.

text. de offic. delegat. in vj. Istam opinionem tenet etiam præpositus, qui hanc quæstionem latissime examinat, respondendo etiam obiectis contrarium tenentium, in c. in primis. in §. de persona. colum. iiii. v. & vj. ij. quæstione. j. cuius dicta videre poteris.

S V M M A R I V M.

Recipiens literas ab hostibus an incidat in crimen læsæ maiestatis?

Q V A E S T I O L X I I I.

SEXAGESIMO QVARTO quæro, supra q. xx. sub hac eadem rubrica, vidimus qualiter mittens nuntium seu literas hostibus incidit in crimen læsæ maiestatis: quid modo dicendum de recipiente literas ab hostibus, an incidat in dictum crimen? Breuiter dicas quod non. Id enim iure cautum non reperitur, quod recipiens ab hostibus literas crimine læsæ maiestatis teneatur. nec text. in l. j. circa finem. ff. ad legem Iul. maiestatis. loquens de mittente nuntium, literasve hostibus, extendi debet ad recipientem hostium literas tanquam exorbitans. argumen. text. in l. si verò. §. de viro. ff. solu. matri. facit text. in c. odia restringi. de regul. iuris. in vj. & sic per prædicta tenuit etiam Matthæus de Afflict. in cap. j. §. & bona committentium. colum. vj. nume. 67. in titu. quæ sint regal. in vñbus feudo. facit illud Ouidij in episto. Aspicit acceptas hostis ab hoste notas.

S V M M A R I V M.

- 1 *An crimen læsæ maiestatis committi dicatur contra tyrannum.*
- 1 *Tyranni nulla maiestas dicitur.*
- 2 *Guelphæ & Gebellinæ partis nulla dicitur maiestas, cum sint nomina partialitatis.*
- 3 *Contra Tyrannum, qui communiter est tolleratus pro principe, & de facto principatum habet, committitur crimen læsæ maiestatis.*
- 4 *Tyrannum ob propriam vtilitatem non est licitum occidere: sed ob publicam.*
- 5 *Offendens Tyrannum, qui non habet iustum titulum, non incidit in crimen læsæ maiestatis.*
- 6 *Offendens Tyrannum, qui communiter tolleratur pro principe, licet de facto principatum habeat, incidit in crimen læsæ maiestatis.*

stat'is, nisi pro publica vtilitate eum offenderet.

- 7 Offendens Tyrannum, qui ciuitatem occupauit, postea fuit inue-
stitus de ea, incidit in crimen laesae maiestatis.
- 8 Tyrannus vnde dicatur.
- 9 Fortes reges olim tyranni vocabantur.
- 10 Tyrannus (secundum Gregorium) quis sit?
- 11 Tyrannus tacitus & velatus (vt est ille qui se fecit creari ve-
xilliferum, vel Confalonarium, siue ciuitatis custodem) iniusti-
tiam faciens expelli potest.
- 12 Federicus Barbarussa imperator, qui tyrannico more viuebat,
fuit per Innocentium quartum Pontificem maximum presente
sacro consilio imperatoria dignitate priuatus.
- 13 Tyranni etiam dicuntur qui propter partialitates ciuitatum fa-
ciunt se dominos.
- 14 Rex cum est iniustus tyrannus est.
- 15 Tyrannorum mores qui sint.
- 16 Occidens Regem seu Principem, qui tyrannice viuit, non incidit
in crimen laesae maiestatis: Et de iure diuino etiam puniendus
non esset.
- 17 Tyrannum occidere meritorium est.
- 18 Tyrannus primus omnium fuit Athenis Theseus.
- 19 Dionysius Siracusarum tyrannus, qui mortem metuebat, car-
bone candenti sibi capillos adurebat.

Q V AESTIO LXV.

EXAGESIMO QVINTO quæro: an cri-
men laesae maiestatis committi dicatur cōtra ty-
rannum, qui iurisdictionem sibi vsurpauit? Et
regulariter dicendum erit quod non. † Tyranni
enim nulla dicitur esse maiestas. Facit quod vo-

luit Bald. in consil. lix. licet elegāter. in j. volu. vbi dixit, † quod 2
partis Guelfæ, & Gebellinæ. nulla dicitur maiestas: cum sint no-
mina partialitatis, de quibus notatur in c. statutum. §. cum au-
tem. de rescript. & per Bar. in tracta. de Guelf. & Gebell. & hanc
opinionem tenuit Socin. in consil. cclxxv. colum. iij. in ij. volu.
allegat gloss. Ioan. Andræ. in capit. j. de Baptis. quæ dixit, quod
illa litera, quæ de Principibus loquitur, locum non habet in
dominis tyrannis Italix, qui de facto sibi iurisdictionem vsur-
pant: quam gloss. ibi sequuntur Doctor. præsertim Cardinal.
& Ioan. de Imol. Idem tenuit Socinus in consilio. lvij. in causa

- restitutionis. colum. v. nume. 16. in iiij. volu. & Alexand. in consil. xiiij. in vj. volum. hanc opinionem tenuit etiam Cardinal. in clemen. pastoralis. in princi. colum. vij. & præpo. in c. in primis.
- 3 §. de persona. nume. 25. ij. quæst. j. id tamen ¶ verum esse dicere, nisi esset talis Tyrannus, qui cōmuniter esset toleratus pro principe, & de facto principatum haberet, dicēs, quòd ita intelligit Salic. in d. l. quisquis. C. ad l. iul. maiest. & allegat not. per Bald. in l. ex hoc iure. circa princ. ff. de iust. & iur. & not. per Innocen. in cap. nihil de elect. idem voluit Imol. in dicta clemen. pastoralis. eolum. quarta. nume. 50. de sentent. & re. iudi. & hoc idem sentit Angel. in tract. malef. in verbo. *che hai tradito la tua patria*, in versicu. quæro aliquis congregat. nume. 3. versic. idem si contra dominos. vbi dixit, quòd committitur crimen læsæ maiestatis etiam quando offenduntur domini tyranni Italia: quia cum loco principis habeantur per not. per Bartol. in l. hostes. ff. de capt. & postlim. reuers. perinde est, ac si tale delictum contra principem esset commissum, tam contra delinquentium personas, quàm contra eius filios, vt in dicta l. quisquis. dicit tamen videndum Barto. in extrauagan. qui sint Rebel. in gloss. in verbo contra nostrum honorem. versicul. sed an hæc constitutio. vbi tenuit, quòd locum non habet crimen læsæ maiestatis: quod dicit Angel. credere verum esse proprie. Bart. tamen in tracta. de Guelf. & Gebellin. in versicul. secundum probatur
- 4 quòd ad propriam vtilitatem. num. 9. dixit, ¶ quòd ad propriam vtilitatem non est licitum Tyrannum occidere: secus ad vtilitatem publicam. In hac materia ¶ puto sic distinguendum esse ex mente doctorum: quòd aut loquimur de tyranno, qui iustum non habet titulum, & illum offendens non incidit in crimen læsæ maiestatis, & sic procedat prima opinio Bald. & aliorū supra relata. Aut ¶ loquimur de tyranno qui non cōmuniter tolleratur pro principe, licet de facto principatum haberet, & isto casu procedat quod voluit præposit. in dicto cap. in primis. in §. de persona. & alij supra allegati. Hoc tamen sane intelligerem, nisi quis pro publica vtilitate huiusmodi tyrannum offenderet, iuxta ea quæ dixit Bart. in d. tract. de Guelf. & Gebel.
- 7 loco supra allegato. ¶ Aut tyrannus ciuitatem quam prius occupauerat nunc titulo possidet, vt puta quia de ea fuit inuestitus ab Imperatore vel Pontifice, & isto casu illum offendens incidere in crimen læsæ maiestatis: quia, ex quo titulum habet

bet iuste principatū tenet. Vnde † autem tyrannus dicatur: Bar. 8
 in tracta. suo. de tyrannia. in princ. dicit, quòd tyrannus dicitur
 à tyros, Græcè: quod Latine fortis est, siue Angustia. † Vnde 9
 olim fortes reges tyranni vocabantur. Post accidit tyrannos vo
 cari pessimos & improbos reges. † Tyrannus vero, secundum 10
 Gregorium in libro xj. moralium. Is est, qui communi Reipu
 blicæ non iure principatur, & qui in ciuitate non iure principa
 tur tyrannus est: Imo ex defectu tituli dicitur tyrannus manife
 stus, vt habetur in tracta. de potest. secular. & eccle. quem som
 nium Viridarij vocant. capit. cxxxiiij. col. ij. numer. 8. Et Anto
 nius Corset. in tract. de potest. reg. in j. part. col. penulti. num. 13.
 dixit, † quòd tyrannus tacitus & velatus est ille, qui sub quo. 11
 dam velamine non iuste principatur in ciuitate, vel obtinuit si
 bi titulum fieri, cui nulla quasi iurisdictio competit, vt puta si
 se creari fecit vexilliferum, vel consalonerium, siue ciuitatis cu
 stodem: Talis enim tyrannico more viuens, & iniustitiam fa
 ciens expelli potest. allegat ad hoc Bald. in l. ij. colum. xij. versi.
 sed nunquid. C. de seruit. & aqua. Et † de Federico Imperatore 12
 Barbarussa nuncupato traditur, quòd, cum regnum tyrannico
 more viuens conquassasset, & regni homines seruili conditio
 ne viuere compulisset, fuit ab Imperio per Innocentium quar
 tum Pontificem maximum præsente sacro concilio imperato
 ria dignitate priuatus, vt habetur in cap. ad apostolicæ dignita
 tis. de sent. & re iudica. libro sexto.

Dicuntur etiam tyranni † hi, qui propter partialitates ci- 13
 uitatum faciunt se dominos. l. nemo exterus in fin. C. de iudæ.
 capitu. principatus. prima quæstione prima. † Et rex cum est 14
 iniustus Tyrannus est. Vt dixit Augustinus in libro de ciuitate
 Dei. † Tyrannorum vero mores sunt, iniustis legibus popu- 15
 lum opprimere, collectis, & tributis indebitis aggrauare, re
 bus propriis spoliare, muneribus indebitis angariare, ab in
 uadentibus hostibus subditos non defendere, & iniquos ma
 gistratus ad populorum excoriationem habere. ita dixit Paris
 de Pute. in præallegatio. tract. de sindica. in rubrica de Regum,
 Principum, & Ducum excessibus. in §. Rex autem. in princip.
 Et de his principibus, qui titulum habent, sed tyrannice
 viuunt, Prouerbio. capitu. 28. sic scribitur: Leo rugiens, &
 Ursus exuriens Princeps ipsius super populum pauperem. Et
 Esaiæ capit. decimo octauo: Scriptum est, Principes tui infideles
 socij furum.

- 16 † An autem occidens Regem, seu Principem, qui Tyrannice viuit, incurrat crimen læsæ maiestatis? Dicendum videtur quòd non: quoniam de iure diuino etiam puniendus non esset. accedat quòd habetur in lib. Iudic. cap. 4. & 5. vbi Ioel mulier Sisam regē interfecit, qui tyrannus erat, & tamen à Deo benedicta fuit, Dum enim impius occiditur Christo infunditur: & vbi abominatio aboletur satisfactio consecratur. xv. quæstione prima. cap. Nec is, ad idem facit quòd dixit Seneca in Hercule furente vbi sic ait. Nulla amplior magis victima Ioui mactari potest quàm
- 17 rex iniquus. † Quinimo & Thom. ij. secundæ, artic. penult. testatur, meritorium esse tyrannum occidere. & ita in rege tyranno videtur concludere Paris de Put. in d. tract. de syndic. loco præallego, in §. an liceat occidere regem. Vbi pro ista cõclusionē multa adducit, attamen in Concilio Constantiensi in xv. sessione. col. iij. vers. præcipua. damnatur opinio Ioannis Huis renentis licitum esse occidere quemlibet tyrannum, de quo plura scribit Restaurus Perusinus in tract. de imper. quæst. lxxxiij.
- 18 col. j. nu. 4. & sequētib. Tyrannus † autem primus omnium Athenis fuit Theseus: post eum Phalaris Agringēti: ac demum plures alij, quos enumerare potius laboriosum esset quàm subtile. Et mirum quippe, quòd, morte dignos se arbitantes, tyranni semper timent sibi mortem parari. Inde † Dionysius Syracusarum tyrannus cultros metuēs tonsorios tondi à filiabus voluit dum iuniores essent, cum vero adultæ factæ essent carbone candenti sibi capillos adurebat.

S V M M A R I V M.

An voluntas, quæ ad actum non venit, sine opere puniatur in crimine læsæ maiestatis.

- 1 Cogitationis penam nemo pati debet.
- 2 Voluntas in mente retenta nihil operatur,
- 3 Cogitatio sola quandoque punitur.
- 4 Attemptatio sola quandoque punitur.
- 5 Conatus solus quandoque punitur.
- 6 Voluntas sola quandoque punitur.
- 7 Expectatio sola quandoque punitur.
- 8 Intentio sola quandoque punitur.
- 9 Agressio sola quandoque punitur.
- 10 Ausus solus quandoque punitur.

11 *Solicitatio sola quandoque punitur.*

12 *Voluntas quid sit.*

13 *Cogitatio sola committendi crimen laesae maiestatis, cum qua voluntas concurrat, punitur, licet non sequatur effectus.*

QVAESTIO LXVI.

EXAGESIMO SEXTO quæro: an voluntas, quæ ad actum non venit, sine opere puniatur in crimine læsæ maiestatis? Dicendum videtur quod non: quia † cogitationis pœnam nemo pati debet. de pœnit. distinct. j. cap. cogitationis. & l. cogitationis. ff. de pœnit. † Et voluntas in mente re-
 tenta nil operatur. Bart. Soci. in l. cum quid. col. vlt. prope finem nume. 46. ff. si cert. petatur. Areti. in l. Titia. §. Item respondit el primo. in fine. ff. de verb. obligat. Et idem in l. pro hærede. ff. de acquir. hæredit. colum. j. Barth. Socin. consil. 131. in præsent. circa fin. Idem in l. Paulus nume. 1. ff. de rebus dubiis. Dicas tamen secus esse, in crimine læsæ maiestatis, in quo voluntas, quæ ad actum non deuenit, puniatur: per tex. in cap. verum. vj. q. j. & l. quisquis. in princip. ibi eadem enim seueritate. C. ad l. iul. maiest. vbi not. Doctor. & in cap. si quis. vbi Archid. colum. ij. in versic. in glo. non punitur. j. quæst. vj. vbi dixit notandum, quod † quandoque punitur sola cogitatio, vt in d. c. & in c. quisquis. † de pœnit. distinctio. j. † Quandoque sola attentatio punitur. c. si quis non dicam. eod. titu. & distinct. & xxxvj. q. ij. c. si quis non dicam. † Quandoque solus conatus punitur. xij. q. iij. c. quando multi. † Quandoque sola voluntas. xxvj. q. j. c. nuptiarum bonum. † Quandoque sola expectatio punitur. xij. q. ij. c. si forneraueris. † Quandoque sola intentio. de pœni. distinct. j. c. si quis cum telo. † Quandoque sola aggressio. cap. si quis necandi. eod. titu. & distinctio. † Quandoque solus ausus. cap. si quis pufatus. de pœnit. distinct. prima. † Quandoque sola sollicitatio. eadem distinct. cap. sollicitatores. facit pro conclusione supradicta tex. in clem. pastoralis. in verbo tracta. de re iudi. Hanc conclusionem tenuit etiam Matth. de Afflict. in c. j. §. & bona committentium. colum. ij. nume. 23. in viij. speciali. in tit. quæ sint regal. in vsibus feud. & habetur in c. j. §. si voluerit in tit. de cap. qui cur. vendidit. Et ratio huius decisionis assignari potest: quia † voluntas est deliberatio animi intelligentis & accedens id quod vult, secundum Bald. in l. in emptis. colum. iij.

verfic. modo venio ad quaestiones. C. de contrahenda emptio. & praesumitur durare nisi mutata probetur. l. fideicommissa. §. si rem. ff. de leg. iij. & ibi Barto. & Bald. in l. eum qui. ff. de probat. Corn. consil. 50. in ij. volum.

- 13 Idem dicendum est † de sola cogitatione committendi crimen praedictum, cum qua tamen cogitatione voluntas concurrat, ut probatur in dict. l. quisquis. in princip. ibi, cogitauerit. ad idem pondero tex. in d. l. quisquis. in §. emancipationes. in fin. ibi, quo primum memorati de ineunda factione & societate cogitarunt. faciunt not. in §. j. in gloss. in verbo, moliri. instit. de public. iudic. & in cap. sed pensandum vj. distin. & ita tenet Sigismundus Lofredus in consil. xxij. incipiente. Quando Lucas. col. iij. prope medium. nume. 8. & Iacobus de Arena in l. si quis non dicam rapere. C. de episcop. & cleric.

SVM MARI VM.

- 1 Carenti dolo an imputari possit crimen laesae maiestatis, & Dux Grauiua, qui ab inimicis Caesarea maiestatis coactus fuit arma sumere contra terras Imperij, à quo imperio feudum recognoscebat, & personaliter aggredi illas sub pena priuationis feudi praedicti & sui status, non propterea crimen laesae maiestatis incurrit.
- 2 Praeceptum panale inducit iustum metum.
- 3 Soluens ad praecceptum tyranni sponte soluere non dicitur.
- 4 Voluntas non exitus in maleficij spectatur.
- 5 Adulterans uxorem eius cum quo facta fuit pax, vel illi furtum faciens, pacem fregisse non dicitur, nec in pacis rupta penam incidisse dicitur.

QVAESTIO LXVII.

- EXAGESIMO SEPTIMO quaero: an crimen laesae maiestatis imputari possit carenti dolo? Breuiter dicas quod non l. j. ibi dolo malo. ff. ad leg. iul. maiest. ad idem tex. in extranag. ad reprimendum in principi. ibi, hostili animo. Ita tenet Andreas de Iser. in cap. j §. item si fidelis. quibus modis feud. amittat. Grammat. in consil. xxj. numero 39. faciunt quae late scribit solemniter doct. D. Carolus Ruin. praecceptor meus in consil. xxij. viso Themate. col. ij. vsque ad fin. ubi
- 1 consuluit, quod † Dux Grauiua, qui ab inimicis Caesarea maiestatis

testatis coactus fuit arma sumere contra terras imperij, à quo imperio feudum recognoscebat, & personaliter aggredi illas sub pœna priuationis feudi prædicti, & sui status, crimen læsæ maiestatis non propterea incurrit, ex quo † præceptum pœnale inducit iustum metum, vt habetur ex not. per Bart. in l. creditor. de solut. cum alijs ibidem per eum adductis: & maxime tex. in l. fin. §. j. & ij. ff. quod metus caus. & l. j. §. qui exonerandæ. ff. quarum rerum act. non datur. & facit tex. in l. fultinius. §. quid sit latitare. ff. ex quibus caus. in possesseat. facit quod voluit Abb. in consil. lx. in j. volu. col. penulti. vbi dixit, † quod ille, qui soluit ad præceptum tyranni, sponte soluere non dicitur. Et ad hoc plura adducitur Ruinus in præallegato consil. col. iij. facit tex. iuncta gloss. ibi, in extrauagan. qui sint rebel. in versu. machinatur. † voluntas enim non exitus in maleficijs spectatur. l. diuus. ff. ad legem Cornel. de sicar. faciunt etiam ad hoc ea quæ voluit idem Ruinus in consil. ij. primo quaritur. col. ij. nume. 4. in v. volu. vbi dixit, quod crimen læsæ maiestatis non incurrit quis, nisi quando dolo malo contra prosperitatem & securitatem principis, vt illum offendat, aliquid attentat. facit † quod dixit Bart. in d. l. diuus. ff. ad legem Cornel. de sicar. vbi voluit, quod facta pace cum aliquo adulterans eius uxorem, cum quo pacem fecit, vel illi furtum faciens, pacem fregisse non dicatur, nec in pacis ruptæ pœnam incidit: quia hoc non fecit animo iniuriandi, sed principaliter causa luxuriæ vel lucri. ad idem faciunt adducta per Aymon. Crauett. in consilio vj. col. xvij. versic. vij. arguitur. in j. volu. vbi plura adducit ad probandum, quod is, qui coacte aliquid fecit, rebellis dici non potest.

S V M M A R I V M.

1. *An non subditus machinans aliquid contra Principem crimen læsæ maiestatis incurrat? Qui Imperio non subest, licet aliquod feudum ab Imperatore recognoscat, si aliquid contra Imperatorem machinat, crimen læsæ maiestatis non committit.*
2. *Feudum non dat Imperium Domino feudi in feudatarium.*
3. *Licet ratione delicti vel contractus quis sortiatur forum illius Principi sub quo deliquit vel contraxit, non propterea efficitur ex hoc eius subditus.*
4. *Licet quis secundum leges ratione feudi sortiatur forum coram Domino feudi, tamen proprie non est subditus Domini feudi si sub eius Domitio non habet Domicilium.*

- 5 Clericum recognoscētem feudum à Principe seculari, coram quo forum sortitur ratione feudi secundum leges, nullus dixerit esse illius subditum si in Dominio ipsius Domiciliū non habet.
- 6 Non subditus subditos Imperatoris vel alterius Principis scilicet, ut à suo Principe rebellarent, tenetur crimine læsæ maiest.
- 7 Licet ratione Delicti nō subditus efficiatur subditus, non tamen adeo subditus efficitur, ut dicatur cōmittere crimē læsæ maiest.
- 8 In crimen læsæ maiestatis agitur de publico interesse.
- 9 Subditus naturali iure tenetur ad obedientiam Principi suo.
- 10 Licet subditus Papæ offendendo Imperatorem non committat crimen læsæ maiestatis quo ad Imperatorem, attamen dictum crimen incurrit respectu Papæ.
- 11 Feudū tenens ab Ecclesia offendens Impe. qui est confed. Papæ, feudo illo privari debet ab Ecclesia à qua illud recognoscebat.

QVÆSTIO LXVIII.

- EXAGESIMO OCTAVO quæro: an non subditus aliquid machinans, contra principem, cui subditus non est, crimen læsæ maiest. incurrat? Dicas quòd non. Ista conclusio probatur per tex. in clem. pastoral. de re iudic. & ibi doct. ubi dicitur, quòd licet Robertus Siciliæ Rex teneret quoddam feudum ab Imperatore, non propterea ex eo, quòd contra Imperatorem machinatus fuerit, potuit ab ipso Imperatore damnari de crimine læsæ maiest. cum ipse esset subditus Ecclesiæ. Hanc conclusionē tenuit Bal. in l. ij. C. de fals. mone. Oldr. in consil. xliij. quæritur utrū citatio. col. ij. versic. circa sextam.
- 1 ubi concludit, † quòd is, qui Imperio non subest, licet aliquod feudum ab Imperatore recognoscat, si aliquid contra Imperatorem machinatur, crimen læsæ maiest. cōmittere non dicitur:
 - 2 quia † feudum nō dat Imperiū domino feudi in feudatarium. concessio enim feudi est quidam contractus, in quo quis alteri obligatur, non autem Imperium concedit: alleg. not. per Innocent. in cap. postulasti. de foro compet. ad hoc facit tex. in d. clementina pastoralis. de re iudic. per quem tex. dixit præpos. in cap. imprimis. in §. de persona: quòd licet in aliquo particulari iure, ut puta feudi, vel delicti, quis efficiatur de foro alicuius principis: tamen si ratione domicilij vel originis non sit subditus dicti principis crimen læsæ maiestatis committere non dicitur offendendo principem ipsum: & communiter doct.

doct. sentire testantur in d. clementina pastoralis. & rationem assignant : quia, † licet ratione delicti vel contractus quis for- 3
 rum sortiatur illius principis sub quo deliquit vel contraxit,
 non propterea efficitur ex hoc eius subditus. gloss. est commu-
 niter approbata in clemētia vñica. in verbo, subditos. de foro
 competen. & per Decium in cap. Ad nostram. col. j. versic. quis
 autem dicatur. de appella. Sic de feudo dicemus, quòd † licet 4
 quis secundum leges ratione feudi forum sortiatur coram do-
 mino feudi, tamen proprie non est subditus domini feudi, si
 sub eius dominio non habet domicilium : vt probatur in cap.
 transmissa. & in cap. verum. de foro competenti. † patet etiam 5
 in clerico recognoscente feudum à principe seculari, coram
 quo forum sortitur ratione feudi, vt in illius curia iuxta leges
 feudorum iudicetur, & tamen nemo diceret clericum esse il-
 lius subditum, si in dominio illius principis, à quo feudum te-
 net, domicilium non habet, siue originem.

Et quòd non subditus non dicatur committere crimen læsæ
 maiestatis tenuit etiam Bald. in consil. cx xxix. in j. volu. idem
 in l. nihil. C. de manum. vindi. & in l. si omnes. §. si verò. C. de
 episc. & cleri. & in l. data opera. col. penul. C. qui accus non pos.
 Grammat. voto. x. num. 31. Imol. in d. clemen. pastoralis. col. ij.
 nu. 28. vers. Nota tertio. idem tenuit D. Hippolyt. Marfil. præ-
 ceptor meus in l. de minore. in princi. col. ij. vers. Adde in hoc
 crimine. ff. de quæst. idem tenuit D. Carol. Ruinus & ipse præ-
 ceptor meus in consil. xxij. viso Themate col. ij. versic. sed istis 2
 non obstantibus. nume. 6. in j. volu. idem tenuit Nicol. Boer.
 in tract. suo de seditios. in §. præsuppono etiam. num. 2. & And.
 Barba. in consil. lxx. vbi Christus. col. ij. versic. & si ista. in iiij.
 volu. Cæpol. in consil. xvij. col. v. versic. sed in contrarium. Et
 hoc etiam tenui in cap. ad nostram in j. col. in addit. ad lectu-
 ram Decij de appella. Lucas de pen. C. de conduct. & procurar.
 seu exact. prædior. fiscal. col. ij. versic. An scilicet crimen læsæ
 maiestatis. lib. x. ad idem Ioan. Igñeus in l. necessarios. §. non
 alias. num. 4 17. ff. ad Syllan. ad idem Mart. de laude, in trac. de
 crim. læsæ maiest. q. xxij. Limita tamen hanc cōclusionem non
 procedere, quando non † subditus subditos Imperatoris, vel 6
 alicuius principis, ad defectionē contra suum principem solici-
 tauit, vt à suo deficerēt principe, rebellarentque etiam eo casu
 tenebitur crimine læsæ maiestatis talis. ita limitat idem Ioan.
 Igñeus. in d. §. non alias. nu. 4 17. supra allegat. pro qua limita-

- rione adducit in argum. tex. in l. vtrum. ff. ad legem Pompe. de
 parricid. ibi. proinde conscij & extranei eadem pœna. & tex. in
 §. alia. instit. de public. iudic. ibi. vel conscius criminis existens.
 & ibi not. Ioan. faber. Ista limitatio iudicio meo de iure non
 procedit: quia ea ratione non subditus crimen læsæ maiestatis
 non committit, quia illi principi, contra quem est machinatus,
 ratione domicilij vel originis fidelitatem non debet; & pro-
 pterea, cum illius maiestati non sit subditus, tale crimen non
 incurrit. Nec iura allegata per Ignem probant dictam limi-
 tationē. nam tex. in l. vtrum. ff. ad leg. Pomp. de parricid. dicit,
 quod conscius parricidij eadem pœna punitur etiā si sit extra-
 neus. & est ratio quā ponit ibi glo. in verbo efficiendi. videlicet,
 quia etiam extranei si occidāt, pœna legis Corneliæ tenentur;
 & agentes & consentientes pari pœna puniuntur. Sortitur
 enim ibi forum extraneus cōsentiens parricidio ratione deli-
 7 cti. Sed † licet ratione delicti non subditus efficiatur subditus
 l. j. C. vbi de crimi. agi. opor. non tamen adeo subditus effici-
 tur, vt dicatur committere crimen læsæ maiestatis, vt dixit
 Matt. de laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. xxij. Alia etiam
 8 ratio reddi potest, † quia in crimine læsæ maiestatis agitur de
 publico interesse: ex morte enim & læsione principis totus
 status patriæ concutitur, vt dixit Deci. consil. cccc. col. fin. nu.
 29. in iij. vol. in casu vero l. vtrum ad legem Pomp. de parricid.
 agitur de interesse priuato, hoc est de iniuria priuato facta:
 9 Præterea † subditus naturali iure tenetur ad obedientiā prin-
 cipi suo. Paul. ad Roma. cap. xij. non sic non subditus, qui eam
 maiestatem reuereri non tenetur cui subditus nō est, vt inquit
 Bart. in extrauag. ad reprimen. in verbo, Rebellando. in versic.
 quid si aliquis homo de terris ecclesiæ. dum reddit rationem,
 quare Rex Robertus non potuerit condemnari ab Imperatore
 de delicto contra eum commissio pro crim. læsæ maiesta. Ad
 tex. in §. alia. institut. de public. iudic. qui idem dicit, responde
 10 modo præmisso. Dicastamen † quod licet subditus Papæ of-
 fendendo Imperatorem non committat crimen læsæ maiesta-
 quo ad Imperatorem, vt in d. clementi. pastoralis. de re iudic.
 attamen dictum crimen incurrit respectu Papæ: nam cum Im-
 perator sit fidelis, & confidatus Papæ, & ab eo coronatus, tan-
 quam confidatum principem Papæ offendens crim. læsæ ma-
 iesta. committit, non ramen de dicto crimine tunc Imperator,
 sed Papa seu eius iudex cognoscet, ita voluit Bar. in d. extraua-
 gantia

ganti ad reprim. in verbo rebellando. in dicto versu. quod si aliquis homo de terris ecclesie facit. quod voluit Bal. in l. j. versu. quadragesimo secundo quarto. ff. de rerum diuis. vbi dixit. quod tenens feudum ab ecclesia offendens Imperatorem. qui est confederatus papae. feudo illo priuari debet ab ecclesia. a qua illud recognoscebat. Idem voluit Sigismun. Lofred. in consil. v. Omis-
sa facti serie. colum. viij. circa princ. nume. 33. & nume. 34. adde etiam quae dixi supra quaest. viij. sub hac eadem rubr.

Quis de crimine laesa maiestatis cognoscere possit.

S V M M A R I V M.

- 1 Principi soli reservata est cognitio criminis laesa maiestatis.
- 2 In Regno Franciae solus Rex cognoscit de crimine laesa maiestatis.
- 3 Principes si concedant ad tempus alicui Baroni siue Capitaneo merum & mixtum Imperium in aliqua Ciuitate, Terra, vel Castro cum omnibus prouentibus, in tali generali concessione cognitio criminis laesa maiestatis non venit.
- 4 In generali concessione meri & mixti Imperij, nunquam censetur concessa punitio criminis laesa maiestatis, falsa moneta, & heresis.
- 5 Reservari consuevit censentur reservata etiam si non sit expressum.
- 6 In generali concessione facta alicui per Regem de omnibus Regalijs, non venit cognitio criminis laesa maiestatis contra ipsam Regem.
- 7 Nec minus ea quae ipsi Regi in Priuilegium Regiae Coronae reservantur.
- 8 Si castrum alicui imperpetuum per Regem concederetur, videtur concessum merum Imperium & omnia quae penes Regem concedentem erant, quae talia erant quae per subditum possideri possunt.
- 9 In Ciuitate Venetiarum cognitio criminis laesa maiestatis, falsa moneta, & sodomia, spectat Illustrissimo Decemvirali Consilio solo.
- 10 In Regno Neapolitano sola magna Curia Vicaria cognitionem habet de crimine laesa maiestatis.

- 11 *An Imperator vel habens authoritatem ab eo possit procedere contra sibi non subditum, ex eo quod machinatus fuerit contra se vel eius Imperium.*
- 12 *An si clericus committat crimen læsæ maiestatis in Principem secularem Iudex laicus procedere possit contra eum.*
- 13 *Clericos deprehensos in quibuscunque criminibus etiam Atrocissimis, non licet alicui Principi seculari Iudicare.*
- 14 *Clericatus est de iure diuino.*
- 15 *Clerici de iure diuino ab Imperatore exempti sunt.*
- 16 *Princeps secularis etiam in crimine læsæ maiestatis non potest procedere contra Clericum. Nisi ratione feudi quod ab eo teneret.*
- 17 *Imperator Henricus, qui fecit Extravagantē ad Reprimendū quosdam Episcopos propter Rebellionem suis feudis priuauit.*
- 18 *Tex. in l. quisquis in §. filij vero. C. ad legem Iul. maiestatis. non comprehendit filios clericos.*
- 19 *Reprobatur Consuetudo Anglicana, quod Rex possit cognoscere & Iurisdictionem habere in clericos solutos in actionibus civilibus etiam mere personalibus vel criminalibus ubi agitur civiliter.*
- 20 *Domini Veneti ex indulto eis concesso à diuersis Romanis Pontificibus in Atrocioribus procedere possunt contra quoscunque clericos in sacris ordinibus constitutos, tam seculares quam regulares etiam ordinum mendicantium.*
- 21 *An clerici qui pensionem habent super fructibus alicuius beneficij Ecclesiastici dicantur beneficiati. remissiue.*
- 22 *Iudices ordinarij Clericorum in crimine læsæ maiestatis erunt hi quibus id oneris iniunctum erit à Pontifice.*
- 23 *Concilium generale de crimine læsæ maiestatis ab episcopo commisso iudicare poterit.*

I

IDIMVS supra qualiter & à quibus crimini læsæ maiestatis committatur: Nunc opere preteritum est videre, cui spectet huius criminis per-
 scrutatio, cognitio, & punitio: † Et dicendum est quod soli principi, quia id est de reseruatis sibi, vt habetur per Matthæum de Afflictis in capit. primo. in §. & bona committentium. columna secunda. numero 18. in titul. quæ sint regalia. in vsibus feudorum. & habetur etiam in tractatu, de potestat. secular. & Ecclesia. incerti authoris, quem

quem Somnium viridarij nuncupant. capit. clxxxix, in verbo, miles. nu. 3. † Et in regno Franciæ solus Rex cognoscit de huiusmodi crimine, scribit Nicol. Boër. in tract. de sedition. in vj. præsupposito. nu. 20. & 21. Hinc est, quòd si † princeps concedat ad tempus alicui Baroni, siue Capitaneo, merù & mistum imperium in aliqua Ciuitate, Terra, vel Castro, cū omnibus prouentibus, in tali generali concessione cognitio criminis læsæ maiestatis non venit. ita scribit Matth. de Afflict. loco præallegat. versic. xx. vbi dixit, † quòd semper in huiusmodi concessione censentur reseruata principi concedenti punitionē criminis læsæ maiest. falsæ monetæ, & hæresis, dato quòd in generali concessione non fuisset exceptū de eis, per text. in cap. cum M. Ferrariensis. de const. quem text. dixit ibi Bald. esse ad hoc meliorem quàm sit in iure ad probandum, quòd † consueta reseruari, censentur reseruata etiam si non sit expressum. ad idem Luc. de pen. in l. j. C. de priuileg. scholar. lib. xj. secus tamen quando non ad tempus, sed perpetuo essent concessa aliqua regalia in territorio, nam tunc veniūt regalia de quibus in tit. quæ sint regal. in vsibus feud. vt voluit Pau. de Cast. in consil. ccxxvij. ad primum. circa fin. refert & sequitur Felin. in dicto capit. quæ in ecclesiarum. de constit. † Dicas tamen, quòd etiā isto casu non veniret cognitio criminis læsæ maiestatis cōmissi cōtra ipsum regem concedentē omnia regalia, † Nec minus cōprehenderet talis concessio ea quæ ipsi regi in priuilegiū regiæ coronæ reseruantur, vt voluit Luc. de pen. in dicta l. j. C. de priuileg. scholar. lib. xj. quem sequitur Matth. de Afflict. loco præallega. Si verò † Castrum alicui in perpetuum concederetur, videtur concessum merum imperium & omnia quæ penes Regem concedentem erant; quæ talia erāt, quæ per subditum possideri possunt, alia vero quæ principis personæ cohærēt. vt cudere monetam, condere leges, cognoscere de crimine læsæ maiestatis, & similia, concessa nō videntur, vt tradit idem Lucas de Pen. in dicta l. j. C. de priuileg. scholar. & in l. j. C. de vetera. lib. xij. & habetur per Sigismun. Lofredi. in consil. xxiiij. vertitur in Regia. col. ij. versic. & per hoc ultra. Hinc est quòd in alma † Ciuitate Venetiarum cognitio criminis læsæ maiestatis spectat Illustrissimo Decemuirali Consilio, quod Consilium vti supremum de tali delicto, ac etiam falsæ monetæ, & nefando crimine sodomix, solus cognoscit. In regno † autem Neapolitano sola magna curia Vicariæ de hoc crimine cognitionem habet, vt testatur

Matth.

Matth. de Afflict. in capit. j. in §. & bona committentium. numero 46. in titul. quæ sint regal. in vñibus feudor.

- 11 Sed quæro: an † Imperator, vel habens authoritatem ab eo, procedere possit contra sibi non subditum ex eo, quòd machinatus fuerit contra se, vel eius imperium? Distingue, aut talis delinquens fuit deprehensus vel ad eum remissus, & isto casu Imperator vel habens authoritatem ab eo procedere poterit contra alienū subditum, vt puta Ecclesiæ ratione delicti commissi. Aut reus talis criminis erat absens, & tunc Imperator siue habens authoritatem ab eo contra talem absentem procedere non poterit, vt probatur per text. in Clement. pastoralis. de re iudic. ita voluit Bartol. in extrauag. qui sint rebel. in verbo, rebellando. in versic. sed an contra hominem. nume. 10.

- 12 Sed quid erit dicendum, si † clericus crimen læsæ maiestatis committat contra principem secularem, verum iudex laicus procedere possit contra eum? Dicendum quòd non, iudicibus enim secularibus in clericos nulla est attributa iurisdictio, siue potestas. cap. Nullus iudicum. cap. at si clerici. & cap. cum non ab homine. de iudic. facit quòd dixit Deci. post alios. in dicto cap. at si clerici. in fin. princip. vbi voluit, † quòd non liceat regi nec alicui principi seculari iudicare clericos, siue in furto, siue in homicidio, vel periurio, seu in quibuscunque aliis criminibus deprehensū fuerint: & hoc dicit locum habere in quolibet delicto etiam atrocissimo. Et ideo doct. maximè Ioan. Andræ. in cap. vergentis. in versic. conseruata. de hæretic. dicunt, quòd clerici exempti sunt à iurisditione Imperatoris. ad idem facit
- 14 text. in cap. Bonæ. ix. distinct. † Est enim clericatus de iure diuino, vt per Abb. in cap. solitæ benignitatis. in versic. Nota ibi
- 15 pontifex. de maior. & obediens. vbi Abbas dicit, † quòd clerici de iure diuino ab Imperatore exempti sunt: nam eo ipso quòd quis ordinatur in clericum efficitur res sacra, & in sortem domini transfertur. xij. quæst. j. cap. cui portio. & quòd clericatus sit de iure diuino not. etiam gl. in cap. si Imperat. xcvi. distinct. & habetur per præpos. in capit. imprimis. §. de persona. col. ij. nume. 6. ij. quæstio. j. Erit ergo ex præmissis conclusio, quòd
- 16 † etiam in crimine læsæ maiestatis princeps secularis contra clericum procedere non poterit. Hanc opinionem tenuit Bart. in extrauagan. ad reprimen. in versic. conditionibus. vbi dixit, quòd iudex laicus in dicto crimine non potest procedere contra clericum, Nisi ratione feudi quod ab eo teneret, per text. in

in cap. verum. de foro competen. & text. in auth. statuimus. C. de episcop. & cleric. Dicens, † quòd Imperator Henricus, qui fecit illam extrauagantem, quosdam episcopos propter rebellionem suis feudis priuauit. & ita tenuit etiam Signorol. de Homodeis. in consil. xxj. statuto ciuitatis. colum. ij. Restaur. in tract. de Imperat. quæst. cj. col. fin. nume. 10. facit pro ista conclusione † quòd dicunt doct. in l. quisquis. C. ad legem iul. ma- iesta. vbi volunt, quòd text. in §. filij vero. non comprehendat filios clericos. quòd etiã tenuit Archid. in cap. si quis. vj. quæst. j. de quo dicam infra in titu. de poen. quas fil. incur. patr. committente crim. læsæ maiesta. quæst. xj. facit decisio Rot. nu. 839. incipit, vtrum valeat. in antiq. secundum vero modernam impressionem est decisio x. in rubrica de cõsuetudine. vbi per plura fundamenta † reprobatur consuetudo Anglicana quòd Rex possit cognoscere & iurisdictionem habere in clericos solutos in actionibus ciuilibus etiam mere personalibus, vel criminalibus vbi agitur ciuilitè.

Fallit prædicta conclusio, † quando princeps secularis haberet priuilegium à sede Apostolica, quòd in dicto crimine posset etiam contra clericos procedere, vt habent Domini Veneti à diuersis Romanis Pontificibus, quorum priuilegia pluries vidì, & legi. Est namque ipsis indultum, quòd in Atrocioribus, vt puta in crimine læsæ maiestatis, falsæ monetæ, ac in nefando crimine sodomiz, procedere possint contra quoscumque clericos in sacris ordinibus cõstitutos tam seculares quàm regulares etiã ordinum mendicantium. In ceteris vero criminibus ex indulto Clementis. vij. procedere possunt cõtra clericos, dummodo non sint in sacris ordinibus constituti, vel beneficiati. † An autem clerici, qui pensionem habent super fructibus aliquius beneficij ecclesiastici, dicantur beneficiati, dixi in tract. meo de pension. Ecclesiast. quæst. xciiij. ibi videre poteris. Et idem esse in regno Neapolitano testatur Math. de Afflict. in sua gl. super constit. Regni. lib. j. in tit. vbi clericus pro malef. debeat conueniri, vbi dixit, quòd vigore dictæ constitutionis clericus pro crimine læsæ maiestatis poterit à iudice laico puniri. Ordinarij † ergo iudices clericorũ in tali delicto puniendo erunt hi, quibus id oneris iniunctum erit à Pontifice. † Et etiam generale Concilium de tali crimine ab episcopo commissio iudicare poterit, vt factum fuit in synodo Toletana xvj. celebrata de anno 693. sub Rege Flauio Egica, à quo synodo

Sisbertus Toletanæ sedis episcopus loco, & honore ac omnibus suis bonis priuatus, & regi prædicto applicatis, in exiliūque perpetuum missus fuit ex eo, quod præfatum regem non solum regno priuare, sed simul cum aliis complicitibus interimere proposuerat: quod referunt moderni Hispani in eorum practica criminali canonica in cap. cx. in verbo læsæ maiestatis Rei.

Qualiter in crimine læsæ maiestatis procedatur.

S V M M A R I V M.

- Quibus modis procedatur in crimine læsæ maiestatis?*
- 1 *In criminibus Tripliciter procedi potest, per viam Accusationis, Denuntiationis, & Inquisitionis.*
 - 2 *Regulariter ad Accusationem criminis deuenitur, cum illud ad actum deducitur.*
 - 3 *Accusatio in Crimine læsæ maiestatis, etiam Delicto non consummato, neque ad actum deducto, admittitur.*
 - 4 *Accusatio quid sit?*
 - 5 *Inscriptio ad pœnam talionis in criminis læsæ maiestatis accusatione non est necessaria.*
 - 6 *Hodie de Consuetudine inscriptio ad pœnam Talionis recessit ab Aula.*
 - 7 *Inscriptio hodie nō est in vsu de iure civili, secus de iure canonico.*
 - 8 *In curia Romana, vbi quis impetrat beneficium per priuationem alterius ex aliquo crimine non datur sibi signatura quo ad priuationem, nisi vt se inscribat ad pœnam talionis.*

Q V A E S T I O I.

PRIMO quæro: quibus modis procedi possit contra inculpatum de crimine læsæ maiestatis? Dicas procedi posse tripliciter: videlicet per viam accusationis: inquisitionis: & denuntiationis: vt est de hoc text. in extrauag. ad reprimen. post principium vbi Bar. & tradit Andr. de Isern. in capit. i. §. & bona committentium. in titu. quæ sint regal. in vsibus feudor. & ibidem Matth. de Afflict. col. ij. nume. 26. in fin. Nec id speciale est in crim

crimine læsæ maiestatis, †quia & in aliis criminibus similiter
 procedi potest via accusationis, denunciationis, & inquisitionis,
 ut per Specul. in titu. de accusa. in princ. per accusationem
 scilicet, ut in l. cum suppositi. C. ad legem Cornel. de fals. & l.
 iij. C. ad legem Fla. de plagi. per denunciationem l. ea quidem.
 C. de accus. per inquisitionem, ut in l. congruit. ff. de offi. præsi.
 Et † licet regulariter ad accusationem criminis deueniatur cum
 illud ad actum deducitur, alioquin cogitationis nemo poenam
 mereatur, nec ex eo accusatio procedat, ut de poenit. diffin. j. c.
 cogitationis. & l. cogitationis. ff. de poen. ut tradit Specul. loco
 præalleg. † Attamen in crimine læsæ maiestatis accusatio ad
 mittitur de dicto crimine etiam non consummato, neque ad
 actum deducto, ut probat tex. in l. quisquis. in princ. C. ad legem
 Iul. maiesta. & dixi suprâ q. lxxvj. sub titu. qualiter & à quibus
 crimen læsæ maiest. commit. † Quid autem sit accusatio? Dicas
 quoddam nihil aliud est, quam ius prosequendi vindictam publi-
 cam, Insti. de publi. iudi. in princ. vel dic. quoddam accusatio est de-
 latio alicuius criminis ad vindictam publicam in iudicio legiti-
 tima interueniente descriptione: ita communiter diffiniunt
 accusationem Doct. ut testatur Feli. in Rubri. de accusa. versicu.
 quæro quid sit accusatio. & accusare secundum Azonem in sum-
 ma, in titu. C. de his qui accus. non possunt. nihil aliud est, quam
 reum criminis per libellum deferre. Ad idem Hosti. in summa
 in titu. de accus. extra. in princ. ubi dixit, accusationem esse cri-
 minis alicuius hominis apud iudicem competentem legitime
 facta delatio. addit inscriptione interueniente. † Hanc tamen
 inscriptionem ad poenam talionis: dicas necessariam non esse
 in accusatione criminis læsæ maiestatis: Imò dicas, † quoddam
 die de consuetudine inscriptio ad poenam talionis recessit (ut
 aiunt) ab Aula. Ita dixit Angel. & post eum Salic. in l. qui cri-
 men. C. qui accus. non possunt. & idem Salic. in authen. sed nouo
 iure. per illum tex. C. de adulter. Barto. in l. si cui. in princ. ff. de
 accus. & Præposi. in cap. j. ij. quæst. viij. col. iij. in versicu. etiam
 si accusatio. ubi ponit, quid sit de iure canonico, & de stylo cu-
 riar. & idem Præposi. in cap. per scripta. in §. libellorum. col. si.
 in versicu. glossa super verbo. ubi dixit, † quoddam inscriptio hodie
 non est in usu de iure civili. Allegat Angel. in tractatu de
 malefic. in verbo, nec non ad querelam. in princip. secus tamen
 de iure canonico: subdens, † quoddam ubi quis impetrat benefi-
 cium per priuationem alterius ex aliquo crimine, non datur

sibi signatura quo ad priuationem, nisi vt se inscribat ad poenam talionis, & ita quotidie seruari in curia Romana testatur.

S V M M A R I V M.

An quando proceditur per viam accusationis sit necessarius libellus accusatorius?

1 *Accusare quid sit.*

2 *Tam in criminibus publicis quàm priuatis requiritur libellus accusatorius in scriptis.*

Q V A E S T I O I I.

E C V N D O quæro, an quando proceditur per viam accusationis, sit necessarius libellus accusatorius? videtur dicendum quòd non, per text. in dicta extrauag. ad reprimen. vbi dicitur, quòd in hoc crimine procedi debet summarie, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij. Contrarium tamen dicas verius esse, quòd imò libellus accusatorius requiratur. ita tenuit Bart. in dicta extrauag. in sua glos. in d. verbo; summarie. quod verbum exponit summarie, id est breuiter, non diminutiuè. Vnde dicit, quòd requiritur libellus accusatorius, & ita plene formatus sicuti quando ordinariè proceditur: quia in tali casu in procedendo nil de substantialibus omitti debet. Idè tenuit Lucas de Pen. in l. quisquis. col. j. in fi. in versicu. quid si quis accusat. C. de petit. honor. subla. lib. x. allegatur tex. in l. si quis in hac. in fi. C. de episcop. & cleric. & tex. in l. iij. C. ad leg. lul. maiestatis. ibi, accusationem suam. & l. fin. eod. titu. in fin. ibi, arguatur. vbi glos. exponit, id est, argutè accusetur. & l. eorum. C. de iure fisci. lib. x. † Accusare enim nihil aliud est quàm per libellū aliquē de crimine corā iudice deferre, vt dixit Azo loco suprā allega. ad idem vide latè Præposi. in c. j. col. iij. in versicu. ponitur in diffinitione accusationis. ij. q. viij. & idem ibidem col. vj. in versicu. Et dum subiicit. nu. 18. vbi dixit, † quòd siue simus in criminibus publicis, siue priuatis, requiritur libellus accusatorius in scriptis l. penult. & l. fina. C. de accusa.

S V M M A R I V M.

1 *Forma libelli in crimine lese maiestatis,*

- 2 Dies commissi delicti an sit necesse quod exprimatur in libello accusationis.
- 3 Iudex quando cogere possit accusatorem ad exprimendum diem commissi delicti.
- 4 Iudex aduertere debet ne expressio diei calumniosè petatur.
- 5 Dies instituta accusationis notandus est in porrectione libelli accusatorij.
- 6 Processus non valeret si non appareret de die productæ accusationis.
- 7 Inquisitio valet etiam quod non appareat de die qua porrecta fuit.
- 8 Procedere sine sollemnitate, & repentine, est Regum & Principum.
- 9 Ordinuarie procedere in crimine læsæ maiestatis quando dicatur.
- 10 Quomodo sit procedendum quando mandatur in causa procedi de plano.

QVÆSTIO III.

TERTIO quæro, qualiter formabitur dictus libellus in crimine læsæ maiestatis? Specul. in titu. de hæret. in versicu. Cæterum. cum crimen læsæ maiestatis dicit, huiusmodi libellum formari debere hoc modo, videlicet, † Propono ego N. contra B. quod ipse hoc anno, mense tali, imperante tali Imperatore semper Augusto, cum talibus scelestem iniuriam factionem de nece ipsius Imperatoris in tali vrbe, in domo sua propria, in prima camera ipsius domus, super quo cum vobis accuso & peto ipsum lege Iulia maiestatis puniri, & ad poenam ipsam sententialiter condemnari. Ista forma traditur in c. per scripta. in §. libellorum. ij. q. viij. & latè ibi ponunt Doct. maximè Præposi. ad idem text. in l. libellorum. ff. de accusatio. & ibi larè Bartol. † Dies autem commissi criminis non est necesse quod exprimatur in accusationis libello, vt dicunt Doct. in dicto §. libellorum. vbi Præposi. col. j. in versicu. nota quod sufficit. Hoc tamen intellige, nisi essemus in casu in quo certa dies faceret aliquid commissum. tali die esse delictum quod aliàs non esset, vt dixit Bart. in l. non solum. §. sed vt reprobari. ff. de noui oper. nuncia. Ant. & Abb. in c. ij. per illum text. de

- resti. spol. quos sequitur Præposi. in dicto §. libellorum. col. j. in
 3 præallegato versicu. nota quòd sufficit. vbi etiam dixit, † quòd
 iudex cogere potest accusatorem ad exprimendum diem com-
 missi delicti, quando id accusatus peteret, quia vellet reproba-
 re testes accusatoris, perea quæ habentur in capit. ex tenore.
 de testibus. vel vellet probare, quòd ad sui defensionem fec-
 cit, vel aliter delictum vellet excusare: nam in omnibus
 prædictis casibus iudex posset accusatorem cogere ad de-
 clarandum diem, quo delictum, de quo accusat, commissum
 fuit. allegat Bartol. in l. is qui reus. ff. de public. iudic. & in l.
 ij in §. quod si Ephesi. ff. de eo quod cert. loco. & quæ not. Bal.
 4 in l. j. in §. editiones. ff. de eden. subdit tamen, † quòd iudex ad-
 uertere debet, ne expressio diei calumniosè petatur, vt per
 Bald. in d. §. editiones. & declarat notabiliter Bald. Institu. de
 5 publi. iudic. in princ. in ij. col. Vnum tamen non omittam, † quòd
 licet diem commissi criminis quis non teneatur exprimere in
 libello accusatorio, attamen dies institutæ accusationis anno-
 randus est in porrectione libelli accusatorij. Ita dixit Bart. in
 6 extrauag. ad reprimen. in versic. per inquisitionem. † Nam si
 non appareret de die productæ accusationis non valeret pro-
 7 cessus superinde formatus: † secus dicit esse in inquisitione quæ
 valet licet non appareat de die qua porrecta fuit. & Bart. sequi-
 tur Præposi. in dicto c. præscripta. in §. libellorū. col. j. in versic.
 nota quòd sufficit accusatorum. Nec obstat quod dicatur in
 dicta extrauagan. ad reprimen. quòd in hoc crimine de plano
 proceditur: quia Bart. ibidem in dicto verbo, de plano. circa in-
 telligentia dicti verbi distinguit, inter causas minores, & cau-
 sas graues: at quo ad casum nostrum illud verbum, de plano.
 8 dicit intelligendū non sine solennitate & repentine: quia † pro-
 cedere sine solennitate & repentine, id est stylus nimis altus.
 9 & solum Reges, & Principes hoc faciunt: † sed ordinariè pro-
 cedendo in hoc crimine est procedere de plano quando tem-
 10 peratè proceditur, non frequenter nec stylo alto. adde † quòd
 quando in causa mandatur procedi de plano regulariter cen-
 setur remota necessitas dandi siue offerendi libellum, ac ne-
 cessitas obseruandi dies feriatos ob hominū necessitates intro-
 ductos, ac necessitas cognoscendi pro tribunali, vel sententian-
 di, ac litis contestandæ necessitas: non autem censetur remota
 necessitas iustitiam, aut veritatem, non lædendi, aut de causa
 plenè cognoscendi, nisi causæ de qua ageretur, natura aliud
 expos

exposceret, vt in auth. Nisi C. de sent. ex peric. recitand. ita dixit Bonifa. in d. clem. sæpè. col. ij. in fi. in versu. ex quibus infero. de verb. signific.

S V M M A R I V M.

- 1 In causis beneficialibus & matrimonialibus proceditur sine strepitu & figura iudicij.
- 2 Verba sine strepitu & figura iudicij quid importent.
- 3 Patroni causarum aliqui in clamore victoria spem ponunt.
- 4 Alij in arrogantia spem ponunt.
- 5 Aduocati de iure prohibitum est vti procacibus & improbis verbis.
- 6 Aduocati officium laudabile est & homini vite maxime necessarium.
- 7 Aduocati officium est de iure diuino.
- 8 Dilatio ad inueniendum aduocatum in crimine læsa maiestatis non datur, secus in alijs.
- 9 Antea extraneam ad reprimendum aduocati in crimine læse maiestatis interueniebant.
- 10 Papa si mandet procedi in causa sine strepitu & figura iudicij quid agendum sit.
- 11 Remotio strepitus parum aut nihil prodest.

Q V A E S T I O I I I I.

QUARTO quæro: dicitur in d. extrauag. ad reprimen. quòd in crimine læsæ maiestatis procedi debet sine strepitu & figura iudicij, † qui modus procedendi est etiã statutus in causis beneficialibus & matrimonialibus ac alijs, vt in clem.

Dispendiosam de iudic. iuncta clem. sæpè de verb. signific. & in c. olim. de accusat. & in c. ea quæ de stat. monachor. † Ideo videamus quid importent illa verba, sine strepitu? Bart. in d. extrauag. in d. verbo sine strepitu, dixit, quòd sicuti per illud verbum de plano remouetur altitudo loci & styli, ita per hoc verbum, sine strepitu remouetur altitudo vocum, & declamationum, cum vt plurimum clament & vocem attollant aduocati in defensionibus causarum præsertim criminalium, & sic strepitum faciunt, ideo rauci sæpius fiunt, de quibus Martialis, in ij. Epigrammatum libro sic inquit.

Prima salutes atque altera, continet horas.

Exercet Raucos tertia causidicos.

Hinc est quod etiam quandoque dicitur sine aduocatorum strepitu, ut est text. in c. fin. in princ. ibi, simpliciter, & de plano sine aduocatorum, & iudiciorum strepitu, & figura, de hæret. in
 3 vj. † namque aliqui causarum patroni, qui in clamore spem victoriæ ponunt; de quibus Bernard. ad Eugenium papam lib. j. cap. ix. sic inquit, Ranae significant clamorosas aduocatorum allegationes, quæ inanl, & inflata modulatione velut Ranarum sonis & cantibus mundo deceptionis fabulas intulerunt: ad nihil enim aliud utiles sunt, nisi quod sonum vocis improbis & importunis clamoribus reddunt. Sunt † & plerique aduocatorum
 4 qui eorum spem in arrogantia ponunt, de quibus August. in epistola ad Macedonium sic loquitur, nihil impudentius arrogantia aduocatorum qui garrulitatem authoritatem putant, & parati ad lites in subiectos tumide intonant. Hinc est, † quod in iure procacibus & improbis verbis uti aduocatis prohibitum est l. fin. §. in refutatoriis. C. de appel. ad idem tex. in l. quisquis. in §. ante omnia. C. de postulan. vbi Imperator de aduocato loquens sic ait, ut non ultra quàm lictum exposcit utilitas in licentiam conuertiendi & maledicendi temeritatem prorumpant. Inique profecto agunt aduocati sic facientes: † cogitare et
 6 enim deberent, laudabile esse & hominum vitæ maximæ necessarium officium aduocati. l. aduocati. C. de aduoc. diuers. iudici. de quibus Salustius loquens sic dixit, ea enim officia apud omnes sunt honestiora, quæ ingenio, quæ intel lectu, quæ denique, eloquentia, ac dicendi suadendique artificio constant, ut sunt officia aduocatorum, qui non minus humano generi prouident, quàm si præliis atque vulneribus patriam parentesque saluarent, ut inquit tex. in d. l. aduocati. Quinimmo meminisse
 7 eos oporteret † aduocationis officium de iure diuino esse, & Christum saluatorem nostrum quandoque pro salute humani generis, & multorum aduocati subisse munus: quod eleganter pluribus comprobatur Ioan. Bapti. Caecialup. in tract. suo de aduoc. q. j. Et declarando † dictum verbum sine strepitu, positum in extrauagan. ad reprimen. dicit ibi Bart. quod licet alias detur parti dilatio ad inueniendum aduocatum, ut in l. ab hostibus. in fin. & in l. ait prætor. ff. ex quibus caus. maior. Tamen quod in isto crimine huiusmodi dilatio danda non erit, cum in eius iudicio sit remotus strepitus aduocatorum, per dictam ex-
 8 tractat

trauagan. dicas tu, quòd † ante dictam constitu. Henrici Imperatoris statutum erat, quòd in crimine laesae maiestatis, aduocati interuenire non deberent, de quo extat decretum Honorij & Arcadij Imperatorum in l. quisquis. in §. denique iubemus. C. ad leg. iuli. maiesta. Ergo non est verum, quòd virtute illorum verborum sine strepitu, aduocati in hoc crimine excludantur. quod etiam ex alio comprobo, nam text. in d. clem. dispendiosam dicit, quòd in causis beneficiis libus, vsurarum, & matrimonij, ac alijs ibi expressis, procedatur, simpliciter, & de plano sine strepitu, & figura iudicij: quorum verborum declaratio ponitur in clemen. saepe. de verbor. oblig. vbi dicit. aduocatorum, & procuratorum contentiones, & iurgia testiumque superfluam multitudinem refranando, & sic non prohibet in causis contentis in d. clemen. dispendiosam. posse aduocatos interuenire, sed tantum statuit quòd aduocatorum iurgia refragentur, pariter & contentiones. Erit ergo vera conclusio Bart. in d. extrauag. in verbo strepitu, quòd in causa criminis laesae maiestatis interuenire non possint aduocati non ex suo fundamento, sed ex eo quòd ita specialiter de iure ante dictam extrauagantem statutum erat, per text. in d. l. quisquis. in §. Denique iubemus. Adde praedictis, † quòd si Papa mandet vt procedatur sine strepitu iudicij, non tenetur per hoc obseruantiam ordinis iudiciarij remouisse, sed solum clamorem strepituosum aduocatorum, & procuratorum; multitudinemque ipsorum inutilem, ita dixit Bonifac. in d. clemen. saepe. col. iij. circa prin. in versu. ex quibus infero. subdens, † quòd secundum hoc parum aut nihil prodesset remotio huiusmodi strepitus cum iudex ex officio suo possit refranare vbiue multitudinem inutilem aduocatorum & procuratorum sicut & testium, vt in l. j. in fin. ff. de testibus iuncta l. Nec quicquam. §. aduocatos. ff. de officio pro. consul. & legat. & not. in c. statuta. de haeretic. in vj. nisi dicatur, quòd in hoc casu multo magis hoc facere potest.

S V M M A R I V M.

- 1 Verbum sine figura iudicij, quid importet quando mandatur in causa procedi sine figura iudicij.
- 2 Figura est eius quòd figuratur similitudo.
- 3 Nemo inferior Papa vel principe, etiam si sit camerarius Papae sine legatus cardinalis de latere, potest per se cognoscere nec alij.

committere, quòd in causa procedatur iuris ordine non seruato.

- 4 Qualiter sit procedendum, quando committitur causa in palatio apostolico, vt terminis non seruatis sola facti veritate inspecta procedatur. remissive.

Q V A E S T I O . V .

VINTO quero, quid importet illud verbum, sine figura iudicij, positum in d. extrauag. ad reprimen. Bart. ibi, in sua glos. super dicto verbo, & figura, dicit, quòd per dictum verbum tolluntur substantialia iudicij inducta à iure ciuili,

non autem ea quæ sunt de iure naturali seu gentium inducta naturali ratione. & ideo dicit, quòd iudex per illa verba releuatur ab omni forma & figura iudicij à iure ciuili inducta, & obseruare tenetur omnem figuram, & formam iudicij, de iure naturali vel gentium, naturali ratione introductam. Qualiter

- 1 autem hoc ¶ verbum, sine figura, intelligi debeat quando mandatur in causa procedi, sine figura iudicij ponunt doct. in clem. sæpe, de verbo. signific. vbi Bonifac. colum. iij. in versicu. Quartum postremo, dixit, quòd hoc verbum, figura iudicij, interdum sumitur pro similitudine iudicij, ad denotandum quòd
2 non est iudicium sed quasi iudicium: sicuti ¶ figura est eius quòd figuratur similitudo. l. vna. §. similique modo. C. de latin. liber. tollend. & l. non figura. ff. de actio. & obligat. & ibi not. interdum sumitur pro forma iudicij, vt in c. indemnitatibus. §. si vero. de elect. in vj. ad idem glos. in verbo, nonne. C. quorum bonorum. Et ex his infert, quòd quando mandatur procedi sine figura iudicij, censetur remota hodie litis aliqualis forma: sed
3 non totalis ordinis iudiciarij. Et menti tenebis, quòd ¶ quisque Papa inferior, etiam camerarius papæ siue etiam legatus Cardinalis de latere, & multo magis alius princeps inferior, non potest per se cognoscere nec alij committere quòd in causa procedatur iuris ordine non seruato: ita dixit Bonifac. in d. clemen. sæpe. col. ij. in princ. in versi. ex istis infertur. nu. 13. de verbo. signific. Quando autem ¶ causa committitur in Palatio apostolico, vt terminis non seruatis sola facta veritate inspecta procedatur, qualiter sit procedendum, vide
decis. ij. Rotæ in nouis. in titu.

de rescrip.

Summa

Citatio an requiratur in crimine laesae maiestatis.

- 1 Citatio est de iure diuino & naturali.
- 2 Etiam, si Papa vel Imperator causam alicui committeret cum facultate procedendi vt voluerit, sine citatione procedi non posset.
- 3 Citatio est adeo substantialis quod princeps eam tollere non potest.
- 4 Defectus iudicii procedens ex citatione omissa siue nullitas processus, nunquam sanatur quando citatio omissa vel non legitime facta fuit.
- 5 Curia Romana, cum petitur sanatio nullitatum factarum in processu cause, omnes alias nullitates sanat praterquam prouenientes ex defectu citationis, iurisdictionis, vel mandati procuratorum.
- 6 Etiam sententia principis in his quae notorie non sunt, sine citatione lata non tenet.
- 7 Citatio non requiritur quando papa non procedit contra committentem crimen laesae maiestatis retinendo terras ecclesiae vel imperii violenter.
- 8 Urbanus contra spoletanos, qui de facto terram ecclesiae occupant, processit sine citatione.
- 9 Citatio, quibus, & quot modis fieri possit, & debeat remissive.

QV AESTIO VI.

SEKTO quæro: an citatio requiratur in crimine laesae maiestatis? Dicas breuiter quod sic, vt in terminis dixit text. in d. extrauag. ad reprimen. ibi, per nuntium vel literas seu etiam per edictum. & ibidem Barto. in verbo & figura. in versicu. quæro igitur vtrum. Est tenim citatio de iure diuino & naturali: Nam Deus Adam citauit antequam eum damnaret, dicens, Adam Adam vbi es? vt habetur Genesi c. 3. & habetur in clementina pastoralis. de re iudi. vbi per Papam incisa fuit sententia Henrici Imperatoris authoris prædictæ extrauagantis ad reprimen. ex eo quod Robertum Siciliæ Regem vt reum criminis laesae maiestatis sine legitima citatione condemnauerat. Quinimmo et etiam si papa vel Imperator causam alicui committeret cum facultate procedendi vt voluerit, sine citatione procedi non posset, vt dixit Roma. in consilio cxlvij. & adeo et est substantialis citatio, quod princeps eam tollere non po-

rest. Abb. in cap. cum olim. in versic. ad idem text. colum. penul. nume. 25. de sentent. & re iudic. subdens, quod ipse Deus citationem induxisse videtur, pariter & causæ cognitionem: vt colligitur ex text. in capit. Deus omnipotens ij. q. ij. vbi dicitur, quod Deus peccata sodomæ punire noluit nisi prius descenderet, &

- 4 videret. Immo defectus iudicij procedens ex citatione omissa, siue nullitas processus nunquam sanatur quando citatio omisa vel non legitime facta fuit. Ideo curia Romana, cum petitur sanatio nullitatum factarum in processu causæ, omnes alias nullitates sanat, præterquam provenientes ex defectu citationis iurisdictionis, vel mandati procuratorij. Rationem esse dicas: quia vbi alterum istorum deficit; videlicet iurisdictionis in iudicante, seu mandatum procuratorium agentis vel defendentis, seu citatio sit omissa vel non legitime facta, iudicium consistere non potest: cum id ex actore, iudice, & reo consistat. l. ij. C. de assertio. tollend. cap. forus. de verbor. significat.

- 6 Quinimmo etiam sententia principis, in his quæ notoria non sunt; sine citatione lata non tenet; vt voluit Abb. in dicto capit. cum olim. in versiculo. Nam mihi plus placet numero 24. de sentent. & re iudic. Ad idem Marianus Socinus iunior in consilio cxxij. numero 38. in ij. volumine. & l. finali. in principio. cum glos. ij. C. de legibus. & ibi Bald. notat Alexand. consilio xj. Alias consului. colum. j. in vij. volumi. Marianus Socin. senior in tractatu, de citatione. in septimo articulo principali. in principio. in versiculo. & hæc procedunt.

- 7 Limita prædictam conclusionem non procedere, quando Papa procederet contra committentem crimen læsæ maiestatis retinendo terras ecclesiæ vel imperij violenter: talis enim condemnari posset sine citatione: dictum fuit singulare Ioannis Andræ. in dicto capit. cum olim. de sentent. & re iudi. per illum text. quem sequitur Math. de Afflict. in c. j. §. & bona committentium. columna iij. versicul. vigesimum nonum speciale: in titulo. quæ sint regal. in vrbibus feudor. idem dixit Felyo. in dicto c. cum olim. in versic. ultimo nota dictum Hostien. referens
- 8 quod Urbanus ita fecit contra Spoletanos qui de facto terram Ecclesiæ occuparant. allegat ad hoc Bald. in procm. feudorum. columna xij. & Roman. in singular. numero 678. & in l. j. C. de hæredi. instit. Marian. Socin. in rubr. de dilatio. hoc idem voluit summus criminalista D. Hippolytus de Marsiliis præceptor meus. in l. de vno quoque. colum. ij. versicu. Nec habet obsta

obstare. ff. de re iudic. & Ias. in l. j. col. ij. ff. de constit. princ. & in l. ne quicquam. col. vj. in versu. quarto limita. ff. de officio pro-
consul. Quibus t̄ autem, & quot modis fieri possit & debeat
dicta citatio, per nuntiū, literas, vel edicta: vide plene per doct.
in clement. pastoralis. de re iudic. & per Bart. in d. extrauagan.
ad reprimen.

S V M M A R I V M.

*Libellus accusatorius in crimine laesae maiestatis inepte forma-
tus an valeat.*

- 1 *Accusatio non rite facta non est accusatio, & per eam delictum
in iudicio non deducitur.*
- 2 *Libellus accusationis vel inquisitionis ineptus reijci debet.*
- 3 *Libellus dicitur ineptus quando ex narratis in eo actio non re-
sultat.*
- 4 *Reo confitente delictum non attenditur ineptitudo accusatorij
libelli & processus.*

Q V A E S T I O V I I I.

SEPTIMO quæro: vidimus supra q. ij. proxi-
ma præcedente, an quando in hoc crimine læsæ
maiestatis proceditur per viam accusationis sit
necessarius libellus, & diximus quòd sic: Modò
videndum est, an si libellus accusatorius inepte
formetur valeat? videtur prima facie dicendum quòd sic, quia
in isto crimine proceditur summarie, & de plano sine strepi-
tu, & figura iudicij: vt habetur in extrauagan. ad reprimen. Di-
cas quòd Bar. in hac q. in d. extrauag. in sua gl. in ver. per accu-
sationem. voluit, quòd in hoc crimine quando per viam accu-
sationis proceditur, libellus accusatorius debeat esse rite for-
matus. l. non putauit §. non quæuis. ff. de contra tabul. accusa-
tio t̄ enim non rite facta non est accusatio, & per eam delictum
in iudicium non deducitur. l. accusatorius. ff. de adulter. & l. j.
§. accusatio. ff. ad turpil. ibi nulla erit. & licet text. ibi contra-
rium probare videatur, cum ibi sit necessaria absolutio, & l. li-
bellorū in §. quòd si libelli. ff. de accusatio. ex quo videtur in-
ferri posse, quòd aliqua sit accusatio: attamen Bart. in d. extra-
uagan. loco proximè allegato, ad hoc respondens dixit, quòd
licet ibi accusatio sit nulla: tamen de facto factum est qualis-
qualis, ideo est necessaria absolutio in illo casu: sed in casu no-
stro

stro requiritur quòd accusatio sit rite & rectè facta in forma, ut super ipsa procedi possit, secundum formam dictæ extrauagantis. Dicas tu, quòd ista conclusio probatur expresse. in d. 5. quod si libelli. vbi dicitur, quòd si libelli legitime ordinati non fuerint Rei nomen aboletur. & gl. ibi, in verbo, Aboletur, exponit, id est, cancelletur accusatio reo petente. ad idem vide præposit. in c. per scripta. in §. libellorum. col. j. in versic. Nota quòd vbi libellus. ij. q. viij. ad idem Ioan. Fran. Purpuratus in
 1 repet. l. x. d. ita. nu. 111. ff. de edend. vbi dixit, † libellum accusationis vel inquisitionis ineptum pici debere, allegat Ange. in consil. clxxvij. visis actis. & in consil. ccxcvij. pro prædictis. &
 3 † ineptus dicitur libellus quando ex narratis. in eo actio nõ resultat, ut patet ex gl. in l. ij. in §. circa. ff. de excus. dor. Abb. in c. ex parte. col. iij. de iudic. Corn. in consil. cxxj. quanquam circa finem in j. volumi. & tradit Purpurat. loco proximè allegato.
 4 † Vnum tamen notabili dignum non omitto, quòd ineptitudo accusatorij libelli & processus non attenditur quando reus delictum confitetur: ita voluit Angel. in l. ea quidem. col. vj. C. de accusatio. & idem in l. inter stipulantem. §. si stichū. ff. de verb. oblig. Bal. in l. edita col. antepenult. C. de edend. Ang. in l. j. C. de confes. & Bald. in cap. j. §. iniuria. de pace iuram. firman. ita refert & sequitur Alex. in consil. cxxv. visa inquisitione. col. ij. in principio. in iij. vol. facit illud Ouidij.

Non est confessi causa tuenda Rei.

SUMMARIVM.

Inquisitio an esse debeat in eadem forma in qua est forma accusationis.

- 1 *In crimine Hæresis procedi potest per inquisitionem.*
- 2 *Inquisitio duplex.*
- 3 *Inquisitio specialis quid sit.*
- 4 *Inquisitio in crimine læsæ maiestatis an debeat esse in eadem forma in qua est forma accusationis.*
- 5 *In inquisitione cum non offeratur iudici sed ipse inquirat, non est necesse quòd prius inquisitio in scriptis formetur & postea in actis causæ redigatur.*
- 6 *Index sumptis iustificationibus inquisitionem in scriptis format.*
- 7 *Inquisitio ab accusatione in quo discrepet.*

Inqui

- 8 *Inquisitio formata in crimine laesae maiestatis, an debeat habere conclusionem.*
 9 *Quomodo concludatur de consuetudine in accusatione, & in inquisitione.*

QV AESTIO VIII.

CTAVO quæro: Dicitur in dicta extrauagan. ad reprimen. quòd in isto crimine læsæ maiestatis procedi potest per inquisitionem, de quo etiam habetur per Specul. in tit. de inquisit. in §. quando autem. versi. tertio decimo. adducit tex. in l. ij. & iij. C. ad leg. Iul. maiest. idē dixit per dicta iura Ange. in tract. de malef. in verbo, hæc est quedam inquisitio. in versi. secundo principaliter. col. j. nu. 21. vbi dicit. quòd inquisitio in crimine læsæ maiestatis formari potest. allegat d. l. ij. & iij. ad leg. Iul. maiest. & † idem dicit in crimine hæresis. l. apostata. C. de apostat. & plures alios casus exprimit in quibus formari potest inquisitio, quos videre poteris. idem voluit Albert. de Gandi. in suo tract. malefici. in princ. in titu. quid sit accusatio. col. j. versi. quartus decimus casus, vbi enumerat omnes casus in quibus per inquisitionem procedi potest. Sed an inquisitio in isto crimine esse debeat in eadem forma, in qua est forma accusationis de qua supra vidimus? antequam deueniam ad decisionem istius quæstionis, Videndum est † quid sit inquisitio? Ang. in dicto tract. de malef. loco præallegato dicit, duplicem esse inquisitionem: vnā videlicet generalem, & alteram specialem: generalem autem diuidit, in quatuor species quas ibi enumerat, & eas, quia de his impræsentiarum non tractatur, videre ibi poteris per eum. Sed † inquisitio specialis, quæ ea est de qua loquimur, tam quo ad delicta, quàm quo ad personas. Angel. loco præallegato in versicul. Et pro expeditione istius materiæ. nume. 8. sic diffinit, quòd est quodam ius per officium procedendi ad condemnationem & punitionem contra aliquos nominatim inquisitos de certis delictis diffamatos: & hoc dicit esse de mente Bart. in l. ij. §. si publico. ff. de adulter. Angel. in l. si vacantia. in verbo, sumus expediti. C. de bon. vacant. libro x. Hostiens. autem in sua summa. in titul. de inquisitione. §. j. dicit, quòd inquisitio est alicuius criminis manifesti ex bono, & æquo iudicis competentis Canonice facta inuestigatio.

gatio. Augustinus de Arimino. in additio. ad tract. Ang. de malefic. in dicto verbo, hæc est quædam inquisitio. in Additio. Incipiente, tu autem in hac materia. adde quod licet Bart. nu. 11. dicit hanc diffinitionem morderi posse: quia inuestigatio sonat in factum, sed inquisitio est quoddam ius, vt Bartol. diffinit, in d. §. si ex publico: ideo dicit quod sibi plus placet diffinitio Bartol. quod inquisitio sit quoddam ius, non factum allegat Bald. in l. ea quidem. C. de accusat. dicas quod non meretur morderi diffinitio Hostiens. ex eo quod licet inquisitio sit ius quoddam: attamen ius ex facto oritur, ideo facti inuestigatio accessoria est, videlicet vtrum delictum de quo inquiritur sit commissum vel non ab eo contra quem inquiritur. Hanc reprehensionem August. de Arimin. non procedere contra diffinitionem Hostiens. comprobo esse ex diffinitione inquisitionis generalis quo ad personas, & specialis quo ad delicta, quæ ponit præposit. in c. j. col. xiiij. in versic. inquisitio generalis. ij. q. viij. vbi dixit, quod inquisitio est ius procedendi per officium vel inuestigandi personam quæ maleficium commiserit, vbi etiam ponit de multiplici specie inquisitionis. Felyn. etiam in rubric. de accusatio. extra. inquisitionem sic diffinit, videlicet, quod est alicuius criminis manifesti ex bono & æquo à iudice competenti canonice facta inuestigatio. & sic tam præposit. quàm Felyn. in sua diffinitione ponunt dictum verbum, inuestigatio, prout etiam est in præallegata diffinitione Hostien.

4 Redeundo ad principalem quæstionem, videlicet: an inquisitio quæ formatur in isto crimine debeat esse in eadem forma, in qua esse debet forma accusationis, de qua dixi supra quæst. iij. proxima præcedente; Bart. in d. extrauagan. ad reprimen. in verbo inquisitionem. mouet hanc quæstionem, & adducit glo. instit. de publi. iudic. quæ generaliter loquendo dicit, quod nō. & idem dicit Innocent. in c. fin. extra. de purgat. canonic. laco. vero de Beluis. institu. de actio. in princip. contrariam tenuit opinionem dicens, quod eadem solennitas requiritur in inquisitione quæ in accusatione: cuius opinionem amplectitur Bart. loco præallegat. quantum ad hoc, quod in inquisitione inferatur locus & tempus eodem modo quo in accusatione, cum non conueniat in tanto crimine vagari, allegat tex. in l. prætor edixit. in princip. ff. de iniur. & in l. idem exigit. ff. de dolo. idem voluit Bartol. in l. ij. §. si publico versicul. quarto vtrum inquisitio. ff. ad leg. Iuliam de adulter. subdens, quod licet accusatio debeat

debeat in scriptis offerri, vt l. libellorum. ff. de accusat. & auth. offeratur. C. de lit. contest. & in c. per scripta. §. libellorum. ij. q. viij. attamen, † cū inquisitio nō offeratur iudici, sed ipse in- 5
quirat, non est necesse quod prius inquisitio in scriptis forme-
tur, & postea in actis causæ redigatur. Dicis tamen, † quod iu- 6
dex sumptis iustificationibus inquisitionem in scriptis forma-
bit, ita dixit Angel. in d. l. si vacantia. in versicul. Item quæro
quando fieri debeat inquisitio. Et fuit originale dictum Azon.
in auth. de exhiben. Reis in §. scimus. in fine glo. magnæ: quod
refert & sequitur Angel. in suo tract. malefic. in verbo, hæc est
quædam inquisitio. in versicul. quarto principaliter. col. j. in fi.
in versicul. Item requiritur quod inquisitio, Et † inquisitio ab 7
accusatione in hoc discrepat: quia si non apparet quando fuit
exhibita accusatio non valet; cum sit de substantialibus dies in
quo producitur, vt in d. l. libellorum. & not. in l. in causis. C. de
accusatio. sed secus est in inquisitione, in qua si non appareret
de die, dicit Bartol. quod forte non vitaretur processus: nam
dies, quo quis super ipsa inquisitione citabitur, vel dies in quo
inquisitus respondet inquisitioni, ille poterit dici dies forma-
tæ inquisitionis. idem tenuit intrepide præpos. in d. c. per scri-
pta. in §. libellorum. col. j. in versic. Nota quod sufficit. ij. q. viij.
& dixi supra. q. iij. sub isto titul.

An autem † inquisitio, quæ formabitur in hoc casu, conclu- 8
sionem habere debeat? Bartol. in dicta l. ij. §. si publico versic.
tertio quæro nume. 13. dicit quod non: quemadmodum conclu-
sio non est necessaria in libello accusatorio d. l. libellorum. &
habetur per præpos. in dicto cap. per scripta. §. libellorum. sub-
dit tamen Bartol. in d. §. si publico. † quod de consuetudine & 9
in accusatione, & in inquisitione concluditur sic: super qui-
bus omnibus & singulis intendit procedere, & punire culpa-
biles secundum formam iuris & statutorum. idem dicit An-
gel. in tractat. malefic. in verbo, hæc est quædam inquisitio.
in versicul. quarto principaliter. versicul. & subdit. D. Angel.
numero 53. ad idem Roman. in consil. xv. Bartholom. Capol.
in consil. xiiij. colum. iij. versicul. Nec obstat. & Angel. in d. l. si
vacantia.

S V M M A R I V M.

Inquisitio an fieri possit non precedente fama.

Regula

- 1 Regulariter inquisitio non valet fama non precedente.
- 2 Si diffamatio non procedit nec inquisitio procedit.
- 3 Testes examinati in processu inquisitionis formate non precedente diffamatione non probant.
- 4 In crimine lese maiestatis valet inquisitio non precedente diffamatione.
- 5 Crimen lese maiestatis est enorme delictum.
- 6 In enormibus delictis inquisitio formari poterit etiam fama & iudicijs non precedentibus.
- 7 In enormibus iuris solennitas non servatur.
- 8 Rescriptum Pape vel Imperatoris mandantis contra aliquem inquiri etiam non precedente facta subreptitiu videtur, & debet expectari secunda iussio.
- 9 Papa vel Imperator rescribens motu proprio presumitur uti absolute potestate.
- 10 Motus proprius excludit subreptionem.
- 11 Rescripta contra ius, licet in dubio concessa censeantur per importunitatem, tamen in rescriptis motu proprio concessis secus est.
- 12 Rescriptum motu proprio emanatum habet vim eandem quam habet secunda iussio.

QVÆSTIO IX.

I

NONO quæro, an inquisitio fieri possit non precedente fama in crimine lese maiestatis? Dicas, † quod regulariter inquisitio non valet fama non precedente. c. qualiter & quando. de accusa. c. licet Heli. de simo. & latè per Specula. in titu. de inquisitio. in Rubr. qualiter in inquisitione sit procedendum. per totum. maximè col. iij. & Hostiens. in titu. de inquisitione. col. ij. versi. quomodo procedatur. & latè Præposi. in c. j. ij. q. viij. & per Ange. in tracta. suo malefi. in verbo, hæc est quædam inquisitio. in versicu. quarto principaliter. vbi dixit, quod requiritur quod fama publica à fidedignis præcedat, & non semel sed sæpius, & quod sit tanta quod scandalum generet, & sine periculo tollerari non possit. cap. ad petitionem. & capit. qualiter & quando. præalleg. & cap. cum oporteat. extra de accusationibus. & ita dixit Angel. in l. si vacantia. C. de bo. vacan.

vacant. libro decimo dicens idem Angel. † quòd si ista diffama-
 tio non præcedit, nec inquisitio procedit : Imo corrui inquisi-
 tio formata non præcedente diffamatione. & † testes exami-
 nati in processu dictæ inquisitionis formatæ non præcedente
 diffamatione non probant : Specul. in titu. de inquisit. §. Nunc
 videndum. colum. iij. in princip. quem sequitur ibi Bald. in ad-
 ditio. & idem Specul. eodem titul. §. nunc tractemus. colum. xj.
 versicu. Nam si aliqua. & sequitur Grammati. in consil. xxxviij.
 colum. iij. in fin. numero 23. idem voluit Grammat. in suis vo-
 tis, voto iij. numero 31. & 32. Dicis tamen † secus esse in cri-
 mine læsæ maiestatis; quia tunc quando proceditur contra im-
 putatum pro crimine læsæ maiestatis valet inquisitio non præ-
 cedente diffamatione, vt voluit Angel. in tracta. de malefic. in
 verbo, hæc est quædam inquisitio. in versicul. quarto principaliter.
 Etiam Bartol. in dict. extrauag. ad reprimen. in verbo, in-
 quisionem. numero 29. & præposit. in cap. j. colum. xxvij. ver-
 sic. in crimine tamen. numero 64. ij. quæst. viij. vbi dixit, quòd
 in crimine læsæ maiestatis, etiam si fama non præcedat, sed oc-
 culte dicatur iudici, iudex inquirere poterit. † Et est ratio: quia
 delictum hoc est enorme : † in enormibus autem inquisitio
 formari poterit, etiam fama & iudicis non præcedentibus. fa-
 cit text. in l. si quis in hoc genus. C. de episcop. & cleric. l. j. C. de
 fals. monet. in † huiusmodi enim delictis iuris solēnitates non
 seruantur, secundum Innocen. in cap. cum omnes de constitut.
 Bald. in l. quid ergo. §. pœna grauior. columna iij. ff. de his qui
 not. infam. & in crimine læsæ maiestatis. idem scribit Alciat. in
 cap. pernitiōsa. nume. 46. 47. 48. de offic. ordina. Vnum tamen
 notatu dignum scias. † quòd si Papa, vel imperator mandat con-
 tra aliquem inquireri, non obstante, quòd fama non præcedat, re-
 scriptum huiusmodi subreptitium videtur, & debet expectari
 secunda iussio: vt voluit Hostien. in cap. qualiter & quando, el
 primo. de accusat. & præposit. in d. cap. j. nume. 60. ij. quæst. viij.
 Hoc † tamen limita non procedere, quando rescriptum huius-
 modi esset factum motu proprio: quia tunc Papa vel impera-
 tor præsumitur vti absoluta potestate, secundum Anton. de
 Butr. in capit. constitutus. in iij. colum. de rescript. quem refert
 & sequitur Felin. in cap. causamque. el secundo. colum. iij. versu.
 tertio nota quòd licet Papa, de testi. facit etiam, quia † motus
 proprius excludit subreptionem. glo. in clemen. si Romanus. in
 verb. validam, de præben. Felin. in c. causamque el ij. colum. j. in

versic. in glosa placet. nume. 3. de testibus. c. si motu proprio de
 11 præben. in vj. ad idem facit, quia † licet rescripta contra ius in
 dubio censeantur concessa per importunitatem, vt per gloss. in
 cap. j. in verbo, nascatur. de constit. in vj. tamen in rescriptis con
 cessis motu proprio secus est dicendum, vt not. Bald. in l. quod
 fauore. colum. iij. C. de legibus. & Abb. in cap. accedens de præ
 script. & Felin. in d. cap. causamque. colum. penult. in fin. in ver
 sic. decimo tertio not. nume. 16. de test. ad idem facit, quia † Re
 12 scriptum motu proprio emanatum habet vim eandem, quam
 habet secunda iussio, vt not. Bald. in l. nec damnosa. C. de preci
 bus Imperat. offerend. & Decius in capit. si quando. columna j.
 in fin. de rescript. & vide quæ dicam infra quæst. xv. circa finem
 sub hac eadem rubrica.

S V M M A R I V M.

Citatio an sit necessaria quando proceditur per viam inquisitionis in crimine læsæ maiestatis,

- 1 *Inquisitio succedit loco accusationis, & est eiusdem nature cuius est accusatio.*
- 2 *An in citatione inferi debeat copia inquisitionis.*

Q V A E S T I O X.

- 1 **D**E C I M O quæro: an, sicuti quando proceditur
 in crimine læsæ maiestatis via accusationis cita
 tio necessaria est, vt vidimus supra quæst. vj. pro
 xima præcedente, ita sit quando per viam inqui
 sitionis proceditur: circa hoc dicas, quod † in qui
 sitio succedit loco accusationis, vt per Bart. in l. infamem. ff. de
 publi. iudic. Paul. de Caltr. in consil. lix. Ideo dicendum quod sit
 eiusdem naturæ cuius est accusatio. l. j. §. hæc actio. ff. si quis te
 stamen. lib. esse ius. fuerit. ita cum specialis inquisitio sit contra
 certam personam illa citanda erit, vt dixit Bald. in l. iij. §. j. ff.
 de condit. ob turp. causam. facit tex. in c. inquisitus de election.
 & in clement. pastoralis. de re iudic. & per Alberi. in tracta. suo.
 de test. in iij. part. in versicu. consequenter, numero 14. idem vo
 luit Angel. in l. si vacantia. C. de bonis vacan. lib. x. ad idem tex.
 in extrauagan. ad reprimen. & habetur per Præposi. in capit. j.
 colum. xxxij. versic. imprimis. nume. 81. ij. q. viij. allegat text. in
 capit. nos in quemquam. & c. deus omnipotens. & c. vnus ij. q. j.
 2 *An autem † in tali citatione inferi debeat copia inquisitionis?*
 glo

glo.in cap.præterea de dilatio.dicit quòd sic attamen dicas sufficere reum citari ad respondendum super tali delicto sine alia expressione circumstantiarum, loci, temporis, seu indiciorum, quæ sibi postea exprimentur in articulis.l.j. C.de exhiben.reis. Barto.in extrauagan.ad reprimen.in verb. super dicto crimine, idem in l.inter accusatorem.ff.de publi.iudic.& Salicet.in l.ab-sentem.C.de accusatio.quos sequitur Præposit.in d.c.j.& versi.in primis,supra allegato. Et quia de materia citationis fiendæ cum per inquisitionem vel accusationem proceditur in hoc crimine,late tradit Bartol.in d.extrauag.ad reprimen.in verb. super.in verb.per nuntium. in verb. per edictum. & in verb. per literas. Ideo ibi videre poteris: & per Docto. in clemen.pastoralis.de re iudic.& per Præposit.in d.cap.j.loco præallegato, in quibus locis ad saturitatem de istis citationibus fiendis scriptum inuenies.

S V M M A R I V M.

- Inquisitio an cesset si ea pendente superueniat accusatio.*
- 1 *Pendente iudicio super inquisitione, si superueniat accusatio, cessat iudicium inquisitionis regulariter.*
 - 2 *In crimine læsæ maiestatis superueniente accusatione non cessat inquisitio.*
 - 3 *In crimine læsæ maiestatis & hæresis potest simul & semel procedi super vtraque, & sententia ferretur super inquisitione, vel super accusatione, prout melius in vno processu quàm in alio probatum fuerit.*

Q V A E S T I O X I.

VNDECIMO quæro: si pendente iudicio super inquisitione superueniat accusatio, an cesset iudicium inquisitionis? & regulariter videtur dicendum quòd sic, vt per Bartol.in l.iiij. in fine. ff.ad leg.iul.de adulte.de hoc tamen vide latissime scripta per D. Prepo.in c.j.col.xlj.xlij.ij.q.viiij. Et per Ang. in tract.suo malefic.in verb.hæc est quædam inquisitio.in versic.Quæro an inquisitus: & ibi per August. de Arim.in sua additione, quæ incipit, tu autem in hac materia adde Bartol. At † in crimine læsæ maiestatis dicas superueniente accusatore 2 non cessare inquisitionē: ita tenuit Mart.de Laude in tract.suo

de crimine læsæ maiest. q. xliij. allegat Angel. in l. ea quidem. ff. de accusatio. & Bart. in d. l. iij. ff. de adult. adde tu Bart. in extrauag. ad reprimen. in ver. Denunciationem. idem tenuit Præposit. in c. j. col. xliij. in versu. Nam accusatio superueniens. nu. 108. ij. quæst. viij. allegat Innoc. in c. ex parte. de verb. signific. Anto. de Butr. in cap. qualiter & quando el ij. in §. debet igitur. de accusat. & Bart. in d. l. si maritus. §. j. ff. de adulter. & Angel. in l. si vacat. col. xxxv. C. de bon. vacan. lib. x. idem voluit idem Præposit. in d. c. j. col. xliij. ubi dixit, † quòd in crimine læsæ maiest. & Hæresis poterit simul & semel procedi super inquisitione & super accusatione, & sententia ferretur vel super inquisitione, vel super accusatione prout melius in vno processu quàm in alio probatum fuerit: allegat tex. in c. per hoc. de hæret. in vj.

S Y M M A R I V M,

Si iudex procedens in crimen læsæ maiestatis sit inimicus illius contra quem procedit, an iudicare poterit.

- 1 Regulariter omnis exceptio, quæ contra accusatorem opponi potest, contra iudicem opponi poterit, excepto eo quòd concerneret quia est magistratus.
- 2 Inimicus repellitur ab accusatione in crimine læsæ maiestatis.
- 3 Omnes exceptiones quæ opponi possunt contra iudicem inquirentem remissive.

Q V A E S T I O X I I.

- D**ODECIMO quæro: quid dicendum est quando iudex inquirens sit inimicus illius, contra quem inquit de crimine læsæ maiestatis? Dicas quòd iudex contra quem opponitur inimicitia capitalis non poterit esse iudex. c. qualiter & quando el ij. iuncta glo. ibi in ver. ad inquirendum. de accusatio. ad idem facit, quod dixit Bartol. in l. ij. §. si ex publico. in versu. item quæritur vtrum contra iudicem. ff. de adulter. ubi dixit, † quòd regulariter omnis exceptio, quæ contra accusatorem opponi potest, contra iudicem opponi poterit: excepto eo quod concerneret, quia est magistratus. & hoc sequitur Angel. in tracta. de malefic. in verb. Hæc est quædam inquisitio. in versu. quinto principaliter quæritur. in versu. secundo potest
- 1 opponere. Inimicus † autem repellitur ab accusatione in isto crimi

crimine, vt dicam infra in titu. qui accusar. possunt. quæst. vj. ad idem Salicet. in l. ea quidem. verfic. quinto. C. de except. Angel. in l. si vacante. C. de bon. vacant. lib. x. ad idem Alexan. in cons. lxxij. & in consil. lxxij. & in consil. clxxvj. in ij. vol. & Cuman. in consil. xxvij. & vide ad prædicta Præpo. in c. j. colum. xl. in fi. in verfic. Nam iudex inquirens. ij. quæst. viij. † vbi etiam ponit omnes exceptiones, quæ opponi possunt contra iudicem inquirentem. vide etiam Speculat. in tit. de inquisit. §. j.

S V M M A R I V M.

Inquisitio in crimine læsæ maiestatis an fieri possit contra diffamatum à suis inimicis.

- 1 *In crimine læsæ maiestatis etiam infames admittuntur ad accusandum, & testificandum.*
- 2 *In crimine læsæ maiestatis inimicus repellitur à iudicando, & à testimonio, & etiam ab accusando.*

Q V A E S T I O X I I I.

DECIMOTERTIO quæro : an inquisitio super crimine læsæ maiestatis fieri possit contra diffamatū à suis inimicis, & maliuolis? videbatur dicendum quòd sic: † quia etiā infames admittuntur ad accusandum, & testificandum in tali crimine. l. famosi. & ibi Doct. ff. ad leg. iul. de adulter. Contrarium tamen dicas: † quia inimicus repellitur à iudicando in huiusmodi crimine, vt in proxima præcedenti quæstio. Item repellitur à testimonio, vt dicā infra in rubrica quomodo crimi. læsæ maiestatis probetur. quæstione secunda. Item repellitur ab accusando, vt dicam infra in rubrica qui accus. poss. quæst. vj. facit pro ista conclusione text. in capi. qualiter & quando el. ij. de accusat. & ea quæ voluit Angel. in l. si vacante. C. de bonis vacanti. libro x. Istam conclusionem tenet etiam Cataldi. de Boncomp. in suo tractat. de iudic. in versicu. adde quod licet iudex. numero 142. & Abb. in dicto capit. qualiter & quando. el. secundo. in versicu. quo ad primum. numero 29. & ibidem Ioann. de Ana. colum. fin.

Vsq̃ue ad quartum tempus inquiri possit de maleficio.

- 1 *In crimine suppositi partus perpetuo agi potest.*
- 2 *In crimine parricidij idem est.*
- 3 *Idem in crimine læsæ maiestatis, & apostatus.*

QVÆSTIO XIIII.

DE CIMO QVARTO quero: vsque ad quantum tempus inquiri possit de maleficio? Dicas, quod à die commissi criminis vsque ad annos viginti & non vltra, vt in l.ait prætor. ff. ad leg. Aquil. l. querela. §. falsi. C. de falsi. ita dixit Bonifac. de Vitelli. in tract. suo malef. in rub. de inquisitio. & earum form. colum. fin. in versic. sed vsque ad quod tempus. idem tenuit Ioan. Fran. Bald. in tracta. suo de præscript. in ij. part. iiij. partis principal. fol. 94. in versic. secundo quæro. versic. Amplia istam, & iste tracta. habetur in volu. tracta. secundum Veneram impressionem Tomo xvj. Istam conclusionem quod officium iudicis inquirendi super maleficio commissio duret annis xx. tenent Bartol. Angel. & Salicet. in d. l. querela. C. de falsi. & ibi commun. Doctor. habetur etiam per Nicol. Boer. in suis Decis. in prima parte Decisio. xxvj. vbi istam conclusionem late examinat. Hoc tamen sane intellige, nisi per statutum ciuitatis breuius tempus ad inquirendum de delicto statutum foret, vt

- 1 est in ciuitate Brixia, & Vincentia. Fallit hoc in crimine suppositi partus in quo perpetuo agi potest. l. qui falsam. §. primo.
- 2 ff. ad leg. Cornel. de falsi. Item fallit in crimine parricidij. l. si. ff. de parricid. l. in cognitione. ff. ad Sylleni. & sequitur Bonifa. loco præallegat. & habetur per Balbum, in d. suo tracta. de præscript. loco proxime allegato. Idem dicendum si puto in crimine læsæ maiestatis viuente reo, nam contra ipsum agi poterit & inquiri donec vixerit, secus eo mortuo: tali namque casu cum tractetur solum de damnanda ipsius memoria ius accusandi & inquirendi solum quinquennio durabit, vt scripsi infra quæstione xxij. idem in crimine apostatus, in quo agitur perpetuo reo viuente: eo autem mortuo solum quinquennio durat actio, vt est gloss. in l. querelam. in verbo, sicut cætera. C. ad leg. Cornel. de falsis. vide ea quæ scripsi infra quæstione xxix.

S V M M A R I V M.

- 1 In crimine læsæ maiestatis an possit per denuntiationem procedi, & Denuntiatio quid sit.
- 2 Denuntiare quid sit.
- 3 Quot sint species denuntiationis.
- 4 Per viam denuntiationis procedi potest denuntiante non nominato.
- 5 Denuntianti non potest opponi quòd sit infamis.
- 6 Denuntians vim habet cuiusdam instigatoris, ideo desistendo incidit in turpilianum.
- 7 Quilibet, qui admittitur ad accusandum, admittitur etiam ad denuntiandū, et qui prohibetur accusare, prohibetur denuntiare.

Q V A E S T I O X V.

ECIMOQVINTO quæro: an procedi possit in hoc crimine læsæ maiestatis per denuntiationem? Dicas quòd sic: tex. est in extrauagan. ad reprimen. quæ in hoc inducit quid nouum in hoc crimine. Nam de iure antiquo denuntiatio nō admittebatur nisi per officialem, vt l. diuus. ff. de custodia reor. & l. ea quidem. C. de accusatio. ita dixit Bart. in d. extrauagan. in verbo denuntiationem. † Sed quæro, quid sit denuntiatio, doct. commu. in rubric. de aculatio. (vt testatur ibidem Felin. In versic. quæro quid sit accusatio.) sic eam diffiniunt, Denuntiatio est ius deferendi criminis alicuius hominis doli capacis ad pœnitentiam vel correctionem, legitima monitione præcedente. Hostiens. vero sic eam diffinit: Denuntiatio est criminis alicuius apud iudicem sine inscriptione legitime facta delatio ad pœnitentiam peragendam, vel aliam legitimam pœnam imponendam, vel etiam ad vtrunque. & ista descriptio comprehendit omnem speciem denuntiationis: quam sequitur Præposit. in cap. j. in versic. Circa denuntiationem. nume. 145. ij. q. viij. Denuntiare † autem secundum Salicet. in l. ea quidem. C. de accusatio. est crimen alicuius deferre apud competentem iudicem sine inscriptione legitima ad pœnitentiam peragendam, vel aliam legitimam pœnam subeundam. Quot † autem sint species denuntiationis: Salicet. loco præallegato: & Bartol. in dicta extrauagan. ad reprimen. in ver. per denuntiationem: & Angel. in tract. de malefic. in

ver. Nec non ad denuntiationem dicunt, quòd denuntiationis plures sunt species: nam alia est Euangelica: alia Canonica: alia regularis: alia iudiciaria. & habetur per doct. in cap. nouit. de iudic. Attamen solum de iudiciali nunc tractamus,

4 † & per viam denuntiationis procedi potest denuntiante non nominato, & si pendente iudicio super denuntiatione superueniat accusator non sopitur propterea iudicium super denuntiatione, vt dixit Bart. in d. extrauagan. loco supra allegato. faciunt dicta supra q. x. proxima præcedenti. † Nec denuntianti opponi posset quòd sit infamis, vt dicit Bart. in d. extrauagan.

6 in ver. & contra personas. Vnum tamen non omitto † quòd denuntians vim habet cuiusdam instigatoris, ideo desistendo incidit in turpilianum. l. ab accusatore. §. Denuntiationis. & l. j. §. incidit. ff. ad turpil. & habetur per Barto. in d. extrauagan. in verbo, denuntiationem in princi. Et scias † quòd quilibet, qui admittitur ad accusandum, admittitur ad denuntiandum: & omnis qui prohibetur accusare prohibetur denuntiare, iuxta l. qui accusare. cum l. sequent. ff. de accusat. & cap. cum omni. extra. de accusatio. ita dixit Salicet. in d. l. ea quidem. versic. iij. ratione materiæ. vide tamen ad prædicta Angel. in tract. malefic. in d. verbo, nec non ad denuntiationem. in versic. secundo principaliter quæritur: & ibidem August. in sua additio. quæ incipit, tu autem in hac materia adde. & late ponit Præposit. in cap. primo. col. lx. in versic. An prohibitus accusare. vbi in hoc articulo notabilem facit distinctionem, & plene tractat materiam denuntiationis. ij. q. viij. de qua etiam Angel. in dict. tractatu de maleficiis. in dict. verbo. Nec non ad denuntiationem. per totum.

S V M M A R I V M.

In crimine læsa maiestatis siue procedatur per accusationem, siue per inquisitionem seu denuntiationem quid sit officium iudicis.

- 1 *Iudex quocunque modo procedat in crimine læsa maiestatis semper veritatem inquirere debet.*
- 2 *De crimine læsa maiestatis quandoque quis falsa accusatur, & ponitur pulchrum exemplum quod accidit in personas Nob. Veronens. Comi. de Pompeis.*
- 3 *Si iudici post sententiam condemnatoriam appareret de innocentia rei id principi scribere debet, nec executioni mandare sententiam.*

Si prin

- 4 Si princeps mandaret contra aliquem fieri executionem alicuius sententia capitalis, non erit illico parendum quando appareret de innocentia rei post sententiam, sed expectanda esset secunda iussio, & principi rescribendum.
- 5 Iudex si mandatum habet à principe quod aliquem etiam sine cause cognitione morti tradat, illum mori faciendo iuste facit, & exequitur suae peccato.
- 6 Princeps est lex animata in terris.
- 7 Acta principis praesumuntur legitime facta.
- 8 Non est qui principi dicat, cur ita facis.
- 9 Principis error ius facit.
- 10 Antiochus tertius Asia rex omnibus regni sui urbibus scripsit, quod si aliquid in literis, quae eius nomine scriberentur; esset quod legibus aduersari videretur, crederet eas se ignaro scriptas fuisse, & propterea eis non parent.
- 11 Sanum consilium est cum aliquid à principe contra ius mandatur super scelere, & rescribere expectando secundam iussionem.
- 12 Vbi maius est periculum ibi cautius est agendum.
- 13 Licet iudex, qui habet cause cognitionem, debeat supersedere, & rescribere cum aliquid ei à principe contra ius mandatur, secus tamen est in executore, qui sententiam superioris etiam iniustam exequi debet.
- 14 Iudex si ei mandetur à principe vt exequatur sententiam criminalem & corporis afflictiuam iniustam debet supersedere & rescribere, maxime quando constat de innocentia eius contra quem scribitur.
- 15 Si princeps motu proprio scribat vt aliquis morti tradatur non est expectanda secunda iussio.
- 16 Secunda iussio & motus proprius equiparantur.

QV AESTIO XVI.

DECIMO SEXTO quæro: siue procedatur per accusationem, siue per inquisitionem seu denuntiationem, quid sit iudicis officium? In quo articulo dicas, † quod quocunque modo iudex procedat in dicto crimine semper veritatem inquirere debet pro utraque parte. facit tex. in auth. qui semel. C. quomodo & quando iudex. ibi perquisita veritate. ita dixit Bartol. in extrauagan. ad reprimend. in verbo, receptionem. ad

idem tex. in l. famosi. ff. ad legem iul. de adulter. & istud procedit etiam in quocunque alio delicto. facit tex. in capit. Deus omnipotens. ij. quæstio. j. & capit. j. semper eadem causa, & q. Et in crimine læsæ maiestatis, quod veritas inquirenda sit per iudicem, est optimus tex. in l. famosi, ibi, sed in veritate. ff. ad legem iul. maiesta. imò cum dictum crimen sit atrocissimum,

2 † & sæpe aliquibus ab eorum æmulis & inimicis falsè impingatur, ut fieri quandoque vidi, præsertim de anno 1551. contingit in ciuitate Venetiarum, quod quidam scelestissimus presbyter Veronensis capitali odio prosequens magnificum Comitem Ioannem Paulum de Pompeis & fratres nobiles Veronenses, quorum progenitores & ipsi semper de inclita Venetorum Republica optime meriti fuere, confictis quibusdam falsis literis, quæ videbantur scriptæ manu ipsius Comitis Ioannis Pauli, eundem apud Illustrissimos Præsides Decemviralis Consilij, quod machinatus fuerit ciuitatem Veronæ alieno Dominio supponere, accusauit. Tandem huiusmodi accusationis falsitate comperta accusatorem ipsum vidi ego ad geminas columnas laqueo suspensum: & sic tanti facinoris pœnas luit. Præfatus vero Magnus Comes Ioannes Paulus cum cæteris eius fratribus non solum absoluti fuere, verum etiam à præfato excelso Decemvirali Consilio muneribus ob sinceram eorum progenitorumque suorum erga Illustrissimum Dominium Venetum fidem donati. Ideo iudices, cum aliquis de dicto delicto accusatur, solliciti & diligentissimi esse debent ad inquirendam veritatem, iuxta tex. in dict.

3 l. famosi. † Quinimò si iudici post sententiam condemnatoriam appareret de Innocentia Rei id Principi scribere debet, nec executioni mandare sententiam l. prima. §. si quis ultro. ff. de quæstio. Ita voluit Bartol. loco proxime allegat, quod reassumit Ioan. Igneus in sua disputa. An Rex Franciæ recognoscat Imperatorem. numero 124. & numero 125. adducens

4 tex. in l. diuus. ff. de re iudic. Quinimò † si princeps mandaret contra aliquem fieri executionem alicuius sententiæ capitalis non erit illico parendum quando appareret de innocentia rei post sententiam, sed expectanda esset secunda iussio & principi rescribendum. facit tex. in capit. si quando de rescript. & in terminis tex. in l. si vendicari. C. de pœn. cap. cum apud vj. q. iij. & habetur per moder. in l. j. C. de summa trinit. & fide cathol. ad idem facit tex. cum gloss. in §. deinde. in authen. de mand.

princip.

princip.vbi glo.inuehit contra eos, qui non audent reclamare
 contra literas Imperatoris vel Papæ iniustas. ad idem gloss.in
 §.fin.in auth.vt determi.sit nume. clericorum. in verbo, con-
 tradicere.& late per Igneum.in d.sua disputatione.numē.125.
 & 126.vbi videtur impugnare dictum Cyni in l.rescripta. C.
 de precibus Imperat. offerend. approbatum per Abbat.in cap.
 quanto.de iureiuran. Nam dixit Cyn. in d.l.rescripta. † quod 5
 iudex si mandatum habet à principe,quod aliquem etiam sine
 causæ cognitione morti tradat, illum mori faciendo, id iuste
 facit,& exequitur sine peccato: mouetur Cyn. duplici ratione.
 Prima quia † princeps est lex animata in terris. §. fin.in auth. 6
 de consul. colla. iij. Secunda ratio est, quia † acta principis 7
 præsumuntur legitimè facta. Tertiam rationem dicas esse,
 quia † non est qui principi dicat, cur ita facis cap. quamuis. de 8
 pœniten. distinct. iij. Quarta ratio erit, quia † principis error 9
 ius facit. l. iij. §. fin. ff. de adimendis legat. facit text. in §. sed &
 quod princip. institut. de iure naturali, gent. & ciuil. subdit
 tamen idem Igneus, quod tutius erit iudici expectare secun-
 dam iusionem, per textum in capit. apud thessalonicam xj.
 q. iij. & dict. cap. si quando. de rescript. Nec iusto principi mo-
 lestum erit, quod eius iussa, quæ iudici, cui iniunguntur,
 non iusta videntur, executioni missa non fuerint. facit, quod 10
 † de Antiocho tertio Asiæ rege scribitur. Is enim omnibus re- 10
 gni sui vrbibus scripsisse traditur, quod si quid in literis, quæ
 eius nomine scriberentur, esset quod legibus aduersari vide-
 retur, crederent ignaro se eiusmodi literas scriptas fuisse, &
 propterea eis non parerent. facit tex. in l. digna vox. C. de legi.
 sanum † igitur erit consilium iudicis, cui aliquid simile, à prin 11
 cipe demandatur, supersedere & rescribere expectando secun-
 dam iusionem, tum quia, (vt inquit Iuuenalis) nulla vnquam
 de morte hominis cunctatio fera est. Tum quia, † vbi maius 12
 est periculum ibi cautius est agendum cap. vbi periculum. de
 electionib. in vj. & præsertim quia hoc consilium rescribendi,
 quando mandatur quod iniustum nobis videtur, est introdu-
 ctum à sacris canonibus, vt in dict. capit. si quando. de rescript.
 † & licet ista conclusio quod iudex in casu præmissio superse- 13
 dere debeat, procedat quando scribitur iudici qui habet causæ
 cognitionem: secus dicendum videtur in executore, qui sen-
 tentiam superioris etiam iniustam exequi debet. c. pastoralis.
 §. quia vero. ff. de offic. legat. & cap. si quando eod. tit. attamen
 id sane

- 14 id sane intelligendum est, † nisi essemus in sententia criminali & corporis afflictiva, vt not. Abb. post Innocent. in dicto §. quia vero. & maxime hoc procedit quando constaret de innocentia eius contra quem scribitur: nam tunc omnino esset superfedendum, vt not. Bald. in l. additos circa finem versu. dicit etiam
- 15 Innoc. C. de episcop. audien. vnum tamen scias, † quod quando literę principis alicui scriptę, vt aliquem morti traderet, essent scriptę motu proprio, eo casu secunda iussio non esset expe-
- 16 ctanda: † quia secunda iussio, & motus proprius æquiparantur, vt not. Bald. in l. nec damnosa. C. de precibus Imper. offer. quod dictum pro singulari notat Roma. in l. si vero. in §. de viro. ff. solut. matrim. in xxxj. fallent. Alexand. in l. j. in princ. ff. quod quisque iur. refert & sequitur Deci. in dicto capitulo, si quando colum. j. in fin. de rescript.

S V M M A R I V M.

Accusator in crimine læsę maiestatis an cogatur prosequi suam accusationem.

- 1 Nemo inuitus accusare compellitur.
- 2 Accusator suę accusationi renunciare potest.
- 3 Accusator an & quando possit desistere à sua accusatione impune.
- 4 In crimine læsę maiestatis iudex cogit accusatorem ad prosequendam suam accusationem.

Q V A E S T I O X V I I.

- DECIMOSEPTIMO quæro: an accusator in crimine læsę maiestatis cogatur prosequi suam accusationē? videtur dicendum quòd non:
- 1 quia † nemo inuitus agere vel accusare compellitur. l. vnica. C. vt nem. inuit. ager. vel accusar.
- 2 cogat. † Et accusator suę accusationi renunciare potest. Bartol. in l. maritus. §. si negauerit. ff. de adulter. Salice. in l. si ea. C. qui accusar. nō possunt. Bald. in l. transigere. C. de transact. & Alex.
- 3 in dicto §. si negauerit. Et † an & quando accusator impune possit desistere à sua accusatione, late scribit Præposit. in cap. j. col. ix. ij. quæst. viij. vbi dixit, quòd si citato reo ad respondendum accusationi contra eum propositę, ipse non compareat, vel

vel si reus nondum erat citatus, eo casu potest accusator impune desistere ab accusatione. l. quæsitum. & ibi Bartol. l. in senatus. §. qui post. ff. ad Turpil. l. Miles. §. socer. ff. de adulter. not. in cap. licet. & in capit. qualiter & quando, el ij. de accusatio. prædicta tamen regulariter procedunt, † sed in crimine læsæ maiestatis secus est, nam in eo speciale est, quod iudex cogat accusatorem ad prosequendam suam accusationem, ut voluit Angel. in l. accusationis. C. de accusatio. idem voluit Mart. de Laude in tract. suo. de crim. læsæ maiest. quæst. xliiij. Et pro ista conclusione est text. ad litteram in l. fallaciter. in §. fin. C. de abolitio. ibi, ut inuiolata maiestate, aperte enim ibi dicitur, abolitio criminis: non datur in crimine violatæ maiestatis, aut patriæ oppugnatae, vel proditæ.

S V M M A R I V M,

Accusatus, inquisitus, vel denunciatus de crimine læsæ maiestatis citatus quod veniat ad se defendendum, si non compareat in termino ei in citatorio assignato, an damnari debeat.

- 1 *Ex sola contumacia de iure communi quis non habetur pro confesso.*
- 2 *Reus per legitimas probationes convinci debet, vel per confessionem.*
- 3 *Si iudici constet citationem non pervenisse ad notitiam citati, vel citatum fuisse legitime impeditum quominus venire potuerit, an possit tunc procedere contra talem citatum non valentem comparere, Et dicitur quod non, imò processus est ipso iure nullus. nume. 6.*
- 4 *Legitime impeditus quominus comparere possit contumax dici non potest.*
- 5 *Ad hoc ut quis dicatur neglexisse comparere requiritur scientia citationis, & quod non fuerit legitime impeditus.*
- 6 *Si in termino citationis aliquis compareat ad excusandum citatum, & dicat illum esse in longinquis partibus adeo quod impossibile esset comparere infra terminum citationis, vel dicat citatum legitime impeditum comparere non posse & offerat se probaturum, iudex debet dare citato alium terminum habilem ad comparandum.*
- 7 *Iudex, qui terminum habilem ad comparandum absenti vel legitime impedito assignare neglexerit, facit ut processus sit nullus.*

QVAESTIO XVIII.

- DECIMO**OCTAVO quæro: accusatus, in-
quisitus, vel denunciatus, de crimine læsæ maie-
statis, citatus per nuntium, siue literas, vel per
edictum, (iuxta text. in extrauag. ad reprimen.)
quòd veniat ad se defendendum, si non compa-
reat in termino ei in citatorio assignato, an damnari debeat?
text. in dicta extrauagan. dicit quòd sic: Hoc terribile esse dixit
Ioan. Igneus, in sua copiosa disputatione, an Rex Franciæ re-
cognoscat Imperatorem. nume. 123. & 124. † cum ex sola con-
tumacia de iure communi quis non habeatur pro confesso, vt
per Bartol. in l. lex Cornelia. §. fin. ff. ad Syllen. & idem Bartol.
2 in dicta extrauag. in versicu. receptionem. Reus † enim per le-
gitimas probationes conuinci debet l. fin. C. de probatio. cap.
Nos in quenquam. ij. quæst. j. siue per confessionem dicta l. lex
Cornelia. ff. ad Syllen. & l. qui sententiam. in fin. C. de poen. l.
3 inde Neratius. §. si. cum l. sequenti. ff. ad leg. Aquil. † Sed quid
erit dicendum si iudici constet quòd citatio non peruenerit ad
notitiam citati, vel quòd citatus fuerit legitime impeditus
quominus venire potuerit, vt puta quia citatus tempore cita-
tionis erat alibi detentus in carceribus pro debito siue delicto,
4 & sic non fuit in eius potestate posse comparere: † Iste enim
contumax dici non poterit. l. contumacia. §. contumaciæ. ff. de
re iudic. l. de vnoquoque. §. j. eod. titu. Bartol. in consil. cccxxvij.
Catherina accusauit, in versic. Quinto quòd ipsa publicatio, an
tunc iudex procedere possit contra talem citatum non valen-
tem comparere? Et dicas quòd non per text. in dicta extrauag.
ad reprimen. ibi, citatū neglexerit in termino personaliter. & c.
5 nam † ad hoc vt quis dicatur neglexisse comparere requiritur
scientia citationis, & quòd non fuerit legitime impeditus.
Quinimò, si tali casu iudex procederet, processus esset ipso
iure nullus, tali namque casu citatus nec vere nec fiste negli-
git comparere, ita tenuit Bartol. in prædicta extrauagan. ad
reprimen. in versicu. neglexerit allegat not. per glos. in l. quæ-
situm. ff. de re iudic. verum, † si in termino citationis aliquis
6 comparens, excusando citatum, dicat illum esse in longinquis
partibus, adeo quòd impossibile esset comparere infra termi-
num in citatione contentum, puta octo dierum, quia intra di-
ctum terminum notitiam dictæ citationis citatus habere non
poterit,

poterit, vel dicat citatum esse legitime impeditum & comparere non posse, quod excusator offerat se probaturum: eo casu citato dari deberet alius terminus habilis ad comparandum: quòd multoties seruari vidi in alma ciuitate Venetiarum, vbi æquitas quàm maxime consideratur. Sin autem † terminum 7 habilem iudex assignare contempserit: eo casu processus contra talem agitatus erit nullus, vt dixit Bartol. in dicta extrauagan. in versicu. neglexerit.

S V M M A R I V M.

An in crimine læsæ maiestatis processus contra reum formatus publicari debeat.

- 1 *Quod testium examinatio in criminalibus fiat in secreto est de iure naturali seu diuino.*
- 2 *Illà constitutio regni si quis per inquisitionem, quomodo procedat.*
- 3 *Reo accusato inquisito vel denunciato de crimine læsæ maiestatis processus publicari debet, vt suas possit facere defensiones.*
- 4 *In crimine Hæresis testes publicantur.*
- 5 *Quid obseruetur in Ciuitate Venetiarum in causis criminalibus, circa publicationem processus.*

Q V A E S T I O X I X.

DECIMONONO quæro: an in crimine læsæ maiestatis processus cōtra reum formatus publicari debeat? Bartol. in extrauagan. ad reprimen. in versicu. figura iudicij. in versicu. circa vero dicta testium. dicit, quòd glos. in l. si quādo. C. de testi. dicit, † quòd per Danielelem inductum fuit, quòd testium exami- 1 tio in criminalibus fieret in secreto, vt legitur Danielis capit. xliij. & sic hoc est de iure naturali seu diuino: Ideo dicit Bartol. quòd ex hoc sequitur, quòd publicatio testium fieri debeat: nam si secus fieret auferretur reo defensio: cum processu non publicato opponere non posset contra testes & eorum dicta, quod iuri naturali repugnaret. Idem † tenuit Mat- 2 thæ. de Afflict. in capit. j. in §. & bona committentium. colum. j. numero 9. in titu. quæ sint regal. in vsibus feudor. vbi dixit, quòd constitutio regni, quæ incipit, si quis per inquisitionem; quæ vult, quòd in crimine læsæ maiestatis non detur copia

copia testium parti inquisitæ nisi facta cōsultatione cum rege,
 & si rex rescripserit dandam dari debere, alias non: locum ha-
 bet quando crimen læsæ maiestatis est commissum contra re-
 gem, videlicet contra ipsius regis personam: secus si esset com-
 3 missum contra illius collaterales. Erit ergo conclusio, † quòd
 processus publicari debet reo accusato, inquisito, vel denuncia-
 to de tali crimine: ad hoc vt suas possit facere defensiones. pro
 qua conclusione faciunt quæ scribit Præposi. in capit. nōmina-
 tionis. in §. sententia, in versic. publicatio autem. vbi dixit, quòd
 publicatio processus fit ne ius partis lædatur ij. quæst. vj. facit
 etiam pro dicta conclusione text. iuncta glos. in cap. fin. de hæ-
 4 retic. in vj. vbi habetur, † quòd in crimine hæresis testes publi-
 cantur. ad idem est text. in capit. quoniam frequenter. in §. sunt
 & alij. extra. vt lit. non contest. vbi expresse dicitur, quòd in
 causa inquisitionis testes publicari debent. Et de ista materia
 • publicationis testium in causa criminali, vide etiā per Angel.
 in tract. suo malefi. in verbo. quia iudex dictum processum pu-
 5 blicauit. & ibi August. de Arim. in sua addit. attamen † in alma
 Ciuitate Venetiarum secus seruatur: nam in criminalibus cau-
 sis, neque reis datur copia indiciorum, neque ei publicantur
 attestations, neque testium nomina, vt possint suas facere de-
 fensiones. Bene possunt ipsi rei in eorū constitutis dum exami-
 nantur dicere, si forte contra me examinati essent talis & talis,
 eis sic & sic oppono, quod probare intendo per tales & tales
 testes, eos nominando, & testes per ipsos reos nominati exami-
 nari debent demum. Sed formato toto processu tam ad offen-
 sam quàm ad defensionem publicatur reis processus, & facta pu-
 blicatione non admittitur aliter reus ad opponendum contra
 personas testium: nisi ad producendum scripturas publicas, ex
 quibus appareret quòd testes examinati contra ipsum essent
 condemnati vel banniti, siue infames effecti qui stylus, licet
 videatur aliquantulum durus, tamen seruandus est l. prospex-
 it. ff. qui & à quibus,

S V M M A R I V M.

*An crimen læsæ maiestatis simul cum pœna morte rei extin-
 guatur.*

- 1 Generalitèr quæcunque crimina simul cum pœna morte extin-
 guuntur, quod procedit etiam si post latam sententiam contra

- eum appellatione pendente reus mortuus fuerit.
- 2 Si reus ante sententiam mortuus fuerit, siue ipse mandauerit delictū fieri, siue ipse fecerit, eius bona suis reſeruantur heredibus.
 - 3 Bona rei qui uiuens condemnatus fuit suis non reſeruantur.
 - 4 In crimine laesae maiestatis proceditur, dato quod reus pendente iudicio vel eo nondum capto mortuus fuerit.
 - 5 Quomodo formari debeat libellus & contra quem, quando de crimine laesae maiestatis post obitum rei proceditur.
 - 6 Forma inquisitionis contra memoriam alicuius proditoris.

Q V A E S T I O X X.

VIGESIMO quarto, clarum est in iure, & generaliter quaecunque crimina simul cum poena morte extinguntur. l. j. & ij. C. si reus vel accusa. mort. fuer. xxij. q. ij. c. in summa. quod etiam procedit si reus post latam contra eum sententiam pendente appellatione mortuus fuerit. l. fina. C. si reus vel accusa. mort. fuerit. l. ij. C. si pendente appella. reus mortuus fuer. † Et in istis casibus, siue reus mandauerit delictum fieri, siue ipse fecerit, eius bona eo mortuo suis reſeruantur heredibus. l. defunctis. C. si reus vel accusa. mort. fuerit. fallit tamen hoc quando quis condemnatus fuisset, vt l. eorum. & ibi not. Bart. C. de iure fisci. Quid dicemus in crimine laesae maiestatis? Dicas in eo secus esse, propter immanitatem ipsius criminis. Nam in eo etiam post obitum imputari de tali crimine si mortuus quis fuerit pendente iudicio, siue eo nondum capto procedi super eo potest. l. penul. & vlti. C. ad leg. lul. maiest. l. fin. ff. ad leg. lul. maiest. §. publica. Insti. de publi. iudic. ad idem est bonus tex. & ibi glos. in verbo, maiestatis, in l. ex iudiciorum. ff. de accus. & est bona glo. in c. in summa. xxij. q. ij. quae enumerat omnes casus in quibus proceditur post obitum alicuius. ad idem glos. in c. accusatus. de haereticis in vj. innoto ibi text. in verbo, post mortem. & not. in §. interdum. insti. de haered. quae ab intest. defe. Et isto casu non damnatur defunctus, sed eius memoria, vt in d. §. per contrarium. Insti. eod. titu. & l. ij. in fin. C. de testam. manum. & in d. l. fi. C. ad leg. lul. maiest. Roman. singul. ccccxxij. incipit, de crimine laesae maiestatis. & singul. dcccxxvij. incipiente, tu scis quod in casibus in quibus. & habetur per Barthol. Capol. in consi. xvj. visa commissione. col.

iiij. nume. 3. idem tenuit Henric. Boich. in c. si quis Episcopus. col. j. versic. super eo. extra. de hæret. quod tamen dicit procedere in crimine perduellionis, idest, illius, qui hostili animo aduersus Rempublicam vel Principem animatus fuit l. fin. ff. ad leg. iul. maiesta. & ibidem connumerat alios casus in quibus post obitum proceditur.

- 5 Sed videamus † qualiter formari debeat libellus, quando post obitum imputati de crimine læsæ maiestatis proceditur, & contra quem fieri debeat processus. Dicis quod processus & inquisitio non formabitur contra ipsum mortuum, sed contra eius memoriam, quæ damnanda venit per confiscationem bonorum: ita dixit Ang. Arc. in d. §. interdum. inst. de hæred. quæ ab intest. defer. ubi bona glos. in ver. memoria, dicit, quod defunctus non est damnandus cum iam sit mortuus, nec contra eum formandus est processus, cum mortuus citari non possit l. de qua re §. j. ff. de iudic. Sed hoc modo formanda erit inquisitio videlicet † Hæc est quædam inquisitio, &c. quæ fit contra memoriam talis proditoris, &c. in eo, de eo, & super eo, &c. Idem dixit Angel. in tract. malefi. in ver. che hai tradito la tua patria. in versu. & bene aduertas. & idem Angel. in d. tract. in verb. qui iudex videns, & cognoscens. in versu. & prædicta procedunt. Vbi dixit, quod in inquisitione quæ fit in tali casu debet peti eius memoriam damnari, & pronunciari eum contra Principem vel Rempublicam fecisse: & propter hoc eius bona in fiscum inferri.

S. V M M A R I V M.

An aliqui sint citandi cum proceditur contra defuncti memoriam in crimine læsæ maiestatis.

- 1 Citandi sunt filij, cognati, & successores defuncti vt veniant ad contradicendum ne memoria defuncti damnetur.
- 2 Citandi sunt filij, cognati, & successores non solum quando post mortem ceptum fuit iudicium, sed etiam quando in vita fuit accusatus, & pendente appellatione decessit.
- 3 Reus quis non dicitur nisi porrecta accusatione contra eum & sequuta litis contestatione.
- 4 Litis contestatio fit per porrectionem libelli, & subsequutam responsonem.
- 5 Reus in criminalibus proprie quis dicitur quando processus contra eum fuit formatus & citatur vt veniat ad se defendendū.
- 6 Hæretici memoria post obitum damnatur.

QVAESTIO XXI.

IGESIMOPRIMO. quæro: an aliqui citandi sint cum proceditur contra defuncti memoriam in hoc crimine læsæ maiestatis? Dicas, q̄ ꝑ citādi sunt filij, & alij agnati, cognati, & successores defuncti, quod veniant ad contradicendum quicquid volunt & possunt, ne memoria, puta Titij, damnetur, virtute & occasione cuiusdam inquisitionis formatae contra memoriam dicti Titij, ex eo, quod viuens crimen læsæ maiestatis contra principem commiserit. Ita voluit Ang. Aret. in §. interdum. col. ij. in vers. in glos. in verbo damnato. inst. de hæred. quæ ab intest. defer. vbi dicit, quod non est mirum quod prædicti citari debeant. quia eorum interest l. i. ij. & iij. ff. de liberal. causa. & l. lege Cornelia in princ. ff. de iniur. ac etiam sua interest propter bona. vt l. j. & per totum. C. si reus vel accusat. mor. fuer. ad idem Ange. in tract. de malefic. in verb. *che hai tradito la tua patria*, in versic. Et bene aduertat, idem voluit Angel. in l. fin. C. ad leg. lul. maiesta. & Ange. in §. publica. instit. de public. iudic. Bal. in consi. lxxij. in iiij. volum. Ioan. Igneus in l. j. versic. si sibi manus. nu. 202. ff. ad Sylleni. Et citandi sunt filij, & agnati defuncti, tam quādo contra defuncti memoriam tale iudicium cœpit eo iam mortuo, quā quando defunctus fuit in vita accusatus & pendente accusatione decessit: pro primo casu est tex. in d. l. pen. & fin. C. ad leg. lul. maiest. pro secundo casu est tex. in l. fin. ff. eod. tit. nam tex. in prædicta l. fin. loquitur de reo maiestatis: ꝑ reus autem quis non dicitur, nisi porrecta accusatione contra eum, & sequuta litis contestatione. l. Adulteram. C. de adulter. litis ꝑ autem contestatio fit per porrectionem libelli, & subsequutam responsionem l. j. in princ. C. de lit. contest. vel dicas rectius loquendo ꝑ in criminalibus proprie reum dici aliquem formato processu contra eum super crimine. & eo citato ad se defendendum, vt per Pari. de Put. in tract. suo de re mil. in §. cum plerunque num. 1. & dicam infra q. xxvij. proxime sequent. in versicul. in ista quæstione. & text. in d. l. fina. in iam accusato mortuo intelligunt doct. ibidem. & Lucas de Penna in l. quisquis. col. ij. in principio. C. de petitio. bono. subla. libro x. idem sentit Ang. in tract. suo malefic. in verbo, qui dominus iudex videns, versiculo, & prædicta procedunt. numer. 41. Et idem ꝑ est in hæretico, cuius memoria post obitum damnatur c. accusatus,

§. in eo vero. de hæret. in vj. & Specul. in titu. de accusatore. §. i.
in versic. Item quòd reus est mortuus.

S V M M A R I V M.

- 1 Quando proceditur contra reum criminis læsæ maiestatis iam mortuum qualiter pronuncietur.
- 2 Fiscus porrigere debet accusationem contra reum criminis læsæ maiestatis, & declarari facere defunctum commississe crimen læsæ maiestatis, cūque talis declaratio in rem transierit iudicatam fiscus bona ipsius defuncti apprehendet.
- 3 Sententia in crimine læsæ maiestatis non debet ferri contra defunctum, quia neque accusatio cōtra defunctum datur, sed contra defuncti memoriam.

Q V A E S T I O X X I I.

- V**IGESIMO SECVNDO quæro: qualis erit forma condemnationis fiendæ in tali casu? glos. not. ad hoc in §. per contrarium. instit. de hæred. quæ ab intest. defer. in verb. damnatam. sic pronuncianum esse dicit. Pronuncio contra Imperium Lucium Titium fecisse, & ideo eius bona in fiscum inferri. Nam per hoc defuncti memoria dānatur, & infamia quadam defunctus afficitur. quam glos. sequitur ibi Angel. & idem Angel. in tract. suo de malef. in verb. qui dominus iudex videns. in versic. Et prædicta procedunt. ad idem Capol. in consi. xlij. visa commissione. in versic. quantum vero ad condemnationem. Et Bart. in l. qui à latronibus. §. si ff. de test. Ioannes de Plat. in l. eorum patrimonia. col. fin. circa prin. C. de iure fisci. libr. x. qui dixit, quòd oportet quòd † fiscus porrigat accusationem, & declarare faciat defunctum commississe crimen læsæ maiestatis: quo facto, postquam talis declaratio in rem transierit iudicatam, fiscus bona eiusdem defuncti apprehendet. Et notandum. quòd tali casu sententia † non fertur contra defunctum: quia neque accusatio contra defunctum datur, nam nulliter ageretur, vt dixit glo. in l. si seruus. in fine. ff. de bonis auth. iudic. possiden. sed processus formabitur contra defuncti memoriam, & illa damnari petitur, vt habetur vltra alios per Gulielmum Maynerium in l. sicuti pœna. num. 16. ff. de regul. iur.

DE CRIM. LAES. MAIEST. 163
SVMMARIVM.

*Quanto tempore duret ius accusandi memoriam defuncti post
rei obitum.*

- 1 *Ius accusandi defuncti memoriam durat solum annis quinque.*
- 2 *Querela inofficiosi testamenti intentari potest solum infra quin-
quennium.*
- 3 *Accusatio adulterij durat quinquennium.*
- 4 *Accusatio apostatatus durat quinquennio post obitum apostata.*
- 5 *Accusatio de crimine peculatus durat quinquennium.*

QVAESTIO XXIII.

I G E S I M O T E R T I O *quæro quam
to tempore duret huiusmodi ius accusandi me-
moriæ defuncti post rei obitum? & videtur
dicendum quod vsque ad annos xxx. superinde
fieri possit accusatio, per tex. in l. omnes. C. de
præscript. xxx. vel xl. annorum. vel saltem annis
xx. faciunt dicta supr à q. xiiij. proxima præcedenti, ubi diximus
quod infra xx. annos inquiri potest de delicto, ut in l. ait prætor.
ff. ad leg. Aquil. † Dicitur tamen quod istud ius accusandi defun-
cti memoriæ durat solum annis quinque, ut habetur in l. ij.
C. de apost. & de hoc est glos. singularis, in l. Manicheos. C. de
hæret. & habetur per glos. xxiiij. q. ij. in summa, & per Roma.
in singul. cccxxxj. Incipiente, de crimine læsæ maiestatis. idem
voluit Angel. in tract. de malefic. in verb. & *hai tradito la tua pa-
tria*. in versu. & bene aduertat, in fin. ubi dixit, quod tali iuri
damnandi memoriæ defuncti delinquentis quinquennio præ-
scribitur, argumento l. ij. C. de apost. idem voluit Angel. in §.
interdum, col. ij. in versu. in glos. damnato in fin. inst. de hæred.
quæ ab intest. defer. idem voluit Alberic. in l. fina. in finalibus
verbis. ff. ad leg. lul. maiest. & Alexand. in apostil. ad Bart. in d.
l. fin. & ista est commu. opi. Glossa tamen in c. accusatus. de hæ-
reti. in vj. videtur tenere, quod istud ius duret annis xl. quam
menti tenendam & singularem dicit August. de Ari. in addi. ad
Angel. in tracta. de malefic. in verb. & *hai tradito la tua pa-
tria*. numero 17. dicens, quod licet illa glos. loquatur in hæ-
retico, tamen locum habet in crimine læsæ maiestatis. & ita
illam glos. intelligit Ioan. Andr. ibi in nouel. & ibidem Ge-
min. communis tamen opinio (ut dixi) est de quinquennio.*

- 2 Et de eodem temporis spatio durat etiam querela inofficiosi testamenti, quæ solum intentari potest intra quinquennium. l. si quis filium in fin. C. de inoffi. test. idem in accusatione adulterij. l. adulter. C. ad leg. iul. de adulte. idem in accusatione apostatatus post obitum apostata. l. ij. C. de apostat. & l. apostatarum. cod. tit. idem in crimine peculatus. l. peculatus. ff. ad leg. iul. pecul. & in quibusdam aliis criminibus, de quibus vide gl. not. in l. querela in verb. sicut cetera. & ibi doct. C. ad leg. Cornel. de fals. & ibi Odofred. in versicu. *Or signori.*

S V M M A R I V M.

- 1 *An in omni casu criminis læsæ maiestatis damnetur defuncti memoria post eius obitum.*
 2 *Bona defuncti auferuntur heredibus, in duobus tantum casibus, videlicet quando defunctus molitus est contra Imperatorem, & contra rempublicam.*
 3 *Comisso crimine læsæ maiestatis contra principem inferiorem, non habet locum damnatio memorie defuncti, nec pœna l. quisquis. C. ad l. iul. maie. quo ad filios.*
 4 *Cum dicitur de republica, intelligitur Romanorum.*
 5 *De fin. ff. ad l. iul. maie. dum de principe loquitur, intelligitur de summo principe Romanorum.*
 6 *Dispositio d. l. fin. ff. ad l. iul. maie. & l. penul. & fin. C. cod. tit. locum non habent in Duce Mediolani qui ab Imperatore maiestatem habet.*

Q V A E S T I O XXIIII.

VIGESIMO QUARTO quæro: an in omni casu criminis læsæ maiestatis damnabitur defuncti memoria post eius obitum? gl. in l. penul. C. ad leg. iul. maie. in verb. meruisse. dicit, quod non: sed solum id fiet contra illius memoriam, qui contra Imperatorem vel Rempublicam est molitus. ad idem est text. in l. fin. ff. ad leg. iul. maie. vbi Vulpianus iureconsultus expresse dixit, quod non omnis, qui læsæ maiestatis reus est, in eadem conditione est, ut contra eum post mortem procedi possit: sed tantum is, qui perduellionis reus est hostili animo aduersus Rempublicam vel principem animatus. ceterum si quis ex alia causa legis Iuliæ maiestatis reus sit per

per mortem à pœna criminis liberabitur. ista sunt verba Vulpiani in d. l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. Erit t ergo in dictis duobus x casibus speciale, quòd bona defuncti ab eius hæredibus auferantur, ita voluit etiam Azo in summa. in titu. de cri. læsæ maiesta. C. in §. sunt autem. per text. in d. l. fina. Odofre. in l. eorum patrimonium col. iij. vers. secundo modo. num. 15. C. de iure fisci. lib. x. & Bal. in consi. lxij. si quis commisit. in iij. vol. idem voluit Alexan. in consi. xij. Consideratis his quæ in themate. col. ij. in vj. volu. vbi dixit, quòd t quando tale crimen est commissum contra principem inferiorem, non habet locum damnatio memoriae defuncti, nec pœna. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiesta. quo ad filios. hoc etiam tenuit Ioan. Igneus in sua disput. An Rex Franciæ subit Impera. nu. 108. idem voluit etiam Math. de Afflic. in c. j. in §. & bona committentium, col. ij. nu. 15. in titu. quæ sint regal. in vsibus feud. & tradit post alios Franc. Lucanus in tract. suo de priuileg. fisci, in j. parte. nu. 11. & Angel. in consi. cccxxij. col. j. in vers. Contrarium est verum. & est text. in §. publicorum vers. publica autem. inst. de public. iudi. glos. in §. per contrarium in verbo, post mortem. instit. de hæred. quæ ab intest. defer. & in d. §. publicorum in versu. publica autem. in glo. in verb. memor. institu. de public. iudic. Et, dum dicitur t de Republica, intelligitur Romanorum: Deci. in consi. ccccx. 3 in causa mota. colum. penul. vers. Et ita ex omnibus. in iij. vol. vbi dixit, quòd non esset idem, si tale delictum committeretur contra Rempubli. Florentinorum: tunc enim defuncti memoria damnari non posset. adducit ad hoc Ang. in l. j. C. ne ex delict. defunct. col. j. in vers. glos. ibi ex duobus. & sequitur Cæpol. in consi. xvij. visa commissione. colum. v. nu. 12. & nu. 13. Et t d. l. fina. ff. ad leg. iul. maiest. dum de principe loquitur, intelli- 4 gitur de summo principe Romanorum: vnde Deci. in d. consi. consuluit, quòd t dispositio d. l. fin. ff. ac leg. iul. maiesta. & l. penulti. & fin. C. eod. titu. locum non habeant in Duce Mediolani, qui ab Imperatore maiestatem habet, quem recognoscit: quòd probari dicit ex verbis d. l. fin. ff. ad leg. iul. maiesta. dum ibi dicitur, plane non quisquis maiestatis reus est, in eadem conditione est vt eius memoria damnari debeat: Sed solum &c. Et prædictam conclusionem, quòd quando quis commisit crimen læsæ maiestatis contra principes inferiores eius memoria post eius obitum damnari non possit, tenuit etiam D. Carolus Ruin. præceptor meus in consi. iij. col. v. num. 12. in v.

vol. & ibidem concludit, quod cuiusdam, qui crimen læsæ maiestatis contra Ducem Mediolani commisit, damnari non potuerit memoria: ut per eum in d. col. vj. Et istam esse communem opinionem, & veram attestatur Nicolaus Boerius in tract. de sedition. in vj. præsupposito. nume. 20. quam procedere dixit etiam in non recognoscentibus superiorem de facto ex privilegio vel consuetudine præscripta: Allegat Socinum in consilio cccxxv. in causa fratris Andr. in secundo volumi. & ita servari dicit in Regno Franciæ. In dominis & principibus ab ipso Rege inferioribus, & ipsum Regem recognoscentibus.

S V M M A R I V M.

Si fiat statutum in ciuitate quod in crimine læsæ maiestatis vel oppugnata patria damnari possit defuncti memoria & eius bona confiscari post rei obitum in his casibus in quibus cessante dicto statuto id de iure alias fieri non posset, an dictum statutum valeat.

- 1 Sententia confiscationis bonorum lata contra mortuam memoriam non ex eo quod mortuus machinatus esset contra Cæsarem aut Rempublicam sed in alijs capitibus d. l. Iulia, est ipso iure nulla.
- 2 Sententia lata contra iuris dispositionem expressam est nulla.
- 3 Sententia lata contra rationem legis etiam loquentis in alijs terminis est nulla.
- 4 Sententia lata contra statutum est nulla.
- 5 Sententia lata contra consuetudinem notoriam est nulla.

Q V A E S T I O X X V.

I G E S I M O Q V I N T O quarto: si fiat statutum in ciuitate, quæ ius statuendi habeat: quod in crimine læsæ maiestatis vel oppugnatae patriæ, damnari possit defuncti memoria, & eius bona confiscari post rei obitum: in iis casibus, in quibus cessante dicto statuto id de iure alias fieri non posset, an dictum statutum valebit? Angel. in consil. cccxiiij. pro decisione consultationis. col. j. vers. Concludo igitur dicit, quod dictum statutum valebit: Cessante verò dicto statuto, si esset lata sententia, contra mortui memoriam confiscationis bonorum propter crimen læsæ maiestatis, non ex eo quod mortuus machinatus esset contra Cæsarem aut Rempublicam romano-
rum

rum, sed in aliis capitibus dictæ legis iuliæ, de quibus late dixi supra in Rubri. qualiter & à quibus crimen læsæ maiestatis committitur. talis sententia esset ipso iure nulla, nisi virtute alicuius statuti ciuitatis fieri potuerit, vt decidit Ang. in d. consilii. ccxxij. in j. col. versu. conclude igitur. & erit ratio: quia dicta sententia, cessante statuto, esset contra casum legis, quia decissum est per legem, quod in aliis capitibus legis iuliæ maiestatis, præterquam in duobus supra specificatis, post rei obitum procedi non possit. d. l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. Sententia tamen lata contra expressam iuris dispositionem nulla est. cap. j. vbi late ponunt doct. & maxime post alios Fely. de re iudi. ¶ quod etiam locum habet, quando sententia est lata contra rationem legis etiam loquentis in aliis terminis, vt per Anto. de But. & Abb. in d. c. j. & ibidem Felyn. in princip. ¶ idem est, quando sententia fertur contra legem municipalem, Bar. & Angel. in l. cum prolati. ff. de re iudic. & Angel. in l. j. ff. de appel. idem erit, quando sententia lata esset contra consuetudinem notoriam, Fely. in d. c. j. col. ij. versu. amplia secundo. Quinimmo dicas, quod fuit dubitatum apud veteres: an iudex, qui pronunciaisset contra Imperatoris constitutionem, de crimine læsæ maiestatis accusari posset? & Imperator Alex. statuit, quod non, vt est text. in l. j. C. ad leg. iul. maiest.

S V M M A R I V M.

Si offendatur maiestas Reipublicæ Venetæ an damnabitur defuncti memoria.

- 1 *Reipublica Veneta superiorem non recognoscit & vim Imperatoris obtinet in toto suo dominio.*
- 2 *Reipublica Romanorum extincta & eius loco successit Reipublica Venetorum.*

Q V A E S T I O XXVI.

IGESIMO SEXTO quæro: vidimus in proxima præcedenti quæstio. quod in aliis casibus præterquam in duobus expressis in l. fin. ff. ad leg. iul. maiest. & in l. penult. & fin. C. eod. titul. videlicet quando offenditur persona Imperatoris, vel Reipublica Romana non damnatur defuncti memoria: quid dicendum erit, si offendatur Maiestas Reipublicæ Venetæ? proculdubio

- 1 dicendum erit idem esse. † cum illa superiorem non recognoscat, & vim Imperatoris obtineat in toto suo Dominio, vt late dixi supra in princ.præsentis tract.in rubric. quotuplex sit maiestas. Quinimmo, † cum iamdiu Romanorum Respublica extincta sit, eius loco successit Respublica Venetorum, vt dixit Raphael Fulgos.in consi.lxij.colum. ij. vbi inquit, nouiorem autem Romam intelligo Rempublicam Venetorum, quæ in sui ditione suppositos nouioris Romæ prærogatiua lætatur. faciunt ad prædicta ea quæ supra dixi.q.xj.in titu.qualiter crimen læsæ maiest.contra Imperat.comit.

S V M M A R I V M.

Quis teneatur probare an accusator vel fiscus crimen læsæ maiestatis fuisse ab eo commissum cuius memoria vult damnari, an hæredibus onus probandi innocentiam defuncti.

1 Accusator vel fiscus tenetur probare defunctum commississe crimen læsæ maiestatis antequam bona ab hæredibus auferantur.

2 Hæres tenetur defuncti innocentiam defendere.sed fiscus probare debet, & nisi probet eo ipso hæres dicitur probasse innocentiam. Et nu.4.

3 Iura iuribus declarantur.

4 Reus quis dicatur? & nu.6.

7 L.fina.ff.ad leg Iul. maiestatis. loquitur in reo delato ante eius mortem.

8 Hæres defuncto reo, & citato, tenetur purgare indicia contra defunctum facientia.

9 Verbum, inſtaurari, quid significet.

Q V A E S T I O X X V I I.

- IGESIMO SEPTIMO quæro: dictum fuit supra q.xx.& aliis sequentibus sub hoc eod. titu.quod mortuo imputato vel accusato de crimine læsæ maiestatis post eius obitum damnatur eius memoria, & omnia eius bona fisco applicantur, & auferuntur hæredibus illius, per tex.in l.penul. & fi.C.ad leg.iul.maie.& l.fin.ff.co.tit. † Quis teneatur probare, an accusator, vel fiscus delictum esse ab eo commissum qui defunctus est, an hæredibus onus probandi innocentiam defuncti?

functi? Odofred. hanc quæstio. examinat in l. eorum patrimonia. C. de iure fisci. lib. x. vbi casum ponit, quod si is qui dicitur commisisse crimen læsæ maiestatis antequam de hoc accusaretur mortuus fuerit, & fiscus ex tali imputatione velit illius bona apprehendere tanquam rei criminis prædicti, negantibus hæredibus defunctum tale crimen commisisse, an fiscus dicta de negatione non obstante bona defuncti apprehendere possit? & dicit quod non: nam defunctus debet de hoc accusari, vel inquiri, & conuinci, ita quod constet ipsum huiusmodi delictum commisisse. allegat text. in l. quisquis cum l. sequent. C. ad leg. lul. maiesta. & l. res quæ in controuersia. ff. eod. Ista conclusio aperte probatur per text. in l. fi. C. eo. tit. ibi, conuicto mortuo memoria eius damnetur. Ergo patet † quod necesse 2 est quod accusator vel fiscus probet defunctum tale crimen commisisse antequam bona ab hæredibus auferantur. Huic tamen conclusioni duo iura obstat videntur: videlicet text. in l. fin. ff. ad leg. lul. maiest. ibi, nam nisi hoc crimen à successoribus purgetur hæreditas fisco vendicatur. Et tex. in d. l. res quæ. ff. de iure fisci ibi, & defuncto maiestatis reo parato hærede purgare Innocentiam mortui &c. per quæ duo iura videtur, quod onus probandi Innocentiam defuncti incumbat hæredi. quibus iuribus Odof. in d. l. eorum patrimonia, respondet dicendo, quod verbum, purgent, in dictis iuribus positum intelligitur hoc est defendant: † tenetur enim hæres defuncti Innocentiam defendere: 3 Sed fiscus probare debet, & nisi probet, eo ipso hæredes dicuntur probasse Innocentiam defuncti. arg. text. in l. fi. ff. de bon. eorum qui ante sent. & l. conuictos C. qui test. facer. poss. & facit text. in d. l. eorum patrimonia & indubitate leges prædictæ præsupponunt delictum esse probatum, vel saltem vehementer esse indicatum: quia alias purgatio non requireretur, & ipsa duo iura ita intelligi debent, quia † iura iuribus declarantur. text. enim in d. l. fin. C. ad leg. lul. maiest. requirit, quod 4 mortuus sit conuictus ad hoc vt eius memoria damnari possit. Defunctus enim nisi contrarium probetur Innocens præsumitur: nam dolum allegans illum probare debet, ideo fiscus probare tenetur. l. fina. ff. de bon. eorum. Et ad text. in d. l. ij. C. qui test. facer. poss. respondet Odofr. in d. l. eorum patrimonia col. fin. nu. 27. quod eo ipso hæres probat Innocentiam quando delictum non probatur. & istam opinionem sentit etiam Alberi. in d. l. fi. ff. ad leg. lul. maiest.

- In ista quaestione distinguendum esse sentio: quod aut quis in vita non fuit de isto crim. læsæ maiest. accusatus, inquisitus, vel denunciatus, & contra ipsum processum nō fuit: & isto casu locum habeat quod dicitur in l. fi. C. ad leg. Iul. maiest. oportet enim tunc quod defunctus de crimine conuincatur vt bona ab eius hæredibus auferantur, & fisco applicentur, vt ibi dicitur text. Aut quis in vita accusatus, inquisitus, vel denunciatus fuit de tali crimine, & formato processu probatum contra eum fuerit, vel taliter indicatum quod cōtra defunctum, si viueret ad torturam procedi potuisset: & isto casu locum habeant text. in d. l. fi. ff. ad leg. Iul. maiesta. & text. in d. l. res quæ. ff. de iure fisci. quod manifeste patet: nam text. in d. l. res quæ. dicit, defuncto maiestatis reo parato hærede purgare &c. & sic loquitur de eo
- 5 qui reus erat. Reus t autē quis nō dicitur nisi formato processu contra eum, & postquam fuit citatus ad se defendendum, vt per Paridem de Put. in tract. de re milit. in § cum plerunque. nu. 5.
- 6 Ant. de Butr. in c. cū inter. de excep. nam † quando quis est, citatus eius nomen dicitur inter reos receptū, vt per Ang. in tract. malefi. in verb. ad querelam Titij. versū. & adde quod postquā:
- 7 Bar. in l. is qui reus. ff. de publi. iudic. † tex. vero in d. l. fin. ff. ad leg. Iul. maiest. similiter loquitur in eo, qui erat reus huius criminis. patet ibi, is qui in reatu &c. Et quia reus si viueret deberet purgare indicia contra eum laborantia, vel ex probationibus fiendis, vel medio torturæ, ideo nō mirum si hoc onus purgationis eo defuncto in hæredes transfertur, si defuncti bona non ad fiscum pertinere prætendunt sed eis remanere debere. Et ista est vera intelligentia illorum iurium. Nec placet quod dicitur, quod hæres ex sola susceptione defensionis dicatur purgare innocentiam defuncti si non est probatum, quia istud procederet quando post obitum eius cui tale crimen imputatur contra eius memoriam inchoatur processus, vt loquitur text. in d. l. fi. C. ad leg. Iul. maiest. sed † quando post formationem processus reus citatus moreretur, tunc necessaria erit purgatio hæredis, vt d. l. fi. ff. eo. tit. & d. l. res quæ. in princ. ff. de iure fisci. & in l. penult. C. ad leg. Iul. maiest. ibi, nā post rei mortem crimē instaurari solere. loquitur enim de eo qui ante erat factus reus huiusmodi criminis per processum formatum contra eum: verbum nanque instaurari, ibi positum id indicat.
- 9 † Instaurare enim nil aliud est, quàm iam cœptum denuo prosequi. facit illud Vergilij in vij. A. Eneid. Certatim instaurant

tant epulas, id eſt, denuo ponunt. & alibi idem dicit, Inſtaurati animi Regis ſuccurrite teſtis.

S V M M A R I V M.

- 1 *Aduocatus an interuenire poſſit quando agitur de damnanda defuncti memoria.*
- 2 *Heredes poſt obitum defuncti, de cuius memoria damnanda agitur, poſſunt inſtare quòd procedatur ad ſententiam ſuper defuncti Innocentia, quoniam eorum intereſt.*

Q V A E S T I O. XXVIII.

VIGESIMO OCTAVO quæro: an quãdo agitur de damnanda defuncti memoria imputati de crimine læsæ maiestatis interuenire poſſit Aduocatus ad defendendam rei memoriam? Et videbatur dicendum quòd non: quia pro reo criminis læsæ maiestatis Aduocati interuenire non poſſunt, vt vidimus ſupra quæſt. iiij.

Hanc quæſtionem examinat Præpoſit. in c. ſi quando. col. iiij. verſic. & per prædicta ij. q. vj. & ibi dixit, quòd in hoc caſu, ex quo non agitur de imponenda pœna ordinaria pro crimine iſto, nec locum habeant rationes per quas alias in criminalibus deſenſor interuenire non poſſit, poterit deſenſor accedere pro defuncto qui ſe perſonaliter tueri non poteſt. adducit Bal. in l. reos. in fi. C. de accuſatio, & Alber. in l. ſeruum. §. publicè. ff. de procurator. & in rubr. C. de hæret. qui atteſtatur, quòd ita ſeruarum fuit tempore Clementis Papæ V. quando Philippus Rex Franciæ volebat, quòd damnaretur memoria Bonifacii viij. Pont. Maxi. tanquam hæretici. facit text. in l. iiij. §. ſi. cum ſeq. ff. de liberal. cauſa. & l. non tantum. de appella. Et plura ad hoc adducit Præpoſi. loco præallegato quæ videre poteris, quia eius dicta tranſcribere potius eſſet laborioſum quàm ſubtile. Confirmatur conſuſio prædicta: quia cū tractetur poſt obitum defuncti ſolum de auferendis defuncti bonis ab eius hæredibus, illi citandi ſunt, vt vidimus ſupra quæſt. xx. proxima præcedent. Ideo abſurdum eſſet dicere quòd tali caſu deſenſor interuenire non poſſet pro eis, cum nullo iure id prohiberetur inueniatur: ſicuti ſtatutum eſt quando ad pœnam ordinariam contra viuentem pro hoc crimine proceditur, ſed quæro: ¶ an hæ. 3

redes post obitum defuncti, de cuius memoria damnanda agitur, instare possint, pro eorum interesse, pro purganda innocentia ipsius defuncti, quod procedatur ad sententiam super rei innocentia iam defuncti: & dicas, quod sic, ita voluit Ioan. de Plat. in l. eorum patrimonialia col. j. nu. 3. C. de iure fisc. libr. x. pro quo dicit esse casum singularem in l. filio. §. Seia. ff. de adim. legat. facit text. in l. fin. ibi, nam nisi hoc crimen à successoribus purgetur &c. ff. ad leg. Iul. maiesta. Interest enim heredum defuncti, quod ex quo accusata est defuncti memoria fiat absolutio.

S V M M A R I V M.

- Quanto tempore duret ius accusandi in crimine lese maiestatis?*
 1 *Ius accusandi in criminalibus durat annis xx.*
 2 *Accusatio in crimine apostatatus durat perpetuo dum vivit apostata, & post eius obitum durat quinquennio.*
 3 *In crimine suppositi partus perpetuo agi potest. Idem in crimine parricidij nu. 4. Et in crimine lese maiestatis nu. 5.*
 6 *Accusatio peculatus quinquennio tollitur.*
 7 *Accusatio iniuriarum anno tollitur.*
 8 *Si per statutum assignetur certum tempus ad accusandum, ultra illud tempus inquiri non potest.*

Q V A E S T I O XXIX.

- V**GESIMONONO quæro, vidimus supra l. xiiij. hoc eo. tit. quanto tempore duret ius inquirendi de crimine, & fuit conclusum quod annis xx. per text. in l. querela. §. falsi. C. de fal. & supra q. xxiiij. tractauimus quanto tempore duret ius accusandi memoriam defuncti pro crimine lese maiestatis, & dictum fuit quod durat quinquennio, restat videre quanto tempore duret ius accusandi in hoc crimine. Breuiter dicas,
 1 *quod ius accusandi in criminalibus durat annis xx. hoc enim temporis spatio regulariter criminales actiones tolluntur. text. est in d. l. querela: & in l. ait prætor. ff. ad leg. Aquil. Ita communiter tenent doct. in d. l. querela. vbi Bart. Ang. & Salic. & habetur per Ioannem Franciscum Balb. in tract. suo de præscrip. in secunda parte iiij. part. princip. in versicul. secundo; quæro, versicul. amplia istam idem voluit in dicta l. querela Cynus & Odofre*

Odofredus ibidem in versicul. *Or signori*. Fallit ista conclu-
 sio † in crimine apostatatus, quia dum vivit apostata accusa- 2
 tio perpetuo durat. l. iij. & l. apostatarum. C. de apostata. post
 obitum vero apostate durat quinquennio, tantum. Item fallit,
 † in crimine suppositi partus, de quo perpetuo agi potest l. qui 3
 falsam. §. j. ff. ad leg. Cornel. de falsi. Item fallit, † in crimine 4
 parricidij l. si. ff. de parricid. Et habetur per Bonif. de Vitellin.
 in tract. suo malefic. in rubric. de inquisitio, & earum form. col.
 fin. idem puto dicendum † in crimine læsæ maiestatis, quòd 5
 scilicet durante vita eius qui dictum crimen commisit etiam
 ultra annos xx. accusatio fieri possit propter criminis atrocita-
 tem. faciunt dicta supra quæst. viij. nec obstat text. in d. l. que-
 rela ibi. sicut cætera quoque fere crimina: quia crimen læsæ
 maiestatis de se requirit specialem mentionem. facit, quia sta-
 tutum concedens generalem abolitionem criminum. nō com-
 prehendit crimen læsæ maiestatis, de quo vide ea quæ scripsi
 infra quæst. viij. in rubric. de pluribus quæstionibus. Accusatio
 † vero peculatus quinquennio tollitur, vt not. in l. si. ff. de crim. 6
 pecul. Et † accusatio iniuriarum anno tollitur. Instir. de iniur. 7
 in fin. & habetur per Odofr. in d. l. querela. in fin. Alex. in l. ita
 demum. ff. de procurat. & Petr. de Anchar. in consi. cxc. Et scias
 † quòd si per statutum assignetur certum tempus ad 8
 accusandum, ultra illud tempus inquiri non
 potest de delicto. Bartol. in d. l.
 querelam.

FINIS LIBRI PRIMI.

HIERONYMI

GIGANTIS IVRIS-

CONSVLTI FORO SEM-

PRONIENSIS DE CRIMI-

NE LÆSÆ MA-

IESTATIS

LIBER SECVNDVS.

Qui accusare possint in crimine læsæ maiestatis.

SVMMARIVM.

An forensis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

- 1 *Forensis in crimine publico non admittitur ad accusandum.*
- 2 *Stante statuto quod quilibet accusare possit, non admittetur forensis ad accusandum.*
- 3 *Si iniuria fiat sacerdoti quilibet talem accusare poterit.*
- 4 *Forensis in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum.*

QVÆSTIO I.

PRIMO quero: an forensis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis? videtur dicendum quod non, quia crimen læsæ maiest. est crimen publicum. l. j. ff. de pub. iudic. facit text. in c. ius publicum iuncta glo. j. distin. 5. publica autem instit. de public. iudic. forensis † autem in crimine publico non admittitur ad accusandum, vt tenet glos. in l. is qui reus. ff. de pub. iudic. & Angel. in rubri. ff. de publi. iudic. quia, cum sit forensis, sua non interest etiam ratione patriæ. facit pro ista opini. tex. in l. in prouincia. li. in 5. fin. ff. de oper. nou. nunciat. vbi Paul. de Castr. per illum text. dixit, † quod stante statuto, quod quilibet accusare possit, a quod forensis non admitteretur ad accusandum. & lasibi ad hoc
alle

allegauit Bald. qui hanc opinionem tenuit in c. ex parte Adæ de testibus. col. ij. versic. dicit Bartol. ad idem facit, † quod voluit Bald. & Paul. de Cast. in l. j. §. huius studij. ff. de iusti. & iure. vbi dixerūt, quod si iniuria fiat sacerdoti quilibet de populo talem accusare poterit, dummodo sit de populo illius loci. quod sequitur etiam Præposit. in summa ij. q. viij. Contrarium tamen dicas tenuisse Imol. in l. j. ff. de public. iudic. Imo & Angel. in l. si quis. ff. de priuat. delict. vbi in indiuiduo tenet, quod forensis accusare poterit, & idem tenuit Angel. in tracta. malefi. in verb. ad querelam Titij. in versicu. in crimine autem publico. de quo tamen late tradit idem Angel. in tracta. malefi. in verb. *che hai tradito la tua patria*, in versic. in crimine autem publico: & ibi in addit. Sed † quicquid dicant in hoc Doct. in crimine læsæ maiestatis forenses admitti ad accusandum censeo; nam in isto crimine omnes admittuntur ad accusandum etiam alias prohibiti, vt per Angel. in d. suo tract. de malefi. in d. verb. *che hai tradito la tua patria*. in versic. quæro quis possit accusare. facit tex. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiesta. Quinimò, ex quo hoc crimen publicum est, non solum ciuis, sed etiam forensis ad accusandum admitti debet. Barto. in dicta l. is qui reus: & ibi Imol. super glo. fin. & Angel. in d. tract. in verb. ad querelam Titij. in d. versic. in crimine autem publico.

S V M M A R I V M.

An mulier admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

- 1 *Mulier ad accusandum non admittitur nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur regulariter.*
- 2 *Mulier admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.*
- 3 *Fulvia mulier coniurationem Catilinæ detexit.*
- 4 *Mulier admittitur ad accusandum in lege Iulia de annona.*
- 5 *Mulier admittitur ad accusandum suspectum tutorem.*
- 6 *Mulier admittitur ad accusandum eum, qui falsum commisit circa testamentum licet ad eam vel ad alios suos non pertineat.*
- 7 *Mulier admittitur ad accusandum in crimine hæresis.*
- 8 *Mulier accusat sacrilegum.*
- 9 *Mulier admittitur ad accusandum in crimine simoniæ.*
- 10 *Mulier admittitur ad accusandum pastorem bonæ ecclesiæ dilapidantem.*
- 11 *Commater accusare potest occisorem compatris sui.*

12 *Mulier in casibus, in quibus potest accusare, tenetur de iure et
nili inscribere se ad penam talionis: secus hodie.*

QVÆSTIO. II.

1 **E C V N D O** quæro: an mulier admittatur ad accusandum in hoc crimine læsæ maiestatis? videtur prima facie dicendum quod non, ratione fragilitatis sexus. l. de crimine. C. qui accusar. non poss. † ubi, mulier ad accusandum non admittitur, nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur. l. ij. ff. de accusatio. & habetur per Angel. in tracta. suo malefic. in verbo, ad querelam Titij. in vers. Et licet in supradictis. & per Præposit. in capit. prohibentur in princip. ij. quæst. j. & ibidem Ioan. de Turre Cremat. colum. j in versic. prohibentur, ad idem text. in l. senatus. C. qui accusar. non poss. l. j. & ibi Angel. ff. de accusatio. prædicta tamen regulariter procedunt. Attamen † secus est in crimine læsæ maiestatis, in quo mulier admittitur ad accusandum, Specul. in titu. de accusatio. §. j. versic. item quod est mulier. Hippolyt. Marsil. præceptor meus. in l. de minore, in princip. colum. ij. versicu. & subdit etiam. ff. de quæstio. probatur ista conclusio in l. in quæstionibus. ff. de accusationib. & vj. quæst. prima. capit. nullus, & hoc tenuit etiam glo. in verb. prosequatur, in dicta l. de crimine, & ibi Bartol. ubi gloss. dixit,
3 † quod Fulvia mulier coniurationem Catilinæ detexit, facit text. in l. in quæstionibus. ff. de leg. iul. maiesta. ad idem gloss. in l. ij. in verbo, testamentaria. ff. de accusatio. & text. in cap. certis de causis. §. in digestis. xv. quæst. iij. ubi text. in versicul. in quæstionibus, dixit, quod Iulia mulier coniurationem Sergij Catilinæ detexit, & Marcum Tullium Consulem in iudicium eius instruxit, idem dicitur in dicta l. in quæstionibus, ubi dicitur, Fulvia non Iulia. & Petr. Andræ. Gammarus in sua gloss. supra Constitut. Iulij ij. Pont. Maxim. de simpliciaca Electio. Papæ, dicit illam fuisse Iuliam non Fulviam. Secundo † fallit supradicta conclusio, quod mulier non admittatur ad accusandum in l. Iulia de annona, in qua mulier ad accusandum admittitur. l. si.
5 in fin. ff. ad leg. iul. de Annon. Tertio † fallit in accusatione suspecti tutoris: nam ibi mulier admittitur. §. consequens. Institut. de suspect. tutor. l. j. §. consequens. ff. de suspect. tutor. Quar-
6 to † fallit quando mulier accusat eum qui falsum commiserit
circa

circa testamētum, licet ad eā vel ad alios suos non pertineat: id enim speciale est propter criminis immanitatē, vt dixit gl. in d. l. ij. in verb. testamētaria. ff. de accus. Quinto † fallit in crimine hæresis. l. Manichæos. C. de hæret. c. vergentis, de hæreti. Sexto † fallit in crimine sacrilegij. l. si quis in hoc genus. C. de episc. & cleric. & ij. quæst. j. capit. in primis. Septimo † fallit in crimine simoniæ. l. si quemquam. C. de episco. & cleric. Octauo † fallit quando Pastor Ecclesiæ bona Ecclesiæ dilapidat. capit. licet Heli, de simon. hos omnes casus enumerat Specul. in tit. de accusatio. in fin. & Salice. in dicta l. de crimine. C. qui accusari non possunt. Nono † fallit in Commatre, quæ accusare potest occisorem Compatris sui, de quo Andr. Barba. in cap. coram. col. v. versic. Ego adduco. de offic. delegat. vbi approbat dictum Bal. hoc tenentis in l. j. C. qui accusari non possunt. Et circa prædictos casus, quod mulier possit accusare, idem dixit Præposi. in capit. prohibetur. ij. quæst. j. colum. ij. versic. vltim. quæro. & Angel. In tracta. malefic. in verbo, ad querelam Titij. versic. & licet in supradictis, vbi August. & Hierony. in additio. Mulier † tamen in casibus, in quibus ad accusandum admittitur, inscribere se debet de iure ciuili ad pœnam talionis, alias non admitteretur. d. l. de crimine. C. qui accusari non possunt. Angel. in dict. tracta. de malefic. in prædicto verbo, ad querelam Titij. in versicul. & licet in supradictis. Secus autem est de iure canonico, de quo habes gloss. xv. quæstione tertia. in cap. de crimine. & ij. quæst. j. capit. mulierem. idem tenuit gloss. ij. quæst. viij. & glo. in capit. super his. de accusatio. & Alberi. in d. l. de crimine. Sed (vt alias dixi) hodie pœna talionis recessit ab Aula, nec seruatur de consuetudine.

S V M M A R I V M.

An frater in crimine lese maiestatis admittatur ad accusandum fratrem?

- 1 Regulariter fratri fratrem non permittitur accusare.
- 2 Frater dicitur quasi fere alter.
- 3 Frater naturalis tantum, non admittitur ad accusandum fratrem.
- 4 Frater, qui suam vel suorum iniuriam prosequitur, admittitur ad accusandum fratrem etiam in crimine capitali.
- 5 Frater in crimine lese maiestatis fratrem accusat.

- T**ERTIO quæro: an frater in hoc crimine læsæ maiestatis admittatur ad accusandū fratrem? Dicas, † quòd regulariter fratri fratrem nō permittitur accusare. l. magnum. C. qui accus. non poss. & est ratio sanguinis coniunctio, quæ immutabilis est. l. ius sanguinis. ff. de reg. iur. † dicitur enim frater quasi fere alter, idem habetur per Ioan. de Anan. in c. accusasti. in versicul. nunquid autem frater, de accusat. hoc tamen videtur locum habere in magnis delictis, secus in leuibus, l. sororem. C. qui accus. non poss. † idem dicendum erit in fratre naturali tantum: vt not. Salic. in d. l. magnum. & ita voluit Angel. in tract. malefic. in verb. ad querelam. versic. quinto repellitur. Fallit † tamen in fratre, qui suam vel suorum iniuriam prosequitur: tunc enim frater ad accusandum fratrem admittitur etiam in crimine capitali, sicuti de matre dicitur in l. propter. & in l. si sororem. C. qui accus. non poss. Specul. in titu. de accusatore. §. j. versic. Item quòd est frater. August. de Arim. in addit. ad tract. Angel. de malefic. in additione super d. versicu. quinto repellitur. Corroboratur dicta conclusio, quòd frater non admittatur ad accusandum fratrem in crimine capitali; nam vt supra diximus secundum Aulum Gel. lib. xliij. noct. atticarum. frater dicitur quasi fere alter. Et Salustius in Iugurta sic inquit, quis autem amicior quàm frater fratri: aut quem alienum fidum inuenies: si tuis hostis fueris? facit illud Pauli ad Hæbreos cap. 13. Charitas fraternitatis in vobis maneat, Dicast tamen secus esse in crimine læsæ maiestatis: nam in isto crimine frater fratrem accusat, vt voluit Specul. in d. tit. de accusat. §. j. in d. versic. Item quòd est frater: allegat tex. in l. penult. C. de accusat. idem tenuit magnus criminalista D. Hippolyt. præceptor meus in l. de minore. in princi. col. j. nume. 3. ff. de quæst. & Placent. in tract. suo de accus. publi. iudi. titu. ij. nume. 7.

S V M M A R I V M.

An infamis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

- 1 *Infamis regulariter ab accusando repellitur.*
- 2 *Infamis admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis, etiam quòd sit damnatus de crimine publico.*

Infamis

3 *Infamis non potest accusare inimicum suum, etiam in crimine laesae maiestatis.*

QV AESTIO IIII.

VARTO quæro : quid dicendum de infami, an ad accusandum in hoc crimine admittatur? Dicas † infamem regulariter ab accusando repell. l. l. qui criminis. C. qui accus. non poss. Et ratio dicitur esse propter præsumptam calumniam. Regula. semel malus. de regu. iuris. in vj. l. Cassius. ff. de senat. Cin. in d. l. qui criminis, aliam addit rationem: quia si is qui accusat non probat, perdit famam. l. si. C. de accusat. sed infamis, cum iam famam amiserit, eam amplius perdere non potest. l. cognitionum. §. j. ff. de var. & extraordi. crimin. l. ij. C. vt infra cert. temp. Idem dicit Ioan. de Turre Crema. in c. in primis. col. iij. versic. nam infames. ij. quæst. j. Fallit † tamen ista regula in crimine læsæ maiestatis, in quo infamis admittitur ad accusandum. Angel. in tract. de malef. in verbo, & ad querelam. versic. sexto ab hac accusatione. & tex. de hoc clarus. in l. famosi, & ibi Bart. & omnes. ff. ad leg. iul. maiesta. idem Bart. in l. in quæstionibus. ff. ad leg. iul. maiest. Et hoc procedit etiam in damnato de crimine publico. Angel. in prædicto tract. in verb. *che hai tradito la tua patria.* in versic. quæro quis possit accusare. idem voluit Angel. in l. qui iudicio. ff. de accusat. & vide August. de Arimino in addit. ad Angel. in dict. tracta. super dict. versic. quæro quis possit accusare. Erit ergo firma conclusio quod in hoc crimine læsæ maiestatis infamis admittitur ad accusandum. Istam † conclusionē limita tamen non procedere, quādo infamis esset inimicus illius quem accusat: nam tunc non admitteretur ad accusandum, etiam in hoc crimine. ita voluit Angel. in dicta l. famosi. in princip. in versic. in textu ibi. ff. ad leg. iul. maiest. inimicus enim repellitur ab accusando in isto crimine, vt infra quæst. vj. proxime sequent.

S V M M A R I V M.

An socius criminis admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

1 *Socius criminis non admittitur ad accusandum regulariter.*

- 2 Socius criminis admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis, in crimine simoniæ. numero 3. & in crimine hæresis. numero 4.
- 5 Socius criminis effectus inimicus non admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O V.

- 1 VINTO quæro: iure cautum est, quod socius criminis non admittatur ad accusandum. l. si filium. C. de liberali causa. xv. q. iij. cap. nemi ni, Gandi. in tract. suo de malefic. in rub. qui pos. accusat. in vers. item quod est socius. Speculat. in tit. de accusat. §. j. versic. item repellitur qui fuit socius. Bald. in rubric. C. qui accus. Angel. in tract. malefic. & ibi Augusti. in addit. in versic. ad querelam Titij. versic. Decimonono repellitur, Alex. in consi. cxxvij. in iij. volu. Ista conclusio regulariter procedit: Fallit tamen in crimine læsæ maiestatis, ut voluit Ioan. de Turr. Cremat. in capit. si quis. ij. col. versic. respondeo. distinct. lxxix. ad idem est tex. in cap. veniens, el primo, & ibi gloss. de test. & not. in l. fin. C. de accusat. Alberic. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiestat. & ibi Angel. tex. in cap. quæro ergo. §. verum. vj. q. j. & in cap. primo. de confes. & capit. si quis Papa. & ibi gloss. lxxix. Distinct. idem voluit Augusti. in tract. malefic. Angel. in sua addit. versic. prædicti. Decimonono. idem tenuit etiam Ioan. Ignæus in sua disputatione, an Rex Franciæ recogn. Imper. nume. 120. Secundo t fallit in crimine simoniæ, ut voluit Turr. Cremat. in dicto cap. si quis, & est expressum in
- 2 Constitut. Iulij ij. de simoniac. Ellect. Pontific. Tertio t fallit prædicta conclusio in crimine hæresis, ut dixit idem Turris
- 3 Cremat. loco præallegato. Istam conclusionem t limitarem non procedere, quando socius criminis esset effectus inimicus accusati, per ea quæ dixi suprâ quæstio. iij. prox. præcedenti in fin. & quæ dicuntur in q. vj. prox. sequen.

S V M M A R I V M.

An inimicus admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

- 1 Inimicus regulariter ad accusandum non admittitur.
- 2 Crimina per testes non per accusatorem probantur.
- 3 Inimicus in crimine læsæ maiestatis repellitur ab accusando.
- 4 Idem in criminibus exceptuatis, ac in notorijs. nume. 6.

Inimicus

- 5 Inimicus repellitur ab obijciendo crimen per viam exceptionis.
 6 Inimicus qui prohibetur accusare, an denunciare possit.
 7 Inimicitia ad repellendum accusatorem qualis esse debeat.
 8 Vbi agitur de repellendo, à premio sufficit qualibet odiositas qualitercunque concepta.
 9 Inimicitia capitalis, quot, & quibus modis dicatur.
 10 Inimici amicus, repellitur ab accusando: & quomodo intelligatur.
 11 Complices dicuntur qui sunt consocij ad malum non ad bonum.
 12 Inimicus admittitur ad accusandum de hæresi, stricto modo sumpta.
 13 Quod committitur in diuinam religionem in omnium infertur iniuriam.

QVÆSTIO VI.

SEXTO quæro: an inimicus accusare possit
 Dicas, quòd videtur dicendum prima faciè quòd
 sic: quia admittitur Infamis, qui alias repellitur,
 vt dixi supra q. iij. proxima præcedente. Item
 admittitur ad accusandum in hoc crimine so-
 cius criminis, vt vidimus in proxima præcedenti q. contra-
 rium dicas: † quia inimicus regulariter ad accusandum non
 admittitur. cap. per tuas. de simo. §. si vero quis odiosus. In au-
 then. de test. Instit. de excusat. tuto. §. inimicitie. iij. q. v. cap.
 accusatores. Ioan. de Turre Cremat. in cap. in primis. colum.
 iij. num. 8. ij. q. j. Abb. tamen in cap. licet Heli. col. ij. vers. vlti.
 collige. de simon. dixit, in iure ciuili non reperiri inimicum
 accusare non posse. & videtur tenere, quòd inimicus accusare
 possit, & rationem assignat, quia † crimina per testes non per
 accusatorem probantur, ideo facilius admittitur accusator
 quàm testis. Idem tenuit Abb. in cap. j. in versic. circa tertiam
 & vltimam. de accusatio. Imol. in l. is qui reus. ff. de public. iu-
 dic. tenet opinionem Abbatis de iure ciuili, secus dicit esse de
 iure canonico. idem dixit Felin. in capit. primo. columna se-
 cunda. versic. vtrum inimicus. de accusatio. allegat cap. memi-
 nimus. & capit. cum oporteat. eodem titul. ad idem est tex. in
 cap. accusatores, el primo. iij. quæstio. v. ad idem tex. in capit.
 cum P. Manconella. de accusatio. Bald. tamen & Angel. in di-
 cta l. is qui reus, tenent inimicum repelli ab accusatione. Et
 idem tenuit Angel. in tractatu malefic. in verb. ad querelam

- Titij. versic. vigesimo repellitur, & ibi Augustin. in addit. Dic-
 3 cas † quòd in crimine læsæ maiestatis non est dubium inimi-
 cum ab accusando repelli; ita tenuit Speculat. in tit. de accu-
 satio. in primo §. versic. fin. in fine per text. in capit. per tuas:
 de simon. idem in tit. de accusatio. in tertia parte. in §. secundo.
 in versic. primo. Angel. in l. qui accusare. ff. de accusat. inimicus
 enim capitalis non accusat. Præposit. in cap. episcopis. in versic.
 in ea gloss. ibi. iij. q. j. & idem in cap. in primis. §. quia ego, col.
 j. in versic. Nota quòd inimicus. ij. q. j. ad idem facit tex. in cap.
 accusatores. el j. iij. q. v. Et quòd inimicus non admittatur ad
 accusandum in hoc crimine tenuit etiam Alberic. in l. famosi,
 in versic. conspiratores tamen. ff. ad legē iul. de adul. & ibidem
 4 Angel. in princip. vbi dixit, quòd † in criminibus exēptuatis
 inimici ad accusandum non admittuntur, per tex. in cap. per
 tuas, extra de simon. idem tenuit Augustin. de Arim. in addit.
 suis ad tract. Angel. de malefic. in verbo, ad querelam Titij. in
 addit. quæ incipit, tu autem in hac materia: versic. tene tamen
 5 menti. Quinimo † inimicus repellitur etiam ab obiciendo
 crimen per viam exceptionis, vt est tex. in dicto cap. memini-
 mus. de accusatio. Talis enim volūtaria obiectio accusationem
 sapit, vt not. in cap. exhibitā. de iudic. & per Innocent. in cap.
 Dudum. de electio. ita dixit Præpo. in cap. accusatorib. in j. not.
 ij. q. v. idem voluit Archid. in dicto cap. accusatores. el j. iij. q. v.
 6 & Specul. in tit. de accusatio. in versic. item cum inimico. † Am-
 plia prædictam conclusionem, quòd inimicus ab accusando
 repellatur, vt procedat etiam in notoriis, secundum Roman.
 in consil. cccxxiij. in præposita consultatione, & Alex. in consil.
 cxxv. visa inquisitione formata, col. fin. in fi. in iij. vol. ad idem
 7 est tex. in cap. nulli episcoporum iij. q. v. Sed † quid dicemus de
 inimico qui accusare prohibetur, an saltem poterit denunciare?
 Decisio huius dubij pendet ab illa quæstione, vtrum prohibi-
 tus accusare possit denunciare: in qua Ioan. Andræ. & Archid.
 in cap. indemnitatibus. §. j. de electio. in vj. dixerunt quòd sic.
 & idem voluit Bal. in l. j. C. si tut. non gesser. per illum tex. ad
 quod facit quod tradit Angel. in l. quantum. ff. de in ius vocan.
 istum articulum examinat seriose Præposit. in cap. j. ij. q. viij.
 col. 52. in versic. an prohibitus accusare. nume. 149. vbi facit lon-
 8 gam distinctionem, vide ibi per eum. Qualis † autem debeat
 esse inimicitia ad repellendum accusatorem tradunt doct. in
 dict. cap. accusatores. & vide per Angel. in tract. de malefic. in
 d. verbo

d. verbo ad querelam. In versic. vigesimo repellitur inimicus,
 & ibi Augusti. in addit. in quibus locis concludunt, ex inimi-
 citia capitali repelli quem ab accusando: allegat Angel. loco
 præalleg. not. in l. Labeo. ff. de arbitr. & in l. inimicitia. ff. de
 his quib. vt indign. & l. iij. §. fia. & ibi Bart. ff. de adimen. legat.
 idem voluit Ioan. de Ana. in cap. repellatur, versic. Vtrum au-
 tem quælibet inimicitia, de accusatio. vbi refert opin. Vincen-
 tij, quòd sola capitalis inimicitia repellat accusantem: quod
 dicit verum esse vbi agitur de repellendo inimicum, à iure
 communi, vt in l. licet ff. de arbitr. sed † vbi agitur de repel-
 lendo à præmio, sufficit quælibet odiositas qualitercunque
 concepta, allegat tex. in l. testamento Centurio. ff. de manu. tes-
 tam. & l. Lucius. ff. de leg. ij. Quor † autem, & quibus modis
 dicatur capitalis inimicitia: vide Felin. in capit. cum oporteat
 col. iij. de accusat. vbi etiam ponit quid dicendum de inimico
 reconciliato, de quo etiam habetur per doct. in capit. accusa-
 toribus. tertia quæstio. v.

Et non solum inimicus repellitur ab accusando, sed † etiam
 amicus inimici: ita dixit Ioan. de Ana. in d. cap. repellantur in
 princip. allegat quod habetur in capit. accedens, el ij. vt lit. non
 contest. vbi probatur, quod inimicitia extenditur ad tertiam
 personam, subdens quòd regulariter ista materia non est mul-
 tum extendenda, vt not. Innocen. in capit. insinuante, de offic.
 deleg. & istud quod dictum est de amico inimici, intellige de
 cohabitante cum inimico cohabitatione cõtina: secus si mo-
 dico tempore, per id quod habetur in l. licet. §. in factum actio.
 ff. Naut. caup. stabul. ita dixit Ioan. de Ana. loco proxime alle-
 gato, vide Præposit. in d. cap. accusatores. in fin. iij. q. v. Felin.
 autem in cap. cum oporteat col. iij. in vers. Nota sexto. dicit,
 quòd eo ipso quòd quis conuersatur cum inimico meo, inimi-
 cus meus præsumitur: ideo dicit, quòd non solum cohabitantes
 cum inimico meo, vt in d. cap. repellantur, admitti non debent
 ad accusandum, sed etiam conuersantes, & etiam complices.
 Subdens, quòd † complices dicuntur qui sunt confocij ad ma-
 lum, & non ad bonum. Conclusionem † suprädictam, quòd
 inimicus ab accusando repellatur, limita non procedere in he-
 resi stricto modo sumpta: quia tunc dicitur prosequi suam vel
 suorum iniuriam † quod enim committitur in diuinam reli-
 gionem in omnium infertur iniuriã l. Manichæos. C. de hære.
 ita voluit Frâcis. Episcopus Squillacens. in trac. de fid. cat. c. lj.

S V M M A R I V M.

An pupillus admittatur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

- 1 *Pupillus regulariter non admittitur ad accusandum.*
- 2 *Pupillus cum auctoritate tutoris admittitur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.*
- 3 *In crimine læsæ maiestatis omnes admittuntur ad accusandum, qui alias accusare prohibentur.*

Q V A E S T I O V I I.

1

SEPTIMO quæro: an pupillus accusare poterit? Dicas, quod † regulariter non admittitur ad accusandum. l. j. & ij. ff. de accusa. c. prohibetur. ij. q. j. l. j. C. de fals. monet. iij. q. iij. cap. in uiti. & per Barto. d. l. ij. §. pupillus. ff. de accusat.

Angel. in tract. malefic. in verb. & ad querelam Titij. in versic. Duodecimo prohibetur Pupillus, idem voluit Ioan. de Turre Cremat. in cap. prohibetur. col. j. in versic. prohibentur. ij. q. j. & est ratio propter fragilitatem ætatis, & carentiam intellectus, ut dixit Angel. in d. tract. malefic. in præalleg. versic. in princip.

2

Dicas, † quod in crim. læsæ maiestatis. pupillus ad accusandum admittitur cum auctoritate tutoris: ita voluit Speculat. in tit. de accusat. §. j. in versic. item excipitur, quod est Pupillus, allegat tex. in l. clarum. C. de auctor. præstan. idem dixit Gandi. in suo tract. malefic. in rub. qui accusare possunt. col. j. in versic.

3

item in crimine læsæ maiestatis, facit, quia † in isto crimine omnes admittuntur ad accusandum, qui alias accusare prohibiti sunt, ut voluit Angel. in dict. tracta. de malefic. in verbo, *che hai tradito la tua patria.* in versic. quæro quis possit accusare, in princip. ad idem facit tex. in l. famosi. ff. ad legem iul. maiestatis. ubi Angel. in princip. dixit, quod etiam prohibiti accusare de crimine publico admittuntur ad accusandum in crimine læsæ maiestatis.

S V M M A R I V M.

An filius admittatur ad accusandum patrem in crimine læsæ maiestatis.

- 1 *Pater à filio accusari non potest.*
- 2 *Filios castigatores esse parentum suorum lex erubescit.*
- 3 *Filius admittitur ad accusandum patrem in crimine læsæ maiestatis propter criminis immanitatem.*

Filius

- 4 Filius tenetur indicare patrem contra imperium vel Rempubli-
cam machinantem.
- 5 Castrorum disciplina est antiquior quàm liberorum charitas.
- 6 Pro patria pater in filium, & filius in patrem, insurgere debet.
- 7 Filius accusans patrem de crimine læsæ maiestatis (si cum veri-
tate procedat accusatio) ingratus non dicitur.
- 8 Vasallus sciens patrē suum velle grauiter delinquere contra do-
minum suum, contra quem non committitur crimen læsæ mai-
estatis, & non reuelans eum non perdit feudum: secus si alius
præter patrem.
- 9 Maior est fidelitas quam filius præstare domino feudi tenetur,
quàm patri.
- 10 Obligatio filij erga patrem est de iure naturali & diuino.
- 11 Obligatio feudatarij erga dominum feudi est de iure civili.

QVÆSTIO VIII.

CTAVO quæro: an filius admittatur ad accu-
sandum patrem in hoc crimine læsæ maiestatis?
Et dicendum videtur quòd non: quia † pater à
filio accusari non potest. l. iniquum. C. qui accu-
sare non possunt. l. qui accusare. ff. de accusatio.
† Erubescit enim lex filios castigatores esse parentum suorum. 2
§. sed quod sancitum in auth. de nupt. colum. iij. l. cum oportet. C. de bon. quæ liber. præsertim ne videantur filij sangui-
nem suum tradere, quem excusare tenentur. l. j. ff. de bon. eo-
rum qui ante sent. mort. sibi consciuer. & l. fin. ff. de popul.
actio. facit text. in capit. xvij. Leuit. vbi dicitur, turpitudinem
patris tui & matris tuæ non discooperies. Dicas tamen, † quòd 3
tantæ immunitatis est hoc læsæ maiestatis crimen, quòd filius
ad accusandum patrem admittitur. Ita tenuit Ioan. Igneus in
sua disputatione, an Rex Franciæ recognoscat Imperatorem:
allegat text. in l. famosi. ff. ad legem iul. maiest. & l. hi quos. ff.
de accusatio. l. vix tertis. ff. de iudic. l. fin. C. ad leg. iul. maiesta.
& hanc suam cōclusionem comprobatur hac etiam ratione: quia
si hoc casu licitum est filio patrem occidere, (de quo inferius
loco suo dicam) à fortiori licebit filio patrem accusare, & sic
via iuris cōtra eum vti. facit pro ista opinione id † quod voluit 4
Andr. de Iser. in cap. j. §. præterea in princ. in tit. quæ fuit prima
caus. benefic. amittend. in vñibus feudor. vbi dixit, quòd filius
tenetur

- tenetur indicare patrem contra Imperium vel Rempublicam machinantem, allegat Tulium libr. iij. de offic. vbi dixit, quod
- 5 † castrorum disciplina est antiquior quam liberorum charitas l. postliminium. §. filius. ff. de capt. & postlim. reuers. ad idem dicas facere, quod rursus dicit idem Cicero in eodem libr. iij. officiorum. cuius hæc sunt verba: Quid si Tyrannidem occu-
pare, si patriam prodere conabitur pater, filebit ne filius? Imò
verò obsecrabit patrem ne id faciat: si nil proficiet, accusabit:
minabitur etiam ad extremum: si ad perniciem patriæ res spe-
ctabit, patriæ salutem anteponet saluti patris. facit ad hoc glos.
in capit. j. in verb. & Christiani. de conuers. infideli. quæ dixit,
- 6 † quod pro patria pater in filium & filius in patrem insurgere
7 debet. † Nec propterea filius de hoc crimine patrem accusans
ingratus dicitur, si cum veritate procedat accusatio, ita dixit
notanter Matthæ. de Afflict. in capit. j. in §. & bona commit-
tentium colum. iij. versicu. & scias quod tanta. nume. 41. in
titu. quæ sint regal. in vsibus feudor. de quo dicit esse glos. in
consti. regni. quæ incipit Inconsutilem. de hæret. in verb. flam-
8 marum. Vnum tamen not. dignum non omitram, † quod si
vasallus sciuit patrem suum velle grauiter delinquere contra
dominum suum, contra quem non committitur crimen læsæ
maiestatis, si hoc nō reuellet domino feudi non debet propter-
ea feudum perdere: sed si alius præter patrem volebat domi-
num suum interficere, vel contra eum grauiter delinquere,
tenetur id domino suo reuelare: & ita intelligi debet text.
in capit. j. §. præterea si vasallus. in titu. quæ fuit prima caus.
benefic. amittend. In hoc tamen videtur dissentire Matthæ. de
9 Afflict. in dicto §. præterea. Ea ratione: quod † maior sit fi-
délitas quam filius præstare domino feudi tenetur, quàm pa-
tri: dicit tamen cogitandum. At dixerim ego secus esse. nam
10 † obligatio, quam filius erga patrem habet, est nedum de iure
naturali sed etiam diuino: præcepit enim Deus parentes ho-
norari. Deuteronom. cap. 5. Matth. cap. 15. Exod. cap. 20. Leui-
11 tic. cap. 20. Prouerb. cap. 20. Obligatio † vero feudatarij
erga dominum feudi est de iure ciuili. Ciuilis au-
tem ratio naturalia iura perimere non po-
test. l. iura sanguinis. ff. de regul.
iur. & in §. minus. institu. de
hæred. quæ ab inte-
sta. defer.

SUMMARIUM.

An pater filium de crimine laesæ maiestatis accusare poterit?

- 1 *Carnem suam nemo odio habere tenetur.*
- 2 *Pater longe plus filium amat, quàm filius patrem.*
- 3 *Pater sciens filium contra regem machinare, non tenetur illum regi reuellare,*
- 4 *Pater filium in crimine laesæ maiestatis accusat.*
- 5 *Pater in filium, & filius in patrem, pro patria insurgere debet.*
- 6 *Romani filios contra patriam machinantes non solum denunciabant, sed ipsimet puniebant.*
- 7 *Exempla de Lucio Bruto primo Consule: & de Cassio. nume. 8.*
- 8 *Si filius patrem, vel pater filium accusat, vel denuntiat, mitius accusatus puniri debet.*

QVÆSTIO IX.

NONO quæro: an pater filium de crimine læsæ maiestatis accusare poterit? videtur prima facie dicendum quòd non: quia † nemo carnem suam odio habere tenetur capir, dilecto. de præbend. xxij. quæst. ij. capit. cum extimemus. Et licet filius patrem accuset in hoc crimine, vt vidimus supra proxima præcedent. quæstion. Tamen † pater longe plus filium amat, quàm filius patrem: vt testatur Aristot. lib. viij. Ethicorum, facit † quia si pater sciuit filium machinare contra regem, non tenetur illum regi reuellare, per text. in l. milites agrum. §. de desertorem. ff. de re milit. ita dixit Ioan. de Ana. in cap. fin. de his qui fil. occid. idem tenet Feli. in cap. j. col. ij. versicu. limita non habere locum in patre. de offic. deleg. vbi per tex. in dicta l. milites agrum. & text. in l. vtrum. ff. de parricid. dixit, quòd pater filium quem scit contra principem machinari denunciare non tenetur. Dicas tamen † contrariam partem veriorē esse, quòd imò pater filiū accusat in hoc crimine. Ita tenuit Ioan. Igneus in sua disput. an Rex Franciæ recognosc. Imper. vbi dixit, quod imò pater filium contra Imperatorem machinantem tenetur illi offerre: allegat text. in l. qui cum vno. §. qui filium. ff. de re milit. ibi, vel à patre postea exhibitus. quem tex. Barth. Cæpol. Veronen. ad hoc notat in prima sua Cautela, facit glos. in cap. j. de cōuers. infideli. in verb. Christiani. quæ dixit, † quòd pater in filiū, & filius in patrem pro patria insurgere debet. ad idem facit

- facit quod voluit Matthæ. de Afflict. in capit. j. in §. præterea si vassallus. colum. iij. versicu. sed iuxta hoc quæro, nume. 20. in titu. quæ sit prima caus. benefic. amitten. vbi reprobatur opinio- nem Ioan. de Ana. supra relatam. Et, quod pater filium denun- ciare teneatur in crimine læsæ maiestatis, late tradit Matthæ. de Afflict. in capit. Imperialē. §. in super. de prohibet. feud. alien. per Federi. & habetur per eundem in sua glo. super Consti. Re- gni, in tit. ne filius pro patre. in princ. Quinimò † Antiqui Ro- mani filios contra patriam machinantes non solum denuncia- bant, sed ipsimet puniebant: de quo possent plura adduci exem- pla, sed duobus tantum contentus ero, † Lucius Brutus, filios suos Tarquinij dominationem à se expulsam reducentes, sum- mum Imperium Romæ obtinens, comprehensos, proque tri- bunalis virgis cæsos, & ad Palum religatos securi percuti iussit. exiit namque patrem ut cōsulem ageret, orbūsq; viuere quàm publicæ vindictæ deesse maluit: ut testatur Valerius Maxi. lib. v. capit. viij. in titu. de parentum seueritate aduersus liberos, in
- 8 primo exemplo. † Lucio Bruto Aemulatus Cassius, filium, qui dum Tribunus Plebis esset Agrariam legem primus tulerat, ac multis aliis rebus populariter hominū animos amore sui de- uictos tenebat, postquam potestatem illam filius deposuit, Cassius propinquorum & amicorum adhibito Consilio Affe- ctati Regni crimine domi damnauit, ac verberibus affectum necari iussit, illiūsq; Peculium Cereri consecrauit: Teste Vale.
- 9 Maxi. eodem loco, in secundo exemplo. Scias tamen, † quod quando filius patrem, vel pater filium accusat, vel denunciat, mitius accusatus puniri debet dicta l. milites agrum. in fin. ff. de re milit. de quo vide Barthol. Capol. in dicta prima sua cautela: & infra latius dicam, quæst. vj. in titu. de variis quæ- sitionibus.

S V M M A R I V M.

- An miles in crimine læsæ maiestatis accusare poterit?*
- 1 Miles prohibetur accusare: & quæ sit ratio nume. 2. & quomo- do intelligatur nume. 6.
 - 3 Miles in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum.
 - 4 Miles qui suam vel suorum iniuriā prosequitur potest accusare.
 - 5 Item pro annona fraudanda.
 - 7 Milites hodie, cum non subiciant se sacramēto, accusare poterunt.

Q V A E S T

QVÆSTIO X.

DECIMO quæro: certū est, quòd † miles pro-
 hibetur accusare. cap. prohiberi ij. quæst. j. l. qui
 accusare. ff. de accusatio. l. non prohibentur, C.
 qui accusar. non poss. & ratio est, quia militari-
 bus exercitiis operam dare debent, vt l. milites.
 C. de procurat. idem tenuit Angel. in tract. malefic. in verbo, ad
 querelam Titij. in versicu. vndecimo prohibetur. Et Gandi. in
 suo tract. malefic. in rubric. qui accus. poss. in versic. Item mili-
 tes prohibentur accusare. idem dixit Bald. in rubr. C. qui accu-
 sar. non poss. in j. colum. vbi dicit, † quòd milites ideo accusare
 prohibentur, quia debent suos ciues defendere, & in castris in-
 sistere, & non versari circa lites, nec inferioribus esse terribiles.
 Quod miles accusare non possit, voluit etiam Specul. in tit. de
 accusa. in versic. item excipitur quòd est miles. vbi dicit, quòd
 miles propter sacramentum accusare non potest. ij. quæst. j. cap.
 prohiberi. Quid dicendum in crimine læsæ maiestatis? Dicas,
 † quòd fallit prædicta conclusio in dicto crimine, in quo miles
 admittitur ad accusandum: ita dixit Spec. in præallegato ver-
 sicu. item quòd est miles: per text. in l. nullus. C. ad legem iul.
 maiestat. idem voluit D. Hippolyt. de Massil. præceptor meus
 in l. de minore in princ. col. ij. versu. & subdit etiam. ff. de quæ-
 stio. idem tenuerūt Cyn. Odofr. & alij in dicta l. nullus. Secun-
 do † fallit prædicta conclusio in milite, qui suam vel suoru in-
 iuriam prosequitur, nam tunc accusare potest. l. non prohiben-
 tur, & ibi Ange. & alij. C. qui accus. non pos. & l. si crimen. eod.
 titu. ita dixit etiam Specul. in prædicto versu. item quòd est mi-
 les, in titu. de accusat. & Gandi, in tract. malefic. in dicta rubr.
 qui accusa. poss. præallegat, versicu. item milites prohibentur,
 idē voluit Marti. de Laude in tract. de milit. quæst. xliij. Tertio
 † fallit pro Annona fraudanda l. mulierem. ff. de accusatio. &
 hoc ideo est: ne, à susceptis signis auocetur, arg. C. locat. l. fin. &
 l. milites. & xvj. quæst. j. cap. generaliter, ita voluit Spec. in præ-
 alleg. versu. item quòd est miles. vbi dixit, † quòd prædicta pro-
 cedunt in milite qui iurat se mortem nō euitaturum pro repu-
 blica. ff. ex quibus caus. maior, l. penult. & ff. de his. qui not. in-
 fam. l. ij. non autē procedūt prædicta in milite qui stat in domo
 propria, qui modo prædicto non iurat nec stipendium mere-
 tur. l. qui stipendia. C. de procurat. & in dicta l. qui accus. idem
 dixit

dixit August. de Arim. in addi. ad Angel. in tract. de malefic. in dicto verbo, & ad querelam Titij. in additio. super versicu. vn-
 7 decimo prohibetur. vbi dixit, † quòd cum hodie milites non subiiciant se sacramento prædicto quòd accusare poterunt. alleg. text. iuncta glos. mag. in dicta l. qui accusare. ff. de accusatio. Et quòd milites nostri temporis accusare non prohibeantur tenuit etiam Salic. in dicta l. non prohibentur. C. qui accusar. non poss. idem tenuit Angel. in tracta. de malefic. in dicto verbo, ad querelam Titij. præalleg. versicu. vndecimo prohibetur.

S V M M A R I V M.

- An seruus dominum accusare poterit in crimine læsæ maiestatis?*
 1 *Seruus dominum non accusat regulariter.*
 2 *Seruus in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum dominum.*
 3 *Servi in occultis regulariter, maxime quando per alios melius deligi non potest quòd Domi sit admittuntur ad accusandum.*
 4 *Et in lege Iulia de Ambitu.*
 5 *Item in lege Iulia de Annona.*
 6 *Seruus accusat illum qui tabulas testamenti subtraxit, in quo sibi libertas relicta erat.*
 7 *Seruus admittitur ad accusandum de nece domini.*
 8 *Seruitus quo tempore cæperit, & nume. 9.*

Q V A E S T I O X I.

- 1 NDECIMO quero: † regulariter seruus dominum non accusat l. qui accusare. ff. de accusatio l. seruus. C. de iudic. & per Gandin. in tract. de malefic. sub rubri. qui accus. pos. vel non in princ. vbi dixit, quòd servi accusare prohibentur: quia quantum attinet ad ius ciuile serui pro nihilo habentur. l. quod attinet. & l. seruitutem. ff. de regu. iur. Quid dicendum in crimine læsæ maiest. Dicas † quòd admittitur ad accusandum l. meminisse. C. ad legem Iuliam maiest. l. vix certis de iudic. l. famosi. ff. ad legem Iuliam maiest. l. penult. C. qui accus. non poss. Bartol. in l. j. C. de preci. imperat. offerend. rationem dicit esse Ioan. Igneus in sua disput. an Rex Franciæ recognoscat Imper. nume. 118. quia huiusmodi crimen occulte
 2 fit, & nemini panditur: & ideo † in istis occultis etiam in aliis crim

criminibus regulariter serui admittuntur in defectum, & maxime quando per alios melius detegi non potest quid domi sit l. consensu. §. super plagis C. de repud. l. fina. §. licentia C. de iur. delib. §. si vero absunt, in authen. de hæred. & falcid. §. distrahatur in authen. de nupt. & not. in auth. si dicatur C. de test.

Secundò † fallit supradicta conclusio, quòd seruus non admittatur, ad accusandum in l. Iulia de ambitu, vbi admittitur seruus, Tertio † fallit, in l. Iulia de Annona l. j. ff. ad leg. Iul. de Anno. Quarto † fallit, quia seruus quandoque accusat illum qui tabulas testamenti subtraxit, in quo sibi libertas relicta erat l. nullos. ff. ad leg. Corn. de fals. Istas fallentias ponit Gaud. in d. tract. de malefic. sub. rubr. qui accusar. possunt in princ. adde tu † Quintam fallentiam, quòd seruus admittitur ad accusandum de nece domini, vt per Bart. in l. j. num. 1. & 3. C. de precibus Impera. offerend. de quo est text. expressus in dicta l. prima. Non erit fortasse inutile scire † quo tempore cœperit seruitus, dicas, quòd seruitus cœpit sub Rege Pharaone in Aegypto quando fames totam terram oppresserat annis septem: nam tunc homines, ne fame peirent, se ipsos in seruitutem regiam dabant, vt habetur Genes. c. lviij. & † ex ebrietate videtur ortum habuisse seruitutem. manebat autem, antequam vinum inueniretur, omnibus inconcussa libertas, nec esset hodie seruitus si ebrietas non fuisset, dicit text. in c. sexto die, in §. manebat autem xxxv. distinct. glol. in c. ius gentium in verb. seruitutes, Distinct. j.

S V M M A R I V M.

An vasallus accusare poterit dominum de crimine læsæ maiestatis?

- 1 Vasallus delator vel accusator domini sui feudum perdit.
- 2 Vasallus dominum accusat in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X I I.

V O D E C I M O quæro: an vasallus accusare poterit dominum de crimine læsæ maiestatis? videtur prima facie dicendum quòd non. † Nam vasallus, qui fuit delator vel accusator domini sui, feudum perdit, vt habetur in c. j. §. item si delator, & ibi glol. in verb. perdit in tit. quæ fuit j. cau. benefi. amittend. in vsibus feudor. Dicas tamen † quòd vasallus dominum accusat in crimine læsæ maiestatis, vt voluit glossa

in d. §. item si delator. & ibidem Matth. de Afflict. nume. 31
idem voluit Specul. in titu. de accusa. §. j. in versu. item quod est
libertus. allegat tex. in l. penul. C. ad legem Iul. maiest. faciunt
ad hoc quæ dixi suprà in Rub. qualiter & per quos crimen læsæ
maiestatis committatur. q. xxv.

S V M M A R I V M.

- An libertus dominum accusare possit de crimine læsæ maiestatis?*
 1 *Libertus regulariter dominum suum accusare non potest.*
 2 *Libertus dominum alere tenetur, & si non alit potest in seruitutem reuocari. nu. 3.*
 4 *Liberti, & eorum filij, & familiares prohibentur accusare patronos propter reuerentiam, nisi suam vel suorum iniuriam prosequantur.*
 5 *Libertus in crimine læsæ maiestatis dominum accusat.*
 6 *Libertus nõ admittitur contra dominum in accusatione famosa.*
 7 *Libertus in crimine Annone admittitur ad accusandum dominum.*
 8 *Item in crimine falsæ monete.*

Q V A E S T I O X I I I.

- T**ERTIO DE C I M O videamus de liberto, an dominum suum accusare possit? & regulariter dicendum est quod non, vt per Specul. in tit. de accus. §. j. versu. item quod est libertus. vbi dixit, quod libertus dominum accusare non
 2 potest, sicuti nec seruus, facit quia libertus dominum alere tenetur. glos. in l. j. C. de oper. liber. not. in l. si quis à libertis. §. si
 3 quis libertis. ff. de liber. agnoscend. quinimò si libertus dominum non alit, potest in seruitutem reuocari. Specul. in titu. qui fil. sint legi. versu. & nota. vide ad hoc, quod libertus teneatur patronum alere qui non habet vnde se alat, quæ scribit Paul. de Citad. in tract. suo de iure patro. in v. parte, in vj. artic. col. ij. in versu. quinto alitur à liberto patronus. idem dixit Gandi. in tracta. de malefic. in Rub. qui accus. possunt vel non. col. j. in fin. in versu. item prohibentur liberti. vbi dixit quod liberti
 4 & eorum filij & familiares prohibentur accusare patronos propter reuerentiam, quam eis debent: nisi suam vel suorum iniuriam prosequantur. l. qui accusare. ff. de accusatio. l. hi tamen.

men. §. j. C. qui accus. non pos. l. iniquum. & l. si quis ex familia.
 & l. similem. C. eod. titu. Dicas tamen † quòd in crimine læsæ
 maiestatis libertus dominum accusat, vt dixit Specul. in dicto
 tit. de accusatore. §. j. in dicto vers. item quòd est libertus. circa
 finem. per tex. in l. penult. C. ad legem Iul. maiest. faciunt dicta
 suprà q. viij. vbi vidimus, quòd filius patrem accusat in hoc cri-
 mine, & etiam seruus dominum, vt in q. xj. proxi. præceden. &
 † quòd libertus non admittatur contra dominum in accusatio- 6
 ne famosa, habetur in l. adoptiui. §. patronum. ff. de in ius voc.
 cum sequent. & in l. honori. & in l. liberto. de obseq. à libert.
 præstan. præterquam in crimine læsæ maiestatis. tenuit etiam
 Paul. de Citadi. in suo tract. de iure patro. in v. parte, in vj. artic.
 in versic. secundo debetur honor. Erit ergo ex prædictis con-
 clusio, quòd libertus patronum non accusat. fallit pluribus
 modis. Primò, quando libertus suam vel suorum iniuriam
 prosequitur vt dictum fuit suprà. Secundò fallit in crimine læ-
 maiestatis, de quo dictum fuit suprà. Tertiò † fallit, in crimine 7
 annonæ in quo admittuntur personæ aliàs prohibitæ ad accu-
 sandum. l. mulier. ff. de accusatio. Quartò † fallit in crimine 8
 falsæ monetæ. l. ij. C. quib. ex caus. serui pro præmio lib. & præ-
 dictos casus ponit Paul. de Citadi. loco suprà alleg. versicu. se-
 cundò debetur. in j. col.

S V M M A R I V M.

- An alimentatus alimentatorem suum accusare possit de crimine
 læsæ maiestatis.*
- 1 *Alimentatus in domo alicuius regulariter alimentatorem suum
 accusare non poterit.*
 - 2 *Alimentatus in crimine læsæ maiestatis admittetur ad accusan-
 dum alimentatorem suum.*
 - 3 *Familiaris regulariter non admittitur ad accusandum domi-
 num suum: fallit in crimine læsæ maiestatis.*

Q V A E S T I O X I I I I.

Q V A R T O D E C I M O quæro, quid di- 1
 cendū de eo, qui à tenera ætate est alimentatus
 in domo alicuius, an alimentatorē suū accusare
 poterit? Dicas q̄ non: potest tamen contra eum
 agere ciuilitè, vt est text. in l. iniquum. C. de his
 qui accus. nō pos. Spec. in tit. de accusato. §. j. in vers. item quòd

- 2 est libertus. ista regulariter procedunt: † in crimine autē læsæ maiestatis admitteatur, vt voluit idem Specul. loco præalleg. in
 3 fin. dicti versiculi. Idem † dicendum erit de familiari, qui aliàs accusare prohibetur dominum suum, nam admitteatur ad accusandum eum in hoc crimine. text. est apertus in l. si quis ex familiaribus. C. qui accusar. non poss. & habetur per Specul. in d. vers. item quod est libertus. in fin. & Gandi. in tracta. malef. in tit. qui accus. poss. in vers. item prohibentur liberti.

S V M M A R I V M.

- An maritus, & vxor inuicem se accusare possint de crimine læsæ maiestatis?*
 1 Qui non potest esse testis contra aliquem, non potest eundem accusare.
 2 Vxor non potest esse testis contra maritum cui reuerentiā debet.
 3 Pater pro patria in filium, & filius in patrem, & maritus in uxorem insurgere debent.
 4 Vir licite dimittere potest uxorem suam machinantem contra imperium; & econtra vxor virum.
 5 Omnis potest accusare de crimine læsæ maiestatis, etiam ille qui aliàs est prohibitus.
 6 Vxor non tenetur denūtiare seu accusare virum de crimine læsæ maiestatis.
 7 Non est amor, qui coniugalem vincat.
 8 Vxor sciens virum velle committere crimen læsæ maiestatis, licet illum accusare non debeat, debet tamen illum dissuadere.
 9 Vxoris obligatio erga maritum maior est quàm filij erga patrem, & econtra.
 10 Matrimonium est de iure diuino: & fuit à Deo institutum in Paradiso Terrestri. num. 11. & est sacramentum. num. 12.
 11 Vxor si accusaret virum prodicionem committeret, & fidem coniugalem frangeret.

Q V A E S T I O X V.

V I N T O D E C I M O quæro: quid dicendum de marito & vxore, an alter alterum accusare possit in crimine læsæ maiestatis? & videtur dicendum quod non: nam scriptum est, & erunt duo in carne vna. Matth. cap. xix. Pauli ad Ephes. cap.

cap. 5. Marc. 10. Genes. cap. 2. facit quia, † qui non potest esse te-
 stis, non potest accusare, vt per Specu. in titu. de accusator. §. j.
 versic. item quia non potest esse testis. † vxor autem testis esse
 non potest contra maritum, cui subiecta est & reuerentiam
 debet, vt voluit Cyn. in l. ij. C. de testibus. Abb. in c. literis. in fi.
 extra de testibus. imò etiam, marito volente, vxor cōtra ipsum
 testificare non potest. ita notanter dixit Ioan. Andræ. in addit.
 Specul. in titu. de teste. §. j. versic. sed quid de vxore. in addi. quæ
 incipit, vbi subest sola ratio. & habetur per D. Hippol. Marfil.
 præceptorem meum in consi. xxij. gratia Domini non me de-
 ferat. col. ij. nu. 5. vol. j. Pro contraria parte, quòd maritus vxor-
 em, & vxor maritum accusare possit in crimine læsæ maiesta-
 tis, facit glos. in c. j. in verb. & Christiani. de conuert. infidel.
 quæ dicit, † quòd pro patria pater in filium, & filius in patrem, &
 & maritus in vxorem insurgere debet. ad idem facit, quia † vir
 licite dimittere potest vxorem suam machinante[m] contra
 Imperium, & econtra vxor virum. text. est in l. ex consensu. in
 princip. & in §. vir quoque. C. de repud. comprobatur prædicta
 conclusio † ex doctrina Angeli in tract. de malefic. in verbo, *che*
hai tradito la tua patria. in versicu. quæro quis possit accusa. in
 princ. vbi dixit, quòd omnis potest accusare de crimine læsæ
 maiestatis etiam illè qui aliàs est prohibitus. facit text. in l. fa-
 mosi. & ibi not. Doct. & in l. quæstionibus. ff. ad legem Iuliam
 maiest. Nec obstat quòd regulariter vxor testis esse non possit
 contra maritum, quia filius contra patrem testimonium non
 dicit; & tamen admittitur in crimine læsæ maiestatis ad accu-
 sandum patrem, vt vidimus suprà q. viij. proximam præcedente.
 Hanc quæstionem tangit Matth. de Afflict. in c. j. §. præterea.
 col. iij. in fin. versic. sed iterum quæritur. in titu. quæ fuit prima
 causa benefi. amitten. nume. 22. Et idem in titu. de pace tenen.
 & eius violat. in c. j. §. si quis hominem. in versic. vñdecimo no-
 ta. col. iij. nu. 26. & vtrouque se remittit ad ea quæ circa hoc di-
 xit Andr. de Iser. in constitutione incipiente, pœnam. in titu. de
 vxoribus foriudicatorum, & parentibus. in conslit. Regni. vbi
 Andræas tenet, † quòd vxor non teneatur denunciare seu ac-
 cusare virum de tali delicto, dicens, quòd in iure non inuenitur
 quòd coniunx maritus denunciare teneatur, vt dicitur de pa-
 tre & filio. Nam licet dicatur quòd nullus amor vincat pa-
 ternum: l. si pater. C. de sponsalibus. & in l. isti quidem. ff. quod
 interius causa. Attamen Christus dicit, † q̄ non est amor qui con-

- tenetur indicare patrem contra Imperium vel Rempublicam
 machinantem, allegat Tulium libr. iij. de offic. vbi dixit, quòd
 5 † castrorum disciplina est antiquior quàm liberorum charitas
 l. postliminium. §. filius. ff. de capt. & postlim. reuers. ad idem
 dicas facere, quòd rursus dicit idem Cicero in eodem libr. iij.
 officiorum. cuius hæc sunt verba: Quid si Tyrannidem occu-
 pare, si patriam prodere conabitur pater, silebit ne filius? Imò
 verò obsecrabit patrem ne id faciat: si nil proficiet, accusabit:
 minabitur etiam ad extremum: si ad perniciem patriæ res spe-
 ctabit, patriæ salutem anteponet saluti patris. facit ad hoc glos.
 in capit. j. in verb. & Christiani. de conuers. infideli. quæ dixit,
 6 † quòd pro patria pater in filium & filius in patrem insurgere
 7 debet. † Nec propterea filius de hoc crimine patrem accusans
 ingratus dicetur, si cum veritate procedat accusatio, ita dixit
 notanter Matthæ. de Afflict. in capit. j. in §. & bona commit-
 tentium colum. iij. versicu. & scias quòd tanta. nume. 41. in
 titu. quæ sint regal. in vñbus feudor. de quo dicit esse glos. in
 consti. regni. quæ incipit Inconsutilem. de hæret. in verb. flam-
 8 marum. Vnum tamen not. dignum non omitam, † quòd si
 vasallus sciuit patrem suum velle grauiter delinquere contra
 dominum suum, contra quem non committitur crimen læsæ
 maiestatis, si hoc nō reuellet domino feudi non debet propter-
 ea feudum perdere: sed si alius præter patrem volebat domi-
 num suum interficere, vel contra eum grauiter delinquere,
 tenetur id domino suo reuelare: & ita intelligi debet text.
 in capit. j. §. præterea si vasallus. in titul. quæ fuit prima caus.
 benefic. amittend. In hoc tamen videtur dissentire Matthæ. de
 9 Afflict. in dicto §. præterea. Ea ratione: quòd † maior sit fi-
 delitas quam filius præstare domino feudi tenetur, quàm pa-
 tri: dicit tamen cogitandum. At dixerim ego secus esse. nam
 10 † obligatio, quam filius erga patrem habet, est nedum de iure
 naturali sed etiam diuino: præcepit enim Deus parentes ho-
 norari. Deuteronom. cap. 5. Matth. cap. 15. Exod. cap. 20. Leuit.
 11 tic. cap. 20. Prouerb. cap. 20. Obligatio † vero feudatarij
 erga dominum feudi est de iure ciuili. Ciuilis au-
 tem ratio naturalia iura perimere non po-
 test. l. iura sanguinis. ff. de regul.
 iur. & in §. minus. institu. de
 hæred. quæ ab inte-
 sta. defer.

SUMMARIUM.

An pater filium de crimine laesae maiestatis accusare poterit?

- 1 *Carnem suam nemo odio habere tenetur.*
- 2 *Pater longe plus filium amat, quàm filius patrem.*
- 3 *Pater sciens filium contra regem machinare, non tenetur illum regi reuellare.*
- 4 *Pater filium in crimine laesae maiestatis accusat.*
- 5 *Pater in filium, & filius in patrem, pro patria insurgere debet.*
- 6 *Romani filios contra patriam machinantes non solum denunciabant, sed ipsimet puniebant.*
- 7 *Exempla de Lucio Bruto primo Consule: & de Cassio. nume. 8.*
- 8 *Si filius patrem, vel pater filium accusat, vel denuntiat, mitius accusatus puniri debet.*

QV AESTIO IX.

NONO quæro: an pater filium de crimine læsæ maiestatis accusare poterit? videtur prima facie dicendum quòd non: quia† nemo carnem suam ¹ odio habere tenetur capit. dilecto. de præbend. xxiij. quæst. ij. capit. cum extimemus. Et licet filius patrem accuset in hoc crimine, vt vidimus supra proxima præcedent. quæstion. Tamen † pater longe plus filium amat, ² quàm filius patrem: vt testatur Aristot. lib. viij. Ethicorum, facit † quia si pater sciuit filium machinare contra regem, non ³ tenetur illum regi reuellare, per text. in l. milites agrum. §. de deserto. ff. de re milit. ita dixit Ioan. de Ana. in cap. fin. de his qui fil. occid. idem tenet Feli. in cap. j. col. ij. versicu. limita non habere locum in patre. de offic. deleg. vbi per tex. in dicta l. milites agrum. & text. in l. vtrum. ff. de parricid. dixit, quòd pater filium quem scit contra principem machinari denunciare non tenetur. Dicas tamen † contrariam partem veriore esse, quòd ⁴ imò pater filiū accusat in hoc crimine. Ita tenuit Ioan. Igneus in sua disput. an Rex Franciæ recognosc. Imper. vbi dixit, quod imò pater filium contra Imperatorem machinantem tenetur illi offerre: allegat text. in l. qui cum vno. §. qui filium. ff. de re milit. ibi, vel à patre postea exhibitus. quem tex. Barth. Cæpol. Veronen. ad hoc notat in prima sua Cautela, facit glos. in cap. j. de cōuers. infideli. in verb. Christiani. quæ dixit, † quòd pater ⁵ in filiū, & filius in patrem pro patria insurgere debet. ad idem facit

- facit quod voluit Matthæ. de Afflict. in capit. j. in §. præterea si vasallus. colum. iij. versicu. sed iuxta hoc quæro, nume. 20. in titu. quæ sit prima caus. benefic. amitten. vbi reprobat opinionem Ioan. de Ana. supra relatam. Et, quod pater filium denunciare teneatur in crimine læsæ maiestatis, late tradit Matthæ. de Afflict. in capit. Imperialē. §. in super. de prohibet. feud. alien. per Federi. & habetur per eundem in sua glo. super Consti. Regni, in tit. ne filius pro patre. in princ. Quinimò † Antiqui Romani filios contra patriam machinantes non solum denuntiabant, sed ipsimet puniebant: de quo possent plura adduci exempla, sed duobus tantum contentus ero. † Lucius Brutus, filios suos Tarquinij dominationem à se expulsam reducentes, summum Imperium Romæ obtinens, comprehensos, proque tribunali virgis cæsos, & ad Palum religatos securi percuti iussit. exiit namque patrem vt cōsulem ageret, orbúsq; viuere quàm publicæ vindictæ deesse maluit: vt testatur Valerius Maxi. lib. v. capit. viij. in titu. de parentum seueritate aduersus liberos, in
- 8 primo exemplo. † Lucio Bruto Aemulatus Cassius, filium, qui dum Tribunus Plebis esset Agrariam legem primus tulerat, ac multis aliis rebus populariter hominū animos amore sui deuictos tenebat, postquam potestatem illam filius deposuit, Cassius propinquorum & amicorum adhibito Consilio Affectati Regni crimine domi damnauit, ac verberibus affectum necari iussit, illiúsq; Peculium Cereri consecrauit: Teste Vale.
- 9 Maxi. eodem loco, in secundo exemplo. Scias tamen, † quod quando filius patrem, vel pater filium accusat, vel denunciat, mitius accusatus puniri debet dicta l. milites agrum. in fin. ff. de re milit. de quo vide Barthol. Capol. in dicta prima sua cautela: & infra latius dicam, quæst. vj. in titu. de variis quæstionibus.

S V M M A R I V M.

- An miles in crimine læsæ maiestatis accusare poterit?*
- 1 Miles prohibetur accusare: & quæ sit ratio nume. 2. & quomodo intelligatur nume. 6.
- 3 Miles in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum.
- 4 Miles qui suam vel suorum iniuriā prosequitur potest accusare.
- 5 Item pro annona fraudanda.
- 7 Milites hodie, cum non subijciāt se sacramēto, accusare poterunt.

QVÆST

QVÆSTIO X.

DE C I M O quæro : certū est, quòd † miles pro-
 hibetur accusare. cap. prohiberi ij. quæst. j. l. qui
 accusare. ff. de accusatio. l. non prohibentur, C.
 qui accusar. non poss. & ratio est, quia militari-
 bus exercitiis operam dare debent, vt l. milites.
 C. de procurat. idem tenuit Angel. in tract. malefic. in verbo, ad
 querelam Titij. in versicu. vndecimo prohibetur. Et Gandi. in
 suo tract. malefic. in rubric. qui accus. poss. in versic. Item mili-
 tes prohibentur accusare. idem dixit Bald. in rubr. C. qui accu-
 sar. non poss. in j. colum. vbi dicit, † quòd milites ideo accusare
 prohibentur, quia debent suos ciues defendere, & in castris in-
 sistere, & non versari circa lites, nec inferioribus esse terribiles.
 Quod miles accusare non possit, voluit etiam Specul. in tit. de
 accusa. in versic. item excipitur quòd est miles. vbi dicit, quòd
 miles propter sacramentum accusare non potest. ij. quæst. j. cap.
 prohiberi. Quid dicendum in crimine læsæ maiestatis? Dicas,
 † quòd fallit prædicta conclusio in dicto crimine, in quo miles
 admittitur ad accusandum : ita dixit Spec. in præallegato ver-
 sicu. item quòd est miles : per text. in l. nullus. C. ad legem iul.
 maiestat. idem voluit D. Hippolyt. de Massil. præceptor meus
 in l. de minore in princ. col. ij. vers. & subdit etiam. ff. de quæ-
 stio. idem tenuerūt Cyn. Odofr. & alij in dicta l. nullus. Secun-
 do † fallit prædicta conclusio in milite, qui suam vel suorū in-
 iuriam prosequitur, nam tunc accusare potest. l. non prohiben-
 tur, & ibi Ange. & alij. C. qui accus. non poss. & l. si crimen. eod.
 ritu. ita dixit etiam Specul. in prædicto versic. item quòd est mi-
 les, in titu. de accusat. & Gandi. in tract. malefic. in dicta rubr.
 qui accusa. poss. præallegat, versicu. item milites prohibentur,
 idē voluit Marti. de Laude in tract. de milit. quæst. xlij. Tertio
 † fallit pro Annona fraudanda l. mulierem. ff. de accusatio. &
 hoc ideo est : ne, à susceptis signis auocetur, arg. C. locat. l. fin. &
 l. milites. & xvj. quæst. j. cap. generaliter, ita voluit Spec. in præ-
 alleg. versic. item quòd est miles. vbi dixit, † quòd prædicta pro-
 cedunt in milite qui iurat se mortem nō euitaturum pro repu-
 blica. ff. ex quibus caus. maior. l. penult. & ff. de his. qui not. in-
 fam. l. ij. non autē procedūt prædicta in milite qui stat in domo
 propria, qui modo prædicto non iurat nec stipendium mere-
 tur. l. qui stipendia. C. de procurat. & in dicta l. qui accus. idem
 dixit

dixit August. de Arim. in addi. ad Angel. in tract. de malefic. in dicto verbo, & ad querelam Titij. in additio. super versicu. vn-
 7 decimo prohibetur. vbi dixit, † quòd cum hodie milites non subiiciant se sacramento prædicto quòd accusare poterunt. alleg. text. iuncta glos. mag. in dicta l. qui accusare. ff. de accusatio. Et quòd milites nostri temporis accusare non prohibeantur tenuit etiam Salic. in dicta l. non prohibentur. C. qui accusar. non poss. idem tenuit Angel. in tracta. de malefic. in dicto verbo, ad querelam Titij. præalleg. versicu. vndecimo prohibetur.

S V M M A R I V M.

- An seruus dominum accusare poterit in crimine læsæ maiestatis?*
 1 *Seruus dominum non accusat regulariter.*
 2 *Seruus in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum dominum.*
 3 *Serui in occultis regulariter, maxime quando per alios melius deligi non potest quòd Domi sit admittuntur ad accusandum.*
 4 *Et in lege Iulia de Ambitu.*
 5 *Item in lege Iulia de Annona.*
 6 *Seruus accusat illum qui tabulas testamenti subtraxit, in quo sibi libertas relicta erat.*
 7 *Seruus admittitur ad accusandum de nece domini.*
 8 *Seruitus quo tempore cæperit, & nume. 9.*

Q V A E S T I O X I.

- 1 NDECIMO quæro: † regulariter seruus dominum non accusat l. qui accusare. ff. de accusatio l. seruus. C. de iudic. & per Gandin. in tract. de malefic. sub rubri. qui accus. pos. vel non in princ. vbi dixit, quòd serui accusare prohibentur: quia quantum attinet ad ius ciuile serui pro nihilo habentur. l. quod attinet. & l. seruitutem. ff. de regu. iur. Quid dicendum in crimine læsæ maiest. Dicas † quòd admittitur ad accusandum l. meminisse. C. ad legem Iuliam maiest. l. vix certis de iudic. l. famosi. ff. ad legem Iuliam maiest. l. penult. C. qui accus. non poss. Bartol. in l. j. C. de preci. imperat. offerend. rationem dicit esse Ioan. Igneus in sua disput. an Rex Franciæ recognoscat Imper. nume. 118. quia huiusmodi crimen occulte
 3 fit, & nemini panditur: & ideo † in istis occultis etiam in aliis crim

criminibus regulariter serui admittuntur in defectum, & maxime quando per alios melius detegi non potest quid domi sit l. consensu. §. super plagis C. de repud. l. fina. §. licentia C. de iur. delib. §. si vero absunt, in authen. de hæred. & falcid. §. distrahitur in authen. de nupt. & not. in auth. si dicatur C. de test.

Secundò † fallit supradicta conclusio, quòd seruus non admittatur, ad accusandum in l. Iulia de ambitu, vbi admittitur seruus. Tertio † fallit, in l. Iulia de Annona l. j. ff. ad leg. Iul. de Anno. Quarto † fallit, quia seruus quandoque accusat illum qui tabulas testamenti subtraxit, in quo sibi libertas relicta erat l. nullos, ff. ad leg. Corn. de fals. Ista fallentias ponit Gaud. in d. tract. de malefic. sub. rubr. qui accusar. possunt in princ. adde tu † Quintam fallentiam, quòd seruus admittitur ad accusandum de nece domini, vt per Bart. in l. j. num. 1. & 3. C. de precibus Impera. offerend. de quo est text. expressus in dicta l. prima. Non erit fortasse inutile scire † quo tempore cœperit seruitus, dicas, quòd seruitus cœpit sub Rege Pharaone in Aegypto quando fames totam terram oppresserat annis septem: nam tunc homines, ne fame perirent, se ipsos in seruitutem regiam dabant, vt habetur Genes. c. lviij. & † ex ebrietate videtur ortum habuisse seruitutem. manebat autem, antequam vinum inueniretur, omnibus inconcussa libertas, nec esset hodie seruitus si ebrietas non fuisset, dicit text. in c. sexto die, in §. manebat autem xxxv. distinct. glos. in c. ius gentium in verb. seruitutes, Distinct. j.

S V M M A R I V M.

An vasallus accusare poterit dominum de crimine læsæ maiestatis?

- 1 Vasallus delator vel accusator domini sui feudum perdit.
- 2 Vasallus dominum accusat in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X I I.

VODECIMO quæro: an vasallus accusare poterit dominum de crimine læsæ maiestatis? videtur prima facie dicendum quòd non. † Nam vasallus, qui fuit delator vel accusator domini sui, feudum perdit, vt habetur in c. j. §. item si delator, & ibi glos. in verb. perdit in tit. quæ fuit j. cau. benefi. amittend. in vsibus feudor. Dicās tamen † quòd vasallus dominum accusat in crimine læsæ maiestatis, vt voluit glossa

194
 in d. §. item si delator. & ibidem Matth. de Afflict. nume. 31.
 idem voluit Specul. in titu. de accusa. §. j. in versi. item quod est
 libertus. allegat tex. in l. penul. C. ad legem Iul. maiest. faciunt
 ad hoc quæ dixi supra in Rub. qualiter & per quos crimen læsæ
 maiestatis committatur. q. xxv.

S V M M A R I V M.

- An libertus dominum accusare possit de crimine læsæ maiestatis*
 1 *Libertus regulariter dominum suum accusare non potest.*
 2 *Libertus dominum alere tenetur, & si non alit potest in seruitutem reuocari. nu. 3.*
 4 *Liberti, & eorum filij, & familiares prohibentur accusare patronos propter reuerentiam, nisi suam vel suorum iniuriam prosequantur.*
 5 *Libertus in crimine læsæ maiestatis dominum accusat.*
 6 *Libertus nō admittitur contra dominum in accusatione famosa.*
 7 *Libertus in crimine Annonæ admittitur ad accusandum dominum.*
 8 *Item in crimine falsæ monetæ.*

Q V A E S T I O X I I I.

- 1 **T**ERTIO DE CIMO videamus de libertis, an dominum suum accusare possit? & regulariter dicendum est quod non, vt per Specul. in titu. de accus. §. j. versi. item quod est libertus. vbi dixit, quod libertus dominum accusare non
 2 potest, sicuti nec seruus, facit quia libertus dominum alere tenetur. glos. in l. j. C. de oper. liber. not. in l. si quis à libertis. §. si
 3 quis libertis. ff. de liber. agnoscend. quinimò si libertus dominum non alit, potest in seruitutem reuocari. Specul. in titu. qui fil. sint legi. versi. & nota. vide ad hoc, quod libertus teneatur patronum alere qui non habet vnde se alat, quæ scribit Paul. de Citad. in tract. suo de iure patro. in v. parte, in vj. artic. col. ij. in versicu. quinto alitur à liberto patronus. idem dixit Gandi. in tracta. de malefic. in Rub. qui accus. possunt vel non. col. j. in fin. in versicu. item prohibentur liberti. vbi dixit quod liberti
 4 & eorum filij & familiares prohibentur accusare patronos propter reuerentiam, quam eis debent: nisi suam vel suorum iniuriam prosequantur. l. qui accusare. ff. de accusatio. l. hi tamen.

men. §. j. C. qui accus. non pos. l. iniquum. & l. si quis ex familia.
 & l. similem. C. eod. titu. Dicas tamen † quòd in crimine læsæ
 maiestatis libertus dominum accusat, vt dixit Specul. in dicto
 tit. de accusatore. §. j. in dicto vers. item quòd est libertus. circa
 finem. per tex. in l. penult. C. ad legem Iul. maiest. faciunt dicta
 suprâ q. viij. vbi vidimus, quòd filius patrem accusat in hoc cri-
 mine, & etiam seruus dominum, vt in q. xj. proximi. præceden. &
 † quòd libertus non admittatur contra dominum in accusatio- 6
 ne famosa, habetur in l. adoptiui. §. patronum. ff. de in ius voc.
 cum sequent. & in l. honori. & in l. liberti. de obseq. à libert.
 præstan. præterquam in crimine læsæ maiestatis. tenuit etiam
 Paul. de Citadi. in suo tract. de iure patro. in v. parte, in vj. artic.
 in versic. secundo debetur honor. Erit ergo ex prædictis con-
 clusio, quòd libertus patronum non accusat. fallit pluribus
 modis. Primò, quando libertus suam vel suorum iniuriam
 prosequitur vt dictum fuit suprâ. Secundò fallit in crimine læ-
 maiestatis, de quo dictum fuit suprâ. Tertiò † fallit, in crimine 7
 annonæ in quo admittuntur personæ aliàs prohibitæ ad accu-
 sandum. l. mulier. ff. de accusatio. Quartò † fallit in crimine 8
 falsæ monetæ. l. ij. C. quib. ex caus. serui pro præmio lib. & præ-
 dictos casus ponit Paul. de Citadi. loco suprâ alleg. versicu. se-
 cundò debetur. in j. col.

S V M M A R I V M.

*An alimentatus alimentatorem suum accusare possit de crimine
 læsæ maiestatis.*

- 1 *Alimentatus in domo alicuius regulariter alimentatorem suum
 accusare non poterit.*
- 2 *Alimentatus in crimine læsæ maiestatis admittetur ad accusan-
 dum alimentatorem suum.*
- 3 *Familiaris regulariter non admittitur ad accusandum domi-
 num suum: fallit in crimine læsæ maiestatis.*

Q V A E S T I O X I I I I.

Q V A R T O D E C I M O quæro, quid di- 1
 cendū de eo, qui à tenera ætate est alimentatus
 in domo alicuius, an alimentatorē suū accusare
 poterit? Dicas q̃ non: potest tamen contra eum
 agere ciuilitè, vt est text. in l. iniquum. C. de his
 qui accus. nō pos. Spec. in tit. de accusato. §. j. in vers. item quòd

- 2 est libertus. ista regulariter procedunt: † in crimine autē læsæ maiestatis admitteatur, vt voluit idem Specul. loco præalleg. in
 3 fin. dicti versiculi. Idem † dicendum erit de familiari, qui aliàs accusare prohibetur dominum suum, nam admitteatur ad accusandum eum in hoc crimine. text. est apertus in l. si quis ex familiaribus. C. qui accusar. non poss. & habetur per Specul. in d. vers. item quod est libertus. in fin. & Gandi. in tracta. malef. in tit. qui accus. poss. in vers. item prohibentur liberti.

S V M M A R I V M.

An maritus, & vxor inuicem se accusare possint de crimine læsæ maiestatis?

- 1 Qui non potest esse testis contra aliquem, non potest eundem accusare.
- 2 Vxor non potest esse testis contra maritum cui reuerentiā debet.
- 3 Pater pro patria in filium, & filius in patrem, & maritus in vxorem insurgere debent.
- 4 Vir licite dimittere potest vxorem suam machinantem contra imperium: & e contra vxor virum.
- 5 Omnis potest accusare de crimine læsæ maiestatis, etiam ille qui aliàs est prohibitus.
- 6 Vxor non tenetur denūtiare seu accusare virum de crimine læsæ maiestatis.
- 7 Non est amor, qui coniugalem vincat.
- 8 Vxor sciens virum velle committere crimen læsæ maiestatis, licet illum accusare non debeat, debet tamen illum dissuadere.
- 9 Vxor obligatio erga maritum maior est quàm filij erga patrem, & e contra.
- 10 Matrimonium est de iure diuino: & fuit à Deo institutum in Paradiso Terrestri. num. 11. & est sacramentum. num. 12.
- 13 Vxor si accusaret virum prodicionem committeret, & fidem coniugalem frangeret.

Q V A E S T I O X V.

V I N T O D E C I M O quarto: quid dicendum de marito & vxore, an alter alterum accusare possit in crimine læsæ maiestatis? & videtur dicendum quod non: nam scriptum est, & erunt duo in carne vna. Matth. cap. xix. Pauli ad Ephes. cap.

cap. 5. Marc. 10. Genes. cap. 2. facit quia, † qui non potest esse te-
 stis, non potest accusare, vt per Specu. in titu. de accusator. §. j.
 versic. item quia non potest esse testis. † vxor autem testis esse
 non potest contra maritum, cui subiecta est & reuerentiam
 debet, vt voluit Cyn. in l. ij. C. de testibus. Abb. in c. literis. in fi.
 extra de testibus. imò etiam, marito volente, vxor cōtra ipsum
 testificare non potest. ita notanter dixit Ioan. Andræ. in addit.
 Specul. in titu. de teste. §. j. versic. sed quid de vxore. in addi. quæ
 incipit, vbi subest sola ratio. & habetur per D. Hippol. Marsil.
 præceptorem meum in consi. xxij. gratia Domini non me de-
 ferat. col. ij. nu. 5. vol. j. Pro contraria parte, quòd maritus vxo-
 rem, & vxor maritum accusare possit in crimine læsæ maiesta-
 tis, facit glos. in c. j. in verb. & Christiani. de conuers. infidel.
 quæ dicit, † quòd pro patria pater in filium, & filius in patrem, &
 & maritus in vxorem insurgere debet. ad idem facit, quia † vir
 licitè dimittere potest vxorem suam machinantem contra
 Imperium, & econtra vxor virum. text. est in l. ex consensu. in
 princip. & in §. vir quoque. C. de repud. comprobatur prædicta
 conclusio † ex doctrina Angeli in tract. de malefic. in verbo, *the*
hai tradito la tua patria. in versicu. quæro quis possit accusa. in
 princ. vbi dixit, quòd omnis potest accusare de crimine læsæ
 maiestatis etiam illè qui aliàs est prohibitus. facit text. in l. fa-
 mosi. & ibi not. Doct. & in l. quæstionibus. ff. ad legem Iuliam
 maiest. Nec obstat quòd regulariter vxor testis esse non possit
 contra maritum, quia filius contra patrem testimonium non
 dicit, & tamen admittitur in crimine læsæ maiestatis ad accu-
 sandum patrem, vt vidimus suprà q. viij. proximà præcedente.
 Hanc quæstionem tangit Matth. de Afflict. in c. j. §. præterea.
 col. iij. in fin. versic. sed iterum quæritur. in titu. quæ fuit prima
 causa benefi. amitten. nūme. 22. Et idem in titu. de pace tenen.
 & eius violat. in c. j. §. si quis hominem. in versic. vñdecimo no-
 ta. col. iij. nu. 26. & vtròque se remittit ad ea quæ circa hoc di-
 xit Andr. de Iser. in constitutione incipiente, pœnam. in titu. de
 vxoribus foriudicatorum, & parentibus. in consil. Reghi. vbi
 Andræas tenet, † quòd vxor non teneatur denunciare seu ac-
 cusare virum de tali delicto, dicens, quòd in iure non inuenitur
 quòd coniunx maritus denunciare teneatur, vt dicitur de pa-
 tre & filio. Matn licet dicatur quòd nullus amor vincat pa-
 ternum. l. si pater. C. de sponsalibus. & in l. isti quidem. ff. quod
 interius causa. Attamē Christus dicit, † q̄ non est amor qui con-

- iugalem vincat: quia scriptum est Marci. c. 10. & Genes. 2. Dimittet homo patrem & matrem, & adhærebit vxori, & erunt duo in carne vna, facit. c. debitum. de bigam. cap. gaudemus. de diuor. & Matth. cap. 19. & Pau. ad Ephes. 5. & dicit idem Iser. 10.
- 8 co præallegato, † quod vxor sciens virum velle committere crimen læsæ maiestatis, licet illum denunciare non debeat, tamen illum in quantum potest dissuadere & retrahere debet ne id crimen perpetret. Et tenendo istam opinionem non obstat quod dictum est de filio qui patrem accusat, & econtra: quia
- 9 † maior est obligatio vxoris erga maritum, quam filij erga patrem. & econtra, vt supra dictum fuit: quia vir relinquere debet patrem & matrem & vxori adhærere. Nec obstat istud quod dicitur, quod vir licite dimittit vxorem suam machinantem contra imperium & econtra, per tex. in d. l. consensu in princ. & in §. vir quoque. C. de repud. quia dispositio illa procedit de iure ciuili quod locum non habet in matrimonio, sed in eo seruatur ius canonicum, secundum quod statutum est, quod quos Deus coniunxit, homo non separet. præterea excepta causa fornicationis ex nullo crimine vxorem dimittere quis potest. c. in coniugio. xxxij. q. j. c. omnes accusationes, ead. caus. q. vij. confirmatur prædicta conclusio, quia † matrimonium est de iure diuino. c. j. de voto, in vj. cap. sunt qui dicunt. xxvij. q. ij. & not. Abb. in c. cum ad monasterium, in final. col. extra, de stat. monach. † fuit enim in Terrestri Paradiso, à Deo institutum. Genes. cap. 1. & habetur per Corne. in consi. viij. col. fi. nu. 4. in iiij. vol.
- 12 Et † matrimonium est sacramentum. cap. gaudemus. de diuor. in princ. c. omne. xxvij. q. ij. & fides vnum est ex bonis matrimonij, vt dicit ille text. Ergo concluditur, quod obligatio, quam vxor habet erga virum, & econtra est de iure diuino: & si longe anterior obligationi quam quis erga patriam vel Imperatorem habet. † Et propterea dicendum non est vxorem posse aut debere accusare virum de crimine læsæ maiestatis: Id enim si faceret prodicionem committeret, vt dixit Andr. de Iser. in d. constit. poena care-
- 13 re, col. ij. de vxorib. for. iudicat. & fidem conjugalem frangeret, quæ etiam hosti seruanda est. xxij. q. j. c. noli. & cum ista opi. vt de iure veriore transeo.

S V M M A R I V M.

- 1 An ille, qui erat in coniuratione contra principem vel Rempu-
blicam, si reuellet coniurationem impunitatem mereatur?
- 2 Reuelans tractatum de morte Papa liberari, & premiari
debet.
- 3 Premium, quod datur reuelantibus, licet non detur participi re-
uelanti, tamen secus est in crimine lese maiestatis.

Q V A E S T I O X V I.

ECIMO SEXTO quæro: quid dicendum de eo, qui erat in coniuratione contra principem vel Rempublicam? Dicas, † quod si à principio coniurationem reuelauit, non solum impunitatem, sed etiam præmium meretur. Si vero non à principio sed post aliquod tempus antequam delictum fiat id reuelet, nulla tamen prius de eo habita notitia per principem, tunc impunitatem tantum non autem præmium consequitur: text. est ad hoc notab. in l. quisquis. §. sane si quis. C. ad leg. iul. maest. c. si quis. & ibi Præposit. vj. quæst. j. † Idem dicas in reuelante tractatum, qui fieret de morte pontificis: quia, etiam si particeps esset, liberatur & premiari debet. t. si quis Papa in fi. lxxviij. Distinct. & ex hoc limita doctrinam Bart. in l. iij. ff. de condit. ob turp. causam. vbi dixit, † quod præmium quod datur reuelantibus non datur participi reuelanti: vt eius doctrina non procedat in reuelante crimen lese maiestatis modo prædicto: quia reuelans dictum crimen, à principio præmium consequitur, iuribus prædictis.

S V M M A R I V M.

- An laicus clericum accusare possit de crimine lese maiestatis?
- 1 Laici non admittuntur ad accusandum clericos vel episcopos;
 - 2 Laici clericos in crimine lese maiestatis accusant.
 - 3 Laici suam vel suorum iniuriam prosequentes clericos accusant;
 - 4 Laici clericos accusant in crimine heresis;
 - 5 Item in crimine simoniæ.
 - 6 Item in crimine sacrilegij.
 - 7 Item in crimine dilapidationis.
 - 8 Laicus accusans clericum bonæ vitæ, & ipse debet esse bonæ vitæ;
 - 9 Laici ignoti, vel suspecti de falsitate, seu inimici, non admittuntur ad accusandum clericos in casibus superscriptis.

QVAESTIO XVII.

- D**ECIMO SEPTIMO quæro: an laicus clericum accusare possit in crimine læsæ maiestatis? & videtur dicendum quod non, quia † laici non admittuntur ad accusandum clericos vel episcopos: text. est in c. j. ij. q. vij. & in c. nullus. & in c. laico. ead. caus. & q. c. clericum cuiuslibet. xj. q. j. c. cum p. de accusatio. & habetur per Ioan. de Turr. Cremat. in d. c. j. col.
1. Ista conclusio fallit † primo in crimine læsæ maiestatis. c. sane. xv. q. ij. idem voluit glos. in vers. quod vero. ij. q. vij. in summa. & ibidem Præposit. & Archid. & Egid. Bellemera, ita tenuit etiam Turr. Cremat. in d. c. j. col. j. verbi. secundus casus. Secundo fallit, † quando laicus suam vel suorum iniuriam prosequitur. iij. q. vj. c. omnibus. cap. de cætero. de testi. glos. in d. verbo, quod vero. ij. q. vij. & ibi Præposit. Archid. tamen dicit hoc solum procedere, quando civiliter agitur. sed Hostien. in d. c. de cætero de testib. contrarium tenuit: quod immo quando suam vel suorum iniuriam prosequitur etiam laicus clericum criminaliter accusat. pro cuius opi. Præp. in c. quod vero. ij. q. vij. col. j. in princ. allegat text. in c. Maximianus. lxxxj. distinct. Tertio
- 4 fallit † in crimine hæresis. c. sacerdotes. c. oues. ij. q. vij. Quarto
- 5 fallit † in crimine simoniæ. c. tanta. de simon. Quinto fallit † in
- 6 crimine sacrilegij. xvij. q. iij. §. qui autem. Sexto fallit † in crimine dilapidationis. vij. q. ij. c. non liceat. prædictas fallentias ponit etiam glos. præalleg. in d. ver. quod vero. ij. q. vij. Dicit tamen Io. de Turr. Cremat. loco præalle. quod in his criminibus admittitur laicus ad accusandum clericum duobus concurrentibus. Primo, quod laicus bono zelo denunciaret crimen. extra de simon. c. licet Heli. Secundo, quod clericus accusatus talis vitæ
- 8 fuerit suspectus, ut in c. in primis. ij. q. j. si autem † clericus esset bonæ vitæ admitteretur tantum laicus bonæ vitæ. c. per tuas. de simoni. idem dixit glos. præalleg. in summa. in d. vers. quod vero. quæ voluit, quod si clericus qui accusatur sit malæ vitæ, admitteretur ad accusandum eum in casibus prædictis etiam laicus malæ vitæ: per text. in d. c. per tuas. de simon. Vnum tamen non omitto: † quod in casibus in quibus laici admittuntur ad accusandum clericos, ignoti vel suspecti de falsitate seu iniurici non admittuntur. iij. q. v. c. accusatoribus. & c. canonici. & c. accusatores. nisi prius inquiratur de vita, & fide, & intentione eius. ij. q. vij. c. si qui. & c. quærendum. vel nisi habeat aliquas

quas literas testimoniales de persona sua: vel saltem testimonium populi. ij. q. vij. c. terminationes. ita per iura praedicta dixit Egid. Bellem. in d. c. de cætero. col. fina. prope finem. de test. alleg. Ioan. Andr. & Archid. in d. c. quaerendum. & Innoc. in c. cum P. de accusat. in glo. j. in fin. praedicta sanè intellige, quando agitur de crimine criminaliter: alias secus secundum opin. Collectarij recitatam per Bellemeram in d. c. de cætero. in fin.

S V M M A R I V M.

An sacerdos teneatur reuelare si audiuit aliquem in confessione, qui ei dixit quod crimen laesæ maiestatis contra principem committere volebat?

- 1 Confessio sacramentalis est de iure diuino: & ita eius celatio.
- 2 Confessionis sacramentalis reuelator est violator sacramenti.
- 3 Confessio sacramentalis ad impediendum malum non debet reuelari.
- 4 Sacerdos licite iurat se nihil scire, licet quid sciat in confessione.
- 5 Sacerdos non potest confessionem sacramentalem reuelare, etiam ex licentia & præcepto superioris, etiam si Papa id mandaret sub pena excommunicationis. & nu. 7.
- 6 Sacerdos in actu confessionis vices veri Dei gerit. 1
- 7 Sacerdos an possit de licentia confitentis reuelare confessionem sacramentalem.
- 8 Confessio sacramentalis est de peccato commissio non committendo.
- 9 Confitens quod vult delictum aliquod committere, & quod abstinere non potest, sacerdos debet quanto cautius potest reuelare ut peccatum impediatur, non tamen propalando quoquo modo. num. 12.
- 10 Peccatum commissum dicitur detegi in penitentia; non committendum.

Q V A E S T I O X V I I I.

DECIMO OCTAVO quæro: utrum sacerdos, qui aliquem in confessione audiuit, à quo intellexit quod volebat crimen læsæ maiestatis committere in principem vel Rempublicam, siue quod tale crimen commisit, an hoc reuelare teneatur? Hæc est ardua quæstio: circa quam Angel. in tracta-

suo de malefici. in verb. *Che hai tradito la tua patria.* in versu. quæ-
 ro an sacerdos. dicit, quodd salua opinione Canonistarum &
 Theologorum cui se submittit, ipse tenet quodd talis sacerdos
 non teneatur reuelare huiusmodi confessionem; per text. in e.
 omnis vtriusque sexus. in versu. *Caueant autem de pœnit. & re-
 missio.* & ibi not. per Innoc. & Ant. de Burr. Demum idem An-
 gel. sic distinguit: quodd aut aliquis confessus est sacerdoti cri-
 men læsæ maiestatis iam commissum, vt puta confessus est
 quodd ipse interuenit in tract. facto contra principem vel Rem-
 publicam, & tunc huiusmodi crimen per sacerdotem propala-
 ri non potest: quia eo ipso quodd illi pœnitentiam iniunxit &
 peccatum iam commissum est & perfectum, princeps vel res-
 publica lædi non potest ex illius non propallatione, ideo sa-
 cerdos id reuelare non debet. c. sacerdos. c. nemo. c. significasti.
 de pœnit. & remissio. Et idem dicit esse, quando quis confessus
 est quodd est in tractatu contra principem, & cum pœnitet, &
 præteritæ voluntatis sibi pœnitentiam iniungi petit, quæ sibi
 iniuncta fuit: Nam etiam hoc casu id sacerdos propallare non
 debet. c. cum quidam. de pœnit. & remissio. Quando vero quis
 confiteretur sacerdoti, & ei diceret, quodd habuit habetque tra-
 ctatum, & quotidie illum exerceat contra principem vel rem-
 publicam, & quodd huiusmodi tentationi non potest resistere,
 & quodd omnia exequetur cum aliis, hoc casu dicit Angel. se
 credere, quodd si sacerdos manifestet illis quibus prodesse non
 obesse potest non accusando personam, & illis dicendo cauea-
 ris, quia tali die & tali loco tumultus fieri debet, vel aliud scan-
 dalum in populo: id iuste faceret. cap. hoc videtur. xxx. distinct.
 quodd tamen verum esse dicit si confitens tantummodo de se
 dixit: Si vero nominasset socios in specie, vel dixerit quodd sunt
 plures alij, & isto casu siue etiam illum pœnituerit de suo ma-
 lo proposito, & pœnitentiam petat, dicit se credere, quodd sacer-
 dos non male faceret notificare illis quibus obesse & non pro-
 desse posset, quodd est tractatus in ciuitate contra principem
 vel rempublicam ipsum confitentem, aliter nec etiam alios
 nominando qui confessi non sunt; sed sibi à confitente nomi-
 nati. c. nemo. de simon. subdens Angel. hæc dicta per se corri-
 genda, vt iuris est. Tu autem in hac materia considera, quodd
 sicuti confessio sacramentalis est de iure diuino, ita pariter di-
 cendum est de eius celatione, quæ pariter de iure diuino cen-
 senda est: vt dixit Ioan. de Turr. Cremat. Cardinal. in cap. sacer-
 dos.

dos.col.ij.verfi.Tertio ratione neceſſitatis:de pœnit.diffinct.
vj.& rationem aſignat quare ſacerdos teneatur confeſſionem
celare:quia in ſacramentis id quod exterius geritur ſignum eſt
eius quod geritur interius,ideo ſicut Deus homini confitenti
regit peccatum interius,ita & ſacerdos exterius celare debet,&
hinc eſt,† quòd tanquam violator ſacramenti eſt reuelator cõ- 2
feſſionis,& multas alias rationes adducit in d.c.ſacerdos.quas
breuitatis cauſa non refero : eum videre poteris.conferunt ad
prædicta ea quæ ſcribit Archiepiſcopus Florentinus in iij.par-
te ſuæ ſummæ.in titu.xvij.c.xxij.in princ.vbi dixit,† quòd ad 3
impediendum malum non debet reuelari confeſſio,vt puta ad
proditionem detegendam :ſubdens , quòd tenentes contra-
rium falſum dicunt.ſubiungit tamen quod cõfeſſor debet mo-
nere cõfiteſcentes vt deſiſtant,& principi vel prælato dicere quòd
vigilet circa ſuum gregem ſine alia reuelatione.adducit Tho-
mam in iij.ſent.diffin.xxj. Quinimo † ſi iudex deferret iura- 4
mentum ſacerdoti de veritate dicenda,tali caſu ſacerdos licite
iurat ſe nihil ſcire:quia quod ſcit nō ſcit vt homo,ſed vt Deus.
ita dixit Guliel.quem refert,& ſequitur præfatus Archiepiſco-
pus Florentinus loco præalleg.Nec † etiam per licentiam aut 5
ſuperioris præceptum,etiam ſi Papa id mandaret ſub pœna ex-
communicationis,tenetur,nec poſſet ſacerdos confeſſionem
reuelare:quia ſigillum confeſſionis(vt dictum eſt ſupra)eſt de
iure diuino,& de neceſſitate ſacramenti,ſecundum Petrum de
Pallude in iij.diffinct.xxj. Demum dicas † quòd ſacerdos in 6
actu confeſſionis vices veri Dei gerit,vt eſt text.iuncta gl.in c.
dilectus.de exceſ.prælat.& habetur in c.ſacerd.de off.ord.& in
hoc eſt maior Papa,qui vices puri & veri Dei,haud hominis,
repræſentat.c.quanto.de translat.epiſcopi.hinc eſt,quòd non
potest compelli à Papa tanquam † ab inferiore in illo actu,& 7
minus à quocunque alio ordinario , vt confeſſionem reuelet,
ſeu ea quæ à confitente habuit in actu confeſſionis.ita dixit
ſolennis Doctor præceptor & promotor meus ad gradum iu-
ris canonici in almo Bononiienſi Gymnaſio D.Auguſt.Berous
in ſuis quæſtio.familiar.quæſtio.xij.num.2.3.An † autem de 8
licentia confitentis reuelatio fieri poſſit?vide eundem Archie-
piſcopum loco ſupra allegato.& Ioan.de Turre Cremat.in d.
c.ſacerdos.& late per doct.in d.cap.omnis vtriuſque ſexus.de
pœniten.& remiſ.Egid.Bellem.in d.c.ſacerdos. de pœnit.di-
ſtinct.vj.dixit,quòd quando quis dicit ſuo cõfeſſori,quòd vult
aliquem

aliquem interficere, & quòd non potest tentationi huiusmodi resistere, vel quid simile, quòd ista non est propriè confessio: 9 quia † confessio est de peccato commissio non committendo: & propterea quòd tali casu sacerdos non tenetur omnino celare, sed id tali personæ reuelare posset cui posset prodesse & nō obesse. xxij. q. v. c. hoc videtur, nō tamen propalando confitentem. Idem videtur tenere Iac. Zocchus Ferrariensis, qui fuit præceptor Felyn. in d. c. omnis vtriusque sexus. in versu. in ordine sequitur xx. quæstio. de pœnit. & remissio. dum recitat opinionem Ioan. And. ibi, qui dixit se credere quòd sacerdos quicquid poterit circa hoc facere vt peccatum impediatur, quando aliquis est confessus se velle homicidium committere, facere debet, vt occurratur delicto sine proditioe personæ. hoc idem 10 voluit Innoc. in d. c. omnis vtriusque sexus. dicens, † quòd quando aliquis dicit confessori quòd vult delictum committere & quòd abstinere non potest, hoc peccatum nō dicitur confessori detectum in pœnitentia: ideo sacerdos debet quāto cautius potest reuelare vt peccatum impediatur. subdens tenendum semper 11 menti, † quòd peccatum commissum non committendum dicitur detegi in pœnitentia. & hoc sequitur. Abb. in d. c. omnis vtriusque sexus. col. fin. circa medium, vbi dixit, hoc procedere quando peccator dicit se omnino facturum delictum: secus si eum pœniteret de prædicta voluntate: nam tunc esset peccatum commissum saltem respectu voluntatis. idem voluit Cardina. Zabarel. in d. cap. omnis vtriusque sexus col. vlti. in versu. in §. Caueant. & ibidem Anto. de Butr. col. viij. versu. secundo quæro. Est igitur communis opin. canonistarum, quòd quando quis confiteretur, si dicat confessori, quòd vult committere homicidium in personam talis & quòd non potest resistere huic tentationi, quòd eo casu pro obuiando ne tale delictum sequatur, sacerdos eo cautius modo quo facere poterit id reuelet ei cui prodesse non obesse potest, non tamen nominando aut propalando personam quoquo modo: aliàs ei denegatur quantumcunque malum exinde sequi posset. Et vide post alios Adrianum Florentinum, qui postmodum fuit Papa, & eius nominis sextus: in suo libro in liij. sentent. in titul. de confessione. in §. circa materiam confessionis. colum. xij. & xij. folio 141.

SVM MARIVM.

An socius criminis laesae maiestatis si socium accuset, & non probet, saltem excusetur à crimine praesumptae calumniae?

- 1 *Calumniator praesumitur qui non probat quod impinxit.*
- 2 *Consciens criminis laesae maiestatis si accusat socium & non probet, excusatur à poena praesumptae calumniae.*
- 3 *Accusator in crimine falsae monetæ, si non probet, non punitur de calumnia.*
- 4 *Falsans monetam Principis incidit in crimen laesae maiestatis.*

QVAESTIO. XIX.

DECIMONONO quæro: vidimus supra q. xv. proxima præcedente de eo qui erat in coniuratione criminis læsæ maiestatis qualiter reuelando modo præmiū modo impunitatem consequatur; Quid dicendū de socio criminis prædicti qui socium accusat & non probat, an saltem excusetur, à poena præsumptæ calumniæ, & dicendum videtur quòd non: sed puniri debeat, per not. per Doctorem, & ibidem Cyn. in l. qui crimen. C. qui accusare non possunt l. vlti. C. de accusatio. l. j. ff. ad Turpillia. † præsumitur, enim calumniator eo ipso quòd non probat quod impinxit. not. in c. j. de elect. in vi. c. ij. de calum. l. non ignorat. C. de fruct. & lit. expens. & istam opin. cōmuniter teneri testatur Io. de Fantu. in c. qui non probauerit. ij. q. iij. & hanc opin. tenuit Host. in rubr. de Dolo, & contum. in summa in c. quæ poena. §. sed si petatur, in versi. alij vero dicunt, & istam partem tenet etiam Præpos. in d. c. qui non probauerit & in c. quemquam. col. j. in fi. versi. in ea Gloss. ibi iustus doctor. d. ij. q. iij. Dicis sanè, quòd prædicta regulariter procedunt. Attamen † in crimine læsæ maiestatis secus est in quo conscius criminis læsæ maiestatis si accusat, si nō probet excusatur à poena præsumptæ calumniæ: ita dixit Io. Igneus, in sua disput. An Rex Franciæ recognosc. Imper. nu. 121. Allegat Cyn. post Petr. in l. j. C. de fals. monet. Cyn. tamē ibi nil dicit de crimine læsæ maiestatis, sed ibidem in versi. secūdo oppono. dicit, quòd † accusator in crimine falsæ monetæ si non probet non punitur de calumnia: quod speciale esse dicit in eo crimine. Adducit similiter Igneus ad probandam prædictam conclusionem Spec. in tit. de libel. concept. in §. nunc autem dicendum. versic. xvj. vbi

Spec.

Spec. dicit, quòd in accusatione falsæ monetæ accusator habet immunitatem pœnæ, per text. in l. j. C. de fals. monet. & ibi gl. in verbo immunitatem, licet non probet, dicens d. glo. quòd si sunt socij non puniuntur. allegat text. in l. quisquis in fin. C. ad leg. lul. maiest. & sic allegata per Igneum, cum non loquantur in crimine læsæ maiestatis, non videntur probare supradictam
 4 conclusionem, dicas saluando Igneum, † quòd falsans monetam Principis incidit in crimine læsæ maiestatis. l. ij. vbi de hoc est text. expressus. C. de fals. monet. & dixi supra latè. q. lj. sub rub. qualiter, & à quibus crimen læsæ maiestatis committatur. Ergo quæ dicta sunt de accusatore non probante in crimine falsæ monetæ procedunt in accusante in crimine læsæ maiestatis, per prædicta.

S V M M A R I V M.

- An quilibet Principis proditorem manifestare teneatur?*
 1 Malefactorem quis indicare non tenetur regulariter de iure civili, secus de iure canonico.
 2 Proditorem Principi manifestare quilibet tenetur: dummodo sit subditus. nu. 3.
 4 Vxor non tenetur manifestare maritum in crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O XX.

- 1 I G E S I M O quæro, an quilibet Principis proditorem manifestare teneatur? dicendū quòd † regulariter de iure civili quis malefactorem indicare nō tenetur. l. ciuile. C. de furt. de iure autem canonico secus est. c. qui eum furem. extr. de furt. Attamen dicas, † quòd sic per text. in l. Methodorum. ff. de pœn. & ita dixit Marti. de laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. liij. & idem in tract. de Princip. q. cccclviij. And. de Iser. in c. j. §. præterea, in princ. in versu. quamuis regulariter in tit. quæ fuit
 3 prima cau. benefi. amitt. Prædicta tamen conclusio † procedit in subdito. Ang. in l. ij. C. de Parricid. gl. in Clem. pastoralis, in verbo nō sufficit, de re iudic. quæ dixit, quòd crimen læsæ maiestatis non committitur per non subditū, quod exclamat Bal. in l. nihil. C. de manumiss. Oldrad. in cons. xliij. Felyn. in c. j. col. ij. versu. fallit tertio. & versu. confirma hoc. de offic. delegat. de quo

de quo latè dixi supra q. lviij. sub rubr. qualif. & à quib. crim. læsæ maiest. committ. Secundo fallit † in vxore quæ non tene-
tur accusare, nec manifestare virum suum in crimine læsæ ma-
iestatis, vt diximus supra q. xv. prox. præced.

*Quomodo & per quos crimen læsæ maie-
statis probetur.*

S V M M A R I V M.

An ex confessione rei probetur crimen

- 1 Confessio dicitur legitima probatio.
- 2 Nulla est maior probatio quàm oris proprii confessio, dum modo spontanea & iudicialis sit. nu. 3. Et de Delicto contest. nu. 5.
- 4 Reus confessus sine alia probatione est damuandus.
- 6 Confessio spontanea Rei est tantæ potentis, quòd licet alius iudex inordinate processerit contra Reum attamen confessus non poterit dicere de nullitate processus.
- 7 Confessio ficta scilicet quando ex forma statuti quis habetur pro confesso, est alterius naturæ.
- 8 Ex confessione vera licet quis ex inordinato processu condemnari possit: tamen secus est in ficta.
- 9 Si reus fidele confessus condemnatur ex inordinato processu sententia est ipso iure nulla.
- 10 Confessio ficta vere delictum non probat.
- 11 Notarius ex vera confessione, vel quia conuictus: condemnatus de falso nunquam ulterius instrumenta conficere poterit. Secus si esset damnatus ex ficta confessione propter contumaciam.
- 12 Sententia lata contra sponte & vere confessum vel conuictum facit illum infamem quo ad omnes.
- 13 Secus si ex ficta confessione quia non est inhabilitatus nisi quo ad illam personam tantum ad cuius instantiam fuit condemnatus.
- 14 Quæ possint opponi contra confessionem sponte per reum in iudicio factam.
- 15 Confessio rei in crimine notorio post tempus datum & limitatum per statutum ad accusandum non valet nec ei nocet.
- 16 Confessio rei facta extra iudicium non inducit probationem delicti sed solum iudicium ad torturam.

Confes

- 17 Confessio rei facta in tormentis an probet delictum. & numero 18. & 19.
- 20 Reus quando dicatur perseverare in confessione.
- 21 Confessus in tormentis sub promissione gratia à iudice sibi promissa si perseveret in sua confessione illa sibi non nocet.
- 22 Confessus in tormentis non precedentibus indicijs, si perseveret in sua confessione illa sibi non praeiudicat.
- 23 Iudex à tormentis incipere non debet.
- 24 Tortura data reo sine indicijs tanquam contra leges factum non valet.
- 25 Confessio torti sine indicijs, etiam si milies sit ratificata ad bancum iuris, nulla est: Nisi primo extra iudicium reus sponte fecisset illammet confessionem. nu. 29.
- 26 Citatio illegitime facta facit ut processus, sententia, & omnia inde sequuta sint nulla.
- 27 In crimine lese maiestatis quis non potest torqueri non precedentibus indicijs.
- 28 Confessio facta in crimine lese maiestatis non precedentibus indicijs non valet.
- 30 Confessio indicijs non precedentibus facta in tormentis, etiam si superveniant indicia, non valet.
- 31 Confessio indicijs non precedentibus, etiam ratificata cum iuramento non valet.
- 32 Idem si confessus fuerit in tormentis repetitis quae repeti non poterant, ex tali confessione non poterit condemnari.
- 33 Et quicquid ex ea sequitur non valet.

Q V A E S T I O I.

- 1 **R** I M O quæro, an ex confessione rei probetur crimen? & dicendum quòd sic: † quia confessio dicitur legitima probatio. Glof. in cap. ad abolendam. in verb. deprehensi. extra de hæreti. & habetur per D. Hippol. Marfil. magnum criminalistam præceptorem & promotorem meum in repe. Rubr.
- 2 C. de prob. nu. 70. † Nulla enim est maior probatio, quam oris proprii confessio. l. j. C. de cōfess. l. proinde. §. notandū. ff. ad leg. Aquil. c. Pisanis. de resti. spol. Bart. in l. si cōfessus. ff. de cust. reo Alex. in cons. cxxv. visa inquis. col. j. in fi. in iiij. vol. Id sanè intellige, † in cōfessione spontanea iudiciali. † Et ideò reus cōfessus
- 4 sine alia probatione est damnandus, ut cōmuniter concludunt Doct.

Doct. quod testatur Bonifa. de Vitel. in tract. suo malef. in rub. de cōfess. in princ. facit tex. in l. cum reis. ff. de pœn. l. si cōfessus. ff. de cust. reorū. in confessum enim nullę sunt partes iudicis nisi in condemnādo. l. proinde. ff. ad leg. Aquil. facit illud Ouidij.

Non est confessi causa tuenda rei.

Prædicto, quod confessio rei plene probet, procedunt† quando de delicto constat: alias confessus puniri non posset ex sua sola confessione. Angel. in l. certum in princip. ff. de confess. adde Bald. in authen. sed nouo iure, columna ij. in versic. sed pone quod quis confitetur. C. de seruis fugit. & per D. Hippo. Marfil. dominum meum in sua practica. crimi. in §. principium. num. 6. Nam si secus diceremus quis membrorum suorum dominus efficeretur, contra legis dispositionem. l. liber homo. ff. ad leg. Aquil. & plura ad hoc adducit Aimon. Crauet. in consil. cclxij. Protestor nolle. col. ij. nume. 3. & 4. in ij. volu.

Et scias,† quod est tantę potentię spontanea rei confessio, 6 quod licet alias iudex inordinate processerit contra reum, attamen confessus non poterit dicere de nullitate processus: vt per Angel. in tracta. de malefic. in verb. qui dominus iudex videns. in versic. quæritur tamen. versicul. sit igitur multum cautus, vbi dixit, quod iudex secure potest condemnare reum confessum sponte ex inordinato processu. quod not. Bar. in d. l. si confessus. ff. de custo. reorum, idem voluit idem Angel. in d. tract. in verb. comparent dicti inquisiti & confitentur. in versic. quæro an confessus. de hoc vide text. in c. j. de accusatio. in vj. Alex. in consil. xxxiiij. in iij. volum, Abb. in consil. xxiiij. Paul. de Castr. in consil. xvij. Potestas & late per August. de Arim. in addit. ad tracta. Angel. de malef. in verb. comparent dicti inquisiti, præallegato, in addit. quæ incipit, tu autem in hac materia adde ea quæ dicit Roma. ad idem vide Thomam Grammati. in consil. xl. in causa Magnifici Tristani. columna fin. sub numero 29. allegat, vltra alios, Abbatem antiquum, in capit. Pisanis. de restitutio. spoliat. Prædicta† locum non sibi vendicant in ficta & non 7 vera confessione, vt puta quando ex forma statuti contumax habetur pro confesso; ista enim confessio ficta est alterius Naturę, vt per Angel. in præallegat. tracta. de malefic. in versicul. qui dominus iudex videns. versiculo, quæritur tamen. ad idem Iacob. de Arena in l. fina. C. de iura. calum. vbi dixit, quod confessio resultans ex contumacia non est vera sed ficta confessio. ad idem Bald. in l. ita demum. C. de procurato. Bartol. in l. eius

- qui delatorem. ff. de iur. fisc. D. Hippol. Marfil. præceptor meus, in consil. x. casus dubitationis. colum. iiij. num. 11. in primo volum. idem consil. lxxiiij. nume. 72. in j. volum. Et ¶ multum differt ista ficta confessio à vera : primo quia ex vera confessione quis condemnari potest ex inordinato processu, vt per Bartol. in d. l. si confessus. ff. de cust. reorum. & dixi supra proxime. Attamen secus ex ficta confessione : nam eius vigore nunquam aliquis damnari potest nisi processus fuerit rite & recte formatus, vt dicit Angel. in dict. tracta. de malefic. in dicto verbo, qui dominus iudex videns. versic. sis igitur multum cautus, ad idem
- 9 Petr. de Anchar. consil. ccccx. & Abb. consil. xxiiij. imo ¶ si reus fictæ confessus condemnaretur ex inordinato processu sententia esset ipso iure nulla, vt singulariter dixit Bald. in addit. Specul. in tit. de accusat. in §. & nota quòd accusatio. versic. & nota quòd vbi libellus. & sequitur Angel. in d. tracta. loco præallegato. Secundo differt vera confessio à ficta : quia vera vere delictum probat. dicta l. si confessus & l. j. & l. iij. ff. de confes. & l.
- 10 inde Neratius. ff. ad leg. Aquil. attamen ¶ ficta confessio vere
- 11 delictum non probat. hinc est, quòd ¶ si Notarius ex vera confessione, vel quia sit conuictus, condemnatus sit de falso, nunquam vltius instrumenta conficere poterit. §. fin. in authen. de tabellion. Bartol. in l. eadem. §. primo. ff. ad leg. iul. repetundar. Damnatus vero ex ficta confessione propter contumaciam, instrumentorum confectioem non perdit, vt notat Bartol. in dicta l. ideo in princip. ff. de euiet. & Bal. in l. transigere circa medium. C. de transactio. Paul. de Castren. in consilio cxcviij. Bar. in consil. xj. Eo enim casu magis ob suam absentiam & contumaciam sententia lata esse dicitur, quàm quòd maleficium commiserit. l. qui repudiantis. in fin. ff. de inoffic. testa. & ad hoc vide Bartol. in l. Papianus. §. meminisse. ff. eodem titu. & in l. j. in fi. ff. si quis ius dicenti non obtemperauit. & in l. omne. §.
- 12 j. ff. de re milita. Tertius effectus est, ¶ nam sententia lata contra vere & sponte confessum, vel conuictum de delicto facit illum infamem quo ad omnes, vt in dicta l. si confessus. ff. de cust. reorum. & l. quoniam. ff. de infam. Attamen ¶ sententia lata in contumaciam, & sic ex ficta confessione, non inhabilitat condemnatum nisi quo ad illam personam ad cuius instantiam fuit condemnatus : ita singulariter dicit Bar. in l. eius qui delatorem in fin. ff. de iure fisci. per text. in l. ij. §. fin. ff. eodem titulo. & prædicta sequitur Angel. in d. tract. de malefic. in præallegat. verb.

Verb. qui dominus iudex videns. columna secunda. & Roma. in
 consil. liiij. & Bartol. in consil. cxvj. statuto Perusinae ciuitatis.
 & Abb. in consil. lxxvj. Scias tamen, † quòd plura opponi pos- 14
 sunt contra confessionem sponte per reum in iudicio factam,
 de quibus per Bonifac. de Vitel. in tracta. suo de malefic. in rub.
 de confes. & contra eam quid sit faciendum: vbi ad saturita-
 tem videre poteris. Vnum tamen silentio non prætereo, † quòd 15
 si confessio criminis facta fuerit per reum in crimine notorio
 post tempus datum & limitatum per statutum ad accusandum
 talis confessio non valet nec illi nocet: ita dixit Bald. notan-
 ter in capit. fin. columna penultima. de offic. delegat. in versic.
 pone quòd maleficium. idem refert & sequitur præceptor meus
 Dominus Hippolitus Marsilianus in l. fin. ff. de iurisdictione
 omnium iudicum. columna prima. numero 1. & 2. Socin. consil.
 cvij. præsupposito statuto. columna penulti. post med. in iiij. vo-
 lumi. pro quo dicto plura allegat præceptor meus loco præalle-
 gato, quem videre poteris. Quid autem dicendum erit † de con- 16
 fessione rei facta extra iudicium: an ex ea inducatur probatio
 delicti? Dicas quòd non: sed solum indicium facit ad torturam.
 l. capite quinto. ff. de adulter. & ibi not. per gloss. & Bartol. ad
 idem Angelus in tracta. malefic. in verbo, comparent dicti in-
 quisi, in princip. numero 4. Marsilia. Præceptor meus in l. eos.
 columna iij. numero 20. in versic. alio etiam casu. ff. ad leg. Cor-
 nel. de fals. Petr. de Anchar. consil. cclxxxvj. ex prædict. Romæ.
 consil. viij. visis necessariis, post princip. & consil. clxvij. Anton.
 accusatus circa medium. Felin. in cap. ad hoc. de simon. Marsil.
 in l. de minore. columna septima. numero 29. ff. de quæstio. vbi
 multas cotas ad hoc congerit. Sed † quid dicemus de confessio- 17
 ne rei facta in tormentis: an ex ea delictum probetur? Regu-
 lariter dicendum erit, quòd si reus in ea perseveret, habebi-
 tur pro confesso, vt l. prima. §. Diuus. ff. de quæstion. & C. que-
 rum appella. non recipian. l. ij. Hoc sane intellige quando talis
 confessio naturæ conuenit: aliàs secus. l. confessionibus. §. j. ff.
 de interroga. actio. Præceptor meus in rub. C. de proba. nu. 106.
 Secundo intellige, † si talis confessio sit possibilis: nam si aliàs 18
 esset impossibilis reo confitenti non nocet, argu. l. si. ff. quæ sen-
 ten. sine appel. rescind. & ff. de reg. iur. l. impossibile. Ita vo-
 luit Bonifac. in tracta. de malefic. in rubr. quæ indi. præceder.
 debe. tortu. in versic. sed si confiteatur in tormentis, ad idē præ-
 ceptor meus in l. j. §. præterea. nu. 32. & nu. 35. ff. ad leg. Cornel.

- de fcar. & in l.j. in princ. num. 33. ff. de quæstio. Tertio procedit
 19 † supradicta conclusio, quando confessio est verissimilis: nam
 alias contenti non nocet, vt habetur per d. Dominum meum,
 in l.j. in princip. nu. 35. ff. de quæstio. & idem in l. de minore in
 princ. nu. 30. eod. tit. & per Grammar, in cons. xvj. incomprehen
 sibilis. col. j. nu. 2. Anchar, consil. xxij. visa inquisitione. & idem
 20 consil. ccxlvij. Extra ordinem. Quando† autem reus dicatur per
 seuerare in confessione, vide Gandi. in tract. prædicto de malefic,
 in rubr. de perseueratione. post tormen, in princip. vbi inter
 cætera dixit, quod talis perseuerantia fieri debet in loco vbi ius
 redditur, allegat in argumentum l. penul. ff. de iusti. & iur. & l. si
 locus. ff. de iudic. vel in alio loco publico & honesto. l. voluit. ff.
 de interrog. action, cum l. sequent. & l. iij. C. de custo. reorum,
 21 vbi publico testimonio, cõclusionem supradictam, † quod con
 fessus in tormentis si perseueret in sua confessione, illa sibi no
 ceat, limita non procedere in eo qui non confessus sub promissio
 ne gratiæ vel indulgentiæ sibi à iudice promissæ si delictum
 fateretur, quod etiam procedit in confessione iudiciaria rei fa
 cta sine tormentis sub dicta promissione. Ita singulariter dixit
 Ioan. de Imol, in consil. cix. visa inquisitione. quem refert & se
 quitur dominus meus Hipp. de Marfil. in l. j. §. quæstioni. col. si.
 versicu. modo redeundo. nume. 12. ff. de quæstio. & ibi plura pro
 hoc dicto allegat idem in l. si quis obrepserit. num. 10. ff. ad leg.
 Cornel. de fals. & idem in rubr. C. de probatio, nu. 115. & in con
 sil. xliij. nu. 29. & consil. xxxij. nu. 22. in j. volumi. Secundo limi
 22 ta † in confessione illius, qui indicis non præcedentibus tortus
 fuit, nam si vigore tormentorum confiteatur, & in sua perseue
 ret confessione, non valet dicta confessio, nec sibi præiudicat. l.
 diuus. §. ex quibus. ff. de quæstion. ita potanter dixit Bonifa. in
 tract. suo de malefic. in rubr. quæ indic. debeant præced. tortu.
 23 colum. fin. in fin. & rationem dicit esse; quia † iudex tormentis
 incipere non debet, nisi indicia præcedant legitima vel porba
 tiones. l. milites. ff. de quæstio. l. vnus. §. in ea. & l. maritus. & l.
 fin. C. de fals. l. sicut. Hippol. in rubri. de probatio. numero 160.
 24 Ideo† si quis torqueatur sine indicis, id tanquã contra leges fa
 ctum non valet. l. non dubium. C. de legi. idem voluit Ioan. de
 Anania in consil. xvij. visa relatione. colum. j. versic. Tertio præ
 mitto. & Ias. in consil. clxxxvij. Spectabilis Dominus. colum. j.
 nume. 2. in ij. volum. & Floria. in l. emptorem, in princip. in ver
 sicu. ea ibi. de probatio. & præsumptio. ff. idem tenuit Hippol.
 præceptor

præceptor meus in l.j.colum.v.verfic.primo enim.num.14.ff.
 de quæstio.vbi dixit, † quòd si tortus sine indiciis cōfiteretur de- 25
 lictum,etiam si milies ratificet suam confessionem ad bāchum
 iuris,confessio nulla est. glo.not.in l.quæstionis. & ibi Bart.ff.
 de quæstio.& commun.itā tenent Doct.Angel.in l.j.C.de con-
 fes.Petr.de Anch.in clemen.j.de homic.& Salice.in l.ij.col.fin.
 C.de cust. reorum. & plures alios hoc tenentes allegat Domi-
 nus meus loco præalleg.adde quòd idem tenuit Thom.Gram-
 mat.in consil.xv.conditoris machinæ.col.fin.num.10.idem Do-
 minus meus in consil.viiij.in causa magistri Ioannis.col.iiij.ver-
 fic.nam confessio facta.nu.13.in j.vol.& in consil.xx. Digneris
 quæso.col.j.nu.2.& 3.& in j.vol.vbi dixit,quòd ratificatio, &
 omnia indè sequuta sunt nulla,arg.eorum quæ voluit glo.in l.
 accusatoribus in glos.fi.C.de accusatio. quæ dixit, † quòd si ci- 26
 tatio non est legitime facta,processus,sententia,& omnia inde
 sequuta sunt nulla:& idem in consil.xxix.solamen omnium.col.
 v.in fin.nu.28.in j.vol.& in consil.xlv.licet allegationes.col.j.
 circa principium.nu.1.in j.vol.Grammat.in consil.37. viso pro-
 cessu.num.6.& nume.8. Et † prædicta procedunt etiam in reo 27
 criminis læsæ maiestatis, qui torqueri non potest non præce-
 dentibus indiciis.text.est notab.& ibi glo.Cin. Bal. & Salicer.
 in l.si quis alicui.C.ad leg.iul.maiest.Angel.in tracta. malefic.
 in verb.*che hai tradito la tua patria.* in primis verbis Dominus
 meus de Marsil.in l.de minore.num.9.ff. de quæstio. & in l.j.
 colum.vij.verfic.modò redeundo.eodem titu. Ideo † etiam hoc 28
 casu,videlicet in crimine læsæ maiestatis,talis confessio non va-
 let,vt habetur per eundem dominum meū in consil.46. Omni-
 potens sempiternè Deus.colum.iiij.in fin.verfic. & prædicta iu-
 ra.in j.volum. Fallit prædicta conclusio, † quando reus primo 29
 extra iudicium fecisset illāmet confessionem sponte, vt vo-
 luit gloss.in lcapite quinto.ff. de adulter.idem voluit Ioan. de
 Imol.in cap.at si clerici,de iudic.Felin. in c. olim. columna v.
 verfic.fallit octauo.de rescript.& in c.significasti,el j.circa me-
 dium vers.si ex coniecturis.de homic.Marsil.dominus meus in
 l.quæstionis habendæ.verfic.vlterius semper teneas menti.ff.de
 quæstio.idem sequitur Thom.Grammat. in consil.xl. in causa
 Magnifici Tristani.colum.iiij.num.19.

Amplia prædictam conclusionem, † quòd confessio torti si- 30
 ne indiciis non valeat,vt procedat etiam si antequā confessus in
 tortura ponatur in pristina libertate,superueniant indicia,nam

non propterea validatur dicta confessio nulla. ita dixit Angel-
 in tract. malefic. in verb. Fama publica, in versic. quinto quæro
 iudex torfit, & ibi Augusti. in addit. Bar. in l. maritus. col. j. ver-
 fic. item soluit gloss. ff. de quæstio. Bald. in l. fin. post gloss. ibi.
 C. de accusatio. col. j. versic. in gloss. fallit. Præceptor meus in l.
 quæstionis habendæ. col. ij. in versic. modo redeundo ad tex-
 nume. 10. & ibi dixit, quod hoc fundamento duos à morte li-
 beravit quos etiam nominat. & in v. col. numero 28. versicu.
 visis modo dictis. ff. de quæstio. vbi multa adducit ad hoc. &
 Grammat. in consil. xxj. col. iiij. nume. 20. & in consil. xxxvij.
 viso processu mihi transmissio. col. ij. nume. 6.

31 Secundo amplia † vt procedat etiam si reus tortus sine indi-
 ciis ratificasset suam confessionem ad banchum iuris etiam
 cum iuramento, ita tenuit idem Dominus meus qui latissime
 examinat hunc articulum ad partes arguendo in d. l. quæstio-
 nis habendæ. columna viij. versicu. quæro vltterius. ff. de quæ-
 stionibus. columna xj. & penultim. in versicu. ex istis omnibus.
 vbi concludit, quod talis inualida confessio iuramento rei non
 validatur. & idem dixit in consil. xx. Digneris quæso. col. fina.
 nume. 63. in primo volumi.

32 Tercio amplia † vt non solum procedat in torto sine indi-
 ciis, sed etiam in reo qui confessus est post tormenta repetita
 quæ repeti non poterant. ex tali enim confessione non pote-
 rit condemnari, per tex. in l. repeti. ff. de quæstio. iuncta gloss.
 ibi: ita dixit Paris de Puteo, in tractatu de sindicat. fol. 100.
 columna tertia. versic. & ideo reus. quod sequitur præfatus Do-
 minus meus in dicta l. quæstionis habendæ. columna quarta.
 versic. & scias etiam. nume. 24. ff. de quæstio.

33 Quarto amplia prædictam conclusionem, † quod sicuti non
 valet confessio rei facta in tormentis sibi illatis, indicatiis non
 præcedentibus, ita pariter ipso iure non valet quicquid postea
 sequitur ex ea. Paris de Puteo in dict. tract. de sindic. fol. 102.
 colum. iij. versic. confessio refertur. sequitur idem Dominus
 meus in l. de vno quoque. nume. 37. ff. de re iudic. & idem in
 dict. l. quæstionis habendæ. colum. iiij. versic. vltterius amplia.
 nume. 25. ff. de quæstionibus.

S V M M A R I V M.

*An inimicus in crimine lese maiestatis admittatur ad testifi-
 candum.*

1 *Conspirantes & inimici non admittuntur in testes in crimine
 lese*

laesae maiestatis.

- 2 *Crimen laesae maiestatis est crimen exceptum.*
- 3 *Inimicus etiam constitutus in articulo mortis, & recipiens corpus domini, si deponeret contra suum inimicum in crimine laesae maiestatis ei non esset credendum.*
- 4 *Idem si inimicus esset examinatus cum tormentis.*
- 5 *Dictum capitalis inimici indicium non facit ad torturam.*
- 6 *Inimicus si post examen reconciliatus fuerit, ei contra quem deposuit, eius dictum propterea non revalidatur.*
- 7 *Capitalis inimicitia ex quibus causis oriatur.*
- 8 *Capitalis inimicitia oritur ex solis minis de occidendo, si ille minans erat consuetus eius minas executioni mandare, vel si erat potens ad illud faciendum.*
- 9 *Capitalis inimicitia oritur ex sola prolatione iniuriarum ad inuicem.*
- 10 *Capitalis inimicitia oritur ex accusatione capitali.*
- 11 *Capitalis inimicitia oritur ex tortura illata, & etiam ex sola carceratione, & semper durare praesumitur nisi contrarium probetur.*
- 12 *Capitalis inimicitia oritur contra testem, qui in causa capitali contra aliquem deposuit.*
- 13 *Capitalis inimicitia oritur contra eum qui occidit consanguineum vel affinem meum.*
- 14 *Capitalis inimicitia oritur ubi movetur quaestio status, vel de bonis omnibus, aut de maiori parte eorum.*
- 15 *Capitalis inimicus dicitur qui alterius uxorem seu eius terram tenet.*
- 16 *Capitalis inimicus is dicitur qui aliquem offendit in persona, aut rebus.*
- 17 *Capitalis inimicitia oritur ex facto inhonesto.*
- 18 *Capitalis inimicitia quandoque oritur ex spoliatione unius rei.*
- 19 *Capitalis inimicitia oritur quando est quaestio de magna quantitate pecuniarum.*
- 20 *Bona temporalia sunt vita hominis.*
- 21 *Capitalis inimicus dicitur qui aliquem vulneravit in facie.*
- 22 *Capitalis inimicitia quae dicatur ultra casus expressos relinquatur arbitrio iudicis.*
- 23 *Inimicus repellitur à testimonio ferendo, etiam si inimicitia sit causata culpa eius contra quem testis producitur.*
- 24 *Nisi talis inimicitia esset in fraudem procurata.*

- 25 Testis esse non poterit qui dudum fuerat inimicus & de recenti reconciliatus fuit.
- 26 Iudeus de proximo effectus christianus testis esse non poterit contra Christianum.
- 27 Commorans vel habitans cum capitali inimico meo inimicus meus presumitur, & à testimonio, & ab accusando repellitur.
- 28 Idem in amico inimici mei capitalis ei magna amicitia iuncto.
- 29 Idem in eo qui ligam vel parentelam fecit cum inimico meo capitali.
- 30 Omnis inimicitia, quæ concludit testem non diligere illum contra quem testificatur, illum repellere dicitur à testimonio.
- 31 Si quis non demonstraret odium concepisse contra eum à quo est offensus, si apparet præcepisse verisimilem causam magni odii, talis à testimonio repelli debet & etiam ab accusatione, tanquam inimicus.
- 32 In testibus recipiendis idem iudicatur de inimico præsumpto quod de verò.
- 33 Quando subest causa inimicitie inter testem & partem semper testis repellitur, licet aliàs de inimicitia non appareat, etiam si testes ipsi attestentur nullam habere inimicitiam.
- 34 Inimicus etiam is dicitur, qui alicui non loquitur, cui per antea erat solitus loqui.
- 35 Inimicus etiam dicitur non solum qui nocet, sed etiam is qui noceret si posset.
- 36 Intimicus etiam dicitur, qui parentelam seu confederationem fecit cum inimico meo.
- 37 Quæ differentia sit inter inimicum capitalem, & non capitalem in testificando.
- 38 Inimicus qui examinari non poterat si examinetur non facit indicium, nec aliquid probat.

QVÆSTIO II.

I

ECVNDQ quæro: an inimicus in crimine læsæ maiestatis admittatur ad testificandum? Breuiter dicas quòd non, ita voluit Bartol. in l. in quæstionibus. ff. ad legem iul. maiestatis. Alberic. in l. famosi. ff. eodem vbi dixit, † quòd conspirantes & inimici non admittuntur in testes in tali crimine: allegat tex. in capit. per tuas. extra de Simonia, vbi not. idem tenuit dominus meus Hippolit. de Marfil. in l. de minore,

re, in princip. columna ij. numero 8. ff. de quæstio. & licet tex. d. cap. per tuas, loquatur in simonia & sic in crimine excepto, idem etiam erit † in crimine læsæ maiestatis, quod pariter 2
 crimen exceptum est, vt habetur in cap. si quis cum militibus. vj. q. j. Specu. in tit. de accusat. col. fin. circa medium. Et gloss. in c. j. in vlt. glo. de test. in vj. Et quod inimicus non admittatur in testem in isto crimine læsæ maiest. tenuit etiam idem Spec. in præalleg. tit. de accusat. §. j. in vltimis verbis. & Abb. in cap. inquisitionis, in §. tertiæ, de accusatio. Roma. in l. si verò. §. de viro. col. xxij. versu. quintadecima. ff. sol. matr. Bal. in l. in his. §. j. in fin. ff. eo. tit. idem tenuit Thom. Gram. in consil. xlvj. in causa mag. Tristani, nume. 8. & 9. idem Gram. in suis votis, voto iij. col. v. in fin. & col. vj. in prin. & voto xj. col. ij. nume. 17. & Alex. in consil. cxxvj. in fin. in liij. vol. & tex. in cap. cū P. manconella, & ibi Abb. de accusat. Angel. in l. qui accusare. ff. de accusa. Bal. in l. præscriptione col. xj. versu. tertiū exemplum C. si contra ius vel vtil. public. Matth. de Afflict. in c. j. §. & bona committentium, col. j. nume. 9. in tit. quæ sint regal. in vñbus feud. Et prædicta conclusio † procedit etiam si inimicus esset constitutus in 3
 articulo mortis, & recipiens corpus domini deponeret contra suum inimicum, ei non esset credendum, vt notan. dixit Bal. in tit. de Pace Constant. in versu. vasalli. refert & sequitur Tho. Gramma. in consil. xlvj. nume. 7. idem voluit dominus meus Marfil. in l. j. §. præterea. col. ij. nume. 7. ff. de quæstio. item procedit † etiam si inimicus esset examinatus cum tormentis, ita 4
 dixit notan. Præposit. in cap. illi qui, in j. colum. versu. glossa secunda. v. q. v. Nec † dictum capitalis inimici indicium facit 5
 ad torturam, vt notab. dixit Bal. in consil. cccxvj. præsupposito statuto. col. prima, in quarto volum. item † amplia prædictam 6
 conclusionem, vt procedat etiam si inimicus fuisset de facto examinatus, & post examen reconciliatus ei contra quem deposuit, nam eius dictum propterea non reualidatur, vt voluit Ioan. Andr. in addit. Specul. in tit. de teste, in princip. Felin. in capit. quories. colum. ij. de test. dominus meus Marfil. in l. j. §. præterea. nume. 101. ff. de quæstio.

Modo videamus, † ex quibus causis oriatur capitalis inimi- 7
 citia ad hoc vt sciamus quando quis ratione inimicitia repellatur à testimonio. † Primo capitalis inimicitia oritur ex solis 8
 minis de occidendo, vt dixit gloss. in l. licet. ff. de arbitr. Angel. in consil. cclxj. ponderandum. Alex. in consil. xiiij. in iij. volu.

Abb.in cap.repellantur.num. 4.de accusatio.Cardin.in c.cum non oporteat,de accusat.& ibi Ioan.de Ana.in iij.col. qui dicit hoc limitandum fore (secundum Bal.in l.metum.C.quòd met. cau.) si ille minans erat consuetus eius minas executioni mandare, per nor. per doct.in simili in l.j. C.vnde vi. & in l.vt vim. ff.de iust.& iure. vel si minans erat potens ad illud faciendum, ita refert & sequitur idem Marsil.in d.l.j.§.præterea. col.vj. ff.

9 de quæstio. Secundo † inimicitia capitalis oritur ex sola prolatione iniuriarum ad inuicem, vt dixit Bald. in c.ueniens in fin. per illum tex.de iureiuran. quem sequitur las.in l. procuratoribus.C.de procurator.& Marsil.in d.§.præterea.col.vj. in fin. vers.item oritur etiã capitalis inimicitia, & ibi dicit, quòd ita fuit iudicatũ. Idem in consil. iij.col. ij. vers. itẽ oritur. Gramma.

10 in consil. lvij. in causa mihi transmissa col. j. nu. 70. Tertio † inimicitia capitalis oritur ex accusatione capitali, Bar. in l. iij. §. si. ff. de adim. leg. glo. in l. iij. ff. de arbit. Abb. in c. accedẽs vt lit. non cõtest. glo. in §. item si propter. Inst. de excusat. tut. Grammat. in consil. xlvj. colum. ij. in princ. num. 34. Dominus meus Marsil. in l. j. §. præterea col. vij. in princip. ff. de quæstio. Bart. in l. j. de his quibus vt indign. & l. iij. in princip. ff. de test. & per

11 doct. in l. liberi. C. de inoffi. testa. Quarto † inimicitia capitalis oritur ex tortura illata, imò etiam ex sola carceratione: & semper durare præsumitur, nisi contrarium probetur, Bal. in l. ignorat in fin. C. ad exhibend. & in l. seruus. C. famil. herisciscundæ. & in auth. si dicatur. C. de test. Felin. in cap. cum oporteat in vj. col. de accusatio. Grammat. in consil. xlvj. in causa mag. Trista-

12 ni col. j. nume. 1. & 2. Quinto † capitalis inimicitia oritur contra testem, qui in causa capitali contra aliquem deposuit Abb. in cap. cum P. in fin. de accusat. Alexand. in l. testibus. ff. de test. Bart. in d. auth. si dicatur. C. de test. Specul. in titu. de test. §. j. in princip. glo. & Bart. in j. iij. ff. eodem. Innocent. & doct. in d. c. cum oporteat & in c. cum P. Manconella eodem titu. Gram. in consil. xlvj. col. ij. nume. 4. & v. Ioan. de Ana. in d. c. cum P. col. j. vers. i. Nota quòd testis, vbi dixit, quòd repellitur etiam ab accu-

13 sando. Sexto † capitalis inimicitia oritur contra eum qui occidit consanguineum vel affinem meum, Bart. in l. iij. §. si. ff. de adim. leg. ad quod allegat tex. in l. lex Cornelia. ff. de iniur. Dominus meus Marsil. in l. j. §. præterea col. vj. parum ante finem.

14 ff. de excusatio. tutor. Septimo † capitalis inimicitia oritur vbi mouetur quæstio status, vel de bonis omnibus, aut de eorum maiori

maiori parte: vt probatur in cap. frequens. de restit. spolia. glos.
 in authent. de teste, in §. si quis vero. in verb. quæstiones. & in
 versic. inimicus in dicto cap. cum oporteat. & ita dixit Bald. in
 l. athletæ. §. dant remissionē. ff. de excusat. tutor. & Abb. in cap.
 j. nume. 3. ext. de iudic. Octauo † dicitur capitalis inimicus qui
 vxorem alterius seu eius terram tenet, vt voluit Bald. per illum
 text. in cap. accedens. el. ij. ext. vt lit. non cōtest. quem sequitur
 Marfil. Dominus meus in dicta l. j. §. præterea. col. vj. nu. 23. ff.
 de quæstio. Idem dixit Anton. de Butr. in dicto capit. accedens.
 Nono † inimicus capitalis is dicitur, qui aliquem offendit in
 persona, aut rebus, vt voluit Bald. in l. in his. §. j. ff. sol. matrim.
 quem sequitur præallegat. Dominus meus in dicta l. j. §. præ-
 terea. col. vj. in fin. Decimo † inimicitia capitalis oritur ex fa-
 cto inhonesto, vt in l. j. cum ibi not. ff. de his quibus vt indign.
 glos. in l. sororem. C. eod. tit. vt de herede vel legatario qui stu-
 prauit vxorem defuncti, pro hoc allegat Abb. text. in cap. non
 est crudelis. xxiij. quæst. v. ita voluit Ioan. de Ana. in dicto cap.
 cum oporteat. col. iij. sub nu. 60. Vndecimo † capitalis inimi-
 citia quandoque oritur ex spoliatioe vnus rei, vt in capit. item
 cum quis. de restitut. spol. facit text. in cap. accedens: vt lit. non
 contest. ita tenuit Ioan. de Anan. in dicto cap. cum oporteat col.
 iij. nume. 7. de accusat. Duodecimo † inimicitia capitalis oritur
 quando est quæstio de magna quantitate pecuniarum, vt vo-
 luit Bart. in l. iij. de test. facit quod voluit Bald. in l. parentes. C.
 de test. vbi causam civilem magnam æquiparat causæ crimina-
 li. idem voluit Pet. de Anchar. in consil. xxvij. rationes inductæ
 circa finē. & in consil. lxij. in causa quæ vertitur col. ij. & Do-
 minus meus Marfil. in l. j. §. præterea. col. vj. nu. 23. ff. de quæ-
 stio. Nec est mirum, quia † bona temporalia sunt vita homi-
 nis, vt in l. aduocati. C. de aduoc. diuersi. iudic. Tertio decimo
 † dicitur capitalis inimicus qui aliquem vulnerauit in facie, vt
 voluit Alexand. in consil. xcix. in causa inquisitionis. col. j. in j.
 volumi. vbi plura allegat. ad hoc refert & sequitur Marfil. Do-
 minus meus in d. l. j. §. præterea. col. vj. circa princ. ff. de quæ-
 stio. Quartodecimo scias, † quòd capitalis inimicitia quæ di-
 catur, vltra casus expressos, arbitrio iudicis relinquitur, vt vo-
 luit gl. in cap. ij. iij. q. iij. Gemin. in cap. quāuis de procurat. in
 vj. Fel. in cap. cum oporteat. de accusat. Quintodecimo † prædi-
 cta quæ dixi de inimico, qui repellitur à testimonio ferendo,
 locum habent etiā si inimicitia esset causata culpa eius contra
 quem

- quem testis producitur: ita dicunt doct. in c. repellantur, de accusat. & Innocen. in c. cum I. & A. de re iudic. Hoc tamen sane
- 24 intellige, † nisi culpa esset artificiose adhibita ad causandam inimicitiam ne ille posset esse testis contra se: vt faciunt aliqui scientes quòd aliquis poterit testificari contra eos vt illum repellant antequàm ille in testem producat. dant ei alapam vel aliter verberat, quod vt fiat sæpe aduocati cautellofi qui Deum non timent consulunt: Nam talis inimicitia in fraudem procurata non obstat. Bart. in l. j. §. si seruus, & in §. cum quis. ff. de quæstio. refert & sequitur Præposit. in c. accusatores. in versu.
- 25 & ex his dictis. iij. q. v. Sextodecimo † testis esse non poterit qui dudum fuerat inimicus, & de recenti reconciliatus fuit. c. accusatores, el j. & ibi not. doct. max. Præposit. & Ioan. de Turre Cremat. iij. q. v. idem tenet Felin. in c. eam te. in vers. infidelitas, ibi limita secundo de rescript. Alex. in consi. xcix. in causa inquisitionis col. j. in j. vol. Ioan. Crottus Præceptor meus insignis doctor in tract. suo de test. fol. 6. col. iij. in fin. ibi decimo extenditur. & prædictos sequitur consulendo Dominus Maria. Sozin. Nepos, in consi. lxxij. num. 42. in j. vol. idem tenet Hippol. Marfil. D. meus in d. l. j. §. præterea col. j. in versu. amplia etiam hunc tex. ff. de quæstio. allegat vltra alios Roma. in singular. xx. Innocen. in c. cum I. & A. & gloss. in c. constituit. xvij. q.
- 26 iij. quæ dixit, † quòd iudeus de proximo effectus christianus testis esse non poterit contra christianum. Decimosextimo
- 27 † commorans vel habitas cum capitali inimico meo, inimicus meus præsumitur, & à testimonio & ab accusando repellitur. cap. accusatoribus, & ibi Præposit. in ij. not. c. repellantur, & c.
- 28 cum oporteat. de accusat. Decimosextimo † amicus inimici mei capitalis nō admittetur ad accusandū me neq; ad testimonium ferendū contra me, si inimico meo sit magna amicitia iunctus;
- 29 vt dixit Præposit. in d. c. accusatoribus, per illū tex. iij. q. v. † Et idem erit de eo qui ligā vel parentelam fecit cū inimico meo capitali. Bal. in l. liberi. C. de inoffic. testam. & idem tenet in d. c. accusatoribus Præposit. in ij. not. in fin. Decimonono scias,
- 30 † quòd omnis inimicitia, quæ concludit testem non diligere illum contra quem testificatur, illum repellere dicitur à testimonio, vt est tex. not. in c. inquisitionis. extra de accusat. & iij. q. v. c. accusatores. & cap. testes. per quæ iura ita dixit Præposit. in cap. quod vero. col. fi. in princ. ead. cau. & q. vbi dixit fortius,
- 31 † quòd si quis non demonstraret odium concepisse contra eum à quo

à quo est offensus, si apparet præcessisse verisimilem causam ma-
 gni odij, talis à testimonio repelli debet, & etià ab accusatione
 tanquam inimicus, allegat Bald. in l. præscriptione. col. xvj. C.
 si contr. ius vel vtil. publi. Roman. in rubr. ff. de arbitr. col. xj. &
 Ant. de Butr. in dicto cap. cum oporteat. de accusatio. & glos. in
 dicto cap. accusatores. iij. quæst. v. facit ad prædicta, † quia idem 32
 iudicatur de inimico præsumpto, quod de vero in testibus reci-
 piendis, secundum Innoc. in cap. cum l. & A. de re iudic. & Bar.
 in l. j. in fin. C. de his quibus vt indign. Bald. in authent. si vero
 dicatur. C. de testi. & sequitur Thomas Grammat. in cõsil. lvij.
 in causa Ioannis Dominici Melæ. col. ij. nume. 10. Hippol. de
 Marfil. Dominus meus in l. j. §. præterea. col. j. versicu. Amplia
 etiam vbi plures idem tenentes allegat, ff. de quæstio. Ad idem
 facit † quòd quãdo subest causa inimicitiae inter testem & par- 33
 tem, cõtra quam producitur, semper testis repellitur, licet alias
 de inimicitia non appareat, etiam si testes ipsi attestentur nul-
 lam habere inimicitiam: vt dixit Innoc. in dicto cap. cum l. &
 A. in fin. de re iudic. & Bald. in l. præscriptione. col. antepenult.
 C. si contra ius vel vtil. public. & in authent. si dicatur. C. de te-
 stib. Abb. in cap. repellantur. & in cap. cum oporteat. de accusat.
 Bald. in cõsil. cccxvj. præsupposito. in iij. vol. Alexand. in cõ-
 sil. clxiiij. visa inquisitione. in j. volum. & cõsil. xcix. eod. volu.
 Thom. Grammat. in cõsil. xlvj. col. ij. nu. 16. Marfil. Dominus
 meus in l. j. §. præterea. col. j. in versicu. Amplia etiam in fin. ff.
 de quæstio. & latissime, in singulari suo nu. 178. Scias etiam,
 † quòd inimicus is dicitur, qui alicui non loquitur. gl. in cap. 34
 cum Adrianus. lxij. distinct. quam Barbat. in dicto capit. repel-
 lantur. ad hoc singularem esse dicit. hoc tamẽ sane intellige de
 eo qui per antea erat solitus cum eo loqui: Ita dixit post alios
 Barbat. loco præallega. & Dominus meus in dicta l. j. §. præ-
 terea. col. ij. nu. 8. Item † inimicus etiam dicitur nõ solum qui 35
 nocet, sed etiam is qui noceret si posset. Bald. in authent. si di-
 catur. C. de test. & idem in l. j. circa fin. C. si quacunque prædit.
 potest. Idem dixit Ioan. de Anan. in dicto cap. cum oporteat. ij.
 col. de accusat. & Marfil. in præallegat. §. præterea. Dicitur etià
 † inimicus, qui parentelam seu confœderationẽ fecit cum ini- 36
 mico meo: vt volunt doct. in dicto cap. repellatur. Bald. in l. li-
 beri. C. de inoffic. testam. Sed † quæ erit differẽtia inter inimi- 37
 cum capitalem, & inimicũ non capitalem in testificando? Re-
 sponde, quòd inimicus capitalis omnino à testimonio repelli-
 tur,

tur, vt supra dictum fuit. sed inimicus non capitalis admittitur ad testificandum licet sibi diminuatur fides, vt voluit Innocen. in dict. cap. cum oporteat. & doct. in præallegata authent. si dicatur. & rationem allegat Salic. in dicta authent. quia pro leui inimicitia de facili quis non ita præsumitur mentiri, sicuti pro graui, vt notat. in authent. de teste. in §. si vero quis dicatur. & in l. licet. ff. de arbitr. & habetur per Marfil. Do. meum in præallegata l. j. §. præterea. col. ij. versicu. Amplia etiam hunc text. 38 nume. 7. in fin. Vnum non omitto, † quod testis inimicus, qui examinari non poterat, si examinetur non facit indicium. nec probat aliquid. Barr. in l. j. §. si cum quis. ff. de quæstio. Bal. in l. Imperator. ff. de stat. homin. Angel. in l. inter stipulantem in §. Stichum. ff. de verb. oblig. Roma. in consil. ccclix. Alexand. in consil. cxxvj. in iiij. volu. Floria. in l. licet. §. lex iulia. ff. de testi. Thom. Grammat. in consil. xlij. sunt iam anni. col. ij. nu. 4. & 5. idem consil. xxxviij. formata inquisitione. nume. 14.

S V M M A R I V M.

An infamis in crimine læsa maiestatis in testem admittatur?

- 1 *Infamis regulariter tam in causa civili ardua, quàm in criminali non admittitur ad testificandum.*
- 2 *Infamis in crimine læsa maiestatis ad testificandū admittitur.*
- 3 *Non tamen dicitur integer testis. Et vnus testis infamis non sufficeret ad inferendam torturam. vide tamen nume. 5.*
- 4 *Infames in casibus in quibus specialiter recipiuntur ad testificandum non debent recipi sine tormentis.*
- 6 *Testes infames, alijs non concurrentibus adminiculis, solam præsumptionem faciunt.*
- 7 *Infames in crimine simoniæ non admittuntur ad testificandum.*
- 8 *Infamis qui etiam sit inimicus non admittitur ad testificandum in crimine læsa maiestatis.*

Q V A E S T I O I I I.

1

IERTIO quæro: an infamis in crimine læsa maiestatis in testē admittatur? Dicas, quod † licet infamis regulariter tam in causa civili ardua quàm in causa criminali non admittatur ad testimonium, vt per Bald. in cap. ad nostram. in princ. de probatio. Alex. in consil. xl. circa primum dubium. in j. volumi. & in consil. clxxix. in causa Anglorum. & consil. iiij. anim

animaduersus.in ij.volu.Decius in cōsil.clxiiij.in causa. col.viiij.
in j.volu.& Thom.Grammat.in cōsil.xxxviiij.col.ij.numē.10.
Marfil. Dominus meus,in singul.suo.cix.incipit, infamis.vbi
dixit, quòd infamis infamia facti in totū repellitur à testimo-
nio in causa ciuili ardua:ad quod plura allegat. Attamen † in ²
crimine læsæ maiestatis infamis ad testimonium admittitur:
per text.in l.famoli.ff.ad leg.iul.maiest.& ibi not.doct. maxi-
me Bartol.& l.in quæstione.ff.eod. titu. vbi est text. clarus ad
hoc.vide text.in cap.per tuas.ext.de simon. not. Ioan. Andr.&
Abb.in cap.fin.de test.Specul.in tit.de excusat.tutorum.in §.j.
in fin.& D.Ioan.Crotus præceptor meus in tract. de testi. col.
ix.numē.43. Dicastamen, † quòd licet infames in crimine læ- ³
sæ maiest.& simoniæ admittantur in testes, non propterea di-
cuntur integri testes,vt in dicto cap.per tuas.de simoni.Et ideo
vnus testis infamis non sufficeret ad inferendam torturam,per
ea quæ habentur in l.j.§.Item lex Cornelia,& ibi Bartol.ff.ad
leg.Cornel.de fals.& ita dixit Alexand. in consil.xj.numē.9.in
j.volu.& ibidem numē.10.vbi dixit, † quòd in casibus, in qui- ⁴
bus specialii iure inductum est,quòd testes infames recipiantur
contra accusatum,vel inquisitum, huiusmodi testes nō debent
recipi sine tormentis.alleg.not.per glos.Innoc.& alios,in cap.
cum P.de accusat.& gl.in dicto cap.per tuas. idem voluit Ful-
gos.in cōsil.clxxiiij.in causa inquisitionis.in j.col,Alex. in dicto
consil.xj.circa princ.in ij.col.j.volu.Marfil. Dominus meus in
consil.cix.col.ante penul.nn.14.in j. volu. Grammat. in consil.
lxx,& vlt.in fin,Alberic.in tract.de testi.col.xxv.& idem Mar-
fil.in cōsil.lxxviiij.salus omniū.in iij.col.in ij.vol.Scias tamen,
† quod in eo,quòd dictum est quod vnus testis infamis non fa- ⁵
cit indicium ad torturam,contrarium tenuit Bald.in l.j.col.vj.
C.de sum.trinit.& fide cathol.refert Dominus meus in singul.
cccclvij.incip.testimoniū infamis, qui tamē non audet dictum
Bald.approbare. Et † prædicti testes infames solā præsumptio ⁶
nem faciunt aliis non concurrentibus adminiculis. text. est in
dicto cap.per tuas.in §.nos vero.vbi Abb.in iiij not. de simon.
gl.in cap.j.in verb.ad testimoniū.de test.in vj.& Alex.in dicto
consil.xj.Et. † quòd indistincte testes infames nō admittantur ⁷
in crimine simoniæ,voluit etiā D.loā.Corassius mihi vti frater
honorandus in suis Miscellaneis cap.xx.lib. v. Et scias,† quòd ⁸
licet testis infamis admittatur,vt prædixi in hoc crim.læsi.ma-
iest.Attamen secus esset quādo esset inimicus eius cōtra quem
in

in testem produceretur, per ea quæ dixi in proxima præcedenti quæstione. Et ita dixit Angel. in dicta l. famosi. in versicu. in textu ibi. ff. ad legem iul. maiest. Si cupis ad saturitatem videre materiam istam de teste infame, vide Dominum meum D. Ioan. Crotum in præallegato tract. suo, de testi. colum. viij. versu. circa tertium. nume. 30. cum sequentibus, vsque ad nume. 54. & Felin. in cap. testimonium. de testibus.

S V M M A R I V M.

An accusati de crimine pendente iudicio possint esse testes in crimine læsæ maiestatis?

- 1 *Accusatus criminaliter, pendente accusatione contra eum, regulariter testis esse non potest.*
- 2 *Secus est in crimine læsæ maiestatis, hæresis, & simoniæ.*

Q V A E S T I O I I I I.

1

QUARTO quæro: an accusati de crimine pendente iudicio poterunt esse testes in crimine læsæ maiestatis? Dicas, † quòd regulariter pendente accusatione de crimine contra aliquem talis testis esse non poterit, vt probat text. in cap. non debet. & ibi doct. maxime Abb. in j. not. extr. de testi. vbi dixit, quòd expendentia causæ criminalis contra aliquem grauatur eius opinio, vt interim non dicatur integri status. Et hinc est, quod accusatus criminaliter pendente accusatione repellitur ab ordine, subiungens idem Abb. quòd in omni actu in quo requiritur integritas status, talis repellitur: Attamen † secus est in crimine læsæ maiestatis, in quo admittuntur in testem, & idem est in crimine hæresis, & simoniæ. cap. non debet. extr. de testib. & ita voluit Alberi. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiestat. idem tenuit D. Anto. de Butr. in cap. fin. de testi. per tex. in cap. in fidei fauorem. de hæret. in vj. hoc etiam voluit Crotus Dominus meus in tract. de testi. nume. 103. in versu. limitatur tamen. Nec obstant supra allegata: quia procedunt regulariter: in crimine autem læsæ maiestatis propter criminis atrocitatem multa conceduntur, quæ alias denegarentur, vt in quæst. ij. & iij. supra proximis præcedentibus.

S V M M A R I V M.

An infames admittantur ad probandum adminicula criminis læsæ maiestatis?

- 1 In crimine laesae maiestatis stricta interpretatio fieri debet.
- 2 Qui vult consequens vult etiam necessarium antecedens.
- 3 Authoritas rectoris successoris testibus etiam legalibus, non est probanda sed scriptura.
- 4 Legato Cardinali non creditur de sua iurisdictione, ubi agitur de alterius praeiudicio.
- 5 Stante statuto quod adulterium probari possit per testes infames, non tamen idem erit in probando matrimonio.
- 6 Matrimonium probandum non est in crimine adulterij quando est notorium, nisi negaretur. Et ad probandum eum requiruntur testes omni exceptione maiores.
- 7 Causa matrimonij dicitur gravis & ardua.
- 8 Infames in causis civilibus arduis non admittuntur in testes.

QV A E S T I O V.

QUINTO quæro, suprâ q. iij. vidimus, quod infames admittuntur ad probandum crimen læsæ maiestatis, an admittantur ad probandum adminicula talis delicti? Et videtur dicendum quod non: quia † in isto crimine stricta interpretatio fieri debet, ut dixit Thomas Grammaticus in consi. xxj. Tremendi Dei. nu. 41. allegat And. de Iser. & Præposi. in c. j. §. item si fidelis. versic. turpiter luserit. in titu. quib. mod. feud. amit. in vsib. feud. & Andr. de Iser. c. j. §. & bona committentium. col. xiiij. in titu. quæ sint regal. not. Bart. in l. in quæstionibus. ff. ad legem Iuliam maiesta. Et ibi dixit, quod testes infames licet admittantur ad probandum crimen læsæ maiestatis, at tamen non admittentur ad probandum adminicula talis delicti. Et exemplificat Bart. in dicta l. in quæstionibus. in versic. item dicitur in eo qui dum esset rector Prouinciæ successorem non admisit. nam si volo hoc probare, id probare potero per testes infames: quia qui successorem sibi in offic. à superiore missum non admittit, crimen læsæ maiestatis incurrit, ut vidimus suprâ sub Rub. qualiter & à quib. crimen læsæ maiest. commit. q. xxxij. sed ad probandum adminicula, scilicet, quod ille erat legitimus successor, infames non admittentur, cum solum admittantur ad probandum delictum, non autem adminicula delicti, ut dicit text. in dicto c. per tuas. de simon. & hoc dicit Bart. esse perpetuò menti tenendum. opi. Bart. sequitur Ioan. de Ana. in c. per tuas. col. ij. in versic. nunquid autem

tales criminosi. de accusa. Idem voluit Matth. de Afflict. in d. c. j. §. & bona committentium. nu. 7. & 9. in tit. quæ sint regal. in vñibus feudo. Et pro doctrina Bart. facit, quod voluit Bal. in authen. si dicatur. col. vlti. C. de testibus. vbi dixit, quod si statuto cauetur, quod infamis possit adulterium probare, quod licet adulterium non possit esse sine matrimonio, quod non poterunt testes infames matrimonium probare. Ego autem de dicta doctrina Bart. semper dubitavi: quia eadem ratione qua testis infamis admittitur ad probandum crimen læsæ maiestatis, admitti deberet ad probandum adminiculum sine quo dictum crimen non staret: nam cum alicui aliquid conceditur, eidem omnia cōcessa intelliguntur, per quæ ad illud peruenitur. l. ij. ff. de iurisdic. om. iudic. vbi illi, cui mandata est iurisdic. omnia concessa intelliguntur, sine quibus iurisdic. exerceri non potest. & cōtra doctrinam Bart. tenuit Ang. in dicta l. famosi. vbi dixit, quod non credit esse verum dictum Bart. nisi quando adminicula non respicerent substantiam delicti: secus quādo adminicula essent de substantia, vt in exemplo Bar. alleg. in arg. tex. in l. ad rem mobilē. & l. ad legatum. ff. de procurat. & tex. in d. l. ij. ff. de iurisdic. om. iudic. & certē antequā vidissem Angel. dubitavi de dicto Bart. quia text. per ipsum alleg. in dicto c. per tuas. pro eius dicto id non probat, adeo quod eius dictum consistit in sola eius autoritate, quæ magna est, sed non necessaria, quanuis probabilis. Distinguendum igitur esse arbitror pro concordia contrarietatis quæ est inter Bart. & Ang. in hoc articulo: quod aut adminicula, ad quæ probandum inducitur infamis, erant de substantia criminis læsæ maiestatis, adeo quod illis nō probatis non erat probatum crimen læsæ maiestatis, & hoc casu locum habeat quod dixit Angel. qui voluit testes infames admitti ad probandum dicta adminicula: ex quo ad probandum ipsum crimen admittuntur, quod ratione cōprobo sumendo exemplum Bart. de eo qui non admisit successorem suū in officio: Nam ad hoc vt crimen læsæ maiestatis committatur, requiritur quod probetur nō admissum esse legitimum successorem. ergo ista qualitas est pars substantialis dicti criminis; ex qua ipsum crimen resultat. ergo infamis, qui admittitur ad probandum crimen læsæ maiestatis, dicta l. famosi. & ibi Doct. ff. ad legem Iuliam maiest. admittetur ad hoc probandum: quia idem iuris est de parte quod de toto. l. quæ de tota. ff. de rei vendic.

vendic. facit, † quia qui vult cōsequens vult etiam necessarium
 antecedens. Aliās si secus diceremus, esset dare casum in quo
 infamis non admitteretur ad probandum crimen læsæ maie-
 statis, quod esset contra text. in dicta l. famosi. & ea quæ dixi
 suprā q. iij. proximè præcedente. Aut loquimur de adminicu-
 lis non substantialibus ad dictum crimen, & eo casu procede-
 ret opi. Bart. cum quo in hoc casu concordat etiam Ang. in di-
 cta l. famosi. Nisi diceremus, quòd in prædicto exemplo Bart.
 verum esse diceret, quòd testes infames nō admitterentur ad
 probandum illum esse legitimum successorem, alia ratione,
 videlicet, † quia dicto casu autoritas successoris non est pro-
 banda testibus, etiam legalibus sed scriptura: ei enim non cre-
 datur asserenti se missum ad gubernandum illam Prouinciā
 siue ciuitatem à Principe, nisi ostendat literas suæ deputatio-
 nis, per text. in c. nobilissimus. xcviij. distinct. l. prohibiturus.
 C. de iure fisci. l. vnica. C. de mand. Princip. Imò, † vbi agitur de
 alterius præiudicio etiam Legato Cardinali non creditur de
 sua iurisdictione. glos. in c. sicut. de sent. excom. & habetur per
 Gondisaluū Villadiego, in tracta. suo de lega. q. vj. col. ij. nu.
 18. qui habetur Tomo ij. tractat secundum impressionem Ve-
 netam. Ad illud, quod dixit Bald. in authen. si dicatur. col. vlti.
 C. de test. quòd † si statutum dicat, quòd adulterium possit pro-
 bari per testes infames, quòd licet adulterium non possit esse
 sine matrimonio, non propterea poterit matrimonium pro-
 bari per testes infames. Dicas id ideo esse, quia testis infamis
 ideo habilitatur à statuto ad probandū adulteriū, quia perso-
 næ infames vt sunt lenæ & lenones, sunt ministri huiusmodi
 criminis. Nec † semper probandū est matrimoniū in crimine
 adulterij, quādo maximè est notoriū, nisi id negaretur, quo
 casu ad id probandū infames nō admittuntur: quia in eo requi-
 runtur testes omni exceptione maiores. c. j. extra de consang.
 & affin. Et † causa matrimonij dicitur causa grāuis & ardua, vt
 per Doct. in l. admonendi. ff. de iureiuran. & † infames in cau-
 sis ciuilibus arduis non admittuntur ad testimonium: quia
 causa ciuilis ardua æquiparatur criminali. l. propter litem. ff.
 de excusatio. tuto. Abb. in cap. testimonium. de testibus. & ibi
 Felyn. colum. iij. versicu. Est alia infamia facti. nume. 10. &
 dominus Ioannes Crotus dominus meus in tract. suo de test.
 nu. 47. in versic. secundò ampliatur.

An mulier possit esse testis in crimine lesa maiestatis?

- 1 *Mulier de iure canonico in criminalibus non admittitur in testem.*
- 2 *Fallit tamen quando crimen probari non posset per masculos.*
- 3 *Mulier de iure civili in criminalibus potest esse testis.*
- 4 *Mulier quare repellatur à testimonio in causa testamenti remissive.*
- 5 *Mulier in crimine lesa maiestatis admittitur ad testificandū.*
- 6 *Etiam si sit infamis.*

QV AESTIO VI.

- 1 **S** E X T O quæro, an mulier testis esse poterit in causa criminis lesæ maiestatis? Dicas, †quod de iure canonico mulier in criminalibus testis esse non potest, ut est glos. in c. ex eo. xv. q. iij. & tradunt Doct. in c. iij. vbi Abb. Anto. de Butr. & alij, extra de test. & ibi Fely. gl. in c. forus. in fi. de verb. signifi. Archid. in c. ij. de iudic. in vj. Dominus meus Io. Crot. in tract. de test. nu. 55. Fallit tamen, †quando crimen probari non posset per testes masculos, ut per Alex. consil. lxxiij. viso themate. in princ. in j. volu. Iason in l. fin. in fi. C. de his quibus ut indig. Ioan. Andr. in titu. de teste, in §. j. in versic. item excipitur quod est mulier. in addit. Specul. Alex. consil. xxiiij. animaduersio. in ij. vol. Marsil. dominus meus in l. Diuus. in ij. col. ff. de questio. Detiure verò civili mulier in causa criminali poterit esse testis, ut voluit Specul. in titu. de teste. §. j. in versic. item quod est mulier. Abb. in c. quoniam. extra de test. vbi per Fely. latè per totum. & est glos. in c. forus. de verb. signific. & in c. ex eo. xv. q. iij. & ita communiter tenent Doct. ut dicit Felyn. in dicto cap. quoniam. & dominus Ioan. Crot. præceptor meus in tract. suo. de teste. nu. 57. & pro ista communi opinione est tex. in l. iij. §. lege Iulia. ff. de test. vbi mulier in accusatione legis Iuliæ de vi repellitur: quia sui corporis quæstum fecit. Ergo à contrario si mulier nō laborasset tali vitio admitteretur in similibus causis. ad idem facit text. à contrario sensu in l. ex eo. ff. de testib.
- 4 **Q** uare, † autem mulier repellatur in causa testamenti à testimonio, rationē assignat præfatus dominus meus in præalleg. tracta. de test. nu. 57. & Fely. in d. c. quoniam. ij. col. In † crimine verò

verò maiestatis non erit dubium quòd mulier in testem admittatur: quia si de iure civili admittitur regulariter in criminalibus, ut proximè dictum fuit, à fortiori admittetur in crimine læsæ maiestatis, in quo infames etiam, & criminosi admittuntur, qui in alijs criminibus repelluntur, ut in l. famosi. ff. ad legem Iul. maiesta. & dixi suprà q. iiij. & q. iiij. proximè præcedentibus. Quinimò, in crimine læsæ maiestatis admittitur mulier etiam si sit infamis. & hoc est quod probat tex. in l. in quæstionibus. in verb. etiam. ff. ad leg. Iul. maiesta. qui loquitur de muliere infami, ut patet per exemplum quod ponit: & ita sentit ibi Bart. & ita illum tex. intelligit Fely. in dicto c. quoniam. col. ij. de testib. & sequitur Crot. dominus meus in dicto tract. de test. nume. 57. ubi dixit, quòd Iulia (de qua in d. l. in quæstionibus) quæ coniurationem Catilinæ detexit, fuit meretrix. Ex quo notabis, quòd tenentes quòd speciale sit in criminæ læsæ maiestatis, quòd mulier in testem admittatur per illum tex. videntur non rectè loqui: sed bene ex eo probatur, quòd mulier etiam infamis admittitur in dicto crimine, & hoc speciale est. Et quòd mulier admittatur in testem in crimine læsæ maiestatis, tenuit etiam Alberic. in dicta l. famosi. & Marti. de Laud. in tracta. suo de crimine læsæ maiestatis. quæst. xxvij.

S V M M A R I V M.

An socius criminis admittatur ad testificandum in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Socius criminis regulariter non admittitur contra socium.
- 2 Socius criminis contra socium admittitur in testem in crimine læsæ maiestatis.
- 3 Etiā si iurasset nō revelare, ac etiam si pretiū pro hoc accepisset.
- 4 Dummodo ex qualitate testificantis, & persona contra quem deponit verisimile sit eum non mentiri.
- 5 Sola depositio socij criminis ad torturam non sufficit, nisi cum ea sit alia præsumptio vel aliud indicium.
- 6 Socius criminis etiam in crimine læsæ maiestatis, non admittitur ad testificandum si est inimicus.
- 7 Et etiam si aliās esset criminosus vel infamis ex alio delicto.
- 8 Statutum quod accusatori credatur de damno dato, vel alio crimine non comprehendit infamem, infamia facti.
- 9 Statutum quòd libris mercatorum plena fides adhibeatur

proscribente, non comprehendit mercatorem infamem vel suspecta
vita.

10 Duo specialia circa idem concurrere non possunt.

11 Instrumentum quod sit de nouo repertum statim iuramento
producentis.

12 Nisi producat esset alias periurus.

13 In quibus casibus socius criminis admittatur in testem, vel de so-
cijs interrogari possit remissive.

Q V A E S T I O V I I .

SEPTIMO quæro: quid sit dicendum de socio
criminis: an admittatur ad testificandum in cri-
mine læsæ maiestatis? Dicas, † quòd regulariter
non admittitur contra socium. l. si. C. de accusat.
c. j. extra de confes. l. quoniam. C. de testib. c. ve-
niens. & c. personas. de test. Dicas tamen, † secus esse in crimine
læsæ maiest. in quo socius criminis contra socium in testem
admittitur: vt voluit Alberic. in l. famosi. ff. ad leg. lul. maiest.
doct. & max. Saly. in d. l. quoniam. C. de testibus. Mart. de laud.
in tract. de crim. læsæ maiest. allegat Bald. in l. quoniam liberi.
C. de testib. idem voluit Dominus Hippoly. Marfil. Dominus
meus, in l. de minore. in princ. col. j. nume. 3. ff. de quæstio. idem
probat tex. in c. quæro ergo. §. verum. vj. q. j. lxxix. Distinct. c. si
quis Papa. & ibi glos. Alex. in cons. xiiij. col. iij. vers. octauo præ-
suppono. in vj. volu. vbi dixit, † quòd ad probandam conspira-
tionem factam contra Principem admitti possunt testes etiam
participes criminis, & qui iurassent non reuelare, etiam quan-
do pretium pro hoc accepissent allegat text. in c. fin. de test. co-
gend. & glos. in c. veniens. el. j. de test. ad idem Marfil. in cons. j.
in j. volu. nu. 32. & in cons. cix. nu. 11. in ij. volu. & Ioan. Crottus,
Dominus meus, in tract. de test. num. 92. Prædictam conclusio-
nem sane intellige secundum Areti. in cap. cum P. manconella
colum. vij. de accusat. quòd † ad hoc vt socio criminis credatur
etiam in criminibus exceptis, vltra alia adminicula & conie-
cturas requiritur, quòd ex numero testium, vel ex qualitate de-
ponentium, vel eorum personis contra quos deponit verisimi-
le sit eos non mentiri. allegat ad hoc tex. in c. in fidei. §. fina. de
hæret. in vj. idem voluit Marfil. Dominus meus in cons. lxxiiij.
num. 13. in j. volu. Math. de Afflict. in c. j. in §. & bona commit-
tentium.

tentium.col.iiij.nu.27.in tit.quæ sint regal.in vñbus feudo.vbi
 dixit,†quòd sola depositio socij criminis ad torturam,non suf-
 ficeret,nisi cum ea esset alia præsumptio,vel aliud indicium:
 allegat Alex.confil.lxxxix.in iij.vol.Abb.in cap.j.de confes.&
 Franc.Brun.in tract.de quæstio.q.v.ad idem Grammat.confil.
 xxxv in causa Magnifici Antonij,in fin.num. 49. Prædictam
 conclusionem,†quòd socius criminis admittatur ad testifican- 6
 dum in crimine læsæ maiestatis,limita non procedere quando
 esset inimicus eius contra quem deponit,tunc enim nullate-
 nus esset admittendus.ita voluit Alex.in consil.cxxvj.est tamen
 consilium D. Vincentij Palæoti,doctoris Bononien. quem re-
 fert & sequitur Thom.Grammat.in consil.xxxviij.formata in-
 quisiçione,col.iiij.in princ.nu.3. faciunt dicta supra q. ij. proxi-
 ma præced. vbi vidimus,quòd inimicus in testem non admit-
 titur in hoc crimine læsæ maiestatis.Limita † secundo prædi- 7
 ctam conclusionem vt procedat,nisi alias socius criminis esset
 criminofus vel infamis ex alio delicto.ita dixit idem Gram-
 mat.in consil.xxxv.in causa Magnifici Antonij Berna.col.iiij.
 num. 27.alleg.Angel.in l.qui in iudicio.ff.de accusat.vbi dixit
 quòd † si ex forma statuti accusatori est credendum de damno 8
 dato vel alio crimine,ei non crederetur si esset infamis infam-
 ia facti.idem voluit Dominus meus Marsil.in consil. lxxiiij.
 col.iiij.in j.volu.Corset.singu.suo in verb.integer.& hanc opi.
 corroboret Grammat.in d.confil.ex eo quod dixit Bald. in sua
 repet.l.cunctos populos.col.xv.versi.Quintum exemplum. C.
 de sum.trini.& fide catho.vbi dixit,†quòd stante statuto,quòd 9
 libris mercatorum plena fides adhibeatur pro scribente, id sa-
 ne intelligi debet,nisi alias mercator esset infamis vel suspe-
 ctæ vitæ.idem voluit Iaf.in l.admonendi.ff.de iur.iuran.tu ad-
 de aliam rationem,quare socius criminis aliàs infamis non sit
 admittendus in testem in crimine læsæ maiestatis:quia,quòd
 socius criminis admittatur in crimine læsæ maiestatis,hoc est
 speciale in d. crimine,quia regulariter non admittitur in alijs
 criminibus,vt dixit Math. de Afflict. in d. §. & bona commit-
 tentium, loco præallegat. quando autem socius criminis esset
 infamis concurrerent duæ specialitates,vna quòd tanquam so-
 cius criminis admitteretur, alia quòd tanquam infamis, quod
 esse non debet,† quia duo specialia circa idem concurrere non 10
 possunt.l.j.vbi glo.Bar.& doct.C.de dot.promissio.Oldrad.in
 consil. lxxxix. facit etiam illud,quòd duo vincula magis strin-

- gunt quàm vnum. §. affinitatis. inst. de nupt. auth. itaque. & ibi
 11 Bar. C. commu. de successio. facit etiam, quia quod instrumentum sit de nouo repertum statuit iuramento producentis. Bart. & doct. in l. admonendi. ff. de iure iuran. habetur in c. pastoralis. de except. Hoc tamen non procedit, si producat instrumentum de nouo repertum esset aliàs periurus, ut dixit Ro. ma. in d. l. admonendi. Et in quibus aliis casibus socius criminis in testem admittatur, vel de sociis interrogari possit, vide quæ magistraliter & copiose ponit D. Io. Crotus Dominus meus in præalleg. tract. suo. de test. in versic. Octauo principaliter. nume. 91.

S V M M A R I V M.

Antestest singulares probent in crimine læsæ maiestatis?

- 1 *Testes singulares in crimine læsæ maiestatis admittuntur.*
- 2 *Iura loquentia de singularitate testium, quomodo sint intelligenda.*
- 3 *Testes singulares in crimine hæresis admittuntur, cum distinctione tamen ut ibi.*
- 4 *Ad probandum aliquid in genere an testes singulares sufficiant?*

Q V A E S T I O V I I I.

- CTAVO quæritur: quid dicendum de testibus singularibus: an probent in crimine læsæ maiestatis, cum aliàs nullo modo probent. l. iurisiurandi. C. de testi. c. licet causam. de probatio. Dicas, quod in d. crimine admittuntur: ita not. dixit Petr. de Ancha. in consil. cccxli. Ex prædicta facti narratione. in ij. dubio. ubi notabiliter dixit, t aduertendum esse in materia singularitatis testium: Nam quandoque deducitur vnum factum quod perficitur vno loco & tempore, ut puta homicidium, vel adulterium, aut vna obligatio ex consensu descendens, & isto casu quando testes deponunt, de diuersis locis & temporibus, uti singulares non probant identitatem facti, & hoc modo intelligendum est exemplum de Susanna & iura loquentia de singularitate. Aliquando vero deducitur aliquod factum quod momento temporis essentiam non capit, aut in vno loco tantum, veluti est conspiratio, coniuratio, & tractatus, qui contra principem fiunt: & isto casu dicit, quod singularitas

ritas testium non infringit probationem, quinimmo probat. quod comprobat per iura & rationes de quibus per eum ibi. & hoc tenet etiam Crot. Dominus meus in tract. de testi. in versic. Nona sit conclusio. nu. 325. idem tenuit Math. de Afflict. in c. j. in §. & bona committentium. col. iij. nu. 29. in xij. Speciali. in tit. quæ sint regal. in vñsibus feud. Et Marfil. Dominus meus in consi. j. col. iij. vers. quia respondeo. in j. volumi. 10. de Anan. in cap. licet Hæli. col. iij. de simon. idem tenet Nicol. Bellon. in consi. xxij. nu. 3. & idem est in probanda hæresi: vt per Bald. in 3 Lactor. col. iij. C. de probatio. Fely. autem in c. licet. el ij. col. v. de testi. In hæresi distinguit: quòd aut testes inducuntur ad probandum hæresim in genere, & isto casu dicit procedere opinionem Bald. in d. l. actor. Aut tractatur de probanda hæresi in specie, & eo casu dicit testes singulares non probare, vt ibidem late per eum. † An autem verum sit, quòd vbi agitur de probando aliquid in genere testes singulares sufficiant, vide eundem D. 10. Crot. in d. tract. suo. de testi. in vers. septima sit conclusio. sub nu. 324. vbi adducit tenentes & negatiuam, & affirmatiuam partem circa hoc: & tandem ipse videtur residere in parte negatiua, videlicet quòd etiam quando tractatur de probando aliquid in genere testes singulares non admittantur. vide dicta per eum ibi.

S V M M A R I V M.

An frater contra fratrem in crimine læsæ maiestatis testificari cogatur?

- 1 Attinentes vsque ad septimum gradum testificare non coguntur, regulariter, tam in civilibus quàm in criminalibus. Possunt tamen si volunt testificari.
- 2 Index, attinentibus sponte deponentibus, debet facere scribi in actis, quod volentes deponunt.
- 3 Frater contra fratrem in maioribus criminibus & exceptis testificari cogitur.
- 4 In defectum tamen aliarum probationum.
- 5 Crimen læsæ maiestatis est de exceptis.
- 6 Frater ad fratris defensionem an testificari possit?
- 7 Frater vel consanguineus si sit multum notæ fidei, & integræ vitæ, in causa fratris vel consanguinei probat.
- 8 Fratres & consanguinei in criminalibus ad meram defensionem

Et probationem innocentie admittuntur. Secus ad reprobationem testium.

Q V A E S T I O I X.

- N** O N O quæro: an frater contra fratrem in hoc crimine læsæ maiesta. testificari cogatur? Dic-
cas, † quòd regulariter attententes vsque ad se-
ptimum gradum testificari non coguntur, vt
habetur in l. lege Iulia. ff. de test. vbi gl. in verb.
denunciatur. dixit, hoc esse verum tam in ciuilibus quàm in
criminalibus. ad idem gl. in l. fœmina. in verb. iniuriam. C. ad
turpil. lo. de Imol. in c. dilectionem. de test. cogend. possunt ta-
men si volunt testificari: sed eo casu † quando volunt examina-
ri, tunc cautus sit iudex, quòd in actis describi faciat, quod vo-
lentes deponunt. ita notan. dixit Barto. in auth. presbyteros. in
iij. not. C. de epif. & cle. & ibidem Cy. fallit tamen regula præ-
dicta † in maioribus criminibus, in quibus frater contra fra-
trem testificari cogitur: vt per Specul. in titu. de test. in §. de te-
stium compulsionem. versicul. sed nunquid frater cogitur. vbi di-
xit, quòd idem est in criminibus exceptis. allegat text. in c. lite-
ras. de præsumpt. vbi frater contra fratrem in crimine hæresis
deponit. † hoc tamen sane intelligendum est in defectum alia-
rum probationum. vt dicit idem Specul. loco præalleg. allegat
text. in l. quoniam. in fine. C. de hæret. & in c. quanquam. xiiij.
q. ij. Constat autem crimen læsæ maiestatis esse de criminibus
exceptis: Ergo in crimine læsæ maiesta. frater contra fratrem
testificari cogetur. facit, quia in hoc crimine frater fratrem ac-
cusat, vt vidimus supra in rubri. qui accus. poss. q. iij. An † autem
frater ad fratris defensam testificari possit? Videtur dicendum,
quòd si frater vel consanguineus esset vir integræ vitæ & ma-
gnæ sanctimonie, in quo cessaret verisimiliter suspitio quòd
mentiretur, pro fratre vel coniuncto, talis admitteretur ad
probandum Innocentiam fratris vel consanguinei in crimina-
libus. facit quod dixerunt Ioan. Andr. & Ioan. de Imo. in c. cum
R. Canonicus. extra de officio delegati. vbi volunt, † quòd
si frater vel consanguineus producat in testem in causa
fratris vel consanguinei, eius fides non diminuitur, si sit mul-
tum notæ fidei, & integræ vitæ. quorum dictum sequitur Crot.
tus Dominus meus in præallegato tractatu de testibus.

nume.

nu.85.& 86.vbi pro ista opinione allegat text.in c.in literis in fin.extra de test.Dicas,† quòd,consanguinei etiam fratres admittuntur in criminalibus ad defensam,per text.in l.parentes. ff.de testib.& in c.literas.de præsumpt. Id tamen locum habere dicas vbi ad meram defensionem & probationem Innocentia: inducuntur:secus si ad reprobationem testium essent; producti:vt scribunt Bal.& Salyc.in l.parentes.C.de testib.& sequitur Alex.in consil.v in iij.col.in j.volũ.& Grammat.consil. lii.in causa mota.col.ij.nu.12.

S V M M A R I V M.

- An iudeus poterit esse testis in crimine laesae maiestatis?*
- 1 Iudeus regulariter contra Christianum in testem non admittitur.
 - 2 Iudeum contra Christianum in multis partibus in testem admittitur.
 - 3 Iudeus in causa matrimoniali vertente inter Christianos quando ab alijs vocatur in contestem potest testificari, Et ita consuluit author cum celeberrimis doctoribus Padua legentibus.
 - 4 Iudeus in crimine laesae maiestatis, & heresis, contra Christianum testis esse potest.
 - 5 Maior est prohibitio in heretico quàm in Iudeo.
 - 6 Crimen heresis & laesae maiestatis equiparantur. Et de vno ad aliud arguitur.
 - 7 Iudeus in alijs causis quando admittatur in testem, remissiuè.
 - 8 Iudeus testificando iurare debet super suam legem.
 - 9 Iudeo in qua forma iudex deferre debeat iuramentum, remissiuè.
 - 10 Iudeus iurans secundum suam legem si deieret, de falso puniatur.
 - 11 Iudeus nuper ad fidem conuersus, non potest esse testis contra Christianum, in casibus in quibus cum erat Iudeus non poterat.
 - 12 Periuurus etiam post peractam penitentiam testis esse non poterit.
 - 13 Stante statuto quòd percutiens Antianum puniatur in duplum, an percutiens eum qui de proximo fuit Antianus puniatur pana dicti statuti?

Q V A E

QVÆSTIO X.

- DECIMO** quæro: quid dicendum de Iudæo, an poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis? Dicas, † quòd regulariter Iudæus contra Christianum in testem non admittitur. c. Iudæi extra de Iudæ. ij. q. vij. c. alicui. l. quoniam. C. de hæret. l. ij. in fi. C. de summa trinit. & fid. cathol. c. j. de test. c. licet vniuersis. eo. tit. c. placuit. iij. q. liij. Specul. in tit. de teste. § j. versic. Item quòd est Iudæus. Alex. consi. lxx. viso processu inquisitionis. in j. volu. Veruntamen † in multis partibus Iudæi contra Christianum in testes admittuntur, vt testatur Specul. in tract. de mod. general. concil. congregand. rubr. lxj. nu. 30. Et † ego consului aliàs in Ciuitate Venetiarum in causa matrimoniali quæ inter Nobiles vertebatur, quòd quidam magister Lazarus Hebræus Medicus, qui fuerat præsens cōtractui matrimonij, & ab aliis testibus examinatis vocabatur in cōtestem, examinari posset super contractu matrimonij, & Consi. meo Celeberrimi Doctores tunc Paduæ legentes, D. Petrus Paulus Parisius, qui postmodū fuit Cardinalis, D. Marianus Socinus Nepos. D. Ant. Francisc. de doctoribus Patauus. & D. Bernardinus Gamarus Bononiensis, se subscribere. Dicas, † quòd in crimine læsæ maiestatis Iudæus testis esse poterit: sicuti cōtra Christianum in crimine hæresis admittitur. c. contra Christianos. de hæret. in vj. c. si hæreticus. ij. q. vij. c. in fidei fauorem. de hæretic. in vj. quæ iura quamuis in hæretico loquantur, attamen intelliguntur etiam in Iudæo: quia † maior est prohibitio in hæretico, quàm in Iudæo, secundum gloss. in c. pagani. ij. q. vij. pro qua facit text. in c. j. de hæret. in vj. Et quòd Iudæus admittatur in testem in hoc crimine læsæ maiestatis, videtur sentire Fely. in d. c. Iudæi. de test. in vj. fallentia. vbi ponit regulā, quòd Iudæi non admittuntur in testes contra Christianos: Demum dicit, quòd d. regula fallit in criminibus exceptis. idem dixit Gondisal. de villa Diego, in suo tract. de hæret. q. xiiij. versic. Est tamen speciale in hoc crimine. nu. 10. facit, quia † crimen hæresis & læsæ maiestatis equiparantur. c. vergentis. de hæret. vbi gloss. in verb. exheredato. & in l. manicheos. C. de hæret. & de vno ad aliud arguitur. gloss. in l. nutum. ff. de acquirend. hæred. & gl. in d. l. manicheos, in verbo debet. gl. ij. in c. j. de testi. in vj. quam ad hoc pro singulari allegat Alex. in l. si quis filio. §. hi autem.

autem. ff. de iniust. rupt. & irrit. testam. Quando † autē Iudæus 7
 admittatur in testem in aliis causis, vide per D. Ioan. Grotum
 præceptorem meum, in tractat. suo. de test. in versicul. Nono
 quæritur. nu. 136. & per Eelyn. in d. c. Iudæi. de testi. & ibi per
 omnes. Et † quando Iudæus admittitur in testem iurare debet 8
 super suam legem non super Euangelia, vt per Io. de Imol. in
 clem. j. de testi. Anto. de Butr. in præmio Gregoriano, & † in 9
 qua forma iudex deferre debet iuramentū Hebræo, vide Spec.
 in titu. de iuram. calum. in §. restat. versic. penult. Et † si Iudæus 10
 iurans secundum suam legem deierat, de falso puniri potest:
 quia statur eius sacramento quando iurat per suam legem. Ira
 dixit Andr. de Iser. in constit. regni. quæ incipit, si quis poste-
 rum. in rubr. de defensi. imposit. nu. 37. Vñ non omitto, † quod 11
 in casibus in quibus Iudæus testis esse non potest contra Chri-
 stianum, in eisdem Iudæus nuper ad fidem conuersus contra
 Christianum testis esse non poterit. facit ad hoc gloss. in l. qui
 cum vno. §. ignominia. ff. de re milit. quæ voluit † quod perin- 12
 rus etiam post peractam pœnitentiam testis esse non possit.
 ita dixit D. Hippol. Dominus meus in l. j. §. præterea. col. ij.
 versic. pro quibus etiam facit. nu. 5. ff. de quæstio. allegat in arg-
 text. in l. filij. §. vidua. ff. ad municipal. & in cap. is qui. in fin. de
 sepul. in vj. Et pro ista opin. vide eundem D. meum in singul.
 suo nu. 179. incip. viget communiter. vbi examinat illam quæ-
 stionem: An † stante statuto quod percutiens Antianum siue 13
 priorem puniatur in duplum, percutiens eum qui de proximo
 fuit Antianus siue prior puniatur pœna dicti statuti: & tandem
 adductis doctorum in hoc discrepantium opiniones. ipse sequi-
 tur opinionem Alberici, qui tenuit partem affirmatiuam: pro
 qua opinione multa adducit pro conclusione suprascripta. facit
 iudicio meo mirabiliter text. in c. accusatores. & quod ibi not.
 Ioan. de Turr. Cremat. & Præposit. iij. q. v. vbi habetur quod
 inimicus nouiter reconciliatus non admittitur in testem. de
 quo dixi supra q. ij. proxima præcedenti sub hac eadem rubr.
 in versu. sexto decimo testis.

S V M M A R I V M.

An periurus in crimine læsæ maiestatis admittatur in testem?

1 Periurus non admittitur in testem, etiam si emendatus sit.

2 Periurus in crimine læsæ maiestatis admittitur in testem.

Et qui

Et quibus concurrentibus. nu. 8.

- 3 *Periurus in crimine hæresis quando admittatur in testem.*
- 4 *Et quando in crimine simoniæ.*
- 5 *Crimen hæresis est maius crimine læsæ maiestatis.*
- 6 *Idem etiam dicitur de crimine simoniæ, quando hæresim sapit.*
- 7 *Respectu simoniacæ hæresis cetera crimina quasi pro nihilo reputantur.*
- 9 *Seruus, vilis persona, vel liber & criminofus, ac infamis, obsecutus, vel ignotus, sine tortura non admittuntur in testes.*

QVÆSTIO. XI.

1

- N**DECIMO quæro: certum est quod periurus non admittitur in testem, etiam si emendatus esset, nam perdit perpetuo fidem aliquid probandi per suum iuramentum. gl. est ad hoc communiter approbata in c. per tuas. in versic. adulterij. de simoni. & in c. testimonium. de testi. facit text. in c. paruuli. xxij. q. v. Notant doct. vbi Alex. & Ias. in l. ij. §. quod diximus. ff. si quis. cautio. Felyn. in c. ex parte. de testi. sed quid
- 2 dicemus † in crimine læsæ maiestatis: an periurus in testem admittendus sit? Teneo quod sic, cum temperamento tamen,
 - 3 de quo infra dicam. Moueor quia † periurus admittitur in testem in crimine hæresis, tex. est in c. accusatus. §. licet vero periurus. de hæret. in vj. quod tamē procedit, quādo quis fuit periurus ex eo, quod coram iudice tam de se quā de aliis in facto hæresis veritatem dicere iurauit, & tamē eam celando deiecit, & postmodum dictum suum corrigere velit, tam contra se quā contra alios suos complices deponendo: nam si ex manifestis indiciis appareat talem non animi leuitate aut odij fomite seu corruptione pecuniæ, sed zelo fidei Christianæ dictum suum velle corrigere, ac ea quæ iureiurando tacuerat reuelare ad fidei fauorem, nisi aliud obster eius stari deberet depositioni tam contra se, quā contra alios, vt ad literam dicit text. in d. §. licet. Et per illum text. ita dixit in crimine hæresis Gondisal. Villadiego Hispan. in tract. suo de hæretic. q. xiiij. col. ij. nume. 12. vbi dixit, quod admittuntur in testes periuri in crimine hæresis, & ita demum eorum dictis fides adhibetur, si ex verisimilibus coniecturis, & ex numero testium, & ex qualitate tam deponentium quā eorum contra quos deponunt,

ac al

ac aliis circumstantiis, sic testificantes falsum dicere non præsumantur: ut dicitur in d. cap. in fidei fauorem. de hæretic. in vj. vbi habetur quod excommunicati, & participes ac socij criminis admittuntur in crimine Hæresis in Testes, concurrentibus tamen supradictis.

Nec obstat prædictis gl. in d. c. per tuas. el j. in verbo adul-
 terij supra allegata, de simon. quæ voluit, † quod in crimine
 simoniæ periurus non admittatur: & tamen crimen simo-
 niæ & hæresis parificantur. Nam dicere possumus, quod
 idem erit in crimine simoniæ quod in crimine hæresis, quan-
 do concurrunt ea de quibus supra. & dictum gl. in d. c. per tuas. 4
 regulariter procedit, sed secus erit cum dicto temperamento
 de quo in d. c. in fidei. Et † licet crimen hæresis maius videatur
 crimine læsæ maiestatis: cum plus sit diuinam quàm tempora- 5
 lem offendere maiestatem, ut dixit text. in c. vergentis. de hæ-
 ret. Et sit † etiam crimen simoniæ (quando tamen hæresim sa- 7
 pit) maius crimine læsæ maiestatis humanæ: ut dicit text. in d.
 c. per tuas. in §. hæc omnia. vbi dixit, quod † simoniaca hæresis 8
 est tantæ immanitatis quod ad eius comparationem cætera
 crimina quasi pro nihilo reputantur. Nihilominus † quando
 apparet quod zelo iustitiæ periurus deponeret in crimine læsæ
 maiestatis, concurrentibus supradictis, indubie teneo ipsum
 admittendum esse, arg. text. in d. c. per tuas. in versic. præterea.
 de simon. Prædictis tamen non concurrentibus dicerem per- 9
 iurum non admittendum sine quæstionibus: per glo. in cap. in
 summa xv. q. vj. quæ dixit, quod † seruus, vilis persona, vel li-
 ber, & criminofus, ac infamis, obscurus, vel ignotus sine tortu-
 ra non admittuntur,

S V M M A R I V M.

An minor in crimine læsæ maiestatis testis esse possit?

- 1 Regulariter in criminalibus non admittitur in testem qui non sit maior annis viginti.
- 2 Nisi quando crimen non posset per alios probari.
- 3 Et multo minus minor quatuordecim annis.
 Qui non potest torqueri, sed ferula cædi debet, vel minis terreri ad veritatem dicendam.
- 4 Minor in crimine læsæ maiestatis examinatur, & torque-
 tur.

Q V A E

Q V A E S T I O X I I .

- 1 **D** V O ' D E C I M O quæro, an minor testis esse poterit in crimine læsæ maiestatis? Dicas †quòd regulariter in criminalibus nisi quis sit maior annis xx.in testem non admittitur. l. testimonium. & ibi glos. ff. de testib. Hoc tamen
- 2 fallit, †quando crimen nō posset per alios probari. Tunc enim minoris testimonium in subsidium admittitur, secundum Io. And. in titu. de testib. §. j. versic. item excipitur quod est impubes. in addit. Specul. idem dixit Alexan. in consi. xxiii. animaduversis. in ij. volu. Crotus dominus meus in tracta. suo de testi.
- 3 nu. 71. Nec tetiam & multo minus testificare poterint in criminalibus minores annis xiiij. torqueri enim non possunt, sed ferula cædi debent, vel minis terreri ad veritatem dicendam. l. de minore. ff. de quæstio. in princ. & l. ex libero. §. de minore. ff. eod. titu. l. j. §. impuberes. ff. ad Syllen. & habetur per Bonifac. de Vitelli. in tract. suo malefi. in titu. de quæstio. & tormen. &
- 4 quæ personæ ab eis excusent. & l. inuiti. ff. de testi. Attamen †in crimine læsæ maiestatis minor in testem examinatur, & etiam torquetur propter criminis atrocitatem. tex. in l. de minore. in princ. ff. de quæstio. & ibi doct. idem dixit Alberic. in tracta. de testi. in rubr. quando repellantur testes ratione personæ. in versic. præterea inquit, versic. repellitur etiam testis. nu. 10. ad idem Ant. Capitiu. in suis Decisio. Neapolit. Decis. cxxx. num. 55. In isto enim crimine multa conceduntur contra regulas iuris, vt patet ex his quæ dixi supra in pluribus quæstionibus, in rubric. qui accusare possunt. & longe plura adducit Math. de Afflict. in tit. quæ sint regal. in cap. j. in §. & bona committentium, vbi enumerat omnia specialia quæ sunt in hoc crimine læsæ maiestatis, idē facit Ant. Capit. in præallegata Decis. cxxx. nu. 54. & D. Hipp. de Marfil. Dominus meus in l. de minore. in princ. in j. & ij. col. ff. de quæstio. facit ad prædicta, quòd pupillus & impubes cum autoritate tutoris admittuntur ad accusandum hoc crimine, qui in aliis repelluntur, vt habetur per Spec. in titu. de accusatore. §. j. versicul. item excipitur quòd est pupillus. & dixi supra in rubric. qui accusare possunt.
- quæstio. vij.

An meretrix poterit esse testis in crimine laesæ maiestatis?

- 1 *Meretrix regulariter repellitur à testimonio.*
- 2 *Meretrix in crimine laesæ maiestatis admittitur ad testificandum.*
- 3 *Tamen eius dictum alijs non concurrentibus, indicium non facit ad torturam.*
- 4 *Meretrix publica quæ dicatur.*
- 5 *Meretricum publicarum usus à Solone institutus fuit.*

Q V A E S T I O X I I I.

TERTIO DECIMO quid dicemus de meretrice: an poterit esse testis in crimine laesæ maiestatis? Dicas, † quòd regulariter meretrix repellitur à testimonio: quia infamis. Infamis enim repellitur regulariter à testimonio in criminalibus. l. sciant. C. de probatio. & habetur in c. testimonium. de testi. & dixi supra q. iij. sub hac eadem rub. Et quòd meretrix tanquam persona infamis repellatur, à testimonio in criminalibus, tenuit Alexand. in consil. xj. circa primum. col. j. versi. & dicit Bart. in j. volu. Dicas tamen, † quòd secus erit in hoc crimine, in quo infames ad testimonium admittuntur, ut vidimus supra proxime in d. q. iij. Et ita dixit Alex. in d. consil. xj. col. j. in princip. & probatur hoc per text. in l. in quæstionibus. ff. ad leg. ul. maiest. vbi Iulia quæ meretrix fuit, detexit coniurationem Catilinæ. faciunt ad hoc quæ dixi supra q. vj. proxima præcedenti. in versic. in crimine vero. Dicas tamē, † quòd eius dictum tanquam non integri testis per se solum alijs non concurrentibus indicium non faceret ad torturam: quia testis nō integræ opinionis & famæ indicium non facit ad torturā, ut dixit Bald. in c. sacramentum. de consuet. recti feud. Bart. in l. admonendi col. xij. ff. de iure iuran. Alex. in consil. supra allegato, qui in meretrice loquitur. idem dixit Marsilia. Dominus meus in consil. cj. in præmissa causa col. ij. nu. 18. in ij. volu. Publica † autem meretrix ea dicitur, quæ publice & palam prostituitur. l. palam. ff. de rit. nupt. mulieres enim quæ sui corporis quæstum faciunt (ut supra dictum est,) à testimonio regulariter repelluntur, ad quod ultra superius allegata est bonus tex. in l. iij. §. lege Iulia. ff. de testi. vbi mulier, in accusatione legis Iuliæ de vi repelli-

5 turquia sui corporis quæstum fecerat. † Meretricum publicarum vsus à Solone institutum Philemon scribit, vt ea Venere contenti iuuenes à pudicis sollicitandis abstinerent, vt testatur Andr. Alciat. in l. Massurius scribit. ff. de verb. signific.

S V M M A R I V M.

An clericus contra laicum admittatur in testem in crimine læsæ maiestatis?

- 1 Clericus vbi pœna sanguinis ingeritur nõ admittitur in testem,
- 2 Clericus testificari potest contra laicum in crimine Ecclesiastico, coram iudice Ecclesiastico.
- 3 Clericus in iudicio seculari admittitur in testem quãdo veritas aliter haberi non potest.
- 4 Clericus vbi agitur ciuilitè de crimine potest esse testis.
- 5 Secus si criminaliter.
- 6 Clericus contra laicũ in causa criminali vbi pœna sanguinis non ingeritur in vtroque foro testificari potest.
- 7 Clericus in crimine læsæ maiestatis contra laicum non cogitur testificari.
- 8 Secus post obitum inculpati quando agitur de dãnanda eius memoria, quia tunc cogitur à suo iudice Ecclesiastico.
- 9 Inhabilitas clerici scilicet quòd non possit testificari in causa vbi ingeritur pœna sanguinis procedit ratione ordinis clericalis.

Q V A E S T I O X I I I I.

- Q**UARTODECIMO querro: an Clericus contra Laicum in testem admittatur in crimine læsæ maiestatis? Dicas, † quòd clericus, vbi pœna sanguinis ingeritur, in testem non admittitur. glos. in cap. testimonium. xj. quæst. j. per tex. in c. de cætero. de testi. ad idem tex. in d. c. testimonium. & per Felin. in d. c. de cætero, in princip. & ibi Abb. & Doctor. & glos. in cap. j. liij. Distinct. in verb. sacerdotes. Crotus Dominus meus in tracta. de testi. nume. 69. Limita prædictam conclusionem, † vt non procedat si laicus accusaretur de crimine Ecclesiastico, coram Ecclesiastico Iudice: vt voluit Abb. in dicto capit. de cætero. & ibi Felin. columna prima, in princip. de testi. & Archidia. in dicto capit. testimonium. vbi Præposit. in princip. adducit vj. quæstio. j. capit. j. Et idem tenuit Ioan. de Turr.

Turr. Cremat. in dicto capit. testimonium.

Limita ij. † quando in iudicio seculari veritas aliter haberi 3
non posset : vt per Abb. in dicto capit. de cætero. per tex. in cap.
quancquam. xiiij. quæst. ij. Anton. de Butr. in capit. dilectorum.
column. vlti. de testi. cogend. idem tenuit Præposit. in dicto cap.
testimonium. & ibidem Turris Cremata xj. quæst. j. Felin. au-
tem in d. cap. de cætero. column. j. versicu. fallit ij. dicit † in hoc 4
bene considerandum: quia si loquimur vbi non agitur crimina-
liter Clericus admittitur, vt not. Archid. in clem. testimonium.
de testi. vbi dixit, quòd vbi de crimine agitur ciuilitè clericus
posset esse testis, nec ei noceret si postea iudex laicum sanguine
puniret. idem dixit Turris Cremata in dicto cap. testimonium.
xj. quæst. j. Sin autem † loquimur in causa criminali criminali- 5
ter mota, secus dicit Felin. esse dicendum: Nam eo casu cleri-
cus testis esse non poterit: alleg. not. per Specul. in tit. de legat.
§. iuxta versic. Item litigiosus, & glos. in capit. j. l. j. Distinct. sub-
dens, quòd in hoc non valeret protestatio, de qua in capit. ij. de
homicid. in vj. quia esset cōtraria facto, cum nihil ciuilitè age-
ret. facit quòd dixit Thom. secunda secundæ quæst. lxx. articu-
l. primo. in fin. vbi dixit, quòd ministri altaris cogendi non sunt
testificari in causa sanguinis.

Potest † tamen Clericus cōtra Laicū in causa criminali vbi 6
non ingeritur pœna sanguinis, siue coram laico siue coram Ec-
clesiastico causa agatur, testificari. cap. quandoque. xiiij. quæst. ij.
Abb. & Aret. in d. c. de cætero. de testi. Imo tali casu clericus co-
gi poterit, vt voluit Anton. de Butr. in c. dilectus. extra de testi.
cogend. & Crotus Dominus meus in tract. de testi. numero 69.
versic. secunda conclusio.

Ex præmissis colligo, † quòd clericus in crimine læsæ ma- 7
iestatis (in quo ingeritur pœna sanguinis, vt in l. quisquis. C.
ad leg. iul. maiesta.) contra laicum non cogetur testificari, per
præmissa.

Fallit tamen prædicta conclusio, † quando agitur de crimi- 8
ne læsæ maiestatis, post obitum rei ad damnandam eius me-
moriā: quia cum tunc non agatur amplius de pœna sangui-
nis, cum mortuus sit inculpatus de tali crimine, sed solum aga-
tur de confiscatione bonorum defuncti. l. penulti. & final. C. ad
leg. iul. maiest. l. fin. ff. eodem. clericus contra talem cogetur te-
stificari, à suo iudice ecclesiastico tamen, per prædicta. Erit ergo
conclusio, quòd in crimine læsæ maiestatis quando tractatur

de poena sanguinis clericus contra laicum in testem non ad-
 mittetur, & † ista inhabilitas in clerico procedit ratione ordi-
 nis clericalis, non defectu personæ: vt dicimus de infame cri-
 minoso vel similibus, qui ex quo alias repelluntur à testimonio,
 tamen in crimine læsæ maiestatis admittuntur, vt in l.famosi.
 ff.ad leg.iul.maiest.

S V M M A R I V M.

- An laicus admittatur ad testificandum cōtra clericum in cri-
 mine læsæ maiestatis?*
- 1 *Laicus regulariter non admittitur in testem contra clericum
 in criminali causa.
 Etiam si clericus sit tantum primæ tonsuræ.*
 - 2 *Laici clericis sunt infesti.*
 - 3 *Laicus gradu & conuersatione non est par clerico.*
 - 4 *Clerici Dei legatione funguntur.*
 - 5 *Laicus in crimine læsæ maiestatis admittitur in testem contra
 clericum. & sub nume. 7.*
 - 6 *Crimina excepta quæ sunt?*
 - 7 *Laici cōtra clericos in criminibus exceptis admittuntur in testes.*
 - 8 *Laici in quibus casibus admittantur in testes contra clericos.
 remissive.*

Q V A E S T I O. XV.

- ECIMOQVINTO quæro: qui dicen-
 dum ecōtra an laicus admittatur in testem con-
 tra clericum accusatum de crimine læsæ mai-
 estatis? Et videtur dicendum quod non: quia † re-
 gulariter laicus non admittitur in testem con-
 tra clericū in criminali causa. tex. est. in c. de cæ-
 tero. de testi. & procedit hoc etiam in clerico primæ tonsuræ,
 vt dixit Felin. in d. c. de cætero. in princip. & Dominic. in c. sicut
 sacerdotes. ij. quæst. vij. & probatur per tex. in d. cap. de cætero,
 in verbo, clericum. iuncto c. clericos. & ibi glos. in verb. psalmi-
 stas. xxj. distinct. Huius decisionis duplex ratio reddi potest, se-
 cundum D. Io. Crot. præceptorem meum in tracta. suo, de test.
 1 numero 59. Prima † quia laici clericis sunt infesti. cap. laici. &
 cap. laicus. ij. quæst. vij. Secunda ratio est secundum Aretin. in
 3 d. cap. de cætero: quia † laicus gradu non est par clerico, neque
 etiam conuersatione, & hæc ratio reuerentiam respicit qua lai-
 cus

cus clericum debet prosequi, quoniam † clerici Dēi legatione
 funguntur. cap. accusati. in fi. ij. quæst. vij. facit tex. in capit. quis
 dubitat. & in cap. duo sunt. xcvj. distinctio. prædicta regulariter
 procedunt. sed † in crimine læsæ maiestatis secus dicendum ar-
 bitror. Constat enim crimen læsæ maiestatis esse crimen exce-
 ptum, vt tenet Alberic. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest. vbi di-
 xit, † quòd crimina excepta sunt, maiestatis, simoniæ, hæresis,
 fraudati census, fraudatæ Annonæ, & crimen dilapidationis.
 † In criminibus autem exceptis laici cōtra clericos admittun-
 tur. cap. tanta. de simon. glos. in d. cap. de cætero. & ibi Doctor.
 maxime Felin. col. ij. in fin. versicu. limita sexto. de testi. Et hoc
 in crimine læsæ maiestatis firmat Alberic. in d. l. famosi. vbi di-
 xit, quòd in crimine læsæ maiestatis recipiūt in testes fœmi-
 næ, laici, & criminosi, contra clericos, & quòd laicus contra cle-
 ricum in crimine læsæ maiestatis testificari possit, tenuit etiam
 glos. in cap. cum P. Manconella. de accusa. & ibi Doct. & Boer.
 in tract. de sedit. in vj. & vlti. præsupposito. num. 5. in fin. & vide
 ad hoc Specul. in tit. de accusator. in versicu. in summa nota. vbi
 etiam enumerat crimina excepta. In † quibus autem aliis casu.
 bus laici contra clericum admittuntur, vide per Doct. late in d.
 c. de cætero. vbi Felin. & per dictum D. meum in tract. de testi.
 nume. 59. cum sequen.

S V M M A R I V M.

An serui, criminosi, & infames admittantur in testes contra clericos in crimine læsæ maiestatis?

- 1 *Serui, criminosi, & infames, in crimine læsæ maiestatis contra clericum male vocis, & famæ, in testes admittuntur, sicuti contra laicos.*
- 2 *Secus si est bonæ vocis, conditionis & famæ.*
- 3 *Ex vita præterita præsens præsumitur.*

Q V A E S T I O X V I.

DE CIMOSEXTO quæro clarum est, quòd
 serui, criminosi, & infames, admittūt in testes
 in crimine læsæ maiestatis contra Dominos, vt
 vidimus supra quæst. iij. de infami, & criminoso.
 quæst. iij. & vij. xj. & xij. proxime præcedenti-
 bus. & de seruis habetur in l. famosi. ff. ad leg. iuli. maiesta. An
 huiusmodi personæ admittentur in huiusmodi crimine contra.

- 1 clericos? Distingue quòd † aut clerici accusati, inquisiti, vel denunciati de crimine læsæ maiestatis sunt malæ vocis & famæ, ita vt verissimiliter credere possimus eos huiusmodi delictum commisisse, & eo casu infames, criminosi, & serui contra eos ad accusandum, & testificandum admitterentur, sicuti admittuntur contra laicos. ita probat text. in capit. in primis. in §. de persona. in versic. quod autem dicatur à seruis. ij. quæst. prima.
- 2 † Aut tales clerici accusati, inquisiti, vel denunciati hætenus fuerunt bonæ vocis, conditionis, & famæ, vt non videatur verisimile eos talia commisisse, & eo casu serui, infames, & criminosi laici contra eos non reciperentur: nam † ex eorum vita præterita præsens præsumitur. xxviij. Distinct. cap. quia sunt. & distinct. lxj. c. miramur. Distinct. xl. cap. multis. Ioan. de Turre Cremat. in d. cap. in primis. col. vlti. versicu. non enim serui. numero 12. Idem sentit Præposit. in §. de persona. col. viij. in fin. in versic. Nota quòd Episcopus.

S Y M M A R I V M.

An serui, criminosi, infames, & alias inhabiles admittantur ad excusandum reum inculpatum de crimine læsæ maiestatis.

- 1 Actor & reus non debent ad imparia iudicari.
- 2 In criminibus exceptis ad excusationem imputati testes non admittuntur, nisi sint idonei.
- 3 Domestici & familiares, qui alias admittuntur ad probandum ea quæ domi fiunt, non admittuntur ad excusandum inculpatum de crimine læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X V I I.

- ECIMO SEPTIMO, vidimus supra qualiter criminosi, infames, & alias inhabiles admittuntur contra inculpatum de crimine læsæ maiestatis propter dicti criminis atrocitatem: Nunc autem quæro, an similiter testes prædictæ qualitatibus admittantur ad excusandum reum inculpatum de tali crimine? & videtur dicendum quòd sic: quia † Actor & reus non debent ad imparia iudicari. l. fin. c. de fruct. & lit. expen. Cōtra-riū tamen dicas, quòd † imo in criminibus exceptis ad excusationē imputati testes nō admittuntur, nisi sint idonei: ideo † Domestici, & familiares, qui alias admittuntur ad probandum ea quæ

2a quæ Domi fiunt. l. consensu. §. super plagis. C. de repud. Isto casu non admitterentur. casus est nota. quem ad hoc ponderat ibi Aretin. in dicto cap. fin. de testib. refert & sequitur D. Ioan. Crot. Dominus meus in tract. de testib. nume. 104.

S V M M A R I V M.

- 1 An crimen læsæ maiestatis per duellum probari possit.
- 2 Duellum in crimine læsæ maiestatis æquiparatur torturæ.
- 3 Et eius loco succedit.
- 4 Duellum permittitur in crimine læsæ maiestatis.
- 5 Qualia, & quæ indicia esse debeant ut duellari possit in crimine læsæ maiestatis, relinquitur arbitrio iudicis.
- 6 Duello locus non est quando crimen testibus vel alijs probationibus probari potest.
- 7 Duello ut sit locus in crimine læsæ maiestatis quæ requirantur.
- 8 Si Duellantes per totam diem statutam pugnassent, nec apparet quis esset victor, an sequenti die sit pugnandum?
- 9 Imputatus de crimine læsæ maiestatis victus in duello an habeatur pro confesso, & sub nume. 10.
- 10 Quotiens ex indicijs etiam indubitatis reus condemnatur, nunquam imponitur sibi vera pœna delicti sed mitior.
- 11 Duellum licet sit species probationis, tamen est irregularis probatio.
- 12 Comprobatur exemplo quatuor Nobilium Florentinorum qui pugarunt duo pro parte super quadam querela, & unus pro parte occisi fuere.

Q V A E S T I O X V I I I.

ECIMO OCTAVO quæro: an crimen læsæ maiestatis per duellum probari possit? Dicendum breuiter † quòd sic, ut not. gloss. in l. fin. ff. ad legem iul. maiest. Et hinc est, quòd hoc crimen perduellionis vocatur: ut dixit Matth. de Afflict. in capit. primo. §. & bona committentium. columna tertia. numero 34. in xvij. speciali in titu. quæ sint regal. in vñbus feudorum. ad idem Calcan. in consilio ij. Quod autem. columna sexta. versicu. item dicit. not. xj. & Marianus Socius iunior in consilio cxxij. Nolebam profecto. columna secunda. numero 2. in secundo volu. Sciendum tamen est, † quòd duellum in hoc casu torturæ æquiparatur, quæ indicijs non

præcedentibus inferri non debet: vt in l. maritus. ff. de quæstio.
 ita dixit Bal. in c. j. §. si quis hominem. in tit. de pace tenenda.
 in vñbus feudo. quem refert & sequitur idem Afflic. num. 60.
 Et idem Matth. in sua glo. super constit. regni. in tit. in quibus
 causis pugna locum habeat. super constitu. incipiente, monar-
 chia. nume. 4. & Paris de Puteo in tract. de re milit. in §. An
 3 prouocans ad duellum, quinimo † loco torturæ succedit, vt per
 Calcan. in præalleg. consil. ij. col. vj. versic. & istud etiam pro-
 4 bari potest, † Et, quòd duellum permittatur in crim. læsæ ma-
 iestatis, tenuit etiam Ioan. de Ligna. in tract. de duello, in vers.
 circa quintum. allegat ad hoc tex. in Longobardia, de public.
 crimi. in l. si quis. idem tenuit Bal. in l. qua actione. §. si quis. ff.
 ad legem falcid. idem voluit Paris de Puteo in tract. de re mi-
 lit. in cap. An pugna & Duella singularium personarum: &
 Calcan. in præallegat. consil. ij. col. v. & col. vj. Contrariam ta-
 men partem videtur sensisse Bald. in l. cum filius. §. fin. ff. de
 legat. ij. & ibi glo. cuius opinionem sequitur Iacob. de Castillo
 Hispan. in tract. suo de duello. columna v. numero 33. in versic.
 aliqui etiam prædictis annuerant.

- 5 Qualia† autem, & quæ indicia esse debeant, vt duellari pos-
 sit in hoc crimine, relinquendum est iudicis arbitrio, vt inquit
 6 Bald. in d. c. j. §. si quis hominem. Quando vero † tale crimen
 testibus probari posset, vel per alias manifestas probationes,
 duello locus non esset, vt probat tex. in d. §. si quis hominem.
 dicitur enim in illo tex. quòd si delictum potest manifeste pro-
 bari probatio per duellum locum nō habet. Ergo à contrario
 sensu, quando manifeste probari non posset, admittetur pro-
 batio per duellum, & ille tex. probat supradictā conclusionem,
 quòd duello probari possit crimen læsæ maiesta. ex quo patet
 quòd opinio Bal. in d. l. cum filius. §. fin. & Iac. de Castillo, con-
 trarium tenentiū non est vera, Nisi distinguas, quòd prima opi-
 nio procedit quando tale crimen probari non potest. Secūda
 vero, videlicet: Bal. & Iac. de Castillo, procedat quando crimen
 potest aliter probari, & sic concordabis hanc discrepantiam.
 7 † Non omitto quòd Bal. in d. l. cum filius. §. si. dicit se audiuisse
 ab Imperatore, quòd multa sunt necessaria in isto duello. Pri-
 mo, quòd ille qui prouocatur de hoc crimine sit diffamatus. Se-
 cundo, quòd crimen probari non possit per verā probationem.
 Tertio, quòd ille qui prouocat sit maior vel par, nam minori
 maiorē prouocare non liceret. Quarto, quòd agatur de poena
 personali:

personali: nam si ageretur de bonis tantum, duellum fieri non
 deberet. Quinto requiritur, quod primo sit electa via armorū,
 non iudicialis, nā si esset electa via iudicialis esset renūtiatum
 Duello. Sed quæro de notabili dubitatione, † si die statuta ad pu
 8
 gnam duellātes per totā illam diē pugnassent, nec posset appa
 rere quis esset victor vel victus, an sequēti die sit pugnandum?
 Bal. in d. §. si quis hominem. mouet hoc dubium & dicit, quod
 sequenti die non erit pugnandū, sed victus dicitur qui se obtu
 lit per duellū probare certa die & nō probauit. adducit in argu
 tex. in l. si viā. §. si. ff. quod vi aut clam. dicens, quod in pugna, in
 qua vnus alium superare habet, non dabitur noua dilatio, arg.
 tex. in l. in executione. §. si. ff. de verb. obl. refert & sequitur Af
 flict. in d. c. j. in §. si quis hominē, in tit. de pace tenen. in fin. Sed
 † quid erit, si imputatus de crimine læsæ maiestatis remansit
 victus in duello, an ex eo habeatur pro confesso? Dicas, quod
 regulariter victus in duello non habetur ac si per omnia esset
 confessus delictum: Nam dicitur præsumptione confessus:
 ideo ex tali præsumptione non posset ad mortem condemnari,
 sicuti posset is qui vere esset confessus, vt voluit Matth. de Af
 flict. in constit. regni. in tit. de sacrament. præstan. in constitu
 tione incipiente, summo periculo. nume. 4. allegat tex. in cap.
 afferte, de præsumptio. & Bal. in c. j. §. si quis hominem. de pace
 tenen. & eius viola. in vsibus feud. per glo. ibi. facit, † quia quo
 10
 tiens ex non veris probationibus, sed ex indiciis & præsum
 ptionibus etiam indubitatis reus condemnatur, nunquam sibi
 imponi potest aut debet vera pœna delicti, sed mitior: vt no
 tanter dixit Innocen. in cap. quia verisimile. de præsump. quod
 dictum extollunt Doct. ibi. & in d. cap. afferte. & in aliis locis,
 maxime summus criminalista D. Hippol. præceptor meus in
 consil. vij. num. 36. in j. vol. Veruntamen in casu nostro Matth.
 de Afflict. loco præallegato nume. 9. tenuit, quod in crimine
 læsæ maiest. victus in duello habeatur ac si vere esset confessus
 & cōuictus, & propterea quod vltimo supplicio puniri debeat:
 & sic tenet quod vera pœna delicti puniri debeat. cuius opinio
 mihi nimis rigida videtur: quia † licet duellū sit species pro
 11
 bationis, attamen est irregularis probatio, vt voluit Paris de
 Puteo, in tract. de re milit. in Rub. quod pugna est species pro
 bationis. vbi dixit, quod ideo reus victus in duello pœna con
 fessi punitur, licet mitius agatur cum eo quā cum confesso:
 quia est conuictus ex præsumptionibus, quo casu quis mitius

punitur. alleg. gloss. & Bald. in tit. de pace tenen. in d. §. si quis hominem. facit quod voluit Abb. in c. j. de torneam. vbi dicitur quod aliqui agunt duellum vt Deus ostendat Miraculum: quia credunt quod habens iustitiā vincat Deo operāte, quæ ratio est fallax: quia, vt plurimū, minus fortis succumbit, cum semper non reperiantur duo pugnautes paris fortitudinis. c. ij. de cleric. pugnan. in duel. & c. ij. de purga. vulgar. comprobatur hoc

12 † per exemplum illorum quatuor Nobilium Florentinorum, qui de anno 1330. pugnarunt in castris sub Florentiam existentibus, quorum duo erant in ciuitate, videlicet Dantes Castellionus statura satis grandi, & Lodouicus Martellus statura potius parua quā mediocri: isti duo pro patria pugnautes dixerant Ioannem Bandinum, & Bretinum Aldobrandi, quorum Ioannes erat statura maior, esse rebelles patriæ, ex quo adherabant Illustri familiæ Medicæ, & super ista querela statuta die pugnarunt, & tandem duo statura minores, vnus pro parte, singulari duello occisi fuere: Nam Dantes Castellionus Bertinum Aldobrandi, & Ioannes Bandinus Lodouicum Martelli occidit. Itaque apparet duellum non esse veram & indubitatam probationem delicti.

S V M M A R I V M.

An standum sit assertioni principis dicentis aliquem commississe crimen læsæ maiestatis contra se?

- 1 Non creditur regi nec principi, si per suas literas attestetur quod talis fuit eius proditor, & quod propterea feudum amisit quod à se tenebat.
- 2 Quod procedit etiam in Papa.
- 3 Ex cuius narratione quis non potest iure suo priuari.
- 4 Limitatio ad clemen. primam. de probatio.
- 5 Principis dicto non statuitur in crimine læsæ maiestatis, quia in eius facultate esset aliquem priuare iure suo sine causa.

Q V A E S T I O XIX.

DICIMONONO quæro: an standū sit assertioni principis dicentis aliquem commississe crimen læsæ maiestatis contra se? Et dicas quod non: quia agitur de suo interesse ratione confiscationis bonorum. Ita dixit Cardinal. in consil. cxxviii. in quæstione quæ vertitur. in princip. vbi concludit in Duce

in Duce Mediolani, quòd illius assertioni non erit standum
 asserentis quendam contra se crimen læsæ maiestatis commi-
 sisse. idem tenuit Andræ. de lfern. in capit. j. in fin. in titu. quo
 temp. mil. vbi dixit, † quòd nec regi, nec principi creditur fi
 per suas literas attestetur quòd talis fuit eius proditor, & quòd
 propterea feudum amisit quod à se tenebat: cum testimonium
 dicat in causa propria, in qua nullus est idoneus testis. l. nul-
 lus. ff. de testibus. Hoc † etiam & in Papa locum habet: quia
 † ex eius narratione non potest aliquis iure suo priuari, vt ha-
 betur per Abb. in clemen. prima. de probatio. & idem in cap.
 quæ in ecclesiarum. col. fin. de constitut. † & hoc casu limita-
 tur dict. clemen. prima, vt dixit Deci. in consil. ccccxviiij. pro
 resolutione casus. col. ij. in princip. in iij. volu. qui sequitur su-
 pradictam opinionē. & in consil. ccccxliiij. serenissimus Impe-
 rator Carol. col. ij. vbi concludit, non esse standum assertioni
 dicti Imperatoris asserentis in quadam sua declaratoria, quòd
 illustres Domini Federicus & Pirrus de Gonzaga fratres
 essent sui rebelles: & propterea omnia eorum feuda ad ipsum
 Cæsarem esse deuoluta, ex quo talis rebellio non erat aliter
 probata cum de eius interesse tractaretur, allegando Andr. de
 lfern. loco præallegato. † Si enim staretur principis dicto in
 hoc esset in eius facultate priuare aliquem iure suo sine causa
 ex sola eius assertione, quod vtiq; iniustum & absurdum esset:
 vt dixit Felin. in d. c. quæ in ecclesiarum, de constitu. ad quod
 multa allegat Deci. in d. suo consil. ccccxliiij. col. ij. & ideo be-
 ne dixit Cardi. in d. consil. cxxviiij. in princ. quòd ex quo, in casu
 in quo consuluit, crimen læsæ maiestatis non erat probatū per
 testes, nec instrumenta, nec per confessionem, nec aliter non
 erat standum assertioni Ducis Mediolani. idem tenuit Decius
 in consil. ccccx. in causa mota Mediolani. col. ij. versic. Tertio
 principaliter. in iij. volum. idem voluit las. consil. xxxiiij. ad
 motiua. col. vj. nume. 8. & nume. 9. in j. volu. & idem tenet so-
 lennis Doctor præceptor meus Dominus Carol. Ruinus in
 consil. cxlvij. visis his quæ proponuntur. nume. 8. in j. volu. &
 consil. iij. videtur prima facie. col. iij. nume. 5. in v. volu.

S V M M A R I V M.

*An testes qui deponunt audiuisse aliquos coniurantes contra
 principem mediante cortina, vel tenui pariete vel alicuius mu-
 ris fissura probent crimen læsæ maiestatis?*

Testimo

- 1 *Testimonium in re perceptibili per sensum auditus, vt sunt verba, valet, licet paries, vel curtina in medio fuerit inter testes & contrahentes.*
- 2 *Quod in testamentis locum non habet: quia testes debent esse ad presentiam testatoris.*
- 3 *Testes de auditu mediante curtina vel quid simile in contractibus valent dummodo noscant voces contrahentium.*
- 4 *Secus est in causa vbi agitur de dissolutione matrimonij.*
- 5 *Cautela ad probandum aliquid, vbi non sunt testes, nec scriptura. & sub nume. 6.*
- 6 *Et an procedat in criminalibus supradicta cautela. & nu. 7.*
- 8 *Testes de auditu mediante curtina vel tenui pariete, in crimine laesæ maiestatis probant.*

QVÆSTIO XX.

VIGESIMO quæro: vtrum testes, qui deponunt audiuisse aliquos coniurantes contra principem, mediante curtina vel tenui pariete, vel alicuius muri fissura, probent crimen læsæ maiestatis? Dicas, quòd glos. in l. in summa. §. idem

- 1 *Labeo. ff. de aqua pluui. arcend. dicit, † quòd tale testimonium in re perceptibili per sensum auditus, vt sunt verba, valet, licet paries vel curtina in medio fuerit inter testes & contrahentes, vel testatorem. & illam glos. dicit ibi Imol. esse singularem.*
- 2 *Veruntamen, † quod dicit illa glos. de testatore communiter reprobatur, vt ibidem testatur Ioan. de Imol. quia in testamentis testes esse debent ad presentiam testatoris. l. si non speciali. & ibi doct. C. de testa. faciunt quæ habentur in l. iubemus. C. eod. titu. & in l. hac cōsultissima. §. at cum humana. C. qui test. facere poss. Bart. autem in dicto §. idem Labeo, sentit hoc procedere eo casu quo testes prius testatorem nō vidissent nec audiissent: secus autem esse dicit, si testes testatorem prius viderant & eum audierant, & postea post curtinam vel tenuem parietem fuissent. Imol. vero in dicto §. idem Labeo. tutius esse dicit, quòd in testamentis testes sint presentes. cuius opinioni adhæreo propter multas fraudes quæ fieri possent, & per text.*
- 3 *in dicta l. si nō speciali. In † contractibus vero dicit Imol. communiter teneri, quòd huiusmodi testimonium non vitietur, dummodo testes habeant notas voces contrahentium, allegat gl. iiij. quæst. ix. in cap. testes. & in §. si vero absunt. in authent.*

de

de hered. & falcid. Alia vero glos. in cap. præterea. de testi. voluit, quod testimonium de auditu proprio non probet pariete inter medio sine aliis adminiculis. Tu autem dicas, † quòd gl. 4 in dicto cap. præterea in verb. de auditu. loquitur, vbi agitur de dissolutione matrimonij, in quo articulo testes de auditu mediante tenui pariete vel curtina, nisi concurreret fama & alia adminicula, non probarent. glos. vero in dicto §. idem Labeo, loquitur in contractibus, & isto modo concordari possunt ne ad inuicem sint contrariæ, ita eas concordando dixit Imol. in dicto §. præterea. in fin. vbi dat Cautelam, † quòd quando aliquis veritatem fateri non vult in præsentia aliorum, quòd potest adduci ad confitendum in loco vbi post curtinam essent testes, qui audirent & qui de hoc essent admoniti, dummodo notas haberent partium voces. vide de hoc Fel. in dicto cap. præterea. col. ij. & vlt. in versic. vlt. pondera. Sed † quid dicemus in criminalibus? Hostiens. in capit. ij. de consuet. ponit casum in quodam tabernario, qui subtraxerat siue furtive abstulerat Ganæ Scyphum suum argenteum, quem nolebat restituere, nec in præsentia testium confiteri, licet cum esset solus cum ea id non negaret: at illa mulier Notariū & quosdam testes posuit post parietem, & tabernarium calefactum ad id confitendum induxit, qualiter sibi Scyphum subtraxerat, & se restitutum promisit: quo audito mulier rogauit tabellionem & testes de confessione tabernarij: & sic sentit Hostiens. prædictam confessionem hoc modo probari potuisse, quod refert Abb. in dicto cap. ij. de consuet. vbi Andr. Barba. col. xj. refert de quodam accusato de crimine capitali, qui seueriter tortus constanter negabat se illud delictum commississe, sed postmodum cum solus esset cum Potestate confitebatur delictū, quod coram testibus fateri nolebat: Potestas posuit testes & Notarium post parietem, & blando sermone ab illo extorsit confessionem, & rogauit de hoc Notarium stantem in abscondito de dicta confessione, & sic illum decapitari fecit. subdens Barbat. quòd præmium illius potestatis debuisset esse laqueus, & certe bene dixit: quia illa confessio fuit extorta, & sic illius vigore non debebat ille mori. Quod † autem testes de auditu medio pariete vel curtina non probent in criminalibus, licet notas habeant loquentium voces, sentit Felin. in dicto capit. præterea. col. ij. versicu. vlti. pondera. licet ad hoc nil alleget, nisi Imol. in dicto §. idem Labeo. qui dixit, quòd glos. in dicto capit. præterea. loquitur

quitur in pœnalibus. Contrariam partem tenuit Alexand. in
 consil. clxvj. Animaduersis his. col. iij. versicu. Nec obstat quòd
 iste testis. in ij. volu. vbi dixit, quòd præterquam ad probandum
 testamentum, testes, qui audierunt medio pariete vel curtina si
 noram habent vocem eius contra quem deponunt, probant ac
 si illum vidissent : & propterea consuluit credendum cuidam
 mulieri, quæ deposuit contra quendam in causa criminali
 quem non vidit, sed tantum illius vocem, quam notam ha-
 bebat, audiuit. Concluserem ego, † quòd in crimine læsæ
 maiestatis huiusmodi testes admittendi essent & probarent:
 quia tractatus & conspirationes secrete fiunt, & vt plurimum
 intra priuatos lares. Iudex autem ex circumstantiis arbitra-
 tur quanta fides illis adhibenda sit, iuxta text. in l. iij. ff. de testi.
 nam si dicti testes deponerent vidisse & agnouisse ingredien-
 tes cameram, licet eos non viderint quando infimus loque-
 bantur, arbitrator eos tali casu probare. de quo vide D. Caro-
 lum Ruin. præceptorem meum in consil. lxxj. quamuis circa
 primum. colum. penult. versicu. hinc etiam videmus. nume. 21.
 in iij. volumi. vbi dixit, quòd si testes vidissent ingredientes ca-
 meram, plene probarent. alleg. Abb. qui hoc dicit in capit. cum
 causam. de testi. De ista materia, quando probent testes depo-
 nentes audiuisse medio pariete vel curtina vide late per Do.
 Ioan. Crot. Dominum meum in tract. de testi. nume. 346. vsque
 ad nume. 351.

S V M M A R I V M.

An crimen læsæ maiestatis per instrumentum probari possit.

- 1 *Crimen testibus non testimonijs probandum est.*
- 2 *Delictum quod non consistit in instrumento, sed extrinsecus, non probatur directo per instrumentum plene. & sub nume. 3.*
- 3 *Delictum per literas non probatur in iudicio.*
- 4 *Delictum directe per instrumentum quando probetur. & nu. 4.*
- 5 *Testibus non citatis nec iuratis in alterius præiudicium non creditur.*
- 6 *Nemo est dominus membrorum suorum.*
- 7 *Crimen læsæ maiestatis instrumento probari potest, quia cœiuratio ex eo probatur.*
- 8 *Quod procedit etiam si scriptura coniurationis inita esset manu priuata.*

QVÆSTIO XXI.

VIGESIMOPRIMO quæro: an crimen læ-
 sæ maiestatis per instrumentum probari possit?
 circa quod videtur dicendum quòd non: per tex.
 in l. diuus Adrianus in princip. ff. de cust. & ex-
 hibit. reorum. & per text. in l. iij. §. diuus Adria-
 nus. ff. de test. in quibus iuribus dicitur, quòd † testibus non te-
 stimoniis credendum est. Et quòd crimen testimoniis probari
 non possit, tenuit Ias. in consil. xxxiiij. Ad motiua data. col. vj.
 nume. 9. in j. volum. Et Aymon. Crauet. in tract. suo de antiqui.
 tempor. in j. parte. in versicu. quarto limitatur. nume. 13. idem
 tenuit Collect. in cap. cum in ecclesiis. in princ. extra. de maior.
 & obed. & Floria. in dicta l. iij. §. diuus. vbi dixit, quòd † deli-
 ctum, quod non consistit in instrumento sed extrinsecus, non
 probatur directo per instrumentum plene. subdit tamen quòd
 facit adminiculum. Et, † quòd delictum per literas non probe-
 tur in iudicio, tenuit Egid. Bellem. in cap. placuit. vj. quæst. iij.
 per text. in cap. relatum. v. quæst. ij. Pro contraria parte, quòd
 imò crimen per instrumentum probetur seu priuatam scriptu-
 ram, facit text. in l. senatus. in princ. ff. ad senat. consul. Turpil-
 lian. & ibidem Bartol. Bald. in l. contra negantem. C. ad legem
 Aquil. idem in l. ij. ff. de feri. & Bart. in l. non intelligitur. §. ta-
 cite. ff. de iure fisc. vbi dixit, quòd per priuatam scripturam de-
 lictum probatur, quod tamen procedere testatur quando deli-
 ctum promittendo vel contrahendo committitur. vt dixit Bar.
 in d. l. senatus, ad prædicta vide gl. in c. cum in Ecclesiis. de ma-
 ior. & obed. & in c. cum impositionibus. de iureiur. in vj. Et per
 Ioã. And. in regula, semel malus. in Mercur. & Sali. in l. fi. C. de
 probatio. & Abb. in d. c. cum in ecclesiis. in versicu. in gl. tertia.
 vbi dixit, quòd aut ex tenore instrumenti patet crimen ita quòd
 directe instrumentum nõ fuit confectum super crimine, & tunc cri-
 men per instrumentum probatur, & ponit exemplum in canonicis,
 qui se adinuicem per instrumentum super cõiuratione, quã contra
 eorũ episcopum faciebant, obligarunt. † Nam dicit Abbas per
 hoc instrumentum coniurationis crimẽ probatur. Aut agitur de
 probatione directe fienda per instrumentum & tunc distinguit:
 aut instrumentum scriptum fuit sine cõsensu illius qui crimen com-
 misisse dicitur, & nõ probat, nam si secus diceremus quis de fa-
 cili de crimine cõuinceretur. Nec est hoc officium notarij, nec
 testes

- 7 testes descripti in illo instrumento darent illi fidem: cum † testibus in alterius præiudicium non credatur, nisi citati fuerint & iurauerint, ut in capit. ij. de testi. Si vero ille, qui criminofus dicitur, instrumento consenserit, & isto casu instrumentū probat, quo ad pœnam cui imputatus de crimine potest se subiicere. alleg. ad hoc text. in cap. cum dilecti. de electio. & in cap. penult. extr. de crim. fals. quo vero ad pœnā, cui se obligare non potest, instrumēto nō creditur: cum † nemo sit dominus membrorum suorum. l. liber homo. ff. ad legem Aquil. & in capit. contingit. el. j. de sentent. excommun. Fel. in dicto cap. cum in ecclesiis, Regulam ponit, delictum instrumento probari. adducit tamen octo fallentias ad regulam prædictam. & quia eius dicta transcribere non intendo, cum videre poteris, ex cuius dictis comprobatur prædicta distinctio Abbatis. Erit ergo ex
- 7 prædictis conclusio, † quòd crimen læsæ maiestatis quod committitur ex coniuratione facta cōtra rempubl. vel principem, instrumento probari poterit: cum coniuratio instrumēto probetur, ut dixit etiam Fel. in dicto capit. cum in ecclesiis. col. ij.
- 8 versic fallit quarto. ubi alios adducit, † subdens hoc procedere, etiam si scriptura initæ coniurationis esset manu priuata.

S V M M A R I V M.

Conspiratio & coniuratio quid sit?

- 1 *Conspiratio quid sit?*
- 2 *An conspiratio & coniuratio sint vnum & idem?*
- 3 *Iniquum est crimen contra proximum coniurare.*
- 4 *Conspiratio fit pacto tantum sine iuramento. Et vnde dicatur.*
- 5 *Conspiratio dicitur multorum conuentio, que fit ad subuersionem status vel dignitatis alterius.*
- 6 *Conspiratio quandoque in bonam partem accipitur.*

Q V A E S T I O X X I I.

VGESIMOSECVNDO quæro: dictum est in proxima præcedenti quæstione quòd coniuratio per instrumētum probatur: & in quæst. xliij. in rubri. qualiter & à quib. crim. læsæ maiest. cōmittat. quòd conspirantes in necem principis seu eius consiliariorum incidunt in crimen læsæ maiestatis: modo videamus quid sit conspiratio, & quid coniuratio?

tio: circa quod dicas, †quòd conspiratio dici potest omnis con-
 uenticula vel coniuratio multorum, quæ ad actum illicitum
 fiat. xj. q. j. c. coniurationum. cum quatuor sequentibus cap. &
 ibi not. Doct. maximè Ioan. de Turre Crema. facit quòd habe-
 tur in c. j. §. conuenticulas. de pace iuram. firman. in vsib. feud.
 Alexan. in consi. xij. col. iij. in fin. in vj. vol. idem dixit Marti.
 de Laud. in tracta. de crimine læsæ maiest. q. xvj. allegat Ioan.
 And. in c. exhibita. de iudic. & Imol. in c. petitio. de iureiuran.
 ad idem Franc. Lucanus in tracta. suo de priuil. fisci. in ij. parte
 princip. in Rubr. de crimine læsæ maiest. col. itj. nu. 14. Sed vi-
 dendum est, †an conspiratio, & coniuratio sint vnum & idem,
 vel diuersa? Et breuiter dicas, quòd sunt diuersa: nam coniura-
 tio dicitur quando fit cum iuramento: dicta, à coniurando, hoc
 est, in simul iurando. ita dixit Aegid. Bellam. in dicto c. coniu-
 rationum. & ibidem Io. de Turre Crema. & Archid. qui dixit,
 †quòd coniuratio est plurium contra aliquos in vnum facta,
 iuratio: & est iniquum crimen contra proximum coniurare,
 de quo habetur ij. Regum, cap. 15. quòd Absolon in odium pa-
 tris sui coniurationem fieri procurauit. & Actuum Apostolo-
 rum cap. 18. dicitur, quòd plusquam quadraginta viri in Pauli
 necem coniurationem fecerant. † Conspiratio autem fit pacto
 tantum sine iuramento. Dicitur autem conspiratio, à conspi-
 rando, id est, simul aspirando contra aliquem. ita dicunt in di-
 cto c. coniurationum. Archid. Ioan. de Turre Crema. & Aegid.
 Bellam. & ibi Turris Crema. dixit, quòd conspirare est contra
 aliquem simul in vnum maligno spiritu insurgere. Nam sic
 Iudæi contra Christum conspirarunt, vt habetur Ioannis cap.
 11. & † dicitur conspiratio multorum conuentio, quæ fit ad sub-
 uersionem status vel dignitatis alterius: vt dicit Archid. in d.
 c. conspiracyum. in princip. xj. q. j. facit glos. in c. per tuas. in
 verb. conspiratio. de simon. & de iureiuran. c. petitio. vbi colli-
 gitur, quòd conspiratio est confederatio facta in præiudicium
 alicuius personæ, vel eius dignitatis. Accipitur † tamen quan-
 doque conspiratio in bonam partem. glos. in cap. si quis cleri-
 corum. distinet. xj. q. j. Præposi. in dicto cap. conspiracyum.
 colum. j. versic. & propriè. & vide eundem in dicto cap. si
 quis clericorum. vbi ponit quando conspiratio
 licita sit. colum. j. versicu. in glos. ibi
 licet. vbi Aegid. Bellam. su-
 per eadem gl.

Delictum an probetur, si quis veniam petat à principe.

- 1 *Vbi non est delictum non cadit petitio venia.*
- 2 *Petitio venia non est sufficiens probatio delicti.*
- 3 *Petens veniam quando delictum fateri videatur. & num. 4. §.*
- 6 *Cautela petentis venia iudicialiter, ne videatur delictum fateri.*
- 7 *Petens absolutionem ab excommunicatione an videatur fateri se excommunicatum? & numero 2.*

QVAESTIO XXIII.

IGESIMOTERTIO vidimus supra sub hac eadem rubric. q. j. qualiter crimen læsæ maiestatis cōfessione rei probetur: Nunc quæro: an delictum huiusmodi probetur, si quis veniam petat à principi. & sic, an veniam petens videatur delictum fateri, cum accusatus, inquisitus, vel denunciatus fuerit contra principem conspirasset? In hac quæstione videtur dicendum quod sic: quia † vbi non est delictum non cadit petitio veniæ. Priuatio enim habitum præsupponit. l. decem. ff. de verb. obliga. Dicam tamen contrarium esse de iure verius: Nam † petitio veniæ non est sufficiens probatio delicti: vt est glos. singularis in c. exhibita. de homicid. quam exclamat & sequitur Roma. in l. i. §. nuntiatio. ff. de oper. nou. nuncia. accusatus nanque veniam petendo censetur illam petere ad placandam principis iram contra se ex falsa maleuolorum informatione causatam. Distinguendum † tamen est in hac materia, ex mente doct. in d. c. exhibita. quòd
 3 aut quis solenniter coram iudice veniam petit: aut extra iudicium primo casu petens veniam delictum fateri videtur, vt dicunt Hostiens. Anton. de Butr. Ioan. de Anan. Cardina. & Abb. in d. c. exhibita. vbi tenent, quòd ita procedant ea, quæ habentur in c. venerabilis. de electio. & in l. decem. ff. de verb. obliga. Secundo vero casu, † petens veniam fateri non videtur delictum, hoc etiam voluit Cepol. in consil. 21. colum. iijj. versicul.
 4 sed plus dico. supradictam distinctionem sequitur Mar. Blāch. in tract. suo de indic. nume. 308. vbi dicit, quòd glos. prædicta in d. c. exhibita iuncto tex. non probat illud ad quod allegatur per doct. quia in illo tex. clericus ille non erat culpabilis de nece pueri, de quo ibi: quia illum non percusserat, sed puer ille ex
 ne

negligentia & medici imperitia obierat, & petierat veniam à patre pueri vt illius dolorē mitigaret: & sic ibi constabat, quòd petitio veniæ criminis confessionem continere non poterat. subdens, quòd glos. illa in verbo postulauit, ex qua doctores argumentum sumunt de petitione veniæ, non loquitur: sed de dispensatione petita à summo pontifice. Tu autem dicas, quòd immo ille tex. probat conclusionem prædictam doctorum etiā iuncta dicta glos. in verbo postulauit. nam in d. tex. dicitur, quòd puer ille veniam petierat à patre pueri percussi vt illius dolorē mitigaret, licet assereret puerum illius filium non percussisse: & quia petitio veniæ videbatur arguere ipsum esse culpabilem, licet contrarium ipse assereret, ideo episcopus, ex quo ille veniam petierat, à sacrorum ordinum susceptione repellēbat, tanquam illius delicti culpabilem: ideo P'apa mādāt, quòd cōstito ita esse vt ille asserēbat, qui veniam petierat: Episcopus ipsum à susceptione ordinum non repelleret: & sic ibi aperte probatur id quod dicunt doct. † quòd petitio veniæ ibidem ex-⁵ tra iudicialiter facta delicti confessionem non inducit. & d. glos. dicit, quòd Episcopus male faciebat repellendo illum, ex quo veniam petierat à patre pueri percussi à susceptione sacrorum ordinum. ergo sentit d. glos. quòd ibi petitio veniæ delicti confessionem non inducat. & sic iuncta textui optime probat intentionem doctorum ad quod not. ibi eam Abb. in ij. not. & idem Abb. ibidem, in d. c. exhibita. in fin. vbi etiam id not. Petr. de Anchar. in v. not. Dicas tamen, † quòd, licet petitio⁶ veniæ iudicialiter facta delicti confessionem inducat, attamen ad hoc euitandum cautela erit, quòd quis dicat: non puto me fecisse, sed si in aliquo læsi, veniam peto: ita voluit Abbas in d. c. exhibita. in final. verbis. & ibidem Petr. de Anchar. in v. not. vbi dixit, quòd petitio veniæ etiam in iudicio facta ad cautelam delictum non probat. & idem † erit in excommunicato: nam li-⁷ cet quis petendo absolutionem ab excommunicatione videatur fateri se excommunicatum, cum absolutio vinculum præsupponat. c. ad dissoluendum. de despons. impuber. & l. decem. ff. de verborum obligat. Attamen † si quis in iudicio absolu-⁸ tionem petat ab excommunicatione ad cautelam, non ex hoc se excommunicatum fatetur: vt dixit Ioan. Andr. in d. c. exhibita. colum. vltim. in versicul. in glos. penult. allegat text. in cap. Venerabili. de sentent. excommunic.

SUMMARIUM.

- 1 *In crimine læsæ maiestatis an ex solo dicto socij criminis quis ad torturam poni possit?*
- 2 *Quid dicendum si cum dicto socij criminis sit aliquod indicium vel præsumptio?*
- 3 *Quæ requirantur ut dictum socij criminis indicium faciat?*
- 4 *An dictum socij criminis receptum in tortura sine iuramento indicium faciat ad torturam contra aliquem?*

QVÆSTIO XXIII.

IGESIMO QVARTO vidimus
 suprâ sub hac eadem Rubri. q.vij. quod socius
 criminis admittitur in testem contra socium
 eiusdem criminis in crimine læsæ maiestatis.
 Modò quæro, cùm † nemini de se confesso in
 alium credatur, nisi in dicto crimine c. nemini.
 xv. q. iij. & not. in c. vlti. de testi. cogend. Roman. in l. si quis in
 graui. ff. ad Sylla. not. in c. cùm monasterium. de confes. & in l.
 quoniam liberi. C. de testib. An in crimine læsæ maiestatis ex
 solo dicto socij criminis ad torturam procedi possit contra
 imputatum de tali crimine? Dyn. in suo tracta. de quæstio. di.
 2 xit. † quod inculpatio facta per sociū criminis in illis casibus,
 in quibus de socio interrogari potest, qui ponuntur per glo. in
 l. accusationis. C. de accusationib. indicium facit ad torturam,
 si cum dicto socij criminis sit aliqua præsumptio vel aliud in-
 dicium: aliâs sola assertio illius ad torturam non sufficeret, ut
 etiam voluit Abb. in c. j. de confes. glos. in l. accusationis. C. de
 accusat. Brun. in tracta. de quæstio. q. v. Bartol. in l. repeti. ff. de
 quæstio. Alexand. in l. j. eod. ritu. & in consil. lxxxix. in iij. volu.
 & consil. cxxviii. in iiii. volu. Bald. in l. quoniam. C. de testib. &
 Matth. de Afflict. in c. j. in §. & bona committentium. col. iij. In
 titu. quæ sint regal. in vsib. feud. vbi dixit, quod ita vidit practi-
 catum & iudicatum. idem tenuit Thomas Gramma. in consil.
 xxxv. in causa Magnifici Antonij. in fin. nume. 49. faciant quæ
 dixi suprâ q. vij. sub hac eadem Rubri. Et præmissam conclu-
 sionem tenuit etiam Guid. de Suzar. in tracta. suo de tormen.
 col. viij. & Salicet. in l. fina. C. de accusatio. Alexand. in consil.
 lxxxix. viso themate ante scriptæ inquisitionis. colum. ij. in iij.
 volu. Hippol. dominus meus in l. j. §. diuus Antoninus. col. ij.
 ff. de quæstio. & in singulari ccix. incipiente, socius criminis.
 † Vnum

† Vnum tamen perpetuò menti tenebis, quòd ad hoc vt socius 3
 criminis indicium faciat contra socium, requiritur quòd depo-
 nat medio iuramento, deinde in tormentis. nam si extra tor-
 turam deponeret eius dictum, nil valeret. ita singulariter
 dixit Rapha. Fulgos. in consil. clxxiiij. in causa inquisitionis.
 colum. j. & Socin. in regula cccxxv. in iiij. fallentia. & hoc di-
 ctum multum exclamat idem dominus meus in sua practica
 criminali, in §. diligenter. nume. 6. & Deci. in consil. cccxliij. in
 causa. in j. & ij. col. † & dixit singulariter idem dominus meus 4
 in dicta sua practica, & in dicto §. aggredior. nume. 62. in versi.
 Aliud enim venit singulariter notandum, quòd dictum socij
 criminis etiam receptum in tortura sine iuramento indicium
 non facit ad torturam contra eum, quem inculpat.

S V M M A R I V M.

- 1 *An vnus testis in crimine læsæ maiestatis indicium faciat ad torturam.*
- 2 *Ad probandum indicium duo testes requiruntur.*
- 3 *Vbi plura indicia probarentur testibus singularibus, ex illis re-
 sultarent plures præsumptiones quæ ad torturam sufficerent.*

Q V A E S T I O X X V.

I G E S I M O Q V I N T O quæro, an
 vnus testis in crimine læsæ maiestatis indicium
 faciat ad torturam? & dicendum quòd sic, vt not.
 Alberic. in l. in quæstionibus. ff. ad legem Iuliam
 maiesta. per text. ibidem in fi. ex vnico enim indicio videtur
 quòd procedi possit ad torturam in crimine læsæ maiestatis,
 vt videntur tenere Petr. & Cyn. in l. si quis. C. ad legem Iuliam
 maiest. & not. Bald. in l. milites. C. de quæstio. Sed contra hanc
 conclusionem videtur text. in dicta l. si quis. ibi si aliis manife-
 stis indiciis accusationem suam, &c. Et quòd plura indicia re-
 quirantur in hoc crimine læsæ maiestatis tenuit etiam per tex.
 in d. l. si quis. Io. Igneus in sua dispu. An Rex Franciæ recogno-
 scat Impe. nu. 121. & in hoc tamen distinguendū est, qd aut vnus
 testis deponit de veritate facti, & eo casu indicium facit ad tor-
 turam regulariter. Cy. in l. si. C. de quæst. no. in d. l. si quis. C. ad
 l. Iul. ma. & in l. maritus. ff. de quæst. Bar. in l. j. §. itē Cornelio.

- 2 ff.eod. † Aut vnus testis deponit non de facti veritate, sed de iudicio, & tunc, quia ad probandum indicium duo testes requiruntur ad minus glos. singularis, & ibi doct. in l. fina. C. fami. hercif. Bar. in l. fin. ff. de quæst. ad idem facit quod not. in l. cum Sillenianum. C. de his quibus vt indig. idem dixit Ange. in suo tract. malefi. in verbo. Quod fama public. præcedente, in versu. quæro qualiter probetur. & Saly. in l. fin. C. de quæstio. dictum vnus testis indicium non facit, vnum tamen nota. dignum
- 3 non omitto, † quòd licet quodlibet indicium duobus testibus probari debeat ad hoc vt indicium sit sufficiens ad torturam, attamen vbi plura essent indicia, & probarentur testibus singularibus, ex illis resultarent plures præsumptiones quæ ad torturam sufficerent, vt voluit Fulgos. in d. l. fi. C. fami. hercif. quem sequitur Socin. consi. liij. in ij. vol. Franc. Brun. in tract. de indic. & tortura colum. ij. Et Grammat. consil. xxx. in causa mota. col. ij. nu. 10.

S V M M A R I V M.

- 1 Index an procedere debeat ad torturam contra imputatum de crimine sine indicij solenniter receptis?
- 2 Quid dicendum in crimine læsæ maiestatis?
- 3 Indices male faciunt, qui imputatum de crimine læsæ maiestatis statim sine indicij torquent.
- 4 Index qui à lege vel ab homine habet quodcunque arbitrium, si ne legitimis indicij reum ad torturam ponere non potest.
- 5 Reus imputatus de delicto exculpatus ab offenso, etiam si contra eum essent legitima indicia torqueri non potest.

Q V A E S T I O X X V I.

- 1 I G E S I M O S E X T O quæro: iure cautum est quod iudex accedere non debeat ad torturam contra imputatum de crimine sine indicij solenniter receptis, de quo habetur in l. j. in prin. ff. de quæstio. & in l. j. C. eod. tit. & habetur per Martil. D. meum in d. l. j. ff. de quæstio. in ij. col. & per eundem in singulari. cxvij. incipiente, ad torturam. & per Angel. in tract. malefi. in verbo fama publica. in versicul. quæro an vnum indicium. & est tex. in c. cum in contemplatione. extra de regu. iur. † An idem sit in crimine læsæ maiestatis? & videtur dicendum quòd non: sed quòd ad torturam procedi possit etiam quòd

quòd indicia non præcedant, per doctrinam Bald. in l. quicunque. C. de ser. fugit. in fin. vbi dixit, quòd in tractatibus qui secrete fiunt propter difficultatem probationum incipiendum esset à tortura: cum sint etiam alij casus, qui tantum non continent facinus, in quibus à tortura incipi potest sine iudiciis, vt not. per glos. xij. q. ij. c. quæstio. Contrarium autem dicendum est, quòd immo in crimine læsæ maiestatis ad torturam procedi non potest legitimis non præcedentibus iudiciis. text. est in l. si quis. & ibi Cyn. Bal. & Salyc. C. ad leg. iul. maiest. & Angel. in tract. de malef. in verb. *che hai tradito la tua patria*. in princ. & ibi August. de Arim. in addi. j. hanc opinionem tenuit etiam Barbat. in consil. penul. & Angel. in d. l. si quis. & facit text. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiest. & ibi Alberic. qui dixit, † quòd iudices non debent in hoc crimine statim reum cadere, sed veritatem inquirere dicens, hoc esse contra multos Rectores & iudices, qui, statim quòd quis inculpatur quòd aliquid fecerit vel tractauerit contra principem, ponunt eum ad torturam & asperrime torquent: nam contra iura procedunt, vt probatur in d. l. famosi. idem dixit idem Alber. in rubr. ff. ad leg. iul. maiest. vbi dixit, quòd in isto crimine & aliis non est procedendum ad torturam sine legitimis iudiciis. Eandem opinionem tenuit Dominus Hippolytus. D. meus, in d. l. de minore. in princ. col. ij. in fin. vers. secundo etiam aduertat. ff. de quæstio. & in l. j. in prin. in ij. col. in versu. secundo debent præcedere. cod. ritu. & idem in singulari suo. cxvij. incipiente, ad torturam, supra allegato. idem tenuit Math. de Afflict. in c. j. in §. & bona committentium. col. iij. vers. vigesimum tertium speciale. in tit. quæ sint regal. in vsibus feudor. Et prædicta conclusio adeo vera est, † quòd etiam si iudex à lege vel ab homine haberet quodcunque arbitrium etiam tunc non posset ponere reum ad torturam legitimis non præcedentibus iudiciis. ita voluit Ias. qui plura allegat ad hoc, in l. milites. C. de test. mil. & sequitur præal. D. meus in d. l. j. col. ij. præalleg. vers. secundo debent præcedere. idem voluit Ant. Capit. in suis Decis. Neapol. decis. cxxvj. num. 4. allegat Alex. in l. filius familias. in v. apostilla: ad Bar. & Paul. de Leazar. in capit. grauis. de deposit. Vnum non omitto, † quòd si offensus exculpauerit imputatum de delicto, etiam si contra eum essent legitima indicia, non posset contra eum procedi ad torturam. ita singul. dixit Bald. in l. j. col. penult. C. commun. de legat.

- 1 Doctor & miles regulariter torqueri non possunt.
- 2 Quid dicendum in crimine læsæ maiestatis?
- 3 Princeps mandans constitutum in dignitate in crimine læsæ maiestatis torqueri sine indicijs, male facit.
- 4 Rex dicitur à regendo secundum iustitiam.
- 5 Tortus de mandato regis sine indicijs, si sit nobilis, etiam confessus; confessio sua ei non noceret.
- 6 Iudex torquens aliquem de Antianis siue prioribus ciuitatis quo casu capite puniatur?

QVÆSTIO XXVII.

- I**GESIMO SEPTIMO quæro: iure cautum est, quòd doctor & miles torqueri non possint. l. omnes iudices. C. de decur. lib. x. l. milites. C. de quæst. & not. in l. diuus & in l. iij. §. j. ff. de quæstio. Quid dicendum in crim. læsæ maiestatis? Dicas, † quòd ipsi, & alij alias priuilegiati ne torqueantur. torqueri possunt, priuilegio non obstante, & hoc propter humilissimi criminis atrocitatem. text. est in l. nullus. C. ad leg. iul. maiest. & in l. si quenuquam. C. de epis. & cleric. l. decuriones. C. de quæst. & habetur per lo. Igneum. in sua disput. an Rex Franciæ recog. imper. nu. 114. & Abb. in c. cum in contemplatione. col. ij. in versic. quinto quæro. de reg. iur. † Hanc tamen conclusionem, quòd miles & doctor in crimine læsæ maiestatis torqueri possint intellige sano modo, videlicet, si contra tales personas indicia extarent & non aliter. ita voluit Andr. de Iser. in consti. regni in tit. de pugn. sublat. lib. ij. nu. 27. vbi dixit, quòd si princeps sine indicijs mandaret torqueri constitutum in dignitate pro crimine læsæ maiestatis de potestate absoluta & sine iusta causa male faceret, quia suam excederet potestatem.
- 4 Nam † Rex dicitur à regendo, secundum iustitiam. xxv. q. v. c. Regum. & idem dixit Math. de Afflict. in ead. consti. regni. lib. ij. nu. 27. vbi subdit, † quòd si Rex mandaret Nobilem torqueri sine indicijs, & ille sic tortus confessus fuisset, quòd talis confessio ei non noceret, per text. in l. diuus. §. ex quibus. ff. de quæstio. & hoc dicas procedere etiam si perseveraret in confessione: nam talis perseverantia ei non nocet. ita notan. dixit Bonifa. in tract. suo de malef. in titu. de quibus caus. quis poss. torq. in versic. Dico quòd ante. colum. fin. in fi. alleg. text. in d. l. diuus.

diuus. §. ex quibus. ff. de quæstio. & de hoc dixi latius supra. q. j. versic. Et prædicta procedunt. & in versic. Secundo Amplia. cum sequent. sub hac eadem rubric. vbi plene scripsi circa confessionem rei factam in tormentis non præcedentibus indiciis. Vnum tamen non omitto, † quòd iudex torquens aliquem de Antianis siue Prioribus Ciuitatis, præterquam in crimine læsæ maiesta. vel prodicionis Populi, capite punitur. ita dixit lo. de Anan. in c. j. col. ij. in versic. vlt. quia hic. de cleric. percussor. vbi allegat Ange. in l. Decuriones. C. de quæstio. qui dixit, quòd iudex qui torquet non torquendum capite punitur.

SUMMARIUM.

- 1 Clerici an in crimine læsæ maiestatis torqueri possint?
- 2 Clerici in sacris ordinibus constituti, si sint infames, an torqueri possint?
- 3 Clerici & etiam presbyteri si sint suspecti an torqueri possint?
- 4 In crimine læsæ maiestatis in quibus casibus laici torquentur, an torqueantur clerici?
- 5 Tortura in clerico moderata esse debet.
- 6 Clericus regulariter torqueri non potest per laicum.
- 7 In crimine læsæ maiestatis torquetur non solum reus, sed etiam accusator & testis, & quicumque nobilis, & in magna dignitate constitutus.
- 8 In crimine simonia milites & alij privilegiati quando non possint torqueri?

QVAESTIO XXVIII.

IGESIMO OCTAVO quero, quid sit dicendum de clerico: An in crimine læsæ maiestatis torqueri poterit. text. in l. presbyteri. la. j. C. de episc. & cleric. dicit, presbyteros torquendos non esse testimonium dicentes ita tamen vt falsa non simulent, in ceteris vero dicit seruandum ius commune. Abb. vero in c. j. de deposit. col. ij. in princ. in versic. Nota vltterius. per illum tex. dixit, quòd clericus etiam in causa civili habente delictum annexum torqueri poterit. sed Cardinal. Zabarel. in c. cum in contemplatione. col. iij. in fin. & col. iij. in princ. extra de regu. iur. dixit, clericos non constitutos in

- sacris militibus æquiparari, & sicuti milites torqueri regulari-
 2 ter non possunt ita erit in clerico. Dicas tamen, † quòd clerici
 in sacris ordinibus constituti, nisi sint infames, torqueri non
 possunt, secundum doct. in c. grauis. de deposit. itaque text. in d.
 l. presbyteri. intelligitur de presbytero non infami, secundum
 Cardinal. in d. c. cum in contemplatione. col. iij. prope finem.
 nam talis torqueri non potest etiam si testificando vacillaret,
 vt dixit Bald. in d. l. presbyteri. Et licet aliqui distinguant inter
 clericos in sacris constitutos, & alios non constitutos in sacris,
 3 Attamen tamen commun. opinio est, quòd clerici & etiam presbyte-
 ri si sunt suspecti possunt ex causa torqueri, vt voluit Abb. in d.
 c. cum in contemplatione. col. ij. versicu. Communis conclusio.
 extra de reg. iur. vbi dixit, quòd Abbas antiquus in c. j. extra de
 deposit. dixit not. verbum, videlicet, quòd non reperitur cleri-
 cos esse torquendos nisi sint infames. & hoc dictum comuni-
 ter approbati testatur Cardin. in d. c. j. col. j. in v. not. de deposi-
 ti. vbi dixit, quòd hoc non probatur per text. in d. cap. j. quia licet
 Papa ibi dixerit, quòd audiuit, non propterea probatur quòd
 ille clericus esset infamis. & ista ratione motus Abb. in d. cap. j.
 dixit, dubitare de dicta doctrina Abbatis antiqui, quæ vt dixit
 Cardin. Zabarel. loco supra allegato commun. tenetur à doct.
 contra d. doctrinam Abbatis antiqui tenuit etiam Alciat. in c.
 perniciosam. num. 43. 44. & 45. de offic. ordinar. opinionem ta-
 men dicti Abbatis antiqui sequitur Paul. de Liazar. ibidem &
 Andræ. Barbat. in capit. si constiterit. in iij. colum. de accusat. &
 D. Hippoly. Dominus meus in l. dictum. colum. ij. versic. Item
 etiam clerici. ff. de quæst. & in singulari suo. lv. incipiente, ad-
 uertas. vbi dicit hoc praticasse in ciuitate Cumarum & obti-
 nuisse, quòd quidam pauper presbyter non torqueretur: quia
 non erat diffamatus. & prædictam doctrinam Abbatis antiqui
 sequitur etiam Felyn. in capit. veniens. el ij. de testib. & in cap.
 vniuersitatis. de sentent. excommuni. & in capit. cum oporteat.
 colum. penulti. de accusat. & Bonus de Curtilo, in tracta. suo de
 Nobilit. in v. parte colum. ij. numero 7. & Cardinal. in d. capit.
 cum in contemplatione. colum. iij. circa medium. extra de reg-
 ul. iur. & Nicol. Boer. in prima parte suarum Decision. Decis.
 4 ccccxvj. numero 6. † Idem erit in crimine læsæ maiestatis, vt
 voluit Cardinal. in dicto capit. cum in contemplatione. colum.
 iij. circa princip. & Præposit. in capitulo. presbyteri. el j. in ver-
 sic. in eadem glos. vj. q. j. vbi dixit, quòd in quibus casibus laici
 torquen

torquentur ad inueniendam veritatem torquentur & ipsi clerici si oportet, vt puta, si essent infames vel criminosi, & alias tales qui non reciperentur ad testimonium. & Egid. Bellem. in d. c. presbyteri. in fine idē tenuit. facit tex. in c. nullus. vj. q. j. vbi habetur, quod in crimine læsæ maiestatis nemo cuiusunque dignitatis priuilegio excusatur à tormentis. secus tamen in aliis criminibus. ad idem text. in l. nullus. C. ad leg. lul. maiest. idem tenuit Nicol. Boer. in tract. de seditios. in vij. præsupposito. parum post princ. sub nu. 2. † Tortura tamen in clerico debet esse moderata, ne potius in pœnam transeat, quàm in indagationem veritatis, vt dixit Abb. in c. vniuersitatis. de sentent. excommu. Præposit. in c. illi qui. col. ij. nume. 7. v. q. v. ad idem Card. in c. cum in contemplatione. col. iij. extra de regul. iur. † Scias tamen, quod clericus regulariter torqueri non potest per laicum. gl. in c. illi. ibi per clericos v. q. v. ad idem glo. in c. presbyteri. ead. causa. & q. & gl. in c. in summa. xlv. distinct. & gloss. xxij. q. v. in verb. episcopis. Abb. in c. vt fame. de sentent. excommu. de quo vide per Præposit. in d. cap. illi qui col. ij. in vers. in ea gl. ibi v. q. v. † Quinimo in hoc crimine propter eius atrocitatem torquetur non solum reus sed etiam accusator, & testis, & quicumque sit quantumcunque sit nobilis, & in magna dignitate constitutus, nec aliquis auditur volens opponere exceptionem, quod torqueri nō debeat. secus tamen est in simonia, in quo crimine quandoque reus torquetur, quandoque testis, sed tantum vilis, vt puta seruus vel infamis & huiusmodi personæ. Præterea † in crimine simoniæ milites, decuriones, & alij priuilegiati possunt exceptionem sui priuilegij opponere quando mandantur torqueri sine licentia & consensu principis. Ita notanter dixit Io. de Turre Cremat. in c. si quis. §. porro, in fin. vj. q. j. probatur eius dictum per c. nullus. eadem causa & q. Et quod accusator torqueatur in crimine læsæ maiestatis tenuit etiam Præposit. in d. c. illi qui. in j. col. versic. oppono quod accusator. v. q. v. vbi dixit, quod accusator torqueri nō debet, nisi in crimine læsæ maiestatis, quod etiam voluit ibidem Egidius Bellem. col. j. in princ.

S V M M A R I V M.

- 1 *Crimen læsæ maiestatis an presumptionibus probari possit?*
- 2 *Probatio per coniecturas admittitur in his quæ sunt difficilis proba*

probationis.

- 3 Crimen læsæ maiestatis cum sit enormissimum evidentiore præsumptiones requirit.
- 4 Iudex temperare debet suam sententiam quando aliquem condemnat præsumptionibus & indiis.

QVÆSTIO. XXIX.

- 1 VIGESIMONONO quæro: an crimen læsæ maiestatis præsumptionibus probari possit? Dicendum videtur quòd sic: Nam videmus cætera crimina præsumptionibus & indiis probari ac iudicari posse. l. fi. C. de probatio. circa fi. † in his enim quæ sunt difficilis probationis probatio per coniecturas admittitur, secundum Bart. in l. si quis ex argentariis. §. penult. ff. de edend. & in l. si quando. C. vnde vi. & Ant. de Butr. in c. veniens. el j. col. fin. de testi. & de hoc latè scribit D. Hipp. Marfil. præceptor meus in consi. v. col. fin. nume. 21. in j. volu. & consil. xxvii. nu. 10. & consil. xliiij. nu. 8. & consil. lxj. nu. 26. eod. volu. & in consil. cxv. nu. 10. & consil. cxxvij. nu. 35. in ij. volu. † verum, cum crimen læsæ maiestatis sit crimen enormissimum & gravissimum, maiores & evidentiore in eo præsumptiones ac aperta indicia requiri dixerim. facit tex. in c. literas. iuncta gl. ibi de presumptio. & quod dicunt Doctor. maxime Abb. ibi in versi. nota quod suspicio. col. ij. vbi dixit, notandum esse ex illo textu, quod quanto crimen est gravius, tanto præsumptiones esse debent vehementiores. vbi enim maius est periculum, ibi cautius agendum est. c. vbi periculum. de election. in vj. & facit optime text. in l. famosi. ibi hoc tamen crimen, à iudicibus. ff.
- 4 ad leg. sul. maiestat. † Sciendum tamen est, quòd quando quis præsumptionibus & indiis condemnatur iudex temperare debet suam sententiam, & non debet condemnare reum ordinaria pœna delicti per not. per Innoc. in c. quia non verisimile. de presumptio. de quo late scribit Aug. de Arim. in tract. Ang. de malefic. in verb. quòd fama publ. præcedente, in addit. sua quæ incipit, tu autem in hac materia in versi. adde tamen quod ex præsumptione. & habetur per prædictum D. meum in consi. vij. col. vij. nu. 36. in j. volu. & per Thom. Grammat. voto xxj. nume. 8. 9. & 10. ad idem Bal. in l. non est verisimile. quod met. causa. & Alexan. in consi. cxv. in iij. volu. Abb. in cap. auditis. de præscript. & idem Abb. & Anto. de Butr. in c. quanto. de præsum

sumptioni. & Petr. de Anch. in c. semel malus. de regul. iur. & Ia. in l. seruum fugituum. col. iij. C. de seruis fugiti. Bal. in l. ij. C. de his quæ pœn. nomine. & Grammat. consil. xij. col. penult. nu. 37.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusatus in crimine læsæ maiestatis accusatore non probante an absolui debeat? & nu. 2
- 3 Et quid sit in crimine falsi.

Q V A E S T I O X X X.

TRIGESIMO quæro: si accusator in crimine læsæ maiestatis non probauerit, an reus absolui debeat? Et dicendum videtur quod sic: quia regulariter accusatore nō probante reus absoluitur. l. qui accusare. C. de edend. l. j. ff. ad Turpil. quinimo id etiam dicimus in causa ciuili, quod actore nō probante reus absoluitur. l. ij. C. de probatio. l. fin. C. de rei vendic. c. cum ecclesia sutrina. de caus. posses. & propriet. c. j. vt ecclesia. benefi. sine diminu. confer. imo scriptum est in iure, quod actore non probante reus & si nullam facit defensionem, quam tamen facere non cogitur, absoluendus est. l. frustra. & l. actor. C. de probatio. c. accusator. vj. q. v. † prædictis tamen non obstantibus, quæ regulariter procedunt, in crimine læsæ maiestatis secus est: quia & si accusator in probando deficiat, accusatus tamen suam Innocentiam probare tenetur, & indicia contra se existentia, aut probationibus aut per torturam purgare. l. si quis. C. ad leg. Iul. maiesta. † idem est in crimine falsi. l. vbi autem. C. de falsi. & ita dixit Io. Igneus in sua copiosa disputatione an Rex Fran. Imperat. recogn. nu. 121.

De pœnis committentium crimen læsæ maiestatis.

S V M M A R I V M.

- 1 Rei criminis læsæ maiestatis apud veteres diuersimode puniebantur.
- 2 Conuicto reo maiestatis crimine olim quarta pars bonorum eius accusatori dabatur, residuo relicto eius liberis.
- 3 Lege duodecim tabularum pœna capitis tantum rei prædicti punie

puniebantur.

- 4 Iure longobardorum reus criminis læsæ maiestatis periculum vite incurrebat, & eius bona fisco applicabantur.
- 5 Diuus Senerus statuit quod bona rei criminis læsæ maiestatis liberis damnati conseruarentur.
- 6 Honorius, & Archadius Imperatores reos criminis læsæ maiestatis capite puniri, & eorum bona fisco applicari statuere.
- 7 Apud dominos Venetos rei delicti criminis suspendio necantur.
- 8 Laquei pœna Ignominiosissima, vilissima, atque fœdissima habetur.
- 9 Cur introducta sit per dominos Venetos pœna laquei contra reos criminis læsæ maiestatis?
- 10 Iudex eademer eius qui suspensus est, non permittet in ligno manere, sed quod ea die sepeliatur.
- 11 Antiquitus apud Venetos homicida suspendebantur, Michaelis Mauroceni Ducis Venetorum tempore lege cautum fuit, quod homicida securi percuterentur.
- 12 Nobiles regulariter suspendi non debent.
- 13 In crimine adulterij aliter punitur Ignobilis, quàm Nobilis, & nume. 14.
- 15 In crimine læsæ maiestatis Nobilis sicut Ignobilis torquetur.
Nobilitas sepe auget delictum.
- 16 Nobilis si sit proditor altioribus furcis suspendi debet quod in Gallia seruatur.
- 17 Florentini Archiepiscopum Ecclesie Pisane pro crimine læsæ maiestatis suspenderunt.
- 18 In Gallia Transalpina rei criminis læsæ maiestatis quatuor alligati equis dilaniantur.

Q V A E S T I O I.

- I **R**E I criminis læsæ maiestatis diuersimode apud veteres puniri compertum est. Nam apud Macedones seuissima pœna afficiebantur. Non solum enim in ipsos Nocentes pœna statuta erat, sed illorum parentes, & propinqui omnes cū ipsis reis occidebantur. quod Alex. Magno nimis durum visum fuit, & ideo hanc pœnæ duritiem mitigando, ad nocentes tantum illam reuocauit, ut testatur Quintus Curtius libr. viij. quod refert Ioan. Ferrarius in suis annotationibus in libris instit. in titu.

titu. de hæred. quæ ab intest. defer. in verb. perduelles. in vers.
 Maiestatis apud. † Demum conuictō Maiestatis reo quarta 2
 pars bonorum eius accusatori dabatur, residuo bonorum liberis
 concessio, vt Author est Cornel. facit lib. iij. Silio inquit cō-
 demnato Marcus Lepidus quartam accusatoribus secundum
 necessitudinem legis, cætera liberis cōcessit. quod refert And.
 Alciat. elegans doctor in l. indicasse reum. ff. de verb. signific.
 † Lege autem duodecim tabularum rei huiusmodi criminis 3
 tantum capitis pœna puniri statutum fuit, vt habetur in l. lex
 Duodecim tabularum. ff. ad leg. Iul. maiest. vbi Martianus iu-
 risconsultus dixit, quod is, qui hostes concitauerit, quive opem
 hosti tradiderit, lege duodecim tabularum capite punitur.
 Postmodum iure † Longobardorum cautum erat, quod qui 4
 contra regis vitam cogitauerit aut consilium dederit vitæ pe-
 riculum incurreret, & eius bona fisco applicarentur, vt habe-
 tur in j. libr. dictarum legum sub rubr. de malefic. & publicis
 crimi. cap. j. † Diuus vero seuerus statuit rei criminis læsæ ma- 5
 iestatis bona liberis damnati conseruari, sed illis non existen-
 tibus fisco vendicari decreuit, vt habetur in l. eorum. ff. ad leg.
 Iul. maiest. Postremo † vero Honorius & Archadius Impera- 6
 tores statuerunt reo criminis læsæ maiestatis non solum ca-
 pite puniri, sed eorum bona omnia fisco addici, vt habetur in
 Lquisquis. C. ad leg. Iul. maiesta. & hoc iure communiter vti-
 mur. de aliis vero pœnis contentis in d. l. alibi. infra dicemus.

† Apud vero dominos Venetos rei criminis læsæ maiesta- 7
 tis suspensio necantur. quod rectè factum arbitror: Nam cum
 tale crimen omnium nefandissimum sit, Ita fœdissima pœna
 eos puniri conuenit qui huiusmodi crimen commiserunt. Si-
 quidem † laquei pœna ignominiosissima, vilissima, atque fœ- 8
 dissima habetur, vt per Bald. in rubri. extra de offic. delegat.
 in penult. colum. versicul. contra notorium. & in l. omnes. vbi
 etiam Ioan. de Plate. C. de delator. lib. x. & Angel. in auth.
 sed nouo iure. ante finem. C. de seruis fugit. & per Andr. Ti-
 raquel. Regium Consiliarium in tractat. suo de nobilit. capit.
 xx. numero 106. vbi alleg. illud Euripidis in Hælena, tur-
 pes quidem laquei sublimes. & ibidem multa circa hoc fœ-
 dissimum mortis genus, quod etiam apud antiquos in vsu
 fuit, congerit. † Nec ab re huiusmodi mortis genere in reos 9
 criminis læsæ maiestatis vtuntur Domini Veneti. siquidem
 & Iudas

- & Iudas Scariot vnus ex duodecim discipulis Iesu Christi Saluatoris nostri, cum in eius maiestatem prodicionis crimen commississet, eundem Phariseis tradendo se foedissima morte ex crimine prædicto dignum iudicans laqueo suspendit. de quo Augustinus contra Petilianum sic scribit, laqueo traditor perit: laqueum talibus dereliquit. quod transumptiue habetur in c. tu dixisti xxij. q. v. & Nicolaus de Lyra super primo cap. Actuum Apostolorum de prædicto Iuda Scariot loquens scribit, quod dignam sibi traditor poenam inuenit: dum guttur, quo vox prodicionis exierat, laqueo necauit, & dignum etiam locum interitus quaesuit: vt qui Angelorum & hominum dominum prodierat, coelo, & terræ perosus, quasi aëris spiritibus sociandus, iuxta exemplum Achitophel & Absolon in medio aëris perirent, digno etiam exitu & mors ipsa successit: vt viscera eius, quæ prodicionem conceperant, rupta caderent, & in
- 10 auras euoluerentur. vnde scias, quod † iudex cadauer eius, qui Iob delictum suspensus fuit, non permittet in ligno permanere. Sed eo die sepeliatur, vt habetur Deutero. cap. xxj. in fine.
- 11 † Quinimo antiquitus apud eosdem Dominos Venetos homicidæ etiam suspendebantur: verum postmodum sub Michaeli Mauroceno inclito eorum Duce. lxx. lex lata fuit, vt de cætero homicidæ securi percuterentur, vt est legere apud Petrum Marcellum in suo libello de vitis princ. Venetorum, in vita d. Michaelis Ducis. Et licet † regulariter nobiles tali mortis genere affici non debeant: cum nobilitati deferatur in poenis infligendis. c. fin. vbi per glo. & doct. extra de pen. & facit tex. in c. qui contra ecclesiæ pacem. xxiiij. q. j. & in cap. contumaces. 50. distinct. not. Alberic. in l. presbyteri. C. de episcop. & cler. facit quod not. Bart. in l. si quis viduam. ff. de quaestio. post glof. ibi,
- 13 vbi Bart. dixit, † quod in crimine adulterij aliter punitur ignobilis, aliter nobilis. Ignobilis enim decapitatur. l. quantus. C. de adulter. Nobilis † verò deportatur, vt in dicta l. quantus. & dixit Barto. in l. desertorem. in §. poena militum. vbi glof. ff. de re mili. quod ex delicto, ex quo plebeius suspendi debet, miles seu nobilis non suspendetur, sed decapitabitur: quod dicit in Italia seruari, sed non in Francia. de quo latè scribit Bonus de Curtillo in tracta. suo de nobilit. colum. j. & post eum ad saturationem Andree Tiraquell. in præalleg. tracta. suo de nobilita.
- 15 cap. xx. nume. 106. † Attamen in crimine læsæ maiestatis nobilitatis priuilegia cessant: quia in eo nobilis sicut ignobilis

torquetur. l. si quis alicui. C. ad leg. iul. maiest. Quinimo dicas, quod nobilitas sæpe auget delictum. l. omne delictum. §. Augetur. ff. de re milita. cap. nullus itaque. vbi bona glos. quæst. prima. cap. vlti. xxx. quæst. j. glos. in cap. inter corporalia versic. sane quoniam. de transla. episcopi. vbi glos. allegat illud Iuuenalis satira. ij. tacito tamen authore: omne animi vitium tanto conspectius in se crimen habet, quanto, qui peccat maior habetur. & plura circa hoc adducit Tiraquellus, loco præallegato. cap. xx. nume. 112. † Quinimo nobilis si sit proditor non modo 16 pœna ignobilium, sed & grauiori puniendus erit, vt voluit Bal. in cap. cum quidam. de iure iuran. vbi dixit, quod nobilis incidens in crimen prodicionis altioribus furcis suspēdendus erit quod in Gallia seruari asserit. & ibidem refert & sequitur Felin. in versic. tertius est. & in versicu. quod autem. dictum est. & idem Felin. in capit. pastoralis. columna prima. versic. secundo fallit. de offic. delegat. & reassumit idem Tiraquellus loco præallegato. † Et isto mortis genere vsi sunt domini Florentini 17 anno salutis, quadringentesimo septuagesimo octauo. supra mille in eos, qui eorum ciuitatis statum turbare tentarunt. inter quos, cum esset Franc. Saluiatus Pisanæ ecclesiæ Archiepiscopus, qui per fraudem Palatium occupare inuentus, eundem ad ipsius Palatii fenestras suspenderunt. Illique Iacobum Patium equestri dignitate magnisque opibus insignem qui in coniuratorum numero esse inuentus fuerat, ad eiusdem Palatii. fenestras suspensum addiderunt, vt scribit Bapt. Fulgos. in libro suo. de dict. factisque memorabilibus. libro vj. sub rubr. de seuerit. Exemplo xxvij. † In Gallia autem Transalpina rei criminis, 18 læsæ maiestatis, (vt mihi retulit Ioan. Corasius Tholosæ, vir sane de nostra legali scientia optime meritus, nunc Ferrariæ legens,) conuicti seu confessi quatuor alligati equis viui dilaniantur.

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

DE CRIM. LAES. MAIEST. 273

- 1 Bona rei criminis læsæ extra territorium condemnantis existētia, an veniant in confiscatione bonorum.
- 2 Bona damnati cum confiscatione bonorum an. fisco illius loci in quo sita sunt applicentur.
- 3 Si condemnatus haberet mercantias, pecunias, & alia mobilia, extra territorium illa pertinent ad fiscum condemnantis.

I

SECUNDO quæro : in proxima præcedenti quæstione vidimus qualiter damnato reo maiestatis omnia eius bona fisco applicantur, per text. in l.quisquis. C. ad leg. iul. maiest. an. et bona alibi sita extra territorium condemnantis ad ipsum condemnatum spectantia veniant in dicta confiscatione? Bartol. post Guil. de Cuno, in l. cunctos populos, colum. penult. & vlti. C. de summa trinit. & fid. Cathol. in ista quæstione, sic distinguit : quod aut iurisdictiones sunt separatæ sed fiscalis Bursa in effectu est una in utroque loco, videlicet in loco condemnationis, & in loco ubi bona sita sunt : aut sunt separatæ iurisdictiones & separatæ burse fiscales. Primo casu dicit, quod si publicatio fit de iure communi, bona utriusque loci veniunt in confiscatione, allegat text. in l. si quando. C. de bon. vacant, dicit tamen quod fiet executio per officialem illius loci ubi bona sita sunt, & hoc procedit ubi tam locus condemnationis, quam locus situationis bonorum sunt sub eodem domino. Aut talis publicatio bonorum fit non ex forma iuris communis, sed ex forma statutorum, & specialium constitutionum illius loci in quo fit condemnatio, & tunc subdistinguit : quod aut illæ leges speciales sunt in utroque loco, videlicet in loco condemnationis & in loco situationis bonorum, & tunc omnia bona quæ sunt sub eodem domino veniunt in confiscatione bonorum, Aut dictæ leges speciales non se extendunt in utroque dictorum locorum, & tunc dicit Bar. quod talis honorum publicatio non extendit se extra locum, in quo se extendunt speciales leges loci condemnationis : per text. in l. extra territorium. ff. de iurisd. omn. iud. cap. ut animarum. de constitutio. in vi. cum aliis per eum allegatis.

Secundo vero casu quando distinctæ sunt iurisdictiones : & distinctæ burse fiscales : aut publicatio bonorum non fit de iure communi, & eo casu dicit Bartol. quod non extenditur ad bona alibi sita per iura prædicta. Aut fit iure communi, & tunc etiam ad bona alibi sita extenditur. Et isto casu dicit, quod qualibet ciuitas habebit bona sita in eius territorio. Hanc distinctionem facit etiam Signorol. de Homodeis, in repetitione sua. l. cunctos populos. columna fin. versic. mihi autem videtur, quam recitat, tacito Bartolo, veluti suam. de quo miratus sum. Nullus etiam in suo tracta. Bannit. in prima parte secundi

cundi temporis. quæst. xiiij. hanc quæstionem latissime examinat, & aliorum, qui de ea scripserunt, opiniones recitat, recitata prædicta distinctione Bartol. quam approbat in omnibus suis membris, præterquam in ultim. in quo Bart. concludit, omnia bona publicari, sed quòd vnaquæque ciuitas habeat bona in suo territorio sita. Hoc enim dicit per omnia verum sibi non videri, vt scilicet alia ciuitas in cuius territorio sunt bona damnati ea habeat vigore dictæ condemnationis: cum hoc condemnationis forma non patiatur, in qua dici solet, & omnia eius bona fisco nostro applicamus. Sed dicit quòd illa ciuitas, in qua bona condemnati sunt, habebit illa tanquam vacantia, per text. in l. cum vnus. §. penult. ff. de bon. author. iudic. possiden. quia condemnatus est effectus seruus poenæ. l. qui ultimo. ff. de poen. & heredem non habet. quod maxime procedit quando quis esset damnatus pro crimine læsæ maiestatis, argumen. text. in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiesta. Et, † quòd bona damnati cum confiscatione bonorum existentia extra territorium condemnantis fisco illius loci in quo sita sunt applicentur, tenuit etiam Matthæ. Afflict. in capit. j. §. denique, in titu. quæ fuit prima causa benefic. amittend. circa finem. numero 35. Istud † tamen sanè intelligas in bonis stabilibus: nam si condemnatus haberet mercantias, pecunias, & alia bona mobilia in alterius territorio, illa spectant fisco illius ciuitatis quæ condemnauit. & est ratio: quia bona mobilia concernunt personam condemnati, vt voluit Bald. in l. mercatores. C. de comer. & mercat. Oldrad. in consil. xviij. circa princip. Alexand. consil. xviij. in fin. in primo volumi. vide etiam circa prædicta Angelum in tract. de malefic. & ibi Augustin. in additio. in verbo, & eius bona publicamus. & Alberic. in tracta. statutorum. in prima parte, quæstione lvj.

S V M M A R I V M.

- 1 Bona alienari prohibita an veniant in confiscatione bonorum?
- 2 Quid dicendum quando alienatio est prohibita à testatore in favorem eius qui alienare prohibetur.
- 3 Vtus fructus bonorum alienari prohibitorum, an veniat in fiscum vivente reo.
- 4 Vtus fructus alienari non potest.

QV AESTIO III.

- T**ERTIO quæro: quid dicendum de Bonis alienari prohibitis. An veniant in confiscatione bonorum? breuiter dicendum est quod non, facit text. & ibi Bartol. in l. Imperator. ff. de fideicom. libertat. ad idem text. in l. iura libertorum. ff. de iure patron. idem voluit Ioan. Andræ. in addit. Specul. in titu. de feud. & Alexand. in consil. xxij. opportune consideratis, in j. volum. & in consil. lxxxix. in iij. volum. Mart. de Laud. in tract. suo, de fisco, quæst. cclxiiij. Et, quod in confiscatione bonorum non veniant bona per testatorem alienari prohibita, est casus in authent. bona damnatorum. C. de bon. præscript. & habetur per Deci. in consil. cccclxij. in causa in qua molestatur. col. v. nu. 27. Bart. in d. l. Imperator. Ludouic. Roma. in l. si constante. §. fin. ff. sol. matri. quem sequitur etiam Angel. in tract. malefic. in verb. & eius bona publicamus. in versic. Et nota quod facta. & idem Ludouic. in l. si finita. in §. si de vestigalibus. ff. de dampn. infect.
- Hoc** tamen procedere dicas quando prohibita est alienatio in alterius fauorem, quàm eius, qui alienare prohibetur à testatore, vt not. Bart. in l. si quis in tantam. circa medium. C. vnde vi. faciunt etiam not. per Bart. & Salicet. in l. j. C. de bon. libert. ad idem Marian. Socin. Iunior. in consil. clviij. Abunde. colum. xj. nume. 36. in ij. volum. vbi dixit, quod bonorum confiscatio fideicommissio non nocet, iuxta not. per Bart. in d. l. Imperator. ff. ad fideicom. liberta. & per moder. repentes in l. filius familias. §. diui. ff. de legat. j. & per D. August. Beroum præceptorem & promotorem meum in suis quæstionibus familiar. quæst. xlj.
- Sed** quæritur: t an saltim vsusfructus huiusmodi bonorum alienari prohibitorum vsufructuario, cuius bona publicata sunt, naturaliter viuente veniat in d. confiscatione. circa hoc Bal. & Salicet. in l. j. C. de bon. quæ liber. Tenuerunt quod non. per
- text.** in l. corruptionem. in fin. de vsufruct. t vsufructus enim alienari non potest l. vsufructus. ff. de iure doti. §. finitur. in sti. de vsuf. hoc idem tenuit Alex. in consil. lxxxvij. opportune consideratis. in iij. volum. & Matth. de Afflict. in tit. de capit. Corrad. in §. præterea. col. j. nu. 5. in vñbus feudorum. Cōtrariam autem partem, quod imo vsusfructus bonorum prohibitorum alienari, durante vita naturali ipsius condemnari in fiscum veniat, tenuit Ioan. Ant. Rubeus Alexand. in consil. cliij. Decreueram in

hac causa versic. circa illud. nume. 2. pro cuius opinione adduco ea, quæ voluit Matth. de Afflict. in tit. quæ sint regal. in §. & bona committentium col. j. nume. 5. vbi dixit, quod licet in confiscatione bonorum feudum non veniat, quod tamen fiscus feudum tenebit durante vita ipsius condemnati, illo vero mortuo feudum ad illius Agnatos ad quos spectaret mortuo condemnato deuoluitur. adducit ad hoc Andræ. de Iser. in cap. j. §. præterea. in tit. quæ fuit prima causa benefi. amit. & in §. denique. eod. titu. idem voluit Paul. de Castr. in l. insulam. in princ. ff. solut. matri. Et pro ista opinione, quam puto veriore, faciunt quæ dicam infra, quæst. v. sub hac eadem rubr. vbi examinatur illa quæstio: vtrum feudum veniat in confiscatione bonorum, & vide in q. sequenti. In versic. concordando. & in q. vj. proxime sequenti. in versic. vnum tamen non omitam.

S V M M A R I V M.

1. *Ius patronatus an veniat in generali confiscatione bonorum rei criminis læsæ maiestatis.*
2. *Ius patronatus in translatione odiosa vniuersitatis non venit. Secus in voluntaria & favorabili.*
3. *Dominiū Venetum totius Christiane Reipublice speculum determinauit ius patronatus non venire in confiscatione bonorum in crimine læsæ maiestatis.*
4. *Concordia opinionum diuersarum in dicto articulo.*
5. *Ius patronatus damnati de crimine læsæ maiestatis, reditis perficium omnibus eius bonis, an transeat in emptorem dictorum bonorum.*
6. *Quid dicendum in iure patronatus consistente in aliquo castro vel villa ipsius condemnati venditis.*

Q V A E S T I O I I I I.

V A R T O. quæro: an ius patronatus veniat in generali confiscatione bonorum facta ob crimen læsæ maiestatis? In ista quæstione Doctores varij fuere. Nam Florian. in l. via. §. si fundus. ff. de ser. uit. rustico. prædior. Tenuit ius patronatus transire in fiscum facta generali bonorum confiscatione: Ea ratione, quia ius patronatus transit cum vniuersitate bonorum. idem sentit.

gloss.in c.filiis.xvj.q.vij.idem tenet Abb.& Ioan. Andræ.in c. nobis.de iure patron.idem Abb.in c.cum laici, & in c.quanto eod.tit.idem tenet etiam Cardinal.in d.c.quanto.dicens,quòd ita alias consuluit. idem sentit Paul. de Cittadin. in suo tract. de iure patron.parte ix.q.xx.vbi dixit, quòd quando delictum est adeo graue quod omnia bona delinquentis confiscantur, tunc iuspatronatus transit cum vniuersitate bonorum. Contrariam autem partem semper arbitratus sum veriore esse. pro qua sæpe allegaui & consului,quòd imò in generali bonorum confiscatione iuspatronatus non veniat.& hoc tenuit glo. in cap.satis peruersum,50.distinct.& gloss.in clemen.pastoralis.in verbo subiectæ.de re iudic.Bartol.in extrauag. ad reprimend.in verbo, rebellando. Cardiaal. in clemen. si plures de iure patr.Math.de Afflict.in c.vnico.5.ex eadem l. nume.9.in tit.de leg.Corrad.in vñbus feud.idem tenuit Ioan. Bertachi.in tract.suo de episcop.in iiij. parte.versic.Trigesimo quarto.69.allegat gloss.Butr.& doct.in d.clemen. pastoralis. de re iudic.idem tenuit Archid.in d.c.filiis.xvj. q.vij. Imol. in l. insulam.ff.solutio matri.hanc etiam opinionem sequitur Angel.in tract.malefactorum.in verbo,& eius bona publicamus.in vers.& nota quòd facta.nume.15.idem tenuit Præposit.in cap.j.col. 2 penul.x.distinct.vbi dixit, † quòd in translatione vniuersitatis odiosa, vtrputa in confiscatione bonorum iuspatronatus, non venit: secus autem in translatione voluntaria & fauorabili. idem tenuit Felin.in d.c.quanto. col.iiij. de iudic.& hanc quæstionem latissime examinat Rochus de Curt. in tract. de iure patron.in verbo ipse vel is.q.xxix. vbi recitat aliorum opiniones,tandem concludit,quòd opinio tenentium,quòd iuspatronatus non transeat in generali confiscatione bonorum, sit æquior. quam dicit tenuisse Andræam Pomum Rotæ auditorem in dict.cap.quanto.de iudic. idem tenuit Nellus,in tract. bannitorum.in j.parte secundi temporis. q.xxiiij.& Alberi.in tract.statut.parte iiij.q.xvj.& xvij.idem voluit collectar.in cap. in quibusdam.versic.sed nunquid patronus. extra de pœn. vbi dixit, quòd patronus Ecclesiæ condemnatus per iudicem secularem de crimine læsæ maiestatis iuspatronatus non amittit.idem voluit collect.in cap.fin.versic.quid si patronus.de iure patron. Et istam partem ego alias defendi & obtinui dum verteretur quæstio Venetiis: vtrum in generali confiscatione alias facta de bonis cuiusdam Enselmini, de Enselminis ciuis Paduæ

Paduæ olim rebellis Illustrissimi Domini Venetorum, qui erat patronus ecclesiæ sancti Antonij extra muros Tarvisij, iuspatronatus quod erat penes ipsum Enselminum simul cum eius bonis deuenisset in præfatum Illustrissimum Dominum. Et tenebam quod non, sed quod eo mortuo deuenerat in eius descendentes. quam quæstionem obtinui committi excellentissimis doctoribus tunc Paduæ legentibus decidendam, & sic consultum fuit contra Dominum, de quo vide consilia Clarissimorum doctorum D. Marian. Socin. Nepotis humero 51. requisitus à Magnific. in secundo volum. & D. Marc. Mantua consilio v. visis scripturis. † Secundum quorum consilia idem Illustrissimum Dominum totius Christianæ Reipublicæ, speculum determinauit. Et hanc opinionem, quod iuspatronatus non veniat in generali confiscatione bonorum, tenuit etiam Barthol. Capol. consilio lxx. Andra. de Isernin cap. licet. in titu. si de feud. fuerit controuers. inter Dominum & Agnat. Cardinal. in clementi. prima. de excess. prælat. & Petr. de Anchara. in cap. felicis. in x. nota. de poen. in vj. & ista opinio communis est, à qua in iudicando & consulendo non esset recedendum. Concordando tamen prædictas opiniones forte dicere possumus, † quod prima opinio tenentium, quod iuspatronatus confiscatis bonis omnibus delinquentis in fiscum transeat, procedat, donec viuit condemnatus, vt scilicet eo viuente fiscus habeat præsentare eueniente casu vacationis beneficij pattonalis, sicuti præsentare potuisset condemnatus ante condemnationem. faciunt ad hoc tex. in l. lex vestigali fundo. ff. de pignorib. & l. peto. §. prædium. ff. de legat. ij. & l. statius. §. Cornelio felici. ff. de iure fisci. & cap. j. in fi. de capit. Corrad. quæ iura ad hoc allegat Roch. de Curt. in d. tract. de iure patron. præalleg. q. xxix. col. iij. versic. vel dicamus. qui tamen in ista opinione non firmat pedes. pro qua tamen faciunt dicta supra q. iij. proxima præcedente circa fin. Secunda vero opinio locum habet post obitum condemnati. nam eo mortuo iuspatronatus non erit apud fiscum, sed transibit in descendentes damnati: & in isto casu consuluerunt D. Marian. Socin. & Domi. Marc. Mantua supra allegati.

Ex præmissis deciditur alia dubitatio: an videlicet † iuspatronatus, quod erat apud damnatum de crimine læsæ maiestatis, venditis per fiscum omnibus bonis rebellis transeat in emptorem omnium bonorum? Et dicendum quod non: quia

si in fiscum non transit, (vt est com. opin. doctorum,) à fortiori non transibit in emptorem, cum nemo plus iuris in alium transferre potest, quàm ipse habeat. vulgat. cap. Nemo plus iuris. de reg. iur. in vj. fallit hoc, † quando ius patronatus esset in aliquo Castro vel villa, ad ipsum condemnatum pertinens: nam tunc confiscato castro vel villa ad ipsum condemnatum pertinenti, & eius facta venditione, transiret ius patronatus prædictum in emptorem: quia continetur in isto vniuersali. cap. tum secundum. de iure patron. & not. xvj. q. vij. cap. Piametia & habetur per Andream de Isern. in cap. vñco. §. ex ea. l. de leg. Corrad. & in cap. generali. in tit. si de feud. fuerit controuer. & per Matth. de Afflict. in dicto §. ex ea. l. nu. 8. in vñbus feud. Et hoc modo limitabis conclusionem supra firmatam, quod in generali confiscatione bonorum ius patronatus in fiscum non transeat, vt nō procedat quando esset confiscatum Castrum vel villa, in qua esset ius patronatus. nam tunc cum ipsa vniuersitate Castri seu villæ in fiscum deueniret per iura prædicta.

S V M M A R I V M.

- 1 Feudum an veniat in generali confiscatione bonorum in crimine lese maiestatis.
- 2 Bona ecclesie non publicantur ob delictum clerici.
- 3 Feudum an veniat in confiscatione prædicta, saluo iure domini.
- 4 Fiscus an condemnato viuentis feudum tenebit donec ille vixerit.
- 5 Concordia opinionum in dicta materia.
- 6 Feudum quod esset transitorium ad extraneos heredes an in fiscum transeat per confiscationem bonorum.
- 7 Et quid quo ad vsumfructum.
- 8 Quid dicendum in feudo Ecclesie.
- 9 Vassallus qui crimen lese maiestatis commisit contra dominum feudi, an feudo priuetur ipso iure.
- 10 Vassallus in regno Neapolitano committens crimen lese maiestatis, ipso iure amittit dominium & possessionem feudi.

Q V A E S T I O V.

VINTO quæro: quid dicendum sit de feudo, an veniat in generali confiscatione bonorum facta, pro crimine lese maiestatis, alio pro quo bona omnia condemnati confiscantur? In ista quæstio. variz sunt Doctorum opiniones. Alexand. in l. si finira. §. de vectigalibus. ff. de damno infecto. tenuit

tenuit quòd non. & ibi pro ista opinione multa accumulat, post Bartol. ibi. col. j. idem tenuit Alberic. in auth. si vero Dominus temporalis. C. de hæret. & Mart. de laud. in suo tract. de crimine læsæ maiestatis. q. xv. vbi ad hoc alleg. Ioann. Andr. in capit. quibusdam. de pœn. in vj. & idem Marti. in tract. de fisco. q. cclxij. Alexand. in consil. lxxxvij. vtrum Emphitheosis. versiculi. idem videmus in feudo. in quarto volum. Nellus in tractatu suo bannitorum in prima parte, secundi temporis. quæstio. xxij. & pro ista opinione. Alberic. in dict. authent. si vero Dominus. allegat tex. in clementina secunda de hæretic. vbi † propter delictum clerici bona ecclesiæ non publicantur. & ibidem per Ioan. Andr. adducit etiam tex. in capit. in quibusdam. §. fina. de pœn. & in capit. felicit. eodem titu. in vj. in versiculi. si qua vero feuda. in hac etiam opinione fuit D. Alexan. consilio lxxxvij. opportune consideratis. columna secunda. in iij. volum. & Ioan. Bapt. Caccialup. in tract. feud. in versiculi. incipiente. vigesimo quia possessio. nume. 49.

Secunda vero opinio fuit, † quòd feudum veniat in confiscatione cum ceteris bonis damnati salvo iure Domini. & hanc tenuit Alberic. in tractatu suo statut. in iij. parte. q. xvj. pro qua opinione adducit in argumen. dict. authent. si vero Dominus temporalis. C. de hæret. & tex. in l. si quis presbyter. C. de episc. & clericis. & tex. in l. si finita. §. si de vectigalibus. ff. de damno infecto. & ibi Dyn. & Guid. de Suzar. in suis quæstionibus statutorum. folio. §. versiculi. sed pone quæstionem de facto quidam vasallus. vbi dicit, quòd in vita vasalli feudum remanebit penes fiscum, vel quòd extrimabitur ius Domini & sibi per fiscum satisfiet. Hanc etiam opinionem tenuit Gandi. in tractatu malefactorum. in rubric. de pœn. reor. in versiculi. Item pone quòd in statuto contineatur. & Speculat. in titu. de feud. in §. quoniam versiculo quadagesimo quæritur. Opinionem Guid. de Suzar. refert etiam & sequitur idem Alberic. in dicta authent. si vero Dominus temporalis. & Socin. in consil. cxliij. in causa quæ vertitur. columna xvij. versiculo. Postremo non omitto in ij. volumi. Et hanc opinionem tenuit etiam Math. de Afflict. in titu. quæ sint regal. in §. & bona committentium. columna prima. numero 5. vbi dixit, quòd licet Agnati eius, qui commisit crimen læsæ maiestatis tenentis antiquum feudum, in quo ipsi Agnati succedunt ipso damnato & eius bonis publicatis, prædicto feudo non priuentur. † Fiscus tamen

- condemnato viuentē, feudum tenebit donec ille vixerit, eo vero mortuo Agnati succedent qui alias succedere deberent. & hoc etiam voluit Andr. de Iser. in cap. j. in §. preterea. in tit. quę sit prima causa benefic. amittend. & in §. deniq. eod. tit. † Concordando predictas opiniones. possumus dicere. quod aut querimus, an confiscatis bonis omnibus damnati de crimine læsę maiestatis feudum transeat in fiscum quo ad proprietatem: & dicendum quod non per supra dicta. & ita procedat prima
- 6 opinio supra relata. hoc † tamen locum non habere dicas, quando vigore concessionis de eo factę feudum esset transitorium ad extraneos heredes, vt in c. feudum. si de feudo fuerit controu. inter Dominum & Agnat. & in c. j. in tit. de feud. non habent. propriet. natu. feud. tali enim casu feudum transibit in fiscum in generali confiscatione bonorum etiam quo ad proprietatem, vt voluit Curt. Iunior, in consil. iij. super controuersia vertente. col. penul. nume. 20. in primo volu. Aut querimus: † an feudum transeat in fiscum quo ad vsumfructum durante vita condemnati, cuius omnia bona fisco obuenta sunt ex tali condemnatione: & isto casu procedat opinio doctorum tenentium ex confiscatione bonorum omnium feudum in
- 8 fiscum transferri. Limita † tamen supradictam conclusionem, quod feudum amittatur per eum qui crimen læsę maiestatis commisit, vt non procedat in feudo, quod is, qui tale delictum commisit, tenebat ab ecclesia: nam confiscatio bonorum omnium talis qui contra Imperatorem, Regem, vel Rempub. huiusmodi delictum commisit, facta per iudicem secularem eum non priuat feudo per eum ab ecclesia recognito, nisi per sententiam Ecclesię sit priuatus. tex. est in clement. pastoralis. de re iudicata. & ita dixit Bald. in l. j. questio. xliij. ff. de rerum diuisione. & lac. Aluarot. in cap. j. §. illud in fin. in tit. de prohibito feud. alienat. per Federic. & Mart. de laud. in tract. de crimine læsę maiestatis. q. xxxiiij. & habetur per doct. in d. clement. pastoralis. † An autem vassallus, qui crimen læsę maiestatis commisit contra Dominum Feudi, illo priuetur ipso iure: & sic feudum reuertatur ad Dominum non expectata aliqua sententia, in casibus in quibus ad Dominum reuerti debet? Dicas, quod expectanda erit sententia, vt voluit Bal. in tract. suo feudorum. numero 47. & ita etiam consulendo tenuit Cardinal. consilio cxxviij. in questione quę vertitur inter Andream. colum. j. ad
- 10 fin. † In Regno vero Neapolitano vassallus committens crimen læsę

laesæ maiestatis ipso iure amittit Dominium & possessionem feudi etiam sine alia apprehensione vigore consti. regni, vt dicit Matthæ. de Afflict. in capit. j. in §. sed nec alia. colum. fin. nume. 107. in titul. quæ fuit prima causa benefic. amitt. vide ad hoc quæ dicam latius infra quæst. xxv. sub hac eadem rubrica.

S V M M A R I V M.

- 1 An confiscatis bonis omnibus rei criminis laesæ maiestatis, in tali confiscatione veniant bona Emphyteuticaria?
- 2 Emphyteusis quæ ab ecclesia recognoscitur in fiscum non transit & quare.
- 3 Fiscus est loco extranei heredis.
- 4 Emphyteusis quæ est concessa ea conditione vt transeat, etiam ad extraneos, transit in fiscum.
- 5 Emphyteusis ecclesiæ quæ ex consuetudine ipsius ecclesiæ est transitoria ad extraneos, transit in fiscum.
- 6 Emphyteusis ecclesiastica venit in confiscatione bonorum facta per iudicem ecclesiasticum.
- 7 Emphyteusis quæ recognoscitur à privato, regulariter transit ad extraneos heredes.
- 8 Emphyteusis privati cui est appositum pactum ne transeat ad extraneos heredes, non transit in fiscum.
- 9 Quando Emphyteusis non potest in fiscum transire ex confiscatione bonorum transibit saltem quo ad usumfructum viuente reo.

Q V A E S T I O VI.

SEXTO quæro: an confiscatis bonis omnibus rei criminis laesæ maiestatis, in tali confiscatione veniant bona Emphyteuticaria? In hac quæstione distingue, quod aut loquimur de Emphyteusi quæ ab ecclesia recognoscitur: aut de ea quæ recognoscitur à privato. Primo casu dicimus † Emphyteusim, quæ ab ecclesia recognoscitur, in fiscum non transire. Ratio est: quia non est transitoria ad extraneum heredem, vt per Bar. & alios in l. si finita in §. de vectigalibus. ff. de dam. infect. ea enim quæ ad extraneos heredes non sunt transitoria, in fiscum non transeunt, vt habetur per gl. & Doct. in l. etiã in princ. ff. sol. mar. & per Soci. in consil. cxxj. præmittenda est disputatio. nume. 18.

- nume. 18. in iij. volumi. & quod Emphyteusis ecclesiastica in
 fiscum non transeat, tenuit etiam Marti. de Laud. in tract. de
 fisco. quat. iij. Alexand. in consil. lxxxvij. opportune confide-
 ratis. in ij. & iij. col. in iij. volumi. & in consil. lxxxvij. vtrum
 Emphyteusis ecclesiastica. in princ. in iij. volu. & per D. Caro-
 lum Ruinum præceptorem meum in consil. clv. Quantum ad
 3 casum. col. ij. in fin. & col. iij. nume. 10. & 11. Fiscus † enim est
 loco extranei hæredis. l. libertorum. vbi Bartol. not. ff. de iure
 patron. & in leonem. ff. ad legem Iuliam maiest. leum qui. ff.
 de interdict. & relegat. ad quem dicta Emphyteusis non est
 transitoria vt per Bartol. & Doct. in dicta l. etiam. idem voluit
 Deci. consil. cccclij. præsens consultatio. col. vj. nume. 31. in iij.
 volumi. Alexand. in consil. lxxxij. in vij. volu. & rursus Decius
 in consil. clxxj. col. j. in j. volu. Calderi. in consil. vj. in rubr. de
 locato. Idem tenuit D. Vincen. Herculanus præceptor meus in
 l. insulam. col. ij. versicu. ex hoc inferitur. nume. 4. ff. solu. matri.
 & Anton. de Butr. in consil. lxxj. stricte non reputo. in fin. Prædi-
 4 ctam conclusionem tripliciter limita. † Primo vt non procedat
 quando Emphyteusis ecclesiastica ea cōditione esset concessa,
 vt etiam ad extraneos transiret: Nam tunc transiret etiam in
 fiscum cum aliis bonis confiscatis, vt dixit Soci. consil. cclxvj. in
 causa quæ vertitur. col. xj. versicu. tertio confirmatur. col. xij. &
 versicu. ex quibus infero. in ij. volu. quem sequitur Ruin. Domi-
 nus meus in præalleg. consil. clv. Quantum ad casum. col. fin.
 circa princ. in j. volumi. facti quod voluit Alexand. in dicta l.
 etiam in princ. ff. solu. matri. vbi dixit, quod ex legitimis cau-
 sis Emphyteusis ecclesiæ potest alicui concedi ea conditione,
 quod transeat etiam ad extraneos. Secundo limita prædictam
 5 conclusionem non procedere † quando consuetudo ecclesiæ il-
 lius, quæ Emphyteusim concessit, se haberet, quod Emphyteu-
 sis à se concessa transiret etiā ad extraneos. Ita voluit Alexand.
 in dicta l. etiam. in princ. col. penult. versicu. Hæc tamen secun-
 da. Anton. de Butr. in consil. xxij. Alexand. in consil. clxxx. con-
 sideratis his. in ij. volu. in versicu. alia ratione. col. ij. vbi ad hoc
 allegat text. in cap. j. in princ. cum ibi not. in tit. qui feud. dare
 poss. iuncta l. licet. excepto. C. locat. Curt. in dicta l. etiam. in
 princ. in sua Apostil. ad lect. Alexand. ibi. Tertio limita conclu-
 6 sionem supradictam non procedere, † quando confiscatio bo-
 norum fieret per iudicem ecclesiasticum. Tunc enim Emphy-
 teusis ecclesiastica veniret in confiscatione bonorum. Ita voluit
 Marti.

Marti. de Laude, in tract. suo de fisco. quæst. iij. allegat Bald. in l. fin. ff. de rerum. diui. & ix. quæst. v. cap. quia. Alberic. in l. cum duobus. §. fin. ff. pro socio, & Oldrad. in consil. xvij. & facit quod dixi supra. quæst. v. proxima præcedenti in versic. limita tamen. † Secundo vero casu si loquamur de Emphyteusi priuati, quæ 7 non ab ecclesiastica, sed à laico recognoscitur, seu à clerico, de bonis tamen suis patrimonialibus non ecclesiæ, (nam ista regulariter transit ad extraneos, vt per Calder. in consil. vj. in rubr. de locat. vbi attestatur ita communiter teneri. alleg. text. in l. si domus. §. fin. & l. si tibi. ff. de legat. j. & l. in conuentionibus. in fin. ff. de verb. signific. & habetur per Alexand. in l. si patroni. in princ. col. vlt. versic. Respondeo finaliter. ff. ad Trebellia. vbi dixit hanc esse com. opt.) non erit dubium, quod ista veniet in confiscatione bonorum, & in fiscum transibit. Fallit tamen hoc; † quando in Emphyteusi priuati pactum esset ap- 8 positum, quod ad extraneum hæredem non transiret, vt not. Bart. in dicta l. si finita. in §. si de vectigalibus. & ibi commun. Doct. ff. de dam. infect. Bald. & alij. in l. si quis presbyter. C. de episc. & cleric. Bald. in dicta l. infulam. Oldrad. in consil. xvij. Thema tale est. Petr. de Anch. in repet. capit. postulasti. in viij. quæst. de foro competen. Anton. de Butr. in consil. lxiij. stricte. in fin. Socin. in consil. cxxj. præmittenda est. col. iij. in princ. volumi. vlt. Deci. in consil. ccccxl. in causa in qua molestatur. col. vj. versicu. Idem est in bonis nuneat. in iij. volu. Alexand. consil. lxxxvij. vtrum Emphyteusis. col. j. versicu. idem etiam concluditur. in iij. volu. & consil. lxxxvij. opportune consideratis. col. ij. versic. Idem etiam communiter concluditur. in iij. volumi. & in consil. xxiiij. in j. volumi. & consil. xlix. viso Themate. col. iij. in vj. volumi. † Vnum tamen non omitram, quod 9 eo casu, quo Emphyteusis ex generali bonorum confiscatione non transit in Fiscum, Fiscus tamen durante vita condemnati fructus & commoditatem, talis utilis dominij percipiet soluendo tamē donec fructus percipit annum canonem. ab inde enim supra commoditas & fructus dicitur. l. fundus. ff. famul. heriscun. l. fructus. ff. solu. matrim. mortuo autem condemnato res Emphyteutica ad dominum vel ad eos ad quos deuoluitur reuertetur. l. lex vectigalis. ff. de pignori. & ita dixit Nellus in tract. bannitorum. in j. parte secundi tempor. quæst. xxiiij. faciunt quæ dixi supra. quæstio. iij. iij. & v. proxime præcedentibus.

- 1 *An in confiscatione bonorum veniant bona etiam futura?*
- 2 *Substitutio futura an veniat in confiscatione bonorum?*

QVÆSTIO VII.

- 1 EPTIMO quæro: confiscatis bonis omnibus eius, qui crimen læsæ maiestatis commisit, an in prædicta confiscatione comprehendatur bona non solum præsentia, sed etiam futura? Hanc quæstionem ponit gl. in l. nam ad ea. ff. de condit. & demonstrat. quæ dixit, quod bona futura in tali confiscatione non veniunt. Idem voluit Bart. in l. si certa forma. C. de iure fisci. lib. x. facit text. in l. si tibi mandauero. §. is cuius bona. ff. mand. & hoc voluit etiam Nell. in tract. bannit. in j. parte secundi tempor. quæst. xvij. & Alberic. in tract. statutorum. quæst. xiiij. & Angel. in tract. de malefic. in verbo, & eius bona publicamus. in versic. & nota quod facta. nume. 12. Idem voluit Imol. in l. ex facto. §. si. ff. de vulgar. & pupil. Et hinc est, quod in tali confiscatione bonorum non venit futura substitutio, ut est casus. & ibi Bald. in dicta l. ex facto. §. fin. idem voluit Alberic. in tract. statutorum. parte iij. quæst. xij. in fin. ubi dixit, quod si homicida erat alteri substitutus, & post bannum & sententiam extitit conditio substitutionis, illa bona non veniunt in confiscatione, per text. in l. substitutio. cum ibi not. ff. de acquir. rerum Domin.

SUMMARIUM.

- 1 *Hæreditas delata condemnato de crimine læsæ maiestatis, antequam condemnaretur, nondum tamen adita an veniat in confiscatione bonorum?*

QVÆSTIO VIII.

- 1 CTAVO quæro: quid dicendum erit de hæreditate delata condemnato de crimine læsæ maiestatis antequam condemnaretur, quæ tamen nondum erat adita, an veniat in confiscatione bonorum facta ex tali delicto vel alio pro quo bona omnia confiscantur? Hanc quæstionem movet Nellus, in tract. bannit. in prima par. secundi tempor. quæst. xxx. qui dicit eam

eam vidisse de facto, & quod terminatum fuit, quod talis hæreditas non veniret in huiusmodi confiscatione bonorum, per multas rationes de quibus ibi per eum, quas referre esset potius laboriosum quam subtile, quia videre poteris ibidem. Et quid sit etiam dicendum, quando condemnato aliquid ex contractu vel ex ultima voluntate debetur sub conditione, & talis conditio est purificata post condemnationem, an id veniat in confiscatione bonorum: vide eundem Nell. in præalleg. tracta. in eadem prima parte secundi tempor. quæst. xxxj.

S V M M A R I V M.

- 1 Pater an teneatur dare legitimam filij condemnati de crimine læsæ maiestatis fisco?
- 2 Pater filium qui commisit crimen læsæ maiestatis exheredare potest.
- 3 Filius proditor patriæ dicitur parentum & liberorum occisor.
- 4 Filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si præteratur à patre in testamento, illud non rumpit.
- 5 In confiscatione bonorum an veniat id quod pater singulis annis dare solitus erat filio pro alimentis?

Q V A E S T I O I X.

NONO quæritur: si condemnatur filius de crimine læsæ maiestatis, an pater eius legitimam fisco dare teneatur? Dicas, quod filius patre vivente nullam habet actionem ad petendum legitimam, ut habetur in l. post emancipationem. ff. de liber. legat. facit text. in l. & si condemnatus, ff. de noxal. & text. in l. si qua pœna, de his qui sunt sui vel alien. iur. & habetur per Bart. in l. fin. ff. de liber. agnosc. idem tenuit Nellus in tracta. bannit. in prima parte, secundi tempor. quæst. xxiiij. Comprobatur ista conclusio ex eo, quod pater, filium qui commisit crimen læsæ maiestatis exheredare potest, ut voluit Andr. de Ifern. in cap. j. §. præterea vassallus. col. iij. in versic. Audiui iudicatum. in titul. quæ fuit prima causa benefic. amittendi. ad idem facit, quia filius proditor patriæ dicitur parentum & liberorum occisor. l. minime, ff. de religios. & sum. pub. funer. per quem textum Curt. Junior in authent. non licet. columna quinta, numero 26. C. de liberis præterit. dixit, quod filius ex tali

- tali causa exheredari potest à patre, & dictam causam esse de comprehensis in §. causas. in authent. vt cum de appel. cognosc.
- 4 † Quinimò filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si à patre in testamento præteratur, tanquam præteritus patris testamentum non rumpit, vt per Bartol. in l. hac edictali. C. de secund. nupt. Erit ergo conclusio ex præmissis, quòd pater non poterit molestari, à filio super legitima filij, qui condemnatus fuisset pro crimine læsæ maiestatis cum cōfiscatione bonorum.
- 5 Quid autem dicendum sit † de eo, quòd pater filio singulis annis solitus erat dare pro alimentis, an saltē id veniat in confiscatione? Dicas quòd non, secundū Nellum in prædicto tract. bannit. in prima part. secundi temp. quæst. xxxvj.

S V M M A R I V M.

- 1 Peculium profectitium, confiscatis bonis filij condemnati de crimine læsæ maiestatis, an veniat in tali confiscatione?
- 2 Pater habet dominium in peculio profectitio filij.
- 3 Peculium profectitium est pleno iure patris, etiā quo ad proprietatem.

Q V A E S T I O . X.

- 1 E C I M O quæro: quid dicendum erit de Peculio profectitio, an publicatis bonis filij condemnati de crimine læsæ maiestatis, id veniat in tali confiscatione? Do. Ioan. Cror. solennis doctor, & præceptor meus recolenda memorie in sua repet. l. frater, à fratre. colum. vj. nume. 19. versicu. Prima sit conclusio, decidit, quòd publicatis bonis filij dictum peculium publicatum nō censeatur: quia † in eo Pater Dominium habet, ideo dicitur esse in bonis patris. l. certum. C. famil. ercisc. & ibi glos. hinc est, quòd tanquam res aliena in confiscatione non veniet. Idem voluit Alberic. in l. iij. §. sed vtrum. col. iij. versicu. Extra glos. ff. de minor. idem voluit Dominus Carolus Ruinus, Dominus meus, in consil. xxiiij. quia copiose. col. ij. nume. §. & colum. iij. in princip. in v. volum. † est enim pleno iure patris peculium profectitium etiā quo ad proprietatem. l. si plures. §. in arrogato. ff. de vulg. & pupil. l. placet. ff. de acquir. hæred. iuncta l. cum oportet. in princip. C. de bon. quæ liber.

SUMMARIVM.

1. *Peculium aduentitium filio condemnato de crimine laes. maiestatis, an veniat in confiscatione bonorum?*
2. *Publicati bonis filij in casibus in quibus in eo pater non habet usufructum peculium aduentitium transit in fiscum.*

QVAESTIO X. I.

VNDECIMO, quid dicemus de peculio aduentitio, an id veniat in confiscatione bonorum facta filio condemnato de crimine laes. maiestatis? Dicis quod cum illud filius contrahendo non possit alienare. l. si. §. filius autem. C. de bon. quæ liber. ideo multo minus delinquendo, ut not. Bart. in l. si finira. §. si de vestigalibus. colum. penul. ff. de dam. infect. idem tenuit Marian. Socin. iunior in consil. lxxvij. col. secundum. in versic. Secundus casus. nu. 8. in ij. volum. idem tenuit Alberic. in tracta. suo statu. in ij. par. q. xij. & Nellus in tract. bannit. in prima parte secundi tempor. q. xxv. ubi respondit ad not. per Specu. in tit. de stat. monach. versic. quæritur quod procedit in eo qui religionem intrauit. Non autem in condemnato: & alleg. not. per Bald. in l. ij. C. qui bon. ced. poss. Et hoc videtur expressum in l. si filius. C. de bon. perscripse. In casibus autem, in quibus pater usufructum non habet in peculio aduentitio filij, publicatis bonis filij, huiusmodi peculium publicatum censetur, cum de eo filius disponere possit. §. j. in auth. ut liceat Matri & Auz. colum. viij. & ita voluit Dominus meus Ioann. Crotus in sua repet. l. frater & fratre. colum. vij. num. 21. ff. de condit. indebi. idem tenuit Do. Carolus Ruin. praeceptor meus in consil. xxij. quia copiose col. ij. n. 6. in 7. vo. ubi dixit hanc esse communem opinionem.

SUMMARIVM.

1. *Peculium Castrense, vel quasi filio condemnato de crimine laes. maiestatis, an veniat in confiscatione bonorum.*
2. *Filius in tali peculia habet plenum ius, & in eo est loco patrie familiae.*

QVAESTIO XII.

DVODECIMO quæritur an peculium Castrense vel quasi filio condemnato pro crimine laes. maiestatis cum confiscatione bonorum veniat in huiusmodi confiscatione? Et dicendum videtur quod

non, per text. ad hoc singu. in l. filij. C. de bono. perscr. per quem
 text. ita dicunt Bart. & alij in l. si finita. in §. si de vestigalibus.
 ff. de dam. infect. & idem voluit Cyn. in d. l. iij. C. de bon. pro-
 scriptor. & Alberic. in tract. statut. in iij. par. quest. xij. & in l.
 iij. §. sed utrum. ff. de minor. in versicu. extra glos. quarum.
 Contrariam tamen partem, quod imo peculium Castrense vel
 quasi veniat in tali publicatione bonorum filij, tenuit Angel.
 in l. si filius. ff. de dam. infect. & mouetur quia filius in tali
 peculio habet plenum ius, & in eo est loco patrisfamilias, per
 tex. in l. ij. ff. ad Macedonia. & illud potest alienare, & de
 eo libere disponere: Ergo delinquendo potest illud amittere.
 Alienare enim illud tacite dicitur cum delictum bonorum con-
 fiscatione digni qui perpetravit, argumento tex. in l. impe-
 ratores. ff. de iure filci. & hanc partem tenuit Nellus in tract.
 suo hannitorum. in prima part. secundi tempor. q. xxv. Et so-
 lennis doctor praeceptor meus Do. Ioan. Crotus, in repet. l.
 frater a fratre. col. vij. & col. xxi. in versic. tertia conclusio. C.
 de condi. indebi. vbi respondendo ad text. in d. l. si filius. C. de
 bon. praescript. (super quo fundatur opinio tenentium con-
 trarium, de qua supra dixi.) dicit illum text. procedere se-
 cundum iura antiqua, secundum quae pater occupabat bona
 filij iure peculij. l. ij. ff. de Castrenf. pecul. sed hodie fi-
 liusfamilias in peculio Castrensi heredem habet ab inte-
 stato. §. j. in auth. de heredit. quae ab intest. defer. colum.
 ix. & etiam not. per glos. & scribentes in l. si infans. C. de
 iure deliber. subdens, quod fiscus in talibus bonis tanquam
 haeres succedet. l. ij. C. ad leg. iul. de vi. Et istam opinionem
 de iure veriorē arbitror praesertim in crimine laesae maie-
 statis, in quo filiusfamilias commisso tali delicto amittit
 omnia sua bona, nec reperitur iure cautum quod fieri debeat
 aliqua distinctio inter bona quae sunt sua de iure communi,
 & ea quae sua sunt ex privilegio, ut puta peculium Ca-
 strense, ut distinguebat Petr. in dict. l. si filius, cuius distin-
 ctionem refert ibi Cynus. Praeterea dicta distinctio casu quo
 procederet militaret in confiscatione bonorum facta ex alio
 delicto quam pro crimine laesae maiestatis, facit, quia si
 secus diceremus, confiscatio bonorum filij nihil opera-
 retur, quod esse non debet. l. si quando. ff. de legatis
 primo.

SYMMARIVM.

- 1 An publicati boni patris ob crimen laesae maiestatis, veniat peculium profectitium, aduentitium, vel Castrense
- 2 Peculium Castrense est filij, ideo non venit in confiscatione bonorum patris.
- 3 Peculium profectitium, licet sit paternum, non venit in publicatione bonorum.
- 4 Aduentitium filij est, ideo non venit in confiscatione bonorum patris. Hoc tamen procedere non videtur.

QVAESTIO XIII.

TERTIO DECIMO quero: an publicatis bonis patris ob crimen laesae maiestatis in tali publicatione veniat peculium profectitium, aduentitium, vel Castrense? Et dicendum est quod non: ut voluit Alberic. in tract. suo statuit, in iij. parte. q. xij. & in l. iij. §. sed utrum. col. iij. vers. extra glos. ff. de minor. idem tenit Nellus in tracta. bannit. in prima parte secundi temp. q. xxj. vbi dixit, quod publicatis bonis patris non venit peculium Castrense, quia illud est filij: peculium tamen profectitium, licet sit paternum, tamen ex Diui Pij constitutionis benignitate non publicatur. ut in d. l. iij. §. sed utrum. Aduentitium fortius dixit non publicari, licet in eo pater habeat usufructum, quia filij est. l. cum oportet. C. de bon. quolibet. Ego vero circa peculium profectitium anceps sum, quia illud patris non filij est. l. certum. C. famil. hercisc. & ista ratione non venit in confiscatione bonorum filij, ut dixit Nellus in tracta. bannitorum, in prima parte secundi tempor. q. xxj. Ergo cum sit patris, illius bonis confiscatis veniet & peculium profectitium, faciunt dicta supra, in x. quæst. proxime precedenti. & præsertim hoc procedere dicerem, quando pater esset damnatus pro crimine laesae maiestatis, iuxta terminos h. quisquis. C. ad leg. iul. ma. vbi nedum pater sed & filij puniuntur ex paterno delicto, & successiones etiam extraneorum incapaces sunt. Et quod in contrarium dicitur arbitror procedere quando ex delicto patris filius non puniretur, sicuti punitur in crimine laesae maiestatis in terminis prælegatæ l. quisquis.

SYMMARIVM.

- 1 An legatæ & hereditates delatæ ei qui crimen laesae maiestatis

commisit fisco obueniant?

2. *Quando aliquis non est incapax sed indignus, tunc fisco aufert.*

QVAESTIO XLIII.

1. **Q**UARTODECIMO quæro: an legata & hæreditates delatæ, & relicta ei qui crimen læsæ maiestatis commisit, fisco obueniant, siue ad hæredes transeant, vel ab intestato venientibus remaneant? Dicitur quod fisco nullatenus obueniunt: Nam quando aliquis est incapax hæreditatis vel legati, tunc fisco non aufert tanquam ab indigno: Sed id remanet penes venientes ab intestato, l. si quis mihi bona. ff. si quis plane. ff. de acquirend. hæredit. & ita tenent Iacobus de Aren. Cyn. Bartol. Angel. Pau. de Castr. Bald. Fulgos. & alij, in l. j. C. de hæredib. insti. & probatur in l. si metallum. ff. de his quæ pro non script. habentur. & in l. in metallum. ff. de iure fisco. Bald. in l. j. C. de secun. dñp. ubi post Petr. dixit, quod quando quis non potest capere non est locus fisco, sed illud efficitur pro non scripto, & ideo remanet alijs ab intestato succedentibus. Idem voluit Bar. in l. si deportati. ff. de leg. iij. hoc idem tenent Marian. Soci. consil. xij. versic. verum prædictis. col. iij. in j. volum. ubi dixit, hanc opinionem maxime in hæreditate: quæ ab intestato desertur tenuisse Iacobum Butrig. in d. l. j. C. de hæred. insti. alleg. etiam quod not. gloss. in §. legati. insti. de legat. & in l. si quis mihi bona. ff. si quis. ff. de acquirend. hæred. ad idem Ioan. de Imol. in l. si seruus eius. cod. titul. † Secus tamen dicendum quando aliquis non esset incapax, sed indignus: tunc enim aufert fisco tanquam ab indigno, vt ff. de inoffi. test. l. Papinianus. §. monuisse. & l. cum talibus. §. si. ff. de his quib. vt indig. & hæc opt. tenuit etiam Bal. in d. l. si quis. col. si. vers. tertio dicitur hic.

SYMMARIUM.

1. *Legitima detrahenda per condemnatum crimine læsæ maiestatis in grauatum restituere hereditatem si sine filijs decederet cui applicabitur.*

QVAESTIO XLV.

1. **Q**UINTODECIMO quæro: fuit aliquis condemnatus pro crimine læsæ maiestatis & eius bona publicata, verum cum iste esset grauatus restituere hæreditatem in euentum quod sine

sine filijs decederet, cui legitima ex dictis bonis detrahenda ad ipsum condemnatum spectans, applicabitur: Dicitur quod fisco, ita dicit Bald. in consil. viij. in iij. volum. pro quo facit text. in l. quisquis. in princi. C. ad leg. iul. maiest. ubi dicitur, quod bona omnia damnati pro dicto crimine fiscus capit.

SUMMARIVM.

1 Primogenito condemnato de crimine lese maiestatis, qui post patris obitum in feudo successit cui applicabitur eius feudum.

QVAESTIO XVI.

EXTODECIMO quarto: Primogenitus qui post patris obitum in feudo successit, si in crimen lese maiestatis incidat contra Dominum, an feudum deveniat in Dominum Feudi vel in fiscum, siue in eius fratrem secundum genitum? Math. de Afflict. in c. j. in §. praeterea si vassallus, in versic. gl. tertia. nu. 81. in titul. quae sint prima causa benefi. amitt. dicit, quod si feudum est paternum acquisitum per antecessores, istius primogeniti, & secundogeniti pro se ipsis & eorum descendentes, & sic est paternum non autem hereditarium sed pervenit in descendentes ex pacto & providentia. Et tunc crimen primogeniti non habet nocere secundo genito. Eo enim casu secundogenitus non succedit primogenito, sed illi à quo radicem habuit ipsum feudum. Primogenitus namque per delictum commissum in dominum feudum alienare non potest in praedictum agnatorum, ut in c. si vassallus culpam. in titul. si de feudo fuerit controuers. Et ideo in casu praedicto frater secundogenitus fiscum excludet. idem tenet Andr. de Ier. ibidem, siue iure Francorum, siue iure Longobardorum viuntur. Fallit primo praedicta conclusio, quando feudum esset concessum alicui & eius filijs primogenitis successiue futuris. Eo enim casu, si primogenitus crimen lese maiestatis committat, secundogenitus non succedet in feudo: quia non est primogenitus primi acquirantis, nec fratris delictum committentis: sed fiscus succedet, quia considerata forma investiturae nullus superest Agnatus qui succedere possit, ita voluit Matthaeus.

de Afflict. in d. c. j. in §. præterea si vassallus. nu. 85. Secundo fallit in feudo nouo, in quo fiscus, non secundo genitus succedit, ita voluit And. de Ifern. quem sequitur Matth. prædictur loco præallegato nume. 87.

SVM MARIVM.

Si vnus ex duobus fratribus qui inter se feudum diuiserunt committat crimen læsæ maiestatis cuius cuius portio deueniat?

QVÆSTIO XVII.

DECIMOSEPTIMO quæro: duo fratres diuiserunt feudum paternaum, in quo iure Longobardorum vel communi iure feudorum siue Romano vivebatur, si eorum vnus crimen læsæ maiestatis in Dominum suum, à quo feudum recognoscebat commiserit, an illius pars Domino feudi, & sic fisco vel alteri fratri applicetur? Dicis, quod portionem prædicti feudi alter frater per ius accrescendi consequetur. ita voluit Andr. de Ifern. in c. j. §. final. in titu. quæ fuit prima causa beneficii amittendi, & ibidem Matth. de Affl. col. f. n. 31. & idem Matth. in c. j. §. sed & res. in titu. per quos fiat inuestitio. & in c. j. de duobus fratr. à caput. inuestitur.

SVM MARIVM.

Damnato filio de crimine læsæ maiestatis mortuo postea cum patre an fiscus eius legitimam capiat?

Bona postea quasita non veniunt in consuetudine honorum.

QVÆSTIO XVIII.

DECIMO OCTAVO quæro: vidimus supra q. ix. an damnato filio de crimine læsæ maiestatis fiscus cogere possit patrem ad exhibendam legitimam eius, quid si viuo patre filius dictum crimen committat, demum condemnato filio pater moriatur, an fiscus capiet legitimam ipsi filio debitam in bonis patris? Et videtur dicendum quod sic, quia mortuo patre legitima filio debetur, vt probatur. & not. in Auth. si qua. C. de sacrosanct. eccles. & l. Deo nobis. §. hoc etiam. C. de epis. & clericis. Contrariam tamen partem veriore esse testatur Specu. in tit. de execut. sentent. in §. sequitur videre in quibus. in verficu. quid si filius familias. & veru. quidam tamen dicunt quod legitima;

rima. vbi dixit, quod si filius delinquit viuo patre etiam post obitum patris legitima ad curiam non perueniet. hanc etiam opin. tenuit Martin. Laud. in tract. suo de fisco. q. vi. t facit, quia in confiscatione bonorum non veniunt bona postea quaesita, nec legata quorum dies non celsit. gl. in l. nam ad ea. ff. de condit. & demonstrat. Bald. in l. ij. de priuileg. fisco. Mart. de Laud. in d. tract. suo de fisco. q. x. Bal. cons. cclvij. queritur vtrum in iij. vol. faciunt quae dixi supra q. ix. proxima precedente. & est ratio: quia filius viuo patre delinquit, quo viuente nullam habet legitimam, vt in auth. de hered. & falcid. §. si quis autem non implens. doct. in l. si qua poena. vbi Cy. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. Comprobatur praedicta conclusio etiam ea ratione: quia in confiscatione bonorum non veniunt bona futura, vt dixi supra q. vij. proxima precedente. faciunt etiam dicta supra q. viij. proxima precedente.

SUMMARIUM.

1. *Vsfructuario damnato de crimine laesae maiestatis an vsu fructus in fiscum deueniat.*
2. *Pater qui crimen laesae maiestatis committit an patriae potestati amittit.*

QUESTIO XIX.

DECIMONONO quero: si vsufructuarius incidat in crimen laesae maiestatis & condemnatur, an vsufructus in fiscum deueniant? Bal. mouet hanc questionem generaliter in damnato cum confiscatione bonorum. In l. i. C. de bon. libert. & tenet quod non, per text. in l. corruptionem. C. de vsufruct. Contrarium tenuit Bart. in l. si quis in tantam. C. vi. de vi. vbi dixit, quod vsufructus publicabitur, per text. in l. vsufructu. ff. sol. matrim. idem tenuit Ange. in l. eorum. ff. de dam. infect. vbi dixit, quod talis commoditas publicabitur durante vita condemnati, per text. in l. vectigali. C. de pigno. In hac materia distingue, quod aut querimus, vtrum iure mortuo vsufructus, qui erat penes eum, in fiscum deuenire debeat vigore confiscationis factae de eius bonis: & dicendum quod non; & isto casu procedat opinio Bald. in d. l. i. C. de bon. libert. Aut

quærimus, an reo viuentis eius bonis publicatis vsusfructus, quæ
 erat apud eum, in fiscum deueniat, & hoc secundo casu distin-
 gue, qd aut reus erat vsusfructuarius ex dispositione hominis,
 aut ex dispositione legis. Si ex dispositione hominis, vt puta
 quia relictus fuerat vsusfructus vel ab aliquo donatus, & isto
 casu publicatis eius bonis etiam dicta commoditas vtendi &
 fruendi publicata censetur, & ita procedant dicta Bart. in d. l. si
 quis in tantam. & Ang. in d. leorum. Aut condemnatus vsus-
 fructum habebat ex legis dispositione, vt pater qui propter Pa-
 triam potestatem vsusfructum habet in bonis filij, & isto casu
 dicendum est, quod aut pater vsusfructum filio remisit, in-
 tra formam. l. cum oporteat. §. si autem. C. de bon. quæ liber.
 & hoc casu fiscus nil petere poterit, sicut nec petere possent
 hæredes condemnati quorum loco fiscus succedit. l. iij. C. ad
 leg. nul. de vi. Si vero pater vsusfructum filio non remisit, de
 tali casu, aut bannitus cum publicacione non perdit patriam
 potestatem, & eo casu ipsa commoditas vtendi & fruendi trās-
 ibit in fiscum iuribus supra deductis. Aut perdit patriam pote-
 statem, & tunc eatenus vsusfructus ad fiscum trāsibit quatenus
 remanet penes patrem cum filius patriam exit potestatem, vi-
 delicet dimidia, vt in d. l. cum oporteat. §. cum autem. prædi-
 ctam distinctionem facit Nellus in tract. suo bannit. in prima
 2 part. secundi tempor. q. xxvij. ¶ constat autem, quod pater qui
 crimen læsæ maiestatis commisit suis patriæ potestatis am-
 plius non retinet, cum omnia quæ iuris civilis sunt statim
 amittat secuta condemnatione, præsertim cum ab Imperatore
 vel Papa bannitus vel ab eorum representantibus, vt per
 Ang. in l. si cum dorem. §. si pater. ff. sol. matr. Martin. de Laud.
 in tract. de crim. læsæ maiest. q. liij. Nellus in d. tract. bannit.
 in prima part. secundi tempor. q. iij. vers. Præterea pone. & se-
 cundum distinctionem prædictam puto dicendum etiam in
 damnato pro crimine læsæ maiestatis, cuius bona ad fiscum
 translata sunt vigore confiscationis.

S V M M A R I U M.

1. *Filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si ad gratiam resti-
 tuatur an secundum recuperet.*
2. *Restituere damnatum capite in integram est de reservatō
 principi.*

3 Soli principi spectat recipere ad gratiam cum offensores. Idem in
 restitutione bonorum damnatorum.
 4 Restitutio non tollit ius tertio quaesitum.

QV AESTIO XX.

VIGESIMO quaeritur: supra q. xvj. proxima
 precedente vidimus, qualiter feudum amitti-
 tur commisso crimine laesae maiesta. per filium,
 quid si filius ad gratiam restituatur, an feudum
 recuperet? Matthe. de Afflict. mouet hanc qua-
 estionem, in c. j. §. praeterea si vassallus, in versic. glos. iij. nu. 90. in
 tit. quae fuit prima causa benefic. amittend. & ibi distinguendo
 dicit, quod aut filius fuit in integrum restitutus patre viuente,
 vel eo mortuo, si patre viuente, eo casu, quia tempore mortis
 patris reperitur habilis mediante restitutione & indulgentia,
 succedet in feudo quod pater tenebat ac si nunquam inhabilis
 fuisset, argumen. text. in l. imperialis, C. de nupt. & l. quod ita
 ff. de edil. edict. & hoc procedere asserit quando à rege est re-
 stitutus, secus si ab inferiore vt puta ab eius officiali, nam eo
 casu non habetur ac si nunquam fuisset inhabilis secundum
 Andr. de Isern. in d. §. praeterea si vassallus. † Facit quia restitu-
 re damnatum capite in integrum est de reseruatis principi, l. si
 quis filio exheredato. §. penult. ff. de in iust. rupt. & iur. fact.
 test. & l. diui. in fin. princ. ff. de poen. † Et soli principi spectat re-
 cipere eos qui eum offenderunt ad plenitudinem suae gratiae
 vt est text. in d. de pac. Constan. in princ. in vltibus feud. & pari-
 ter ad solum principem pertinet restituere bona damnatorum. ij.
 C. de sent. pass. Secundo vero casu quando filius restituitur post
 obitum patris, & iam secundo genitus feudum ex patris morte
 habuerat: & isto casu dicas restitutionem huiusmodi secundo
 genito non prauiudicare, vt voluit Andr. de Isern. in d. §. praeterea
 si vassallus, argumen. text. in l. fin. ff. de pact. & in l. si post mortem.
 §. fin. ff. de contratab. & l. si cur. C. locat. † Et quod restitutio ta-
 lis non tollat ius quæsitum tertio, facit text. in cap. quatuor. de
 rescript. lib. vj. Egid. Bellem. Decis. dccxlviij. his suppositis, &
 idem Decis. dccxlviij. conclusio patet. & l. fin. C. de sent. pass. Bar.
 in l. Gallus. in §. & quid si tantum. columna penult. ff. de libe.
 & posth. & ibi lafin. 63. & Galliaula. nu. 38. cum sequen. & per
 Paris. consil. lxx. nu. 107. in iij. volumi.

1 Primogenitus habens feudum crimen lese maiestatis commisit, propter quod illud amisit, & ipse ac eius filij facti sunt incapaces, ideo feudum ad secundogenitum devenit, si filius primogeniti restitatur an feudum ad eum transeat.

QVAESTIO XXI.

VIGESIMO PRIMO quæro: primogenitus feudum tenens crimen lese maiestatis commisit, propter quod feudum amisit ipse, & eius filij sunt effecti incapaces, & ideo feudum ad secundogenitum transeat, si filius primogeniti per principem restituatur, contra quem crimen prædictum commissum est, an mortuo patre dictum feudum ad filium rei dicti criminis restitutum transeat, vel remanere debeat apud fratrem damnati secundogenitum? Matthæus de Afflictis movet hanc quæstionem in capitulo primo. §. præterea si vassallus. in versiculo glossa tertia. número nonagesimo quinto. in titulo. quæ fuit prima causa beneficii amittendi, & ibi dicit, quod feudum remanebit penes secundogenitum. excluso filio primogeniti. & rationem assignat, quia filius primogeniti nunquam feudum habuit, & ideo restitutio sibi non dat quod nunquam habuit, cum primatio habitum præsupponat, vulgata lege decem. ff. de verborum obligationibus. Hoc tamen sane intelligendum dicit, nisi aliter sonarent verba restitutionis: quo casu esset exequenda & observanda forma, & tenor restitutionis.

SUMMARIUM

1 Restituito primogenito qui erat damnatus de crimine lese maiestatis, an filius ei natus post delictum commissum restituatur?

2 Testamentum filij familie postea à patre emancipati non revocatur.

3 Filij nati ex concubina per subsequens matrimonium legitimi efficiuntur matrimonio intermedia non obstantia.

4 In annexo idem iuris est quod in principali.

5 Restitutio sui natura omnia reponit in præstatum statum.

- 6 Restitutio equiparatur fictioni possitima.
- 7 Restitutio principalis est restitutio damnae in illius quae-
rentiam. C. no. 8.
- 8 Restitutio purgat omnem maculam.

QVAESTIO. XXII.

VIGESIMO SECUNDO quero: filius primogenitus crimen laesae maiestatis commisit, qui feudum paternum tenebat, deinde sibi filius natus est, quo casu ipse primogenitus & omnis eius descendētia ad ipsum feudum inhabilis est, & feudum ipsum deuoluitur ad

fratrem secundogenitum, si primogenitus est restitutus a prin-
cipe contra quem tale delictum commiserat, & ad illius gra-
tiam sit receptus, non est dubium, quod feudum recuperat,
secundum Andr. de Iser. in c. j. de vasall. decrep. 22at. sed an
mortuo primogenito restituto feudū ipsum deueniat ad filiū
ipsius primogeniti, vel ad fratrem restitutum secundogenitum?
Hanc quaestionē ponit Matth. de Affl. in c. j. §. praeterea si vasal-
lus. in vers. gl. iij. col. pen. in fi. & col. vlt. in prin. in tit. quae fuit
prima causa benefic. amit. ubi dixit quod hanc quaestionem ne-
mo tangit, & quod filius primogeniti non succedat in d. feudo
adducit rationem: quia ipse nunquam fuit habilis, cum non
habuerit legitimum principium, ex quo tempore eius natiuitatis
propter patris delictum reperiebatur inhabilis. Cōprobo
hoc fundamentū ex rex. in l. quisquis. in §. filij. verō. C. ad l.
iul. maiest. & ibi not. doct. quod inhabilitas filiorum, (de qua
ibi) trahitur etiam ad filios natos post commissum delictum,
& licet pater restituatur, dicte filios non restitui. alleg. in arg.
illud, quod si filius familias testamentum fecerit, & postea
emancipetur a patre dictum testamentum non reconvalescit,
cum legitimū principium nō habuerit. l. §. si filius. ff. de leg.
tertio. secundum Bald. in l. seruu. C. de legat. sed si ante cri-
men esset natus ex quo habuit legitimū initium feudum, ad
ipsum transibit patre exeluso: quia cessante impedimento
finis ad principium trahitur, & contra non considerato me-
dio, ut dicit notariū in l. fin. ff. de Reg. Caton. & facit vltra alle-
gata per eum q. nor. Abb. in c. tantū. extra qui filij sunt legiti.
col. j. ubi dixit, quod si quis solutus filios habuit ex concubina,
deum in uxore aliam accipiat & moriatur postmodū uxori
sali

tali mortua vxore redeat ad concubinam & illam in vxorem accipiat, filij nati in primo concubinato non obstante primo matrimonio intermedio per subsequens matrimonium legitimantur. Istis tamen non obstantibus contrariū decidit, quod immo patre restituto tali casu eius filius qui propter se erat effectus inhabilis restitutus censetur: quia nihil tam naturale quam eodem vinculo quid dissoluatur quo ligatum erat. l. nihil tam naturale. ff. de regul. iur. filius autem propter patrem erat ligatus. Ergo eo dissoluto, dissolutus est filius:

¶ quia idem iuris est in annexo quod in principali, iuxta not. in c. translato. de constit. & c. quanto. de iudic. istam opinionē, quam puto veram, comprobo infra scriptis fundamentis.

¶ Primo quia restitutio sui natura omnia reponit in pristinum statum. l. ij. §. final. ibi restituere autem videtur. ff. ne quid in loc. public. l. videamus. §. in fauiana. ff. de vsur. vbi habetur, quod actus restitutus pro non facto habetur. facit text. in l. j. in fi. C. de senten. pass. & text. in l. restituere. ff. de verb. sign. l. ij. ff. de natal. restituend. ¶ Secundo quia restitutio equiparatur fictioni postliminij, & trahitur retro, & perinde habetur ac si nunquam feloniam commissa fuisset. l. si quis filio exheredato. §. penult. ff. de iniust. rupt. & irr. testam. Et quod restitutio retro trahatur, tenuit Ang. & Ioan. de Imol. in l. si alienum. §. in extraneis. ff. de hered. instit. operabitur ergo restitutio facta patri per principem, quod sit ac si pater nunquam damnatus fuisset: sed si nunquam pater damnatus fuisset, utique filius esset capax feudi, & sic secundogenitus eius patrum excluderet: ergo idem erit in casu nostro stante dicta

7 restitutions. ¶ Tercio facit, quia restituto principaliter damnato restituitur is qui in consequentiam eius damnatus fuit. l. fin. ff. de sen. pass. ¶ Quarto facit notabilis doctrina Salyc. in l. castitatis. col. j. C. ad leg. iul. de adult. vbi notabiliter dixit, quod cum restitutio reponat omnia in pristinum statum trahitur etiam ad illas personas quæ in consequentiam cum principali damnatæ sunt, facit text. in l. si debitor. C. de sent. pass. Quinto adducit illud, quod commun. concludunt doct. p. tex. in d. l. quisquis. in §. filij. vero. vbi statuitur, quod patre committente crimen læsæ maiestatis filij puniantur ex patris delicto, continet odium irrationabile, ut dicunt ibi doct. & est ratio: quia cum nihil ipsi deliquerint contra iuris regulas ex rigore iustitiae lex illius in odium patris puniatur. Restitutio

igitur

igitur de patre facta etiam eis proderit, quia ipsi accessorie ad patrem sine eorum delicto puniri erant, sublato etenim principali accessorie corrui. Ad idem facit, quod dixit Bal. in l. Imperialis. §. j. C. de nup. ubi per illū tex. voluit, q. restitutio purget omne maculā, ex eo q. oīa reponit in pristinū statum.

SUMMARIUM.

An committens crimen lese maiestatis statim amittit administrationem bonorum suorum.

1 Committens crimen lese maiestatis, antequam accusetur, statim administratio bonorum suorum ei interdicitur.

Q. V. AESTIO. XXIII.

VIGESIMOTERTIO quæro: an is qui crimen lese maiestatis commisit, statim perdat administrationem bonorum suorum? In ista q. Dyn. in l. Imperator. ff. de iur. fisc. dixit quod non. Contrariam partem tenuit Bart. ibi. reprobata opinione Dyn. per tex. in l. penult. & final. & ibi gloss. C. ad leg. iul. maiest. & l. indiciorum. & ibi gloss. ff. de publi. & l. quæsitum. ff. qui & a quibus. nor. Bar. in l. post contractum. ff. de donat. & ibidem Io. de Imo. & Cy. in l. final. C. ad l. iul. maiest. Marian. Soci. consil. xxij. col. iij. vers. tertio probatur. in j. volu. Ex scias. q. quod committenti crimen lese maiestatis statim quod tale delictum commisit, etiam antequam accusetur, administratio bonorum suorum sibi interdiciatur. dixit Odo. in l. eorum patrimoniz. co. ij. nu. 7. de iur. fisc. C. lib. x. & hoc est bonus text. in d. l. si ibi, ex quo quis tale crimen contraxit. C. ad leg. iul. maiest. ad idem est tex. apertus in d. l. quisquis. in §. emancipationes ibi, quo primum memorat de inuenda falsione. ac societate cogitant. C. ad leg. iul. maiest.

SUMMARIUM.

An alienationes factæ post crimen lese maiestatis contractum sive nulle.

- 1 Alienationes factæ post crimen commissum sunt nulle.
- 2 Quid de alienatione bona fide facta.
- 3 Inuoluta ignorantia habetur pro scientia.
- 4 Harum contractus crimini harum, an possint alienare, quæquam

quæ in fraud. credit & cum ista distinct. Iaco. de Aren. pertrahit
Cyn. in d. l. meminiſſe & Angel. licet neque de Iacobo de A-
ren. neque de Cyn. mentionem faciat. voluit tamen quod etiã
alienatio facta ex causa dotis reuocetur, per tex. in d. l. quisquis,
in §. emancipationes. C. ad leg. iul. maiest. Salyc. autem in l. si
quis possit. C. de bon. proscript. dixit quod quando sumus in ca-
su in quo ipso facto bona confiscantur, vt in crimine læs. ma-
iestatis tunc donatio vel alienatio non valeat tanquam facta
de re non sua, vt per eum ibidem col. v. circa medium. & col.
penul. in vers. ex præmissis igitur. vbi dixit, quod alienatio-
nes factæ post reatũ quãdo bona ipso facto sunt publicata, siue
administratio fuit à lege interdicta, vt in crimine læs. maiest. si
sunt voluntariæ indistincte reuocantur & prohibita sunt: ne-
cessariæ vero valent si intorquunt bona fides eius qui soluit, &
dicit Angel. in d. l. meminiſſe in fin. prædicta esse notanda ad
hoc, an heretici contracto criminis hæresis alienare possint
quicquid de eorum bonis vendendo, donando, aut dotem co-
stituyendo, quia & ipsi sunt rei criminis læs. maiest. in quibus
dicit in omnibus dicendum vt supra dictum est. An autem si
scis eo casu, quo reuocatur alienatio, teneatur emptor pro-
prium restituere, vide Cyn. in d. l. meminiſſe in fin. Sed an
donatio facta ab eo qui crimen læs. maiestatis cognouit, quæ
propter nullam fuit, valideret sequens restitutione. Et viden-
tur dicendum quod sic, per tex. in l. fundum. ff. de fund. dotali
vbi dicitur, quod si maritus vendat fundum dotalem, etiam
quod venditio nulla sit, tamen, si postmodum maritus dotem
restituit, illa venditio confirmatur ex iure nono. superueniente
ipsi venditori ad idem confer. tex. in l. cum sit. ff. de uscap.
vbi habetur, idem esse in vendente rem furtiua. t. facit ad
hoc quod voluit Bald. Ang. Alex. & alij in l. si marito in prin-
cipio. ff. sol. matrim. vbi dicunt, quod si cuius bona
confiscata fuere, si restituantur satisfacere tenetur creditoribus
antiquis. Prædictis tamen non obstantibus secus vide-
tur dicendum in casu nostro ad quod facit: quia, quod
à principio non subsistit, factum temporis non conua-
lescit.

S V M M A R I V M.

Commissum crimen læs. maiestatis, an amittat dominium bono-
rum suorum ipse iure, vel requiratur sententia.

Rebel

1. *Rebellis ipso iure amittit utile dominium bonorum suorum.*
2. *Committens crimen lese maiestatis amittit ea qua sunt iuris ci-*
vilis.
3. *Vasallus committens crimen lese maiestatis ipso iure feudum*
amittit.
4. *Concordantia diversarum opinionum in dicto articulo per lo-*
quendum.
5. *Ignem.*
6. *Approbatur opinio Bar. in predicto articulo.*
7. *Improbatur distinctio ignei in articulo predicto.*
8. *Opinio Bar. ut Idolum adorari solet.*

Q. V. A. E. S. T. I. O. XXV.

- I**GESIMO QUINTO quero: an committens crimen lese maiesta. amittat dominium bonorum suorum ipso iure, vel requiratur sententia Dyn. in l. Imperator. ff. de iure fisci. per illum tex. dixit quod ipso iure dominium dictorum bonorum in fiscum transeat: per tex. in l. fina. C. ad leg. iul. maiest. & l. ex iudicio. ff. de accusat. l. donationes. in fin. ff. de donat. ad idem est gloss. in l. fin. C. de iure fisci. lib. x. quae dixit quod in crimine lese maiestatis bona in fiscum transmittuntur, licet reus vivens nec accusatus nec condemnatus fuerit. idem sentit gloss. in l. si quis in tantum. versic. super quarto quero. C. unde vi. gloss. in l. ex publicorum. ff. de accusat. gloss. in c. cum secundum. de hære. in vj. & hanc partem videtur sentire Bartol. in extranaganti. qui sunt rebelles. in verbo. rebellando. in
2. versic. item quero quod de dominio. tibi concludit. quod
3. *rebellis ipso iure amittit utile dominium bonorum suorum cum sit introductum de iure civili. nam quae iuris civilis sunt amittit committens crimen lese maiestatis. l. acquisitione. §. qui deficiunt. ff. de cap. dim. hanc etiam opinionem videtur sentire Bald. in c. Imperialem. §. callidis. de prohibet. feud. alien. per Federic. tibi dixit quod vasallus committens crimen lese maiestatis ipso iure feudum amittit. idem Bald. in l. ii. vers. ita in fey. C. de liber. & eorum liber. Andreas de Illernia. in cap. j. in fin. in titul. de fey. non sine culpa non amittit. idem in feudo dixit Are. in l. si quis post accu. ff. de testam. lo. And. in c. Felicit. de pœ. in vj. & ibi Domi. & idem in c. pro humani. §. si de homicid. in vj. & idem tenet Lus. de Peni. Tolofana. in l.*

j. C. de petit. bonorum sublat. libr. x. & idem in l. cum allegatis. C. de re milit. lib. xij. hanc partem tenuit etiam Nic. Boer. in suis decis. Decis. cclxxvij. nume. 12. in ij. part. vbi dixit, quod in crimine hæresis & læsæ maiestatis ex die commissi criminis bona sunt ipso iure confiscata: sed illorum apprehensio non fit per fiscum nisi post latam sententiam. Contrariam partem, quod is, qui crimen læsæ maiestatis commisit, ipso iure non perdat dominium bonorum suorum, tenuit Barto. in d. l. Imperator. ff. de iur. fisc. col. j. circa fi. vbi dixit, quod in crimine hæresis & læsæ maiestatis quis non amittit dominium rerum suarum ipso iure: sed tantum bonorum suorum administratione per tex. in l. penul. & final. C. ad leg. iul. maiest. l. ex publicorum. ff. de accusatio. l. auferre. §. in reatu. ff. de iur. fisc. l. quæsitum. ff. qui & à quibus manu. liber. acci. idem tenuit Bar. in §. j. in auth. de incest. nupt. col. ij. & in l. si debitor, in fio. ff. quæ in fraud. credi. & in l. post contract. ff. de don. hoc idem voluit Bald. sibi contrarius, in l. vnica. C. ne ex delict. defunct. Cyn. & Iac. de Aren. in l. penul. C. ad leg. iul. maiest. & Paul. de Castr. in d. l. post contractum. ff. de dona. & in l. qui à latronibus. vbi etiam Aret. & Imol. in §. j. ff. de testamen. & idem Arc. in l. Pantoni. §. rei perduellionis. ff. de acquiren. hæred. & in l. si quis post accusationem. ff. de testa. Ro. in l. eorū. in prin. ff. de dam. infe. & in d. l. post contractū. ff. de donatio. Ioan. Faber in §. j. insti. quib. alien. licet. Ioā. de Plat. in d. l. eorum. C. de iure fisc. libr. x. † Hanc quæstionem latissime arguēdo ad partes examinat Ioan. Igneus doct. vltromontanus, in repet. l. necessarios. §. non alias. ff. ad Syllan. vbi post multa. nume. §. 2. concludit prædictas opiniones contrarias hoc modo concordari posse. videlicet: quod verum sit, quod ipso iure commissio crimine læsæ maiestatis statim reus amittat dominium bonorum suorum. & ita procedat prima opinio: sed quod illorum possessione priuari non possit, donec per sententiam iudicis crimen commissum constiterit. nam sequuta sententia non dictorum bonorum dominium, sed illorum possessio per fiscum vendicabitur, & à possessoribus auferetur. d. l. fin. C. ad leg. iul. maiest. & d. l. quæsitum. ff. qui. & à quibus manumiss. libert. accipi. & l. res quæ. §. j. ff. de iure fisc. sententia enim lata statim apparet retro dominium fisco, competisse. d. l. cum filius. §. si. ff. de legat. ij. c. cum secundum. de hæret. in vj. l. Papinianus. §. nreminisse. ff. de inoffic. testam. licet enim

- quis bona sua ipso iure amittat, & illa fisco quærantur: non tamen possessio eorum ipso iure fisco acquiritur. Bar. in l. cōmissa. ff. de public. Martin. de Laud. in tract. de fisco. q. lxiiij. † In ista opinionum varietate arbitror secundam opinionem quod dominium ipso iure bonorum rei criminis læsæ maiestatis ante sententiam fisco non quærat, veriore esse. Et propterea sequor opinionem Bar. in d. l. Imperator. & sequacium. Et pro ista opinione est tex. apertus, cui non video responderi posse, in d. l. quæsitum. ff. qui & à quibus. vbi Paulus iuriconsultus ita dixit, quæsitum est an is qui maiestatis crimine reus est manumittere possit, quoniam ante damnationem Dominus est. & sic inevitabiliter probat dominium rerum & bonorum rei criminis læsæ maiestatis statim commisso crimine ipso iure in fiscum non transire. & istam partem tenuit etiam Laurentius Calcan. in consil. l. j. licet his quæ supra. col. iij. in princ. versic. quia licet bona afficiantur. & in ver. ad tolendum. ergo ad fin. ead. col. & idem Calcan. in consil. lxvj. visis omnibus & ponderatis. colum. j. in princ. † Nec placet distinctio Ignei supra relata, quod prima opinio procedat quo ad dominium: secunda vero quo ad possessionem. Nam licet verum sit, quod possessio ipso iure in aliquem transire non possit, cum sit quid facti, & requirat actualem apprehensionem. l. cum hæredes. ff. de acquir. hæredit. & sic expectari debet sententia pro ea apprehendenda: idem est in dominio quod statim nō transiit commisso crimine, per text. in d. l. quæsitum. Videtur propterea aliter dici posse. videlicet: quod prima opinio procedat quantum ad bonorum suorum administrationem. Illam enim reus criminis læsæ maiestatis statim amittit commisso crimine, & l. ipso iure. vt in l. quisquis. §. emancipationes. C. ad legem Iuliam maiest. & dicta l. quæsitum. & dixi supra quæst. xxij. proxima præcedente. Secunda vero opinio Bartol. & sequacium procedat, quo ad dominium quod illud non transeat in fiscum nisi sequuta sententia, quæ tenenda est. † Bartol. enim opinio vt Idolum adorari solet, vt inquit Cuma, in auth. nisi breuiiores. C. de sent. ex pericul. recitand. & hanc opinionem inuenio tenuisse etiam Iac. de Aren. in d. l. post contractum. col. ij. in versic. Dominus Odofred. ff. de donat.

- I** *Reus criminis læsæ maiestatis an pendente accusatione alimentari debeat de bonis suis?*

Q V A E S T I O X X V I.

IGESIMOSEXTO quæro: vidimus supra **I** q. xliij. proxima præcedente, & etiam in proxima superiori q. quòd ei, qui commisit crimen læsæ maiestatis, est interdicta administratio bonorum suorum, An accusatione pendente reus ali debeat de bonis suis? Circa quod breuiter dicas, quòd sic. pro quo facit tex. in l. ait prætor. §. si fundus. ff. de iure deliber. Et ita voluit Alberic. in l. final. C. de ordin. cogni. & Marti. de Land. in tract. suo de fisc. q. cclij. vbi dixit, pro hoc videndum bonum verbum Bart. in fisco, in l. prætor. in princ. ff. de sepulcr. violat. Tu dicas, quòd Bart. in d. l. prætor, nil penitus de hoc dixit.

S V M M A R I V M

- 1** *Debitor illius qui commisit crimen læsæ maiestatis ei soluendo an liberetur à debito?*
- 2** *Item quid dicendum de soluente nondum accusato, inquisito, vel denunciato pro dicto crimine?*
- 3** *Soluens creditoribus putatiuo liberatur ac si soluisset vero creditori.*
- 4** *Debitor soluens mandato iudicis plenissimam liberationem consequitur.*
- 5** *Debitor ex iusta causa soluens putatiuo creditori, etiam sine mandato iudicis, liberatur.*

Q V E S T I O X X V I I.

IGESIMOSEPTIMO quæro: an debitor **I** illius, qui commisit crimen læsæ maiestatis, ei soluendo antequam sibi inhiheretur à debito, liberetur, ne postea à fisco molestari possit? In hac quæstione videtur dicendum quòd sic, ita sentit Imol. in clem. pastoralis. col. iij. versic. Et nota argumen. de sentē. & re iudi. subdit tamen de hoc dicendum vt in l. post contractum, ff. de dopat. Tu dicas contrarium verius esse, quòd imò debitor rei criminis læsæ maiestatis si illi soluat

etiam ante condemnationem non liberatur. l. penul. C. ad leg. iul. maieft. & probatur in c. felicis. de pœn. in vj. ibi, nullus ei debita reddat. Secus est in aliis criminibus, vt in d. l. post contractum. ff. de donat. hanc opinionem tenuit etiam Matth. de Afflict. in tit. quæ sint rega. in. §. & bona committentium. nu. 1 §. col. ij. in vñbus feudor. † Limita tamen conclusionem prædictam, vt procedat quando quis soluit illi qui de crimine læsæ maiestatis erat accusatus, inquisitus, vel denunciatus, vel notorium erat siue publicum eum tale crimen commississe: secus si quis non erat accusatus, inquisitus, vel denunciatus pro dicto crimine, imò erat occultum eum esse huiusmodi criminis reum: Tunc enim ei soluens liberaretur, argumen. tex. in l. Barbarius Philippus. ff. de ofñc. præsid. † ad idem facit, quia soluens creditori putatiuo liberatur ac si solueret vero creditori. vt not. in c. nihil. de electio. & voluit Gasp. de Perusio, in tracta. suo. de reserua. benefi. in versic. qui sit effectus reseruationis. versicul. quarto primo. Quod præsertim procedit quando quis solueret creditori putatiuo mandato iudicis, vt dixit Marc. Anr. Bauer, in tract. suo de mora. in prima parte. † facit, quia debitor soluens mandato iudicis plenissimam liberationem consequitur, vt not. in l. ait prætor, §. permittitur. ff. de minor. & habetur per Bar. in l. minor viginti quinque annis, eo. tit. & per D. Carolum Ruin. præceptorem meum in consil. clxxj. vñs consilij. col. ij. nu. 3. † Quinimò ibidem nu. 4. dicit, quòd debitor ex iusta causa soluens putatiuo creditori etiã sine iudice liberatur. l. j. §. si re à seruo. ff. de posu. & per Barto. & Alberi. in l. vrbana. ff. de condit. indebit. Quinimò cum hoc sit de speciali iure, quòd debitor soluens ei qui commisit crimen læsæ maiestatis non liberetur, vt est glos. in verbo, soluere. in d. l. si. C. ad leg. iul. maieft. nam in alijs reis secus est. l. reo. ff. de solut. ideo sane intelligi debet, quãdo debitor sciebat, vel scire debebat, facultatem soluenti creditori sublatam esse. nam alias ignorans dummodo ignorantia non esset supina liberaretur, argumen. eius quòd dicitur de solvente procuratori reuocato. l. cum quis. ff. de solutio. ita dixit Salic. in l. meminisse, circa fin. C. ad leg. iul. maieft.

S V M M A R I V M.

1 Accusatus de crimine testari potest pendente accusatione, & valebit eius testamentum.

Qui

- 2 Quid dicendum de reo criminis laesae maiestatis?
 3 Ratio cur secus sit in crimine laesae maiestatis. ii
 4 Opinio authoris, an testamentum accusa, inquisiti, vel denuntiati, de dicto crimine valeat.

QVAESTIO XXVIII.

IGESIMO OCTAVO quæro: regulariter r
 accusatus de crimine testari potest pendente
 accusatione, & valebit eius testamentum. l. qui
 à latronibus. §. fin. & l. si quis post accusationem.
 ff. de testam. i. ex iudiciis. ff. de accusatione.

† Quid dicendū erit de reo criminis laesae maiestatis? Dicas in 2
 eo secus esse: quia intestabilis efficitur, vt dixit Specula. in
 titulo de instrumenti editione. in §. compendiose. versiculo
 quarto. allegat textū in l. penultima. C. ad legem iuliam ma
 iestatis. idem dixit D. Hippol. Marfil. præceptor meus in l. de
 minore, col. ij. in princ. versiculo item ille qui committit. ff.
 de quæstioni. vbi dixit, hoc melius probari per textum in l.
 fin. C. ad legem iuliam maiestatis. idem dixit Speculat. in tit.
 de iudic. §. j. in versiculo. Est & alia petitio circa fin. vbi ad hoc
 allegat textū in l. quisquis. C. ad legem iuliam maiestatis.
 idem voluit Curt. Iunior in consilio c. præsupponitur in factis
 columna vltima in principio nu. §. in ij. volum. † Cur autem 3
 diuersum sit in isto crimine laesae maiestatis, Dicas, quòd in
 isto crimine propter eius atrocitatem immediate eo commif
 so, committēs est priuatus administratione bonorum suorum:
 vt vidimus supra q. xxij. proxima præcedente. & habetur in
 l. quisquis. in §. emancipationes. & in d. l. finali. C. ad legem
 iuliam maiestatis. & in c. si quis. vj. q. j. & hanc opinionem re
 nuit etiam Ioānes Igneus, in sua disputatione, an rex. Franca
 Imperator. recog. numero 109. & Matth. de Afflictis in c. j. §.
 & bona committentium. in titulo quæ sint regalia. columna
 iij. numero 31. in vñbus feudor. ad quod allegat textū. in c. sc
 licis. de pœn. in vj. † Dicerem ego validitatē testamēti eius qui 4
 est accusatus, denūciatus, vel inquisitus, & testatus est accusatiōe
 pendente pendere à futuro euentu. nam si condemnabitur de
 tali crimine proculdubio testamentum non valebit: si autē ab
 soluetur testamētum validum erit, quia accusatio suum non
 est sortita effectum cum secundum iuris regulam, non. præstat.

impedimentum quòd de iure non sortitur effectum. cap. non præstat. de regulis iur. in vj. cap. si verum. xxxj. q. ij. l. si dari stipuler. ff. de verb. oblig. cap. congregato. de electio.

S V M M A R I V M.

- 1 *An reus criminis læsæ maiestatis gaudeat beneficio prescriptionis.*
- 2 *Committens crimen læsæ maiestatis priuatur omnibus his, quæ introducta sunt de iure ciuili.*
- 3 *Item priuatur beneficio consuetudinis, quæ ceteri gaudent.*

Q V A E S T I O XXIX.

- 1 IGESIMONONO quæro, an committens crimen læsæ maiestatis gaudeat beneficio prescriptionis? in hac quæstio. Matthæ. de Afflict. in capit. j. in §. & bona committentium. col. iij. nume. 33. in tit. quæ sint regal. in vsibus feudor. dixit, quòd committens crimen læsæ maiestatis in regno vigore constitutionis illius regni, quæ incipit bona proditorum,
- 2 non gaudet ipse nec eius filij prescriptionis beneficio. † Tu dicās, quòd idem erit in aliis locis. nam committens tale crimen priuatur omnibus his quæ introducta sunt de iure ciuili, vt per Barto. in extrauagan. qui sint rebel. in verb. rebellando, versic. quæro quid de dominio. nume. 17. Et in versic. ex prædictis. nume. 21. præscriptio autem est de iure ciuili introducta propter bonum publicum. l. j. & iij. ff. de vsucapio. Azo in summa. ff. de vsucap. pro emptor. circa princip. Franc. Balb. in tract. de præscrip. par. j. col. vj. in prin. versu. iij. principaliter quæro.
- 3 † Item priuatur committens crimen læsæ maiestatis beneficio consuetudinis quæ ceteri gaudent. ita voluit Matthæ. de Afflict. in dicto cap. primo. in dict. §. & bona committentium. nume. 24. in titu. quæ sint regal. idem de Rebelle dixit Bald. in extrauagan. de pace constanr. in versu. habetis. & idem voluit Mart. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiesta. q. xxix.

S V M M A R I V M.

- 1 *Clericus committens crimen læsæ maiestatis contra principem vel regem, an priuari possit beneficijs ecclesiasticis?*
- 2 *Clericus pro magna culpa beneficio ecclesiastico priuari potest.*
- 3 *Pena priuationis beneficiorum nunquam locum habet, nisi vbi lex*

lex vel Canon hoc dicit.

- 4 *Clericus committens crimen laesae maiestatis contra Papam sine Cardinalem provinciam gubernantem beneficijs priuatur.*

QVAESTIO XXX.

TRIGESIMO quæro: an clericus committens crimen læsæ maiestatis contra principem seu regem priuari possit beneficiis ecclesiasticis quæ obtinet? In ista quæstione distinguendum puto: quòd aut clericus committit crimen læsæ maiestatis contra regem recognoscentem suum regnum in feudum à Papa: aut contra alium principem non recognoscentem statum suum in feudum à Papa. Primo casu dicerem clericum à suo iudice ecclesiastico priuari debere beneficiis, ita dixit Matthæ. de Afflict. in cap. primo. in §. & bona committentium. col. ix. nume. 114. allegat ad hoc rex. in cap. primo regum. vbi dicitur, quòd si peccauerit vir in virum placari ei potest Dominus: si autem vir in Dominum peccauerit, quis orabit pro eo? quasi dicat nullus. Videtur enim delictum in ecclesia commissum cum in talem regem committitur, qui ab ecclesia regnum habet. Illa nanque suum defendere feudatarium tenetur. subdens idem Matthæus, quod talis clericus beneficiis quæ in regno habet priuari poterit, sicuti clericus qui contra Cardinalem rebellionis crimen commisit, vt in capit. scilicet. de poen. in vj. dicit enim magnam fore culpam esse contra Dominum temporalem quem ecclesia defendit. † Pro magna autem culpa clericus beneficio priuari potest. xvj. q. j. cap. inuentum. & ibi gloss. Innocen. in capit. ex tuarum. de purgat. canon. Hanc etiam opinionem, quòd clericus qui commisit erimen læsæ maiestatis contra regem recognoscentem suum regnum in feudum ab ecclesia (vt est Rex Neapolis & Rex Sicilia) beneficiis ecclesiasticis priuetur, tenuit idem Matth. de Afflict. in constitut. Regni libro primo. in titu. vbi cleric. pro malefic. debeat conueniri. nume. 3. 4. 5. & 6. Aut clericus commisit tale crimen contra alium principem & fuit condemnatus cum confiscatione bonorum, & dicas quòd tali casu beneficiis non priuatur: & hoc sentit idem Matthæ. loco proxime allegato, vbi dicit secus esse, quando alio modo quàm contra Regem vel Imperatorem clericus crimen læsæ maiestatis committeret. faciunt plura quæ adducit Ias. in consil. lxxxvj.

- in causa R. D. Gentilis. col. iij. in versic. Nam pœna priuationis. in iij. volu. vbi consuluit pro R. D. Gentile Balliono tunc Episcopo Vrbeuetano. † & ibi dicit, quod pœna priuationis beneficiorum nunquam locum habet nisi vbi lex vel Canon hoc dicit. Ad quod facit tex. in §. cum igitur. in verbo nec qualibet lex, in authen. de non eligen. secund. nubent. Bald. in authen. ex testamento. C. de secund. nupt. gloss. & ibi doct. in cap. fin. de iure patron. Curtius Iunior in authen. non licet. nume. 25. C. de liber. præterit. Et prædictam conclusionem intellige, quando condemnatio à laico fieret. ita dixit Collectar. in capit. in quibusdam. versic. sed quid erit de beneficiis. extra de pœn. quia nil ad Imperatorem de bonis ecclesiæ, vt dixit ibi glo. ad idem tex. optimus in clementi. pastoralis. de re iudic. & ideo dixit idem Matthæ. in dict. §. & bona committentium. nume. 114. supra allegato: quod nunquam vidit clericum beneficio priuari propter rebellionem commissam in principem secularem.
- 4 † Quando vero clericus commisisset crimen læsæ maiestatis contra Papam, siue contra Cardinalem prouinciam gubernantem, tunc non est dubium quod ob tale crimen beneficiis priuabitur. facit tex. in d. cap. foelicis. de pœn. in vj.

S V M M A R I V M.

- 1 *Qui crimen læsæ maiestatis commisit, an succedere possit alicui ex testamento, vel ab intestato.*
- 2 *Hæreditas est de iure civili.*
- 3 *Committens crimen læsæ maiestatis priuatur omnibus quæ iuris civilis sunt.*

Q V A E S T I O X X X I.

- 1 **T**RIGESIMOPRIMO quæro: an is qui crimen læsæ maiestatis commisit, possit ex testamento vel ab intestato alicui succedere? Dicendum breuiter quod non. l. prima. ff. de hæredibus instituendis. l. quisquis. C. ad legem iuliam maiestatis. si enim filij eius ob delictum paternum incapaces fiant hæreditatis, & successiõnum etiam extraneorum, vt in dicta l. quisquis. §. filij vero. A fortiori id erit in patre reo dicti criminis. auth. multo magis. C. de sacrosanctis ecclesiis. & ita tenuit etiam Francisc. Lucan. in tractatu suo, de priuileg. fisc. in ij. parte princip. in versicu. vigesimus

gesimus casus. nume. 20. † Est enim hæreditas de iure ciuilis. 2
 l. obuenire hæreditatem. ff. de verborum significatio. l. tutelae.
 ff. de capit. diminutio. capitul. ius quiritum. j. distinct. l. iij. ff.
 de acquirend. hæredit. & habetur per gloss. ius quiritum: quæ
 dicit hoc esse verum, siue hæreditas ab intestato siue ex testa-
 mento obueniat. † Et committens crimen læsæ maiestatis pri- 3
 uatur omnibus quæ iuris ciuilis sunt, de quo supra. q. xxix.
 proxima præcedenti satis dixi.

S V M M A R I V M.

- 1 *Reo criminis læsæ maiestatis defuncto, an aliqua pœna contra eum locum habeant?*
- 2 *Regulariter quæcunque crimina morte cum pœna extinguuntur.*

Q V A E S T I O XXXII.

IRIGESIMO SECVNDO quæro: vidi- 1
 mus hucusque de pœnis reorum criminis læsæ
 maiestatis quæ ipsis viuentibus infliguntur:
 Nunc videndum an ipsis mortuis aliquibus
 pœnis locus sit? Et videtur dicendum, quòd
 non: † quia regulariter quæcunque crimina cum pœna, mor- 2
 te extinguuntur. l. j. & ij. C. si reus, vel accusat. mort. fuerit. secus
 tamen esse dicas in crimine læsæ maiestatis, quod morte rei
 non extinguitur. de quo dixi etiam supra. q. xix. in rubric. qua-
 liter in crim. læsæ maiestat. procedatur. Quia in isto crimine
 etiam reo mortuo dānatur eius memoria, & bona ipsius fisco
 applicantur. l. penult. & ult. C. ad legem iul. maiest. l. fin. ff. eod.
 §. publica. instit. de public. iudic. l. ex iudiciorum. & ibi gloss. in
 verbo maiestatis. ff. de accusat. §. per contrarium. instit. de hæ-
 red. quæ ab intest. defer. & istam materiam per plures quæstio-
 nes examinaui supra in præallegata rubric. qualiter in crim.
 læsæ maiestatis procedat. & late deduxi quæ seruari debeant,
 quando defuncti memoria damnatur. videre poteris ibi
 omnia: quia iam scripta indignum esset & pœnitius frustra-
 torium repetere.

S V M M A R I V M.

- 1 *Reo criminis læsæ maiestatis pendente accusatione mortuo, nunquid fiet aliqua iniuria eius cadaveri.*
- 2 *Reus criminis siue ante, siue post condemnationem moriatur*

nulla ei iniuria fiet.

Iudices errant qui cadauera puniendorum ad furcas mittunt.

3 *Iudex faciens suspendi cadauer delinquentis mortui tenetur in
sindicatu.*

4 *Latrones famosi etiam mortui suspendi possunt.*

5 *Si esset consuetudo in loco quod cadauer delinquentis suspen-
datur tolleranda esset.*

6 *Cadauer rei criminis qui semetipsum in carceribus interfecit,
an pane subiiciendum sit.*

7 *Cadauer rei mortui suspendi, vel bestijs dari potest propter
atrocitatem delicti.*

8 *Et hoc seruatum fuit in ciuitate Venetiarum.*

9 *Saul percussus à muliere se occidi mandauit, ne à muliere occi-
sum dici posset.*

10 *Occidens semetipsum in carceribus an heredem habeat.*

QV AESTIO XXXIII.

- 1 RIGESIMOTERTIO quæro: quid di-
cendum erit de reo criminis læsæ maiestatis
mortuo pendente accusatione, vtrum eius ca-
daueri fiet aliqua iniuria, vt puta illud suspen-
dendo, vel quid simile faciēdo. Dicas, quod siue
2 ante, siue post condemnationem, reus criminis mortuus fue-
rit, nulla ei iniuria fiet, vt per Angel. in l. si quis. in versicu. in
tex. ibi. C. si reus, vel accus. mor. fuerit. vbi dixit, quod errant
iudices qui cadauera puniendorum ad furcas mittunt. idem
Angel. in l. j. ff. de public. iudic. & ibi Imol. & Bald. in l. j. C. ne
ex delict. defunct. allegat Cyn. in l. ij. C. qui test. face. possunt.
3 dicens Angel. ibi, quod † iudex cauere debet quando delin-
quens moritur processu pendente, quod illius cadauer supendi
non faciat: alia in sindicatu teneretur, quia cadaueri iniuria
fieri non debet. l. j. §. quoties. ff. de iniur. idem voluit Sebastia.
Sapia, in repet. l. imperium. col. ij. nu. 10. ff. de iurisd. omnium
iudic. † vbi tamen Imol. dixit, quod contrarium seruatur in
4 famosis latronibus. & hoc in eorum odium videtur tollerari
posse, vt in c. mulier. xv. q. j. hanc eandem sententiam sequitur
Angel. in tractatu suo malefic. in verbo. qui Dominus iudex
videns. versic. Et prædicta procedunt. nume. 43. ad idem Gon-
disal. Villadieg. Hispan. in tract. suo de hæret. q. xxij. nume. 4.
5 † vbi inuehit contra iudices contrarium facientes, quos in sin-
dicatu

dicatu teneri dicit, subdens tamen, quòd vbi contrarium de consuetudine seruatur toleràda esset talis consuetudo propter delicti atrocitatem. † Sed quid dicemus de cadauere rei criminis, qui ad euitandam infamiam & supplicium de eo sumendum in carceribus existens semetipsum interfecit, vel sumpto veneno necauit, an eius cadauer subiiciatur pœnæ quæ viuo, corporaliter infligenda veniret? Dicas, quòd non, vt per Alex. & alios post Cyn. in d. l. ij. C. qui test. fac. poss. vbi Rom. † Prædicta tamen conclusio procedere nō videtur quando quis enormiter deliquit: nā propter atrocitatem & enormitatem delicti cadauer rei mortui suspendi vel bestiis dari potest, vt est glosa not. in l. ij. ff. arbor. furtim cæsar. exemplificans in famoso latrone, & ita intelligens tex. in l. capitalium. §. famosos. ff. de pœn. quam glos. Roma. in l. si vero. §. de viro. in xlvj. fallentia mirabilem esse dicit. idem tenuit Gasp. Valla. in sua repet. l. imperium. col. vj. numero 15. & numero 16. ff. de iurisdic. omni. iudic. attendenda tamen erit locorum consuetudo vt supra dixi. † Et vidi ego semel in inclita ciuitate Venetiarum, quam appellare solitus sum aliarum ciuitatum Regiam, seruatum fuisse, quòd cadauer cuiusdam rei qui atrocissimum delictum commiserat, eius etenim materteram cum duobus illius filiis paruulis in eorum domo propria pence ecclesiam sancti Mauritij vna & eadem hora interfecit, vt illi pecunias & localia pro satis notabili summa eriperet, tandem captus & in carcerem detrusus, ad mortem condemnatus, vt forti erat animo ad euitandam pœnæ infamiam illiusque atrocitatem, semetipsum sumpto veneno necauit, attamen eius cadauer dilaniatum fuit, iuxta condemnationis formam. † Imitatus est Saul qui percussus à muliere se occidi mandauit. ne à muliere occisum dici posset, vt habetur. ij. Reg. capit. j.

† An autem is qui crimen commisit, & semetipsum in carceribus detentum interemit hæredem habeat? Franciscus Lucanus in tracta. suo de fisc. in ij. parte principali in rubrica. de publica bonorum numero 1. circa hoc distinguit, vt ibi per eum subdit tamen, quòd si talis erat reus criminis læsæ maiestatis vel hæresis, pro quibus criminibus post obitum rei illius memoria damnatur, & se in carceribus perimat hæredem non habebit, vt in §. per contrarium. instituit. de hæreditatibus, quæ ab intestato deferuntur. & in l. fin. C. ad leg. iul. maiest. & in auth. idem de infam. C. de hær.

S V M M A R I V M.

- 1 *Damnatus pro crimine læsæ maiestatis si extra patriam moriatur an in patria sepeliri possit.*
- 2 *Accusatio rei regulariter morte extinguitur.*
- 3 *Cadavera mortuorum ne in ciuitate sepelirentur Romana lege cautum erat.*
- 4 *Idem lege Duodecim Tabularum statutum erat.*
- 5 *Corpora mortuorum vt in ecclesia sepeliantur Canonum dispositione introductum est.*
- 6 *Princeps solus concedere potest quod cadavera rebellium extra ciuitatem sepulta, in ciuitatem reducantur.*

Q V A E S T I O X X X I I I .

- 1 **T**RIGESIMO QVARTO quæro: si aliquis damnatus pro crimine læsæ maiestatis, & bannitus extra patriam moriatur, an illius cadauer conduci possit ad eius patriam, vel in alium locum vbi ex forma sui banni viuens permanere non poterat inibi sepeliendum? Dicas breuiter, quòd non. Ita voluit Bartol. in l. j. §. j. ff. de cadauer. punien. vbi dixit, quòd sicut bannitus viuens stare non potest in ciuitate: ita nec mortuus ad illā vt ibi sepeliatur adduci potest. & Bart. sequitur Hier. Buttigella. in repet. l. quòd te. ff. si certum petat. in final. verbis. & idem erit dicendum in quocunque alio banno ex identitate rationis. † Et licet in contrarium faciat: quia morte rei regulariter extinguitur accusatio. l. ij. C. si reus, vel accusat. mort. fuer. item quia morte bannum extinguitur: iuxta illud, Mors faciet certo ne sim cum venerit exul. Dicas tamen conclusionem supra firmatam in reo criminis læsæ maiestatis defuncto veram esse: quia propter atrocitatem talis criminis videmus, quòd post obitum imputati de tali crimine proceditur ad illius memoriam damnandam. l. penulti. §. & vlti. C. ad legē iul. maiest. & dixi supra q. xxxij. † Quinimò testatur Cicero olim Romana lege cautum, ne mortuorum quorumcunque cadauera in ciuitate sepelirentur. Traianus autem Imperatorum omnium solus intra urbem (teste Eutropio) sepultus est, eiusque ossa in auream urnam collocata
- 4 in foro à se ædificato sub columna reposita fuere. † Et lege duodecim tabularum similiter cautum fuit ne in vrbe mortuorum

tuorum cadauera sepulturæ traderentur, cuius legis, hec sunt verba: ne in vrbe sepelito, néve vrito, ne facito rogum, Ascia ne polito. quam legem interpretatur Ioan. Oldendor. in tract. suo, in leges Duodecim tabularum, in rubr. de sumpt. funer. c. ix. idque etiam ciuili iure prohibitum esse probat tex. in l. mortuorum. C. de religio. & sumpt. funer. † Verum, vt mortuorum corpora in ecclesiis sepelirentur, sacrorum canonum dispositione introductum est, vt habetur in toto tit. de sepult. extra. † Dicis tamen, quòd solus princeps concedere potest quòd cadauera rebellium extra ciuitatem sepulta in ciuitatē reducantur. l. ij. C. de cadauer. punito. & habetur per Matth. de Afflict. in tit. quæ sint regal. in princip. col. v. vers. vigesimo secundo. nu. 53. in vñbus feudorum.

S V M M A R I V M.

- 1 Domus committentis crimen læsæ maiestatis destrui debet.
- 2 Idem de domo blasphemici cum erat. Item de domo eius qui Cardinalem interfecit.
- 3 Idem de eo qui pacem tenere & iurare noluit.
- 4 Edictum Regine Ioannæ de morte And. de Iser. eius consiliarij.
- 5 Poena destructionis domus rei criminis læsæ maiestatis erat etiam apud Romanos.
- 6 Domus Martini Faletri Ducis Venetorum destructa ob crimen læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O XXXV.

TRIGESIMO QVINTO quæro: an domus committentis crimen læsæ maiestatis eo damnato, destrui debeant? Istam quæstionem tangit Lucas de Penna Doctor Tholosanus in l. quisquis. columna ij. versiculo. vtrum autem in tali crimine. C. de petitione bonorum sublat. vbi dicit, nulla lege cautum reperiri domum committentis crimen læsæ maiestatis dirui debere: sed id fieri æquisissimum esse in detestationem huiusmodi criminis. † Blasphemus enim tali poena afficiebatur. xxij. quæstione iiij. capitulo. quando. In versiculo. Nabuch. Donofor. Idem de eo qui Cardinalem interfecit. capitulo. scilicis. de poenis. in vj. † Idem de eo qui pacem tenere & iurare noluit, vt in titulo. de pac. iuram. firman. §. præterea bona. procedi enim debet in his criminibus de similibus ad similia. l. famosi

famofum in fi.ibi ad exemplū legis Iuliæ. Idem tenuit Marth. de Affli. in c.j. in §. & bona committentium. colum. iij. in xix. speciali. numero 37. in titulo. quæ sint regal. in vñbus feudor. vbi dixit, quòd domus eius qui commiffit crimen læfæ maiestatis deftrui debet vñque à fundamentis, fubdens, quòd hæc eft noua pœna impofita, per textum in d.c. fœlicis. de pœnis. in vj.

- 4 † & atteltatur vidiffie quoddam edictum Regis Ludouici, & Reginæ Ioannæ primæ de morte 'D. Andree de Ifernia confiliarij tunc regij, qui in ciuitate Neapolis occifus fuit quoddam fero diei xj. Octobris, anno Chriftianæ falutis. 1353. & eius occifores damnati fuere ad pœnam mortis, confiscationis bonorum, & quòd eorum domus deftruerentur. † Dicas tu, quòd ifta non eft noua pœna: imò antiqua Romanorum, vt legitur apud Plinium minorem, in fuo libello de viris illuftribus, vbi dixit, quòd Quintus Cincinatus Dictator effectus Sp. Melium, à Seruilio Hala magiftro equitum occidi iuffit, & illius domum folo æquari, ex eo quòd regnum affectauit. Id enim proculdubio maieltatis crimen erat, vt de Gigantibus fcriptum legimus hoc Carmine.

Affectaffe ferunt Regnum Cæleſte Gigantes.

- 6 † Legimus & in Venetorum Hiftorijs, quòd Marinus Faletro Dux deprehenfus cum quibufdam plebeis conſpiſſe vt ex ciuitatis Duce, cuius temperata eft poteſtas, Tyrannide ciuitatem occuparet, qui captus à Senatu iuffus eft capite mulati, eiufque ædes folo æquatæ.

S V M M A R I V M

- 1 *Vxor an prohibere poſſit ratione ſuæ dotis, ne Domus mariti rei criminis diruatur?*
- 2 *Domus mariti delinquentis cuius fundus eſt dotalis an dirui poſſit?*
- 3 *Malefactores ita puniri debent vt Innocentes non puniãtur.*
- 4 *Domus rei mortui cuius memoria damnatur non diruitur.*
- 5 *Domus rei criminis læſe maieltatis diruitur, quando ſumus in primo capite dicti criminis.*

Q V A E S T I O XXXVI.

- 1 RIGESIMO SEXTO quæro: quando domus rei criminis læfæ maieltatis deftrui debet, vel quando id municipali iure ſtatutum eſt, an vxor delinquentis domum ne diruatur ratione ſuæ dotis

tis defendere possit? Hanc quæstionem tangit Gandin. in tractatu suo maleficio. in rubr. de bon. malefact. columna j. numero 3. vbi tenet, quòd de iure mulier defendere poterit ne domus diruatur, per text. in l. j. C. ad legem iuliam de vi publica. & l. iij. C. ne vxor pro marit. & de hoc dicit esse casum in l. creditoris. ff. de distract. pignor. præfertur etenim mulier alijs creditoribus. l. absiduis. C. qui pot. in pignor. habeant. Idem tenuit Roman. in consilio cxxvij. & licet Gandin. loco præallegato dicat, quòd istud de iure verum est: attamen de cõsuetudine aliter seruari per rectores. loquitur enim in statu. dicens quòd ex quo potestas iurauit seruare statuta, aliter facere non potest quantumcunque statutum durum sit. l. prospexit. ff. qui. & à quibus: domus enim tempore malefij erat in bonis mariti, licet hypothecata dote vxoris. l. sciendum. ff. qui satisfac. cogant. Hanc opinionem tenuit etiam Albericus in tracta. suo statut. in iij. parte. quæst. vij. facit: quia licet domus illa esset vxori obligata pro dote, tamen in bonis mariti debitoris dotis remansit. l. si dominum. C. de pignor. actio. Ideo in tali domo statutum locum habebit, ne delictum impunitum remaneat. l. ita vulneratus. ff. ad legem aquil. l. si à reo. ff. de fideiussor. & ita dixit Albericus loco præallegat.

† Prædictam conclusionem limita non procedere, quando talis domus esset fundus dotalis ipsius vxoris. Nā tūc non diceretur proprie esse in bonis viri: cum ab eo neque alienari neq; obligari possit. l. lex Iulia. l. Iulianus. & l. sed nec libertas. ff. de fun. dotali. si enim domus, quæ esset fundus dotalis posset dirui ob viri delictum, vtique de facili mulier indotata remaneret, & sine delicto puniretur, quod non est dicendum: nam † malefactores ita puniri debent vt innocentes non puniantur. l. ij. in fine. C. de his qui latro. facit pro ista opinio. textus, in l. quisquis. §. vxores. C. ad legem iuliam maiestatis. vbi habetur, quòd licet vir incidat in crimine læsæ maiestatis, vxori tamen eius dos restitui debet.

† Secundo limita non procedere, quando post obitum rei criminis læsæ maiestatis contra eius memoriam procederetur: Nam, cum eo casu non procedatur contra mortuum, sed tantum ad damnandam eius memoriam per confiscationem bonorum, vt l. penultima & vltima. C. ad legem iuliam maiestatis. & l. vltima. ff. eodem titulo, locum non habebit dicta pœna diruptionis domus.

Tertio

† Tertio dicerem. dictam poenam diruptionis domus ob crimen læsæ maiestatis locum sibi solum vindicare quando essemus in j. capite dicti criminis iuxta terminos l. quisquis. C. ad legem iuliam maiestatis. secus in alijs capitibus dicti criminis quæ plura sunt, de quibus dixi supra in rubrica. qualiter & à quibus crimen læsæ maiestatis contra Imperator. & alios princ. committat. in pluribus quæstionibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Domus rei criminis læsæ maiestatis si dum diruitur, det damnum Domui vicini, quis de tali damno teneatur.
- 2 Domus si sit communis inter duos fratres an & quando dirui possit.
- 3 Quando fiscus non succedit in omnibus bonis, & socius velit partem destruendam redimere an admittatur?
- 4 Domus quam reus criminis læsæ maiestatis in pignus habebat, an propter crimen læsæ maiestatis Domini illius destrui debeat?
- 5 Domus quam reus criminis læsæ maiestatis in pignus habebat an destrui debeat?
- 6 Domus rei criminis læsæ maiestatis diruta, an reedificari possit?
Papa solus remittere potest poenam diruptionis Domus. de qua in c. felicitis. de pen. in vj.

Q V A E S T I O XXXVII.

RIGESIMO SEPTIMO quæritur: quid dicendum, si dum diruitur domus eius, qui crimen læsæ maiestatis commisit, aliquis murus domus prædictæ cadat supra domum vicini, ex quo is damno afficiatur, quis vicinum de huiusmodi damno resarciat? videtur dicendum, quòd rector qui domum ipsam dirui mandauit, argumento textus, in l. ij. §. tribuoi. ibi læsiones & damna. C. de his qui latro. l. iij. ff. quòd metus causa. l. quemadmodum. §. magistratus. ff. ad legem Aquilliam. l. nec magistratus. ff. de iniurijs. prædicta tamen procedunt, quando rector non iure fecisset: sed quando exequitur legem, statutum, vel consuetudinem, aliud dicendum videtur, verum si ob crimen læsæ maiestatis domus destrueretur, ex quo tali casu omnia bona rei in fiscum deueniunt. l. quisquis. in princ. C. ad leg. iul. maiest. tunc dicendum esset fiscum de tali damno teneri. l.

ri.l. tutoris.C.ad leg.iul.de vi.alias autem malefactor tene-
retur, ita per prædicta dixit Alberic.in tracta.suo statutorum
parte iij.q.ix.circa hanc quæstionem vide etiam Gandin. in
tract.malef.in rub.de bon.malefact.col. iij. versi.item quæro
aliquis commisit maleficiū.& in versi. sed nunc quæro. col.
iij.in fin.† vbi dixit,qz si Domus vel Turris communis inter 2
duos fratres fuerit, & vnus delictum committat, propter quod
vigore statuti destruitur pars dictæ Domus vel Turris, quæ
puta erat pars superior, de damno quod alter frater non de-
linquens patitur, à fratre delinquente refarciri deberet, si sol-
uendo esset, sin minus regressum habebit contra comune.
argu.l. miles. ff. de adult.Circa hoc vltimum quando com-
mittens crimen læsæ maiestatis vel aliud propter quod eius
Domus destrui debet, si is domum communem cum alio ha-
beat, quid agendum sit, Archi.& Ioan. And. mouent hanc quæ-
stionem in d.c. felicis. de pœn. in vj. vbi referunt dicta Bar-
tholom. Brixien. in sua quæst. dominicali. num. 44. & tandem
pro decisione remittit se ad not. per eum in addit. Specul. in
rubr. de pœn. & per Barto. in l. at eius. in §. de eo. ff. de aqua
pluui. arcend. Philip. Franc. in d.c. felicis. in j. col. in vlti. not.
dicit quòd si propter tale delictum Domus fuit destructa tunc
socius recursum habere poterit contra delinquentem. argu-
text. in l. si is cum quo. ff. commi. diuid. secundum Barto. ibi;
Si vero Domus non fuit destructa, sed lata est sententia de
ea destruenda, quòd eo casu fiscus redimet partem socij vt tota
destruatur, secundum Bartol. ibidem. & hoc modo dicit posse
procedere opinionem Ioan. And. de qua loco supra allegato.
subdens, idem esset non lata sententia, si tamen maleficiū
esset scandalosum: sed si maleficiū non esset scandalosum,
fiscus tamen in omaibus bonis succederet: vt in crimine læsæ
maiestatis. l. quisquis. C. ad legem. iul. maiest.† & idem dicit 3
esse quando fiscus non succedit in omnibus bonis, & socius
velit partem destruendam redimere, eo casu erit admittendus
non autem cogendus. Si autem socius nolit partem destruen-
dam redimere, tunc huiusmodi pœna in aliud commutari de-
bet. argumen. l. & si seuerior. C. de infam. secundum Bartol.
in d. §. de eo. Et si cupis circa istam quæstionem plura videre:
vide Docto. in d.c. felicis, vbi Franc. & Bart. in d. l. hætenus.
ff. de aqua pluui. arcend. & in l. si interdum. ff. communi. diuid.
& Bald. in d. l. & si seuerior. Alberic. in tracta. statuto. in verbo

bona, versicul. statutum distat quod bona. & in eodem tracta.
 in verbo delinquens. in versicul. statutum quod pro delicto. &
 in verb. maleficium. colum. j. versic. statutum distat quod pro
 maleficio. † Quid autem dicendum sit quando aliquis domum
 suam alicui in pignus dedit, demum in crimen incidit, pro-
 pter quod eius domus destrui debet? circa hoc vide Alberic. in
 d. tract. suo statut. parte iij. quæst. xiiij. † Et quid erit quando
 creditor qui talem domum in pignus habebat incidit in cri-
 men simile, an domus ei pignolata destruat? vide eundem
 Alberic. in d. tract. q. xv. in d. iij. parte. & ibidem etiam ponit
 quid dicendum erit quando maritus constituit uxori quartam
 partem secundum legem Longobardam, an possit mulier
 defendere dictam quartam partem bonorum mariti qui cri-
 men læsæ maiestatis commisit, & sic Domum ne destruat.

6 Sed utrum destructa Domo, puta rei criminis læsæ ma-
 iestatis, illa postmodum reedificari poterit? videtur dicen-
 dum quod si in sententia condemnatoria contra eum lata
 non fuisset prohibita reedificatio, quod refici possit: ita sen-
 sit Domin. in præallegat. c. fœlicis, columna j. in versicul.
 Nota argumen. quod mandatum. de pœn. in vj. Sed dicas
 contrarium verius esse, ut tenet Philipp. Franch. in d. capit.
 fœlicis. colum. j. versiculo. ultimo notat ubi dicit quod ista
 pars, videlicet quod domus destructa ob crimen reedificari
 non possit, est verior: & quod fuit disputatum & conclusum
 in simili questione de ciuitate condemnata, à Papa ad destru-
 ctionem murorum, quod non possit reparare muros disu-
 tos sine licencia Papæ, secundum Cyn. in l. seruus. C. de pœ.

7 & Bart. in l. si quis adulterium. §. j. ff. de adulter. † Quin-
 immo dixit idem Franch. in d. c. fœlicis. in ult. nota. quod
 dicta pœna diruptionis Domus de qua in d. capit. fœlicis. re-
 mitti non potest nisi per Papam: per not. in c. sicut sancti.
 in fin. xv. distinct. quia pœnæ iuris ab alio quàm à Papa re-
 mitti non possunt, secundum omnes ibi. ad quod

facit text. in c. frater. xvj. quæstione j. & ut non

idem voluit Dominic. ibi in prima

columina. in versiculo quæ-

ro an ista.

FINIS SECVNDI LIBRI

HIER

HIERONYMI

GIGANTIS IVRIS

CONSULTI FORO SEM-

PRONIENSIS DE CRIMI-

NE LAESAE MA-

ESTATIS

LIBER TERTIUS.

*De pœnis quas filij incurrunt patre committente
crimen laesae maiestatis.*

SVM MARIVM.

An filius puniatur ex delicto patris in crimine laesae maiestatis?

- 1^a Filius non portabit iniquitatem patris.
 - 2^a Non occidentur patres pro filiis, sed unusquisque in suo peccato morietur.
 - 3^a Pater suos tenere debet auctores.
 - 4^a Filij committentium crimen laesae maiestatis in principem, excluduntur à matris, auita, & omnium proximorum hereditate.
 - 5^a Item testamento extraneorum nihil capiunt.
 - 6^a Item perpetui sunt infames, nec ad honores admittuntur.
 - 7^a Patres comederunt tuam uerbam, & dentes filiorum obstu- perunt.
 - 8^a Princeps habetur quasi Deus in terris.
 - 9^a Pena legi quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. contra filios locum non habet, nisi in casibus ibi expressis.
- Commisso crimine laesae maiestatis contra Regem Francia non habent locum pœna. d. l. quisquis.*

- V**IDIMVS hucusque quibus poenis afficiantur committentes crimen læsæ maiestatis: modo oportet pretium est videre, utrum eorum filij ex huiusmodi paterno delicto aliquam incurrant poenam? Et videretur dicendum quodd non: † filius enim patris iniquitatem non portabit, ut habetur Ezechiel. c. xvij. & in c. iudæi. j. q. iij. l. filia. ff. de senat. l. crimen. ff. de poen. l. quotiens, ff. de noxal. l. emancipatio. §. final. ff. de senat. & habetur in toto tit. C. ne fil. pro pat. facit illud Leuiti. c. 24. † ubi dicitur, non occidentur patres pro filiis, nec filij pro patribus: sed unusquisque in peccato suo morietur. & idē dicitur Regum. 4. cap. xiiij. idem habetur Paralip. lib. ij. c. xxv. & Deuter. c. xxiiij. & Regum. 4. c. iij. facit tex. in l. sancimus. C. de poen. † ubi habetur, quodd poena suos autores tenere debet.
- 2** nec ulterius progredi contra eos qui procul sunt à calumnia. ad idem facit text. in l. si quis in suo. §. legis. C. de inoffi. test. l. legem. C. de naturalib. lib. in fin. in j. respon. & l. ob maritorum. C. ne vxor pro marito, l. si poena. & l. crimen. ff. de poen. l. iij. §. quod pater. ff. de muner. & honor. l. actione. §. diximus. ff. pro soci. l. generali. §. fin. ff. de ritu nupt. l. maritus. ff. sol. ma. l. fina. ff. ad Syllen. & in auth. ut nulli iudic. §. si. col. ix. Dicis tamen quod prædicta omnia sibi locum vendicant regulariter loquendo: secus tamen est in crimine læsæ maiestatis. l. quisquis.
- 3** §. filij vero. C. ad lg. iul. maiest. † nam filij eorum qui in principem commiserunt crimen læsæ maiestatis, Primo à Materna & Auita, ac etiam ab omnium proximorum hæreditate ac successione alieni habentur. † Secundo testamento extraneorum.
- 4** nil capere possunt. † Tertio perpetuo infames sunt, & ad nullos honores admittuntur, ut est expressum in d. l. quisquis. §. si filij vero. & habetur etiam vj. q. j. c. quarto. §. utrum. de poen. distin. j. c. quisquis. facit quod habetur Hierem. c. v. ubi dicitur: Patres nostri peccauerunt & non sunt. & nos iniquitates eorum portauimus. † Et quod habetur Hiere. c. xxxj. ubi legitur: Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. Idem habetur Ezechiel. c. 18. Et ratio quare sic statutum sit in crimine læsæ maiestatis, est propter immanitatem dicti criminis: † offenditur enim princeps, qui habetur quasi Deus in terris, ut est tex. in auth. de consul. §. fin. col. iij. præterea poena ista quæ imponitur filiis propter delictum patris

statuta est à lege in duriorem patrum vindictam ac poenam: pater enim terretur magis propter filij poenam per text. in l. isti quidem in si. ff. quod met. cau. & §. final. instit. de noxalib. † Et quòd poena d. l. quisquis. non habeat locum in alijs casibus criminis læsæ maiestatis quo ad filios, nisi in casibus ibi expressis, tenuit etiam Nicol. Boer. in tract. de seditione in vj. præsupposito. nu. 20. 21. & 23. vbi dixit quòd licet in Regno Franciæ locum habeat crimen læsæ maiestatis contra Regem commissum: tamen poenæ d. l. quisquis. quo ad filios & eorū incapacitatē locū non habent, cū possint succedere, & capere relicta eis in testamento suorum & aliorum, etiam ab intestato, nec efficiuntur infames, & ad honores promoueri possunt: sed tali casu poena d. l. quisquis. solum locum habet, quo ad poenam corporalē & bonorum confiscationem. Poenæ enim contra filios locum sibi vendicant in primo capite d. legis Iul. de quo in d. l. quisquis. secus in alijs casibus in quibus delictum Patris filio nomine nocet. de quo habetur etiam per Ioannem Corasium Tholosanum nunc Ferrariæ legentem mihi vti fratrem honorandum in d. l. filiam in versicul. auferendam. ff. de senat.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius committentis crimen læsæ maiestatis, an capiat bona ex donatione matris?
- 2 Donationi actus est contrarius successioni testamenti vel ab intestato.
- 3 Ex successione testamenti, vel ab intestato ad casum donationis non infertur.
- 4 L. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. an sit poenalis & odiosa, vel fauorabilis?
- 5 Lex quantuncunque sit fauorabilis, tamen quando poenam imponit est odiosa & non extendenda.
- 6 Filius rei criminis læsæ maiestatis erit capax donationis inter vivos sibi à matre factæ.

Q V A E S T I O I I.

ECVNDQ quæro: vidimus supra proxime 1 quòd filius committentis crimen læsæ maiestatis efficitur etiam incapax maternæ hereditatis, tam ex testamento, quàm ab intestato. l. quisquis.

- §. filij vero. C. ad legem Iuliam maiestatis. Quid dicendum erit de bonis, à matre filio donatis? Hanc quæstionem late examinat Paris, in consi. lxx. nu. 26. cum sequent. in iij. vol. ubi arguit ad vtranque partem: & tandem nu. 171. concludit, quòd rex. in d. l. quisquis, in d. §. filij vero. non vendicet sibi locum in bonis donatis per matrem filiis, cum ex dispositione d. l. quisquis. filij reddantur incapaces maternæ successionis, tam ab intestato quàm ex testamento. nec prohibet ille text. matrem
- 2 inter viuos filijs posse donare. † iste enim. actus donationis est penitus contrarius successioni testati vel ab intestato, continens tacitam voluntatem ipsius morientis. l. conficiuntur. ff. de iure codic. & quia dicti actus inter se nil commune habent,
- 3 l. verba contraxerunt. ff. de verb. significa. † nec ex successione ex testamento vel ab intestato ad casum donationis inter viuos inferri potest. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. oblig. facit glos. in l. j. in verb. donationem. C. de secund. nupt. & in donatione inter viuos habetur per Alexand. in l. ij. col. iij. ver. item in alio. ff. de legat. j. & præ ista conclusione longè plura adducit Paris, in d. suo consil. 69. quem videre poteris: comprobatur conclusio prædicta per ea quæ voluit Salyc. in d. l. quis-
- 4 quis. in §. filij vero. col. j. vers. adhuc quæro, quid si mater. † ubi dicit quòd materia d. l. quisquis. est pœnalis & odiosa, ideo non extendenda: Et licet aliqui dicant quòd imò d. l. quisquis. sit fauorabilis non odiosa, quia introducta fauore publico, vt hominès à tam graui delicto abstineant metu pœnæ, iuxta illud Horatij, *Oderunt peccare mali formidine pœnæ.* vt voluit Claud. de Seytel. in l. si quis id quod. col. ij. circa medium. ff. de iurisdic. omni. iudic. nihilominus dato quòd hoc verum esset nō tamen obstatet quia quantuncūq; lex sit fauorabilis,
- 5 tamen ubi est apposita pœna erit odiosa, & non extendetur, vt dixit Bald. in l. illud. col. ij. versic. istud est notandum. C. de sacrosanct. eccles. per tex. in auth. de non alienand. §. quia vero Leonis. el. ij. & ibi lac. de Beluis. † Erit ergo conclusio, quòd
- 6 filius rei criminis læsæ maiestatis erit capax donationis inter viuos sibi à matre factæ: licet matri neque ex testamento neque ab intestato succedere possit. Considera tamen quòd contra istam conclusionem videtur facere text. in d. l. quisquis. in d. §. filij vero. ibi, sint perpetuò Egentes & Pauperes. & ibi, sint postremo tales vt hi perpetua egestate sordentibus sit & mors solatium, & vita supplicium. quæ dispositio esset

hianis & frustratoria: si tales filij capere possent ex donatione matris, quod capere non possunt ex testamento vel ab intestato in bonis maternis: & sic fieret fraus dictæ legi. cum ergo ratio paupertatis conseruandæ in dictis filiis militet etiam in donatione: & vbi est eadē ratio, ibi debeat esse eadē iuris dispositio, vulgatis iuribus: Ergo idē videtur dicendum de donatione. Nec mirum si propter atrocitatem tanti criminis filij innocentes puniuntur: nam Deus propter illud nefandissimum crimen deleuit funditus ciuitates Sodomæ, & Gomorræ, & tres illis finitimas ciuitates: & tamen ibi proculdubio erant infiniti infantes & furiosi, qui innocentes erant.

S V M M A R I V N.

- 1 *Filius damnati de crimine læsæ maiestatis, an sit capax donationis causa mortis sibi per matrem factæ?*
- 2 *Donatio causa mortis sapit vltimam voluntatem.*
- 3 *Testari qui non potest ratione defectus consensus, non poterit donare causa mortis.*
- 4 *Usurarius manifestus qui non potest testari, nisi seruata certa solennitate, non poterit donare causa mortis.*
- 5 *Cardinalis vel episcopus habens facultatem testandi à Papa donare poterit causa mortis.*

Q V A E S T I O I I I.

TERTIO quæro: quid dicendum de donatione causa mortis facta per matrē filio patre damnato de crimine læsæ maiestatis? Dicas huiusmodi donationem non valere: prohibitum est enim filio damoati de dicto crimine posse aliquid capere de bonis maternis, tam ab intestato, quàm ex testamento. l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. † donatio autem causa mortis sapit vltimam voluntatem. l. fin. C. de donat. caus. mort. inst. de dona. §. j. Bald. & alij in l. tam is. §. filius. ff. de donat. caus. mort. & habetur per Bart. & Doct. in l. ij. ff. de legat. j. & ibi solennis doctor præceptor meus Dominus Vincent. Hercul. de Perusio, col. iij. vbi dixit, quod donatio causa mortis videtur vltima voluntas, cum requiratur quinque testes, prout requirunt aliæ vltimæ voluntates, circa testamentum. l. fin. C. de donat. caus. mort. l. fin. C. de codicil. &

qui non potest testari ratione ætatis, non potest donare causam
 3 mortis. l. j. §. j. ff. de tutel. & ration. distrab. † Item qui ratione
 defectus consensus testari non potest, non poterit donare
 4 causa mortis. l. discretis. C. qui test. facer. possunt. † Hinc est
 quod usurarius manifestus qui testari non potest, nisi ser-
 uata solennitate de qua in c. quanquam. de vsur. in vj. ita
 etiam non poterit donare causa mortis, vt habetur per Lap-
 pum, alleg. 125. vbi dixit quod non valet donatio causa mortis
 facta ab usurario, nisi restitutus vsuris vel præstita cautione:
 5 vt in d. c. quanquam. † facit etiam, quia si à Papa conceditur
 facultas Cardinali vel Episcopo testandi, poterit vigore hu-
 iusmodi facultatis fieri donatio causa mortis, & codicilli: vt
 dixit Angel. de Perig. de Perusio. in d. l. ij. col. j. versic. sed si
 concederetur. ff. de legat. j. Concludo igitur, quod donatio
 causa mortis facta per matrem filio reddito incapaci maternæ
 successionis, tam ex testamento, quàm ab intestato, ex eo
 quod pater crimen læsæ maiestatis commisit, non valeat.

S V M M A R I V M.

- 1 *Filius damnati de crimine læsæ maiestatis, an priuetur feudo?*
- 2 *Delictum patris quo ad feudum nocet filiis, sed non agnatis.*

Q V A E S T I O I I I I.

- I VARTO quæro: quid dicendum de feudo, an patre dānato de crimine læsæ maiestatis filius qui ex patris delicto efficitur insuccessibilis, iuxta terminos l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. illo priuetur? And. de Ifern. in c. j. in §. præterea. in tit. quæ fuit prima causa benefi. amitten. dixit quod in feudis omnis descendens ex illo sanguine maculato & infecto est priuatus feudi successionem: non habita distinctione, an feudum sit paternum & antiquum, & sic ex pacto & prouidentia, vel hæreditarium. Hanc opinionem Ifern. refert etiam & sequitur Matth. de Afflict. in d. §. præterea. in versic. glo. iij. num. 3. quando sumus in crimine læsæ maiestatis: per text. in d. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. † & ibidem dixit quod quo ad feudum delictum patris filiis nocet, sed non agnatis. & al leg. ad hoc Bald. idem dicentem, in l. j. in versic. vigesimo octauo quæro.

quæro. ff. de rerum diuis. & tex. in c. j. in tit. si vasa. feud. priue. vide ad hoc Afflict. loco præalleg. col. ij. nu. ii. vsque ad num. 14. vide ad prædicta ea quæ dixi supra quæst. v. in rubric. proxima præcedenti.

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio l. quisquis. C. ad leg. iul. maiestatis. an locum habeat in filiis iam natis?
- 2 Filij propter delictum patris, quando puniuntur, regulariter intelligi debet de filiis post delictum natis.

Q V A E S T I O V.

Q V I N T O quæro: an dispositio l. quisquis. in §. filij vero. quæ inhabilitat filios eius qui crimen læsæ maiestatis commisit à successione paterna, materna, & auita, ac omnium proximorum & etiam extraneorum, locum habeat in filiis iam natis tempore delicti? In hac quæst. Cyn. & Petr. in d. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. tenuerunt quod nō: per tex. in l. ij. C. de liber. & eorum lib. † vbi videtur tradi regula: quod quando propter delictum patris filij puniuntur, intelligi debet de filiis post delictum natis. ad idem allegat tex. in l. diuo Marco. C. de quæst. & in l. emancipatum. ff. de sena. in quibus iuribus probatur, quod attenditur tempus natiuitatis seu conceptionis filij ad qualitatem, quæ filius à patre suscipit indagandam. idem tenuit Angel. in d. l. quisquis. col. j. vers. in text. ibi filij nati, vbi dixit quod intelligi debet ibi de filiis natis post crimen contractum: tunc enim sunt ex sanguine reprobato & infecto, & ideo illi puniuntur tanquam criminis quodammodo participes: & quod ante nati & concepti non punientur pœna dictæ legis. Contrariam tamen partem magis communiter tenent Doct. quod imò etiam nati ante delictum comprehendantur in dispositione d. l. quisquis. quæ cum loquatur generaliter, generaliter intelligi debet. l. de pretio. ff. de publician. cum vulgaribus, & hanc opinionem sequitur Claudius de Seyssel. in l. si quis id quod. col. v. vj. & vij. ff. de iurisd. omn. iudic. pro qua ibi multa adducit: idem tenuit Gemin. in c. quisquis. vj. q. j. & Specul. in tit. de sent. §. ij. vers. quinto quæro. Salyc. & Alberic. in d. l. quisquis. colum. j. vbi dixit quod ratio quare filius puniatur in d. l. quisquis. est, quia

presumitur imitator patris: quæ ratio militat etiam in filiis ante delictum natis, & post modum nascituris. Hanc etiam partem tenuit Angel. in tract. malefi. in verb. *che hai tradito la tua patria.* in versic. quærit ibi Saly. num. 13. ubi dixit. idem esse in iam natis quod in nascituris: & ad hoc August. de Ari. ibi in addit. alleg. not. per glos. Bart. Bald. & Saly. in l. ij. C. de liber. & eorum lib. Nellus in tract. suo Bannito. in ij. parte primi temporis. q. x. dicit quod opinio Cyn. & Petr. supra relata, quod nati ante contractum delictum non comprehendantur in d. l. quisquis. sed solum procreati & nati post delictum commissum, æquitatem sapit. Sed contraria opinio, & indifferenter nati & nascituri comprehendantur, forte verior est. Et istam opinionem, quod nati ante, comprehendantur in d. l. quisquis. §. filij vero. quæ communis est, sequor: pro qua inuitabiliter facit tex. in d. §. filij vero. ubi vita reservatur ex Imperatoria lenitate filiis eius qui crimen læsæ maiestatis commisit: Ergo de iam natis loquitur.

S V M M A R I V M.

- 1 Filij emancipati à patre, ante commissum crimen læsæ maiestatis, an puniantur?
- 2 Filij emancipati desinunt esse de familia patris.
- 3 Emancipatio facta per patrem de filio, parum ante commissum crimen læsæ maiestatis, presumitur in fraudem facta.
- 4 Donatio facta ante delictum sed postquam delinquens delictum facere proposuerat, revocatur.
- 5 Factum suspitione pænæ in fraudem fisci factum censetur.
- 6 Crimen læsæ maiestatis semper fit premeditate.
- 7 Donatio facta omnium bonorum ante commissum delictum presumitur facta in fraudem fisci.
- 8 Factum in fraudem fisci & pænæ presumitur, quando de proinquo sequitur delictum. & m. 9.
- 10 Fraus presumitur ex vicinitate actus.

Q V A E S T I O V I.

1

E X T O quæro: quid dicendum de filiis emancipatis à patre ante commissum per eum crimen læsæ maiestatis: an hi incident in pœnas de quibus in d. l. quisquis. §. filij vero. C. ad leg. iul. maiest. Dicis breuiter quod non. Ita dixit glos.

glo. in c. si quis cum militibus. in verb. filij vero. vj. q. j. vbi est
 tex. idem ad literam, vt in d. l. quisquis. & voluit illa glos. q.
 filij per patrem emancipati ante delictum non comprehen-
 dantur in d. l. quisquis. idem tenuit ibi Ioan. de Turre Crema.
 in versu. sed hic surgit quaestio. idem dixit ibidem Præpo. in fi.
 & Archidia. in verb. in glo. filij. hanc eandem sententiam seq.
 Lucas de Pen. in l. quisquis. col. ij. versic. filij autem. C. de peti.
 bono. sublat. lib. x. ad idem Matth. de Afflict. in sua glos. super
 constit. regni. in tit. de patre recept. colum. fin. in fin. † & ra-
 tionem huius decisionis esse puto: quia filius emancipatus de-
 finit esse de familia patris sui. l. quinetiam. §. si. ff. de rit. nup.
 & nomen filij amittit. l. senatoris. la. ij. ff. de senat. † Hanc con-
 clusionem admittendam censeo cum hoc temperamento, vi-
 delicet: quod non procedat, quando pater filium seu filios emā-
 cipauit parum antequam crimen læsæ maiestatis contra prin-
 cipem vel eius collaterales committeret. Talis enim emanci-
 patio præsumeretur facta in fraudem: scilicet, vt filius non in-
 curreret in poenas. d. l. quisquis. §. filij vero. facit ad hoc quod vo-
 luit Bart. & Doct. de donatione facta ante delictum commissum
 in l. post contractum. ff. de donat. vbi Bart. in versic. & vt ple-
 ne † dicit quod quando donatio facta est ante delictum com-
 missum tempore quo iam delinquens delictum facere propo-
 suerat, & sic propter delictum committendum alienauit, quod
 tunc talis donatio eodem modo reuocatur, prout reuocatur
 donatio post delictum facta: † quia factum suspitione poenæ in
 fraudem fisci factum censetur. l. in fraudem. in prin. ff. de iure
 fise. l. sed si maritus. in fin. ff. qui & a quibus. † facit, quia vt vi-
 demus, crimen læsæ maiestatis semper fit præmeditate, vt pro-
 batur in d. l. quisquis. C. ad leg. iul. maie. Et prædicta maxime
 procederent, quando pater antequam delictum huiusmodi
 commisisset filium emancipasset, eidem bonorum suorum
 in præmium emancipationis parte assignata, arg. eorum quæ
 not. Bart. in d. l. post contractum. in versicu. & prima est præ-
 sumptio. † vbi dicit quod si is qui deliquit ante commissum de-
 lictum donauit omnia bona sua, præsumitur id, in fraudem
 fisci fecisse. l. omnes. §. Lucius. ff. de his quæ in fraud. credi-
 faciunt not. per Bald. in l. j. col. vlt. C. qui bon. cede. possunt. & in
 l. si quis post hac. C. de bon. proscrip. † factum enim in fraudem
 fisci & poenæ præsumitur, quando de propinquo sequitur deli-
 ctum. l. si ventri. §. si. ff. de priuil. credit. & l. sed Iulianus. §. sed
 si filius.

- si filius. ff. ad Macedon. c. officij. ext. de elect. per quæ iura dixit
 9 Bar. in d. l. post contractum. in vers. quinto præsumitur + quod
 donatio facta à delinquente ante contractum delictum cense-
 tur facta in fraudem fisci. Et probatur ista opinio in casu no-
 stro per tex. in d. l. quisquis. in § emancipationes. in fi. ibi, quo
 10 primum. & ibi, bona glo. in verb. non valeant. + facit etiam
 quia ex vicinitate actus fraus præsumitur. de quo etiam per
 Corne. in consi. lxj. visa copia processus. col. j. in versic. secundo
 dictus. in iij. volum. & per Chassaneum in consi. xxxij. Hug.
 & Martinum. col. fi. num. 15. quod etiam probatur, argumen-
 text. in l. si ventri. §. si. ff. de priuileg. cred. & l. si quis post hac.
 ff. de bon. damn.

S V M M A R I V M.

- Filij naturales commissio crimine lesa maiestatis per patrem an
 puniantur?*
 1 Spuriij appellatione filiorum continentur.
 2 Filius natus in seruitute spurius est.
 3 Filius spurius patrem occidens tenetur lege Pompeia, de Par-
 ricidij.
 4 Princeps est omnium subditorum pater.
 5 Statutum faciens mentionem de filio, intelligitur de legitimo &
 naturali.
 6 Luxuria non debet esse melioris conditionis quàm castitas.
 7 Filij ubi condemnantur per iudicem vel statutum ex delicto
 patris, veniunt etiam naturales.
 8 Papa, vel Imperator est omnium pater.
 9 Bastardi non possunt appellari de domo, familia, seu agnatione
 patris.
 10 Bastardi non possunt uti insignijs domus paterne.
 Bastardi sunt infames, & vili conditionis.
 11 Filius naturalis etiam legitimatus, non admittitur ad feudum
 concessum patri pro se & filijs.
 12 Domini Veneti filios legitimatos non admittunt ad nobilitatem
 & eorum consilia.
 Domini Veneti etiam legitimatos per subsequens matrimonium
 non admittunt ad eorum nobilitatem, sed bene ad bonorum suc-
 cessiones.
 13 Bastardi per Mosaycam legem templum domini ingredi vsq;
 ad decimam generationem prohibebantur.

Frater testamentum fratris querelare potest, si frater iustituit bastardum eius heredem.

14 Filius naturalis tantum cuius pater presumptione certus est, comprehenditur in l. quisquis. C. ad legem iul. maiest.

15 Filius spurij, quando sunt banniti omnes de tali domo comprehenduntur.

16 Filius adoptivus an comprehendatur in dispositione d. l. quisquis.

17 Filius adoptivus an in ultimis voluntatibus, contractibus, & privilegijs comprehendatur.

QVAESTIO VII.

EPTIMO quæro: quid dicendum de filiis naturalibus eius qui crimen læsæ maiestatis commisit, an & ipsi comprehendantur in l. quisquis. §. filij verò. C. ad leg. iul. maiest. Et videtur dicendum quòd & ipsi subiaceant poenis de quibus in d. §. filij verò. eorum patre committente crimē læsæ maiestatis in principem siue eius collaterales: † Appellatione enim filiorum spurij continentur, l. cum pater. ff. de legat. ij. facit, quia vulgari sermone naturales filij appellantur, cui appellationi standum est. l. si servus plurium. §. fin. ff. de leg. j. l. Labeo. ff. de supellect. legat. l. cum delanionis. §. Aduam molendinariam. ff. de fund. instruct. Et hanc conclusionem Albe. in d. l. quisquis. col. ij. refert tenuisse quendam Thomam Formagiarium Doctorem Bononiensem disputando: & inter alias rationes adducebatur, † quia filius natus in servitute spurius est, ut cauetur l. ex libera. ff. de suis & legiti. demum alia leges cauetur, quòd nati in servitute appellatione filiorum continentur. l. Lucius. §. fin. ff. de legat. ij. Hanc conclusionem tenuit etiam Ioan. And. in c. statutum. de hæret. in vj. & Angel. in §. interdum. col. ij. versic. quod habetur. instir. de hæred. quæ ab intest. defer. & Bald. in d. l. quisquis. sequitur eandem opinionem, † & dixit ibi, quòd si filius spurius patrem occidat, † lege Pompeia de Parricid. tenetur: Ergo idem esse debet cum de principe occidendo tractatur, † quia princeps est omnium subditorum pater: ut in l. postliminium. ff. de capt. & postlim. reuers. & hoc dicit esse verum quando de iure communi in materia indifferenti profertur istud verbum filij: † sed quando à statuto profertur tunc dicit intelligendum de filio legitimo

- rimo & naturali, nam verbum filius, est simpliciter prolatum,
& nemo simpliciter appellari potest filius nisi sit iustus. l. ult.
ff. de iur. delib. l. generaliter. in fin. ff. de institut. & substitut.
quod etiam ostenditur ex diffinitione filij. l. filius. diffinimus.
ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. itē spurij filij nuncupati non
debent. Auth. ex cōplexu. C. de incest. nupt. & in auth. quibus
mod. natural. eff. sui. §. praterea. Et pro ista opinione, quod
filij naturales tantum comprehendantur in d. l. quisquis. §.
6 filij verō. C. ad legem iul. maieft. facit ratio † quia luxuria non
debet esse melioris conditionis quā castitas. casus est in si-
mili in l. iij. iuncta rubr. C. de interd. matri. ad idem glos.
in c. statutum felicitis. in verb. voluntas. de hæret. in vj. Ange.
Imol. & Alex. in l. ex facto. §. qui rogatus. ff. ad senat. consuli
7 trebellia. † vbi dicunt, quod si ex delicto patris condemnantur
filij per iudicem, vel per statutum puniatur, quod filiorum
appellatione veniunt etiam illegitimē nati. idem dixit Do-
minus & Præceptor meus. Carol. Ruin. in consi. lxxx. de duo-
bus est videndum. col. v. num. 13. in iij. vol. idem voluit Ange.
in tract. malefi. in verb. *hæc tradito la tua patria.* versicul.
quærit Cynus. nu. 14. & hanc opinionem tenuit etiam Mart.
de Laud. in tracta. de crim. læsæ maiestatis. quæst. xx. vbi ra-
8 tionem adducit, † quod facere contra Imperatorem vel Papam
est contra ius quasi naturale, quia Imperator & Papa est om-
nium pater. allegat ad hoc Alberic. in d. l. filium diffinimus.
Facit pro ista opinione text. in c. si gens angelorum. lvi. distin.
vbi habetur quod bastardi sunt prompti ad omnia deteriora.
9 In contrarium tamen facere videtur, † quod isti naturales,
quos bastardos vulgo appellamus, non possunt appellari de
domo, familia, seu agnatione patris. Dyn. in l. cum pater.
§. mater. ff. de leg. ij. Andr. de Isern. in c. j. in titul. si de feud.
10 defunct. † nec possunt insignijs Domus paternæ vti, vt latē
per Andr. Tiraquel. in tracta. suo nobilit. ca. xxv. nu. 12. & 13.
item infames & vilis conditionis sunt, vt per Azon. in sum-
ma. C. de infam. Bald. in l. iij. in princ. in vlt. not. ff. de liber. &
posthum. Bald. in consi. cccclxxij. præmittendum est. in prin.
11 in j. vol. † nec etiā legitimatus admittitur naturalis filius ad
feudū cōcessum patri pro se & filiis: vt habetur in c. naturales.
& ibi latē Doct. in tit. si de feud. sue. contro. inter Do. & Ago.
12 † & Domini Veneti tales legitimatos non admittunt ad no-
bilitatem, nec ad eorum consilia, vt dixit Fulgos. in consi. lxxij.
stante

stante statuto.col.ij.verſi.hoc quoque euidentius. Quinimo
 Domini Veneti nec etiam legitimos per ſubſequens ma-
 trimonium admittunt ad eorum nobilitatem, ſed bene illos
 admittunt vti legitimos ad bonorum ſucceſſiones, ad fidei-
 commiſſa & feuda: iuxta terminos e.tanta. qui fil. ſint legit,
 facit quia proprie filij naturales appellatione filiorum non ve-
 niunt: quia de iuſtis intelligitur. l. vl. ff. de iur. delib. † quin-
 imo Moſayca lege iſti baſtardi templū domini ingredi vſque
 ad decimam generationem prohibebantur: vt habetur Deut-
 c. 23. Et de iure communi ſi baſtardus iſtituatur hæres in te-
 ſtamento fratris, frater tanquam ſit iſtituta turpis perſona,
 teſtamentum fratris querelare poteſt, vt per Cyn. in l. fratres. C.
 de inoffi. teſtam. Alex. in l. ex fact. col. v. in princ. ff. de vulgar.
 & pupillari ſubſtit. In hac quaerit. Cy. in d. l. quiſquis. C. ad leg.
 iul. maie. ad partes arguit, quem vide ibidem in ij. col. in verſ.
 quarto quaeritur, demum diſtinguit ſic, quòd aut filius natus
 eſt ex certo complexu, vt ex concubinato vel ex alio coitu
 certo, licet à lege damnato, & tunc quia pater eſt certus, dicit
 in eo locum habere. d. l. quiſquis. quia talis eſt de ſanguine im-
 probato. arg. text. in l. nihil. & adoptiuus. §. ſeruiles. ff. de ritu
 nupt. aut eſt natus de tali coitu, ex quo pater reputatur in-
 certus, & tunc dicit Cy. non habere locum in l. prædict. quiſquis.
 quia ceſſant rationes ſecundum quas nos informare debemus:
 vt in §. oportet. in auth. de iudic. & ff. de ritu nupt. l. lege §. j.
 cum iſta diſtinctione tranſit Alberic. in d. l. quiſquis. col. ij. &
 Salyc. ibidem col. m. j. verſ. quarto tertio. † Erit ergo conclu-
 ſio, quòd filius naturalis tantum, cuius pater præſumptiue
 certus eſt, comprehendetur in d. l. quiſquis. in §. filij vero. C.
 ad leg. iul. maieſt. & hanc conſiſionem tenuit etiam D. Ioan.
 Corraſius Tholoſas. in l. liberos. in fin. ff. de ſenat. † Pro qua-
 facit, quod voluit Ang. in l. ita ſtipulati. §. Griſogonus. ff. de
 verb. obliga. vbi tenuit qd ſi ſunt banniti omnes de tali domo,
 includuntur etiam ſpurij, propter communem uſum loquendi,
 licet proprie non ſint de domo. Ad idem Fely. in proccm.
 Decretal. col. ij. nu. 9. † Sed quid dicemus de filio adoptiuo, an
 comprehendetur in diſpoſitione d. l. quiſquis. §. filij vero. C. ad
 leg. iul. maieſt. Dicis quod non: & erit ratio, quia ex quo non
 deſcendit à ſanguine infecto non militat in eo rationes de
 quibus in d. §. filij vero. Ergo. nec militabit eadem iuris diſ-
 poſitio. c. cum ceſſante. de appellat. cum vulgaribus. † facit
 etiam

etiam quia filius adoptiuus in vltimis voluntatibus, in cōtra-
ctibus, in priuilegiis, & etiam in dispositione legali appella-
tione filij non venit. l. si ita quis. §. fin. ff. de legat. ij. & not. per
Specul. in tit. de locat. §. nunc aliqua. vers. lxxvij. Alex. in l. ado-
ptiuum. ff. de in ius vocand. & l. fideicommissum. ff. de condi.
& demonstrat. & per Domi. Carolum Ruinum Præceptorem
meum in consil. lxxxvij. Quia Matthæus. column. viij. nu. 16.
in iij. volumine.

S V M M A R I V M.

- 1 *L. quisquis. C. ad legem iul. maiest. an locum habeat in heredibus
secundi gradus?*
- 2 *Iura sanguinis, & carnis, magis transfunduntur in filios quàm
in Nepotes.*
- 3 *Liberorum appellatione comprehenduntur ceteri descendentes.*

Q V A E S T I O V I I I.

- CTAVO quæro: an dispositio l. quisquis. §. fi-
lij vero. C. ad leg. iul. maiest. locum habeat in hæ-
redibus secundi gradus, videlicet in nepotibus?
Hanc quæstionem examinat Alberic. in d. l. quis-
quis. col. j. vers. item quæritur vtrum. vbi dicit,
quòd Ricardus sub dubio forte tenebat quòd sic, allegando tex.
in l. senatus consulto. ff. de ritu nupt. & tex. in l. filiū. ff. ad Ma-
cedon. facit pro ista parte tex. in l. liberorum. ff. de verb. signif.
& l. filij. & l. iusta. eod. tit. Pro contraria vero opinione allegat
text. in l. quòd si nepotes. ff. de testamen. tutel. & hanc opinio-
nem, quòd heredes secundi gradus nō comprehendātur in dis-
positione d. l. quisquis. §. filij vero. refert tenuisse Thomam
Formagiarium Doctorem Bononiensem, qui hanc quæstionē
disputauit, in quæstione quæ incipit, quæritur nunquid. vbi dix-
it, quòd in nepotibus non est eadem ratio quæ est in filiis.
- 2 † quia iura sanguinis & carnis magis transfunduntur in filios,
quàm in nepotes, qui remotiores sunt. argu. l. cum quæritur. ff.
de excep. rei iudi. Cyn. autem in d. l. quisquis. col. j. vers. tertio
quæro. dicit, quòd hoc dubiū est sublatum per quandam consti-
tutionē Federici Imperatoris, quā Romana ecclesia post illius
 - 3 damnationē approbavit, in qua vtitur verbo liberorū † quorū
appel

appellatione comprehenduntur ceteri descendentes, l. quod si nepotes, ff. de testam. tutel. & l. liberorum, ff. de verbo. signifi.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius clericus patre committente crimen lese maiestatis, an priuatur beneficio ecclesiastico.
- 2 Filij clerici non comprehenduntur in l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiestatis.
- 3 Filius clericus ob delictum criminis lese maiestatis a patre commissum non priuatur sua prebenda.
- 4 Filij committentis crimen lese maiestatis si post delictum patris fiat clerici, sunt incapaces beneficiorum ecclesiasticorum propter infamiam.
- 5 In spatronatus an transeat in fiscum commissio criminis lese maiestatis?

Q V A E S T I O IX.

ON O quaero: quid dicendum de filiis clericis, an comprehendantur in l. quisquis, §. filij vero. C. ad legem Iuliam maiestatis. Ioannes de Turre Cremata in c. si quis. in versiculo surgit hic dubium. vj. q. j. dicit, secundum opinionem Laurentij quod non idem not. glos. l. vj. distinct. in c. satis peruersum. tibi dixit, quod filius clericus patre committente crimen lese maiestatis in principem non priuatur suo beneficio ecclesiastico: quia cum sit clericus est exemptus à iurisdictione Imperatoris: vt not. Doct. maxime Ioannes Andreas in c. vergentis. in versiculo conseruata. de heret. clericatus enim eos exemit à iurisdictione iudicium secularium. xvj. distinctio. c. bene quidem. hanc opinionem tenuit etiam Augustinus de Arimino, in addit. ad tract. Angeli. de maleficio. in verbo et ibi tradito la tua patria. in additione quæ incipit. Tu autem in hac materia. † Et quod filij clerici non comprehendantur in dispositione d. l. quisquis. sentit etiam Archidia. in dicto capitulo. si quis. vj. questione j. & Matth. de Afflictis in c. j. §. & bona committentium columna ix. in fine. numero 118. in titulo quæ sint regal. not. Doct. in element. pastoralis. de re. iudic. Imo, in l. cum filius. ff. de verborum obligatione. & Angelus in tractatu maleficio. in ver. & eius bona publicamus. in versiculo quid si filius familias, numero 27. † vbi dixit, quod filius

ob delictum criminis læsæ maiestatis, à patre commissum non priuatur beneficio ecclesiastico quod obtinet, neque sua præbenda. Idem tenuit Collectar. in c. in quibusdam, versiculo sed quid si pater. extrà, de pœnis. idem tenuit Henric. Boich, in d. c. vergentis. columna fin. in fin. de hæret. vbi dixit, quod cū clerici sint exempti à iurisdictione iudicis secularis. xcvj. distinct. c. duo sunt. & j. q. iij. c. contrarium. non perdunt beneficia ob crimen læsæ maiestatis à patre commissum, subdens, quod si tempore delicti commissi per patrem filij erant clerici
 4 admittuntur etiam ad obtinenda beneficia ecclesiastica. † secus vero si tunc erant laici, & post patris delictum effecti sunt clerici: quia tunc propter infamiam ad obtinenda non essent capaces. per textum in c. infames. vj. q. j. istam opinionem tenet etiam Cardinal. Zabarel. in d. c. vergentis. in fin. de hæret. & ibidem Ioannes de Anania, columna ij. versiculo vtrum autem filius: pro qua adduco ea quæ latè dixi supra quæst. iij. sub rubrica de pœnis committen. crimen læsæ maiestatis.
 5 vbi vidimus, an iuspatronatus transeat in fiscum commissio crimine læsæ maiestatis, & propterea confiscatis bonis delinquentis, & decisum fuit quod non, & tamen iuspatronatus est annexum spiritualitati. o. quanto. de iudic. si ergo pater ex tali delicto iuspatronatus non amittit quo ad proprietatem, à fortiori filius ex patris delicto non amittet beneficiū ecclesiasticum, quod est quid spirituale. Quid autem dicendum sit, quando pater crimen læsæ maiestatis commisit offendendo Papam vel eius Cardinales, an eo casu filius amittat beneficia ecclesiastica quæ obtinet? vide infra q. xj.

S V M M A R I V M.

- 1 Filij rei crimine læsæ maiestatis an puniantur qualitercumque per patrem tale delictum sic commissum.
- 2 Filij rei criminis læsæ maiestatis, qui molitus est contra Rempublicam suæ ciuitatis, an comprehendantur in l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiestatis.
- 3 L. quisquis. C. ad legem Iuliam maiestatis, continet novam penam contra offendentem principem, vel eius Collaterales.
- 4 Filij rei criminis læsæ maiestatis, in ciuitate Venetiarum Nobilitate priuantur.

QVÆSTIO X.

ECIMO quero: an dispositio l. quisquis. §. filij 1
vero. C. ad leg. Iuliam maiestatis. vbi filij illius
qui commisit crimen læsæ maiestatis efficiun-
tur incapaces successione paternæ, maternæ,
auitæ, & omnium proximorum, ac etiam extra-
neorum, locum sibi vendicat qualitercunque per patrem com-
mittatur dictum crimen? Dicas quòd non: sed solum quando
pater dictum crimen commisit contra principē, & eius Colla-
terales, qui pars principis reputantur: vt in d.l. quisquis. † Sc. 2
cus si quis molitus esset contra Rempublicam Romanorum,
aut suæ Ciuitatis. ita dixit Angel. in d.l. quisquis. columna j.
in fin. in versicu. in tex. ibi proximorum. & allegat text. in l.
eorum. ff. ad legem Iuliam maiestatis. idem sentit Cyn. in d.l.
quisquis. §. filij vero. columna j. versiculo tertio oppono. &
Sozin. consil. cclxxv. in causa fratrum Andræ. columna ij. ver-
siculo, confirmatur. allegat text. in l. ij. & iij. ff. ad legem Iu-
liæ maiestatis. in quibus legibus ponitur pœna quam incurrit
cōmittens tale delictum contra Rempublicam Romanorum:
& tamen non irrogatur filiis aliqua pœna. † facit, quia: tex. d. 3
l. quisquis. continet nouam pœnam contra offendentem prin-
cipem, vel eos qui sunt ad latus illius, dicens. quòd cum simus
in odiosis extensio fieri non debet. † & ego vidi seruatum in 4
Alma Ciuitate Venetiarum quòd patre damnato de crimine
læsæ maiestatis filij tantum nobilitatis gradu priuati fuere, &
non inhabilitati ad successiones aliquorum praterquam pa-
ternam: quia patris bona omnia in fiscum delata fuere.

SVMMARIVM.

- 1 Filius patre committente crimen læsæ maiestatis contra Papam
amittit beneficia ecclesiastica.
- 2 Filius patre committente dictum delictum contra Papam vel
Cardinalem fit inhabilis ad beneficia Ecclesiastica obtinenda.
- 3 Idem est si pater damnetur de heresi.

QVÆSTIO XI.

NDECIMO quero: vidimus supra q. ix. proxi- 1
ma præcedente, quòd filius patre committente cri-
men læsæ maiestatis contra principem, siue eius

Collaterales non priuatur beneficijs ecclesiasticis, quæ obtinet. Quid dicendum erit, si pater crimen prædictum contra Papam vel alius Cardinales committat? Dicas tali casu filium beneficijs ecclesiasticis quæ obtinet priuari, arg. c. j. de scismat. not. Ioan. de Imol. in l. si quis insultaret. in fin. prin. ff. solut. matri. Et hanc conclusionem videtur sentire Ioan. de Turre Cremat. in c. si quis. vj. q. j. in vers. surgit iterum quæstio, vbi dicit quod si pater committeret crimen læsæ maiestatis contra Papam credidit quod hoc casu filius eius clericus priuaretur beneficijs, vt in c. scilicet. de pot. in vj. & ita etiam tenuit Hæric.

- 2 Boich. in c. vergentis. col. fin. in fin. de hæret. ¶ vbi dixit, quod si pater committit crimen læsæ maiestatis contra Papam vel Cardinalem amittit filius beneficia quæ obtinet, & ad obtinenda inhabilis efficitur. Et pro ista conclusionem est textus expressus in d. c. scilicet. in §. quod si quis prædictorum. vbi expresse dicitur, quod filij nec non & nepotes eorum, qui crimen læsæ maiestatis Cardinalem hostiliter insequentes vel percutientes, siue capientes committunt, beneficijs ecclesiasticis priuantur, etiam si pontificali dignitate præfulgeant, de quod
- 3 Doct. hanc in præallegato c. scilicet. idem est in hæresi: nam si pater damnatur de hæresi, eius filius si sit clericus non solum sit incapax ad obtinenda beneficia ecclesiastica, sed etiam iam obtinens priuatur, vt habetur per Hæric. Boich. in d. c. vergentis. col. si prope si alleg. tex. in c. quicunque. §. hæretici. eod. tit. in vj.

SYMMA R I V M

- 1 Filij committentes crimen læsæ maiestatis incurrunt infamiam non ex suo sed ex patris delicto.
- 2 Filij prædicti an ab honoribus ecclesiasticis, & etiam ordinibus repellantur.
- 3 Filij eius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si restituantur ad famam siue ad ordines per Papam, an in foro Imperiali ad honores admittantur?
- 4 Infamis restitutus ad famam per Papam etiam damnatus per secularem iudicem recipiendus est ab Imperatore.
- 5 Filij rei criminis læsæ maiestatis restituti ad famam per Imperatorem, an ad ordines Ecclesiasticos recipiantur?
- 6 Infamis ex proprio delicto ab Imperatore restitutus ad famam ad ordines Ecclesiasticos promoueri non potest.

- 7 Pater damnatus de crimine laesae maiestatis, ex cuius delicto filij effecti sunt infames, si restituantur ab Imperatore, an conseruantur & ipsi restituti.
- 8 Principali sublato tollitur accessorium.

QV AESTIO XII.

DODECIMO quæro: certum est quod filij committentium crimen laesae maiestatis in principem vel eius consiliarios efficiuntur infames: et habetur in l. quisquis. in §. filij, vero. C. ad leg. iul. maiest. & est speciale in crimine isto, ut quis incurrat infamiam, non ex suo, sed ex alieno delicto: ut notat Archid. in c. si quis. vj. q. j. † an propter hoc repellantur filij ab honoribus ecclesiasticis, & etiã ordinibus? Et dicendum est quod sic. Infames enim omnes sunt qui, à legibus seculi infamantur. c. ij. vj. q. j. ita dixit Præposit. in d. c. si quis. in vers. si an tales repellantur. facit vulgata iuris regulam c. infamibus. de regulis iuris in vj. vbi dicitur, quod infamibus portæ dignitatum non patent. l. infamia. C. de decurso. lib. 2. iudic. C. de dignita. lib. xij. & habetur per Dyn. in d. cap. infamibus. † Sed quid si Papa filium eius qui crimine laesae maiestatis commisit, restitueret ad famam, siue ad ordines habitaret: an talis etiã in foro imperiali ad honores esset admittendus? Et dicendum quod sic, per tex. in c. per venerabilem. qui fil. sunt. legit. & not. in c. cum te. de re iudic. ita voluit Præposit. in d. c. si quis. vers. supra allegato, & idem voluit ibidem ante eum Ioan. de Turre Cremat. in vers. item insurgit hic alia quaestio, verum si Papa. idem tenuit Collect. in c. in quibusdā. vers. quid si Papa. extra de pœn. † vbi dixit, quod si Papa aliquem damnatum per secularem restituat ad famam, quod talis recipiendus est ab Imperatore, qui minor est Papa, allegat Archid. in c. verum. vj. q. j. reprehendentē Gratianum dicentem, infamiam ex lege ortam non nisi per Imperatorem tolli posse: quia immo & Papa illam tollere potest. † Quid autem dicemus si Imperator prædictos filios restituat? Dicas, quod ecclesia statim illos ad ordines recipiet, cum ipsi nunquam deliquerint: ita dixit Præposit. in d. c. si quis. vers. si. quæro an tales. † Secus tamen esset in his qui ex proprio facto infames sunt. Tales enim etiam ab Imperatore restitui & ad ordines promoueri non possent, nisi

Papa eos restitueret. c. illi. vj. q. j. ita notanter dixit Ioannes de
 Turre Cremata, in d. c. si quis. in versiculo item insurgit alia
 7 quæstio, Quid de alijs qui infames sunt. eadem causa & q. † Sed
 quid dicendum sit, quando Imperator patrem damnatum de
 crimine læsæ maiestatis restituit, an filij qui ex patris delicto
 infames facti sunt (vt in d. l. quisquis. §. filij vero. C. ad legem
 Iuliam maiestatis) censeantur & ipsi restituti, & ab infamia
 liberati, adeo quod ad ordines ecclesiasticos promoueri possint,
 sine alia Papæ dispensatione? Dicas quod sic: Ita voluit Ioan.
 de Turre Cremata, in d. c. si quis. vj. q. j. versiculo item surgit
 8 quæstio, Vtrum si Imperator. número 8. † facit, quia sublato
 principali tollitur accessorium: filij enim ex facto patris non
 suo infames effecti sunt patre: igitur & sic principali ad famam
 restituto ab Imperatore, & ipsi filij restituti censendi sunt.

S Y M M A R I V M.

1. Patre damnato de crimine lese maiestatis in contumaciam, quia noluit comparere, an filij puniantur.
2. Regulariter ubi quis ex alterius delicto punitur, non tenetur quando contra principalem ob eius contumaciã fertur sententiã.
3. Distinctio Authoris in casu predicto.

QVÆSTIO XIII.

TERTIODECIMO quæro: si pater impu-
tatus de crimine læsæ maiestatis, contra princi-
pem vel illius Collateralem citatus ad se defen-
dendum à tali imputatione non compareat, &
contra ipsum contumacem sit lata sententia ban-
nitoria & confiscationis, bonorum: iuxta terminos l. quisquis.
in princ. C. ad legem Iuliam maiestatis. an tali casu puniantur
eius filij, vt continetur in d. l. quisquis. §. filij vero? Videtur di-
cendum quòd nō: quia ubi aliquis ex alterius delicto punitur
non tenetur quādo contra principalem ob eius contumaciā
fertur sententia. facit tex. in l. si ideo. ff. de euictio. l. præses. C.
de pign. & ibi gl. Dyn. in l. j. C. quando ex fact. tur. & habetur
per Bar. in l. cum filius. In princ. ff. de verb. oblig. † In isto ar-
ticulo distinguerem, quòd aut ex processu contra talem for-
mato probatum est ipsum crimen læsæ maiestatis in princi-
pem siue eius Collateralem cōmisisse, & eo casu, quia senten-
tia lata est cōtra cōuictū, licet cōtumacem dicere filios affici
pœnis

tenis, de quibus in d. §. filij vero: quia vere constar de patris delicto: Aut crimen in processu non erat probatum, sed pater condemnatus fuit ex mera contumacia, & isto casu dicerem prædictam sententiam filiis non nocere, & sic locum esse superius dictis. Cogita tamen: Dubium enim facit, quia dicitur in d. l. quisquis. quòd eadem seueritate voluntas sceleris humani nodi, qua effectum, puniri debet.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Filia committentis crimen læsæ maiestatis an incidant in penas in quibus incidunt filij.*
- 2 *Filius committentis crimen læsæ maiest. & filia eiusdem, quinque modis inter se differunt.*
- 3 *Famina regulariter masculi timidiore sunt, secus in actibus venereis.*
- 4 *Animalia masculina fæminæ audaciora sunt Vrsæ, & Pantheræ, fæminæ maribus sunt audaciores.*
- 5 *Filia fæminæ, an infames fiant sicuti masculi in casu l. quisquis. C. ad l. Iul. maiest.*
- 6 *Extensio in materia panali, licet fiat de persona ad personam, quando hoc procedat?*
- 7 *Masculinum licet alias in materia odiosa concipiat fæmininum, Secus est quando odium est irrationale.*
- 8 *Rebelli si quis factus sit cum suis, an fæminæ ex ipso rebelle nate comprehendantur?*
- 9 *Filij bannitorum si prohibeantur à statuto stare in ciuitate, fæminæ non comprehenduntur.*
- 10 *Dispositio l. quisquis. C. ad legem Iul. maiest. quo ad filios, continet odium irrationale.*
- 11 *Constitutiones in quibus vnus pro alio punitur, sunt contra ius naturæ, & diuinum.*
- 12 *Statutum quòd imponit penam vni pro alio non est laudabile, sed valde iniquum.*
Statutum quo vnus pro alio punitur, nunquam extendi debet.
- 13 *Dispositio in filiis non habet locum in filiabus, quando est diuersa ratio.*
- 14 *Filius natus ex patre partiali contra Regem præsumitur esse eiusdem visij.*
Filius gesta patris imitari præsumitur.
- 15 *Filius præsumitur eiusdem intentionis cuius fuit pater.*

16 Posteriorum appellatione veniant etiam famina.

17 Iudex in iudicando, a communis opinionis regulariter recedere non debet.

18 Iudex qui contra communem opinionem iudicat, censetur per imperitiam iudicare.

19 Iudex iudicans contra communem opinionem litem suam facere dicitur.

QVÆSTIO XIII.

QVARTODECIMO quæro: an pœna infamiae & incapacitatis: de qua in d.l. quisquis. in §. filij vero. inducta contra filios eius, qui in principem vel eius Collaterales crimen læsæ maiestatis committunt, locum habeat etiam in filiabus? Et dicendum quod non, per text. in dicta l. quisquis. §. ad filias sanè. C. ad legem Iul. maiest. ubi filiae capiunt falsitatem ex bonis matris, siue testata siue intestata decesserit, ex quo text. iuncto text. ibidem in §. filij vero. plures elliciuntur differentiæ inter filium & filiam eius qui commisit crimen læsæ maiestatis. † Prima erit, quod filius, à successione materna siue ex testamento siue ab intestato totaliter excluditur, dicto §. filij vero. attamen filia falsitatem in bonis matris habere debet, ut in dicto §. ad filias. Secunda differentia erit, quod filius excluditur à successione extraneorum ex testamento, ut in dicto §. filij vero. & tamē in filiabus hoc dispositum non reperitur, ut patet ex dicto §. ad filias. Tertia erit differentia, nam filij perpetuo egentes & pauperes esse debent, ut in præallegato §. filij vero. ac filiae mediocrem alimoniam potius quam emolumentum & nomen hæredis habere debent, ut disponitur in dicto §. ad filias. Quarta erit differentia, quia filios paterna infamia semper concomitatur: dicto §. filij vero. in filiabus vero hoc non reperitur dispositum. Quinta erit differentia, quia filij paterni hoc est hereditarii criminis exempla metiuntur, ut inquit text. in dicto §. filij vero. filias autem pro infirmitate sexus minus ausuras esse credimus: ideo circa eas mitior debet esse sententia, ut dicit text. in præallegato §. ad filias sanè. in fin. † ex quo not. Cyn. quod fœminæ regulariter masculis timidiore sunt: secus tamen dicit esse in actibus venereis, allegat illud Iuuenalis.

Fortem

Fortem animum præstant rebus, quas turpiter agunt.

† Idem dicas esse in animalibus in quibus foeminae pariter timidiore sunt, ut inquit Aristotel. lib. ix. de animal. Excipit tamen Vrsam & Pantheram, quas dicit audaciores maribus esse. 4
 † Sed quæro, an secunda & quarta differentia circa foeminas veritatem contineant, & sic an filiae in casu d. l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiest. reddantur infames sicuti filij. & pariter incapaces ad successiones extraneorum? Bartol. in l. j. ff. de verbo. signific. tenuit, poenam infamiae & incapacitatis bonorum, de quibus in d. §. filij vero. extendi non debere ad filias foeminas: dum ibi dicit, quod appellatione filiorum non veniunt filiae, & sic quod masculinum non concipiat foemininum in terminis d. l. quisquis. §. filij vero. & ratione esse dicit, quia dicta l. quisquis. continet odium irrationabile. & idem tenuere Bal. Angel. & Salicet. in l. quicumque. C. de seru. fugit. quia & ipsi ea ratione mouentur, † quod licet alias in materia po- 6
 nali extensio fiat de persona ad personam, ut not. glo. & Doct. in l. si quis id quod. ff. de iurisdic. omnium iudicium. & not. Bal. per illum textum in c. j. §. porro. in titulo quæ fuit prima causa benefi. amittend. in vrbibus feud. Hoc tamen procedit quando odium est rationale, secus si sit irrationale, ut in d. l. quisquis. §. filij vero. nam irrationale est, quod filius pro patre puniatur quando ipse non deliquit. Istò enim casu de vna persona ad aliam non fit extensio: ita dixit Dec. in terminis d. l. quisquis. in consilio. lxxij. Et diligenter pro viribus columna penultima, versiculo confirmatur hoc. quia in j. vol. † Quin- 7
 immo licet alias in materia odiosa masculinum concipiat foemininum, ut in d. l. si quis id quod. Tamen quando odium est irrationale secus est, ut in d. l. quisquis. §. filij vero. & hoc etiam tenuerunt Bal. Angel. & alij, in l. Callus in princ. ff. de liber. & posthum. Imola in l. si ita scriptum. de leg. ij. Cyn. & alij in d. l. quicumque. C. de seru. fugit. Et quod propter odium irrationale quod continet d. l. quisquis. in §. filij vero. ibi masculinum non concipiat foemininum; tenuit etiam Iac. in d. l. si quis id quod. columna ij. versiculo item ubi tractatur de odio & ibidem columna iij. versiculo, Sexto limita. & idem voluit Arerinus in consilio xxxix. per totum, † ubi notanter 8
 dixit, quod si aliquis sit factus rebellis, ipse & sui, ea ratione quia ipse tradidit Arcem suæ Fortilitium Hostibus, quod sub illo verbo sui, non venient foeminae ex ipso rebelle natæ.

- ad idem facit quod dixit Baldus, in l. quicumque. C. de seruis
 9 fugit. † vbi voluit, quod si ex forma statuti filij bannitorum
 prohibeantur stare in ciuitate, sub dispositione dicti statuti filiar
 foeminar non comprehenduntur. idem tenuit Curt. Iunior, in
 consilio clxxvj. prae-supponitur in facto. colum. iij. nume. 8. &
 Curt. Senior, consil. xxx. in facto contingit dubitari. Et quod
 vbi agitur de odio irrationali (vt in d. l. quisquis.) mascu-
 linum foemininum non concipiat. tenuit etiam Dominus Ca-
 rolus Ruinus praeceptor meus in consil. ciij. visis legitimatio-
 10 nibus, col. viij. numero 14. in liij. volum. † Pro conclusione prae-
 dicta, quod dispositio d. l. quisquis. in d. §. filij vero. contineat
 odium irrationale, facit quod legitur Ezechiel. c. 17. & in c.
 Iudaei. j. q. iij. vbi scriptum est, quod filius iniquitatem patris
 non portabit. ad idem facit quod voluit Bal. & ibidem Salyc.
 11 in rubr. C. res inter alia. acta. † vbi dixit, quod constitutiones
 in quibus vnus pro alio punitur sunt contra eius naturae & di-
 uinum. Et dixit idem Bal. in l. dotis. C. de iure dot. quod statu-
 tum quod filiis pro patribus poenam imponit, est valde durum
 12 & rigorosum. † & dixit Angel. in l. Sancimus. C. res inter alias
 acta. quod statutum quod imponit poenam vni pro alio non
 est laudabile, sed valde iniquum. ad idem facit quod voluit
 Bal. in l. captiui. C. de epis. & cleric. vbi dixit, quod statutum
 quo vnus pro alio punitur, tanquam odiosum nunquam extendi
 debet, maxime quando poena corporalis vel infamiae impo-
 nitur. Confirmatur praedicta conclusio, quod d. l. quisquis. in §.
 filij vero. contineat odium irrationale, ex eo quod filius ex pa-
 tris delicto puniatur: quia id est contra iuris communis dispo-
 sitionem, quod cautum est, quod poena sups tenere debeat au-
 thores. l. sancimus. ff. de poen. & in rub. C. ne fil. pro patre. &
 rursus est contra ius diuinum, in quo scriptum est: anima quae
 peccauerit, ipsa morietur, c. si habes. 24. q. iij. est etiam contra
 ius canonum, quo cauetur, vt nullus odio alterius praegra-
 uetur. c. non debet. de regu. iur. in vj. Et quod masculinum
 non concipiat foemininum. in d. §. filij vero. propter odium
 irrationale, de quo ibi, tenuit etiam Dec. io l. foeminar. nume.
 109. ff. de reg. iur. comprobatur & alia ratione: quod in d. l. fi-
 13 liij vero. appellatione filiorum non veniant filiae: † quia vbi-
 cunque est diuersa ratio in filiabus quam in filiis, dispositum in
 vno non habet locum in alio, vt notanter dixit Bal. in l. seruus. C.
 com. de succes. in d. auth. §. filij. vero. dicitur quod ideo ibi dispo-
 nitur

nitur cōtra filios: quia paterni, hoc est hereditarij criminis exē
pla in eis meriuntur. quod ibi dicit Salic. in ij. nor. quōd filius
cēsetur hæres eiusdē prodicionis, & de simili prodicione cōtra
eum est præsūptio, per verba textus ibi, in quibus & c. † Adde 14
tu, quōd filius natus ex patre partiali contra regem, præsūmitur
& ipse esse eiusdem vitij, vt notāter dixit Ange. in l. si fugitiui.
C. de seru. fugit. & filius gesta parentis imitari præsūmitur.
Specul. in proēm. Specul. † ad idem facit quod voluit Bal. in l. 15
liberti libertatq; C. de oper. lib. vbi dixit, q̄ filius præsūmitur
eiusdem intentionis cuius pater fuit. faciunt plura quæ ad hoc
congerit Thom. Gram. in consil. xij. in causa milioniana. col.
ij. & idem in consil. xxxj. in causa mag. Io. Bap. col. j. nu. 45. In §.
vero ad filias sanē, in ead. l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. dicti-
tur, q̄ circa eas mitior debet esse sententia, quas pro infirmi-
tate leues minus auidas confidendum est; & sic patet, quōd
diuersa est ratio in filiabus quā in filiis, merito de mālculo
ad fœminam ibi non fiet extensio. Et ista est commu. opinio
contra quam insurgit Claudius de Seyfello in d. l. si quis id
quod. ff. de iurisd. omnium iudic. vbi voluit, q̄ pœna incapaci-
tatis & infamiz statuta cōtra filios committentis crimen læsæ
maiestatis (de qua in dicto §. filij vero.) locum habeat etiam
in filiabus, asserens ita consuluisse in quādam causa, quæ
tunc indecisa pendeat, & multa circa hoc pro, & contra, ad-
ducit, & tandem residet. In dicta contraria opinione. Et li-
cet omnia adducta per Claudium contra dictam communem
opin. transcribere non intendam, non propterea omittam
respondere aliquibus per eum adductis, que magis stringere
videntur pro eius opinione.

Et primo nō obstat q̄ idē Clau. dixit, q̄ tex. d. l. quisquis. in
§. filij vero. declaratur per tex. in l. si. C. de bo. dā. in si. vbi dicit
tex. quōd cōmittens crimen læsæ maiestatis iustā pœnam ad
suos etiam posteros transmittit, † & posteriorum appellatione 16
veniunt etiam filiz, vt per glos. in l. sordidorum. C. de excusat.
mune. lib. x. & facit tex. in c. vbiunque. de pœ. in vj. Nam dico
quōd d. l. si. in si. C. de bon. damnat. non declarat d. l. quisquis.
imò ab illa declaratur, vt colligitur ex gl. in verb. trāsmittit.
in d. l. si. quæ declarādo illa verba ad suos posteros transmittit,
refert se ad text. in dicta l. quisquis. ad quod facit etiam text.
in auth. bona damnat. C. eod. ritu. de bon. damnat. quæ auth.
immediatē sequitur post d. l. fin. & dicta authen. in fin. dicit,
in maiestatis

in maiestatis vero crimine condemnatis veteres leges seruari iubemus. & ibi gloss. in verb. iubemus. dicit, vt supra ad leg. lul. maiest. Ex quo clare patet d. l. si. i. a. si. non declarare te. et. in d. l. quisquis. sed ab illo declarari. Nec etiam obstat communi opinioni rex. in d. l. si quis id quod. ff. de iuris. d. omni. iudic. in quo Claudius facit magnum fundamentum pro sua opinione: quia licet ibi verbum, si quis. declaratur per illum rex. comprehendere tam feminam quam masculum contrauenientem. id merito procedit, quia poena suos auctores tenet, & etiam erit in crimine laesa maiestatis. Nam nemo dubitat quod in d. l. quisquis. C. ad leg. lul. maiest. illud verbum, quisquis, non comprehendat etiam feminam committentem crimen laesa maiestatis: sed in d. §. filij vero, disponitur, quod filij non ex suo, sed ex patris delicto puniantur, ergo non est bona illatio & idē sit in filiabus, in quibus est inducta alia dispositio diuersa vt habetur in eadē l. quisquis. in §. ad filias saepe. Secundo respondetur, quod rex. in d. l. si quis id quod. continet odium rationale: quia punit pariter & masculum & feminam delinquentem, sed rex. in d. l. quisquis. §. filij vero. ponit filium, non ex suo sed ex paterno delicto, quod est irrationale, vt supra dictum fuit. cum igitur rex. in d. l. si quis id quod. contineat casum longē diuersum, ex eo ad casum nostrum, non erit bona illatio. l. Papinianus exuli. de minor. ff. Et idē subdit Claudius in praallegato, & eius opinio tenenda est in iudicando & consulendo, & quod temerarium esset aliter iudicare, contra praemissis secus fieri debere: idē me quia (vt dicitur).

- 17 opinio communis est, & in iudicando recedere
Abb. col. iiij. v. si
ff. de vulgari &
feud. Alex. in

- 18 ou. 7. 4. in
opin
Alex
col

& per doct. in l. quicumque. C. de seru. fugit. & per Docium, in d. l. forminæ. ff. de regulis iuris.

SUMMARIUM.

- 1 Filia damnati de crimine læsæ maiestatis an dotari debeat à fisco, in quem bona patris deuenerunt?
- 2 Ferdinandus, Rex Neapolis Principis Rosani filius, qui contra eum crimen læsæ maiestatis commiserat, honorifice dotauit.
- 3 Filij imitatores patris esse censentur.
- 4 Fœmina minus ausuræ indicantur.
- 5 Fœmina timidiores viris sunt, præterquam in actibus ueneris.
- 6 Ratio cur mulieres sint audaces viris in actibus ueneris.
- 7 Filia quando simul cum patre machinata est contra principem uel eius statum, æque punitur.
- 8 Mulieres de Bocacij Brixienfes damnatae fuere pro crimine læsæ maiestatis.

QUESTIO XV.

QVINTODECIMO quero: an filia dam-
nati de crimine læsæ maiestatis dotari debeat
à fisco, in quæ patris damnati bona deuenerunt?
In questione Bal. in l. si patri. col. iij. C. de
iustis. tenet quòd sic, quem refert & se-
quitur in c. i. in §. præterea si uasallus. in ver-
bis quæ fuit prima causa beneficij. amittend.
quæ sunt regalia. & bona committen-
di ubi tenentur. in ratione refert, q. 2
Ferdinandus Rex Neapolis Princeps Rosani
contra eum crimen læsæ maiestatis
lem reus. & filias honorifice
addidit dotando.
firmam. qua supra q. proxima
quod crimen læsæ maiestatis non pu-
tatur. & filij ex huiusmodi patris
quia filij imitatores patris 3
des. d. §. filij uero. l. quisquis.
ero minus ausuræ indicantur. 4
ot. Doct. in d. l. quisquis. in §. ad
not. 7. dicit, forminas timidiores 5
viris

viris esse, præter quàm in actibus venereis, in quibus viris audaciores sunt. facit illud Ouidij libro iiii. Metham.

Callida per tenebras versato Cardine Tysbe

Egreditur, fallitque suos, ad operta que vultum

Peruenit ad tumulum, discitque sub arbore sedit.

Audacem faciebat amor.

- 6 † Rationem autem, cur mulieres audaciores sint viris in actibus venereis esse puto, quia (vt inquit Aristotel. libr. iiii. de animal.) fœminæ habent partes inferiores validiores quàm viri: viri vero partes superiores validiores quàm fœminæ. Ideo mulieres ad luxuriam proniores sunt. Et quia tempore Aestiuo mulieres magis stimulantur ad venerem, quàm tempore hyemali, puto eas audaciores in actibus venereis esse Aestate quàm hyeme: secus in masculis, qui tempore hyemali magis quàm mulieres venerem appetunt, teste Aristotele.
- 7 libro v. de animal. † Limita tamen supradictam conclusionem non procedere, quando filia simul cum patre machinata fuisset contra principem, vel eius statum, per tex. in d. l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiestatis. Nam sub illo verbo, quisquis, comprehenditur tam masculus quàm fœmina committens crimen læsæ maiestatis, vt not. ibi Doct. & habetur expressum in l. si quis id quod. ff. de iurisd. omni. iudic. multoties enim repertum est fœminas etiam in predictum crimen incidisse.
- 8 † Et ego vidi condemnationem latam vsque de anno domini milesimo quadringentesimo duodecimo die trigesimo Iulij. per quendam D. Petrum de Ballano tunc potestatem Brixiz, pro magnifico D. Pandulfo de malatestis, tunc Brixiz et Bergomi Domino, contra quasdam mulieres de Boccacis pro crimine læsæ maiestatis quæ insimul cum eorū viris rebellerent ab eodem Domino Pandulfo, & adhæserant Domino Fazino Cani Scaligero, qui tunc Veronæ Dominatum tenebat. fuere etenim dictæ mulieres ad poenam capitis, & bonorum confiscationem condemnatæ.

S V M M A R I V M.

- 1 Hermaphroditus patre committente crimen læsæ maiestatis an puniatur sicut ceteri filij eiusdem?
- 2 Hermaphroditus incallescens magis in sexum fœmineum, quàm virilem, non succedit in pseudo, à quo fœminæ excluduntur.

Herm

- 3 Hermaphroditus cum baptizatur, quādo sibi imponatur nomen maris vel feminae?
- 4 Hermaphroditus an possit esse testis,
- 5 Famina in testamentis an possint esse testes?
- 6 Primus Hermaphroditus fuit Venerū, & Mercurij filius.
- 7 Androgina sunt Populi in Aphrica vtriusque sexus.
- 8 Hermaphroditus pariter incallescens in vtroque sexu quomodo sit indicandus?
- 9 Hermaphroditus incallescens pariter in vtroque sexu ad ordines clericales promoveri non potest.
- 10 Reprobatur opinio Praepositi circa hermaphroditum.
- 11 Vna & eadem res non debet diuerso iure censeri.
- 12 Incertitudo actum vitiat.
- 13 Hermaphroditus pariter in vtroque sexu incallescens, an ad successionem feudi admittatur?
- 14 Imperfectus non est omnino qui perfecto similis est.
- 15 Hermaphroditus quod incallescat magis in vno quam in alio sexu, quomodo cognoscatur.
- 16 Hermaphroditus qui vtriusque membri officio fungi potest, cogi potest alterum eligere quo vti velit.
Equis Turchus in Ciuitate Venetiarum visus est habens vtrūque sexum.
- 17 Hermaphroditus tenetur singulo anno confiteri peccata sua.
- 18 Hermaphroditus incidit in punam legis, si quis in tantam.C.
inde vi.
- 19 Statutum quod mulieres contrahere non possint sine consensu consanguineorum an comprehendat hermaphroditum?
- 20 Matrimonium contractum cum Hermaphrodito an teneatur
- 21 In Ciuitate Venetiarū Hermaphroditus quidam qui reputabatur puella nupsit: & matrimonium fuit dissolutum.

QVAESTIO XVI.

EXTODECIMO quarto: vidimus supra quaestione xliij. & q. xv. proximè precedentibus qualiter ex patris delicto in crimine laesae maiestatis filius puniatur: & quod cum filijs nitijs agitur: & quod text. in l. quisquis. in princ.

C. ad leg. Iul. maiestatis comprehendit, tam foeminam quam masculum

Collaterales non priuatur beneficijs ecclesiasticis, quæ obtinet. Quid dicendum erit, si pater crimen prædictum contra Papam vel eolus Cardinales committat? Dicas tali casu filium beneficijs ecclesiasticis quæ obtinet priuari, arg. c. j. de scismat. not. Ioan. de Imol. in l. si quis insultaret. in fin. prin. ff. solut. Cremat. in c. si quis. vj. q. j. in versu. surgit iterum quæstio, vbi dicitur quod si pater committeret crimen læsæ maiestatis contra Papam frêdte, quod hoc casu filius eius clericus priuaretur beneficijs, et in c. scilicet. de pœ. in vj. & ita etiam tenuit Hêric. Boich. in c. vergentis. col. fin. in fin. de hæret. † vbi dixit, quod si pater committit crimen læsæ maiestatis contra Papam vel Cardinalem amittit filius beneficia quæ obtinet, & ad obtinenda in habilibus efficitur. Et pro ista conclusionē est textus expressus in d. c. scilicet. in §. quod si quis prædictorum. vbi expresse dicitur, quod filij necnon & nepotes eorum, qui crimen læsæ maiestatis Cardinalem hostiliter insequentes vel perquirentes, siue capientes committunt, beneficijs ecclesiasticis priuantur, etiam si pontificali dignitate præfulgeant. de quo

3 Doct. late in præallegato c. scilicet. et idem est in hæresi: nam si pater damnatur de hæresi, eius filius si sit clericus non solum fit incapax ad obtinenda beneficia ecclesiastica, sed etiam iam obtinens priuatur, ve habet ut per Hêr. Boich. in d. c. vergentis. col. si prope finalis alleg. tex. in c. quicūq. §. hæretici. eod. tit. in vj.

S. Y M M A R I V M.

- 1 Filij committentes crimen læsæ maiestatis incurrunt infamiam non ex suo sed ex patris delicto.
- 2 Filij prædicti an ab honoribus ecclesiasticis, & etiam ordinibus repellantur.
- 3 Filij eius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si restituantur ad famam siue ad ordines per Papam, an in foro Imperiali ad honores admittantur?
- 4 Infamis restitutus ad famam per Papam etiam damnatus per secularem iudicem recipiendus est ab Imperatore.
- 5 Filij rei criminis læsæ maiestatis restituti ad famam per Imperatorem, an ad ordines Ecclesiasticos recipiantur?
- 6 Infamis ex proprio delicto ab Imperatore restitutus ad famam ad ordines Ecclesiasticos promoueri non potest.

Pater

- 7 Pater damnatus de crimine laesae maiestatis, exco[n]niva delictis filij effecti sunt infames, si restituatur ab Imperatore, an co[n]sistentur & ipsi restituti.
- 8 Principali sublato tollitur accessorium.

QVAESTIO XII.

VODECIMO quæro: certum est quod filij committentium crimen laesae maiestatis in principem vel eius consiliarios efficiuntur infames & habetur in l. quisquis. in c. filij vero. C. ad leg. lul. maiest. & est speciale in crimine istodum quis

incurrat infamiam, non ex suo, sed ex alieni delicto: & not. Archidiaconus in c. si quis. vj. q. j. † an propter hoc repellantur filij ab honoribus ecclesiasticis, & etiã ordinibus? Et dicendum est quod sic. Infames enim omnes sunt qui, à legibus seculi infamantur. c. ij. vj. q. j. ita dixit Præpositus in d. c. si quis. In versic. an tales repellantur. facit vulgata iuris regula in c. infamibus. de regulis iuris in vj. vbi dicitur, quod infamibus potius dignitatum non parent. l. infamia. C. de decursio. lib. x. iudices. C. de dignita. lib. xij. & habetur per Dyn. in d. cap. infamibus. C. de dignita. lib. xij. & habetur per eundem in d. cap. infamibus. † Sed quid si Papa filium eius qui crimine laesae maiestatis commisit, restitueret ad famam, siue ad ordines habilitaret: an talis etiã in foro imperiali ad honores esset admittendus? Et dicendum quod sic, per tex. in c. per venerabilem. qui fil. sunt. legit. & not. in c. cum te. de re iudic. ita voluit Præpositus in d. c. si quis. vers. supra allegato, & idem voluit ibidem ante cum. Item de Turre Cremat. in vers. item insurgit hic alia quaestio, verum si Papa. idem tenuit Collectus in c. in quibusdā. vers. quid si Papa. extra de pœn. † Vbi dixit, quod si Papa aliquem damnatum per secularem restituat ad famam, quod talis recipiendus est ab Imperatore, qui minor est Papa, allegat Archidiaconus in c. verum. vj. q. j. reprehendentē Gratianum dicentem, infamiam ex lege ortam non nisi per Imperatorem tolli posse: quia immo & Papa illam tollere potest. † Quid autem dicemus si Imperator prædictos filios restituat? Dicas, quod ecclesia statim illos ad ordines recipiet, cum ipsi nunquam deliquerint: ita dixit Præpositus in d. c. si quis. versic. quæro an tales. † Secus tamen esset in his qui ex proprio facto infames sunt. Tales enim etiam ab Imperatore restitui & ad ordines promoueri non possent, nisi

tenis, de quibus in d. 5. filij vero: quia vere constat de patris delicto: Aut crimen in processu non erat probatum, sed pater condemnatus fuit ex mera contumacia, & isto casu dicerem prædictam sententiam filiis non nocere, & sic locum esse superius dictis. Cogita tamen: Dubium enim facit, quia dicitur in d. l. quisquis. quòd eadem seueritate voluntas sceleris huiusmodi, quæ effectum, puniri debet.

S V M M A R I V M.

- 1 *Filia committentis crimen læsæ maiestatis an incidant in penas in quibus incidunt filij.*
- 2 *Filius committentis crimen læsæ maiest. & filia eiusdem, quinque modis inter se differunt.*
- 3 *Famina regulariter masculis timidiore sunt, sicut in actibus veneris.*
- 4 *Animalia masculina faminei audaciora sunt Vrsæ, & Panthera, femina maribus sunt audaciores.*
- 5 *Filia famina, an infames fiant sicuti masculi in casu l. quisquis. C. ad l. lul. maiest.*
- 6 *Extensio in materia panali, licet fiat de persona ad personam, quando hoc procedat?*
- 7 *Masculinum licet alias in materia odiosa concipiat femininum, Secus est quando odium est irrationale.*
- 8 *Rebelli si quis factus sit cum suis, an fumina ex ipso rebellē nata comprehendantur?*
- 9 *Filij bannitorum si prohibeantur à statuto stare in ciuitate, femina non comprehenduntur.*
- 10 *Dispositio l. quisquis. C. ad legem lul. maiest. quo ad filios continet odium irrationale.*
- 11 *Constitutiones in quibus vnus pro alio punitur, sunt contra ius nature, & diuinum.*
- 12 *Statutum quòd imponit penam vni pro alio non est laudabile, sed valde iniquum.*
- 13 *Statutum quo vnus pro alio punitur, nunquam extendi debet.*
- 14 *Dispositio in filiis non habet locum in filiabus, quando est diuersa ratio.*
- 15 *Filius natus ex patre partiali contra Regem presumitur esse eiusdem ritij.*
- 16 *Filius gesta patris imitari presumitur.*
- 17 *Filius presumitur eiusdem intentionis cuius fuit pater.*

Fortem animum præstant rebus, quas turpiter agunt.

† Idem dicas esse in animalibus in quibus foeminae pariter timidiore sunt, ut inquit Aristotel. lib. ix. de animal. Excipit tamen Ursam & Pantheram, quas dicit audaciores maribus esse. 4
 † Sed quæro, an secunda & quarta differentia circa foeminas veritatem contineant, & sic an filia in casu d. l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiest. reddantur infames sicuti filij. & pariter incapaces ad successiones extraneorum? Bartol. in l. j. ff. de verbo. signific. tenuit, poenam infamiae & incapacitatis bonorum, de quibus in d. §. filij vero. extendi non debere ad filias foeminas: dum ibi dicit, quod appellatione filiorum non veniunt filiae, & sic quod masculinum non concipiat foemininum in terminis d. l. quisquis. §. filij vero. & ratione esse dicit, quia dicta l. quisquis continet odium irrationabile. & idem tenuere Bal. Angel. & Salicet. in l. quicumque. C. de seru. fugit. quia & ipsi ea ratione moventur, † quod licet alias in materia po- 6
 nali extensio fiat de persona ad personam, ut not. glo. & Doct. in l. si quis id quod. ff. de iurisdic. omnium iudicum. & not. Bal. per illum textum in c. j. §. porro in titulo quæ fuit prima causa benefi. amittend. in visibus feud. Hoc tamen procedit quando odium est rationale, secus si sit irrationale, ut in d. l. quisquis. §. filij vero. nam irrationale est, quod filius pro patre puniatur quando ipse non deliquit. Isto enim casu de vna persona ad aliam non fit extensio: Ita dixit Dec. in terminis d. l. quisquis. in consilio. lxiiij. Et diligenter pro viribus columna penultima, versiculo confirmatur hoc. quia in j. vol. † Quin- 7
 immo licet alias in materia odiosa masculinum concipiat foemininum, ut in d. l. si quis id quod. Tamen quando odium est irrationale secus est, ut in d. l. quisquis. §. filij vero. & hoc etiam tenuerunt Bal. Angel. & alij, in l. Gallus in princ. ff. de liber. & posthum. Imola in l. si ita scriptum. de leg. ij. Cyn. & alij in d. l. quicumque. C. de seru. fugit. Et quod propter odium irrationale quod continet d. l. quisquis. in §. filij vero. ibi masculinum non concipiat foemininum; tenuit etiam Ias. in d. l. si quis id quod. columna ij. versiculo item ubi tractatur de odio. & ibidem columna iij. versiculo, Sexto limita. & idem voluit Aretinus in consilio xxxix. per totum, † ubi notanter 8
 dixit, quod si aliquis sit factus rebellis, ipse & sui, ea ratione quia ipse tradidit Arcem suæ Fortilitium Hostibus, quod sub illo verbo sui, non venient foeminae ex ipso rebelle natæ.

- ad idem facit quod dixit Baldus, in l. quicumque. C. de seruis
 9 fugit. † vbi voluit, quod si ex forma statuti filij bannitorum
 prohibeatur stare in ciuitate, sub dispositione dicti statuti filiar
 feminar non comprehenduntur. idem tenuit Curt. Iunior, in
 consilio clxxvj. præsupponitur in facto. colum. iij. nume. 8. &
 Curt. Senior, consil. xxx. in facto contingit dubitari. Et quod
 vbi agitur de odio irrationali (vt in d. l. quisquis.) mascu-
 linum femininum non concipiat. tenuit etiam Dominus Ca-
 rolus Ruinus præceptor meus in consil. ciij. visis legitimatio-
 10 nibus, col. viij. numero 14. in liij. volum. † Pro conclusione præ-
 dicta, quod dispositio d. l. quisquis. in d. §. filij vero. contineat
 odium irrationale, facit quod legitur Ezechiel. c. 17. & in c.
 Iudæi. j. q. iij. vbi scriptum est, quod filius iniquitatem patris
 non portabit. ad idem facit quod voluit Bal. & ibidem Salyc.
 11 In rubr. C. res inter alia acta. † vbi dixit, quod constitutiones
 in quibus vnus pro alio punitur sunt contra eius naturæ & di-
 uinum. Et dixit idem Bal. in l. dotis. C. de iure dot. quod statu-
 tum quod filiis pro patribus pœnam imponit, est valde durum
 12 & rigorosum. † & dixit Angel. in l. Sancimus. C. res inter alios
 acta. quod statutum quod imponit pœnam vni pro alio non
 est laudabile, sed valde iniquum. ad idem facit quod voluit
 Bal. in l. captiu. C. de epis. & cleric. vbi dixit, quod statutum
 quo vnus pro alio punitur, tanquam odiosum nunquā extendi
 debet, maxime quando pœna corporalis vel infamiae impo-
 nitur. Confirmatur prædicta conclusio, quod d. l. quisquis. in §.
 filij vero. contineat odium irrationale, ex eo quod filius ex pa-
 tris delicto puniatur: quia id est cōtra iuris communis dispo-
 sitionem, quod cautum est, quod pœna suos tenere debeat au-
 thores. l. sancimus. ff. de pœn. & in rub. C. ne fil. pro patre. &
 rursus est contra ius diuinum, in quo scriptum est: anima quæ
 peccauerit, ipsa morietur, c. si habes. 24. q. iij. est etiam contra
 ius canonum, quo cauetur, vt nullus odio alterius prægra-
 uetur. c. non debet. de regu. iur. in vj. Et quod masculinum
 non concipiat femininum, in d. §. filij vero. propter odium
 irrationale, de quo ibi, tenuit etiam Dec. in l. feminar. nume.
 109. ff. de reg. iur. comprobatur & alia ratione: quod in d. l. fi-
 13 lij vero. appellatione filiorum non veniant filiar: † quia vbi-
 cunque est diuersa ratio in filiabus quàm in filiis, dispositū in
 vno nō habet locū in alio, vt notanter dixit Bal. in l. seruus. C.
 cōmu. de succes. in d. auth. §. filij. vero. dicitur q̄ ideo ibi dispo-
 nitur

nitur cōtra filios: quia paterni, hoc est hereditarij criminis exē
pla in eis metiuntur, quod ibi dicit Salic. in ij. nor. quod filius
cēsetur hæres eiusdē proditiōis, & de simili proditiōe cōtra
eum est præsūptio, per verba textus ibi, in quibus & c. † Adde 14
tu, quod filius natus ex patre partiali contra regem, præsūmitur
& ipse esse eiusdem vitij, vt notāter dixit Ange. in l. si fugitiui.
C. de seru. fugit. & filius gesta parentis imitari præsūmitur.
Specul. in proēm. Specul. † ad idem facit quod voluit Bal. in l. 15
liberti libertatq; C. de oper. lib. vbi dixit, q̄ filius præsūmitur
eiusdem intentionis cuius pater fuit, faciunt plura quæ ad hoc
congerit Thom. Gram. in consil. xiiij. in causa milioniana. col.
ij. & idem in consil. xxxj. in causa mag. Io. Bap. col. j. nu. 45. In §.
vero ad filias sanē, in ead. l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. dici-
tur, q̄ circa eas mitior debet esse sententia, quas pro infirmi-
tate lexis minus ausuras confidendum est; & sic patet, quod
diuersa est ratio in filiabus quàm in filiis, merito de masculo
ad fœminam ibi non fiet extensio. Et ista est commu. opinio
contra quam insurgit Claudius de Seyssello in d. l. si quis id
quod. ff. de iurisd. omnium iudic. vbi voluit, q̄ pœna incapaci-
tatis & infamiz statuta cōtra filios committentis crimen læsæ
maiestatis (de qua in dicto §. filij vero.) locum habeat etiam
in filiabus, asserens ita consuluisse in quadam causa, quæ
tunc indecisa pendebat, & multa circa hoc pro, & contra, ad-
ducit, & tandem residet in dicta contraria opinione. Et li-
cet omnia adducta per Claudium contra dictam communem
opin. transcribere non intendam, non propterea omittam
respondere aliquibus per eum adductis, quæ magis stringere
videntur pro eius opinione.

Et primo nō obstat q̄ idē Clau. dixit, q̄ tex. d. l. quisquis. in
§. filij vero. declaratur per tex. in l. si. C. de bo. dā. in fi. vbi dicit
tex. quod cōmittens crimen læsæ maiestatis iustā pœnam ad
suos etiam posteros transmittit, † & posterorum appellatione 16
veniunt etiam filiz, vt per glos. in l. fordidorum. C. de excusar.
mune. lib. x. & facit tex. in c. vbiunque. de pœ. in vj. Nam dico
quod d. l. si. in fi. C. de bon. damnat. non declarat d. l. quisquis.
imō ab illa declaratur, vt colligitur ex gl. in verb. trāsmittere.
in d. l. si. quæ declarādo illa verba ad suos posteros transmittit,
refert se ad text. in dicta l. quisquis. ad quod facit etiam text.
in auth. bona damnat. C. eod. titu. de bon. damnat. quæ auth.
immediatē sequitur post d. l. fin. & dicta authen. in fin. dicte,
in maiestatis

- in maiestatis vero crimine condemnatis veteres leges seruari iubemus. & ibi gloss. in verb. iubemus. dicit, vt supra ad leg. lul. maiest. Ex quo clare patet d. l. si. in fi. non declarare text. in d. l. quisquis. sed ab illo declarari. Nec etiam obstat communi opinioni tex. in d. l. si quis id quod. ff. de iurisd. omni. iudic. in quo Claudius facit magnum fundamentum pro sua opinione: quia licet ibi verbum, si quis, declaratur per illum tex. comprehendere tam feminam quam masculum contrauenientem, id merito procedit, quia poena suos Authores tenet, q̄ etiam erit in crimine læsæ maiestatis. Nam nemo dubitat quod in d. l. quisquis. C. ad leg. lul. maiest. illud verbum, quisquis, nō comprehendat etiam feminam cōmittentem crimen læsæ maiestatis: sed in d. §. filij vero, disponitur, quod filij nō ex suo, sed ex patris delicto puniantur, ergo nō est bona illatio q̄ idē sit in filiabus, in quibus est inducta alia dispositio diuersa vt habetur in eadē l. quisquis. in §. ad filias sapē. Secūdo respondetur, quod tex. in d. l. si quis id quod. continet odium rationale: quia punit pariter & masculum & feminam delinquentem, sed tex. in d. l. quisquis. §. filij vero. punit filium, non ex suo sed ex paterno delicto, quod est irrationale, vt supra dictum fuit. cum igitur tex. in d. l. si quis id quod. cōtineat casum longē diuersum, ex eo ad casum nostrum, nō erit bona illatio. l. Papinianus exuli. de minor. ff. Et dūm subdit Claudius loco præallegato, q̄ eius opinio tenenda est in iudicando & consulendo, & q̄ temerarium esset aliter iudicare, constat ex præmissis secus fieri debere: maxime quia (vt dixi,) Prima
- 17 opinio communis est, † & à communi opinione regulariter in iudicando recedere non debemus, vt not. Doct. in c. j. vbi Abb. col. ij. versic. & vt habeas. de constit. & Bal. in l. j. in fin. ff. de vulgari & pupillari substit. & in c. j. in fin. de nat. success. feud. Alex. in cōs. xxv. nu. 2. in vj. vol. Soc. nepos, cons. clxxxix.
- 18 nu. 7. 4. in ij. vol. † Quinimō iudex, qui contra communem opinionem iudicat, censetur per imperitiā iudicasse, vt dixit Alex. in l. cum prolati. & ibi Angel. ff. de re iudic. la. in l. fin. col. penul. ff. qui satisfdar. cogant. & dixit Bar. in l. ij. C. de poen.
- 19 iudic. qui mal. iudic. † q̄ iudicans contra communem dicitur facere litem suam. Caterum si cupis videre quibus casibus masculinum concipiat femininum, vide per Archid. in c. si quis suadente. xvij. q. iij. & ibidem per Egid. Bellamer. latissime, Et per doct. in d. l. si quis id quod. ff. de iurisd. omni. iudic.

& per doct. in l. quicumque. C. de seru. fugit. & per Decium, in d. l. foemina. ff. de regulis iuris.

SUMMARIUM.

- 1 Filia damnati de crimine laese maiestatis an dotari debeat à fisco, in quem bona patris deuenerunt?
- 2 Ferdinandus, Rex Neapolis Principis Rosani filias, qui contra eum crimen laese maiestatis commiserat, honorifice dotauit.
- 3 Filij imitatores patris esse censentur.
- 4 Foemina minus ausuræ iudicantur.
- 5 Foemina timidiores viris sunt, præterquam in actibus veneiis.
- 6 Ratio cur mulieres sint audaciores viris in actibus veneiis.
- 7 Filia quando simul cum patre machinata est contra principem vel eius statum, eque puniuntur.
- 8 Mulieres de Bocacijs Brixionenses damnatae fuere pro crimine laese maiestatis.

QVÆSTIO XV.

VINTODECIMO quero: an filia damnati de crimine laese maiestatis dotari debeat à fisco, in quē patris damnati bona deuenerunt? In hac quaestione Bal. in l. si patri. col. ii. C. de dot. promissio. tenet quod sic. quem refert & sequitur Matth. de Afflict. in c. i. in §. præterea si vasallus. in ver sic. glo. iij. nu. 80. in tit. quæ fuit prima causa benefic. amittend. & idem Matth. in tit. quæ sint regal. in §. & bona committentium. col. j. circa princ. † ubi tenendo hanc opinionē refert, q² tempore suo Ferdinandus Rex Neapolis hoc seruauit: Nam cum fuisset damnatus Princeps Rosani, qui notoriē maiestatis crimen commiserat contra ipsum regem, illius bonis omnibus fisco delatis, idem rex eiusdem damnati filias honorifice nuptui tradidit, easq² ex paternis bonis fisco additis dotando. Et sic ex hoc confirmatur conclusio de qua supra q. proxima præcedenti. Quod filia rei criminis laese maiestatis non puniuntur eisdem pœnis, quibus masculus ex huiusmodi patris delicto. † Et diuersitatis ratio est, quia filij imitatores patris esse censentur, & eius delicti hæredes. d. §. filij vero. l. quisquis. C. ad leg. lul. maiest. † foemina vero minus ausuræ iudicantur, cū maribus timidiores sint, ut not. Doct. in d. l. quisquis. in §. ad foeminas sane. ubi Cyn. in vj. not. †. dicit, foeminas timidiores viris

viris esse, præter quàm in actibus venereis, in quibus viris audaciores sunt. facit illud Ouidij libro iij. Metham.

*Callida per tenebras versato Cardine Tysbe
Egreditur, fallitque suos, adopertaque vultum
Peruenit ad tumulum, dictaque sub arbore sedit.
Audacem faciebat amor.*

- 6 † Rationem autem, cur mulieres audaciores sint viris in actibus venereis esse puto, quia (ut inquit Aristotel. libr. iij. de animal.) fœminæ habent partes inferiores validiores quàm viri: viri vero partes superiores validiores quàm fœminæ. Ideo mulieres ad luxuriam proniores sunt. Et quia tempore Aestiuo mulieres magis stimulantur ad venerem, quàm tempore hyemali, puto eas audaciores in actibus venereis esse Aestate quàm hyeme: secus in masculis, qui tempore hyemali magis quàm mulieres venerem appetunt, teste Aristotele.
- 7 libro v. de animal. † Limita tamen supradictam conclusionem non procedere, quando filia simul cum patre machinata fuisset contra principem, vel eius statum, per tex. in d. l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiestatis. Nam sub illo verbo, quisquis, comprehenditur tam masculus quàm fœmina committens crimen læsæ maiestatis, ut not. ibi Doct. & habetur expressum in l. si quis id quod. ff. de iurisd. omni. iudic. multoties enim repertum est fœminas etiam in predictum crimen incidisse.
- 8 † Et ego vidi condemnationem latam usque de anno domini milesimo quadringentesimo duodecimo die trigesimo Iulij. per quendam D. Petrum de Ballano tunc potestatem Brixiz, pro magnifico D. Pandulfo de malatestis, tunc Brixiz et Bergomi Domino, contra quasdam mulieres de Boccacis pro crimine læsæ maiestatis quæ insimul cum eorū viris rebella rent ab eodem Domino Pandulfo, & adhæserant Domino Fa zino Cani Scaligero, qui tunc Veronæ Dominatum tenebat. fuere etenim dictæ mulieres ad poenam capitis, & bonorum confiscationem condemnatæ,

S V M M A R I V M.

- 1 Hermaphroditus patre committente crimen læsæ maiestatis an puniatur sicut ceteri filij eiusdem?
- 2 Hermaphroditus incalescens magis in sexum fœmineum, quàm virilem, non succedit in fundo, à quo fœmina excluduntur.

Herm

- 3 Hermaphrodito cum baptizatur, quādo sibi imponatur nomen
maris vel feminae?
- 4 Hermaphroditus an possit esse testis,
- 5 Femina in testamentis an possint esse testes?
- 6 Primus Hermaphroditus fuit Veneris, & Mercurij filius.
- 7 Androgina sunt Populi in Aphrica vtriusque sexus.
- 8 Hermaphroditus pariter incalescens in vtroque sexu quomodo
sit iudicandus?
- 9 Hermaphroditus incalescēs pariter in vtroque sexu ad ordines
clericales promoueri non potest.
- 10 Reprobatur opinio Praepositi circa hermaphroditum.
- 11 Vna & eadem res non debet diuerso iure cēseri.
- 12 Incertitudo actum vitiat.
- 13 Hermaphroditus pariter in vtroque sexu incalescens, an ad
successionem feudi admittatur?
- 14 Imperfectus non est omnino qui perfecto similis est.
- 15 Hermaphroditus quod incalescat magis in vno quā in alio
sexu, quomodo cognoscatur.
- 16 Hermaphroditus qui vtriusque mēbri officio fungi potest, cogi
potest alterum eligere quo vti velit.
Equus Turchus in Ciuitate Venetiarum visus est habens vtrū-
que sexum.
- 17 Hermaphroditus tenetur singulo anno confiteri peccata sua.
- 18 Hermaphroditus incidit in penam legis, si quis in tantam.C.
vnde vi.
- 19 Statutum quod mulieres contrahere non possint sine consensu
consanguineorum an comprehendat hermaphroditum?
- 20 Matrimonium contractum cum Hermaphrodito an teneat?
- 21 In Ciuitate Venetiā Hermaphroditus quidam qui reputaba-
tur puella nupsit: & matrimonium fuit dissolutum.

QVAESTIO XVI.

SEXTODECIMO quæro: vidimus supra
quæstione xliij. & q. xv. proximè præcedentibus
qualiter ex patris delicto in crimine læsæ mai-
estatis filius puniatur: & quod cum filiabus mi-
tius agitur: & quod text. in l. quisquis. in princ.
C. ad leg. Iul. maiestatis comprehendit, tam fœminam quā
maſculum

- 1 masculum dictum crimen perpetrantem. † Quid dicendum erit de Hermaphrodito, an iudicandus sit secundū dispositionem. tex. d. l. quisquis. i. p. §. filij vero. aut secundum dispositionem d. l. in §. ad foeminas sane, & sic an uti filius vel uti filia illius qui crimen læsæ maiestatis commisit iudicandus sit? Pro intelligentia huius quæstionis distinguendum puto: quod aut Hermaphroditus incalescit magis in sexum virile; aut magis in sexum foemineū. Primo casu ut masculus iudicabitur. l. sed & quæsitum. & ibi doct. maxime Alex. ff. de liber. & posthu. Et eo casu uti filius masculus iudicabitur incurrisse poenas, de quibus in d. §. filij vero patre committente crimen læsæ maiestatis. Secundo vero casu, quando magis incalescit in foemineum sexum, & tunc ut foemina censendus est. l. cum quæritur. ff. de stat. hom. & sic comprehendetur sub dispositione d. §. ad filias sane. † facit ad hoc, quia quando Hermaphroditus incalescit magis in sexum foemineum quàm virilem; (quo casu iudicatur ut foemina,) non succedet in feudo, à quo regulariter foeminae excluduntur, ut voluit glos. in l. de quibus i. p. verb. quibus. ff. de legibus. per text. in d. l. cum quæritur. secus si magis in virilem sexum incalescat, ut voluit Bal. in c. j. de alien. feud. pater. & idem in c. si clientulus. col. iij. de alien. feud. doct. in l. j. C. quæ sit long. consuet. & Bald. in l. fin. C. de suis
- 3 & legit. † facit quia cum baptizatur Hermaphroditus, si eius sexus magis in virilem prævaleat, ei nomen masculi imponitur: si secus foeminae nomen ei imponendum est, ut per Bal. in l. quories. C. de suis, & legiti. & Ang. in l. de quibus. ff. de legibus. † Sed an Hermaphroditus poterit esse testis? Dicis hoc dependere à qualitate eius sexus, ut dicit text. in c. testes. §. Hermaphroditus. iij. q. iij. & l. repetundarum. ff. de test. Nam si quæramus, an possit esse testis in testamento: videndum erit an magis in eo sexus masculinus quàm foemineus prævaleat. Nam si prævaleat sexus foemineus non poterit esse testis in
- 5 testamento: † quia foeminae in testamentis testes esse nō possunt, §. testes. i. p. ff. de testamen. & ita dixit glos. in d. §. Hermaphroditus. & ibi doct. maxime Ioan. de Turre Cremat. idem voluit Specul. in titul. de instrum. editio. §. xij. versic. quod si unus ex testibus. In iudicijs vero admitteretur, ut dicit præallegat. glo. Si vero magis in sexum virilem incalesceret, tunc etiam in testamento testis esse poterit, ut dicunt doc. ibi quod ex illo tex. probatur, dum ibi dicitur, Hermaphroditus an ad testimonium

testimonium admittatur, qualitas sexus incalcescentis ostēdit,
 & ibidem Io. de Turre Cremat. idem tenuit Hosti. in summa,
 in titu. de testib. in versu. quis possit esse testis, versu. quid de
 Hermaphrodito. Vide Nellum, in tractat. suo, de testi. nu. 4. &
 Stepha. Aufer, in simili tractat. nume. 49. & Iacob. Butri. simili-
 ter in tract. de testib. num. 7. & Ioannem Corasium Doctorem
 Tholosanum in l. cum quaeritur. ff. de stat. homin. t. ubi dixit
 quod primus Hermaphroditus fuit Veneris & Mercurij filius,
 dictus ab Hermes, quo nomine Mercurius à Græcis nuncupa-
 batur, & Aphrodite, quod est Venus, & appellatur etiā Andro-
 ginos qui vir est, & femina, & ut testatur Plinius lib. vii. c. iij.
 t. Androginae sunt Populi in Aphrica vtriusque sexus, inter se
 mutuis vicibus coeuntes, quibus dextera Māma virilis est, leua
 muliebris. t. Quid autem dicendū erit si in Hermaphrodito
 sit paritas sexus, adeo ut non magis in vno quā in alio sexu
 incalcescat. Hug. quem referunt doct. in d. §. Hermaphroditus.
 dicit se credere quod tunc de eo sit iudicandū sicuti de femi-
 na, & ideo testificari non poterit, in casibus in quibus feminae
 in testes non admittuntur, t. & minus tali casu ad ordines cle-
 ricales promoueri possēt, ut voluit Ioan. de Turre Cremat. qui
 refert etiam Guiliel. ita tenuisse, & Præposit. in dicto §. Her-
 maphroditus, rationē adducēs, quia ubi in Hermaphrodito pa-
 ritas sexus reperitur, ordinari nō debet. quia tutior via tenen-
 da est, c. Iuuenis, de sponsal. sed circa testimonium ferendum
 dicit esse dubitabile, quia edictum de testibus est prohibitoriū
 certarum personarum, & qui non reperitur, prohibitus testifi-
 cari posse videtur, l. j. & l. iij. in princip. ff. de testibus. subdens
 quod Hermaphroditus solū reperitur prohibitus, quando ma-
 gis in femineum sexum incalcescit, ubi feminae à testimonio
 arcentur, ergo in casu dubio testificari non erit prohibitus, t. &
 in ista opinione residet idem Præposit. quæ salua tanti viri re-
 uerentiā mihi nō placet. Nam in Hermaphrodito iure statutū
 est, quod ad hoc ut sciamus an testis esse possit necne, qualitas
 sexus incalcescentis spectanda est, ut dicit expressē tex. in d. c. si
 testes. in præallegat §. Hermaphroditus, ergo eo nō apparente
 testificari nō poterit. Secundo reprobatū dicta doctrina Præ-
 positi ex alio, quia ipse in d. §. Hermaphroditus. cōcedit, quod
 non apparente in quo sexu magis præualeat ordinari non po-
 terit, quod nulla alia ratione esse potest, nisi quia potius femi-
 na quā mas iudicetur, cum feminae ordinari non possint, ut

- fuprà dictum fuit. Ergo pariter in testimonio ferendo, vbi in
 11 teste requiritur qualitas masculina, admitti non debet: † quia
 vna & eadē res non debet diuerso iure censeri. l. eum qui & des.
 ff. de vsucap. facit quia vbi actus est in incerto non est satisfa-
 ctum legi requirenti certam qualitatem, puta masculinitatis,
 vt in l. repetundarū. ff. de testi. & in d. c. si testes. §. Hermaphro-
 12 ditus. iij. q. iij. † videmus enim quod incertitudo actum vitiat.
 l. duo sunt Titij. ff. de testam. tutel. prætereā si teneremus opi-
 nionem Præpositi, esset destruere dictum Hug. quem refert &
 sequitur idē Præposi. in d. §. Hermaphroditus. qui voluit, quod
 in paritate sexus Hermaphroditus iudicaretur vt fœmina. Nec
 obstat fundamentum Præpositi dum dicit, quod edictum de
 testibus est prohibitorium certarum personarum. l. j. & l. iij. ff.
 de testibus. & qui non reperitur prohibitus testificari potest
 quia respondeo, quod in casu nostro decisum est in iure, quali-
 tatem sexus magis incalescentis in Hermaphrodito spectan-
 dam, vt sciamus, an in negotio de quo agitur testis esse possit,
 13 vt in d. l. repetundarum. & in d. §. Hermaphroditus. † Quid au-
 tem dicendum erit quo ad feudi successione, an Hermaphro-
 ditus æqualiter in vtroque sexu incalescens ad illam admitta-
 tur? Ang. in l. de quibus. ff. de legibus, mouet hanc quæstionem
 in ij. col. versic. sequitur. in gloss. idem erit. Et ibi decidit, quod
 si talis peteret se ad feudum admitti tanquam masculus, & ex-
 ciperetur contra eum quod esset fœmina, tunc cum probatio-
 nes essent æquales, succumberet agens. arg. text. in l. si vero. §.
 qui pro rei qualitate. ff. qui sat. dar. cogant. Bald. vero in l. quo-
 rtes. col. ij. versic. Sed cōtrarium dicebatur. C. de suis & legitim.
 dicit se consuluisse, quod si visis pudendis quæ sunt vilissima
 pars corporis nostri non appareret maior incalescentia in vno
 sexu quàm in alio, si tamē ex alijs operibus virtutis quod agi-
 litate corporis in eo virilitas præponderaret, quod tali casu in
 14 feudo succederet: † quia non est omnino imperfectus qui si-
 milis est perfecto: quia imperfectio tali casu est occulta, quia
 regitur perfectio autem est euident & manifesta, & ideo dicie
 15 hanc eligendam: † Sed quæro: quomodo cognosci possit, quod
 Hermaphroditus magis in vno quàm in alio sexu incalescat?
 Præpositi. in c. testes. §. Hermaphroditus. iij. q. iij. refert Hug.
 dicere, quod hoc cognoscitur per aspectū corporis vel conuer-
 sationem, vel si barbam habet, & semper velit virilia pertra-
 ctare & exercere, nō autem fœminea, ac semper cum viris vult
 esse

esse & conuersari, non autem cum foeminis. dicit enim ex hoc significari quòd in virilem sexum magis incalcescat, si verò barba careat, & semper velit esse cum foeminis, & opera foeminea exercere: & eo casu iudicari posset foemineum sexum in eo prauallere. Idem dixit ibidem Ioan. de Turre Cremat. & ibidem dicit Præposit. quòd ad huiusmodi præpositum multum facit inspectio genitalium. Dicas tamen, quòd si ex inspectione genitalium non appareret, quòd magis in vno quàm in alio sexu praualleret, sed ex corporis agilitate & aliis virtutibus virilibus, & operibus virilitas constaret, vt masculus iudicaretur: vt dixit Bal. in præallegat. l. quoties. col. penult. versic. sed contrarium dicebatur. C. de suis & legiti. hæredi. † Quid si Hermaphroditus vtriusque membri offic. fungi possit, quòd vtrique quandoque accidisse inuentum est? Et Hosti. in summa in titu. de teste. in versic. quis possit esse testis. versic. quid de Hermaphrodit. Testatur, quòd in sua villa Serusius Hermaphroditus inuentus est, qui & foeminei & virilis sexus officio utebatur. Dixit Hostien. ibidem, quòd cogi potest eligere quo vti velit, & iureiurando astringetur de extero ac altero non utendum: cum duplici officio, & maximè tam diuerso fungi non debeat. arg. xvj. q. ij. c. presbyteros. & argu. text. in c. diuersis. de clerice. coniugat. & l. si plures. ff. de pact. quod suo tempore fecisse dicit Episcopum Taurinensem eius Dioecesum. Et ego vidi in Ciuitate Venetiarum hoc anno 1551. de mense Ianuarij equum vnum Turchum habentem vtrumque sexum, & carentem testiculis; sed sexus foemineus in eo erat admodum paruum ac inutilis, emittebat enim vrinam ex membro, quod etiam erat satis paruum, non ex signo foemineo. † Cæterum. Hermaphroditus tenetur singulo anno confiteri peccata sua, vt masculus & foemina: Ita dixit Anto. de Butr. in c. omnis vtriusque sexus. de poenit. & remissio. & ibidē Iac. Zochus, Ferrariensis. † Item Hermaphroditus incidit in poenam l. si quis in tantam. C. vnde vi. secundū Bart. & Bal. in d. l. si quis in tantam. col. ij. † Quid dicendum stante statuto, quòd mulier contrahere non possit sine consensu cōsanguineorum. an in eo comprehendatur Hermaphroditus? Bal. in l. omnes populi. col. ix. versic. quid si statutum dicat. ff. de iust. & iur. & dixit, quòd non quia Hermaphroditus est homo mixtus, nō autem propriè mulier. idem tenuit Petr. de Anch. in repet. canonum statuta. in versic. venio ad quartum membrum. de constit. de quo vide solennem Do-

ctorem Praeceptorem meum D. Guiliel. Pontanum Perusinum
in l. stipulationum. col. viij. circa fin. vers. quod firmat Bald. ff.
20 de verb. oblig. † Ex praedictis deciditur quaestio vtrum matri-
monium contractum cum aliqua tanquam muliere, quae ta-
men vtrumque sexum habebat, tenuerit: Nam si sexus ma-
sculinus praeualeat, vtiq; matrimonium erit inualidum; si
verò in ea foemininus sexus validior esset, vtiq; matrimo-
nium tenebit. † Et casus accidit iam multis annis in hac
alma Ciuitate Venetiarum, quòd quædam nobilis puella, (ira
enim reputabatur) nupsit cuidam nobili, à quo transducta, &
à viro vt secum tanquam cum eius vxore matrimonium con-
summaret requisita, inuenta est magis in virilem quàm in fe-
mineum sexum incallescere, quocirca re in iudicium coram
Reuerendis, Patriarcha loci ordinario deducta matrimonium
inger eos contractum inualidum existere pronuntiatum exi-
tit, de quo perbellè alludens Christophorus Pierius Gigas Pa-
truus meus egregius poëta sic scripsit.

Sanguine Patritio Puer est, & nata Puella,

Credita femella est: mas fuit ille simul.

In dubio est sexu, maris at plus parte calescit.

Pro Pudor. Vt mulier nupsit Adulter erat.

S V M M A R I V M.

1 Mater committens in principem sicut pater, incidit in crimen
lesa maiestatis.

2 Lex exhorbitans aliquando loquens in matre ad patrem exten-
ditur ex identitate rationis.

3 Fili matre committente crimen lesa maiestatis in principem,
an incidant in poenam l. quisquis, C. ad leg. Jul. maiest.

4 Filius non dicitur vna persona cum matre sicuti cum patre.

5 Mater committens crimen lese maiestatis puniatur, eisdem poe-
nis, quibus pater tale delictum committens.

6 Secus quo ad filios.

7 Quando aliquis puniatur à iure, vel ab homine vsque ad certam
generationem descendentes ex linea masculina tantum compre-
henduntur.

8 Privilegia concessa masculis & eorum posteris, ad feminas non
extenduntur.

9 Posterius in delicto patris quàm matrè puniuntur,

Statuta

- 10 Statuta loquentia in patre non extenduntur ad matrem.
- 11 Maritus non punitur uxore committente crimen laesae maiestatis.
- 12 Filij à semine viri procedunt non matris.
- 13 Filius patri non matri assimilatur.
- 14 Filius generationem à patre non à matre consequitur.
- 15 Masculus potest generare in alio, femina verò est quae generat ab alio.
- 16 In generatione an requiratur concursus paterni & materni seminis.
- 17 Filius cum patre una & eadem caro reputatur.
- 18 Crimen laesae maiestatis, & crimen heresis equiparantur.
- 19 Argumentum de crimine laesae maiestatis, ad crimen heresis validum est. Non e contra.
- 20 Maiestatem diuinam offendere plus est quam offendere terrenam.
- 21 Equiparatio criminis laesae maiestatis, & heresis, quo casu praedat.

QV AESTIO XVII.

DECIMO SEPTIMO quæro: vidimus huc usque quomodo ex delicto laesae maiestatis per patrem commissio filij puniantur iuxta terminos l. quisquis. C. ad leg. lul. maiest. verum quia etiam mater committens dictum crimen, incidit in poenam illius legis, quam non est dubium à dicta lege comprehendi, vt dixit Ang. in tract. malef. in verb. & haeredito la tua patria. in versic. & aduertendum est, vbi refert; quod licet inusitatum videatur, quod mulier huiusmodi crimine committat, tamen quod ipse semel de facto vidit Bononia. Idem tenuit Ang. in §. interdum. institut. de haered. quæ ab intest. deferunt. † vbi dixit, quod glo. in d. l. quisquis. in §. ad filias sanè. & in verb. non auferas. quæ dicit; quod mater incidit in crimen laesae maiestatis, si in principem committat, vt est dictum de patre in eadem l. quisquis. in princ. est communiter approbata, † nec hoc est mirandum: quia aliquando lex exorbitans loquens in matre ex identitate rationis ad patrem extenditur, vt hoc. per glos. in l. forminæ. C. de secund. nupt. † An autem commissio criminis laesae maiestatis in principem per matrem filij puniantur, sicuti puniuntur quando pater huiusmodi crimini

commisit? In ista quaestione Alberi. in d.l. quisquis. col. penult.
 4 dixit, quod non: † quia filius non dicitur una persona cum matre sicuti cum patre. Et quia ille text. hoc nō dicit: ergo extendi non debet. l. interpretatione. ff. de pœn. hoc idem tenuit Odo. ibi in versic. sed: quæro quid erit si mater. vbi dixit, quod Azō contrarium tenuit, quamuis pro sua opinione non alleget aliquam legem. & quod d.l. quisquis. loquitur tantum de patre, & nō de matre dicit: vnde cum sit pœnalis & odiosa, vt colligitur arg. ff. de lib. & posthu. l. cum quidam. extendi nō debet.
 5 † Oldrad. verò in hac quaestione vt refert Alberic. in d.l. quisquis. distinguebat, quod aut loquimur de pœnis, quibus puniuntur committentes dictum crimen quæ ipsius committentis personam concernunt. Et eo casu idem sit in matre tale delictum committente quod est in patre, videlicet quod capite puniatur, & eius bona fisco applicentur: & isto modo procedat
 6 glos. in d.l. quisquis. supra allegata. † Quo verò ad pœnas quæ alios tangunt, vt puta quod filij bonis maternis sicuti paternis, quādo pater delinquit puniatur, vel quantum ad id quod sint incapaces successuum aliorum: quod hoc casu d.l. quisquis. locum non habeat. Et ita etiam tenuit Hostien. in c. vergentis.
 7 de hæret. & rationem adducit, † nam quorles ab homine, vel à iure puniuntur aliqui vsque ad certam generationem, solum illi qui descendunt ex linea masculina puniuntur: non autem ex linea fœminina, nisi aliud à lege vel ab homine exprimatur. c. vbiunque, de pœn. in vj. † sicuti & priuilegia concessa masculis eorūque posteris, nō ad fœminas, sed solum ad masculos extenduntur. l. j. §. j. ff. de iur. immu. ergo pœnæ ad eas multo magis nō sunt trahendæ: vt not. in c. statutum. de hæret. in vj. & in ista decisione residet Alberic. in d.l. quisquis. col. j.
 9 † facit pro ista opinione, quia posteri plus in delicto patris quàm matris puniuntur: & est ratio, quia maior est dignitas in sexu virili. l. j. ff. de senator. & not. Ioā. Monach. in cap. statutum, in princip. de hæret. in vj.

Contrariam verò partem, quod imò & filij matre committente crimen læsæ maiestatis puniatur, eisdem pœnis sicuti quando pater dictum crimē admisit, tenuit gl. in d.l. quisquis. in §. ad fœminas sanè. in verb. minus ausuras, quam glo. sequitur Petr. vt refert ibi Cy. col. j. circa mediū. In versic. circa legē istā. vbi dicit, q̃ ratio qua Petrus mouetur, illa est, quia eadē ratio est in matre quæ in patre: & vbi eadem est ratio, ibidē idem

lus esse debet. l. a Titio. ff. de verb. obligat. Et in ista opinione
 videtur etiam Cyn. residere. pro qua est gloss. in c. statutum. el
 ij. de hæret. in vj. in verb. inane, quæ tamen ad hoc nil allegat,
 sed tantummodo refert glo. in d. l. quisquis. Salyc. tamen in d.
 l. quisquis. in §. filij verò. col. j. versic. adhuc quæro, relata opi-
 nione Petri & Cyni dicit eorum opinionem sibi non videri
 tutam, cum materia sit pœnalis & odiosa. † Ideo statuta in 10
 Patre non sunt ad matrem extendenda, argumen. eorum quæ
 not. in l. ij. C. de patr. qui fil. distraz. & argument. eorum quæ
 notantur in l. raptores. C. de episc. & cleric. & in §. item mista.
 inst. de actlon. † & rationem adducit: quia si vxor committit 11
 crimen læsæ maiestatis, maritus & sic Pater filiorum non pu-
 nitur. † Ergo nec filij, qui à femine viri procedunt, non ma- 12
 tris, vt l. lege duodecim tabularum. §. j. C. de suis, & legit. here.
 & in hac opinione residet Salyc. cuius opinionem tanquam
 æquiores amplector. † pro qua facit, quia filius patri non nia. 13
 tri assimilatur, iuxta illud, Saepè solet filius similis esse patri.
 & hinc est, quòd in crimine læsæ maiestatis filius patris crimi-
 nis hæres esse censetur, vt dixit text. in dicta l. quisquis. §. filij
 verò. † Item facit, quia filius generationem à patre non à ma- 14
 tre, consequitur: Nam principium motus in generatione pater
 est. Mater verò est sicut materia, vt dixit Aristotel. lib. xiiij. de
 animal. hinc est, quòd femina non generat per se: quia indi-
 get principio motus, quod est mas: vt idem Aristotel. testa- 15
 tur eo libr. vbi etiam dixit, † quod mas est illud quod potest
 generare in alio: Femina verò est quæ generat ab alio: meri-
 to ergo patris non matris naturam filius sequi præsumitur.
 † An autem in generatione requiratur concursus paterni & 16
 materni seminis, vel sufficiat solum emissio seminis patris re-
 ceptum à matre: vide quæ latè circa hoc scribit Nicolaus Boë-
 rius alios referens decis. ccilj. nume. 7. & nume. 8. in ij. part. Et
 hinc est, quòd filius dicitur esse portio paterni corporis. l. cum
 scimus. C. de Agricol. & censit. lib. x). & cum patre (vt dictum
 fuit) vna & eadem persona. l. fina. C. de impub. & ali. substitut.
 quoniam filius cum patre vna & eadem caro reputatur, vt ha- 17
 betur xxxv. q. vj. c. hæc autoritas. Et pro ista opinione, quòd fi-
 lij non puniantur matre in principem crimen læsæ maiestatis
 committente, facit etiam, quod not. doct. in d. c. statutum. el. ij.
 de hæret. in vj. vbi Philip. Franc. & Petr. de Ancha. dicunt quòd
 maior est infectio in patre quàm in matre. † Nec obstat, si quis 18

- dixerit, quòd cum crimen læsæ maiestatis & crimen hæresis æquiparentur, per tex. in l. Manichæos. C. de hæret. & c. vergentis eodem titu. & ibi gloss. in verb. exhæredatio. Ergo dispositum in vno debet in alio locum habere: cum de crimine hæresis ad crimen læsæ maiestatis arguatur. gloss. in d. l. Manichæos in verb. debet. & not. in auth. Gazaros. C. de hæreti. vbi Cyn. & Salyc. sed in hæresi si mater incidat, eius filij puniuntur, vt habetur in d. c. statutum. de hæret. in vj. & ibi gloss. in verb. Inane:
- 19 Ergo idem erit in crimine læsæ maiestatis. † Respondendo ad huiusmodi obiectum, dicas, quòd non de crimine læsæ maiestatis ad crimen hæresis validum est argumen. sed non e contra. Si enim in crimine læsæ maiestatis aliquid est permissum, multò magis id erit in crimine hæresis. d. l. Manichæos. & in præallegata authent. Gazaros, C. de hæreti. & d. c. vergentis. in fin. Non tamen omnia quæ in crimine hæresis admittuntur locum habent in crimine læsæ maiestatis, ita voluit Ioannes Igneus in repeti. l. necessarios. §. non alias, nume. 6. & 45. ff. ad Syllenian. ratio prædictæ diuersitatis esse potest: quia per hæresim offenditur Diuina Maiestas: per crimen læsæ maiestatis
- 20 offenditur maiestatis terrena. † plus autem est diuinam quàm terrenam offendere maiestatem. l. hi qui sanctam. C. de hæret.
- 21 c. vbiunque. de pœnis. † Quinimò æquiparatio prædicta de crimine hæresis, ad crimen læsæ maiestatis habet locum in his quæ in iure expressa sunt, vt voluit Præposit. in c. penul. §. porro. vj. q. j. sed iure cautum non reperitur, quòd in crimine læsæ maiestatis filij puniantur ex delicto matris: Ergo in hoc non procedet æquiparatio inter hæresim, & crimen læsæ maiestatis, per prædicta.

S V M M A R I V M.

- 1 Crimen læsæ maiestatis commissum per maritum, an noceat eius uxori.
- 2 Uxor pro marito pati non debet.
- 3 Uxor marito committente crimen læsæ maiestatis, quo tempore dotes suas repetat.
- 4 Exilium paupertatem inducit.
- 5 Uxor, etiam bonis mariti non publicatis dotem suam repetere poterit.
- 6 Uxor repetit suā dotem à fisco, à quo bona mariti sunt occupata.

Q V A E S T I O X V I I I .

DECIMO OCTAVO quæro: si maritus crimen læsæ maiestatis in principem commiserit, an ex hoc aliquod nocuementum sequatur eius vxori? Dicas quod non: per tex. in l. quisquis. §. vxores sanè. C. ad leg. lul. maiest. vbi text. dicit, quod vxores committentium crimen læsæ maiestatis recuperant suas dotes. † Non enim vxor pro marito pati debet. l. ob maritorum. C. ne vxor pro marito. & habetur in toto illo ritu. Nec ex mariti delicto cōditio vxoris in suis bonis fit deterior. l. j. C. ad leg. lul. de vi publi. & l. j. C. de priuil. fisc. & ita tenuit etiam Ant. de Butr. consil. lxxj. st. 1. & non repuso. nume. 3. † Sed videndum est quo tempore vxor dotes suas repetere poterit? & dicendum est, quod si mulier non est in culpa, statim viro bannito illas petere poterit. † Exilium enim paupertatem inducit. gloss. not. in authen. de exhib. & intromit. reis in princip. idem dixit Ioan. Andr. in titu. de donat. §. fin. super versicu. quid si vir est in banno, in addit. Specul. Et ita tenet Alex. in l. si cum dote. §. si maritus. versic. Ex his inferit Imol. ff. sol. matr. Ang. in l. cum acutissimi. §. illud. C. de præscripte. xxx. annorum. & Roma. in consil. clxxxvij. † Quinimo etiam bonis mariti banniti non publicatis vxor dotem suam repetere poterit: vt voluit Bartol. in d. l. si constante. in versicul. quinto quæro, pone quod maritus. † Et si bona mariti essent a fisco occupata, mulier dotem suam a fisco repetere poterit: vt in l. j. & ibi not. C. de repū. ita dixit etiam Baptista de Sancto Blasio, in suo tract. de priuil. dot. Centuria ij. in versicul. centesimo trigesimo. nume. 46. & habetur per Campeg. in tract. suo de dote. in iij. parte. quæst. xxij. incipiente, si maritus sit bannitus.

S V M M A R I V M.

1. Vxor sequens maritum reum crimini læsæ maiestatis, an incurrat aliquam penam.
2. Vxor non tenetur capere, vel denunciare regi maritum suum rebellem, vt capiatur.
3. Vxor dāns opem marito contra regem punitur.
4. Opem ferre dicitur, qui aliquem adiuvat ad peccandum.
5. Vxor an teneatur sequi maritum bannitum.
6. Maritus & vxor dicuntur socij diuina & humana Domus.

- ECIMONONO quarto: si vxor maritum pro crimine læsæ maiestatis bannitum sequatur, an incurrat in aliquā pœnam? Dicitur quod non: quia propter mariti rebellionem non separatur matrimoniū. Scriptum est enim Matthæi capitu. xix. & erunt duo in carne vna. idem Genes. cap. ij. Pauli ad Ephes. cap. v. & ad Corinth. ca. vj. Mar. cap. x. Hoc tamen procedit, dummodo ipsa vxor contra principem aliquid machinata non fuerit: vt habetur per Andr. de Iser. in cap. j. §. si quis hominem. de pac. tenen. & in cap. j. §. porto, quæ sit prima causa benefi. amit. & idem voluit Matth. de Afflict. in consti. regni. lib. ij. de vxor. for. iudicat. nume. 4. † Hinc est vt dicit ibi idem Matth. quod vxor non tenetur capere, vel denunciare regi maritum suum rebellē vt capiatur: de quo habetur in auth. vt nul. iudic. §. si vero contra imperium. Arctissima enim conclusio, quæ est inter virum & vxorem, illam à tali denuncia excusat: Et ita iudicatum fuisse testatur ipse Matthæ. loco præ-
- 3 allegato. † Secus tamen esse dicit, quando debet opem marito contra regem, vt puta si venderet sua iocalia, vt maritum rebel-
- 4 lantem contra regem iuuaret. † opem enim ferre dicitur qui aliquem adiuuat ad peccandum. xiiij. q. vj. c. si reus. l. qui opem. C. de furt. Et quod vxor non teneatur denunciare maritum rebellem, tenuit etiam idem Matth. in consti. regni. lib. j. in titu.
- 5 ne fil. pro patr. nume. 7. † Sed an vxor teneatur sequi maritum bannitum, habetur per Bartol. in l. Mæuia. §. fin. ff. de annu. legat. per Alexand. & alios, in l. si cūm dotem. §. maritus. ff. solu. matrimo. & in capitul. j. de coniugat. leprosf. per docto. in quibus locis concludunt, quod vxor tenetur sequi maritum bannitū. † dicuntur enim maritus & vxor socij diuinæ & humanæ domus. l. aduersus. C. de crim. expil. hæred. Quid enim tam humanum est quàm vt fortuitis casibus mulieres maritos, aut vxorem viri participem esse, vt dicit text. in dicta l. si cūm dotem. §. si maritus. ff. solu. matrimonio. & habetur per Ioan. Borsche, in tract. suo, de iniust. nup. libr. ij. versicu. quantum ad exilium. nume. 8. & per Claud.
- de Seyssel. in l. si constante. in vij. col. ff. sol. matr.

S V M M A R I V M.

- 1 Receptans malefactorem puniatur eadem pena, qua puniendus esset malefactor.
- 2 An vxor acceptans virum bannitum pro crimine laesae maiestatis teneatur pena receptatorum.
- 3 Vxor de infortunio mariti participare debet.

Q V A E S T I O X X.

1 G E S I M O quæro: cautum est iure nostro, & quod receptans malefactorem puniatur eadem pena qua malefactor puniendus esset. l. j. C. de his qui latro. & l. j. ff. de recept. vbi text. dicit qd pessimum genus est receptatorum, sine quibus latere nemo diu potest. † Quid dicendum de vxore receptante & virum bannitum, maxime pro crimine laesae maiestatis? Dicās, quod tali casu pena receptatorum non tenebitur vxor: ita tenuit Alber. in tract. suo statut. in iiij. part. q. vij. vbi dicit ita fuisse Parmæ iudicatum, per tex. in l. j. C. de repud. ibi non mutet vxor effectum, praesertim quia † vxor de infortunio mariti participare debet. l. si cum dotem. §. maritus. ff. solu. matrim. idem tenuit Angel. in tract. suo malef. in verb. dicto maleficio semper astitit. nume. 25. & ibidem August. de Arim. in sua addit.

S V M M A R I V M.

- 1 Vxor an teneatur alere virum bannitum pro crimine laesae maiestatis, vel pro alio delicto.
- 2 Vxor tenetur alere virum suum extra territorium.
- 3 Si fructus dotis sufficerent ad alimenta vtriusque, Aliās secus.
- 4 Vxor an cogetur alimenta prestare viro suo bannito, ex bonis parafernaliibus qua ipsa habet.
- 5 Vxor an cogetur alimenta prestare ex bonis parafernaliibus viro suo, qui esset Hostis Ciuitatis? Et de veritate istius conclusionis vide nume. 7.
- 6 Iuri particulari bonum publicum praefertur.
- 7 Obligatio vxoris erga maritum & econuerso est de iure diuino.

Q V A E S T I O X X I.

1 C E S I M O P R I M O quæro: an vxor virum & bannitum pro crimine laesae maiestatis, vel alio delicto, alere teneatur? Specul. in titul. de donat. inter virum & vxor. §. fin. versic. Sed quid si vir est

in banno. dixit, quod vxor quæ suam exegit dotem iuxta for-
mam l. vbi adhuc. C. de iur. dot. tenetur alere virum suum bant-
nitum suæ excommunicatum de dotis suæ fructibus. idem vo-
luit August. de Arim. in sua addit. ad tractat. Angel. de malefic.
in verbo: Et dicto maleficio semper astitit: in vlti. additio. in
2 versic. sed tu vide Speculatorem, † vbi dixit vxorem teneri ale-
re virum suum extra territorium. & Specul. sequitur Bart. in l.
si constante. in versic. Quinto quero. Pone quod maritus. ff. so-
lut. matrim. vbi dixit dictum Specul. esse menti tenendum: pro
quò facere dicit tex. in l. mutus. §. manente. ff. de iur. dot. & tex.
3 in auth. de incest. nupt. in §. si verò contigerit. col. ij. † Hanc ta-
men conclusionem procedere dicās, si fructus dotis sufficerent
ad alimenta vtriusque: aliās secus, vt dixit Ioan. Franc. Ripa in
d. l. si constante in princip. col. x. versic. Quarto dum Bartol. ff.
4 solut. matrim. Sed pone, † fructus dotis non sufficiunt, mulier
tamen est diues habens bona parafernalia, an ex talibus bonis
cogetur viro alimenta præstare: circa hoc glos. in l. si stipulata.
in fin. ff. de don. inter vir. & vxor. tenuit quod non: sed commu-
niter reprobatur à doctoribus. Contrarium enim tenuerunt
Bart. Angel. & Alexand. in l. si cum dotem. §. si autem in sa-
tissimo. ff. solut. matrim. & Specul. in titu. qui fil. sint legitimi
§. i. versicu. quid si mulier diues. Et hanc opinionem humanam
esse tenendam attestatur solennis Doctor Dominus & præce-
ptor meus Ioan. Crot. in repetit. d. l. si constante, colum. xvj. in
versicul. tertia sit conclusio. numer. 48. licet ingenij exercendi
5 jgratia contra ipsam arguat. † Prædictam tamen conclusionem
limita non procedere, quando maritus esset hostis ciuitatis, vt
dicitur de bannito, qui ex forma statuti impune occidi posset.
l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capit. dimin. Ita prædictam
6 conclusionem limitat Bald. Nouel. in d. l. si constante. † moue-
tur ex eo, quia iuri particulari bonum publicum præfertur. l.
veluti arguendo ab ordine literæ. ff. de iustit. & iur. l. j. §. si ea-
7 ff. de ventr. in poss. mittent. † prædicta limitatio non videtur ve-
ra: nam videmus quod propter insolubilem obligationem,
quam habet vxor erga virum suum, vxor non tenetur denun-
ciare maritum reum criminis læsæ maiestatis, de quo latè dixi
suprà in rubric. qui accus. poss. in crim. læsæ maiestatis. q. xv. Item
vxor virum bannitum etiam pro crimine læsæ maiestatis se-
qui tenetur, vt dixi supra. q. xlx. proxima præced. Et ad idem fa-
ciunt dicta supra q. xx. proxima præcedente, vbi dixi, quod

vxor receptans virum damnatum & bannitum etiam pro crimine læsæ maiestatis non punitur. † Quinimò obligatio vxoris erga maritum, & econuerso est de iure diuino. Scriptum est enim in euangelio, & erunt duo in carne vna. Matth. cap. xix. & Marci cap. x. ac Genes. cap. 2.

S V M M A R I V M.

- 1 Filio cõmittente crimen læsæ maiestatis, an pater ex eius delicto aliquam pœnam incurrat.
- 2 Pater non portabit iniquitatem filij.
- 3 Dispositio l. quisquis. in §. filij verò. C. ad leg. iul. maiest. continet odium irrationale. Ideo extendi non debet.
- 4 Interpretatio stricta fieri debet in materia criminis læsæ maiestatis.

Q V A E S T I O X X I I.

VIGESIMO SECVNDO quæro: vidimus suprà qualiter filij filiæve committentis crimen læsæ maiestatis in principē puniantur iuxta terminos l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. † modò videndum est, an econuerso filio cõmittente crimen læsæ maiestatis pater ex eius delicto aliquam pœnam incurrat? Salyc. in l. quisquis. in §. filij verò. in versic. ad dictum verò sacre scripturæ, dicit, quòd non: † quia scriptum est in sacris literis, quòd pater non portabit iniquitatem filij. Item adducit aliam rationē: quia in patre cessat ratio successionis sanguinis improbari. facit, quia ubi cessat ratio dispositionis, & ipsa dispositio, c. cum cessante; de appellat. Tertiā adducit rationē, quia pœnæ sunt moliendæ. l. interpretatione. ff. de pœn. † Addo quartā rationē, quia dispositio d. l. quisquis. in præalleg. §. filij verò. cõtinet odium irrationale: quia ibi filius ex facto patris punitur. ita dicunt ibi doct. ideo extra suos terminos extendi non debet. Hinc est quòd dispositio d. §. filij verò. non extēditur ad filias, de quo latē dixi suprà q. xiiij. proximā præcedenti sub hac eadem rubric. & hanc opinionem tenuit etiam Odofred. in d. l. quisquis. in vers. Or Signori. idem tenuit Deci. in consil. cccc. in causa mota Mediolani, col. iij. num. 16. in iij. volum. † Stricta enim interpretatio fieri debet in materia criminis læsæ maiestatis, vt etiam dicit idem Deci. in d. consilio cccc. col. xvj. versic. Et vltcrius. nume. 17.

Summar

S V M M A R I V M.

- 1 Dispositio l. quisquis, praesertim in § filij verò. C. ad leg. iul. ma-
iestat. an locum habeat in omnibus capitulis criminis laesae mai-
estatis.
- 2 Dispositio d. l. continet novam dispositionem contra offendentem
principem, & eos qui sibi assistunt.
- 3 Pana d. l. respectu filiorum, de consuetudine non servatur.
- 4 Crimen laesae maiestatis propriè committi dicitur, quando contra
personam principis, & astantium ad eius latus, & qui sui corpo-
ris pars dicuntur, committitur.
Impropriè verò, ceteris aliis casibus.
- 5 Si quis commiserit crimen laesae maiestatis contra Civitatem non
recognoscentem superiorè, eius filij non incidunt in penas de qui-
bus in d. l. quisquis. §. filij verò.
- 6 Secus tenet Salyc.
- 7 Concordia opinionum per Authorem, in supradicto articulo.
- 8 De principe superiorem non recognoscente idem iudicatur, quod
de supremo principe.
- 9 Quam opinionem teneat Author, in supradicto articulo.
- 10 Author vidit Venetiis servatū, quòd damnato quodam nobile de
crimine laesae maiestatis, eius filij tantum nobilitate privati fuere,
sed non propterea redditi incapaces successionum aliorum.
- 11 Civitas Venetiarum superiorem non recognoscit.
Domini Veneti quod agunt in sua Civitate, iure suo agunt.
- 12 Domini Veneti cur Imperatoris legibus non utantur.
- 13 Vera ratio assignatur per Authorem.
- 14 Nec est reprehensibile eorum institutum, imò laudabile.
- 15 Melius est iusto principi regi, qui secundum equitatem causas
iudicat, quàm iusta lege.
- 16 In Gallia solennitates iurū, & subtilitates etiam in curiis secula-
ribus non servantur.
Et actiones contrariae in Gallia cumulantur.
Et laici legibus imperialibus non utuntur.
- 17 Parisius, & in locis circumvicinis ius civile non legitur.
Consuetudines feudales in tota Gallia non fuerunt receptae.
Galli Romani legibus non utuntur, nisi in quantum ratione ni-
tuntur.
- 18 In Hispania lege cautum est, quòd quicumque legem imperialem
receperit capite puniatur.

Pauca prouincia reguntur iure ciuili.

19 *Prouincia qua iure ciuili non vtuntur.*

20 *Offendens Consiliarium de latere Imperatoris ab eo missum ad regendam prouinciam vel Ciuitatem, an puniri debeat tanquam delinquens in magistratum, vel tanquam delinquens in Consiliarium Imperatoris.*

QVAESTIO XXIII.

VIGESIMOTERTIO quæro: An dispositio l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. præsertim in §. filij verò. locum habeat in omnibus capitulis criminis læsæ maiestatis quæ plura sunt, vt vidimus supra sub Rubri. qualiter & à quibus criminis læsæ maiestatis commit. in pluribus quæstionibus? In ista quæstione dicendum videtur, quòd dispositio d. l. quisquis. in §. filij verò, inhabilitans filios committentium crimen læsæ maiestatis ad successiones maternas, & aliorum etiam extraneorum, locum sibi nō vendicet, nisi in terminis d. l. quisquis. videlicet, quando tale crimen cōmittitur contra principem & eius Collaterales in eorum necem conspirando, & sic in primo capite criminis prædicti ita tenuit Cyn. in d. l. quisquis. cuius opinionem sequitur Socin. in consil. cclxxv. in causa fratrum Andrææ, col. ij. versic. Confirmatur, in ij. volumin. pro qua allegat text. in l. j. ij. & iij. ff. ad leg. iul. maiest. in quibus legibus exprimitur pœna quæ cōmittenti crimen læsæ maiestatis contra Rempublicam Romanorum infligitur, & tamen pœna prædicta inhabilitatis & infamiz filiorum non imponitur, nec mirum: † quia text. d. l. quisquis. continet nouam dispositionem contra offendentem principem, & eos qui sibi assisunt, vt ibidem dicunt doct. Ergo extendi non debet, cum simus in pœnalibus & odiosis. e. odia restringi, de regul. iur. in vj. & c. in pœnalibus, eod. titu. idem voluit Angel. in d. l. quisquis. col. j. in fin. in vers. Item in text. ibi, vbi dixit, quòd pœna de qua ibi, quòd filij aliquid capere non possint, etiam ex testamento extraneorum, locum habet solum quando eorum pater damnatur ex crimine læsæ maiestatis directè in principem, vel eos qui rectè principis pars reputantur, commissio; non autem ex eo quòd quis contra Rempublicam Romanorum, aut suæ ciuitatis machinatus fuerit, allegat text. in l. eorum. ff. ad legem iul. maiest. idem

3 idem voluit Angel. in l. fallaciter. C. de Abolition. † vbi dixit,
 quod poena d. l. quisquis. respectu filiorum de consuetudine nō
 seruatur. quod verbum Angeli tanquam viri excellentissimi
 & magni practici multum esse ponderandum à iudicibus affir-
 mat Socin. in prællegato consilio cclxxv. colum. ij. in versicu.
 confirmantur. hoc idem videtur sentire Salyce. in dicta l. quis-
 4 quis. in princi. in prima opposit. † vbi dixit, quod licet crimen
 læsæ maiestatis pluribus modis committatur, tamen propriè
 committi dicitur, quando contra personam principis, & asan-
 tium ad eius latus, & qui sui corporis pars dicuntur commit-
 titur, impropiè verò cæteris aliis casibus. Idem voluit Cardi.
 consilio cxcj. & Ioan. Fab. in §. publica. instit. de public. iudic.
 vbi dixit, quod patre committente crimen læsæ maiestatis, fi-
 lij tantum puniuntur, in casu d. l. quisquis. & pro ista opini-
 ne tanquam verissima multa congerit Soci. in d. consi. cclxxv.
 per tres aut quatuor column. ad idem Socin. in consilio cxxj.
 præmittenda est disputatio. versicul. secundò respondeo. in iiij.
 volumine. idem voluit Augustin. de Arimin. in addit. ad tract.
 Angel. de malefic. in verb. *Et huius tradito la tua patria.* in secun-
 5 da addit. incipien. Tu autem in hac materia. † vbi tenet, quod
 si quis commiserit crimen læsæ maiestatis contra Ciuitatem
 non recognoscentem superiorem, eius filij nō incidunt in poe-
 nas, de quibus in dicta l. quisquis. §. filij verò. pro qua opinio-
 ne allegat tex. in l. prima iuncta Rubric. C. de seditios. vbi ha-
 betur qua poena puniantur committentes contra propriam
 Rempublicam. Et pro ista opinione consuluit Bartholom.
 Cæpol. in consilio lxxx. vbi expressè dixit, quod dispositio d. l.
 quisquis. in §. filij verò. priuans filios committentium crimen
 læsæ maiestatis successione extraneorum, procedit, quando hu-
 iusmodi crimen committitur contra principem, seu eos qui
 sunt pars corporis ipsius principis: secus esse dicens in aliis ca-
 6 pitulis dicti criminis. † Salyce. verò qui videbatur sentire in
 d. l. quisquis. in principio. prædictam opinionem, ibidem in
 versicul. iuxta hoc quæro. secus tenet. Dicit enim quod si quis
 crimen læsæ maiestatis contra aliquem ex dominis Italiæ non
 recognoscentem superiorem committat, de eo iudicandum
 esse vti de committente tale crimen contra personam Impera-
 toris, argumento notatorum per doct. in l. hostes. ff. de capti.
 & posth. reuers. & per Guilielm. in l. ex hoc iure. ff. de iusti. &
 iur. Quando verò huiusmodi crimen committeretur contra prin-
 cipem

cipem recognoscetem superiorem, vt puta in Italia sunt aliqui
 Vicarij Imperatoris, si quis aliquem eorum offendat, licet com-
 mitat crimen læsæ maiestatis, vt in lege prima. ff. ad legem
 iul. maiestatis. Tamen hoc casu dicit Salycet. pœna ad filios nō
 extendetur: ex quo dicit insurgere quoddam mirandum, quod
 maior erit pœna, quādo tale crimen committitur contra eum
 qui de facto dominatur, quā quando contra eum, qui domi-
 natur de iure, seu cum titulo iuris. quod ideo esse dicit, quia in
 isto secundo casu quis non offendit principem sed eius vicariū.
 hoc tamen reprobatur August. de Arim. in addit. ad tract. Angel.
 de malef. in verb. *che hai tradito la tua patria.* in vers. quæro
 aliquis congregat. per tex. in d. l. quisquis. Dicas † quod opinio 7
 August. procedere posset in eo qui esset Vicarius Imperatoris
 in aliqua Ciuitate imperio subiecta, non tamen perpetuus sed
 ad tempus: Sed in Vicario perpetuo qui Titulum habet, secus
 dicerem. Et est ratio, quia Vicarius perpetuus, licet habeat iu-
 risdictionem ab Imperatore, tamen illam exercet nomine suo:
 Vicarius autem temporalis non suo sed Imperatoris nomine
 iurisdictionem exercet. ad quod facit quod voluit Barto. in ex-
 trauiag. qui sint rebell. in verb. rebellando, vbi dicit, quod solū
 crimen læsæ maiestatis committitur contra personam princi-
 pis & eius officialium, qui nomine ipsius administrant: Secus
 est contra eos qui principaliter propter se. iurisdictionem ad-
 ministrant, licet illam à principe habeant. quod sequitur Deci.
 in consil. cccc. in causa mota Mediolani. col. fin. in fine. in iij.
 vol. & ad prædicta est tex. optimus in d. extrauiagan. qui sint re-
 bell. ibi, contra nos & officiales nostros in his quæ ad commis-
 sum eis officium pertinent rebellando. faciunt ad hoc dicta su-
 præ in rubric. qualiter & à quibus crimen læsæ maiestatis com-
 mit. quæstione vj.

Erit ergo conclusio secundum Salyc. in d. l. quisquis. quod
 pœna d. l. quisquis. quo ad filias locum habeat, etiam quando
 quis commisit crimen læsæ maiestatis contra aliquem princi-
 pem vel Rempubicam superiorem non recognoscentem. hanc
 opinionem tenuit etiam Martin. de Laud. in tracta. suo de cri-
 mine læsæ maiestatis. q. j. & rationem adducit, † quia de prin- 8
 cipe superiorem non recognoscente idem iudicatur quod de su-
 premo principe: adducens in argumen. nota. in d. l. hostes. ff. de
 ca. & postlim. reuers. ideo dicit, quod tali casu erit locus pœnis
 de quibus in d. l. quisquis. etiam quo ad filios: secus tamen es-

se tenet quando tale crimen esset commissum contra principem superiorem recognoscentem. † Prima opinio suprà relata, quòd poenæ de quibus in d.l. quisquis. quo ad filios locum non habeant extra casum illius legis, mihi plus placet, & est communis. & licet Angel. in d. tracta. malefic. in verbo. *hai tradito la tua patria*, in primo versicul. incipiente. quæro aliquis congregat gentem. dixerit, quòd si contra Dominos Italiæ, qui communiter loco principis habentur, quis committat crimen læsæ maiestatis, perinde esse ac si contra Principem tale delictum commissum esset, tam contra delinquentium personas, quàm contra personas eius filiorum, ut in d.l. quisquis. hoc non procedere constat, quia dicit, vide tamen Bartol. in tracta. qui sunt rebell. in gloss. contra nostrum honorem. versicu. Sed an hæc constitutio. ubi nil dicit de hoc. credo quod voluerit allegare Bartol. ibi, in verb. rebellando, qui contrarium tenuit, ut dixi suprà. Et prædictam opinionem, quæ dixi communis est, tenuit etiam Nicol. Boer. in tracta. sua de seditiosis. in vj. præsupposito numer. 26. Et ego † vidi Venetijs seruatum, quòd damnato quodam Nobile de crimine læsæ maiestatis eius filij tantum Nobilitate priuati fuere, sed non propterea redditi incapaces successuum aliorum, ut disponitur in d. l. quisquis. in §. filij verò. C. ad leg. iul. maiest. Et tamen clarè constat † Ciuitatem Venetiarum superiorem non recognoscere, ut dixi suprà in princip. huius tracta. Et quod agunt Domini Veneti in sua Ciuitate iure suo agunt. viuunt enim eorum proprijs legibus, non communi iure. † Cur autem Imperatorijs legibus non vtantur? nonnulli id factum putant, ne Venetæ libertati præiudicium fiat, nonnullorum regū exemplo. Bernardus verò Iustinianus Venetæ Historiæ scriptor id factum arbitratur: ut lites breuiiores fierent. At Bald. in l. milites, colum. ij. C. de milit. testat. in versicul. Ex prædictis apparet, dixit, quòd Domini Veneti reputant se adeò sapientes. quòd iure communi viuere nolunt. Ludouic. verò Bo logninus in sua addit. ad consilium Ioan. de Anan. liij. in fine. detrahens Venetorum gloriæ ausus est dicere, quòd Domini Veneti id ex superbia faciunt, ex eo quòd non dignantur viuere secundum leges imperiales, quod erroneum esse liquidò constat. Nam Domini Veneti omnes alias eorum Ciuitates Imperialibus legibus uti permittunt, quòd utiq; non facerent, si superbia & autoritate uti vellent, ut inconsideratè asserit Bo

ferit Bolognin. Vera igitur † ratio, quare Domini Veneti in
 eorum Ciuitate vsum imperialium legum non receperint, ea 13
 fuit, vt lites breuiiores fierent, ideo eorum statutis & de bono
 & æquo in Ciuitate ipsa Vrbanas causas iudicant: quod sanè
 fieri constat pro maiori commoditate incolarum, præsertim
 cum Ciuitas ipsa infinitis mercatilibus negotijs repleta sit.
 † Nec est reprehensibile eorum institutum, imò laudabile, quia 14
 secundum Aristotel. Politi. lib. iij. melius est Ciuitatem regi-
 à viro optimo quàm lege optima. Et vt not. Bart. & ibi Paul.
 de Castr. in l. præfenti. C. de his qui ad eccles. confugi. † me- 15
 lius est iusto principe regi, qui secundum æquitatem causas iu-
 dicet, quàm iusta lege. Ideo Dauid Psalm. xcv. dicit, Iudicabit
 orbem terræ in æquitate, & populos in veritate sua. Clarum
 est igitur, quòd neq; ex eo quòd Domini Veneti reputent se
 nimium sapientes, vt dixit Bal. in d. l. milites. neq; ex eo quòd
 ex superbià non dignentur viuere secundum leges imperiales,
 vt dixit Ludo. Bollogni. loco præalleg. sed pro commodiori &
 celeriori causarum urbanarum eorum ciuitatis expeditione, in
 iudicandis causis non admittunt imperialium legum disposi-
 tionem. † Quinimò videmus quòd etiam in Gallia sollemnitate 16
 iuris, & subtilitates etiam in curijs secularibus non ser-
 uantur, ita quòd actiones contrariæ in Gallia cumulantur, vt
 euitetur circuitus, & tamen secus est de iure communi, vt per
 doct. in l. edita. C. de ædend. & ita testatur Chassanæ. in consi-
 fil. l. j. colum. v. & vj. in versicul. ex quo sequitur. Quinimò
 in Francia laici legibus imperialibus non vtuntur. Hinc est
 † quòd Parisius & in locis circumvicinis ius ciuile non legi- 17
 tur, text. est in capit. super Specul. de priuileg. imò consuetu-
 dines feudales in tota Gallia non fuerunt receptæ: Nec Galli
 Romanis legibus vtuntur, nisi in quantum ratione nituntur,
 nec eas pro legibus receperūt, vt dixit idem Chassan. in consi-
 viij. super duobus, versicul. item & maxime. colum. v. † Et in 18
 Hispania lege cautum est, quòd quicumq; legem imperialem
 receperit capite puniatur. de quo Ioann. Andr. in capit. super
 specula. in princi. de priuileg. allegat ad hoc Vinc. ibi. Quini-
 mò scribit Hostien. in d. capit. super specula. in §. quia tamen,
 quòd pauca prouinciæ reguntur iure ciuili: † Nam Hispania, 19
 Anglia, Scotia, Balia, Hibernia, Alemania, Dacia, Suecia, Vn-
 garia, Boemia, Polonia, Bulgaria, non vtuntur legibus seu iure
 ciuili: sed specialibus consuetudinibus, & statutis, excepta Ita-

lia, & Regno Arelatenſe. & Anton, de Butr, in d. c. ſuper Specu-
la in princip. ſcribit, quòd in Italia excipitur Nobilis Ciuitas
Veneciarum, quæ vt plurimum regitur iure non ſcripto,

- 40 † Sed pone. Imperator miſit aliquem ex ſuis conſiliarijs, qui re-
ſident apud ſe, & eius lateri adhærent, ad regendum & guber-
nandum aliquam ſuam prouinciam ſeu ciuitatem, quæritur, ſi
quis illum offendat vel contra eum prodicionem faciat, an in-
cidat in pœnas de quibus in d. l. quiſquis. C. ad leg. iul. maieſt.
& ſic an puniri debeat tanquam delinquens in magiſtratum vel
tanquam delinquens in conſiliarium Imperatoris Salyc. mo-
uet hanc quæſtionem in d. l. quiſquis. in verſicu. quæro tertio,
pone princeps. & ibi dicit, quòd credit quòd talis puniri de-
beat tanquam in magiſtratum committens: quia ille magi-
ſtratum agebat re & nomine, licet tunc conſiliarius Regis ſeu
Imperatoris eſſet, ideo dicit attendendam qualitatem magi-
ſtratus. allegat tex. in l. qui ſub prætextu, & ibi nota: per Gui-
liel. de Cun. C. de ſacr. ſanct. eccleſ. & text. in l. cum quæritur,
de ſtat. homin. allegat etiam text. in d. l. quiſquis, quæ de his
Conſiliarijs tantum loquitur, qui Conſilijs & Cōſiſtorio Prin-
cipis interſunt. & ad idem adducit in ſimili text. in l. legatis
ſeruis. §. officio. ff. de legat. iij. pro opinione Salyc. adduco
text. in extrauag. qui ſunt rebell. vbi Imperij rebelles pronun-
ciantur etiam illi, qui contra officiales Imperij in his, quæ ad
commiſſum eis officium pertinent, rebellant,

De proditoribus.

S V M M A R I V M,

- 1 *Proditor quis ſit.*
Proditor dicitur, qui propter timorem tacet, & veritatem non defendit.
- 2 *Proditor dicitur, qui alterius crimen ſibi ſoli notum, malicioſe detegit.*
- 3 *Proditor dicitur, qui ſecretum ſibi commiſſum publicat.*
- 4 *Prodicionis crimen, ex tribus cauſis dicitur maius vel minus,*
- 5 *Proditor dicitur is, qui bellum mouet ſine diffidatione.*
- 6 *Proditor dicitur, qui alicui venenatam potionem propinat.*
- 7 *Proditor dicitur, qui non oſtendit ſe facere illud quod facit, & ſecretè contrarium facit eius quod facere debet.*
- 8 *Proditores dicuntur qui veniunt contra fidem datam.*

Proditor

- 9 Proditor dicitur, qui dum se amicum ostendit, postea damnum, iniuriam, vel machinationem infert.
- 10 Proditor est qui ad hostes se transfert, vel eius literas mittit in damnum Reipublicæ vel domini sui.
- 11 Proditor dicitur subditus, qui infamat dominum suum, vel aliquid contra illius honorem facit.
- 12 Proditor dicitur is, qui Castrum, Arcemue, seu locum consimilem suæ fidei commissum hostibus tradit.
- 13 Proditor dicitur vasallus, vel subditus principis qui permittit venire in sui principis territorio eius inimicos.
- 14 Quandoque quis dicitur proditor sui ipsius.
- 15 Proditor principis dicitur proditor Dei.
- 16 Proditorie occidere dicitur quis, quando sine diffidatione alium quem occidit.
- 17 Dux Valentinus proditorie occupavit statum Guidobaldo Feltrio Urbini Duci.
- 18 Guidobaldus Urbini Dux fuit admodum eruditus literis Græcis, & Latinis.

Q V A E S T I O I.

PRIMO quæro quis sit proditor. Dicas quod proditor quis dicitur multis modis, ut inquit glos. in cap. clericus qui adulationibus. xlvj. distinct. & ibi Ioan. de Turre Cremata col. ij. in fin. Et primo proditor dicitur qui propter timorem tacet, & veritatem non defendit. xj. q. iij. capitu. nolite. de quo dixi in tract. meo de Resid. Episc. in proœmio. † Secundo is proditor dicitur, qui alterius crimen sibi solum notum malitiose detegit. ij. quæstio. j. capitul. si peccaverit. † Tercio proditor dicitur, qui proximum circumvenit & eum calidè seducit, ut illum in periculum salutis trahat. xxiij. quæstio iij. c. transferunt, & xv. q. j. capitul. si cupis. † Quarto is proditor dicitur, qui fraterna discordia infectus iura charitatis & veritatis spernit. xj. quæstio. iiij. capitul. abijt. † Quinto dicitur proditor, qui secretum sibi commissum publicat. de pœn. dist. vj. c. sacerdos. & c. clericus. xlvj. distinct. c. si peccaverit. ij. q. j. & in c. nolite. xj. quæstion. iij. Et in hoc sciendū est, quod crimē proditoris ex tribus causis dicitur maius vel minus. Vno modo ex parte personæ quæ prodit secretū, ut puta, si sit sacerdos,

- vt in præallegat. cap. sacerdos. Secundo modo ex parte personæ proditæ: Magis enim peccat, qui Dominum suum prodit quàm alium. ca. de forma. xxij. q. v. Tertio & ultimo modo ex modo prodicionis: Longè enim differt an secretum in pœnitentia commissum fuerit, an non. † Sexto proditor dicitur, is qui bellum mouet sine diffidatione, vt dixit Ioan. Andr. in ca. j. de homicid. in vj. † etiam proditor dicitur qui alicui venenatam potionem propinat, vt fecit scelestissimus, & nefandissimus ille Illustris. & inuitissimo Fran. Mariæ Feltrio de Ruere Urbini Duci, & Illustrissimi Domini Venetorum generali Capitano, ex qua potione cum vniuerso totius Italiae, ac etiã exterorum mœrore extinctus fuit. † Septimo proditor dicitur, qui nō ostēdit se facere illud quod facit. & secretè contrarium facit eius quod facere debet. l. omne delictum. §. exploratores. ff. de re milit. l. j. ff. de præuaricat. l. Athlætas. §. penulti. ff. de his qui not. infam. Bartol. in l. respiciendum, in §. delinquant. ff. de pœn. Ioan. Andr. in c. j. de homicid. in vj. in nouel. Bald. in ca. j. in princip. in titul. quibus mod. feud. amit. in vsibus feud. & in authen. Item nulla. C. de episco. & cleric. gloss. in cap. clericus qui. xlvj. distinct. Bart. in extrauag. qui sint rebel. in verbo rebellis. versicu. item nota quòd proditoriè. † Octauo proditores dicunt, qui veniunt contra fidem datā, Angel. in l. j. §. non fuit. ff. de dol. allegat text. in l. proditores. ff. de re milit. & text. in l. fin. C. de delator. lib. x. Alexand. in consi. xij. consideratis his quæ in themate, col. ij. nume. 9. in vj. volumi. † Nono proditor dicitur qui dum se amicum ostēdit, postea damnum, iniuriam vel machinationem infert, vt dixit Angel. in §. interdum. nume. 6. instit. de hæredit. quæ ab intest. defer. ad idem gloss. xlvj. distinct. in c. clericus. & xj. q. iij. c. nolite. † Decimo proditor est qui ad hostes se transfert, vel eius literas mittit in damnum Reipublicæ vel Domini sui, vt dixit Matth. de Afflict. in cap. j. §. porro qui Dominum, nume. 26. in titu. quæ fuit prima causa benefic. amit. in vsibus feud. † Vndecimo proditor dicitur subditus qui infamat Dominum suum, vel aliquid contra illius honorem facit: Ita dixit D. Hippol. Marsil. præceptor meus in consil. j. colum. iij. nume. 22. in j. volum. alleg. Ioan. Andr. in c. j. de feud. quem refert & sequitur Bald. in cap. j. in princip. colum. vj. versicu. quid de rebus. in titul. quibus caus. feud. amit.
- † Duodecimo proditor dicitur, is qui Castrum, Arcemve seu locum consimilem suæ fidei commissum, hostibus tradit, xxij. quart. v.

quæst. v. cap. de forma. † Tertiodecimo proditor dicitur, vasa-
 lus vel subditus principis, qui permisit venire in sui principis
 territorio eius inimicos, vt voluit Bal. in l. j. ff. de rerum diuis.
 quæst. xlij. & Marti. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiesta-
 quæst. xxxvij. hoc tamen sanè procedit, si vassallus vel subditus
 poterat impedire, ne gentes inimicæ pertransirent. facit text.
 in l. si quis à Barbaris. ff. de re milit. & ita tenuit Matth. de Af-
 flict. in cap. j. in §. & bona committentium. nume. 100. in titu.
 quæ sint regal. †. Quandoque quis dicitur proditor sui ipsius, 14
 vt puta in muliere quæ extrinsecus ostendit nolle viro consen-
 tire, & illi resistit aliquantisper, tamen aliud in corde gerit, &
 se victam dissimulat: de qua Ouid. sic alludens dicit.

Quæ, cum ita pugnaret tanquam quod vincere noller,

Victa est: non egrè proditorum sua.

Et si cupis plura videre in hac materia, videas Paridem de
 Put. in tract. de re milit. in titu. quando prouoc. ad pugnam ra-
 tione prodit. nume. 5. & ibidem nume. 3. dicit, † quod prodi- 15
 tor principis dicitur proditor Dei: allegat xxij. quæst. v. cap. si
 apud. & ij. quæst. vij. cap. non potest. & Prouer. cap. vij. & l. fin.
 C. de summa trinit. & fid. cathol. vide etiam latè per Lucam de
 Penno in l. fi. C. de delat. lib. x. & dicit idem Luc. in l. quisquis.
 colum. ij. in versic. tales delinquentes. C. de peri. bonor. sub-
 lat. libr. x. quòd proditor dicitur is qui crimen læsæ maiesta-
 tis commisit.

Proditoriè autem occidere dicitur quis, quando sine diffida 16
 tione aliquem occidit, vt habetur in c. j. de homic. in vj. & per
 Matth. de Affli. in suis decisio. Neapolit. Decis. cclxv. nu. 64.
 Et proditoriè quid fieri dicitur, quando fingo me amicum, &
 tracto te vt inimicum, vt dixit Barto. in extrauagan. ad repri-
 men. in verb. rebellis. facit illud Psalmi lxj. Ore suo bene-
 dicebat: corde autem maledicit. & quòd dicitur, Populus iste
 labiis me adorat: cor autem ipsorum longe est à me, vt ha-
 betur Matth. capitu. xv. † Et ita fecit Cæsar Borgia Ale. 17
 xandri vj. Ponti. Maximi filius Valentinus Dux nuncupatus,
 qui fingens se amicissimum Guidobaldi Feltrij eius nominis
 primi Urbini Ducis, vellè que per eius loca cum exercitu in
 Romandiolæ prouinciam iturus pertransire, circiter annum
 Domini millesimum quingentesimum, cum primùm ciuitatē
 Callij, vt dicti Urbini Ducis amicus ingressus est, illam occu-
 pauit: & nisi re intellecta Guidobaldus Dux Urbini existens

insperata rei nouitate perterritus fugam arripuisset, in illius sanguinolentas manus incidisset: & propterea merito illum proditoriè id egisse scribit Ias. in consi. suo lxxxvj. in causa Reuerend. Domini Gentilis, in iij. volum. Et hæc ipse noui, quia tunc puer eram, & Ciuitas Forosempronij mihi patria demum de anno 1502. de mense Octobris direpta & lacerata fuit miserabiliter ab exercitu dicti Valentini Ducis, & ipse in tenera ætate tunc constitutus præda dictorum militum fui, qui me aliquandiu in Fanensi primo, demum in Pisaurenfi Arce captiuum detinuerunt, donec à patre meo tercentum aureorum nummorum pretio redemptus fui. Sed relinquamus ista quæ potius ad Historiam quam ad præsentem tractatum pertinent.

- 18 † Hoc vnum silentio non præteribo, quod Guidobaldus Dux præfatus admodum literatus, Græcas enim & Latinas literas non minori studio, in quibus admodum eruditus fuit, quam Federicus ille summus armorum Dux, ac semper victoriosus eius pater literatissimus coluit, cui Christophorus Pierius Gigas Patruus meus ob singularem eius doctrinam Poëta non obscurus, admodum gratus extitit, eique ut patrem imitaretur sic scripsit.

Quid opus est Graios videas librosve Latinos,

Vt belli & pacis tempora nosce queas.

Nam propria virtute Ducem clarumque triumphus,

Ante oculos si vis ponere: pone patrem.

S V M M A R I V M.

- 1 *An proditor dicatur qui iustitiam baratauit?*
- 2 *Qui iustitiam opprimunt, cum positi sunt ad illam administrandam, proditores nuncudandi sunt.*
- 3 *Arma iudicum qui iustitiā peruertunt, depicta in Ciuitate seu Palatio deleri debent ad eorum vituperium.*
- 4 *Iudex qui in commisso sibi officio iustè & laudabiliter se gerit, Dei minister appellabitur.*

Q V A E S T I O II.

- 1 ECVNDO quæro: An proditor dicatur qui iustitiam baratauit? Dicas quod sic: & quod contra eum procedi debet ad instar rei criminis læsæ maiestatis, ut in l. j. & in auth. ibi posita. C. de pœn. iudi. qui mal. iudica. & ita tenuit. Paris. de Put. in tract. de syndic. in princip. col. ij. nu. 9. † Tales enim qui

qui iustitiam opprimunt, cum positi sint ad illam administrandam, iustitiam proderere videntur: merito igitur proditores nuncupandi sunt. & propterea dixit idem Paris loco præallegat. † quod iudicum, qui iustitiam peruertunt, Arma depicta in ciuitate seu Palatio deleri debent ad eorum vituperium, argumen. tex. In l. eorum, cum ibi no. per Bar. ff. de poen. † Dei enim minister appellabitur iudex, qui in commissio sibi officio iustæ & laudabiliter se gesserit xxij. q. v. c. qui malos. & ideo tales publicè commendandi sunt. l. iustissimos. C. de officio rector. prouinc. facit quod dicitur Psal. xxxij. Rectos decet collaudatio. Econtra verò iustitiam vendens aut aliter peruertens Sathane minister nuncupandus erit.

SVMMARIVM.

- 1 Filius si sit proditor patriæ vel domini sui, an ex hoc poterit à patre exheredari?
- 2 Filius si crimen læsæ maiestatis commiserit, & à patre prætereatur in suo testamento non propterea tanquam præteritus testamentum rumpit.

QVÆSTIO III.

ERTIO quæro: si filius sit proditor patriæ vel domini sui, an ex hoc poterit à patre exheredari? Videtur dicendum quòd nō: & est ratio, quia ista causa non est de enumeratis in §. causas. in auth. vt cum de appel. cognos. ex quibus pater filium exheredare possit, ita dixit Mart. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. xxxix. Verumtamen talis filius patri succedere non poterit: quia est propriè proditor. l. j. C. de hæred. inst. & not. in l. eius qui ff. de test. & in l. fallaciter. C. de abolitio. In cōtrarium, quod in d. pater filium proditorem patriæ vel principis sui exheredare possit, facit quod dixit Andr. de lser. in ca. j. §. prætereatur si vassalus. colum. iij. in versic. Audiui iudicatum, in titu. quæ fuit prima causa benef. amit. vbi voluit, quòd pater exheredare possit filium crimen læsæ maiestatis committentem, & qui fuit proditor regis vel Domini sui, facit, † quia si filius crimen læsæ maiestatis commiserit, & à patre prætereatur in suo testamento, non propterea tanquam præteritus paternum testamentum rumpit. Censetur enim mortuus, licet viuat, vt voluit Barto. in l. hac edictali. C.

de secund.nupt.quem sequitur Matth.de Afflict.in capî.j.in §.
& bona committentium,col.ijj.numc.32.in titu.quæ sint re-
gal.in vsibus feud.facit etiam,quia si filius patre committente
crimen læsæ maiestatis contra personam Imperatoris vel eius
Cōsiliariorum punitur,quia infamis efficitur perpetuo,& in-
successibilis hæreditatum,tam ab intestato quàm ex testamen-
to,quorumcunque etiam extraneorum,vt in l.quisquis.§.filij
verò.C.ad leg.iul.maieft.ergo multò magis cùm ipse commi-
serit huiusmodi crimen à patre exhæredari poterit.auth.mul-
tò magis.C.de episc.& cleric.cum similibus.

S V M M A R I V M.

- 1 *An Proditor à duello repellatur.*
- 2 *Maximum delictum attribuitur ei,cui proditio impingitur.*
- 3 *Fulvia,sive Iulia mulier impudica detexit coniurationem Ca-
tilinae,in Romanam Rempublicam.*

Q V A E S T I O I I I I .

- 1 V A R T O quæro:an proditor à duello repellatur? Circa hoc Paris de Puteo in tractatu suo de re milit.in titul.quando prouoc.ad pugn.ratione prodicionis.in princi. tenet quòd sic. Hoc tamen sanè procedit,quando notorium esset,vel per sententiam appareret aliquem proditorē esse:secus autem esset,quando non fuisset de prodicione condemnatus,vel non adessent testes probantes dictam prodicionē. Isto enim casu si quis aliquem proditorem appellaret,ille sic infamatus se defendendo posset ipsum infamantem & proditorem nuncupantem ad Duellum prouocare:ita voluit Paris de Put.loco præallegat.
- 2 † Maximum enim delictum attribuitur ei cui proditio impingitur:nam prodicionis pœna ipsum eiusque honorem,famam bonam,& posteros maculat.facit text.in l.quisquis.C.ad leg.iul.maieft.& l.proditores.ff.de re milit.Ita voluit etiam elegans doctor And.Alciat.in tract.suo de Duel.in tit.quæ excep.repellant prouocantem.vbi ponit,an huiusmodi exceptio,tu es proditor,repellat prouocantem ad Duellum in crimine læsæ maiestatis.& quòd talis non repellatur,facit,quia quicunque admittitur ad accusandum & testificandum in dicto crimine,etiam si sit infamis.l.famosi.& ibi doct.ff.ad leg.iul.maiefta. † Et Lucij Sergij Catilinæ in Romanam Rempubli-
cam
- 3

eam factam coniurationem, Fulvia impudica mulier (alij lulliam dicunt) detexit. & Marcum Tulum Consulem in eius iudicium instruxit. putat tamē Alciatus loco præallegato etiā tali casu à Duello proditorum reijci.

S V M M A R I V M.

- 1 *Vasallus si fuit proditor Domini sui, an feudum amittat.*
- 2 *Fieri non posse dicitur, quod honestè & sine dedecore fieri non potest.*
- 3 *Qui prodicionem commisit, ita deinceps facturus præsumitur.*
- 4 *Proditor stare non potest in curia principis.*

Q V A E S T I O V.

QUINTO quæro: si vasallus fuit proditor Domini sui, an feudum amittat? Dicis breuiter quòd sic. c. j. in titu. An ille qui interfecit fratrem Domini sui, feud. amit. ad idem tex. in c. j. in §. item si fratrem, in titu. quib. mod. feud. amit. Ideo talis in curia Domini sui sine dedecore esse non potest. † Dicimus enim quid fieri non posse, non solum quando secundum naturam fieri non potest, verum etiam quando honestè, & sine dedecore fieri non potest, vt dixit Iac. de Beluis. in d. c. j. in præalleg. tit. An ille qui interfecit, allegat ad hoc tex. in l. an eadem. ff. ex quibus cau. maior. Dicis pro hoc esse text. apertum in l. Nepos proculo. ff. de verb. signi. vbi dicitur, quòd fieri posse non dicitur, quòd honestè fieri non potest. ad idem tex. in l. filius. ff. de condit. instit. † qui enim prodicionem commisit ita deinceps facturus præsumitur, argumen. ff. de accusat. l. si cui. §. iisdem criminibus. & l. fina. eod. tit. † Ideo proditor stare non potest in curia principis, imò à conuentu principum repellitur, vt dixit Bal. in d. c. j. in tit. An frater qui inter frat. domini. & ibi Matth. de Afflict. col. iiij. nume. 23.

S V M M A R I V M

- 1 *Qua pena puniatur Proditor Principis, Regis, vel Domini sui.*
- 2 *Idem dicitur, de proditore populi cui subest & patria.*
- 3 *Quo genere mortis proditores puniantur, attenditur consuetudo regionis.*
- 4 *In Italia vt plurimum furcis suspenduntur.*
- 5 *Nobilis proditor puniatur grauiori pena quàm Ignobilis.*

Nobilis

Nobilis si prodicionem committit in Gallia, altioribus fureis suspenditur.

- 6 *Rebelles, & committentes crimen læsæ maiestatis in Gallia quæ pœna puniuntur.*

Q V A E S T I O VI.

- 1 **S** E X T O quæro: qua pœna puniatur proditor Principis, Regis, vel Domini sui, vt puta Baronis, Comitris, Marchionis, vel Episcopi temporalem iurisdictionem habentis? Dicendum quod pœna mortis punietur: quia crimen læsæ maiestatis vel quasi committit, vt voluit Bald. in l. data opera. col. iij. vers. vlti. in hac. C. qui accus. non pos. † Idem dicendum in proditore populi cui subest & patriæ. Dicitur enim cõmittere crimen læsæ maiestatis, vt voluit Alexan. in cons. xij. Considera ris his quæ in themate, col. j. in vj. vol. vbi dixit, hoc probari in l. fin. cum glo. ibi in verb. prodita. vbi no. doct. C. de abolit. vbi etiam Ang. qui dixit ad hoc illam glo. esse singularem. & not. Iacob. de Butri. in dicta lege quisquis. in fine. C. ad legem iuliam maiestatis. & Bal. in lege prima, C. de fals. monet. † Quo
- 3 autem genere mortis proditores puniantur, attendenda erit cõsuetudo regionis in qua huiusmodi delictum committitur. Sed vt plurimum in Italia fureis suspenduntur, quod recte factum exẽplo est nobis Iuda Schariot vnus ex duodecim discipulis Iesu Christi Seruatoris nostri, qui postquam Christum Pharissæis tradidit semetipsum laqueo suspendit, vt testantur Mattheus, Marcus, Lucas, & Ioannes Euangelistæ, in eorũ Euãgeliis passionis. † Sciendum tamen est, quod si Nobilis sit proditor non ea pœna qua Ignobiles pro tali delicto punietur, sed grauiori, vt dixit Bal. in c. cum quidam. ext. de iure iurand. vbi voluit, quod Nobilis incidens in crimẽ prodicionis altioribus fureis suspendatur, quod in Gallia seruari dicit: & refert ac sequitur Fely. ibidem in vers. Tertius est. & in vers. quod autem dictum est. & in c. Pastoralis. col. j. vers. secundo fallit. de officio deleg. & prædicta reassumit solennis Doctor Andr. Tiracuellus in tract. suo de nobilit. capi. xx. nume. 116. At curiosius agens † quæsiui à præclaro Doctore Dom. Ioan. Corasio Tholo sano, cum quo mihi arctissima est amicitia, & qui in Ferrariensi Gymnasio modo ius ciuile legit, quo nam mortis genere rebelles Regis, & qui crimen læsæ maiestatis in regem cõmittunt, in

tunt in Gallia puniantur? qui mihi retulit, quòd huiusmodi nefandissimi criminis rei quatuor ferocissimis equis manibus pedibusque alligati viui dilaniantur. Vide ad prædicta quæ latius scripsi supra in rubric. de pœn. commit. crimen læsæ maiestatis questi. j.

SUMMARIVM.

1. Si quis fuit proditor principis, & tandem ad gratiam restitutus fuerit, si post huiusmodi restitutionem aliquis illum proditorem vocet, an iniuriarum agere possit contra nominantem ipsum proditorem.
2. A Principe restitutus amplius proditor dici non potest.
3. Restitutio tollit omnem maculam.
4. Proditori à principe restituto, si quis dixerit, tu fuisti proditor, iniuriarum actione non tenebitur.
5. Si quis dicat proditori restituto, quòd est proditor, & quòd vult cum eo pugnare & probare, quòd est proditor, talis restitutum, ad duellum iniuste provocaret.

QVÆSTIO VII.

EPTIMO quæro: si quis fuit proditor Imperatoris vel Regis seu alterius Principis, & tandem ad gratiam restitutus fuerit, princeps sibi namque indulget, si post huiusmodi restitutionem & indulgentiam aliquis illum proditorem vocet, an iniuriarum agere possit, contra nominantem ipsum proditorem? Hanc quæstionem mouet Andr. de Isern. in capitulo primo. §. præterea si vasallus. columna v. versicul. Vnde qui vocat hunc in titul. quæ fuit prima causa benefic. amittend. ubi dixit, quòd vocans restitutum proditorem actione iniuriarum tenetur. per tex. in l. imperialem. §. ij. C. de nup. & l. quòd ita statutum. ff. de edil. ed.icto. Idem dixit Mathe. de Afflic. in dicto §. præterea. in versicu. glossa tertia. nume. 98. † per restitutionem enim à principe factam amplius proditor dici nõ potest, cum princeps de inhabili habilem facere possit. l. quidam consulebant. ff. de re iudic. & l. ij. C. de crim. sacrileg. † Restitutio enim tollit omnem maculam, vt voluit Andr. de Isern. in c. j. in ti. de vasal. decrep. etia & etiã in d. §. præterea. per tex. in

rex. in l. j. ff. de postul. & l. non omnis. §. barbaris. ff. de re milit.
 4 Veruntamen si quis dixit tali restituto, tu fuisti proditor, iniu-
 riarum actione non tenebitur, ut dicit idem Isern. in d. §. præ-
 terea. quam sequitur ibidem Afflict. in d. versi. glo. iij. nu. 101.
 Et hoc procedit etiam si princeps in restitutione dixisset, volu-
 mus quod tibi dici non possit, quod fuisti proditor, de quo Af-
 5 flict. loco præallegato. Vnum non omitto, quod si quis dicat
 restituto quod est proditor, & velit cum eo pugnare dicēs quod
 vult probare, quod est proditor, talis restitutum ad duellum in-
 iuste prouocaret: quia facta restitutione amplius non est prodit-
 or, ita dixit Iac. de Castillo in tract. suo de Duell. lib. iij. c. vij.

SUMMARIUM.

- 1 *Damnati de prodicione per eum contra principem commissa, & propterea banniti, an eius arma depicta in Cinitate, à qua ipse ob tale delictum exul factus est, deleri debeant.*
- 2 *Qua pena puniatur corrumpens rebellis, aut proditoris imagi- nem in foro pictam ad illius ignominiam, ut cunctis appareat.*
- 3 *Depingere figuram alicuius propter prodicionem, vel laudem est imperij, vel iurisdictionis. Et depingens eam, sine superioris licentia, tanquam vtens impe- rio & iurisdictione, incidit in crimen læsæ maiestatis.*
- 4 *Proditor non potest esse testis in aliqua causa.*
- 5 *Principis proditor, Dei proditor dicitur.*
- 6 *Proditorem principis quilibet denunciare tenetur.*

QVÆSTIO VIII.

- 1 CTAVO quarto: aliquis dānatus fuit de pro-
 ditione per eum contra principem commissa, &
 propterea bannitus, an eius arma depicta in ciui-
 tate, à qua ipse ob tale delictum exul factus est,
 deleri debeant? Dicendum quod sic, secundum
 Barto. in l. j. ff. de oper. public. idem tenuit Marti. de Laud. in
 tract. de crim. læsæ maiesta. quæst. xlj. & Matth. de Afflict. in c.
 j. in §. & bona committentium, colū. ij. in x. speciali. nu. 25. in
 tit. quæ sint regal. facit tex. in l. eorum. ff. de pœn. quam ad hoc
 singularem esse dixit Rom. in singulari suo cccclxxvj. incipien-
 te. Eorum Arma. & idem singulari dclxix. idē dixit And. Tira-
 quellus in tract. suo de nobilit. cap. xx. nu. 116. idem dixit Bart
 in d. l.

in d.l.eorum. & Ias. in §. poenales. inst. de actio. & Paris de Pur.
 in tract. suo de syndic. in prin. nu. 9. Vide ad hoc ea quæ scripsi
 in rubri. de rebelli. q. xxiiij. infra. † Sed qua poena punitur is, qui
 rebellis aut proditoris imaginem in foro pictam pedibus, seu
 pedum altero suspensam ad illius ignominiam, ut cunctis ap-
 pareat, corrumpit, seu delet, ne cognosci possit? Dicas talem pu-
 niri in ducatis quingētis. l. si quis id quod. ff. de iurisdic. omni.
 iudic. & ibi doct. Idem dixit Marti. de Laud. in tract. de crim.
 læsæ maiest. quæstio. xxvj. Ad prædicta vide, quæ scripsi supra
 quæst. lix. in rubric. qualiter & à quibus cri. læsæ maiest. com-
 mit. Vnum non omitam, † quod depingere figuram alicuius
 propter prodicionem vel laudem est imperij, vel iurisdictionis:
 Ideo fieri non potest sine autoritate superioris: imo talis sine
 superioris licentia id faciens, tanquàm vtens imperio & iurif-
 dictione, cum illam non habeat, incidit in crimen læsæ mai-
 estatis, ut scribit Curtius Iunior in l. si quis id quod. colū. j. nu. 5.
 ff. de iurisdic. Sciendum est etiam, † quod proditor non pote-
 rit esse testis in aliqua causa, secundum Bal. in c. licet vniuers-
 sis. de testi. quod tenuit etiam Mart. de Laud. in suo tract. de cri-
 mine læsæ maiest. q. xliij. facit, † quia principis proditor ipsius
 Dei proditor esse dicitur. xxiiij. q. v. c. si apud. & ij. q. vij. c. non
 potest. & prouerbior. c. viij. & l. fin. C. de summa trinit. & fide
 Cathol. & ideo † licet de iure quis non teneatur aliquem de-
 nuntiare, nihilominus proditorem principis quilibet denun-
 tiare tenetur. l. methodorum. ff. de poen. ita dixit Andr. de Iser
 in c. j. §. j. in titu. quæ fuit prima causa benefi. amittend. idem te-
 nuit Marti. de Laud. in tract. de principe q. dlvij. & idem in
 tract. de crim. læsæ maiesta. q. liij. & Matth. de Afflict. in c. j. in
 §. & bona committentium, nu. 373 in tit. quæ sint regal.

SYMMA R I V M.

- 1 An Proditor, & rebellis inter se differant.
- Non subditus, non dicitur committere crimen læsæ maiestatis.
- 2 Proditor potest esse etiam qui subditus non est.
- 3 Proditor sui episcopi vel alterius domini spiritualis habentis tem-
 poralem iurisdictionem, crimen læsæ maiestatis committere di-
 citur.
- 4 An Proditor, vel quicquam proditorie facere differant.
- 5 Associans aliquem in itinere, & nulla inter eos superueniente ri-
 xa socium percutiens, id proditorie fecisse dicitur.

Proditorie

Proditoriè agens contra priuatum, non dicitur proditor, sed proditoriè agere.

6 *Proditor dicitur is, qui contra Principem vel Rempubicam proditionem facit.*

Multis modis contra Principem, vel Rempubicam committitur proditio.

Q V A E S T I O IX.

1

NONO quæro: an proditor & rebellis inter se differant, an verò sint vnum & idem? Dicas quòd differunt, quia rebellio non cadit in non subditum illius principis cōtra quem committitur, de quo dixi, infra q. vij. sub rub. de rebell. & ita voluit Bart. in extrauag. qui sint rebell. in verb. rebell. ad idem Bald. in l. amissione. §. qui deficiunt, post glos. ibi ff. de capit. diminut. & habetur per Sigismund. Lofredi. in consil. v. omitta facti serie, co. x. prope finem nu. 42. & faciunt dicta supra q. lxxvij. in rubr. qualiter & à quibus crim. læsæ maiestatis committat. vbi vidimus, quòd non subditus non dicitur
2 committere crimen læsæ maiestatis, † proditor verò potest esse etiam qui subditus non est, vt dixit Barto. in d. extrauagan. qui sint rebel. in d. verbo rebellis. & propterea dicitur, quòd nō omnis proditor dicitur committere crimen læsæ maiestatis, sed solum is qui dum subditus est, proditionem committit, in magnum principis aut Reipublicæ, cui subest, damnum, vt dixit Matth. de Afflict. in c. j. in §. & bona committentium col. viij. versicu. Trigesimo septimo in fin. nu. 99. in titul. quæ sint
3 regal. in vsibus feudor. Ideo † proditor sui episcopi vel alterius domini spiritualis, habentis temporalem iurisdictionem crimen læsæ maiestatis committere dicitur, ita dixit Bald. in l. data opera. C. qui accus. non possunt. quem sequitur Ioann. de Anan. in c. qualiter & quando ij. §. fina. col. iiij. de accusat. & Præposit. in c. imprimis. in §. de persona, col. iiij. versu. quòd proditor. ij. q. j. † Sed an proditor, vel quicquam proditoriè facere differant? Bar. in l. respiciendum. §. delinquent. in princi. dixit, quòd prodere est vnum, actibus offendere, & aliud in mente gerere: allegat no. in l. j. ff. de præuaricat. & tex. in l. iiij. in prin. ff. ad leg. iul. maiesta. Ideo dicit, † qd si quis associat aliquem in itinere, & nulla inter eos superueniente rixa sociū percutiat, id proditoriè fecisse dicitur: quia aliud gerebat in animo quàm in actu. l.

Actu. l. fin. C. de delator. lib. x. vel cum aliquis ostendens se alicuius amicum illum retro percutit, id proditoriè egisse dicitur, vt per Bar. in d. 5. delinquent. quem sequuntur Doct. in c. j. de homicid. vbi Petr. de Ancha. Ioan. de Anan. & Felyn. & tali casu proditoriè agens contra priuatum, non dicitur proditor, sed proditoriè agere, l. Athletas. 5. ff. de his qui no. infam. ad idem Alex. in consil. exlv. viso themate. col. ij. versu. & ex his. in vij. volu. & Alber. in l. si amici domum. ff. de adult. † proditor 6 autem dicitur is, qui contra principem vel Rempublicam prodicionem facit, vt declarat Bart. in d. extrauag. qui sine rebel. in verb. rebellis. in versu. item nota quod proditoriè. Multis autem modis contra principem vel Rempublicam committitur proditio, de quibus dixi supra in princ. in j. q. huius Rub. Multa alia de proditoribus scripsi supra l. j. & ij. in variis questionibus, quæ hic non repeto.

De Rebellibus.

S Y M M A R I V M.

1. *Rebellis quis dicatur.*
2. *Rebelles dicuntur etiam, qui rebellant contra prosperitatem Papæ.*
3. *Rebellis dicitur omnis in proterua, & notoria inobedientia existens.*
Rebellis pluribus modis quis dicitur.
4. *Rebellis, à rebellando dicitur.*
Rebelles appellantur, qui in fide non permanens, & iussis Principis non obediunt.
5. *Rebellis exponitur, id est Infidelis.*
Rebellio dicitur quasi. reiteratio belli, & post pacem ad bellum reuersio.
6. *Resistere quis dicitur pluribus modis.*
Transfuga appellabatur ab Antiquis, qui recedebat de terris principi subiectis, & ibat ad hostes.
7. *Isti vini exuruntur, aut furca suspenduntur.*
8. *Scipio Africanus superior deuicta Carthagine, grauius in Romanos quam in Latinos transfugas animaduertit.*
9. *De Iure civili antiquo, qui rebellando, locum in quo sub Principis obedientia stabant retinebant, speciale nomen non habebant, sed hi qui deficiunt vocabantur.*

CVM etiam hi, qui à suo Principe rebellant, in crimen læsæ maiestatis incidât: Ideo de eis quæ videndum erit. Et primò quero: † quis dicatur rebellis? Dicas, quòd is dicitur, qui quomodo-
 1 cunq; publice vel occultè contra Principis ho-

norem & fidelitatem rebellionis opera facit, & contra Imperij prosperitatem aliquid machinatur, vel contra principem & eius officiales in his quæ ad commissum eis officium perti-
 2 nent rebellando, ita dicit tex. in Extrauag. qui sint rebel. † Re-

belles dicuntur etiam non solùm qui rebellant contra prosperitatem Imperatoris, sed etiam qui rebellant contra prosperitatem Papæ, vt per Ias. in consil. [xxxv]. in causa Reueren. Domini Gentilis, col. iij. vers. Rebelles, in iij. volu. & idem Ias. in consil. cxxxix. in præsentì consultatione, colum. ij. in fin. vers.

3 Nam rebellis, vbi dixit, † quòd rebellis dicitur omnis in proterua & notoria inobedientia existens. Dicitur etiam quis pluribus alijs modis rebellis: sed quia alijs modi quibus quis rebel-
 4 lis dicitur, non faciunt ad materiam nostram, ideo de illis aliter non scribam, sed poteris videre Bartol. in d. Extrauagan. qui sint rebel. in verb. rebellis, & per Doct. in clemen. pastoralis. de re iudic. & Præposit. in c. in primis, in §. de persona. ij. q.

5 prima. † Et dicitur rebellis, à rebellando: nam rebello, verbu, repugno significat, & quasi bellando aut certando, contrauenio & contendo. vnde rebelles appellantur qui in fide non per-
 6 manent, & iussis Principis non obediunt. ita testatur Ambr. Calepi. in suo Dictionario, ad idem Bartol. in d. extrauag. qui

7 sint rebel. in verb. rebellis, † vbi exponit rebellis, id est infidelis, & idem in eadem extrauag. in verb. tenore, vbi dixit, quòd rebellare idem est quòd resistere. Et isto vocabulo antiqui legum conditores non utebantur. Ea propter Henricus viij. Imperator constitutionem prædictam fecit ad hoc declarandum, vt testatur ibidem Bar. in prædicta glos. Dicitur & rebellio quasi reiteratio belli, & post pacem ad bellum reuersio, vt dixit Domi. in c. fi. xxxviij. distin. istud autem competeret ciuitatibus, quas bello deuicisset Princeps, quæ demum ab eo rebellarent.

8 † Resistere autem quis dicitur pluribus modis. Primo aliquid faciendo contra, vel non faciendo, vt puta, non obediendo. Et quia antiqui (vt dictum est) hoc nomine, rebellis, non

utaban

utebantur: Quando aliquis recedebat de terris principi subie-
ctis ad hostes eundo, transfuga appellabatur, ut in l. si quis ali-
quid. §. transfuga. ff. de pœn. & in l. postliminium. §. transfu-
ga. & §. filius. ff. de capt. & postlimi. reuerf. † Iſti aut viui exu-
runtur, aut furca ſuſpēduntur, ut dicit tex. in dicta l. si quis ali-
quid. §. transfuga. † & ideo Scipio Affricanus ſuperior deuicta
Carthagine, cum omnes, quos de exercitu Romano ad Cartha-
ginenſes transfugerant, in ſua redēgiſſet poteſtatem, grauius
in Romanos quam in Latinos transfugas animaduertit. Ro-
manos enim tanquam patriæ fugitiuos crucibus affixit, Lati-
nos verò tanquam perfidos ſocios ſecuri percūſit, ut teſtatur
Valer. Maximus, lib. ij. in rubr. de milit. diſciplin.

† Quandoque autem quis rebellando locum, in quo ſub prin-
cipis obedientia ſtabat, retinebat. Et iſti de iure ciuili antiquo,
ſpeciale nomen nō habebant, ſed hi qui deſciunt, vocabantur,
ut in l. amiſſione. §. qui deſciunt. ff. de cap. diminut. Ita decla-
rat Bar. in præallegat. gloſ. in verb. tenore. ſubdens, quòd iſti ſi
rebellant faciendo bellum principi, tanquam hoſtes ipſo iure
puniebantur, & ea quæ iuris ciuilis ſunt amittebant: illi autem
qui principi nō obediendo rebellabant, ut puta non accephan-
do eius gentem, ipſo iure non puniebantur, nec ea quæ iuris
ciuiliſ ſunt amittebant, niſi ſenatus vel princeps id declararet,
ut in præallegat. l. amiſſione. Ideo in hoc Henricus Imperator
ſupplet prædictam ſuam conſtitutionem, ſtatuendo, quòd quo-
modocunque aliquis cōtra principis honorem committat vel
machinetur rebellando, rebellis ſit, & ita declarat Bar. in dicta
ſua gloſſ.

S V M M A R I V M.

- 1 *An rebellis Imperij dicatur, qui ſe Imperio ſubditum fatetur,
ſed odio perſonæ Imperatoris rebellat.
Non poteſt quis dicere, quòd eſt rebellis Imperatoris, & non Im-
perij, nec contra.*

Q V A E S T I O II.

E C V N D O quæro: an rebellis Imperij dica-
tur, qui ſe Imperio ſubditum fatetur, ſed odio
perſonæ Imperatoris rebellat? Et eſt dicendum
quòd ſic, per text. in l. amiſſione. ff. de capit. di-
min. & per tex. in d. extrauagan. qui ſint rebel-
& habetur per Bart. in ſua gloſſ. in verb. tenore. in d. extrauag.

vbi dicit, quòd non potest quis dicere, quòd est rebellis Imperatoris, & non imperij: nec econtra. de quo Bart. in gl. in verb. nostri. in præallegat. Extrauagant.

S V M M A R I V M.

1. An is qui officiali Principis parere recusat, rebellis dicatur. Rebellis dicitur, qui parere recusat officiali principis in his, quæ ad commissum illi officium à principe spectant.
2. Rebellis improprie dicitur, qui officiali principis parere recusat in his, quæ ad commissum illi officium non spectant. Rebellis dicitur etiam, qui Iudici suo non vult parere.
3. Rebelles intelliguntur omnes, qui sunt in proterua & notoria inobedientia.
4. Verbum Rebellis, est verbum generale, & comprehendit quemlibet subditum contradicentem dicto vel facto sui superioris.

Q V A E S T I O I I I.

1. E R T I O quæro: an is qui officiali principis parere recusat rebellis dicatur? Responde distinguendo, quòd aut quis parere recusat officiali principis in his, quæ ad commissum illi officiũ a principe spectant, aut non. Primo casu talis rebellis dicitur, vt dicit tex. in extrauag. qui sunt rebell. & per Bartol. in l. hostes. ff. de capt. & posthum. reuerf. & per Deci. in c. sanc. el. ij. in iiij. not. col. ij. de officio delegat. ¶ Secundo verò casu dicitur rebellis, sed improprie. Nam non solum dicitur rebellis qui domino suo resistit, sed etiam ille qui iudici suo non vult parere, vt dicit Decius in d. c. sanc. de officio delegat. in iiij. notab. allegat tex. in c. ea quæ. §. j. de stat. monach. ibi contumaces & rebelles, & in c. ij. de nou. operis nunciat. vbi Deci. dicit, quòd omnes qui sunt in proterua & notoria inobedientia, rebelles intelliguntur, quod not. Ange. in l. ij. §. si. ff. de iudic. ad idem Bald. in l. si verò. §. qui ergo. ff. de milit. testam. vbi dixit, quòd verbum rebellis, est verbum generale, & comprehendit quemlibet subditum contradicentẽ dicto vel facto sui superioris. Itaque non omnis rebellio inducit crimen læsæ maiestatis, sed solum quæ statum imperij concernit, vt dixit Bonifa. in clem. pasto. §. sanc. in j. column. numero 4. versicul. Non enim omnis rebellio. de re iudic.

SUMMARIVM.

- 1 An rebellis dicatur, qui coactè & per metum rebellionem fecit.
- 2 Voluntas coacta non est propriè voluntas.
- 3 Rebellio facta per Castrum Ducia contra communitatem Imola, ex quo fuit meticolosè facta & ex iusto timore, puniri non debet.
- 4 Rebellio facta ad importunas preces alicuius Tyranni, puniri non debet.
- 5 Facere metu Tyranni, & ad illius importunas preces facere equiparantur.
- 6 Renunciatio beneficij metu perdendi patrimonium suum à clericò facta non valet, etiamsi esset iurata.
- 7 Matrimonium metu contractum est nullum.

QV AESTIO IIII.

QUARTO quæro: an rebellis dicatur qui coactè & per metum rebellionem fecit? Dicas quòd non: ita voluit Bald. in consil. xxxvj. proponitur consuetudo Ciuitatis, in iij. volu. vbi dixit, quòd talis rebellio dicitur passiva non actiua. facit
 † quia voluntas coacta non est propriè voluntas, vt dixit Bald. in consil. suo scismat. quod est impressum sub rubr. si quis aliquem testa. prolihu. Abb. in consil. iij. q. vij. in ij. volu. & Imo. in consil. xxxiiij. visis & ponderatis, col. fin. vers. circa secundū, vbi consuluit, † quòd rebellio facta per Castrum Ducie cōtra communitatem Imolæ, ex quo fuerat meticolosè facta, & ex iusto timore puniri nō deberet, cum non sit imputandum illi qui aliquid propter iustum metum facit, per ea quæ notantur in l. j. & per totum titulum. ff. de eo quòd met. causa. † & hoc procedit etiam si rebellio esset facta ad importunas preces alicuius Tyranni, nam metu Tyranni facta diceretur. † Equiparantur enim ista, aliquid facere metu Tyranni, & ad illius importunas preces facere, vt dixit Inno. in c. petitio. de iur. iuran. & Bart. in tract. de Tyran. q. vij. preces enim eorum iussui æquiparantur, vt per glo. in l. j. in princip. ff. quòd iussu. circa quod, plura allegat Matth. de Afflict. in suis decis. Neapolit. Decis. lxxix. nume. 5. facit, † quia renunciatio beneficij metu perdendi

patrimonium suum à clerico facta, non valet, c. Abbas, extr. de his quæ vi metusue causa fiunt. vbi text. in fin. dicit, quod quæ metu fiunt, de iure debent in irritum reuocari. Imò si renūciatio beneficii metu facta esset etiam iurata non valeret, text. est in c. ad audientiam, eod. titul. † idem dicimus de matrimonio metu contracto quod est nullum, vt per Abb. & alios in c. cum locum. de sponsal. & in c. consultationi. eod. titu. Idem Abb. in c. veniens. versicu. item potest notari. de sponsal. & in cap. ad id quod, versicu. nota prim. eod. titu. vbi concludit, quod Matrimonium metu contractum, est ipso iure nullum. Et præmissam conclusionem, quod rebellis non sit qui metu rebellionem fecit, tenuit etiam Aymo Crauetta in consi. vj. col. xviii. in versic. septimo arguitur, nume. 84. ad idem Lauren. Calcaneus in consil. lxxxj. colum. ij. & vide Grammat. in consi. xxxj. in causa mag. Ioannis Baptist. per totum, vbi consuluit in contingentia facti pro ista opin.

S V M M A R I V M

- 1 *Machinare contra imperium quid sit.*
- 2 *Machinare est aliquid dolose ordinare.*
- 3 *Machinatio in arte verborum consistit.*
- 3 *Rebellans contra officiales Imperatoris pro his quæ petunt pro statu imperij, sine dubio, rebellis dicitur.*

Q V A E S T I O.

QVINTO quæro, dixi supra in diffinitione rebellis, quod rebellis est qui aliquid machinatur contra prosperitatem imperij: modo videndum, quid sit machinare contra imperium. Bart. in extraua. qui sint rebel. in verb. machinantur, dicit, † quod machinare est aliquid dolose ordinare: machinatio enim in arte verborum consistit, vt ff. de dolo. l. j. §. j. & ibi not. & ita dixit d. glo. ibi in verbo machinationem, vt puta dicit ibi Bart. faciendo inter se ligas & societates prohibitas, sub aliquo velamine vel colore licito, allegat tex. in l. ij. ff. de extra ordi. crimin. subiungens Exemplum, quando Imperatore vel eius nuncio volente ingredi Ciuitatem pro recuperandis iuribus Imperij, tam ibi quam alibi aliqui respondent, quod nolunt tot armatos vel tantam eius gentem, quia esset periculosum eorum statui, & sic illi dant verba: donec labatur tempus in quo multa fieri possent pro prosperitate Imperij. Dicit enim Bar. ibi, quod istæ sunt quædam machinationes, licet ad bellicos

bellicos actus non sit deuentum. Ista nāque machinatio inobediencia sequuta, illos rebelles facit. ad idem vide Curt. Iunior. Consi. cxxxvij. col. iij. nu. 12. in ij. volu. vbi dixit, † q̄ quando aliquis rebellat contra officiales Imperatoris pro his quæ petunt pro statu Imperij, sine dubio rebellis dicitur: ideo concludit quodd homines cuiusdam castri qui denegarunt hospitari milites Cēsareꝝ Maiestatis ad mādata Capitanei generalis merito dici poterunt rebelles Imperij.

SUMMARIUM.

- 1 An esse rebellem imperij, vel esse in odium imperij idem sit.
- 2 Rebellio est quid mortale.
- 3 Esse in odium imperij est medicinale.

QVAESTIO

VI.

EXTO quæro: An esse rebellem Imperij vel esse in odium imperij idem sit? Dicas quodd nō: nam rebellio est quid mortale, nec remitti potest, nisi ex Principis gratia, vt habetur per Doctor. in c. j. §. & bona committentium, vbi Matth. de Afflict. in tit quæ sint regal. in vsibus feudor. † Esse autem in odium imperij est medicinale: remittitur enim odium purgata contumacia, Auth. item nulla communitas. C. de epif. & cleric. ita voluit Mart. de Laud. in tract. de crim. laesæ maiest. q. xlvij. Dicas quodd fuit originalis doctrina Barto. in extraua. qui sint rebel. in sua glo. in verb. rebellis, in versicul. Item nota quodd aliud.

SUMMARIUM.

- 1 Si hi qui libertatem ab imperatore recognoscunt sine ex privilegio, siue ex Imperatoris patientia imperio sint rebelles, an priuari possint libertate.
- 2 Et an idem sit in his qui à Papa libertatem recognoscunt.
- 3 An idem sit in Dominis Venetis.
- 4 Domini Veneti liberi sunt.
- 5 Civitas Venetiarum cum in mari fundata sit, Imperatorem recognoscere non tenetur.
- 6 Nonnulli dicunt Dominos Venetos ex eo liberos esse, quia libertatem contra Imperatorem præscripserunt.

Albericus de Rosate, testatur vidisse priuilegium exemptionis concessum Duci & Ciuitati Venetiariū Bulla aurea munitum.

- 7 *Non subditus rebellionem non committit.*
- 8 *Ciuitas Venetiariū vim Imperatoris habet, & potest in suis terris omnia quæ Imperator in suis.*
- 9 *Qualibet ciuitas quæ superiorem non recognoscit, tantum habet imperium in suo territorio quantum Imperator in vniuerso.*

Q V A E S T I O V I I.

- SEPTIMO** quæro: si hi qui libertatem ab Imperatore recognoscunt, siue ex priuilegio, siue ex Imperatoris patientia imperio sint rebelles, an priuari possint libertate? Dicas sic, secundum Bald. in ca. sicut, de iur. iurand. † Idem erit in his qui à Papa libertatem recognoscunt ita voluit Mart. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiest. q. ij. sed † in quantum dicunt de Dominis Venetis, ab eis dissentio: quia Domini Veneti sunt liberi iuris cum eorum Ciuitas in mari fundata sit. Bal. in rub. ff. de rerum diuis. col. ij. versicu. circa ædificia quæro, iure enim gentium Ciuitates in mari fundatæ sunt ipsorum ædificatium, l. interim. in princ. ff. de rerum diuis. Batth. Capol. in tract. de seruit. rustic. prædio. in c. de mari. nume. 4. † cum igitur Domini Veneti non in solo alicuius, sed in mari eorum ciuitatem ædificauerint, liberi sunt: vt ratione prædicta, tenuit etiam Ias. in l. ex hoc iure. nu. 6. ff. de iusti. & iur. idem voluit Ioan. Franc. Ripa in l. possessio. colum. ij. nu. 8. ff. de acquir. possessio. vbi dixit, † quod ideo Ciuitas Venetiariū Imperatorem recognoscere nō tenetur, quia in mari fundata est. ita etiam dixit idem Ripa in l. si insulam. nume. 22. ff. de verbo. obligat. † Nonnulli alij dicunt Dominos Venetos ex eo liberos esse, quia libertatem contra Imperatorem præscripserunt, vt dixit Barto. in l. ij. ff. de rerum diuis. & ibidem Bal. idem dixit Ioan. Igneus in repet. §. non alias. l. necessarias. ff. ad Syllenia. nume. 203. Ias. in d. l. ex hoc iure. col. iij. nume. 6. Alberi. in l. cunctos populos. col. v. in versicu. communiter gloss. & omnes. C. de summa trinit. & fid. Cathol. vbi dixit, quod ciuitas Venetiariū allegat præscriptionem libertatis tati temporis cuius initij memoria non existit: licet postmodum subdat vidisse priuilegium exemptionis concessum Domino Duci, & ciuitati Venetiariū, bulla aurea munitum. vtcunque sit siue dicamus dominos Venetos li-

beros

beros esse, quia eorum ciuitas est in mari ædificata (quod mihi plus placet) siue ex eo quod libertatem præscripserint: utique verum est dicere quod non subsunt imperio: ergo non possunt dici committere rebellionem contra imperium, quia tñ sub- 7
ditus in dictum crimen non incidit, vt dixit Bar. in d. extraua. qui sint rebelles in verbo rebellando, in princ. & in versic. quod si aliquis homo de terris Ecclesiæ, ad hoc quod non subditus non dicatur committere crimen, rebellionibus habetur, etiam per Parisi. consil. c. j. Bona de quibus nume. 33. in j. volu. faciunt quæ latè dixi suprâ in Rubr. qualiter & à quib. crim. q. lxxviii. Et ex istis liquido constat dictum Marti. de Laud. de Dominis Venetis non esse verū. Et quod domini Veneti nō subsint imperio, tenuit etiam Matth. de Afflict. in c. j. in versicu. in glos. j. in princ. in titul. de pac. tenend. & eius violat. in vsibus feudor. ad idem facit, quod voluit Ias. in d. l. cunctos populos, col. xix. vbi dixit, t quod Ciuitas Venetiarum Imperatorem non reco- 8
gnoscat. imō & ipsa vim imperatoris habet: & quod potest in suis terris omnia, quæ Imperator potest in suis. hoc idem dixit idem Ias. in consil. lxx. in iij. vol. facit quod notanter dixit Bar. in l. infamem, in fin. C. de publi. iudic. vbi dixit, t quod quæli- 9
bet Ciuitas quæ superiorem non recognoscit, tantū habet imperium in suo territorio quantum Imperator in vniuerso.

S V M M A R I V M.

1. An quis possit esse rebellis occulte.
2. Rebellis occulte an impune occidit possit.

Q V A E S T I O V I I I.

CTAVO quæro: an quis possit esse rebellis occulte? Et videtur dicendum quod non, quia secreta cordis iudicat solus Deus, & occulta solus scit. c. erubescam. xxxij. distinc. Dicās. tamen aliquem posse esse occulte rebellem, vt habetur in extraua. qui sint rebell. ibi, publice vel occulte. Sed t an impu- 2
nè occidi possit rebellis occulte? Dicendum quod sic: quia ipso facto rebellis incurrit poenam contentam in d. extraua. & an fuerit occulte rebellis iustificabitur in iudicio super homicidio, argu. tex. in l. de pupillo, in §. si quis riuos. versu. torres. ff. de oper. nou. nunciat. & ita voluit Bar. in d. extraua. qui sint rebel. in verb. rebellando, versu. circa secundum. Idem voluit Petr. de

Proditoriè agens contra privatum, non dicitur proditor, sed proditoriè agere.

- 6 *Proditor dicitur is, qui contra Principem vel Rempublicam prodicionem facit.*

Multis modis contra Principem, vel Rempublicam committitur proditio.

Q V A E S T I O IX.

- 1 **N**ONO quæro: an proditor & rebellis inter se differant, an verò sint vnum & idem? Dicas quòd differunt, quia rebellio non cadit in non subditum illius principis cōtra quem committitur, de quo dixi, infra q. vij. sub rub. de rebell. & ita voluit Bart. in extrauag. qui sint rebell. in verb. rebell. ad idem Bald. in l. amissione. §. qui deficiunt, post glos. ibi ff. de capit. diminut. & habetur per Sigismund. Lofredi. in consil. v. omissa facti serie, co. x. prope finem nu. 42. & faciunt dicta supra q. lxxvij. in rubr. qualiter & à quibus crim. læsæ maiestati committat. vbi vidimus, quòd non subditus non dicitur
- 2 committere crimen læsæ maiestatis, † proditor verò potest et se etiam qui subditus non est, vt dixit Barto. in d. extrauagan. qui sint rebel. in d. verbo rebellis. & propterea dicitur, quòd nō omnis proditor dicitur committere crimen læsæ maiestatis, sed solum is qui dum subditus est, prodicionem committit, in magnum principis aut Reipublicæ, cui subest, damnum, vt dixit Matth. de Afflict. in c. j. in §. & bona committentium col. viij. versicu. Trigesimo septimo in fin. nu. 99. in titul. quæ sint
- 3 regal. in vsibus feudor. Ideo † proditor sui episcopi vel alterius domini spiritualis, habentis temporalem iurisdictionem crimen læsæ maiestatis committere dicitur, ita dixit Bald. in l. data opera. C. qui accus. non possunt. quem sequitur Ioann. de Anan. in. c. qualiter & quando ij. §. fina. col. iij. de accusat. & Præposit. in c. imprimis. in §. de persona, col. iij. versu. quòd proditor. ij. q. j. † Sed an proditor, vel quicquam proditoriè facere differant? Bar. in l. respiciendum. §. delinquent. in princi. dixit, quòd prodere est vnum, actibus offendere, & aliud in mente gerere: allegat no. in l. j. ff. de præuaricat. & tex. in l. iij. in prin. ff. ad leg. iul. maiesta. Ideo dicit, † qd si quis associat aliquem in itinere, & nulla inter eos superueniente rixa sociū percutiat, id proditoriè fecisse dicitur: quia aliud gerebat in animo quā in actu. l.

actu. l. fin. C. de delator. lib. x. vel cum aliquis ostendens se aliquius amicum illum retro percutit, id proditoriè egisse dicitur, vt per Bar. in d. §. delinquent. quem sequuntur Doct. in c. j. de homicid. vbi Petr. de Ancha. Ioan. de Anan. & Felyn. & tali casu proditoriè agens contra priuatum, non dicitur proditor, sed proditoriè agere, l. Athletas. §. j. ff. de his qui no. infam. ad idem Alex. in consil. cxlv. viso themate. col. ij. vers. & ex his. in vij. volu. & Alber. in l. si amici domum. ff. de adult. † proditor 6 autem dicitur is, qui contra principem vel Rempubicam prodicionem facit, vt declarat Bart. in d. extrauag. qui sint rebel. in verb. rebellis. in vers. item nota quod proditoriè. Multis autem modis contra principem vel Rempubicam committitur proditio, de quibus dixi supra in princ. in j. q. huius Rub. Multa alia de proditoribus scripsi supra l. j. & ij. in variis questionibus, quæ hic non repeto.

De Rebellibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Rebellis quis dicatur.
- 2 Rebelles dicuntur etiam, qui rebellant contra prosperitatem Papa.
- 3 Rebellis dicitur omnis in proterua & notoria inobedientia existens.
Rebellis pluribus modis quis dicitur.
- 4 Rebellis, à rebellando dicitur.
Rebelles appellantur, qui in fide non permanent, & iussis Principis non obediunt.
- 5 Rebellis exponitur, id est Infidelis.
Rebellio dicitur quasi. reiterationio belli, & post pacem ad bellum reuersio.
- 6 Resistere quis dicitur pluribus modis.
Transfuga appellabatur ab Antiquis, qui recedebat de terris principi subiectis, & ibat ad hostes.
- 7 Isti viui exuruntur, aut furca suspenduntur.
- 8 Scipio Africanus superior deuicta Carthagine, grauius in Romanos quam in Latius transfugas animaduertit.
- 9 De Iure civili antiquo, qui rebellando, locum in quo sub Principis obedientia stabant retinebant, speciale nomen non habebant, sed hi qui deficiunt vocabantur.

- C**VM etiam hi, qui à suo Principe rebellant, in crimen læsæ maiestatis incidant: Ideo de eis quæque videndum erit. Et primò quero: † quis dicatur rebellis? Dicas, quòd is dicitur, qui quomodo-
 1. cunq; publice vel occultè contra Principis honorem & fidelitatem rebellionis opera facit, & contra Imperij prosperitatem aliquid machinatur, vel contra principem & eius officiales in his quæ ad commissum eis officium pertinent rebellando, ita dicit tex. in Extrauag. qui sint rebel. † Rebelles dicuntur etiam non solùm qui rebellant contra prosperitatem Imperatoris, sed etiam qui rebellant contra prosperitatem Papæ, vt per Ias. in consil. lxxxvj. in causa Reueren. Domini Gentilis, col. iij. vers. Rebelles, in iij. volu. & idem Ias. in consil. cxxxix. in præsentì consultatione, colum. ij. in fin. vers.
3. Nam rebellis, vbi dixit, † quòd rebellis dicitur omnis in proterua & notoria inobedientia existens. Dicitur etiam quis pluribus alijs modis rebellis: sed quia alijs modi quibus quis rebellis dicitur, non faciunt ad materiam nostram, ideo de illis aliter non scribam, sed poteris videre Bartol. in d. Extrauagan. qui sint rebel. in verb. rebellis, & per Doct. in clemen. pastoralis. de re iudic. & Præposit. in c. in primis, in §. de persona. ij. q. prima. † Et dicitur rebellis, à rebellando: nam rebello, verbu, repugno significat, & quasi bellando aut certando, contrauenio & contendo. vnde rebelles appellantur qui in fide non permanent, & iussis Principis non obediunt. ita testatur Ambr. Calepi. in suo Dictionario, ad idem Bartol. in d. extrauag. qui sint rebel. in verb. rebellis, † vbi exponit rebellis, id est infidelis, & idem in eadem extrauag. in verb. tenore, vbi dixit, quòd rebellare idem est quòd resistere. Et isto vocabulo antiqui legum conditores non utebantur. Ea propter Henricus vij. Imperator constitutionem prædictam fecit ad hoc declarandum, vt testatur ibidem Bar. in prædicta glos. Dicitur & rebellio quasi reiteratio belli, & post pacem ad bellum reuersio, vt dixit Domi. in c. si. xxxviij. distin. istud autem competeret ciuitatibus, quas bello deuicisset Princeps, quæ demum ab eo rebellarent.
6. † Resistere autem quis dicitur pluribus modis. Primo aliquid faciendo contra, vel non faciendo, vt puta, non obediendo. Et quia antiqui (vt dictum est) hoc nomine, rebellis, non uteban

utiebantur: Quando aliquis recedebat de terris principi subie-
ctis ad hostes eundo, transfuga appellabatur, ut in l. si quis ali-
quid. §. transfuga. ff. de pœn. & in l. postliminium. §. transfu-
ga. & §. filius. ff. de capt. & postlimi. reuers. † Isti aut viui exu- 7
runtur, aut furca suspenduntur, ut dicit tex. in dicta l. si quis ali-
quid. §. transfuga. † & ideo Scipio Affricanus superior deuicta 8
Carthagine, cum omnes, quos de exercitu Romano ad Cartha-
ginenses transfugerant, in suâ redegisset potestatem, grauius
in Romanos quam in Latinos transfugas animaduertit. Ro-
manos enim tanquam patriæ fugitiuos crucibus affixit, Lati-
nos verò tanquam perfidos socios securi percussit, ut testatur
Valer. Maximus, lib. ij. in rubr. de milit. disciplin.

† Quandoque autem quis rebellando locum, in quo sub prin- 9
cipis obedientia stabat, retinebat. Et isti de iure ciuili antiquo,
speciale nomen nō habebant, sed hi qui deficiunt, vocabantur,
ut in l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de cap. diminut. Ita decla-
rat Bar. in præallegat. gloss. in verb. tenore. subdens, quòd isti si
rebellant faciendo bellum principi, tanquam hostes ipso iure
puniebantur, & ea quæ iuris ciuilis sunt amittebant: illi autem
qui principi nō obediendo rebellabant, ut puta non acceptan-
do eius gentem, ipso iure non puniebantur, nec ea quæ iuris
ciuilis sunt amittebant, nisi senatus vel princeps id declararet,
ut in præallegat. l. amissione. Ideo in hoc Henricus Imperator
supplet prædictam suam constitutionem, statuendo, quòd quo-
modocunque aliquis cōtra principis honorem committat vel
machinetur rebellando, rebellis sit, & ita declarat Bar. in dicta
sua gloss.

S V M M A R I V M.

- 1 *An rebellis Imperij dicatur, qui se Imperio subditum fatetur,
sed odio personæ Imperatoris rebellat.
Non potest quis dicere, quòd est rebellis Imperatoris, & non Im-
perij, nec contra.*

Q V A E S T I O II.

E C V N D O quæro: an rebellis Imperij dica- 1
tur, qui se Imperio subditum fatetur, sed odio
personæ Imperatoris rebellat? Et est dicendum
quòd sic, per text. in l. amissione. ff. de capit. di-
min. & per tex. in d. extrauagan. qui sint rebel.
& habetur per Bart. in sua gloss. in verb. tenore. in d. extrauag.

vbi dicit, quòd non potest quis dicere, quòd est rebellis Imperatoris, & non imperij: nec econtra. de quo Bart. in gl. in verb. nostri. in præallegat. Extrauagant.

S V M M A R I V M.

- 1 An is qui officiali Principis parere recusat, rebellis dicatur. Rebellis dicitur, qui parere recusat officiali principis in his, quæ ad commissum illi officium à principe spectant.
- 2 Rebellis improprie dicitur, qui officiali principis parere recusat in his, quæ ad commissum illi officium non spectant. Rebellis dicitur etiam, qui Iudici suo non vult parere.
- 3 Rebelles intelliguntur omnes, qui sunt in proterua & notoria inobedientia.
- 4 Verbum Rebellis, est verbum generale, & comprehendit quemlibet subditum contradicentem dicto vel facto sui superioris.

Q V A E S T I O I I I.

- 1 E R T I O quæro: an is qui officiali principis parere recusat rebellis dicatur? Responde distinguendo, quòd aut quis parere recusat officiali principis in his, quæ ad commissum illi officium à principe spectant, aut non. Primo casu talis rebellis dicitur, vt dicit tex. in extrauag. qui sint rebell. & per Barrol. in l. hostes. ff. de capt. & postlim. reuers. & per Deci. in c. sanè. el. ij. in iiij. not. col. ij. de officio delegat. † Secundo verò casu dicitur rebellis, sed improprie. Nam non solum dicitur rebellis qui domino suo resistit, sed etiam ille qui iudici suo non vult parere, vt dicit Decius in d. c. sanè. de officio delegat. in iiij. notab. allegat tex. in c. ea quæ. §. j. de stat. monach. ibi contumaces & rebelles. & in c. ij. de nou. operis nunciat. vbi Deci. dicit, † quòd omnes qui sunt in proterua & notoria inobedientia, rebelles intelliguntur, quod not. Ange. in l. ij. §. si. ff. de iudic. ad idem Bald. in l. si verò. §. qui ergo. ff. de milit. testam. vbi dixit, † quòd verbum rebellis, est verbum generale, & comprehendit quemlibet subditum contradicentem dicto vel facto sui superioris. Itaque non omnis rebellio inducit crimen læsæ maiestatis, sed solum quæ statum imperij concernit, vt dixit Bonifa. in clem. pasto. §. sanè, in j. colum. numero 4. versicul. Non enim omnis rebellio. de re iudic.

SUMMARIUM.

- 1 An rebellis dicatur, qui coactè & per metum rebellionem fecit.
- 2 Voluntas coacta non est propriè voluntas.
- 3 Rebellio facta per Castrum Ducia contra communitatem Imola, ex quo fuit meticolosè facta & ex iusto timore, puniri non debet.
- 4 Rebellio facta ad importunas preces alicuius Tyranni, puniri non debet.
- 5 Facere metu Tyranni, & ad illius importunas preces facere equiparantur.
- 6 Preces Tyranni iussui equiparantur.
- 7 Renunciatio beneficij metu perdendi patrimonium suum à clerico facta non valet, etiam si esset iurata.
- 8 Matrimonium metu contractum est nullum.

QVÆSTIO IIII.

VARTO quero: an rebellis dicatur qui coactè & per metum rebellionem fecit? Dicas quòd non: ita voluit Bald. in consil. xxxvj. proponitur consuetudo Ciuitatis, in iij. volu. vbi dixit, quòd talis rebellio dicitur passiva non actiua. facit
 † quia voluntas coacta non est propriè voluntas, vt dixit Bald. in consil. suo scismat. quod est impressum sub rubr. si quis aliquem testa. prohibu. Abb. in consil. iij. q. vj. in ij. volu. & Imo. in consil. xxxiiij. visis & ponderatis, col. fin. vers. circa secundū, vbi consuluit, † quòd rebellio facta per Castrum Ducia cōtra
 3 communitatem Imolæ, ex quo fuerat meticolosè facta, & ex iusto timore puniri nō deberet, cum non sit imputandum illi qui aliquid propter iustum metum facit, per ea quæ notantur
 in l. j. & per totum titulum. ff. de eo quòd met. causa. † & hoc
 4 procedit etiam si rebellio esset facta ad importunas preces alicuius Tyranni, nam metu Tyranni facta diceretur. † Aequi-
 5 rantur enim ista, aliquid facere metu Tyranni, & ad illius importunas preces facere, vt dixit lano. in c. petitio. de iur. iuran. & Bart. in tract. de Tyran. q. vij. preces enim eorum iussui æqui-
 parantur, vt per glo. in l. j. in princip. ff. quòd iussu. circa quod, plura allegat Matth. de Afflict. in suis decis. Neapolit. Decis.
 lxx. nume. 5. facit, † quia renunciatio beneficij metu perdendi

patrimonium suum à clerico facta, non valet, c. Abbas, extr. de his quæ vi metusue causa fiunt. vbi text. in fin. dicit, quod quæ metu fiunt, de iure debent in irritum reuocari. Imò si renūciatio beneficij metu facta esset etiam iurata non valeret, text. est in c. ad audientiam, eod. titul. † idem dicimus de matrimonio metu contracto quod est nullum, vt per Abb. & alios in c. cum locum. de sponsal. & in c. consultationi. eod. titu. Idem Abb. in c. veniens. versicu. item potest notari. de sponsal. & in cap. ad id quod, versicu. nota prim. eod. titu. vbi concludit, quod Matrimonium metu contractum, est ipso iure nullum. Et præmissam conclusionem, quod rebellis non sit qui metu rebellionem fecit, tenuit etiam Aymo Crauetta in consi. vj. col. xviij. in versic. septimo arguitur, nume. 84. ad idem Lauren. Calcaneus in consil. lxxxj. colum. ij. & vide Grammat. in consi. xxxj. in causa mag. Ioannis Baptist. per totum, vbi consuluit in contingentiæ facti pro ista opin.

S V M M A R I V M

1 *Machinare contra imperium quid sit.*

2 *Machinare est aliquid dolose ordinare.*

Machinatio in arte verborum consistit.

3 *Rebellans contra officiales Imperatoris pro his quæ petunt pro statu imperij, sine dubio, rebellis dicitur.*

Q V A E S T I O.

VINTO quæro, dixi supra in diffinitione rebellis, quod rebellis est qui aliquid machinatur contra prosperitatem imperij: modo videndum, quid sit machinare contra imperium. Bart.

in extraua. qui sint rebel. in verb. machinantur, dicit, † quod machinare est aliquid dolose ordinare: machinatio enim in arte verborum consistit, vt ff. de dolo. l. j. §. j. & ibi not. & ita dixit d. glo. ibi in verbo machinationem, vt puta dicit ibi Bart. faciendo inter se ligas & societates prohibitas, sub aliquo velamine vel colore licito, allegat tex. in l. ij. ff. de extraordi. crimin. subiungens Exemplum, quando Imperatore vel eius nuncio volente ingredi Ciuitatem pro recuperandis iuribus Imperij, tam ibi quam alibi aliqui respondent, quod non sunt tot armatos vel tantam eius gentem, quia esset periculosum eorum statui, & sic illi dant verba: donec labatur tempus in quo multa fieri possent pro prosperitate Imperij. Dicit enim Bar. ibi, quod istæ sunt quædam machinationes, licet ad bellicos

bellicos actus non sit deuentum. Ista nāque machinatio inobedientia sequuta, illos rebelles facit. ad idem vide Curt. Iunior. Consi. cxxxvij. col. iij. nu. 12. in ij. volu. vbi dixit, † quando aliquis rebellat contra officiales Imperatoris pro his quæ petunt pro statu Imperij, sine dubio rebellis dicitur: ideo concludit quod homines cuiusdam castri qui denegarunt hospitari milites Cæsareꝝ Maiestatis ad mādata Capitanei generalis merito dici poterunt rebelles Imperij.

SYMMARIUM.

- 1 An esse rebellem imperij, vel esse in odium imperij idem sit.
Rebellio est quid mortale.
- 2 Esse in odium imperij est medicinale.

QVAESTIO

VI.

EXTO quæro: An esse rebellem Imperij vel esse in odium imperij idem sit? Dicas quod nō: nam rebellio est quid mortale, nec remitti potest, nisi ex Principis gratia, vt habetur per Doctor. in c. j. §. & bona committentium, vbi Martia. de Afflict. in tit quæ sint regal. in vsibus feudor. † Esse autem in odium imperij est medicinale: remittitur enim odium purgata contumacia, Auth. item nulla communitas. C. de epif. & cleric. ita voluit Mart. de Laud. in tract. de crim. laesæ maiest. q. xlviij. Dicas quod fuit originalis doctrina Barto. in extrau. qui sint rebel. in sua glo. in verb. rebellis, in versicul. Item nota quod aliud.

SYMMARIUM.

- 1 Si hi qui libertatem ab imperatore recognoscunt sine ex privilegio, siue ex Imperatoris patientia imperio sint rebelles, an priuari possint libertate.
- 2 Et an idem sit in his qui à Papa libertatem recognoscunt.
- 3 An idem sit in Dominis Venetis.
- 4 Domini Veneti liberi sunt.
- 5 Ciuitas Venetiarum cum in mari fundata sit, Imperatorem recognoscere non tenetur.
- 6 Nonnulli dicunt Dominos Venetos ex eo liberos esse, quia libertatem contra Imperatorem præscripserunt.

Albericus de Rosate, testatur vidisse priuilegium exemptionis concessum Duci & Ciuitati Venetiarum Bulla aurea munitum.

7 *Non subditus rebellionem non committit.*

8 *Ciuitas Venetiarum vim Imperatoris habet, & potest in suis terris omnia quae Imperator in suis.*

9 *Qualibet ciuitas quae superiorem non recognoscit, tantum habet imperium in suo territorio quantum Imperator in vniuerso.*

Q V A E S T I O V I I.

1 **S**EPTIMO quæro: si hi qui libertatem ab Imperatore recognoscunt, siue ex priuilegio, siue ex Imperatoris patientia imperio sint rebelles, an priuari possint libertate? Dicās sic, secundum Bald. in ca. sicut, de iur. iurand. † Idem erit in his qui à Papa libertatem recognoscunt ita voluit Mart. de Laud. in tract. de crim. læsæ maiesta. q. ij. sed † in quantum dicunt de Dominis Venetis, ab eis dissentio: quia Domini Veneti sunt liberi iuris cum eorum Ciuitas in mari fundata sit. Bal. in rub. ff. de rerum diuis. col. ij. versicu. circa ædificia quæro, iure enim gentium Ciuitates in mari fundatæ sunt ipsorum ædificatium, l. interim. in princ. ff. de rerum diuis. Rath. Cæpol. in tract. de seruit. rustic. prædio. in c. de mari. nume. 4. † cum igitur Domini Veneti non in solo alicuius, sed in mari eorum ciuitatem ædificauerint, liberi sunt: vt ratione prædicta, tenuit etiam Ias. in l. ex hoc iure. nu. 6. ff. de iusti. & iur. idem voluit Ioan. Franc. Ripa in l. possessio. colum. ij. nu. 8. ff. de acquir. possessio. vbi dixit, † quod ideo Ciuitas Venetiarum Imperatorem recognoscere nõ tenetur, quia in mari fundata est. ita etiam dixit idem Ripa in l. si insulam. nume. 22. ff. de verbo, obligat. † Nonnulli alij dicunt Dominos Venetos ex eo liberos esse, quia libertatem contra Imperatorem præscripserunt, vt dixit Barto. in l. j. ff. de rerum diuis. & ibidem Bal. idem dixit Ioan. Igneus in repet. §. non alias. l. necessarias. ff. ad Syllenia. nume. 203. Ias. in d. l. ex hoc iure. col. iij. nume. 6. Alberi. in l. cunctos populos. col. v. in versicu. communiter gloss. & omnes. G. de summa trinit. & fid. Cathol. vbi dixit, quod ciuitas Venetiarum allegat præscriptionem libertatis tãti temporis cuius initij memoria non existit: licet postmodum subdat vidisse priuilegium exemptionis concessum Domino Duci, & ciuitati Venetiarum, bulla aurea munitum. vtcunque sit siue dicamus dominos Venetos li-
beros

beros esse, quia eorum ciuitas est in mari ædificata (quod mihi plus placet) siue ex eo quod libertatem præscripserint: utique verum est dicere quod non subsunt imperio: ergo non possunt dici committere rebellionem contra imperium, quia tñ subditus in dictum crimen non incidit, vt dixit Bar. in d. extraua. qui sint rebelles in verbo rebellando, in princ. & in versic. quod si aliquis homo de terris Ecclesiæ, ad hoc quod non subditus non dicatur committere crimen, rebellionibus habetur, etiam per Parisi. consil. c. j. Bona de quibus nume. 33. in j. volu. faciunt quæ latè dixi suprà in Rubr. qualiter & à quib. crim. q. lxxviii. Et ex istis liquidò constat dictum Marti. de Laud. de Dominis Venetis non esse verū. Et quod domini Veneti nō subsint imperio, tenuit etiam Matth. de Afflict. in c. j. in versicu. in glos. j. in princ. in titul. de pat. tenend. & eius violat. in vsibus feudor. ad idem facit, quod voluit Ias. in d. l. cunctos populos, col. xix. vbi dixit, t quod Ciuitas Venetiarum Imperatorem non recognoscit. imò & ipsa vim imperatoris habet: & quod potest in suis terris omnia, quæ Imperator potest in suis. hoc idem dixit idem Ias. in consil. lxx. in iij. vol. facit, quod notanter dixit Bar. in l. infamem, in fin. C. de publi. iudic. vbi dixit, t quod quælibet Ciuitas quæ superiorem non recognoscit, tantū habet imperium in suo territorio quantum Imperator in vniuerso.

S V M M A R I V M.

- 1 An quis possit esse rebellis occulte.
- 2 Rebellis occulte an impune occidit possit.

Q V AESTIO. V I I I.

QCTAVO quæro: an quis possit esse rebellis occulte? Et videtur dicendum quod non, quia secreta cordis iudicat solus Deus, & occulta solus scit. c. erubescam. xxxij. distinc. Dicat tamen aliquem posse esse occulte rebellem, vt habetur in extraua. qui sint rebell. ibi, publicè vel occultè. Sed t an impune occidi possit rebellis occulte? Dicendum quod sic: quia ipso facto rebellis incurrit poenam contentam in d. extraua. & an fuerit occulte rebellis iustificabitur in iudicio super homicidio. argu. rex. in l. de pupillo, in §. si quis riuos. vers. toties. ff. de oper. nou. nunciat. & ita voluit Bar. in d. extraua. qui sint rebell. in verb. rebellando, versic. circa secundum. Idem voluit Petr. de

Anch. consi. cclxxxvij. ex prædicta facti narratione, colum. ij. faciunt quæ dixi suprâ. q. v. nume. 19. in rubr. qualiter & à quibus crim. læsæ maiest. committat. in versicu. conclusionem supra firmatam, vbi tenui Cardinalem expressè vel occultè rebellem Papæ posse impunè offendi, quod est no. ad limitationem tex. in c. felicitis, de pœn. in vj.

S V M M A R I V M.

- 1 *Vasallus an teneatur obedire domino rebelli cui ante rebellionem præstiterat iuramentum fidelitatis.*
- 2 *Debitor fidelitatis non tenetur obedire domino rebelli.*

Q V A E S T I O I X.

- 1 **N**O quoque: An vasallus teneatur obedire domino rebelli, cui ante rebellionem fidelitatis præstiterat iuramentum? Et dicas quod nō. ita tenuit Bartol. in extrauag. qui sint rebel. in versicu. rebellando, vbi dixit. † quod debitor fidelitatis non tenetur obedire domino rebelli nō ex eo quod sit liberatus à fidelitate per rebellionem domini: sed tanquam à principio promissio fidelitatis fuisset cōditionata, videlicet, si non erit rebellis principi, per tex. in c. j. in tit. hic finitur lex, deinde incipi. constit. cum ibi notat. & ita etiam tenet solennis doctor præceptor meus D. Carol. Ruin. in consi. cv. casus iste de quo queritur, col. j. nume. 4. in j. volu. ad idem Alber. Brun. in consil. xxvij. Nobilis domine, colum. j. versu. rebellio autem. in ij. volumi.

S V M M A R I V M.

- 1 *An ciuitates quæ à Tyrannis per vim capiuntur vel occupantur qui Tyranni hostes Imperij sunt, rebelles dicantur.*
- 2 *In Ciuitate rebelle & eius territorio, quilibet potest prædari, & comburere.*

Q V A E S T I O X.

- 1 **D**E C I M O quæro: an ciuitates quæ à Tyrannis per vim capiuntur vel occupantur, qui Tyranni hostes Imperij sunt, rebelles dicantur? Responde quod non: sed quæ proprio motu ciuium vel maioris partis eorum rebellant, rebelles sunt. Et in istis

Et in istis quo ad amissionem eorum iurium idem seruatur quod in priuato. † quo autem ad poenam per hominem inferendam, dicendum est, quod quilibet potest prædari in dicta Ciuitate & eius territorio; ac etiam comburere, & similia facere quæ consueuere fieri in eos contra quos nobis est bellum. l. iij. in fi. ff. de acquirend. rerum domin. ita notāter dixit Bart. in dicta extrauag. qui sint rebell. in verb. rebellando, versicu. item istæ poenæ.

S V M M A R I V M.

- 1 An per rebellionem subditorum princeps sua possessione priuetur.
- 2 Domini à subditis non dependent.
- 3 Seruus aufugiens à domino non potest suam possessionem domino interuvertere.
- 4 Subditi alienius non possunt iurisdictionem quam ipsi non habent in alium transferre.
- 5 Subditi rebellantes, si dominum suum repellant de territorio, vel in carcerem conuinciant, interuertunt ei possessionem.

Q V A E S T I O . X I.

N D E C I M O quæro: an per rebellionē subditorum princeps sua possessione priuetur? Dicās quod non, per text. & ibi not. per doct. in l. j. C. de seru. fugiti. vbi dicitur, quod ex fuga serui domino suo dānum nō fit, & ibi Bal. in vl. no. dicit q̄ ex fuga serui & malitia subditorū non fit præiudiciū domino: † cūm Domini à subditis non dependeant. subditi enim à Dominis inuicti possidētur. l. malè agitur. C. de præscrip. xxx. annorum. ita dixit Bald. in d. l. j. col. iij. versicul. solue quod per furtum. C. de seru. fugiti. † subdens ibidem, quod seruus qui à Domino suo aufugit, non potest suam possessionem Domino interuvertere, imò iram, & vindictam contra se prouocat qui rebellat. l. si certus. §. apertus. ff. ad senat. consult. Syllan. l. omne delictum. §. contumacia. ff. de re milit. & l. liberi. in fi. C. de inoffi. testamen. & hanc opinionem, quæ vera est, tenuit Bald. in l. si aquam, in sua repet. C. de seruit. & Marti. de Laud. in tract. de crimine læsæ maiestatis. xxviij. comprobant prædicta. † quia si rustici se submittant alterius iurisdictioni, & se etiam constituent, id ius nomine illius cui se submiserunt possidere, non tamen propter hoc transferunt in illum ali-

quod ius

quod ius iurisdictionis, si subditi erant iurisdictioni alterius Domini. nam subditi alicuius non possunt iurisdictionem, quam ipsi non habent, in alium transferre: ita voluit Bartol. cum quo ceteri transeunt, in l. quod meo. ff. de acquirend. poss. sessio. colum. vlti. versic. sed si rustici. Et hoc tenet etiam Egregius Doctor Regius Consiliarius Dominus Andrzas Tyraquellus in tract. de iure constit. possessor. in ij. parte, Ampliatione xxxij. num. 4. allegat idem tenere Innocen. in c. dilectus. extra de capel. monachor. & in c. olim inter, de restitut. spoliat. hanc etiam conclusionem, quod per rebellionem subditorum Dominus nō priuetur sua possessione, tenuit etiam Antonius Corfettus in suo tract. de potest. regia. in prima parte. colum. penult. nu. 7. † Illam tamen sanē limita non procedere, quando subditi rebellantes dominū suum repellerent de territorio, vel in carcerem conticerent. l. j. §. penult. ff. de vi & vi. atma. vt voluit Corfett. loco præallegato.

S V M M A R I V M.

- 1 An communitas rebellando contra suum dominum crimen læse maiestatis committere dicatur.
- 2 Quando Regimina deputata delinquunt consilio solemniter congregato, totus populus interpretatinē deliquisse dicitur.
- 3 Quod facit consilium, totus populus facere videtur.
- 4 Si communitas vel universitas esset pro rebellionē puniendā peccatimriter, innocentes & qui contradixissent non essent colligandi & exequendi.
- 5 Bononia propter rebellionem semel aratrum passa est, ac demum ex gratia readificata.
- 6 Idem Carthagini contigit.
- 7 An si universitas punita fuerit propter rebellionem, possit etiam contra particulares personas pro tali delicto procedi? Et nu. 8.
- 9 Civitas si rebellat officiali principi propter principem, quia non vult ipsi principi parere, crimen læse maiestatis committit. Secus si rebellasset propter ipsam officialem tantum.

Q V A E S T I O. XII.

VODECIMO quæro: An communitas rebellando contra suum Dominum crimen læse maiestatis committere dicatur? Et dicas quod sic: punitur enim: esto quod sint aliqui innocentes, & aliqui contradixerint ne rebellio fieret, † quand

† quando nanque regimina deputata delinquent consilio so. 2
 lenniter cōgregato, totus populus interpretatiuè deliquisse di-
 citur: vt per Bart. in l. aut facta. §. delinquent. ff. de pœn. Abb. in
 c. dilectus. el. ij. & ibi latè per Ioan. de Anan. extra de simon. ac-
 cedat quod voluit Angel. in l. metum. §. animaduertendum, in
 fin. ff. quod met. causa vbi dixit, † quòd illud quod facit consi- 3
 lium totus populus facere videtur. † Quinimò licet delictum 4
 fieret non cōuocato consilio, si tamen causam successiuam ha-
 beat, vt & in rebellione, & guerra, ac similibus propter toleran-
 tiam vniuersitatis, ac communitalis delictum, quasi tacite rati-
 ficatur, secundum Ioan. Andr. in d. c. dilectus, el. ij. col. antepe-
 nulti. Petr. de Anchar. in consil. clviij. ex narratis, & Felyn. in c.
 cum omnes, in vj. declaratio. de constit. quos refert & sequitur
 Albert. Brun. in consilio xxviij. Nobilis dominæ, col. ij. in fin.
 sciendum tamen est, † quòd vbi communitas vel vniuersitas 5
 pro tali delicto esset puniendā pecunialiter, innocentes & qui
 contradixissent non essent collectandi & exequendi, vt dixit
 Ioan. de Anan. in d. c. dilectus. & sequitur Brunus, in d. consilio
 xxviij. col. xxviij. nu. 12. Luc. de Penna in l. iij. col. vj. de exacto-
 rib. & executor. lib. xij. C. & habetur in d. c. dilectus, per Doct.
 † & dixit Bart. in d. §. delinquent. & Ioan. de Anan. post Abb. 6
 in d. c. dilectus, quod Bononia propter rebellionem semel ara-
 trum passa est, ac demum ex gratia rexdificata. † idem Car- 7
 thagini contigit, quia & ipsa aratrum passa est, vt dicit text. in
 l. si vsusfructus Ciuitatis. ff. quibus mod. vsusfru. amittat. † An 8
 autem, non obstante quòd vniuersitas punita fuerit propter re-
 bellionem à se factam, possit etiam contra particulares perso-
 nas pro tali delicto procedi? Est dicendum quòd sic, quia pœna
 quæ imponitur pro tali delicto, videlicet capitis & confiscatio-
 nis bonorum. l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. melius conuenit
 singularibus personis quàm vniuersitati, vt voluit Cyn. in l. si
 quis in tantam, col. iij. versic. sed pone quòd ciuitas. C. vnde vi.
 Salycet. in l. ij. C. de sedition. vbi ad hoc allegat text. in l. j. ff. de
 magistr. conueniend. Bald. in l. polla. C. de his quibus vt indig.
 Ioan. Monach. & Ioan. Andr. in c. fin. in fin. de pœn. in vj. vbi di-
 cunt, † quòd etiam si esset processum contra vniuersitatem & 9
 illa condemnata & punita, adhuc tamen puniri possent singu-
 lares personæ vniuersitatis prædictæ: quod in Ciuitate Viter-
 bij seruatum dicunt, argumē. l. semper. §. in sepulchro. ff. quòd
 vi aut clam. non Bartol. in l. aut facta. C. de pœn. & Anton. de
 Butr.

Butr. in d. c. dilectus. el secundo, de simoni. & ita voluit Alex. consilio xiiij. consideratis his quæ in themate. col. iij. versu. quinto præsuppono. in vj. volumin. & ita tenet etiam Albert. Brun. in præallegato consil. suo xxviij. num. 11. & in versic. ex quibus omnibus, & vide ad prædicta Lucam de Penna, in l. iij. col. penulti. & vltim. C. de exactor. & executorib. lib. xij. vbi ad partes
 10 arguit. † Idem dicendum est, quando ciuitas est rebellis officiali principis propter principem, quia noluit ipsi principi parere: secus si rebellasset propter ipsum officialem tantum, vt voluit Bartol. & Alexand. in l. hostes. ff. de capti. & postlimin. reuers. ita dixit Anton, Capit. in suis decisio. Neapolitan. decisio. xxx. numer. 42.

S Y M M A R I V M.

- 1 *An Castrum rebellans propria Ciuitati committat crimen læsæ maiestatis.*
- 2 *Si propter partialitates vna pars ciuium aliam expelleret, non est crimen læsæ maiestatis.*
- 3 *Castrum rebellans propria Ciuitati superiorem non recognoscenti, incidit in crimen læsæ maiestatis.*

Q V A E S T I O X I I I.

- 1 E C I M O T E R T I O quæro: An castrum rebellans propriæ ciuitati comittat crimen læsæ maiestatis? In hac q. Petr. de Anchar. in consilio cclxxxvij. iste B. de Garnario Bannitus, arguit ad veranque partem, & tandem concludit quod non incidit in crimen læsæ maiestatis castrum rebellans propriæ ciuitati: quia non contra Imperatorē seu Principem principaliter rebellio facta est directē, per not. per Bartol. in extra. uagan. qui sint rebelles. in verb. quoniam, circa princip. quem sequitur August. de Arim. in additio. ad tract. Angel. de malef. in verb. *che hai tradito la tua patria.* col. ij. in additio. quæ incipit, tu autem in hac materia adde & dic, vbi dixit, t quod idem est quando propter partialitates vna pars ciuium aliam expelleret. Nam eo casu non est crimen læsæ maiestatis, prædictam conclusionem dixerim ego procedere, quando castrum rebellat propriæ ciuitati, quæ superiorem recognoscit, vt puta aliquod castrum Cesenæ vel Imolæ rebellat à suâ ciuitate, non
 2 tamen ab ecclesia seu pontifice. † secus autem quando aliquod
 3 castrum

castrum rebellaret à ciuitate superiorem non recognoscente, vt est ciuitas Venetiarum. Nam tali casu castrum rebellas incideret in crimen laesae maiestatis, per ea quae dixi supra xj. xij. & xvj. q. in rubric. qualiter & à quibus crim. laesae maiest. committat.

S V M M A R I V M.

- 1 An ex sola assertione principis asserrentis aliquem esse suum rebellem, ille probetur rebellis.*

Q V A E S T I O . . . X I I I I .

QUARTODECIMO quæro: An ex sola assertione principis asserrentis aliquem esse suum rebellem, ille probetur rebellis? Dicas quod non, ita tenuit Deci. in consil. ccccxlviij. Serenissimus Imperator Carolus, col. ij. in iij. volumin. vbi concludit non esse standum assertioni dicti Imperatoris, asserrentis in quadam sua declaratoria, quod Illustres D. Federicus & Pirrus de Gonzaga essent sui rebelles, & propterea omnia eorum feuda deuoluta esse ad ipsum Cæsarem: ex quo talis rebellio aliter probata non erat, cùm de Imperatoris interesse tractaretur, idem tenet idem Deci. consil. ccccx. in causa mota Mediolani, colum. ij. versicu. Tertio principaliter, in tertio volumine. & Domin. Carol. Ruin. præceptor meus in consilio cxlvij. visis his quæ præponuntur, numer. 8. in primo volumine. & in consil. Tertio videtur prima facie, colum. iij. numer. 5. in v. volum. & las. in consilio xxiiij. ad motiua data, in j. volumi. & in consilio lxxxvj. in causa Reuerend. D. Gentilis, col. iij. versicu. sed fortassis. in iij. volumi. vbi de assertionem Papæ loquitur, asserrentis aliquem esse rebellem ecclesiæ, quod non probet.

S V M M A R I V M.

- 1 Stante statuto, quod extante masculo filia non succedat, an si filius sit rebellis filia succedat.*
- 2 Filius rebellis fingitur non extare.*
- 3 Statutum supradictum intelligitur, si masculus qui extat sit habilis ad succedendum.*
- Inhabilis quantum ad successionem habetur pro mortuo.*

Quæ

QVAESTIO XV.

1

ECIMOQVINTO quæro: stante statu-
to, quòd extante masculo filia non succedat,
quid dicendum erit si filius sit rebellis, an filia
succedet? Bald. in l. illicitas. §. qui vniuersas. ff.
de officio præsid. tenuit, filiam succedere, & te-

2

statut. idem tenuisse Cynum. † nam filius, ex quo effectus est
rebellis, fingitur non extare, & sic sequens admittitur. idem vo-
luit Matth. de Afflict. in c. j. §. præterea. in versicul. gloss. tertia.
numero 84. in titul. quæ fuit prima causa benefic. amittend.

3

in vñbus feudor. facit, † quia prædictum statutum, quòd stan-
tibus masculis filiz non succedant, intelligitur, si ille mascu-
lus qui extat, sit habilis ad succedendum: Inhabilis enim quan-
tum ad illam successionem habetur pro mortuo. l. j. §. fin. ff. de
contrat. bul. & per Bald. in l. foemina. C. de inoffic. testat. Et
Laurus de Pallat. in tractatu suo, quòd stantibus masc. foemin.
non succed. in princip. nume. 10: Sed nulli dubium, quòd rebel-
lis est inhabilis ad succedendum. l. quisquis. C. ad leg. iul. ma-
iest. ergo foemina eo casu admitteretur.

SUMMARIUM.

- 1 Si ex decreto Cinitatis aliquis sit factus rebellis ipse & sui, an
sub illo verbo sui, filia foemina comprehendatur.
- 2 Statutum loquens per verba indefinita omnes casus complecti-
tur in quibus est eadem ratio, ex interpretatione potius, quam ex
propriate sermonis.
- 3 Statutum loquens per verbum si quis, & sic per adiectiuium sine
termino, foeminam non comprehendit, quando non militat eadem
ratio.

QVAESTIO XVI.

EXTODECIMO quæro: si ex decreto ci-
uitatis aliquis sit factus rebellis ipse & sui, an
sub illo verbo, sui, filiz foemina comprehendan-
tùr? Dicas quòd non, vt voluit Aret. consi. xxxix,
in facto dicitur contigisse. mouetur ea ratione,
quia dictio sui, posita in dicto decreto est indefinita loquutio,
& propterea vniuersalis, ac si dictum esset & omnes sui. allegat
notam huius plurib. ff. de leg. ij. Et eo casu succedit doctrina Bar.
in l. oēs populi. in vj. q. princ. ff. de iust. & iur. vbi dixit, † quòd
idò statutum loquitur per verba indefinita oēs casus cōplectitur
in quib

in quibus est eadem ratio, ex interpretatione potius quam ex proprietate sermonis: allegat tex. in l. si seruitus. ff. de seruit. urban. prædior. Casus vero in quibus non est eadem ratio, ex sua propria significatione non complectitur, sed in casu nostro non est eadem ratio puniendi scæminas sicut masculos; in crimine læsæ maiestatis. l. quisquis. in §. filij verò. iuncto §. ad filias sanè. C. ad leg. iul. maiest. ad idem facit doctrinā Bart. in l. j. in princip. ff. de pecul. j. ubi voluit, quòd si statutum loquitur per verbum siquis, & sic per adiectiuum sine termino, vt in q. nostra, scæminam non comprehendet, quando non militat eadem ratio puniendi scæminam sicuti masculum; & plura allegat Areti. in præallegato consil. ad probandam hanc conclusionem, pro qua faciunt quæ dixi suprā in rubr. de pœn. quas filij incurr. Patr. commit. crim. læsæ maiest. q. xliij.

S V M M A R I V M

- 1 Si Castro rebellanti fuerint ablata bona, & postmodum sequuta reconciliatio, an ex sola, reconciliatio intelligantur illi restituta bona.
 - 2 Rebannitus ex indulgentia bona non recuperat.
Ex restitutione, omnia restituta videntur.
 - 3 Rebannitus an recuperet bona alienata per fiscum.
 - 4 Qui emit à fisco, inquietari non potest.
 - 5 Si bona rebellium alijs sunt concessa, facta pace reddenda sunt primis dominis.
- Pax nō habet vim simplicis indulgentiæ, sed restitutionis in integrū.

Q V AESTIO XVII.

DECIMO SEPTIMO quæro: Castrum rebellauit, propter quam rebellionem fuerunt si bi ablata bona, sequuta est postmodum reconciliatio, quæritur an ex hoc intelligantur illi restituta bona ex sola reconciliatio? Martin. de Laud. ponit hanc quæstionem in tracta. suo de crim. læsæ maiest. q. xlv. & decidit quòd non recuperet bona ex simplici reconciliatio. allegat ad hoc Angel. in l. filio quem. ff. de liber. & posthum. Nullus in tract. bannitorum. in j. parte tertij temporis, q. iiii. tangit hanc quæstionē in bannito, an recuperet bona quando fuit simpliciter rebannitus, vel à banno exemptus, & deinde cancellatus à banno, & differentiam facit, an ex re.

- bannitione consequatur, indulgentiam, aut restitutionem;
- 2 † quia ex indulgentia bona non recuperat, si verò restitutus fuerit, tunc omnia restituta videntur, l. j. C. de sent. passis. l. fin. co.
- 3 tit. † Sed an recuperet bona alienata per fiscum? idem Nellus ibidem, q. v. dicit, quòd communis opin. doctorum est, quòd talis restitutio non porrigatur ad bona alienata, & istam opin. tenuit Bart. in d. l. fi. C. de sent. pas. pluribus rationibus: & primò, quia qui à fisco emit, nullomodo inquietari potest, l. bene à Zenone. C. de quadrien. præscript. Secundo, quia idem esse debet in qualibet ciuitate, nam post bonorum publicationem fiscus legitime tenuit, vti hæres bona confiscata. l. iij. C. ad leg. iul. de vi. † & qui emit à fisco inquietari non potest. l. sed si lex. §. item si rem. ff. de pet. hæred. ad hoc facit glos. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthu. quæ dicit, quòd restitutio non trahitur ad ius quæsitum, & in ista opinione residet Nellus pro qua facit tex. in c. quâuis. de rescript. in vj. & ibi vide in glos. magna. idem tenuit Bal. in l. sed si hac. §. sed si poenam. ff. de in ius vocand. idem in l. data. C. de appellati onib. Imol. in l. si marito publico iudicio, in principio. ff. solut. matrimon. & latissimè tradunt doctor. in d. §. & quid si tantum. vbi per Alexand. colum. viij. & ix. ad idem Alexand. consilio. cxix. in iij. volumin. & consil. primo in ij. volum. & Bald. consil. ccxxj. in iij. volum. † Dicis tamen secundum Nicol. Boer. in suis decis. deci. xxxviij. nu. 7. in j. parte, quòd si bona rebellium alijs sunt concessa, facta pace reddenda sunt primis Dominis, per text. quem Bald. dicit singul. ad hoc, in extrauag. de pac. Constant. in verb. priuilegia. Pax enim non habet vim simplicis indulgentiæ, sed restitutionis in integrum, quòd sequitur Aretin. in d. l. Gallus, in §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. & Socin. in consil. lvij. colum. ij. circa med. versicul. adhuc dici potest quod ex quo. in iij. volum.

S V M M A R I V M.

An Extrauagans, qui sint rebel. locum habeat contra eos qui rebellant, contra regem vel principem, vel contra propriam Ciuitatem.

Extrauagans supradicta quos officiales comprehendat.

Quando rebellio sit contra regem, principem, vel Ciuitatem, quod ius seruari debeat.

- 4 Extrauagans supradicta comprehendit eos qui rebellant, contra rectores

rectores per Romanam Ecclesiam in partibus Italiae positos.

QV AESTIO XVIII.

DECIMO OCTAVO. quæro: An extrau-

gans, qui sunt rebelles, locum habeat contra eos, qui rebellant contra aliquem regem vel Principem, vel contra propriam ciuitatem? Bart. in d. extrauag. in verb. rebellando; in vers. sed an hæc constitutio, dicit, quòd videtur dicendum quòd sic, ex quo dicitur in illo tex. contra officiales nostros: nam omnes prædicti dici possunt officiales Imperatoris, qui avel ab eo, iurisdictionem habent, ex constitutione, concessione, vel longa consuetudine, quæ consuetudo vim habet constitutionis. alleg. tex. in l. j. §. de nique. ff. de aqua plu. arce. & in l. hoc iure. §. ductus aquæ. ff. de aqua quoti. & estiu. Istis tamen non obstantibus Bartol. in d. vers. sed an hæc constitutio, contrarium tenet, ea ratione, quia quando contra Regem, alium Principem, vel propriam ciuitatem committitur rebellio, tunc non fit contra prosperitatem Imperij principaliter, licet ex tali rebellionem Rex Princeps, vel Respub. lædatur, & de hoc dicit esse casum in l. si quis ingenuus. §. in ciuilibus. ff. de cap. & postlimi. reuers. † & illa constitutio dum de officialibus Imperatoris loquitur, intelligitur de illis qui principaliter & directè pro eo sunt, vt sunt Legati & Vicarij Imperatoris, l. ij. C. de his qui vic. alter. gerunt. l. j. §. de portat. ff. de legat. iij. Nam reges, & ciuitates licet iurisdictionem habeant ab Imperatore, tamen illam exercent principaliter propter se non propter Imperatorem, ideo dicit Bart. quòd isto casu cessat illa constitutio quæ contra eos qui machinantur contra Principis personam, vel eius officiales, aut imperij prosperitatem, & sic in his tantum casibus prouidet d. noua constitutio. † Quando autem rebellio fit contra Regem vel Principem, vel Ciuitatem seruari debere dicit ius antiquum, videlicet dispositionem l. amissione. §. qui deficiunt. ff. de capit. dimin. quæ de his qui deficiunt, à iurisdictione eorum sub quorum Dominio sunt, generaliter loquitur, & hoc sequitur Petr. de Anch. in consil. cclxxxvij. incipit, iste B. de Garnario, & Ioan. Calderi. in consil. vj. in titu. de accusat. & Deci. in consil. ccccx. colum. vltim. circa fin. in iij. volum. † Quid autem dicendum sit de his qui rebellant contra rectores per Romanam Ecclesiam in parti-

bus Italiæ positos, vt puta Bononiæ, Perusij, in Marchia Anthonitana, & alibi. Bar. in d. extrauag. qui sint rebel. in verb. rebellando, in versu. sed quid si quis rebellat, dixit, quòd eo casu est locus dictæ constitutioni: nam eo casu Imperium est ecclesiæ, & sic huiusmodi rebellantes faciunt contra prosperitatem Imperij, faciunt ad hoc ea quæ ad hunc propositum seriò scribit Petr. de Anch. in consil. cclxxvii. ex prædicta facti narratione.

S V M M A R I V M.

- 1 *An bona rebellium vendita, propter bonum publicum, restitui possint ipsis rebellibus.*
- 2 *Princeps ex causa indulgere potest delinquentibus etiam in præiudicium publicum, & priuatorum. Cause indulgentiæ multæ esse possunt.*
- 3 *Princeps quando possit tollere ius alteri quæsitum,*

Q V A E S T I O XIX.

- 1 ECIMONONO quæro: An bona rebellium vendita propter bonum publicum, vt puta, pacis Reipublicæ, restitui possint ipsis rebellibus? Dicas quòd sic, ita tenet Marti. de Laud. in tract. suo de crim. læsæ maiest. q. xiiij. vbi testatur circa hoc vidisse opinionem magnorum virorum allegantium Bartol. in l. quæcunque. C. de fid. instrum. & iurisd. 2 *hast. fiscal. libr. x. facit text. in l. Lucius. ff. de euiçtio. † Item facit quia Princeps ex causa indulgere potest delinquentibus, etiam in præiudicium publicum & priuatorum. Causæ verò indulgentiæ multæ esse possunt, videlicet propter publicam vtilitatem, vt puta, pro pace habenda, vt colligitur ex not. per Innocen. in c. in nostra, de iniur. & dam. dat. Hostien. in Summa, de penit. & remissi. §. fin. versu. sed ponè quòd guerra, Alex. in consil. ccxvj, in ij. vol. & habetur latè per Matth. de Afflict. in c. j. §. & bona committentium. numc. 138. in titul. quæ sine 3 regal. in vsibus feudor. † ad hoc faciunt etiã adducta per Nelum, in tract. Bannitorum, in pri. parte tertij temporis. q. viij. vbi dixit, quòd quando liberatio à banno fit propter vtilitatem publicam, tunc Princeps potest tollere ius quæsitum alteri. l. Lucius. ff. de euiçtio. l. item si verberatus. §. fin. ff. de rei vendi.*

- 1 Si filius feudatarij sit rebellis, & moriatur in rebellionē viuo patre relicto filio vel filia, demum pater defuncti rebellis moriatur & sic Auus, an feudum quod Auus viuens tenebat ad fiscū transeat vel ad nepotem ex filio rebellis.

Q V A E S T I O X X.

IGESIMO quæro: si filius feudatarij sit rebellis, & mortuus fuerit, in rebellionē viuo patre, relicto tamen filio vel filia, demum pater defuncti rebellis moriatur, & sic auus, an feudum quod auus viuens tenebat ad fiscum transeat, vel ad nepotem, & sic filium vel filiam rebellis defuncti? And. de Iser. super const. regni, quæ incipit, ob filiorum culpas, in tit. vt pater foriudicati. ex delicto filij non teneatur: mouet hanc questionem, & tenet quod filius rebellis succedet in feudo, excluso fiscō, secus tamen dicendum esse asserit, si filius qui fuit rebellis moreretur post obitum patris: nam tali casu, fiscus succederet, ita etiam tenuit Matth. de Afflict. in c. pri. §. præterea si vasallus, in vers. in glos. tertia, num. 79. in titu. quæ fuit prima causa benefic. amittent.

S V M M A R I V M.

- 1 Si subditus alicuius principis arma sumat contra principem confederatum principi suo, ab eius principe tanquam suus rebellis puniri poterit.
2 Confederatio est tantæ potentie, quod de duobus corporibus vnū facit ad mutuam defensionem contra Hostes.
3 Princeps confederatus punire potest hostes & rebelles sui confederati.
4 Mutua iurisdictio datur in rebelles confederatorum.
Ciuitas hāntis alterius ciuitatis cōfederata receptare non debet.
5 Bellum iustum indicitur contra rebelles.

Q V A E S T I O X X I.

IGESIMOPRIMO quæro: si subditus alicuius Principis, arma sumat contra Principem confederatum Principi suo, an ab eius Principe tanquam suus rebellis puniri poterit? Dicas q̄ sic: nā videtur etiam contra suum Prin

- cipem arma sumere. ita dixit Bald. in l. ij. col. antepenul. versi. & nota. C. de seruitu. & aqua. & Bald. sequitur Sigism. Loffred.
- 2 in consi. v. col. viij. nume. 34. † facit, quia confœderatio est tantæ potentia, quòd de duobus corporibus vnum facit ad mutuam defensionem contra hostes, vt dicit idem Sigism. ibidē, & qui alteri adhæret videtur esse vnus spiritus cum illo, iuxta illud quod habetur in cap. damnatus. C. de summa Trinit. & fid. cat. quòd qui Deo adhæret, vnus spiritus est cum illo. facit illud Psalmistæ, Adhæsit anima mea post te, Psal. lxxvij. adde text. in ca. j. de postulat. prælat. ibi, qui regi tunc temporis adhærebat, & in cap. conquelli. ibi, & eius sequaces, de sent. excommu. & plura ad hoc adducit Fely. in rubr. de treug. & pac.
- 3 col. penul. nu. 20. † Hinc est quòd princeps confœderatus punire potest hostes & rebelles sui confœderati, per tex. in l. non dubito. ff. de capt. & postlim. reuers. idem voluit Barto. in extrauag. qui sint rebel. in verb. rebellando. dum ponit intellectum clem. pastoralis, de re iudic. ideo dixit Bald. in rub. de treug. &
- 4 & pac. † quòd datur mutua iurisdictio in rebelles confœderatorum, adeò quòd vna ciuitas Bannitos alterius ciuitatis confœderatæ receptare non debet, idem dixit Sigism. Loffred. in d. suo consil. v. omiſſa facti serie, col. vij. nu. 3. ad idem Petr. de Anch. in consi. clviij. colum. ij. ex narratis, idem tenuit Albert. Brun. consi. lxxxvj. dubitatur an regia maiestas, nume. 7. allegat Bartol. in l. hostes. ff. de capti. & postlim. reuers. & Bald. in rub. de treug. & pac. † & adde quòd contra rebelles iustum indicitur bellum, vt per Andr. de Iſer. in const. regni, quæ incipit. pacis cultum, in versi. contra rebelles, in titu. de cult. pac.

S V M M A R I V M.

- 1 Si aliquis diffamatur esse rebellis cum non sit, quo remedio sit illi succurrendum, ne huiusmodi infamia laboret.

Q V A E S T I O X X I I.

- 1 IGESIMO SECVNDO quæro: aliquis diffamatur esse rebellis cum non sit, quæritur quo remedio sit illi succurrendum, ne huiusmodi infamia laboret? Dicas quòd contra diffamantes agere poterit remedio l. diffamari. C. de ingen. & manum. & petere se pronuntiari non esse talem, ita voluit Bar. in extrauag. qui sint rebel. in verb. rebellando, in versi. tertio

tertio pœna imponitur, allegat illud, quod principaliter peti potest, vt de ætate pronuntietur. l. de ætate. ff. de minor. l. ij. ff. de fer. & ibi not. & hoc dicit Bart. fieri potest ciuilitè agendo, sicuti enim ciuitas admitteretur ad vindicandum ciuem suum, eadem ratione ciuis petere posset se pronuntiari ciuem esse eiusdem ciuitatis, & per consequens non rebellem. l. de iure. ff. ad municipal. not. in l. j. §. per hanc. ff. de rei vindicat.

S V M M A R I V M.

1 *Quid faciendum sit de insignijs rebellium pictis aut sculptis in Ciuitate.*

Et quid de armis proditorum.

2 *Veneri effigiem simul cum insignijs Marini Faletri eorum Ducis, qui imperium sibi vendicare machinabatur, ex aula in qua singulorum ducum effigies pictæ sunt, deleri fecerunt.*

3 *Rebelli ius reddi non debet.*

Principis rebellē quis denunciare tenetur sub pœna relegationis.

Q V A E S T I O X X I I I.

IGESIMOTERTIO quæro: quid dicendum de insigniis rebellium pictis aut sculptis in ciuitate? Dicas quòd deleri debent vbicunque reperiuntur, l. eorum. ff. de pœn. & ibi Barto. idem di-

xit Roma. in singul. suo nume. 666. allegat tex. in d. l. eorum, quem ad hoc dicit etiam singularem. hoc idem voluit Ias. in §. pœnales. col. iij. nu. 14. c. xv. instit. de actio. qui ad hoc allegat etiam tex. in l. iij. C. de offi. Rector. prouinc. & idem de armis proditorum dicit idem Roma. in singu. nume. 474. incipiente, eorum arma. † & ideo Domini Veneri effigiem Marini Faletri eorum ducis, qui per Tyrannidem Imperium sibi vendicare machinabatur, & propterea decapitatus fuerat, ex aula vbi magnæ comitiæ celebrantur, in qua singulorum Ducum effigies pictæ sunt, deleri fecerunt, in simul cum eius insigniis.

† Hoc vnum non omittam, quòd Rebelli ius reddi non debet, vt voluit Cyn. in l. j. C. de natura. liber. & Bald. in authen. habita. col. iij. versu. Tertio not. C. ne fil. pro patr. & Principis rebellem quis denunciare tenetur, sub pœna relegationis. l. methodorum, versu. fin. ff. de pœn. idem dixit Fran. Lucanus, in trac. suo de reprob. sent. Pilat. in ij. dubio, articu. iij. in versu. ultimo pro nunc addas, nume. 16. & Roma. in singul. suo, incipien-

re, nunquid teneatur quis numero 787. vbi dicit quòd text. in d. l. methodorum, est singularis ad probandum, quòd quis inditare teneatur rebellem Principis.

S V M M A R I V M.

- 1 *An qui rebellat contra officiales principis crimen læsæ maiestatis incurrat.*
- 2 *Officiali principis vltra eius officium aliquid facienti legitime resisti potest.*
- 3 *Rebellans officiali principis, in his quæ ad statum imperij pertinent, crimen læsæ maiestatis incurrat: alias secus.*
- 4 *Secus etiam si offenderetur talis officialis ob priuatam iniuriam.*

Q V A E S T I O X X I I I I.

- 1 IGESIMO QVARTO quæro: clarum est, quòd qui rebellat contra Principem crimen læsæ maiestatis incurrat, sed quid dicendum de eo qui rebellat contra officiales principis? Dicas quòd idē est, vt habetur in extrauag. qui sint rebel. Hoc tamen intellige de his qui rebellant contra principis officiales, in his quæ ad
- 2 commissum eis officium pertinent, secus in aliis. † nam si vltra eorum officium aliquid facerent, eis legitime resisti potest, l. prohibita m. C. de iur. fisc. lib. x. l. deuotum. C. de metal. lib. xij.
 - 3 † Item intellige etiam prædictam conclusionem, quando quis rebellat in his quæ ad statum imperij pertinent, alias secus esset, vt est text. in d. extrauag. qui sint rebel. in versicu. rebellando. & ibi Barto. in princip. dicti versic. ad idem Præposit. in cap. in primis. in §. de persona. in versu. quod tamen dicitur, numero 21. ij. quæst. prima. † vbi dixit supradictam conclusionē procedere, quando officiales offenderentur in contemptum ipsius Imperatoris vel Principis, eius potestatem denegando, secus tamen quando ob priuatam iniuriam offenderentur, tunc enim offendens eos crimen læsæ maiestatis non incurrat, ita dixit Oldrad. consil. xliij. & Petr. de Anchara. consil. cclxx. Bartol. in l. hostes. ff. de capti. & postlimi. reuers. & Bald. in cap. primo, de offi. delega. faciunt ad hoc ea quæ dixi supra quæst. xvj. in rub. qualiter & à quibus crim. læsæ maiest. lib. j. & quæst. xiiij.

- 1 *Rebelles quibus pœnis subiaceant.*
- 2 *Rebelles impunè occidi possunt.*
- 3 *Etiam si sit occultè rebellis.*
Et in iudicio super homicidio liquidabitur ipsum fuisse rebellem.
- 4 *Rebellis occidi potest ante sententiam contra eum latam.*
- 5 *Publicæ interest quòd rebelles occidantur.*
- 6 *Rebelles capi possunt & detineri vt serui.*
Item damnari potest vt capite puniatur.
- 7 *Locus rebellis principis perdit tam priuilegia quàm etiam consuetudines priuilegiatas.*
- 8 *An pro occidendo rebelle liceat conuocare amicos.*
- 9 *An filij rebellium nati & concepti post rebellionem sint Ciues sue Ciuitatis.*

Q V A E S T I O XXV.

VIGESIMOQVINTO quæro: quibus pœnis subiaceant rebelles? Dicas quòd quædam est pœna, quæ ipso iure eis infligitur, vt scilicet omnia quæ iuris ciuilibis sunt, perdant. l. amissione. ff. de capit. dimin. † Secundo impunè occidi possunt. l. j. ff. ad leg. Corne. de siccar. l. proditores. ff. de re milit. & habetur per Thom. Grammat. in suis votis, voto x. num. 36. & D. Carol. Ruin. præceptorem meum, consil. pri. colum. iij. in fi. in v. vol. & ibidem nu. 11. ead. col. † & hoc procedit etiam, quando quis esset occultè rebellis: nam occidi potest impunè, & in iudicio super homicidio liquidabitur ipsum fuisse rebellē, vt per Bart. in extrauagan. qui sint rebell. in verb. rebellando. versicul. circa secundum: & sequitur idem Præceptor meus Io- eo præallegato, & Pet. de Anchar. consil. cclxxvij. † quod nota, quia speciale est in rebelle, quod occidi possit ante sententiam contra eum latam: & ratio est, quia periculum est in mora, † ac etiam quia publicæ interest, quòd rebelles occidantur, vt per dictos doctores in locis præallegatis. † Tertio capi possunt & detineri, vt serui. l. transfuga. ff. de acquirend. rerum domi. Quarto damnari potest, vt capite puniatur. l. si quis aliquid. §. transfugæ. ff. de pœn. ita voluit Bart. in extrauag. qui sint rebell. in verb. rebellando, in versicul. de pœna verò rebellium, nume. 13. vbi latè dicit, de his quæ rebelles facti amittunt, ad idem Curt. Iun. consil. cxxxvij. colum. iij. nume. 13. in ij. volum.

- 7 † & ibidem dixit nume. 14. quod locus rebellis principi perdit tam priuilegia quam etiam consuetudines priuilegiatas, secundum Bald. in titu. de pac. Constant. in verb. Nos Romanorum, ubi dixit, quod locus rebellis habetur pro mortuo.
- 8 † Sed quæro, an pro occidendo rebelle, qui impunè occidi potest, licitum sit ad id cōuocare amicos? Dicas breuiter quod sic, facit quod voluit Iac. Butrig. & Paul. de Cast. in l. refectionis, per illum tex. C. commun. prædior. ubi dicunt, quod cui licet aliquem impunè offendere, eidem ad idem faciendum licet amicos & etiam extraneos conuocare, de quo vide per eundem Ruin. Dominum meum, in præallegat. consi. pri. col. ij. in princi. in v. vol. † Vterius quæro, an filij rebellium nati & concepti post rebellionem, sint ciues suæ ciuitatis? Glosa reputata singularis in l. Imperator. in fin. dixit quod non, ubi Bald. Angel. & Alberi. ff. de stat. homi. & Nicol. Boer. decis. xiiij. numero 27. in prima parte suarum decisio. sequentes gloss. prædictam.

S V M M A R I V M.

- 1 *Quando bona rebellium tempore rebellionis alijs personis concessa sunt, an facta pace primis eorum dominis sint reddenda.*

Q V A E S T I O XXVI.

- 1 IGESIMO SEXTO quæro: quando bona rebellium tempore rebellionis alijs personis concessa sunt, an facta pace primis eorum dominis sint reddenda? Dicas quod sic, text. est quem Bald. singularem dicit, in extrauagan. de pace Constantiæ, in verb. priuilegia. Et est ratio, quia pax non habet vim simplicis indulgentiæ, sed restitutionis in integrum, quod voluit Aretin. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de liber. & posthum. & Socin. consil. lvij. colum. ij. circa medium. in versicul. adhuc dici potest. in iij. volum. Ita scribit etiam Nicol. Boeri. decis. xxxviiij. nume. 7. in prima part. prædicta tamen procedunt, nisi aliter actum sit in capitulis pacis.

De plur.

De pluribus, & varijs Questionibus.

S V M M A R I V M.

- 1 *An Rex seu Princeps contra quem fuit commissum crimen laesae maiestatis, etiam non notoriè delinquentem bonis suis priuare possit, quamuis non vocatum neque conuictum.*
Crimen laesae maiestatis est satis horrendum, & iustè censetur maximum omnium peccatorum.
- 2 *Imputato de crimine laesae maiestatis in principem commisso, non citato legitimè, bona sibi auferri non possunt, nec damnari potest, nisi simus in notorio crimine.*
- 3 *Citatio est de iure diuino, & tolli non potest.*
Princeps iudicat vt Deus.
- 4 *Reus etiam in crimine laesae maiestatis damnari non debet, nisi veritate comperta.*
- 5 *Citatio fit, vt quis se defendere valeat.*
- 6 *Imperator contra non legitimè citatum, procedere non potest.*
- 7 *Defensio est de iure naturali, & tolli non potest.*
- 8 *Quo casu in crimine laesae maiestatis procedi possit siue citatione.*

Q V A E S T I O I.

R I M O quæro: vidimus suprà quæst. vj. in rubric. qualiter in crim. laesae maiestatis procedat, quòd citari debet inculpatus de crimine laesae maiestatis, antequam condemnetur, de quo est tex. in extrauagan. ad reprimend. † Modo quæro, an Rex seu princeps contra quem fuit commissum huiusmodi crimen, etiam non notoriè delinquentem bonis suis priuare possit, quamuis non vocatum neque conuictum? Lucas de Penna in l. quisquis. col. ij. versicu. quinimò. C. de peti. bonorum sublat. lib. x. decidit quòd sic, allegat l. j. Regum cap. xvj. post princ. imò plus dicit, quòd etiam si Rex vel Princeps sic agendo errauerit, & bona per eum ablata alteri donasset, non propterea reuocarentur, allegat Regum ij. capit. xix. subdens, quòd hoc crimen est satis horrendū, & quòd iustè censetur maximum omnium peccatorum, vt in auth. de nup. §. fungitur. & est etiam scelestissimum. l. fin. C. ad leg. iul. maiest. Ideo dicit, quòd hoc crimen est seuerissimè vendican-
dum:

dum: nam si quod in regiam admittitur, maiestatem vindicta compressum non fuerit, quod in minores subditos admittitur inultum transire dubitari non debet xxij. q. v. c. relegendes.

2. † Contrarium teneo, videlicet quod nisi sumus in notorio crimine læsæ maiestatis, imputato de tali crimine in regem seu principem commissio, non citato legitimè, bona sibi auferri non possunt, nec damnari potest, facit tex. in d. extrauagan. ad reprimend. vbi statuitur, quod imputatus de crimine læsæ maiestatis per nuntium vel per literas, seu per edictum citari debet, antequam contra ipsum ad aliquam procedatur cōdemnationem. † Citatio enim est de iure diuino, quæ tolli nō potest.
3. Princeps autem iudicat vt Deus, secundum Bal. in l. sancimus. C. de iudic. Deus autem cui apertum & notissimū erat Adam transgressum fuisse eius mandata, & peccasse, antequam illum damnaret, vocauit eum, Dicens Adam Adam, vbi est? vt habetur Genes. capi. iij. Et quod citatio necessaria sit in crimine isto, dixi supra q. vj. in præallegat. Rubric. qualiter in crim. læsæ maiestatis proced. † Secundo hanc opinionem comprobo, quia etiam in hoc crimine læsæ maiestatis damnari nō debet reus, nisi veritate comperta, exemplo Summi Dei, qui volens delicta ciuitatū Sodomæ, & Gomorræ punire, & si sibi aperta essent eorū scelera, attamen dixit Descendam, & videbo vtrum clamorem qui peruenit ad me, opere compleuerint. capi. Deus omnipotens. ij. q. j. ad idem facit text. in l. famosi. ff. ad leg. iul. maiesta. ibi, hoc tamen crimen à iudicibus, vbi dicitur crimen læsæ maiestatis à iudicibus non in occasionem, ob principalis maiestatis venerationem habendum est, sed in veritate rei iudicatæ, & sic probat ille text. quod imputatus de crimine læsæ maiestatis non ex abrupto, sed causa cognita damnandus est, Accedat quod habetur Actuum Apostolorum, capitu. xxv. vbi scriptum est, quod non erat Romanis consuetudo, damnare aliquem hominem prius, quàm is, qui accusaretur, præsentibus haberet accusatores, locumq; defendendi acciperet, ad ablucenda crimina quæ ei obiciuntur. † facit, quia cū citatio fiat, vt quis se defendere valeat, cū defensio de iure naturali sit, & propterea nulli deneganda, & procedere contra non citatum, nil aliud est, quàm defensionem tollere: † quinimò nec Imperator contra non citatum legitimè, præsertim in isto crimine læsæ maiestatis procedere potest, clem. pastoralis. de re iudic. vbi doct. & Marian. Socin. Iunior, in consil. xvij. viso themate. in ij.

in l^j. volu. colum. vltima. versicu. nec mirum. nu. 31. † Et quòd 7
 tolli non possit defensio, cùm sit de iure naturali, vide vltra
 alios per Marc. Mantuam, in suis Dialog. lib. v. Dialog. xcviij.
 † Quo autem casu in crimine læsæ maiestatis procedi possit 8
 contra aliquem sine citatione, vide quæ dixi suprâ in præalle-
 ga. quæstio. vj. in versicu. limita prædictam, in rubr. qualiter in
 crim. læsæ maiesta. procedatur.

S V M M A R I V M.

- 1 An sola scientia sit punibilis in crimine læsæ maiestatis, n^{on}
 subsequuto aliquo consensu, consilio, vel facto.
- 2 Scientia sola punibilis est, quando maleficium committi debet in
 personam eius, cui ipse sciens suppositus est.
- 3 Scientia filij de nece patris punibilis est.
- 4 Scientia vasalli de morte Domini punibilis est.
- 5 Non indicans rebellionem, incidit in penam relegationis.
 Vasallus sciens & non indicans rebellionem, in feloniam incidit,
 & feudopriuatur.
- 6 In crimine læsæ maiestatis punitur affectus, licet non sequatur
 effectus.
- 7 Isocrates in quadâ sua oratione quid sentiat in ista cõclusionem.
- 8 Scientia quæ probari non potest, in crimine læsæ maiestatis, non
 est punibilis.
 Nemo se tormentis, & squalori carceris submittere debet.
- 9 Culpa non est, in discrimine vitæ se non ponere.
 Qui audiuit & non reuclauit, quia probare non poterat, immu-
 nis est à delicto.
- 10 Iudices homines occidentes ex ea sola causa, quòd secretum non
 reuelant, quòd probare non possunt, omnes sunt homicide.
- 11 Opinio Bar, & Salic. in cõclusionem ista, seruatur in practica.
 Quæ tamen nimis rigorosa videtur auctori.
- 12 Scientia vxoris scientis maritum velle comittere crimen læsæ
 maiestatis, & e contra, non est punibilis.
- 13 Scientia non subditi in crimine læsæ maiestatis non est punibilis.

Q V A E S T I O. II.

ECVNDQ quæro: an sola scientia sit puni-
 bilis in crimine læsæ maiestatis, non subse-
 quuto aliquo consensu, consilio, vel facto? Bre-
 uiter videtur dicendum quòd sic, propter atro-
 citatem & immanitatem ipsius criminis. ad
 hoc

hoc facit tex. in l. quisquis. & ibi doct. C. ad leg. iul. maiesta. & hoc tenuit Ange. in §. publica. instit. de public. iudic. in versic. singulariter tene menti. allegat ad hoc text. in l. vtrum. ff. ad leg. Corn. de parricid. vbi dicitur, quod cōscij parricidij eadem pœna puniendi sunt. Dicas tu quod ille tex. non probat intentionem Angeli, quia ibi non punitur nuda scientia, sed puniuntur cōscij & participes. ita illum tex. declarat ibi glo. in verb. cōscij, quę dixit, quod sola scientia sine participatione non puniretur in casu illo. dicit etiam idem Angel. ibidem, quod ita communiter seruatur, & licet opinio Angeli non proberetur, vt dixi per tex. in d. l. vtrum. est tamen vera, & ita tenet Bart. in d. l. vtrum. vbi approbando glosam ibi, quę tenuit simplicem scientiam non esse punibilem, pro ea allegat tex. in l. culpa caret. ff. de regu. iur. & in c. non est sine culpa. de regu. iur. in vj

2 † Demum dicit, quod sola scientia punibilis est, quando maleficio committi debet in personam eius, cui ipse sciens suppositus est, vt si seruus est sciens de morte Domini l. prima. §. si seruus. ff. ad Syllenian. † vel in filio si sciens fuit de nece patris,

3 vt in l. secunda, eodem titu. de parricid. † Item si vasallus fuit sciens de morte Domini, eadem ratione, & de eo qui sciens fuit de turbatione status suę Ciuitatis, vel de alio in Ciuitatem suam seu suum Principem cōmisso, vt in dict. l. quisquis. in fin. C. ad leg. iul. maiestatis, in alijs autem casibus dicit procedere glo. in dict. l. vtrum. hanc etiam opinionem in casu quęstionis nostrę tenuit Albert. Brun. in consilio suo xxviij. Nobilis domine, colum. ij. versic. quod autem cōscij, vbi dixit, quod

4 Roma. in singulari suo, nume. 794. incipiēte. Nunquid † voluit, quod non indicans rebellionem incidat in pœnam relegationis, per tex. in l. methodorum. §. si. ff. de pœn. & si sciens & non reuelans rebellionem sit vasallus, in feloniam incidit, & feudo priuatur, vt voluit Petr. de Ancha. consi. ccccxi. in j. & ij. colum. Primam autem opinionem quod ex sola scientia nō reuelans quis incidat in crimen læsę maiestatis, tenuit etiam Salyce. in dicta lege, quisquis. & Ange. in tractatu maleficiorū, in verbis

Et haec tradito la tua patria. in versicu. quod crimen, num. 10. idem tenuit Decius, in l. culpa caret. nume. 11. ff. de regul. iur. & Martin. de Laud. in tract. de crim. læsę maiesta. quęstio. xij. ad idem Calcan. consil. ij. Quod autem, colum. iij. versicu. vnde decimo pro hoc facit, † punitur etiam in hoc crimine affectus, licet non sequatur effectus. Angel. in lege fina. §. fin. ff. quod quisque

quisque iur. Archid. in capitu. ego. xij. quæstio. ij. & ad hoc vide
 Restaurum Perusinum, in tract. suo, de Imperat. q. cxviii. col.
 ij. & Felyn. in capitu. de cætero. colum. vlti. de re iudic. † Et pro 7
 hac conclusione facit quod pulchrè scribit Isocrates, in ij. sua
 Oratione, quam in Nicoclis Cypriorum Regis persona con-
 scripsit, vbi Rex loquens dixit: Ne silentio prætereatis (subdi-
 tis loquens) si quisquam indignè se circa Dominatum meum
 gerere videretis, sed reprehendere potius, eademque pœna di-
 gnos existimetis, & magistratui meo vim facientes & huius-
 modi iniurias contegentes. † Limita tamen prædictam con- 8
 clusionem, quâdo talis scientia probari non posset: nimis enim
 absurdum esset, quod quis teneretur reuelare quod probare nō
 posset, cum nemo se tormentis submittere debeat, quibus hu-
 iusmodi criminis delator supponitur. l. iij. C. ad legem iuliam
 maiestatis. & similiter squalori carceris. l. fina. C. de accusatio.
 † Nec culpa est in discrimine vitæ se non ponere, vt inquit gl. 9
 in lege neminem. C. de infam. qui enim tantum audiuit, &
 non reuelauit ex eo, quod id probare non poterat, immunis est
 à delicto, per tex. in lege nostris. in fin. C. de calumniat. & hanc
 opinionem sequutum fuisse Bald. in quodam suo consil. testa-
 tur Angel. in d. tract. malefi. loco præallegato, † subdens, quod 10
 Bald. in dicto suo consil. dicebat, quod iudices sequentes opinio-
 nem Barto. in dicta l. verum, & homines occidentes, ex ea sola
 causa, quod secretum non reuelant, quod probare non possunt,
 omnes sunt homicidæ: & quod Bald. in prædicto suo consilio
 deplorat memoriam fidelis militis Domini Ioannis Barbado-
 ri, qui ob hanc causam cum aliquibus eius sequacibus fuit de-
 capitatus, quod refert Ioan. de Plat. in. §. publica. institu. de pu-
 blic. iudi. istam opinionem tenuit etiam elegans Doct. Andr.
 Alciat. in lege bona fides. nume. 20. ff. deposit. & idem in l. ij.
 §. Cato. nume. 30. ff. de verborum obligatio. vbi dixit hanc esse
 communem opinionem, subdit tamen se dubitare de hac opi-
 nione, dicens non esse verum, quod talis sciens & reuelans tor-
 mentis subijci debeat, quia text. in dicta lege iij. C. ad leg. iul.
 maiesta. loquitur de accusante aliquem ad pœnam, non in re-
 uelante vt princeps caueat, allegat nota. per Socin. in consilio
 ccij. in quarto volumine. † Opinionem Bartol. & Salyceti 11
 in practica seruari attestatur ipse Angel. loco præallegato,
 & ibidem Augustinus de Ariminio, in sua additione, quæ
 incipit, Tu autem in hac materia adde quod alias, dicit
 illam

- illam seruasse, & allegat Barto. in l. j. §. occisorum. ff. ad Sylle-
 nian. & ibi Ang. & Abb. in c. j. de restit. spolia. & in c. j. de offic.
 delega. & ita tenuit etiam Matth. de Afflict. in c. j. in §. & bo-
 na committentium. colum. viij. versicu. quadragesimo, nu. 103.
 in tit. quæ sint regal. in vsibus feudor. Ista vlti. opinio mihi ni-
 mis rigorosa videtur. † Secundo limita conclusionem prædi-
 ctam, non procedere in vxore sciente, quod maritus vult com-
 mittere crimen læsæ maiestatis, vel econtra, nō enim tenetur
 vxor maritum, & maritus vxorem tali casu denunciare, vt latè
 dixi supra, q. xv. in rubr. qui accus. possunt. in crim. læsæ maie-
 sta. vide quæ ibi scripsi. † Tertio limita conclusionem prædi-
 ctam, non vendicare sibi locum in non subdito sciente crimen
 læsæ maiestatis committendum, contra aliquem principem,
 & non reuelante, vt voluit Angel. in l. frater. ff. ad leg. Pomp.
 de parricid. vbi dixit, quod forensis qui non est de populo, &
 sic ius populi tueri non tenetur, licet sciat conspirationem, ta-
 men si non reuelat eam, puniri non debet. faciunt pro ista li-
 mitatione ea quæ scripsi suprā in rubrica. qualiter & à quibus
 crim. læsæ maiestatis committat. quæstio. lxxvij. vbi conclu-
 sum fuit, quod non subditus committere non dicitur crimen
 læsæ maiestatis.

S V M M A R I V M.

- 1 An is qui commisit crimen læsæ maiestatis confugiens ad eccle-
 siam inde extrahi possit incoꝛsulto Romano Pontifice, vel alio
 ab eo auctoritatem habente.
- 2 Nuntijs apostolicis apud Dominium Venetum existentibus est
 data facultas extrahendi ab ecclesia enormium delictorū reos.
 Reus quantumcunque graua crimina commiserit, si ad ecclesiam
 confugerit, non est inde violenter extrahendus.
- 3 Extrahere reum de ecclesia inconsulto pontifice, vel habente ad
 id auctoritatem, est crimen læsæ maiestatis.
- 4 Crimen læsæ maiestatis est crimen exceptum.
- 5 In crimine læsæ maiestatis recedimus à communibus regulis.
- 6 Maius & minus delictum ex qualitate pænæ cognoscitur.
- 7 Filij publicorum latronum, & nocturnorum depopulatorum a-
 grorum, non puniuntur ex patris delicto.
- 8 Crimen læsæ maiestatis dicitur pessimum omnium peccatorum.
- 9 Facientes aliquem per assassinos occidi sunt excommunicati, &
 ab omni

ab omni Christiano Populo diffidati.

10 Qui aliquem veneno necauit, non sentit beneficium, c. inter alia, de immu. ecclesiarum.

11 Exceptio regulam firmat, sed non ampliat.

12 Crimen læsæ maiestatis requirit de se specialem mentionem.

13 Cardinalis licet ex consuetudine liberare possit eum, qui ad mortem ducitur, si illi obuiet attamen non liberabit reum criminis læsæ maiestatis.

14 Casus exceptus extenditur ex identitate rationis.

15 Si crimen læsæ maiestatis comprehenderetur sub regula tex. in c. inter alia. de immu. ecclesi. sequeretur absurdum, quod sub regula remaneret casus longe maior, quam essent excepti.

16 Argumentum ab absurdo vitando valet.

Et est optimum & concludens.

17 Crassus Brutus Romanus, à Cassio patre qualiter punitus, pro crimine læsæ maiestatis.

18 Excommunicatus, Blasphemus, Iudæi, Infideles, & sacrilegi, an gaudeant immunitate ecclesiarum?

19 Hæretici non gaudent immunitate ecclesiarum.

Q V A E S T I O I I I.

TERTIO quæro: vtrum is qui commisit crimen læsæ maiestatis confugiens ad ecclesiam inde extrahi possit inconsulto Romano Pontifice, vel alio ab eo auctoritatem habente, vt puta legato de latere, vel nuncio Apostolico cū auctoritate Legatj Cardinalis de latere, † vt est nunc in Alma Ciuitate Venetiarum Reuerend. Pater D. Ludouicus Beccadelus Bononiensis, Episcopus Rauellensis, vir sanè integritate & exemplaritate vitæ conspicuus, ac de Græca Latinæque lingua optimè meritis, cui indultum est à sede Apostolica posse iudicibus laicis licentiam extrahendi de ecclesijs immanium delictorum præparatores, concedere. In hac quæstione dicendum videtur, quod rei criminis læsæ maiestatis in ecclesia securi esse debeant, per text. in c. inter alia. de immu. ecclesiarū, vbi ponitur regula, quod reus quantumcunque grauius crimina commiserit, si ad ecclesiam confugerit, non est inde violenter extrahendus, à qua regula ille text. excipit duos tantum casus, videlicet publicum latronem, & nocturnum depopulatorem Agrorum. Tertius casus excipit, quando quis ea intentione in

ecclesia deliquit, vt ab ecclesia tueatur, vt est text. in c. fin. eod. titul. de immunit. ecclesiarum. Ergo cum non excipiat a dicta regula reus criminis læsæ maiestatis, remanet sub regula prædicta, quia exceptio regulam firmat in casibus non exceptuatis. c. quoniam frequenter. vt lit. non contest. l. nam quod liquidè. §. si. ff. de penu legat. l. quæsitum. §. denique. & ibi Bart. ff. de fund. instru. l. legata inutiliter. vbi Bart. in princip. ff. de legat. primo, xxxij. q. vij. c. Dominus noster. † facit pro ista opinionione, quia extrahere reum de ecclesia inconsulto pontifice, vel habere ad id auctoritatem, est crimen læsæ maiestatis. text. est in l. ij. C. de his qui ad ecclesi. confug. de quo latè dixi suprà in rubric. qualiter & à quibus crim. læsæ maiestatis committatur. q. x. In contrarium, quod imò is qui crimen læsæ maiestatis commisit, confugiens ad ecclesiam in ea non sit tutus, faciunt infra dicenda. † Primò, quia crimen læsæ maiestatis est crimen exceptum, vt habetur in c. si quis cum militibus. vj. q. j. & per Specul. in titul. de accusatore. colum. vlti. circa medium, gloss. in c. j. in gloss. vlti. de testi. in vj. † Idè in isto crimine recedimus à communibus regulis, vt latè tradit Matth. de Afflic. in c. j. in §. & bona committentium, in titul. quæ sint regal. in vsibus feudor. vbi enumerat multas specialitates quæ sunt in isto crimine, & de quibus dixi suprà in rubric. qualiter & à quibus crim. læsæ maiest. commit. in pluribus quæstionibus. Secundo facit, quia si publicus latro, & nocturnus depopulator agrorum non gaudent immunitate ecclesiæ, vt in d. cap. inter alia, à fortiori is qui crimē læsæ maiestatis commisit, cum hoc illis maius sit delictum † probo. nam maius & minus delictum ex qualitate pœnæ cognoscitur, cum pœna delicto sit commensuranda, vt dixit Bal. in c. j. in j. not. in titul. de vafal. qui contra constitu. Lotar. in vsibus feudor. Pœna autem criminis læsæ maiestatis contra personam principis commissi, longè maior est, quàm ea qua punitur publicum latrocinium, & qua nocturni depopulatores agrorum probo, nam committentes crimen læsæ maiestatis in principem decapitantur, vel secundum consuetudinem aliquarum regionum suspenduntur & eorum bona confiscantur, ac eorum filij infames perpetuò efficiuntur, & insuccessibiles fiunt, etiam hæreditatum extraneorum, vt habetur in l. quisquis. in principio, & in §. filij verò. C. ad legem iuliam maiest. † at filij publicorum latronum, & nocturnorum depopulatorum agrorum non puniuntur ex pa

tur ex patris delicto, si igitur in minori delicto quis non tue-
 tur ab ecclesia, ergo à fortiori in maiori, ut est crimen læsæ
 maiestatis, authentic. multò magis. C. de episcop. & cleric.
 † ad idem facit, quia crimen læsæ maiestatis dicitur pessi- 8
 mum omnium peccatorum, ut in authent. de nupt. §. si igitur.
 † Tertio adduco, quod habetur in capitul. j. de homicid. in vj. 9
 ubi hi qui faciunt aliquem per assassinos occidi, sunt excommu-
 nicati, & ab omni Christiano populo diffidati, quos clarum
 est, si ad ecclesias confugerent, ab illarum immunitate peni-
 tus alieni essent, & tamen haud dubium, quod crimen læsæ
 maiestatis illo maius est delictum, ut ex genere pœnæ clarè
 constat per supradicta. † facit etiam, quia ut videtur sentire Io- 10
 annes de Anania, qui aliquem veneno necavit, non sentit be-
 neficium dicto capitul. inter alia. de immunita. ecclesi. ita dixit
 idem Ioannes de Anania. in capit. j. colum. ij. in princip. de ho-
 micid. de quo dixi suprà quest. x. versicul. Quartò fallit. in ru-
 bric. qualiter & à quibus crimen læsæ maiestatis committ. Et
 tenendo istam opinionem, non obstant allegata in contra-
 rium, quibus respondeo. Et primò non obstat quod dicitur,
 quòd exceptio firmat regulam in casibus non exceptuatis, per
 text. in dicta l. nam quod liquidè. §. fina. ff. de pœn. legat. cum
 alijs suprà allegatis, ergo cum casus noster non sit de exce-
 ptuatis remanet sub regula. † Nam ista cōsequentia falsa est, 11
 & est ratio, quia exceptio regulam firmat, sed non ampliat,
 adeo quod plus in ea comprehendatur, quàm sit de natura
 regulæ, ut dixit Bartol. in l. generali. §. vxori. ff. de usufruct.
 legat. & in l. quæsitum. §. denique. ff. de fundo instructo. &
 per Felynum in capitul. quoniam frequenter. columna prima
 versicul. ista & his similia. ut lit. non contesta. sed regula text.
 dicto capitul. inter alia, quæ generaliter loquitur de delictis
 quantumcunque grauib, non comprehendit crimen læsæ
 maiestatis: † & est ratio, quia huiusmodi crimen requirit de 12
 se specialem mentionem, comprobo, quia si sit alicui con-
 cessa abolitio omnium delictorum, seu criminum, non pro-
 pterea censetur concessa abolitio criminis læsæ maiestatis, per
 ea quæ voluit Angelus in sua disputatione, quæ incipit, Exorta
 guerra. & Romanus in l. si quis in graui. in §. hi quoque. ff. ad
 Syllenian. Barbat. in tracta. de præstant. Cardinal. in quarta
 questione primæ partis, in versicul. sed pone quod aliquis, † ubi 13
 dixit quod licet Cardinalis ex cōsuetudine liberare posset eum

- qui ad mortem ducitur, si illi obuiet, attamen non liberabitur
 reum criminis læsæ maiestatis, & habetur per D. Hipp. Marfil,
 præceptorem meum, in l. vnica. C. de rapt. virgin. nu. 108. & in
 l. j. nu. 23. ff. de quæstion. & idem in l. de minore. nu. 2. eodem
 titu. Alex. in l. de pupillo. §. si pluribus. ff. de oper. nou. nunciat.
 & idem Præceptor meus in singul. clxiii. incipiente, nemo de-
 bet se submittere, faciunt etiā pro prædicta opinione quæ dixi
 supra in rubric. quis de læs. maiest. crimin. cognos. possit. & ea
 quæ habentur per Felyn. in d. c. quoniam frequenter. in prima
 14 & ij. col. † Secundo respondeo, quòd casus exceptus extenditur
 ex identitate rationis, vt not. Abb. in c. cùm dilecta, de confir.
 vtil. vel inutil. in v. no. Ergo à fortiori dicemus exceptū casum
 nostrum, in quo non identitas sed maioritas rationis militat,
 15 per supradicta. † Tertiò dicitur, quòd si diceremus casum no-
 strum comprehendi sub regula text. in d. c. inter alia. sequere-
 tur absurdum, quòd sub regula remaneret casus longè maior
 quàm essent excepti, quod non est dicendum, quia quod absur-
 ditatem inducere posset, damnandum est, c. cùm satis absurdū,
 de offic. Archidia. c. solite, de maior. & obediens. Abb. in c. iniu-
 16 stum, de rerum permut. † vbi dixit, quòd valet arg. ab absurdo
 vitando. facit text. in l. nam absurdum. ff. de oper. libert. idem
 not. ex illo text. D. Guliel. Pontanus, Perusin. insignis doctor,
 & præceptor meus, in l. diuortio. in v. col. nu. 7. ff. solut. matri.
 Cæpol. in l. exempli. in iij. notabil. ff. de ædil. edict. Et iste mo-
 dus arguendi ab absurdo vitando est optimus, & concludens,
 vt per Socin. nepotem, in consil. x. col. iij. nu. 16. in ij. volu. & idē
 in consil. clxviij. col. xij. in princ. nu. 74. eo. vol. nec obstat, quòd
 extrahens aliquem de ecclesia dicatur comittere crimen læsæ
 maiestatis; nam id sanè intelligitur, quando is qui ab ecclesia
 extrahitur ex iuris dispositione, inde extrahi non potest, secus
 in casibus non prohibitis, vt est casus noster, & ita seruari vidi
 17 in reis criminis læsæ maiestatis, † & etiam apud antiquos Ro-
 manos seruatum legi, quòd Crassus Brutus nomine, in bello
 Latino. conuenit cū Latinis certa mercede, portas vrbis eis
 aperire, & cū in hoc deprehensus fuisset, ad Paladis auxilia-
 re templum confugit, pater verò illius Cassius occlusis dicti
 Templi foribus necatum filium fame, insepultum abiecit.
 18 † Nunquid autem excommunicatus, blasphemus qui consue-
 tus est blasphemare Deum & gloriosam Virginem, Iudæi, in-
 fideles, & sacrilegi, gaudeant immunitate ecclesie? Vide ultra
 dicta

dicta per doct. in d. c. inter alia. & in c. fin. de immunit. ecclesi-
rum. Nicola. Boër. Decisi. cx. in prima parte suarum decisionū.
& eandem decision. cix. eadem parte, & de excommunicato,
idem tenuit Mantua. in consi. lx. nu. 4. & 5. vbi dixit, quod gau-
det immunitate ecclesiæ. † De hæretico etiam est dicendum 19
quod non gaudeat immunitate ecclesiæ. gloss. in authentic. de
mandat. princ. §. neque autem, col. iij. Gondisal. Villadiego, in
tract. de hæreti. q. xj.

S V M M A R I V M.

- 1 *An valeat statutum quod in crimine læsæ maiestatis punian-
tur etiam fratres delinquentis, ne tepidi, & remissi sint circa fra-
trum suorum insolentias exhibendas & reprehendendas?*
- 2 *Statutum Florentiæ, quod vno de familia delinquente alij pu-
niantur valet.*
- 3 *Statutum huiusmodi locum sibi non vendicat contra fratres &
affines delinquentis absentes, & penitus ignorantes voluntatem
fratris.*
- 4 *Item locum sibi non vendicabit contra fratrem seu affinem de-
linquentis, cui idem delinquens erat inimicus.*
- 5 *Item locum sibi non vendicaret, quando frater esset adeo cerui-
cose nature, quod fratris & aliorum admonitiones omnino con-
temneret.*

Q V A E S T I O I I I I .

V A R T O quæro: an valeat statutum, quod in
crimine læsæ maiestatis puniantur etiam fratres
delinquentis, ne tepidi & remissi sint circa fratrum
suorum insolentias exhibendas, & reprehendendas?
Videtur dicendum statutum prædictum valere, per
ea quæ voluit Bart. in quodam suo consilio, incipiente. Christi
nomine amen, videtur quod vigore dicti arbitrii, vbi cōsuluit,
valere statutum Florentinum, quod pro consortibus delinquen-
tibus alij tenerentur, dicens verisimile esse quod facilius absti-
nebunt ab huiusmodi delictis, si videbunt alios de sua familia
ex eorum delicto puniri, quod cōsi. refert & sequitur Petr. de An-
cha. in c. j. in xj. prin. q. extr. de cōsti. & post eum Decius, in cōsi.
lxiiij. & diligenter pro viribus. col. ij. in princ. in vers. quantum
verò ad Ducalis, in primo volu. & idem tenet Bartol. in l. iure

- 2 prouisum. C. de fabricens. libr. xj. † vbi ex illo text. colligit Argumentum valere statutum Florentie, quod vno de familia delinquente alij puniantur, idem in l. j. §. familia. ff. de public. & idem Bart. in tract. de repræsal. in iij. q. princip. & idem post Guid. de Suza. in l. sancimus. C. de pœn. idem tenuit Decius, in præalleg. consil. lxxiij. col. ij. vbi concludit, quod vigore similis statuti, dicentis, quod collaterales eius qui crimen læsæ maiestatis commisit, puniantur ultimo supplicio, frater qui erat absens à fratre, & cum quo non in amicitia puniri nō deberet. & propterea ista ratione consuluit, quod Dom. Princiualis de Lampugnano frater Ioannis Andrææ, qui Galeatium Mariam Mediolani Ducem interemit in pœna statuti prædicti non incidit. ex eo quod dictum statutum, seu constitutio Ciuitatis Mediolani exprimit rationem, quare vult collaterales delinquentis puniri, ne tepidi sint & remissi circa collateralium suorum cohibendas, & reprehendendas Insolentias. † Et ex deductis per Deci. in d. consil. xlvj. notabiliter infertur huiusmodi statutum locum sibi non vindicare cōtra fratres, & affines delinquentis absentes & penitus ignorantes, voluntatem fratris volentis huiusmodi nefandissimum facinus comittere, quibus non est quid imputandum, si fratris vel affinis insolentiam nō
- 4 cohibuere. † Secundò quod idem statutum locum sibi non vendicabit contra fratrem seu affinem delinquentis, cuius idem delinquens erat inimicus, per iura & rationes adductas per Deci. in d. consil. lxxiij. colum. iij. & iij. quas videre poteris, idem tenuit Alciat. in l. j. §. si quis ita. nume. 6. ff. de verb. oblig.
- 5 † Tertio, limitarem conclusionem prædictam non procedere, quando frater esset adeò ceruicosa naturæ quod fratris & aliorum admonitiones omnino contemneret, quia impossibile nulla est obligatio. l. non dubium. C. de legibus. l. apud Iulianum. §. j. ff. de legat. pri. videmus enim quod impossibilitas excusat ab excommunicatione. c. quæstionis. & ibi gloss. & Doc. de Appel. de quibus obstinatis sic Ouidius, libr. primo, de Remedio amoris scripsit.

Impatiens animus, nec adhuc tractabilis arte

Respuit, atque odio verba monentis habet.

S V M M A R I V M.

- 1 An filius patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis alere teneatur.
- 2 Persona patris, & patroni sancta filio & liberto videri debet, esto quod

esto quod turpis esset.

- 3 *Filij receptantes patres bannitos vel hereticos, pena statuta contra receptatores talium non puniuntur, propter naturalem obligationem, quam filij erga parentes habent.*
- 4 *Filius patrem indigentem etiam infidelem alimentare tenetur.*
- 5 *Filius alimenta denegare non debet etiam patri rebell.*

Q V A E S T I O . V.

VINTO quæro: an filius patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis alere teneatur? Dⁱcas quod sic, per tex. in l. mutus. §. manente. ff. de iur. dor. vbi Paulus iuriconsultus voluit, q^{uod} filia patrem in exilium seu in insulam deportatum alere debeat. ad idem facit text. iuncta glos. tertia l. legatum. ff. de capti. & postlimi. reuers. & tex. in §. si vero contigerit, in authen. de incest. nupt. † Persona enim patris & patroni, sancta filio & liberto videri debet, esto quod turpis esset. l. liberto. & l. j. in fi. & l. honori. & l. licet. ff. de obsequi. liber. † hinc est quod propter naturalem obligationem quam filij erga parentes habent, filij receptantes patres bannitos vel hereticos pœna statuta contra receptatores talium non puniuntur. l. fin. ff. de recept. & ita tenuit Alberic. in tracta. suo statutorum. parte iij. q. vij. & Ioan. Igneus, in disputatione sua: An Rex Franciæ recognosc. Imperator. nume. 117. vbi expressè dixit, quod filius patrem damnatum pro crimine læsæ maiestatis alere tenetur. allegat text. in c. j. xxx. distinc. vbi præcipitur filio, quod patri subueniat, licet infideli. ad idem text. in §. j. in authen. de incest. nupt. in versicu. pascentes, & adducit not. in ca. non satis. lxxxvj. distinc. facit ad prædicta quæ voluit Henric. Boich. in cap. vnico. colum. fin. de exposit. & langui. † vbi dixit, quod filius patrem indigentem, etiam infidelem alimentare tenetur. 4 Et prædictam opinionem, quod filius teneatur alere patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis, tenuit etiam Bartol. in tracta. suo de aliment. † vbi expressè dixit, quod etiam patri rebellis filius alimenta denegare non debet, facit illud Cicero- nis in res. arusp. dicentis. Parentibus nos primum natura conciliat, quos non alere nefarium est. & alibi, in oratione post reddit. ad senat. ad idem dicit: Parentes charissimos

habere debemus, quod ab his vita, patrimonium, libertas, & Civitas, tradita est.

S V M M A R I V M.

- 1 Si filius crimen læsæ maiestatis commisit pro quo decapitari deberet per patrem sponte sua principi contra quem commisit præsentetur, an decapitari debeat.
- 2 Comes Palatinus filium suum qui læsæ maiestatis crimen contra Imperatorem commiserat, Imperatori præsentavit, Imperator viso text. in l. milites agrum. in §. desertorem. ff. de re milit. pepercit illius vitæ, illumque ad tempus in exilium misit.
- 3 Idem dicendum est in patre Hebræo præsentante filium, qui crimen læsæ maiestatis commisit.
- 4 Sicuti pater Christianus in causa capitali admittitur ad defendendum filium, ita pater Hebræus admittitur ad defendendum filium Hebræum.
- 5 Iudei utuntur iure communi quo ad iudicia.
Si pater crimen læsæ maiestatis committat, & per filium principi præsentetur, an mori debeat.

Q V A E S T I O VI.

- 1 **S**EXTO quæro: de notabili quæstione filius crimen læsæ maiestatis commisit, pro quo crimine si in fortiam iustitiæ peruenierit decapitari debet. l. quisquis. in princ. C. ad leg. iul. maiest. Pater illum sponte sua principi contra quem filius deliquit, præsentavit, an decapitabitur, ex quo clarè constat ipsum crimen læsæ maiestatis in principem suum cui eum pater præsentavit, commisisse? Paul. de Cast. in l. propter insidias. C. qui accus. non possunt dixit quod non, per text. in l. milites agrum. §. desertorem. ff. de re milit. hanc etiam opin. tenuit Salyc. in d. l. propter insidias, per text. in d. §. desertorem. quem ad hoc notabilem esse dicit, & pro ista opinione dixit Rayner. de Forliui. in d. l. propter insidias. consuluisse in ciuitate Forliuij.
- 2 † & Paul. de Castr. ibidem refert, quod cum Comes Palatinus filium suum qui læsæ maiestatis crimen contra Imperatorem commiserat, Imperatori præsentasset, Imperator viso text. in d. §. desertorem. pepercit illius vitæ, illumque ad tempus in exilium misit, hanc opin. sequutus est Barth. Cæpol. in suis cautelis. cautel. j. & Augusti. de Arimin. in sua addit. ad tract. Angel. de malefic. in verbo. necnon ad querelam. versicul. vigesimo primo, &

primo, & Fely. in c. accusasti, col. vltima. de acusat. idem voluit D. Hippolytus de Marfil. magnus Criminalista, Præceptor & promotor meus, dum doctoratus gradum in almo Bononiensi Gymnasio de anno 1514. sumpsi. in l. j. §. auditum. nume. 8. ff. ad leg. Cornel. de sicar. & idem in l. j. §. ad quæstionem. nu. 16. ff. de quæstio. & in l. vnus. §. seruus. nume. 7. eodem tit. idem voluit Alciat. in c. placuit. in prima regula præsumptionum. in iij. præsumptione. de præsumptio. idem voluit Matthæ. de Afflict. in c. imperialem. §. insuper. nume. 18. in titul. de prohibitio. feud. alienat. & Nicol. Boër. in tract. suo. de seditio. §. vij. & vlt. nume. 27. † Idē dicendum esse arbitror in patre Hebræo 3 præsentante filium qui crimen læsæ maiestatis commisit. argumen. eorum quæ voluit Bartolom. Cæpol. in consil. lxxv. Pater potest admitti, † vbi consuluit, quod sicuti pater Christianus in 4 causa capitali admittitur ad defendendum filium, vt per doct. in l. seruum quoque. §. publicè. ff. de procurat. & in l. penul. §. ad crimen. ff. de public. iudic. & in c. veniens. ext. de acusat. Ita pater Hebræus admittitur ad defendendum filium Hebræum. † facit quia Iudæi vtuntur iure communi, quo ad iudi- 5 cial. Iudæi Romano. C. de Iudæ. † Quid autem econtra dice- 6 mus si pater crimen læsæ maiestatis committat, & per filium principi præsentetur, an mori debeat? Dicas quod relaxabitur patri vita tantum, intuitu filij illum præsentantis, vt notabiliter voluit Angel. in l. si adulterium cum incestu. in §. liberto. in fin. ff. de adulter. quem sequitur idem Dominus meus, de Marfil. in l. j. §. inauditum filium, nu. 9. ff. ad leg. Cornel. de sicar. & in l. j. §. ad quæstionem. nume. 16. & nume. 17. ff. de quæstio.

S V M M A R I V M.

- 1 *An licitum sit filio patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis impunè occidere, & econtra patri filium.*
- 2 *Pater honorari debet à filijs.*
- 3 *Filius qui non honorat patrem suum maledictus erit.*
- 4 *Filius qui maledixerit patri suo aut matri, morte morietur.*
- 5 *Miles qui patrem suum vel matrem maleficum apppellat, militia privandus est.*
- 6 *Filius dicitur pars corporis patris.*
Pater & filius censetur vna eadēque persona.
- 7 *Is qui se obligauit defendere aliquem aduersus omnes homines,*

non tenetur assumere defensionem aduersus filios, & proprios parentes.

8. Filius patrem rem criminis læsæ maiestatis, & rebellem, impunè occidere potest.

Idem dicendum, quando pater esset hostis fidei.

9. Si pater adhuc damnatus nō esset principis, tamen vel patria se inimicum fecisset, à filio impunè interfici posset, & econtra filius à patre.

10. Plus patriæ quàm parentibus debemus.

11. Aduocatus debet potius aduocare pro patria, quàm pro patre.

12. Maior charitas est in patria quàm in patrem.

13. Pro republica filius in patrē, & pater in filium insurgere debet.

13. Crassus Brutus eius filium pro crimine læsæ maiestatis, qualiter puniuit.

14. Vxor an virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis impunè occidere possit.

Q V A E S T I O VII.

1. EPTIMO quæro: an licitum sit filio patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis impunè occidere, & econtra patri filium? Videtur in hac quæstione dicendum quod nō, quia pater quamuis impius, crudelis, & contemptor legum sit, tamen pater est, vt inquit text. in §. j. in fin. in authen. de incest. nupt. colum. ij. & idem de filio not. in l. iij. §. emancipatus. ff. de bonor. possessio. contratabul. † facit, quia scriptum est Ecclesi. c. 4. Qui honorat patrem suum iocundabitur in filiis, & in die orationis suæ exaudietur. & ibidem. Qui honorat patrem suū, vita viuet longiore. & ibidem rursus. Qui timet dominum, honorat parentes. & rursus ibidem. Honora patrem tuum, vt superueniat tibi benedictio à Domino. & eod. libr. c. vij. Honora patrem tuum, & gemitus matris tuæ ne obliuiscaris, memento quoniam nisi per illos natus non fuisses. † & scriptum est Deute. c. 16. Maledictus qui non honorat patrem suum, & eod. lib. c. v. Honora patrem tuum, & matrem, sicut præcepit tibi dominus Deus tuus, vt longo viuastēpore, & bene sit tibi in terra. † Et dicitur Leuit. c. 20. Qui maledixerit patri suo, aut matri morte moriatur. facit quod voluit Marti. de Laud. in tra-

Sta. suo. de milit. q. xxj. † vbi dixit, quòd miles qui patrē suum
 vel matrē maleficum appellat, militia priuandus est, qui tract.
 habetur, in v. Tomo tractat. secundum impressionem Vene-
 tam. ad idem facit, quod voluit Cicero lib. j. Epist. familia. in
 Epistola ad Lentulum, vbi dixit, Vim neque patriæ, neque pa-
 renti afferre oportet. & rursus idem Cicero, in oratio. pro Ro-
 scio, sic inquit, Communio sanguinis portentum atque mon-
 strum certissimum est esse aliquem humana specie & figura,
 qui tantum immanitate bestias vicerit, vt propter quos hanc
 suauissimam lucem aspexerit, eos indignissimè luce priuauit,
 cum etiā feras inter se se, partus, atque educatio, & natura ipsa
 conciliet. † ad idem facit, quia filius dicitur pars corporis pa-
 tris, vt ait Aristotel. lib. v. Ethicor. ad idem text. in l. cum sci-
 mus. §. vltim. C. de agricol. & censit. libr. xj. Quinimò, pater &
 filius censentur vna & eadem persona. l. fin. C. de impuber. &
 aliis substitut. Comprobatur opinio prædicta, ex eo quòd su-
 præ, in v. proxima præcedenti q. dixi, vbi conclusum fuit ex
 mente doctorum, quòd filius patrem damnatum de crimine
 læsæ maiestatis alere tenetur, ad quod optimè facit text. in su-
 pra allegat. §. j. in fin. in authent. de incest. nupt. colum. ij. nam
 si teneremus quòd filius patrē rebellem impunè occidere pos-
 set, vtique non teneretur eidem alimenta præstare: cum dene-
 gare alimenta sit necare. l. necare. ff. de liber. agnoscend. & l. fi.
 C. de alen. liber. † facit, quia is qui se obligauit defende re ali-
 quem aduersus omnes homines, non tenetur assumere defen-
 sionem aduersus filios, & proprios parentes, ita dixit solennis
 doctor præceptor meus, Domin. Carol. Ruin. consil. xliij. Quia
 ad plenum, colum. penult. versicul. præterea. numer. 18. in iij.
 volumi. allegat gl'os. in c. de feriis. xxij. q. † Contrariam verò
 partem quòd imò filius patrem reum criminis læsæ maiesta-
 tis, & rebellem impunè occidere possit, tenuit Angel. in l. fal-
 laciter. C. de abolitio. & idem in l. famosi. in versic. sequitur in
 text. ff. ad legem iul. maiest. & idem Angel. in consilio ccxxij.
 pro decisione consultationis, in principi. vbi dixit, quòd patriam
 oppugnantes à liberis, & parentibus occidi possunt, & parici-
 dij, vel legis Corneliæ nullam pœnam subeunt, allegat text.
 in l. minimè. ff. de religios. & sumpt. funer. & ibi glo. vbi Alex.
 idē sequitur, & ampliat idē etiam esse quādo pater esset hostis
 fidei. † Quinimò etiam si pater adhuc damnatus non esset,
 principis tamen vel patriæ si se inimicum fecisset, à filio impu-
 nè interfici

nè interfici posset, & ecōtra filius à patre. ita voluit Io. Igneus⁹ in sua disputatione, an Rex Franciæ recognos. Imperat. nu. 116.

- 10 † & ratio est, quia plus patriæ quàm parentibus debemus, vt habetur in l. veluti. vbi Bart. & alij, ff. de iusti. & iur. & quòd filius magis patriæ quàm patri sit obligatus, facit dictum Bald. in l. qui necessitati. C. de aduoc. diuersi iudic. & Alexand. in l. veluti. ff. de iusti. & iur. † vbi tenuerunt, quòd aduocatus debet potius aduocare pro patria, quàm pro patre. subdit tamē idem Igneus ibidem, quòd prædicta procedunt in foro contentioso.
- 11 Sed quòd in foro animæ, & pœnitentiali dubitaret, † & pro prædicta opinione facit, quia maior charitas est in patriam quàm in patrem. glos. in l. veluti. ff. de iust. & iur. quæ citat illud Ciceronis, in primo Officiorum. cuius hæc sunt verba: Vnicuique nostrum chari sunt parentes, chari sunt liberi, & familiares, sed omnes hominum charitates vna patria complexa est, pro qua non dubitet quis mortem appetere. & idem Cicero, de somnio Scipionis, inquit, Omnibus qui patriam auxerint, adiuuerint, atque seruauerint, certum esse in cœlo diffinitum locum, vbi beati sempiterno æuo fruuntur. facit tex. in l. j. §. si ea, ibi, Reipublicæ nascimur. ff. de ventr. in possessio. mittend. & text. in d. l. minimè. ff. de religios. & sumpt. funer. facit etiam pro ista opinione gloss. in c. j. de conuersi. infideli. quæ dixit, quòd pro Republica filius in patrem, & pater in filium
- 12 insurgere debet. † ad id etiam facit, quòd in Romanorum Historis legitur, quòd Crassus Brutus nomine, in bello Latino, pacta cum Latinis mercede, portas vrbs eis aperire pollicitus, deprehensus in hoc, ad Palladis auxiliare templum confugit, at eius pater Cassius occlusis dicti templi foribus necatum filium fame insepultum abiecit. Quid dicendum sit in præsentī difficultate, dubius sum, quia vt vtar verbis Virgilij, in primo Eneidos, Hinc inde vaste rupes, approbo, tamen Ignei distinctionem suprā relatam, quod aut loquimur in foro animæ, & tunc locus erit primæ opinioni, quòd filius patrem damnatum etiā pro læsæ maiestatis crimine interficere impunè nō possit, aut sumus in foro fori, & sic in foro iudiciali, & eo casu nunquam consulerem, quòd filius patrem qui crimen læsæ maiestatis contra principem vel suam Rempublicam commisisset, occideret, sed si casus eueniret, dicerem eum puniri non debere, per prædicta. ad hoc accedat, quòd voluit Alciat. in l. bonafides. num. 11. ff. de posit. vbi dixit, quòd si pater hostis publicus sit
- Iudic

judicatus, mandatúmque sit, vt quicumque possit eum occidat, dicendum erit, quòd si iuris rigorem spectemus, filius huic legi parere teneatur. allegat text. in d. l. minimè. ff. de religios. & sumptib. funer. Sed si naturalem intueamur æquitatem, secus erit. Humanius autem agendo, dicendo erit filium tali decreto non teneri, sed si id fecerit, pœnam non mereri. † Sed quid dicemus de vxore, an virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis impunè occidere possit? Dicas quòd non, ita consuluit Bartholom. Cæpol. in consil. suo v. Casus talis est, quem sequitur Ioan. Franc. Ripa, in l. si constante. col. x. nume. 48. ff. solut. matrim. & pro ista opinione faciunt ea quæ dixi suprà in rubr. de pœn. quas filij incur. patr. commit. crim. læsæ maiest. quæstione xix. xx. & xxj.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum concedens abolitionem criminum delinquentibus, an comprehendat etiam crimen læsæ maiestatis.
- 2 Abolitio criminis læsæ maiestatis est de reseruatis principi, sicuti est illius cognitio.
- 3 Crimen læsæ maiestatis, requirit specificam mentionem in abolitione.
- 4 In generali sermone non veniunt ea quæ requirunt specialem mentionem.

Q V A E S T I O V I I I.

CTAVO quæro: An statutum concedens abolitionem criminum delinquentibus, comprehendat etiam crimen læsæ maiestatis? Breuiter dicas quòd non. ita voluit Angel. in disputatione sua, quæ incipit, exorta guerra. & Roman. in l. si quis in graui. §. hi quoque. ff. ad Syllenian. & Dominus meus de Marfil. in l. vnica. C. de rapt. virgin. numer. 108. idem in l. j. numer. 23. ff. de quæstion. Idem in l. de minore. nu. 2. ff. eodem ritu. Alexand. in l. de pupillo, §. si pluribus, ff. de oper. nou. nunciatio. & idem Dominus meus in singulari suo, cxlvj. incipien. Nemo debet se submittere, & erit ratio huius decisionis, † quia 2 abolitio criminis læsæ maiestatis est de reseruatis Principi, sicuti est illius cognitio, vt vidimus suprà in rubric. quis de læsæ maiesta. crim. cognosc. possit, † & istud crimen, cum illius cognitio, & punitio sit de reseruatis principi, requirit specialem mentio

mentionem, vt per Andr. de Ifern. & Matth. de Afflict. in c. j. §. & bona committentium. numer. 46. in titul. quæ sint regal. in
 4 vñbus feudor. † facit, quia ea quæ requirunt specialem men-
 tionem, non veniunt in generali sermone, glos. in c. inquisicio-
 nis. de hæretic. in vj. & dixi suprâ loco præallegatò. hoc etiam
 tenuit Anton. Capit. in suis decision. Neapol. decis. cxxx. nu. 56.
 allegat ad hoc Barbat. in consil. xij. in ij. volum.

S V M M A R I V N.

- 1 *An licitum sit supplicare Papæ vel Principi pro his, qui læsa ma-
iestatis crimen in eos commiserunt.*
- 2 *Princeps Deus mundi dicitur.*
- 3 *Supplicari non debet pro clérico turbante statum Ciuitatis suæ.*
- 4 *Supplicare licet principi pro reus ceterorum criminum.*
- 5 *Aduocare an liceat pro filiis rebellium, seu pro ipsis rebellibus, &
his qui crimen læsæ maiestatis commiserunt.*
- 6 *Aduocati interuenire non debent pro hæreticis.*
- 7 *Aduocatus & defensor interuenire potest, quando agitur de
damnâda rei criminis læsæ maiestatis memoria, post eius obitum,
& similiter quando agitur de damnanda memoria eius qui de
hæresi est inculpatus.*

Q V A E S T I O — I X.

1

- N** O N O quæro: An licitum sit supplicare Papæ
 vel Principi pro his qui læsæ maiestatis crimen
 in eos commiserunt? Dicas quòd non, imò sup-
 plicantes pro huiusmodi delinquentibus perpe-
 tux infamiæ pœnam incurrunt. l. quisquis. §. iu-
 bemus. C. ad legem iul. maiestat. & ibidem notat Angel. addu-
 cens illud, quod habetur Reg. capit. ij. vbi dicitur, si peccauerit
 vir in virum, placari ei potest Deus, si autem in Deum peccaue-
 rit, quis orabit pro eo? quasi dicat nullus. † princeps enim Deus
 mundi dicitur, vt not. in l. imperialem, in fin. de prohibet. feud.
 alien. per Federic. & dicitur princeps habere celeste arbitrium.
 2 l. j. in fin. C. de summa Trinit. † & dixit Angel. in d. l. imperia-
 lem. quòd pariformiter supplicari non debet pro clerico tur-
 bante statum Ciuitatis suæ. Quinimò ab ea eiici debet, per cen-
 tum milliararia, allegat tex. in l. si quis. C. de episc. & cleric. ad idē
 vide

vide Bart. in l. in furti. §. ope. in princip. versic. Tamen circa hoc
 dicas. ff. de furt. comprobatur conclusio prædicta, quia nemo
 veniam expectare debet à Domino, contra quem huiusmodi
 nefandissimum crimen est molitus, ut in simili dixit text. in l.
 vnica. C. de Thesaur. libr. x. & in l. fin. §. cum autem. C. de iur.
 deliberand. † in ceteris verò delictis supplicare licet Principi, 4
 l. cum reus. C. de pœnis. Imò & delinquentes sæpius restituit
 etiam quo ad omnia, l. j. C. de sentent. pas. & l. fallaciter. C. de
 abolit. & hoc etiam voluit Ioan. Igneus in sua disputatione, an
 Rex Franciæ Imperatorem recognosc. nume. 113. † Sed an li. 5
 cebit aduocare pro filiis rebellium, seu pro ipsis rebellibus, &
 his qui crimen læsæ maiestatis commiserunt? Et dicendum
 quòd non. facit ad hoc text. in c. felicitis. in princip. ibi, vel defen
 sauerit, de pœn. in vj. vbi dicitur, quòd is qui scienter defen
 sauerit eum qui Cardinalem offendit, sicut reus criminis læsæ
 maiestatis perpetuò infamis esse debet, ac aliis pœnis subiici
 tur, de quibus ibidem. & ita tenuit Matth. de Afflict. in c. j. in
 §. & bona committentium. numer. 40. in titul. quæ sint Regal.
 † idem dicendum est in crimine Hæresis, in quo aduocati in- 6
 teruenire non debent. c. si quis aduersus. de hæret. idem habet
 ur in c. fin. de hæret. in vj. Et pro prædicta conclusione, quòd
 aduocatus interuenire non possit pro eo qui crimen læsæ ma
 iestatis commisit, text. est etiam, in d. l. quisquis. §. denique lu
 bemus. C. ad legem iul. maiest. & habetur per Bartol. in extra
 uagan. ad reprimend. in verb. sine strepitu, de quo dixi supra in
 rubr. qualiter in crim. læsæ maiestatis procedat. q. iij. † Attamen 7
 quādo agitur de dānanda rei criminis læsæ maiestatis memo
 ria post eius obitū, & similiter quādo agitur de damnanda me
 moria eius qui de hæresi est inculpatus, aduocatus & defensor
 interuenire potest, ut per Bald. in l. reos. in fin. C. de accusat. &
 latè habetur per Præposit. in c. si quando. column. iij. ij. q. vij. &
 dixi latius supra in rubric. qualiter in crim. læsæ maiestatis pro
 cedat. q. xxvij.

S V M M A R I V M.

1. *Receptatores reorum criminis læsæ maiestatis qua pena punian
 tur.*
2. *Filius receptans patrem damnatū de crimine læsæ maiestatis, si
 ne post huiusmodi crimen commissum, ante condemnationem si
 ne post condemnationem, an pena capitis puniri possit.*

- 3 *Bannum & excommunicatio equiparantur.*
- 4 *Filius receptans patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis commissio in personam principis, siue eius lateri astantium, non est immunis ab aliquali pœna extraordinaria.*
- 5 *Affinis vel consanguineus receptans affinem vel consanguineum qui contra Cardinalem deliquit, in terminis c. fulcis, de pœn. in vj. non punitur pœna ordinaria, de qua ibi.*
- 6 *Vxor receptans virum bannitum vel condemnatum de crimine læsæ maiestatis, an puniatur pœna receptatorum.*
- 7 *Receptator qui per vim, & violētiam sibi illatam, à bannito vel condemnato, receptauit eum, nullatenus puniri debet.*
- 8 *Receptator banniti vel condemnati de crimine læsæ maiestatis ita demum punitur, si scienter delinquentem receptat, secus si ignorantem, dummodo notorium non sit receptatum esse delinquentem.*
- 9 *Scientem non ignorantem lex vult obligari.*
- 10 *Per notorium probatur scientia.*
- 11 *Violator pacis nō potest impunē receptari ab agnato, nisi per ignorantiam illum agnatus receptauerit.*

Q V A E S T I O X.

- 1 **D**ECIMO quæro: qua pœna puniantur receptatores reorum criminis læsæ maiestatis? Dicas quòd capite puniuntur. Bart. in l. fin. C. de fabri. cens. & in l. omnes, C. de agricol. & censit. libr. x. & not. in l. j. ff. de recept. Et ita seruari vidisse in decreto regio lato in morte Domini Andræ de Isernia, testatur Matth. de Afflict. in titul. quæ sint regal. in §. & bona committentium, col. iij. versicul. vigesimum secundum speciale, in vñbus feudor. † Sed quid dicemus de filio receptante patrem damnatū de crimine læsæ maiestatis, siue post huiusmodi crimen commissum, antè condemnationem, siue post condemnationem, vtrum tali pœna puniri possit? Dicas quòd videtur dicendum quòd non, vt voluit Alberic. in tract. suo statuit: parte iij. q. vij. vbi dixit, quòd filij receptantes Patres bannitos, vel Hæreticos, pœna receptatorum non puniuntur, adducit text. in l. fin. ff. de receptator. & text. in c. inter alia. de senten. excom. 3 municat. & xj. q. iij. quoniam multos, † dicens quòd Bannum, & excommunicatio equiparantur, allegat text. in c. j. in tit. hic 4 finitur lex Corad. deinde consuetu. regni, incip. † Dixerim ego in hoc

in hoc articulo: filium receptantem patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis non esse immunem ab aliquali pœnâ extraordinaria, quando in personam Principis, siue eius lateri assistantium huiusmodi crimen commissum fuerit, iuxta terminos tex. in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. videmus enim, quòd tali casu filius & si nil deliquerit, punitur tamen, ex delicto patris, vt in d. l. quisquis. §. filij vero. quinimò vt suprâ vidimus, q. vij. proxima præcedente, licet filio impunè occidere patrem rebellem. vel damnatum de crimine læsæ maiestatis, faciunt ad prædicta quæ voluit Petr. de Anch. post glos. ibi. in c. felicis. colum. pri. versicul. Et circa receptatores. de pœn. in vj. † vbi dixit, quòd affinis vel consanguineus receptans affinem vel consanguineum qui contra Cardinalem deliquit, in terminis d. c. felicis, non punietur pœna ordinaria, de qua ibi, & idem voluit in terminis quæstionis nostræ Andr. de Isern. in const. Regni, quæ incipit Patarenorum, in vers. ratio quare. n. 2. in tit. de recepta. Patare. & Dominic. in d. c. felicis, col. iij. circa fin. in vers. in glos. in verb. receptauerit, idem voluit Archidiac. in d. c. felicis. col. ij. in vers. receptauerit, vbi dixit, consanguineos receptantes consanguineum delinquentem, non puniri in casu prædicti c. hoc tamen sanè intellige, scilicet pœna inibi statuta contra receptantes delinquentes, qui in Cardinalem insurrexerunt, at tamen in totum non excusantur: mitiori etenim pœna cum eis agendum erit d. l. fin. ff. de receptat. & ita tenent Cyn. & Bald. in l. pri. C. de his qui latron. vbi dicunt, quòd mitiori pœna puniuntur receptantes proximum, vel patronum, quàm si aliàs non esset persona coniuncta, quod voluit Alexand. in addit. ad Bartol. in d. l. fin. ff. de receptat. † Quid autem dicendum sit de vxore receptante virum Bannitum, vel damnatum de crimine læsæ maiestatis? Dixi suprâ in rub. de pœn. quas filij incur, patre committ. crim. læsæ maiest. q. xx. vbi conclusi, quòd pœna receptatorum non puniatur. & dictis ibidem adde, quòd ita tenuit etiam Andr. de Isern. in constit. regni, quæ incipit, Patarenorum, nu. 5. in rubr. de recep. Patare. & Alex. in d. addit. sua ad Bar. in d. l. fin. ff. de recepta, † Prædictam conclusionem de receptante condemnatum, dicas non habere locum, quando bannitus vel condemnatus violentiam fecisset receptatori, qui per vim illum receptasset: nam eo casu ille nullatenus puniri debet, vt dixit Alex. loco proximè allegato, & idem voluit Bald. in tract. suo statut. in verbo receptare, vers. statutum dicit.

S V M M A R I V M.

- 1 Si filius crimen læsæ maiestatis commisit pro quo decapitari deberet per patrem sponte sua principi contra quem commisit præsentetur, an decapitari debeat.
- 2 Comes Palatinus filium suum qui læsæ maiestatis crimen contra Imperatorem commiserat, Imperatori præsentavit, Imperator viso text. in l. milites agrum, in §. desertorem. ff. de re milit. pepercit illius vitæ, illumque ad tempus in exilium misit.
- 3 Idem dicendum est in patre Hebræo præsentante filium, qui crimen læsæ maiestatis commisit.
- 4 Sicuti pater Christianus in causa capitali admittitur ad defendendum filium, ita pater Hebræus admittitur ad defendendum filium Hebræum.
- 5 Iudei utuntur iure communi quo ad iudicia.
Si pater crimen læsæ maiestatis committat, & per filium principis præsentetur, an mori debeat.

Q V A E S T I O VI.

1

- EXTO quæro: de notabili quæstione filius crimen læsæ maiestatis commisit, pro quo crimine si in fortiam iustitiæ peruenerit decapitari debet. l. quisquis. in princ. C. ad leg. iul. maiest. Pater illum sponte sua principi contra quem filius deliquit, præsentavit, an decapitabitur, ex quo clarè constat ipsum crimen læsæ maiestatis in principem suum cui eum pater præsentavit, commisisse? Paul. de Cast. in l. propter insidias. C. qui accus. non possunt dixit quod non, per text. in l. milites agrum. §. desertorem. ff. de re milit. hanc etiam opin. tenuit Salyc. in d. l. propter insidias, per text. in d. §. desertorem. quem ad hoc notabilem esse dicit, & pro ista opinione dixit Rayner. de Forliui. in d. l. propter insidias. consuluisse in ciuitate Forliuij.
- 2 † & Paul. de Castr. ibidem refert, quod cum Comes Palatinus filium suum qui læsæ maiestatis crimen contra Imperatorem commiserat, Imperatori præsentasset, Imperator viso text. in d. §. desertorem. pepercit illius vitæ, illumque ad tempus in exilium misit, hanc opin. sequutus est Barth. Cæpol. in suis cautel. j. & Augusti. de Arimin. in sua addit. ad tract. Angel. de malefic. in verbo. necnon ad querelam. versicul. vigesimo primo, &

primo, & Fely. in c. accusasti, col. vltima. de acusat. idem voluit D. Hippolytus de Marfil. magnus Criminalista, Præceptor & promotor meus, dum doctoratus gradum in almo Bononiensi Gymnasio de anno 1514. sumpsi. in l. j. §. auditum. nume. 8. ff. ad leg. Cornel. de sicar. & idem in l. j. §. ad quæstionem. nu. 16. ff. de quæstio. & in l. vnus. §. seruus. nume. 7. eodem tit. idem voluit Alciat. in c. placuit. in prima regula præsumptionum. in iij. præsumptione. de præsumption. idem voluit Matthæ. de Afflict. in c. imperialem. §. insuper. nume. 18. in titul. de prohibizio. feud. alienat. & Nicol. Boër. in tract. suo. de seditios. §. vij. & vlt. nume. 27. † Idē dicendum esse arbitror in patre Hebræo 3 præsentante filium qui crimen læsæ maiestatis commisit. argumen. eorum quæ voluit Bartolom. Cæpol. in consi. lxxv. Pater potest admitri, † vbi consuluit, quod sicuti pater Christianus in 4 causa capitali admittitur ad defendendum filium, vt per doct. in l. seruum quoque. §. publicè. ff. de procurat. & in l. penul. §. ad crimen. ff. de public. iudic. & in c. veniens. ext. de acusat. Ita pater Hebræus admittitur ad defendendum filium Hebræum. † facit quia Iudæi vtuntur iure communi, quo ad iudi- 5 cial. Iudæi Romano. C. de Iudæ. † Quid autem econtra dice- 6 mus si pater crimen læsæ maiestatis committat, & per filium principi præsentetur, an mori debeat? Dicas quod relaxabitur patri vita tantum, intuitu filij illum præsentantis, vt notabiliter voluit Angel. in l. si adulterium cum incestu. in §. liberto. in fin. ff. de adulter. quem sequitur idem Dominus meus, de Marfil. in l. j. §. inauditum filium, nu. 9. ff. ad leg. Cornel. de sicar. & in l. j. §. ad quæstionem. nume. 16. & nume. 17. ff. de quæstio.

S V M M A R I V M.

- 1 An licitum sit filio patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis impunè occidere, & econtra patri filium.
- 2 Pater honorari debet à filiis.
- 3 Filius qui non honorat patrem suum maledictus erit.
- 4 Filius qui maledixerit patri suo aut matri, mortē morietur.
- 5 Miles qui patrem suum vel matrem maleficum apppellat, militia priuandus est.
- 6 Filius dicitur pars corporis patris.
Pater & filius censetur vna eadēque persona.
- 7 Is qui se obligauit defendere aliquem aduersus omnes homines,

eta.suo.de milit.q.xxj. † vbi dixit,quòd miles qui patrē suum
 vel matrē maleficum appellat,militia priuandus est,qui tract.
 habetur, in v. Tomo tractat.secundum impressionem Vene-
 tam.ad idem facit , quod voluit Cicero lib.j. Epist.familia.in
 Epistola ad Lentulum,vbi dixit,Vim neque patriæ, neque pa-
 renti afferre oportet. & rursus idem Cicero,in oratio.pro Ro-
 scio,sic inquit, Communio sanguinis portentum atque mon-
 strum certissimum est esse aliquem humana specie & figura,
 qui tantum immanitate bestias vicerit , vt propter quos hanc
 suauissimam lucem aspexerit,eos indignissimè luce priuauit,
 cum etiã feras inter se se,partus,atque educatio,& natura ipsa
 conciliet. † ad idem facit, quia filius dicitur pars corporis pa-
 tris , vt ait Aristotel.lib.v. Ethicor.ad idem text.in l.cum sci-
 mus.§.vltim.C.de agricol.& censit.lib.xj. Quinimò,pater &
 filius censentur vna & eadem persona. l.fin. C.de impuber. &
 aliis substitut. Comprobatur opinio prædicta,ex eo quòd su-
 præ, in v. proxima præcedenti q. dixi , vbi conclusum fuit ex
 mente doctorum , quòd filius patrem damnatum de crimine
 læsæ maiestatis alere tenetur,ad quod optimè facit text.in su-
 præ allegat.§.j.in fin.in authent.de incest.nupt.colum.ij. nam
 si teneremus quòd filius patrē rebellem impunè occidere pos-
 set,vtique non teneretur eidem alimenta præstare : cum dene-
 gare alimenta sit necare.l.necare.ff.de liber.agnoscend.& l.fi.
 C.de alen.liber. † facit, quia is qui se obligauit defendere ali-
 quem aduersus omnes homines, non tenetur assumere defen-
 sionem aduersus filios,& proprios parentes, ita dixit solennis
 doctor præceptor meus, Domin. Carol. Ruin.confil.xliij. Quia
 ad plenum,colum.penult.versicul.præterea. numer.18. in iij.
 volumi.allegat gl. f. in c.de feriis.xxij.q. † Contrariam verò
 partem quòd imò filius patrem reum criminis læsæ maiesta-
 tis,& rebellem impunè occidere possit, tenuit Angel. in l.fal-
 laciter.C.de abolitio.& idem in l.famosi. in versic.sequitur in
 text.ff.ad legem iul.maiest.& idem Angel.in consilio ccxxij.
 pro decisione consultationis,in princi.vbi dixit, quòd patriam
 oppugnantes à liberis,& parentibus occidi possunt,& parrici-
 dij , vel legis Cornelie nullam pœnam subeunt, allegat text.
 in l.minime.ff.de religios.& sumpt.funer.& ibi glo.vbi Alex.
 idē sequitur,& ampliat idē etiam esse quādo pater esset hostis
 fidei. † Quinimò etiam si pater adhuc damnatus non esset,
 principis tamen vel patriæ si se inimicum fecisset,à filio impu-
 nè interfici

nè interfici posset, & ecōtra filius à patre. ita voluit Io. Igneus⁹ in sua disputatione, an Rex Franciæ recognos. Imperat. nu. 116⁴

- 10 † & ratio est, quia plus patriæ quàm parentibus debemus, vt habetur in l. veluti. vbi Bart. & alij, ff. de iusti. & iur. & quòd filius magis patriæ quàm patri sit obligatus, facit dictum Bald. in l. qui necessitati. C. de aduoc. diuersi iudic. & Alexand. in l. veluti. ff. de iusti. & iur. † vbi tenuerunt, quòd aduocatus debet potius aduocare pro patriæ, quàm pro patre. subdit tamē idem Igneus ibidem, quòd prædicta procedunt in foro contentioso.
- 12 Sed quòd in foro animæ, & pœnitentiali dubitaret, † & pro prædicta opinione facit, quia maior charitas est in patriam quàm in patrem. glos. in l. veluti. ff. de iust. & iur. quæ citat il. lud Ciceronis, in primo Officiorum. cuius hæc sunt verba: Vnicuique nostrum chari sunt parentes, chari sunt liberi, & familiares, sed omnes hominum charitates vna patria complexa est, pro qua non dubitet quis mortem appetere. & idem Cicero, de somnio Scipionis, inquit, Omnibus qui patriam auxerint, adiuuerint, atque seruauerint, certum esse in cœlo diffinitum locum, vbi beati sempiterno æuo fruantur. facit tex. in l. j. §. si ea, ibi, Reipublicæ nascimur. ff. de ventr. in possessio. mittend. & text. in d. l. minimè. ff. de religios. & sumpt. funer. facit etiam pro ista opinione gloss. in c. j. de conuersi. infideli. quæ dixit, quòd pro Republica filius in patrem, & pater in filium
- 13 insurgere debet. † ad id etiam facit, quòd in Romanorum Historiis legitur, quòd Crassus Brutus nomine, in bello Latino, pacta cum Latinis mercede, portas vrbs eis aperire pollicitus, deprehensus in hoc, ad Palladis auxiliare templum confugit, at eius pater Cassius occlusis dicti templi foribus necatum filium fame insepultum abiecit. Quid dicendum sit in præsentī difficultate, dubius sum, quia vt vtat verbis Virgilij, in primo Eneidos, Hinc inde vaste rupes, approbo, tamen Ignei distinctionem suprā relata, quod aut loquimur in foro animæ, & tunc locus erit primæ opinioni, quòd filius patrem damnatum etiā pro læsæ maiestatis crimine interficere impunè nō possit, aut sumus in foro fori, & sic in foro iudiciali, & eo casu nunquam consulērem, quòd filius patrem qui crimen læsæ maiestatis contra principem vel suam Rempublicam commisisset, occideret, sed si casus eueniret, dicerem eum puniri non debere, per prædicta. ad hoc accedat, quòd voluit Alciat. in l. bonafides. num. 11. ff. de posit. vbi dixit, quòd si pater hostis publicus sit iudic

judicatus, mandatúmque sit, vt quicumque possit eum occidat, dicendum erit, quòd si iuris rigorem spectemus, filius huic legi parere teneatur. allegat text. in d. l. minimè. ff. de religiof. & sumptib. funer. Sed si naturalem intueamur æquitatem, secus erit. Humanius autem agendo, dicendo erit filium tali decreto non teneri, sed si id fecerit, pœnam non mereri. † Sed quid di- 14
cemus de vxore, an virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis impunè occidere possit? Dìcas quòd non, ita consuluit Bartholom. Cæpol. in consil. suo v. Casus talis est, quem sequitur Ioan. Franc. Ripa, in l. si constante. col. x. nume. 48. ff. solut. matrim. & pro ista opinione faciunt ea quæ dixi suprà in rubr. de pœn. quas filij incur. patr. commit. crim. læsæ maiest. quæstione xix. xx. & xxj.

S V M M A R I V M.

- 1 Statutum concedens abolitionem criminum delinquentibus, an comprehendat etiam crimen læsæ maiestatis.
- 2 Abolitio criminis læsæ maiestatis est de reseruatis principi, sicuti est illius cognitio.
- 3 Crimen læsæ maiestatis, requirit specificam mentionem in abolitione.
- 4 In generali sermone non veniunt ea quæ requirunt specialem mentionem.

Q V A E S T I O V I I I.

CTAVO quæro: An statutum concedens abolitionem criminum delinquentibus, comprehendat etiam crimen læsæ maiestatis? Breuiter diccas quòd non, ita voluit Angel. in disputatione sua, quæ incipit, exorta guerra. & Roman. in l. si quis in graui. §. hi quoque. ff. ad Syllenian. & Dominus meus de Marsil. in l. vnica. C. de rapt. virgin. numer. 108, idem in l. j. numer. 23. ff. de quæstion. Idem in l. de minore. nu. 2. ff. eodem ritu. Alexand. in l. de pupillo. §. si pluribus. ff. de oper. nou. nunciatio. & idem Dominus meus in singulari suo, cxlvj. incipien. Nemo debet se submittere, & erit ratio huius decisionis, † quia 2
abolitio criminis læsæ maiestatis est de reseruatis Principi, sicuti est illius cognitio, vt vidimus suprà in rubric. quis de læsæ maiesta. crim. cognosc. possit. † & istud crimen, cùm illius co- 3
gnitio, & punitio sit de reseruatis principi, requirit specialem
mentio

mentionem, vt per Andr. de Ifern. & Matth. de Afflict. in c. j. §. & bona committentium. numer. 46. in titul. quæ sint regal. in
 4 vñbus feudor. † facit, quia ea quæ requirunt specialem mentionem, non veniunt in generali sermone, glos. in c. inquisitionis. de hæretic. in vj. & dixi suprâ loco præallegatò. hoc etiam tenuit Anton. Capit. in suis decifion. Neapol. decif. cxxx. nu. 56. allegat ad hoc Barbat. in consil. xij. in ij. volum.

S V M M A R I V N.

- 1 *An licitum sit supplicare Papæ vel Principi pro his, qui læsæ maiestatis crimen in eos commiserunt.*
- 2 *Princeps Deus mundi dicitur.*
- 3 *Supplicari non debet pro clerico turbante statum Ciuitatis suæ.*
- 4 *Supplicare licet principi pro reis caterorum criminum.*
- 5 *Aduocare an liceat pro filiis rebellium, seu pro ipsis rebellibus, & his qui crimen læsæ maiestatis commiserunt.*
- 6 *Aduocati interuenire non debent pro hæreticis.*
- 7 *Aduocatus & defensor interuenire potest, quando agitur de damnanda rei criminis læsæ maiestatis memoria, post eius obitum, & similiter quando agitur de damnanda memoria eius qui de hæresi est inculpatus.*

Q V A E S T I O I X.

- 1 **N** O N O quæro: An licitum sit supplicare Papæ vel Principi pro his qui læsæ maiestatis crimen in eos commiserunt? Dicas quòd non, imò supplicantes pro huiusmodi delinquentibus perpetuæ infamiæ pœnam incurrunt. l. quisquis. §. iubemus. C. ad legem iul. maiestat. & ibidem notat Angel. adducens illud, quod habetur Reg. capit. ij. vbi dicitur, si peccauerit vir in virum, placari ei potest Deus, si autem in Deum peccauerit, quis orabit pro eo? quasi dicat nullus. † princeps enim Deus mundi dicitur, vt not. in l. imperialem, in fin. de prohibet. feud. alien. per Federic. & dicitur princeps habere celeste arbitrium. 2 l. j. in fin. C. de summa Trinit. † & dixit Angel. in d. l. imperialem. quòd pariformiter supplicari non debet pro clerico turbante statum Ciuitatis suæ. Quinimò ab ea eiici debet, per centum milliararia, allegat tex. in l. siquis. C. de episc. & cleric. ad idē vide

vide Bart.in l.in furti. §. ope. in princip. versic. Tamen circa hoc
 dicas. ff. de furt. comprobatur conclusio prædicta, quia nemo
 veniam expectare debet à Domino, contra quem huiusmodi
 nefandissimum crimen est molitus, vt in simili dixit text. in l.
 vnica. C. de Thesaur. libr. x. & in l. fin. §. cum autem. C. de iur.
 deliberand. † in cæteris verò delictis supplicare licet Principi, 4
 l. cum reus. C. de pœnis. Imò & delinquentes sæpius restituit
 etiam quo ad omnia, l. j. C. de sentent. pas. & l. fallaciter. C. de
 abolit. & hoc etiam voluit Ioan. Igneus in sua disputatione, an
 Rex Franciæ Imperatorem recognosc. hunc. 113. † Sed an li- 5
 cebit aduocare pro filiis rebellium, seu pro ipsis rebellibus, &
 his qui crimen læsæ maiestatis commiserunt? Et dicendum
 quòd non. facit ad hoc text. in c. felicitis. in princip. ibi, vel defen-
 sauerit, de pœn. in vj. vbi dicitur, quòd is qui scienter defensa-
 uerit eum qui Cardinalem offendit, sicut reus criminis læsæ
 maiestatis perpetuò infamis esse debet, ac aliis pœnis subiici-
 tur, de quibus ibidem. & ita tenuit Matth. de Afflict. in c. j. in
 §. & bona committentium. numer. 40. in titul. quæ sint Regal.
 † idem dicendum est in crimine Hæresis, in quo aduocati in- 6
 teruenire non debent. c. si quis aduersus. de hæret. idem habet-
 tur in c. fin. de hæret. in vj. Et pro prædicta conclusione, quòd
 aduocatus interuenire non possit pro eo qui crimen læsæ ma-
 iestatis commisit, text. est etiam, in d. l. quisquis. §. denique lu-
 bemus. C. ad legem iul. maiest. & habetur per Bartol. in extra-
 uagan. ad reprimend. in verb. sine strepitu, de quo dixi suprà in
 rubr. qualiter in crim. læsæ maiestat. procedat. q. iij. † Attamen 7
 quādo agitur de dānanda rei criminis læsæ maiestatis memo-
 ria post eius obitū, & similiter quādo agitur de damnanda me-
 moria eius qui de hæresi est inculpatus, aduocatus & defensor
 interuenire potest, vt per Bald. in l. reos. in fin. C. de accusat. &
 latè habetur per Præposit. in c. si quando. column. iij. ij. q. vij. &
 dixi latius suprà in rubric. qualiter in crim. læsæ maiestat. pro-
 cedat. q. xxvij.

S V M M A R I V M.

- 1 Receptatores reorum criminis læsæ maiestatis qua pena punian-
 tur.
- 2 Filius receptans patrem damnatū de crimine læsæ maiestatis, si-
 ue post huiusmodi crimen commissum, ante condemnationem si-
 ne post condemnationem, an pena capitis puniri possit.

- 3 *Bannum & excommunicatio equiparantur.*
- 4 *Filius receptans patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis commissio in personam principis, siue eius lateri astantium, non est immunis ab aliquali pœna extraordinaria.*
- 5 *Affinis vel consanguineus receptans affinem vel consanguineum qui contra Cardinalem deliquit, in terminis c. felici, de pœn. in vj. non punitur pœna ordinaria, de qua ibi.*
- 6 *Vxor receptans virum bannitum vel condemnatum de crimine læsæ maiestatis, an puniatur pœna receptatorum.*
- 7 *Receptator qui per vim, & violētiam sibi illatam, à bannito vel condemnato, receptauit eum, nullatenus puniri debet.*
- 8 *Receptator banniti vel condemnati de crimine læsæ maiestatis ita demum punitur, si scienter delinquentem receptat, secus si ignorantem, dummodo notorium non sit receptatum esse delinquentem.*
- 9 *Scientem non ignorantem lex vult obligari.*
- 10 *Per notorium probatur scientia.*
- 11 *Violator pacis nō potest impunē receptari ab agnato, nisi per ignorantiam illum agnatus receptauerit.*

Q V A E S T I O X.

- I** **D** E C I M O quæro: qua pœna puniantur receptatores reorum criminis læsæ maiestatis? Dicas quòd capite puniuntur. Bart. in l. fin. C. de fabricenſ. & in l. omnes. C. de agricol. & censit. libr. x. & not. in l. j. ff. de recept. Et ita seruari vidisse in decreto regio lato in morte Domini Andrææ de Ifernìa, testatur Matth. de Afflict. in titul. quæ sint regal. in §. & bona committentium. col. iij. versicul. vigesimum secundum speciale, in
- 2 vſibus feudor. † Sed quid dicemus de filio receptante patrem damnatū de crimine læsæ maiestatis, siue post huiusmodi crimen commissum, ante condemnationem, siue post condemnationem, vtrum tali pœna puniri possit? Dicas quòd videtur dicendum quòd non, vt voluit Alberic. in tract. suo statuit: parte iij. q. vij. vbi dixit, quòd filij receptantes Patres bannitos, vel Hæreticos, pœna receptatorum non puniuntur, adducit text. in l. fin. ff. de receptator. & text. in c. inter alia. de senten. excom
- 3 municat. & xj. q. iij. quoniam multos, † dicens quòd Bannum, & excommunicatio equiparantur, allegat text. in c. j. in tit. hic
- 4 finitur lex Corad. deinde consuetu. regni, incip. † Dixerim ego
in hoc

in hoc articulo: filium receptantem patrem damnatum de crimine læsæ maiestatis non esse immunem ab aliquali pœnâ extraordinaria, quando in personam Principis, siue eius lateri assistantium huiusmodi crimen commissum fuerit, iuxta terminos tex. in l. quisquis. C. ad leg. iul. maiest. videmus enim, quòd tali casu filius & si nil deliquerit, punitur tamen, ex delicto patris, vt in d. l. quisquis. §. filij vero. quinimò vt suprâ vidimus, q. vij. proxima præcedente, licet filio impunè occidere patrem rebellem. vel damnatum de crimine læsæ maiestatis, faciunt ad prædicta quæ voluit Petr. de Anch. post glos. ibi. in c. felicis. colum. pri. versicul. Et circa receptatores. de pœn. in vj. † vbi dixit, quòd affinis vel consanguineus receptans affinem vel consanguineum qui contra Cardinalem deliquit, in terminis d. c. felicis, non punitur pœna ordinaria, de qua ibi, & idem voluit in terminis quæstionis nostræ Andr. de Isern. in const. Regni, quæ incipit Patarenorum, in vers. ratio quare. n. 2. in tit. de recepta. Patare. & Dominic. in d. c. felicis, col. iij. circa fin. in vers. in glos. in verb. receptauerit. idem voluit Archidiac. in d. c. felilis. col. ij. in vers. receptauerit, vbi dixit, consanguineos receptâtes consanguineum delinquentem, non puniri in casu prædicti c. hoc tamen sanè intellige, scilicet pœna inibi statuta contra receptantes delinquentes, qui in Cardinalem insurrexerunt, at tamen in totum non excusantur: mitiori etenim pœna cum eis agendum erit d. l. fin. ff. de receptat. & ita tenent Cyn. & Bald. in l. pri. C. de his qui latron. vbi dicunt, quòd mitiori pœna puniuntur receptantes proximum, vel patronum, quàm si aliàs non esset persona coniuncta, quod voluit Alexand. in addit. ad Bartol. in d. l. fin. ff. de receptat. † Quid autem dicendum sit de vxore receptante virum Bannitum, vel damnatum de crimine læsæ maiestatis? Dixi suprâ in rub. de pœn. quas filij incur, patre committ. crim. læsæ maiest. q. xx. vbi conclusi, quòd pœna receptatorum non puniatur. & dictis ibidem adde, quòd ita tenuit etiam Andr. de Iser. in constit. regni, quæ incipit, Patarenorum, nu. 5. in rubr. de recep. Patare. & Alex. in d. addit. sua ad Bar. in d. l. fin. ff. de recepta. † Prædictam conclusionem de receptante condemnatum, dicas non habere locum, quando bannitus vel condemnatus violentiam fecisset receptatori, qui per vim illum receptasset: nam eo casu ille nullatenus puniri debet, vt dixit Alex. loco proximè allegato, & idem voluit Bald. in tract. suo statut. in verbo receptare, vers. statutum dicit.

- 8 †Secundo conclusionem prædictam, de receptante damnatum de crimine læsæ maiestatis, intellige procedere, in eo qui sciēter delinquentem receptat, secus si ignoranter: & ignorantia præsumitur, nisi probetur scientia, dummodo notorium non sit receptatum esse delinquentem, ita dixit glos. in l. j. ff. de recept. quam ibidem sequitur Bart. ad idem Roman. in consi.
- 9 cccclxxij. circa propositam, ubi glos. prædictam sequitur, † & est ratio, quia scientem non ignorantem lex vult obligari, l. generali. C. de tabul. lib. x. l. fin. C. de decret. ab ordin. faciend. c. cognoscentes, de constit. c. vt animarum. eod. tit. lib. vj. prædictam glos. in d. l. j. ff. de recept. sequitur etiam Bart. in d. l. omnes. C. de agricol. & censit. lib. xij. pro qua Roma. in præ alleg. consi. cccclxxij. dicit esse casum, in l. merthodorum. à cōtrario sensu, in vers. faciens. ff. de pœn. ad idem text. in l. ij. §. sed etenim. ff. de incen. ruin. & naufrag. † scientia autem probabitur, vt inquit Bart. in d. l. j. §. in prin. ff. de recept. si erat notorium per contractum talem esse delinquentem, facit quod voluit Bald. in capitul. j. in. §. conuenticulam. de pac. iurament. firmand. in vsibus feudor. † ubi dixit, quod violator pacis non potest impunē receptari ab agnato, nisi per ignorantiam illum agnatus receptauerit.

S V M M A R I V M

- 1 An bona condemnati pro crimine læsæ maiestatis possit aliquis petere sibi à principe concedi.
- 2 Si bona condemnati pro crimine læsæ maiestatis, ex mera principis liberalitate alicui concederentur, valeret huiusmodi concessio.
- 3 Feudum deuolutum ad principem contra quem est commissum crimen læsæ maiestatis, alius potest petere sibi concedi.
- 4 Princeps de consilio procerum suorum bona ad se deuoluta ex crimine læsæ maiestatis, potest alteri concedere.
- 5 Principis concessio de bonis ad se deuolutis ex crimine læsæ maiestatis, apposita clausula non obstante iure communi, valet.
- 6 Idem si princeps dicta bona concedat alicui motu proprio.
- 7 Princeps de bonis damnati de crimine læsæ maiestatis ad se deuolutis, cum aliquo contrahere potest.

VNDECIMO quæro: an bona condemnati ¹
 pro crimine læsæ maiestatis possit aliquis pete-
 re sibi, à principe concedi? Dicas quòd non, quin
 imò, si quis ea sibi concedi petierit, tanquam
 pacis violator puniendus esset, vt habetur in l.
 quilibet. C. de peti. bonor. sublat. vbi dicitur, quòd si fortè ni-
 mia mentientis importunitate per principis rescriptum dicta
 bona essent alicui concessa, tale rescriptum reiiciendum esset.
 † Quando autem bona prædicta ex mera principis liberalita- ²
 te alicui concessa essent, valeret proculdubio huiusmodi con-
 cessio. † Fallit tamen ista conclusio, in quinque casibus enume- ³
 ratis per Matth. de Afflict. in constit. regni, lib. j. in tit. de hære-
 ti. num. 66. versic. in glos. fin. Primò nisi Imperator, Rex, vel
 Princeps contra quem tale delictum est commissum, feudum
 quod tenebatur à delinquente ad se deuolutum, ad postulatio-
 nem petentis illi concedat, quia concedi solitum erat: ita vo-
 luit Bal. in l. j. C. de peti. bono. sublat. allegat tex. in §. præter-
 ea. in authen. de refer. † Secundò fallit, quando princeps de ⁴
 consilio Procerum & consiliariorum suorum bona prædicta
 ad se deuoluta petenti concessisset. Ea enim quæ fiunt cum cō-
 silio Procerum magis valent, vt voluit Andr. de Isern. in cap. j.
 de prohibet. feud. alien. per Lothar. † Tertiò fallit, quando ⁵
 princeps concedens dicta bona, in rescripto huiusmodi conces-
 sionis apposuisset clausulam, non obstante iure communi, &
 dispositione l. j. C. de peti. bonor. sublat. vt voluit idem glos.
 † Quartò fallit, quando in rescripto concessionis dictorum ⁶
 bonorum esset appositae clausula, motus proprii, vt habetur in
 dict. l. prima. C. de petition. bonorum sublat. † Quintò fallit, ⁷
 quando princeps de bonis damnati pro crimine læsæ maiesta-
 tis ad se per eorum confiscationem deuolutis, cum aliquo con-
 trahit, vt voluit Afflict. loco præallegato.

S V M M A R I V M.

- ¹ *An confiscati bonis delinquentis, volentibus eius creditoribus si-
 bi satisfieri in bonis delinquentis, fisco ante omnia satisfieri de-
 beat de expensis.*
- ² *Si pro re tua inveniendae ego aliquid expēdo, illas expensas mihi
 restituere teneris.*

- 3 *Expensa facta pro re communi, præsumuntur pro rata facta.*
- 4 *Expensas factas per patrem vel fratrem in obtinendo beneficio ecclesiastico pro filio, an pater deducat de portione filij.*
- 5 *Filius clericus beneficium ecclesiasticum quod obtinuit expensis patris, iure quasi castrensis peculij possidet.*
- 6 *Impensa qua fit pro punitione criminis, fisco incumbit.*
- 7 *Fiscus ad quem deuoluuntur bona damnati, loco heredis habetur.*
- 8 *Expense quas facit dominus in fructuum perceptione, non reperiuntur.*

QVÆSTIO XII.

- I** VODECIMO quæro: an confiscatis bonis eius qui delictum commisit, volentibus eius creditoribus sibi satisfieri in bonis dicti delinquentis sui debitoris, fisco ante omnia satisfieri debeat, de expensis utilibus & necessarijs per eum factis, pro consequendo dicto eius rebelle, & illius bonis sibi incorporandis, adeo quod dictæ expensæ in primis deduci debeant? Hanc quæstionem mouet Matt. de Afflict, in c. j. §. & bona committentium, col. x. num. 119. in tit. quæ sint regal, in vñbus feudor. vbi decidit, quod fisco ante omnia satisfieri debet de expensis prædictis, & rationem assignat, quia fiscus habet ius retentionis in dictis bonis, iuxta pot, per Bartol. in l. si non inducta, C. in quibus caus. pign. tacit. contrahat, † Item quia si pro re tua inueniendâ ego aliquid expendo, illas expensas mihi restituere teneris, vt per Barto. in l. falsus. §. qui alienum. in fin. ff. de furt. ergo idem erit, si expendi pro illa recuperanda. item dicit facere, quia si fiscus utiliter negotium creditorum gessit, ergo utili negotiorum gestorum actione tenetur, pro eorum ratis ad expensas prædictas, per ea quæ notantur in l. si pupilli. §. si Titij. ff. de nego. gest. † Item facit, quia expensæ factæ pro re communi, præsumuntur pro rata factæ. l. sed & si. §. adeo, & ibi Bartol. ff. de pet. hæredit, † ad idem adducit, quia expensas factas per patrem vel fratrem in obtinendo beneficio ecclesiastico pro filio, pater deducit de portione filij, vt voluit Guiliel. de Cuneo, in l. tres fratres. ff. de pact. & ex istis in hac opinione residet ipse Mattheus, subdens, quod D. Anth. Baldass. Reginus consiliarius sibi dixit, ita fuisse iudicatum per consilium

consilium Regis Castellæ: dicit tamen, quod si antequam per fiscum factæ fuissent tales expensæ, creditores protestati fuissent quod dictis expensis subiacere non intendebant, quia ius eorum aliquo tempore recuperabunt, tali casu non tenerentur ad eas, per not. in l. fin. C. de negot. gest. & ibi Alex. Dicis quod istud fundamentum non est verum, quia expensas quas facit pater, ut filius consequatur beneficium ecclesiasticum, ei non imputantur in legitima: nam ecclesiasticum beneficium neque vendi neque transmitti potest ad hæredes. † quinimò, filius beneficium huiusmodi iure quasi castrensis peculij possidet. l. sacrosanctæ. C. de episc. & cler. & quia pater creditur tales impensas fecisse propter onera ecclesiasticæ dignitatis, ideo filius illas habere debet præcipuas. l. j. §. sed an id. ibi propter onera dignitatis. ff. de collat. bonor. & ita scribit Ioann. Franc. Ripa in l. in quartam, ff. ad leg. falcid. numer. 166. sequutus Bartol. Bald. & alios, quos refert idem tenentes. Circa prædicta in quantum Matthæus voluit, quod fiscus recuperet expensas quas facit in consequendo eius rebelle, quod ille imprimis & ante omnia deducantur, ad præiudicium anteriorum creditorum. Dixerim ego id de iure (mea quidem sententia) non procedere, † quia omnis impensa quæ fit pro punitione criminis, fisco incumbit, ut per docto. in l. pri. C. de muli. quæ seru. public. se commiscuer. & est ratio, quia fiscus accipit multas, & pœnas, ut patet in l. pri. & toto tit. C. de mod. multæ. & per Azon. in tit. de pœn. in Summa, præsertim quando omnia bona delinquentis confiscantur, ut fit in crimine læsæ maiestatis. l. quisquis, in princip. C. ad leg. iul. maiest. per nota. per Bald. in l. non ignorat. C. de fruct. & lit. expens. Quantum verò ad illud quod voluit idem Matthæus, quod expensæ quas facit fiscus pro incorporandis sibi bonis sui rebellis, debeant in primis & ante omnia deduci. similiter etiã in hoc ab eo dissentio, † & est ratio: quia fiscus ad quem deuoluuntur bona dñati, loco hæredis habetur, ut voluit Mart. de Laud. in tract. de fisc. q. lxxxvj. & Frac. Luc. in simili tra. suo, de fisco, parte. j. n. 4. idem voluit Matt. de Affli. in tract. de iur. pro thomis. in §. iij. nu. 25. ubi dixit, quod fiscus succedens in bonis ex aliquo delicto, loco hæredis habetur. At iure cautum non reperiatur, quod hæres detrahat aliquas expensas per se factas in consequenda hereditate. ergo idem erit in casu nostro: † facit quia expensæ quas facit Dominus in fructuum perceptione, non repetun-

tur, quia non ad perpetuam vtilitatem fiunt, Pet. de Vbal. in tract. de duobus fratr. parte xj. nu. 62.

S V M M A R I V M.

1. Appellatio an detur in crimine læsæ maiestatis.
2. Distinctio an detur appellatio in crimine læsæ maiestatis.
3. Arquiore est opinio, quod detur appellatio condemnato de crimine læsæ maiestatis.
4. Appellationem denegare, est defensionem adimere.
5. Appellatio in crimine læsæ maiestatis non datur, quando crimen esset per rei confessionem: aut per testes clarè probatum.
6. Appellatio in crimine læsæ maiestatis non datur, quando est notorium facti permanentis, quod quis commisit crimen læsæ maiestatis.
7. Appellatio regulariter in notorijs non admittitur, nisi legitima causa exprimat.
8. Index in notorijs delictis statim potest ad executionem procedere.
9. Appellatio non datur in crimine læsæ maiestatis, quando in proditione esset seditio concitata, vel facto ordinato.

Q V A E S T I O XIII.

TERTIO DECIMO quæro: An in crimine læsæ maiestatis detur appellatio? Angel. in §. publica, in fin. inst. de publi. iudic. tenuit quod non, idem in l. constitutiones. ff. de appel. & in tract. suo malefi. in verb. præsentē, & appellan-
tē, idē tenuit Dominus Hippolitus de Marsi, præceptor meus, in consi. xxxviij. num. i. in pri. volu. & idem in l. de minore. in princ. col. ij. nu. 7. ff. de quæstion. & Angel. in d. tract. malefi. in verb. Et hæc tradito la tua patria, in princip. hoc etiam voluit Ioan. Igneus Doctor Ultramontan. in sua eleganti disputatio-
ne, an Rex Franc. recognos. Imperator. nu. 128. & Roma. in l. Pantoni-
us. §. rei perduellionis. ff. de acquiren. hære. qui arguit contra glos. ibi, quæ contrarium tenet. Contrariam verò par-
tem, quod imò in d. crimine detur appellatio, tenuit Martin. de Laud. in suo tract. de crim. læsæ maiesta. q. vij. allegat præ-
dictam glos. in d. l. Pantoni-
us. §. rei. & hanc opin. tenuit etiam Andr. de Iser. in c. j. in ix. col. in tit. quæ sint regal. vbi dicit, iu-
re cautum non reperiri, quod in crimine læsæ maiestatis appel-
latio sit prohibita, idem voluit Marth. de Afflic. in d. c. j. in §.
& bonā

& bona committentium.col.iiij.nu.42.in versicu.vigesimum primum speciale,in præallegato titu.quæ sint regal.allegat not.per glos.in c.manifesta.in glos.magna.ij.q.prima.& in c.præterea,& in c.cùm sit Romana.de appel.opinionem prædictam tenuit etiam August.de Arimi.in sua addit.ad tract.Angel.de malefic.in verbo,præsentè Gaio & appellante. Ioann. Igneus in d.sua disputa.nu.129.† in isto articulo sic distinguit, quòd aut accusatus de crimine læsæ maiestatis est taliter conuictus,quòd huiusmodi delictum negare non valet,& tunc et appellatio denegabitur,per rationem l.ij.C.quorum appel.nō recipiant.& isto modo dicit procedere tex.in d.l.constitutio nes.ff.de appel.aut delictum non est plenè probatum,ita quòd de eo sit dubium,& isto casu dicit appellationem dari,& executioni sententiæ supersedendum esse,& hoc modo dicit intel ligendum esse tex.in d.l.Pantonijs.§.rei perduellionis,cum sua gl.ff.de acquir.hæredit.ibi,suspensa cognitione,& ibi,cuī de innocentia,subdens quòd si mora in exequendo esset scandalum paritura,aut præiudicium,si sententiā executioni non mitteretur,quòd tunc appellatio danda non esset,alias secus, allegat Paul.de Cast.in d.§.rei perduellionis.& in d.§.hi autē.

† Opinionem tenentium appellationem dari,condemnato de crimine læsæ maiestatis,æquiores esse arbitror,denegare enim appellationem,est defensionem adimere,quæ est de iure naturali.l.vt vim.ff.de iusti.& iur.& ibi not.facit text.in l.famosi.ibi,hoc tamen crimen à iudicibus.vbi Modestinus Iurisconsultus,quòd non in occasionem ob principis maiestatis venerationem,crimen læsæ maiestatis censendum esse ait, sed in veritate rei iudicatæ habendum esse arbitratus est,qui tex. præstat nobis argumentum manifestum,quòd de veritate rei iudicatæ inspiciendum est,ergo nō statim exequenda erit sententia.Erit igitur conclusio,quòd regulariter in crimine læsæ maiestatis appellatio detur,quam tenet etiam Decius,in d.c.cum sit Romana.col.iiij.in nono not.† Limita tamen conclusionem hanc vt infra.Primò,vt non procedat quando delictum esset clare probatum,per rei confessionem,vel per testes,per tex.in d.l.ij.C.quorum appellat.nō recipiant.vt tenuit Igneus in primo membro suæ distinctionis,suprà relatæ.

† Secundò limita dictam conclusionē,non procedere, quando notorium est facti permanentis,quòd quis commisit crimen læsæ maiestatis,vt puta,quia teneret terram ecclesiæ vel

- imperij rebellatam, vel in tali rebellione caperetur. Talis enim appellare non poterit: quia erat notorium facti permanētis, ipsum esse rebellem, ita voluit Andr. de Ifern. in c. j. in titu. quæ sint regal. col. ix. & sequitur ibidem Matth. de Afflict in §. & bona committentium. col. iiij. nu. 42. in versicul. vigesimū
- 6 primum speciale. † & pro ista opinione facit, quia regulariter in notoriis appellatio non admittitur, nisi legitima causa exprimatur, ut per Abb. & doct. in c. consuluit. & ibi Decius, col. j. in versu. circa istum tex. de appel. & facit tex. in c. cum sit Romana, & in c. cum speciale §. porro. eod. tit. idem tenuit Roma.
- 7 in consil. cccxxiiij. in proposita consultatione, in fin. † Item facit ad prædicta, quia in notoriis delictis iudex statim non data dilatione potest ad executionem procedere, ut per Bald. in l. a procedente, in vlt. not. C. de dilat. & idem in c. significante. col. ij. de appellat. & in l. accusatoribus. colum. ij. in versicul. & per hoc patet. C. de accusat.
- 8 † Tertiò fallit, quando in prodicione esset seditio concitata, vel facto ordinata, prout in d. l. constitutione. §. quid tamen. ff. de appel. secundum opinionem Andr. de Iser. suprā relatum. Talis enim delinquens quia est caput factionis, non appellat secundum eum.

S V M M A R I V M.

- 1 Quis dicatur perduellis.
- 2 Hostem antiqui pellegrinum vocabant.
- 3 Perduellis dicitur qui crimen lese maiestatis contra principem vel Rempublicam commisit.
- 4 Crimen lese maiestatis latius est, quàm crimen perduellionis.
- 5 Crimē lese maiestatis cōtra principē, quare pduellionis dicatur.
- 6 Perduellis non dicitur, qui ex alia causa quàm machinationis contra principem crimen lese maiestatis commisit.

Q V A E S T I O. XIII.

- 1 VARTODECIMO quæro: quis dicatur perduellis? Caius Iuriconsultus in l. quos nos hostes. ff. de verb. signific. dicit, eos quos nos hostes appellamus, antiquos perduelles vocasse. Andr. Alciat. elegans doctor, in d. l. quos nos, dixit publicos hostes, meritò inimicos appellari, quos veteres, quia cum illis duellum, id est bellum esset, perduelliones appella

pellabant: nam ea dictione eos solos iudicari opinatus est, aduersus quos ius belli esset. Et ideo inimicus perduellio non dicitur, neque iuxta Ciceronis sententiam lib. ij. de offici. latrones perduelles sunt, siquidem piratam ex perduellium numero non esse, asseuerat: † hostem autem, antiqui Pellegrinum vocabant, ut habetur apud Ambros. Calepin. in suo vocabulario, in versic. Perduellis, † sed in materia criminis læsæ maiestatis Perduellis dicitur, qui crimen læsæ maiestatis aduersus Rempublicam, vel Principem commisit, ut testatur Vulpian. in l. si. ff. ad leg. iul. maiestatis. Itaque non omne maiestatis crimen perduellionis erit: cum crimen læsæ maiestatis generalius sit, quod & multis modis committitur, ut supra vidimus, sed solum quando quis hostili animo, aduersus Rempublicam, vel principem suum animatus fuit, ut in d. l. si. & ita voluit etiam Gofred. in summa, de cler. pugnan. in duel. §. j. & Cardin. Turr. Cremat. in c. si quis. §. porro. vj. quæst. j. tibi & ipse dicit, quod crimen læsæ maiestatis latius est, quam perduellionis, siquidem perduellionis reus quis dicitur, quando contra personam Imperatoris committitur. Hoc enim solo casu Romana lex Duellum permittebat, quod etiam not. idem Turre Cremat. iij. quæst. iij. in summa. & Specul. in titul. de accusator. §. j. versicu. Secundò, crimen perduellionis.

† Sed quare crimen læsæ maiestatis dicatur crimen perduellionis? glo. in §. per contrarium, inst. de hæred. quæ ab intesta. defer. dicit, quod olim quando alicui imputabatur, quod crimen læsæ maiestatis commisisset, contra Imperatorem, vel Regem, eo casu permissum erat duellum, videlicet duorum pugna, vel quod ex eo dicitur, quia perduelles hostes dicuntur, d. l. quos nos hostes. ff. de verb. sign. & idem dixit Matth. de Affl. in consti. regni, in tit. de hæreti. nu. 29. Ioan. de Imol. in clem. pastoralis. col. iij. nu. 49. idem tenet & sequitur ibidem Cardin. in xv. not. & in quæst. v. Egid. verò Bellem. in d. ca. si quis cum militibus, in d. §. porro. dixit, quod crimen læsæ maiestatis, non ideo perduellionis dicitur, ex eo quod per duellum probari possit, sed dicitur perduellionis, id est crimen hostis, vel hostile, per text. in d. l. quos nos hostes, cuius opinionem si sequamur & aliorum hoc tenentium, reus criminis læsæ maiestatis, in quocunque casu dicti criminis, perduellionis reus diceretur, quod esset contra text. in d. l. fina. ff. ad legem iul. maiestatis. & ideo mihi magis placet illa opinio, quod ideo dicatur

crimen perduellionis, crimen læsæ maiestatis, quando quis hostili animo in Rempublicam, vel principem insurgit, ut in d.l. fina. quia eo solo casu duellū permittebatur, ut suprā dictum fuit: utrunque sit, hoc omnes tenent, quod perduellionis crimen, appelleretur crimen læsæ maiestatis, quod ex machinatione facta contra Rempublicam vel principem committitur, de quo est text. in d.l. fina. ff. ad legem iul. maiest. ad idem facit text. in d. §. per contrarium. inslit. de hæredit. quæ ab intestat. defer. † Si verò ex alia causa, quis læsæ maiestatis reus sit, perduellis non diceretur, nec eo mortuo eius damnabitur memoria, facit rex. in l. cum filius. §. final. ff. de legat. ij. Et de hoc verbo perduellis, plura scribit Ioan. Ferrarius in suis annotationibus, in quatuor Institut. libros, in titul. de hæredi. quæ ab intestat. defer. in versicul. Perduellionis reus. & Ioan. Oldendorph. in tract. suo, in leges xij. tabularum. in rubr. de duobus sacerdo. generibus. numero 3. qui tract. habetur in xvij. Tomo tract. secundum impressionem Venetam.

S V M M A R I V M.

- 1 An crimen læsæ maiestatis, & crimen simoniæ equiparentur.
- 2 Emendo quis spiritualia, vel vendendo, diuinam offendit maiestatem.
- 3 Crimen læsæ maiestatis, hæresis, & simoniæ, quæ hæresim sapit, equiparantur.
- 4 Equiparatio supradicta procedit in his in quibus expressum inuenitur in iure.
- 5 Omnes qui in crimine simoniæ admittuntur, admittuntur etiam in alijs criminibus exceptis, Sed non omnes qui repelluntur in huiusmodi crimine simoniæ, repelluntur in alijs criminibus exceptis.
- 6 Ad comparisonem simoniæ, & hæresis, omnia crimina pro nullo reputantur.
- 7 Simoniæ peior est idolatria.
- 8 Crimen hæresis an crimini læsæ maiestatis, & econtra equiparetur.
- 9 In crimine hæresis, sicuti in crimine læsæ maiestatis, quis accusari potest, post mortem, & eius memoria damnari, & bona per

- per fiscum ab eius heredibus auferuntur.
- 10 Plus est diuinam quam temporalem offendere maiestatem.
- 11 Distinctio an valeat argumentum de crimine laesae maiestatis ad crimen haeresis, & e contra.
- 12 Argumentum de minori ad maius validum est.
- 13 Crimen haeresis est maius crimine laesae maiestatis humane.
- 14 Timor domini timori hominum auteponendus est.
- 15 Quae differentia sit inter crimen haeresis & crimine laesae maiestatis.
- 16 Haereticus amittit dominium bonorum suorum, ipso iure.
- Secus est in crimine laesae maiestatis.
- 17 In crimine haeresis extenditur infamia vsque ad secundum gradum, per lineam paternam, quando pater in haesim est prolapsus, si vero mater, extenditur ad primum gradum.
- Secus est in crimine laesae maiestatis, in quo poena extenditur solum ad primum gradum.
- 18 Filij haereticorum non solum sunt inhabiles ad beneficia obtinenda, sed etiam obtepta ipso iure perdunt.
- Secus tamen est in filiis committentium crimen laesae maiestatis, contra principem.

Q V AESTIO XV.

VINTODECIMO quæro: an crimen laesae maiestatis, & crimen simoniae, æquiparentur? Dicas quod sic: nam quemadmodum quis machinando contra Imperatorem, Regem, siue Principem suum, laesae maiestatis crimen committit, quia terrenam offendit maiestatem, l. quisquis. C. ad leg. iul. maiestatis: Pari modo emendo quis spiritualia vel ea vendendo, diuinam offendit maiestatem, & sic laesae diuinæ maiestatis crimen committit, text. est in l. si quicquam. in fin. & ibidem Bald. C. de episco. & cleric. facit text. in c. fin. ad fin. vj. q. j. vbi Praeposit. dixit, ista duo æquiparari, facit etiam text. in c. sanè, in prin. xv. q. iij. & tex. in c. vergentis. de haeretic. in vj. glos. in c. si quis Papa. in versicu. pertulerit. lxxix. distinctio. facit etiam glo. in c. j. de testibus. in vj. quæ t dixit, tria hæc crimina æquiparari, videlicet laesae maiestatis, haeresis, & simoniae, intellige sanè, de simonia quæ haesim sapit, vt puta, quando quis pecuniam dedit pro consequendo beneficium, vel ecclesiasticum ordinem, credens gratiam sancti spiritus pretio acquiri posse: ta-

li enim

li enim casu, simonia est species hæresis, quinimò est quid deterius, ut est tex. in c. eos, j. q. j. & declarat Abb. in c. licet Heli. el j. super glo. in verb. indifferenter, de simon. & idem Abb. in c. ex diligenti. eodem titu. & in c. per tuas, el j. in versic. sed contra hoc opponitur eodem titu. † Intellige tamen hanc æquiparationem, procedere in his in quibus expressum inuenitur in iure, ut notanter dixit Præposit. in c. penul. §. porro. vj. quæst. j.

† Scias etiam, quòd omnes qui in crimine simoniæ admittuntur, admittuntur etiam in alijs criminibus exceptis, sed non omnes qui repelluntur in huiusmodi crimine simoniæ, repelluntur in alijs criminibus exceptis, ut per Abb. in d. c. per tuas.

versicu. in glo. in verb. de simonia. † & dicit tex. in c. fin. j. q. vlt. quòd omnia crimina ad comparationem simoniæ, & hæresis pro nullo reputantur, ad idem tex. est in d. c. per tuas, el j. in §. cetera. de simon. † Imò simonia peior est idolatria. c. cito turpem. j. q. j. ad idem Gaspar. de Perusin, in tract. de reservat. benefic. colum. iij. nume. 23. † Quid autem dicendum sit in crimine hæresis, an crimine læsæ maiestatis, & econtra æquiparetur? Videtur eadem ratione dicendum quòd sic, per tex. in lege Manichæos. C. de hæreti. & in c. vergentis. ext. eodem titu. & ibi glo. in verb. exheredatio, quinimò de vno ad aliud arguitur, glo. in l. mutum. ff. de acquirenda hæredit. glos. in dicta l. Manichæos. in verb. debet, not. Cyn. & Salycet. in auth. Gazaros. C. eodem titu. de hæreti. Gemina. in c. si quis. vj. q. j. glos. in c. cum secundum, de hæreti. in vj. quæ dixit, quòd dispositio illius tex. locum habet in crimine læsæ maiestatis, & tamen loquitur in hæresi, ad idem glo. in c. j. in gl. ij. de testibus. in vj. quam ad hoc pro singulari allegat Alexand. in l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniust. rupt. & irrit. fact. testam. ad idem glo. in c. ij. de hæretic. in vj. & glo. in c. felicitis. eodem titu. & in cap. non debet. de regu. iur. in vj. hanc conclusionem tenuit etiam Claud. de Seifel. in l. si quis id quod. col. ij. in fin. nume. 7. ff. de iurisdic. omnium iudic. & Ioan. de Turre Cremat. in c. si quis. lxxix. distinct. nume. 8. ad idem Angel. in tract. de malefic. in verb. *Et hæc traditio la tua patria.* nume. 18. vbi dixit, quòd crimen læsæ maiestatis, hæresis, & simoniæ æquiparantur. allegat glo. in c. j. de cens. in vj. † Hinc est quòd sicuti in crimine læsæ maiestatis quis accusari potest post mortem, & eius memoria damnari. l. fina. C. ad leg. iul. maiesta. Ita est in crimine hæresis c. fin. de hæreti. & post hæretici obitū, bona per fiscum ab eius

ab eius hæredibus auferuntur, sicuti fit in crimine læsæ maiestatis, tex. est iuncta gloss. ibi, in verb. post mortem. in dicta c. accusatus. §. in eo vero casu. de hæret. in vj. facit, quia hæreticus diuinam offendit maiestatem, sicut committens crimen læsæ maiestatis, temporalem lædit, quinimo plus est diuinam 10 quàm temporalem offendere maiestatem, vnde diuus Bernardus super Cantic. sic ait, si reum regiæ maiestatis quamvis humanæ, legibus capite plecti sancitum est, quis finis contēnētium diuinam omnipotentiam erit? † In isto articulo distinguem ego sic, quòd aut quærimus, an de crimine læsæ maiestatis ad crimen hæresis argui possit, aut quærimus an de crimine hæresis ad crimen læsæ maiestatis valeat argumentum. Primo casu dico argumentum valere, nam ea quæ licent, in crimine læsæ maiestatis, à fortiori licent in crimine hæresis, ita arguit Imperator, in dicta l. Manichæos. C. de hæreti. facit rex. in auth. Gazaros. C. eodem titu. & in capi. vergentis, in fin. ext. de hæret. † Tunc enim arguitur de minori ad maius, quòd 22 argumentum validum est, & hoc sentit Ioan. Igneus, in repet. §. non alias. l. necessarios. nume. 6. & nume. 45. ff. ad Syllenian. Secundo vero casu, dicas non valere argumentum de crimine hæresis ad crimen læsæ maiestatis, esset enim arguere de maiori ad minus, quod profecto esset absurdissimum: † quia crimen 13 hæresis proculdubio, est maius crimine læsæ maiestatis humanæ, vt not. Ioan. Monach. in cap. statutum, in prin. de hæret. in vj. vbi dixit, crimen læsæ maiestatis minus esse crimine hæresis, quod patet, quia per hæresim offenditur diuina maiestas, facit tex. in c. duo sunt. xcvi. distinct. & d. auth. Gazaros. & dicto c. cū secūdū, in quibus locis habetur, quòd plus est diuinā, quā temporālē offendere maiestatem, † & timor domini timori ho 14 minum anteponendus est, vt not. per Ioan. Monach. in capi. inquisitionis, in prin. de hæret. in vj. & à Deo est omnis terrena potestas vt habetur Pauli c. xiiij. ad Roma. & Petri primo c. ij. & Ioannis c. xix. vbi Christus Pilato respondet, Non haberes potestatem aduersus me vllam, nisi tibi datum esset desuper. longa igitur est differentia inter crimen hæresis, & crimē læ 15 sæ maiestatis, quod etiam ex eo ostenditur, quia in crimine hæresis appellatione filiorum filix comprehenduntur, vt in d. c. vergentis, in fin. de hæret. & in dicto crimine hæresis puniuntur filix hæreticorum sicuti filij, vt est expressum in c. statutū. & in c. vbicunque. de pœn. secus tamē est in crimine læsæ maiestatis.

iest. vt est tex. in l. quisquis. §. ad filias verò. C. ad leg. iul. maie.
& dixi suprà latè in rubric. de pœn. quas filij incurr. patre cõ-

mittent. crimen læsæ maiestatis, q. xiiij. & habetur per doct. in
16 d. l. quisquis. † Item in crimine hæresis, hæreticus amittit do-
minium bonorum suorum ipso iure. d. c. cùm secundum, de hæ-
ret. in vj. c. quicunque. eodem titu. & no. Collectar. in c. excom-
municamus. in prin. extr. de hæreti. & idē in c. in quibusdam.
versicu. Hodie tamen. de pœni. secus tamen est in crimine læsæ
maiestatis, vt est tex. qui cauillari non potest in l. quæsitum. ff.

qui & à quibus. de quo latè scripsi suprà in rubri. de pœnis cõ-
17 mit. crim. læsæ maiest. q. xxv. † Item in crimine hæresis exten-
ditur infamia vsque ad secundum gradum, per lineam pater-
nam, quando pater in hæresim est prolapsus, si verò mater in
dictum crimen inciderit, extenditur ad primum gradum. c. sta-
tutum. de hæret. in vj. secus tamen est in crimine læsæ maiesta-
tis, in quo pœna extenditur solum ad primum gradum. l. quis-

18 quis. C. ad leg. iul. maiesta. in §. ad filias verò. † Item filij hære-
ticorum non solum fiunt inhabiles ad beneficia obtinenda, sed
etiam obtenta ipso iure perdunt, secus tamē est in filiis eorum
qui crimen læsæ maiestatis contra principem secularem com-
miserunt, vt habetur per Henric. Boich. in d. c. vergentis, col. si.
prope finem. de hæretic. de quo etiam dixi supra q. ix. in rubri.
de pœn. quas filij incur. patr. cõmit. crim. læsæ maiesta. possent
plura alia adduci, ad ostendendum, quòd omnia ea quæ statuta
sunt in crimine hæresis locum nō habent in crimine læsæ ma-
iēstatis, quæ breuitati studendo omitto. Erit ergo conclusio,
quòd de crimine læsæ maiestatis, ad crimen hæresis validum
erit argumentum, sed econtra non, nisi quatenus in iure ex-
pressum reperiatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Habens privilegium ab Imperatore, quòd possit eos qui ad su-
plicium ducuntur liberare, an possit liberare damnatum de cri-
mine læsæ maiestatis.
- 2 Crimen læsæ maiestatis requirit specificam de se mentionē fieri.
- 3 Concessa alicui iurisdictione causarum criminalium, non cense-
tur ei concessa cognitio criminis læsæ maiestatis.
- 4 Cognoscere de crimine læsæ maiestatis ad solū principem spectat.
- 5 Principi reservata non transeunt in aliquem ex generali com-
cessio-

cessione.

6 Cardinales ex consuetudine priuilegium habent, quòd obuiantes damnatum ad mortem, qui ad supplicium ducitur, illum liberare possint.

Liberare tamen non poterunt damnatum de crimine læsæ maiestatis, heresis, vel falsi.

7 An valeat concessio huiusmodi priuilegiij.

QVÆSTIO XVI.

EXTODECIMO quæro: Imperator concessit alicui priuilegiū, quòd criminosi ad mortem damnati, quando ad supplicium ducuntur transeuntes ante eius domum ab eo impunè e manibus officialium eripi possint, an habens huiusmodi priuilegium damnatum de crimine læsæ maiestatis, qui ad supplicium duceretur, transeuntem ante eius domum liberare posset? Dicendum erit quòd non, ex pluribus. † Primò, 1 quia crimen læsæ maiestatis requirit specificam de se mentionem fieri, vt vidimus supra q. v. hoc eodem titu. vbi decisum fuit, quòd statutum concedens generalem abolitionem criminum, crimen læsæ maiestatis non comprehendit, vt per Roman. in l. si quis in graui. §. hi quoque. ff. ad Syllenian. & Hippoly. Marfil. Dominum meum in l. vnica, num. 108. C. de rapt. virgin. & per alia allegata in quæstione prædicta. † Secundò facit, quia concessa alicui iurisdictione causarum criminaliū, nō 3 propterea censetur ei cōcessa cognitio criminis læsæ maiest. vt dixi suprā in rubr. quis de læsæ maiesta. crim. cognos. possit. † Tertiò moueor, quia cognoscere de crimine læsæ maiestatis, 4 ad solum principem spectat, & ad eūdem liberare reum ipsius criminis spectabit, cum eius sit absoluere cuius est condemnare. l. nemo qui condemnare. ff. de regu. iur. & quòd liberare reū huiusmodi sit de reseruatis principi, not. per doct. in c. j. versic. & bona committentium. in titu. quæ sint regal. in vsibus feud. † Quartò facit, quia reseruata principi, non transeunt in alium, 5 quem, ex generali concessione, vt habetur in materia criminis huiusmodi, per Lucam de Pen. in lege prima. C. de priuileg. solar. libro. xj. † Quintò adduco, quòd licet Cardinales 6 ex consuetudine priuilegium habeant, quòd obuiantes damnatum

natum ad mortem, qui ad supplicium ducitur, illum liberare possint, ut per Bald. in l. aditos. C. de appel. & per Martin. de Laud. in tract. de Cardinal. quæst. xlviii. Attamen liberare non possunt, vigore dicti eorum priuilegij damnatum de crimine læsæ maiestatis, hæresis, vel falsi, ut scribit Farbat. in tracta. de præstant. Cardinal. in ix. quæst. primæ partis.

- 7 † An autem valeat concessio huiusmodi priuilegij? Videtur dicendum quod non, per text. in l. quicumque. C. de diuers. rescript. lib. xij. & hoc tenuit Andræ. de Isern. in c. j. in versi. & bona cōmittentiū, ubi etiā Mat. de Affl. col. vii. in fi. & col. viij. in prin. & col. xj. nu. 135. in titu. quæ sint regal. in vsibus feudo. esset enim iniquum & contra publicam vtilitatem, quæ dictat maleficia non debere remanere impunita, & dixit Afflict. loco præallegato, quod vidit plura ex dictis priuilegijs, quæ hodie non sunt in vsu, subdens, quod non valeret talis consuetudo quantumcunque antiqua in aliqua domo, vel ciuitate, quia esset contra neruum correctionis: induceret enim peccatum, & propterea non valeret. c. fin. in glos. vltim. de consuetud. viij. distinct. c. frustra.

S V M M A R I V M.

- 1 An faciens parentelam, vel confederationem, cum inimico domini sui censeatur illius hostis, & rebellis, ita quod feudo priuari debeat.
- 2 Confederati sunt eiusdem intentionis & voluntatis.
- 3 Feudum tenens ab ecclesia: si offendat Imperatorem, feudo priuari debet ab ipsa ecclesia.
- 4 Offendens confederatum principis, vel ciuitatis, puniri potest in ciuitate confederata.
- 5 Mutua iurisdictio datur in rebelle confederatorum.

Q V A E S T I O X V I I.

- 1 **D**ECIMO SEPTIMO quæro: An faciens Parentelam vel confederationem cum inimico Domini sui censeatur illius hostis, & rebellis, ita quod feudo priuari debeat? Bal. in l. liberti, circa fin. C. de inoffi. testam. tenuit quod sic, idem voluit Marti. de Laud. in tract. de confeder. princ. q. xxvj. rationem assignat. † confederati sunt eiusdem intentionis, & voluntatis, allegat Bald. in d. l. liberti, facit ad hoc gloss. in c. j.

in c. j. §. porrò. in tit. quæ fuit prim. causa benefic. amit. † & dixit idem Bal. in l. j. versiculo, quadragesimo secundo quero. ff. de rerum diuis. quòd tenens feudum ab ecclesia, si offendat Imperatorem, qui est confederatus cum ecclesia, feudo priuari debet, ab ipsa ecclesia, quem sequitur Sigismund. Lofred. in consil. v. omiffa facti serie, col. viij. nu. 33. & nu. 34. † & offendens confederatum Principis, vel ciuitatis puniri potest in ciuitate confederata, vt scribit Martin. de Laud. in dicto tract. de confeder. princ. q. lxij. allegat Angel. in auth. de rebus immob. alienand. & Bar. in l. non dubito. ff. de capt. & postlimin. reuers. ad idem Bar. in extrauag. qui sint rebel. in ver. rebellado, ad idem facit, quod dixit Bal. in rub. de treug. & pac. † vbi scribit, quod datur mutua iurisdictio in rebelle confederatorum, adeo quòd vna ciuitas alterius ciuitatis confederatæ Bannitos receptare non potest. idem dixit Petr. de Anch. in consil. clviij. ex narratis. col. ij.

S V M M A R I V M.

- 1 *Confederatus alteri principi, si demum feudum habuerit ab Imperatore, an impune possit defendere confederatum, cui Imperator bellum mouit.*
- 2 *Prima obligatio secunda præfertur.*
- 3 *Colligatus duobus insolidū, est obligatus secundo, saluo iure primi. Confederatus vni prius, potest etiam alteri confederari, saluo iure primi.*
- 4 *Comes Nicola. de Pithigliano Capitaneus generalis Venetorum, qui pro eis militauit contra Regem Francorum, an propterea priuari debuerit feudo, quod tenebat à rege Hispania confederato dicto Regi Francorum.*
- 5 *Distinctio Authoris in dicto casu.*
- 6 *Confederationes factæ inter principis subditos non valent, sine superioris consensu.*

Q V A E S T I O X V I I I.

ECIMO OCTAVO quæro: Aliquis Dominus confederationē fecit cum aliquo Principe, qua confederatione stante nulli dubium, & dicti confederati mutuo inter se obligati sunt ad defensionē, alter alterius, demum vnus dicto-

naretur, iam querelam contra patris testamentum instituerat, vel præparauerat, iuxta tex. in l. quemadmodum, ff. de inoffic. testam. aut non, primo casu dicerem, querelam huiusmodi in fiscum transire, quia tali casu mortuo filio querela transit ad eius hæredem, etiam extraneum, tex. est iuncta glos. ibi, in verbo, ad hæredem, in l. posthumus, in fin. ff. de inoffic. testa. † Fiscus autem in quem damnati bona deueniunt loco extranei heredis habetur, l. libertorum, vbi not. Bart. ff. de iur. patron. l. cum qui. ff. de interdict. & relegat. Secundo verò casu, dicerem huiusmodi querelam in fiscum non transire; quia talis querela non transmittitur eo casu, nisi ad suos hæredes, facit glos. in d. l. posthumus. suprà allegata, & est text. in l. si quis filium. circa fi. C. de inoffic. testam. Aut filius patre adhuc viuento, à quo in testamento jam condito fuerat præteritus, commisit crimē læsæ maiestatis, & est capitaliter bannitus, cum confiscatione bonorum, & isto casu querela inofficiosa ex persona filij cui fiscus successit, fisco non competit. & idem erit in quocunque alio delicto, pro quo filius esset capitaliter damnatus, cum confiscatione bonorum, & ita procedat opinio Bal. in d. l. si qua poena, & Cremenf. in dictis suis, singular.

FINIS.

AUTHOR OPERIS AD LECTOREM,

Iamque opus exegi quod lata Candide Lector,

Excipe, quæque soles perlege fronte velim.

Hos tibi si gratos dices fortasse labores

Non mea, sed fuerit gloria sola Dei.

Sin minus emissum quæso ne despice librum,

Authoris curam, sed studiūmq; probes.

E O R V M Q V A E

I N P R A E S E N T I T R A -

C T A T V D E C R I M I N E

læſæ maiestatis, continentur alpha-
beticus Index pulchro or-
dine digestus.

A B B A S . potest
Monachū etiam
inuitū , pro neces-
sitate , & vtilitate
sui monasterij, in
certo loco deputare. q. xix. nu-
mer. 9. pagina. 45

Abbas detinens Monachum in
carcere, non committit priua-
tum carcerē. q. xxxv. nu. 13. 82.

Abolitio criminis læſæ maiestatis
est de referuatis Principi, sicuti
est illi⁹ cognitio. q. viij. n. 2. 439

Absolutionem petens ab excom-
municatione, an videatur fate-
ri se excommunicatū. q. xxiiij.
nu. 7. 8. 259

Accusatio in crimine læſæ maie-
statis, etiam delicto non con-
summato, neque ad actum de-
ducto, admittitur. q. j. n. 3. 129

Accusatio quid sit. nu. 4. ibi.

Accusare quid sit. q. ij. nu. 1. 130

Accusator quando possit cogi à
iudice ad exprimendum diem
commissi delicti. q. iij. n. 3. 132.

Accusatio nō rite facta non est ac-
cusatio, & p̄ eā delictū in iudi-
cio nō deducitur. q. vij. n. 1. 139

Accusator in crimine læſæ maie-

statis, an cogetur prosequi suā
accusationem. q. xvij. n. 4. 157

Accusare nemo compellitur inui-
tus. q. xvij. nu. 1. 156

Accusator suæ accusationi renū-
tiare potest. nu. 2. ibidem

Accusator an & quando possit de-
sistere à sua accusatione. impu-
ne. nu. 3. ibidem

Accusator cogitur à iudice prose-
qui suā accusationē in crimine
læſæ maiestatis. q. xvij. n. 4. 158

Accusatus inquisitus, vel denun-
tius de crimine læſæ maie-
statis, citatus q̄ veniat ad se de-
fendendum, si non cōpareat in
termino ei in citatorio assigna-
to, an dānari debeat. q. 18. 158.

Accusationē contra reū criminis
læſæ maiestatis fiscus porrige-
re debet, & declarari facere de
functū cōmisisse crimen læſæ
maiestatis. q. xxij. nu. 2. 164

Accusatio de crimine peculat⁹ du-
rat quinquēnio. q. xxiiij. n. 5. 166

Accusatio in crimine Apostatat⁹
durat dum vivit Apostata, &
post eius obitum quinquēnio.
q. xxix. nu. 2. 175

Accusare pōt de crimine læſæ ma-

- testatis quilibet, etiā qui aliās
est prohibitus. q. xv. nu. 5. 197
- Accusator in crimine falsæ mo-
netæ, si non probet non puni-
tur de calumnia. q. j. nu. 3. 205
- Accusati de crimine pendente iu-
dicio, an possint esse testes in
crimine læsæ maiestatis. quæ-
stio iiii. 224
- Accusatus criminaliter, pendente
accusatione contra eum, regu-
lariter testis esse nō potest. nu-
mero 1. ibid.
- Accusatus criminiliter, pendente
accusatione, potest esse testis
in crimine læsæ maiestatis, he-
resis, & simoniæ. q. iiii. n. 2. 224
- Accusatore non probante in cri-
mine læsæ maiestatis, an reus
absoluti debeat. q. xxx. nu. 1. 2.
269. Et quid in crimine falsi.
nu. 3. ibidem
- Accusatus de crimine testari po-
test pendente accusatione, &
valebit eius testamentum. q.
xxvii. nu. 1. 309
- Accusatus de crimine læsæ maie-
statis pendente accusatione, an
testari possit. nu. 2. ibid.
- Accusatio rei regulariter morte
extinguitur. q. xxxiiij. n. 2. 316
- Actor, & reus non debent ad im-
paria iudicari. q. xvij. nu. 1. 246
- Adulterans vxorē eius, cū quo fa-
cta fuit pax, vel illi furtū faciēs,
pacem fregisse nō dicitur, nec
in pacis ruptæ pœnam incidit
se dicitur. q. lxvij. nu. 5. 119
- Adulterij accusatio durat quin-
quennio. q. xliij. nu. 3. 166
- Adulterij aliter punitur nobilis,
quā ignobilis. q. j. n. 13. 14. 272
- Aduocatis de iure prohibitū est,
vti procacibus, & improbis
verbis. q. iiii. nu. 5. 134
- Aduocati officium laudabile est,
& homines vitæ maximē ne-
cessarium. nu. 6. ibidem
- Aduocati officium est de iure di-
uino. nu. 7. ibidem
- Aduocati in crimine læsæ maie-
statis interueniebant, ante ex-
trau. ad reprimē. q. iiii. n. 9. 135
- Aduocatus an interuenire possit,
quādo agitur de dānāda defun-
cti memoria. q. xxvii. n. 1. 173
- Aduocatus debet potius aduoca-
re pro patria quā pro patre.
q. vij. nu. 11. 438
- Aduocare an liceat pro filiis re-
bellium, seu pro ipsis rebelli-
bus, & his qui crimē læsæ ma-
iestatis cōmiserūt. q. 9. n. 5. 441
- Aduocati interuenire non debēt
pro hæreticis. nu. 6. ibidem
- Aduocatus, & defensor interueni-
re potest, quādo agitur de dam-
nanda rei criminis læsæ maie-
statis memoria. post eius obi-
tum, & similiter quādo agitur
de dānāda memoria eius qui
de heresi est iculpatus. n. 7. ibi.
- Affectus punitur, licet nō sequa-
tur effectus in crimine læsæ ma-
iestatis. q. 3. n. 2. 68. q. 2. n. 6. 415
- Affectus nō sequuto effectū non
est punibilis. q. liij. nu. 1. 99
- Affidatus pro se, & sociis secū ve-
niētibus, si cū eo veniebat He-
bræus, qui captus, & derobatus
fuit,

- fuit, an ad illū securitas huiusmodi porrigatur. q. xxxij. nume. 11. 73
- Affines, & consanguinei receptantes offendentes cardinalē non puniuntur eadē pœna, qua extranei, atamen non absoluuntur, sed mitius puniuntur. q. v. nu. 18. 18. & q. x. nu. 5. 433
- Africanus superior deuicta Carthagine, qua pœna puniuit illos, qui ad pœnos transuerāt. q. xlv. nu. 3. 93
- Agendū est cautius vbi maius est periculum. q. xvj. nu. 12. 155
- Agressio sola quādoque punitur. q. lxxvj. nu. 9. 117
- Agrippa qui orabat Deū pro morte Tiberij Imperatoris, qua pœna punitus fuerit. q. xlv. n. 3. 93
- Aldefunso Rege mortuo in prælio contra Mauros in Hispania: Hispanus quidem, qui ei persimilis erat facie, Aldefunsum esse finxit, dissimulans se ob acceptę cladis dedecus vel le ignoto habitu peregrinare, id veritus Alfunsus qui in Regno successerat, cōprehendi eū suspendique mādauit. q. xxij. numero 11. 57
- Alienationes factę post crimen læsę maiestatis contractum, an sint nullę. q. xxiiij. 302
- Alienationes factę post crimen cōmissum sunt nullę. n. 1. ibi.
- Quid de alienatione bona fide facta. nu. 2. ibidem
- Alienatione reuocata, an fiscus teneatur emptori pretium restituere. q. xxiiij. nu. 5. 303
- Alternatiuę sufficit alterā partē habere veram. q. lvij. nu. 5. 115
- Alimentatus, alimētatorem suū, an accusare possit, de crimine læsę maiestatis. q. xiiij. n. 1. 195
- Alimētatus in domo alicuius, regulariter alimentatorem suū accusare nō poterit. nu. 1. ibid.
- Alimentatus in crimine læsę maiestatis alimentatorē suum accusare poterit. q. xiiij. 196
- Alimenta quę pater filio singulis annis dare solitus erat, an veniant in confiscatione bonorum filij. q. ix. nu. 5. 288
- Ambasciatorē principis offendēs perinde est ac si principē offēdisset. q. xvj. nu. 1. 38
- Ambasciator sui principis Vices fungitur. nu. 4. ibid.
- Ambasciatores securitatē, de iure gentiū habere dicūtur. n. 5. ibi.
- Ambasciatores dicūtur sancti, nec possunt pro repræsaliis capi. q. xvj. nume. 6. 39
- Ambasciatores offendentes sacri legium committere dicuntur. nume. 7. ibidem
- Ambasciatorem alicuius principis offendens, cuius dictus offēdens non erat subditus, crimen læsę maiestatis nō committit. nu. 9. ibidem
- Ambasciatorem qui finita sibi commissā ambasciata reditū suum retardabat, offendens, non incidit in crimē læsę maiestatis. q. xvj. nu. 12. 40
- Amicus inimici repellitur ab ac-

- cusando, & quomodo intelligatur. q. vj. nu. 11. 185
- Amicus inimici mei capitalis, ei magna amicitia iunctus, à testimonio, & ab accusando repellitur. q. ij. nu. 28. 219
- Amicos an conuocare liceat pro occidendo rebelles. q. xxv. numero 8. 410
- Androginae sunt populi in Africa vtriusq; sexus. q. xvj. nu. 7. 353
- Anglicana consuetudo, quod Rex possit cognoscere, & iurisdictionem habere in clericos solutos, in actionibus civilibus, etiam merè personalibus, vel criminalibus, ubi agitur civiliter, reprobatur. nu. 19. 127
- Andreas de Isernia dum esset Regius consiliarius in Regno occisus fuit. q. xiiij. nu. 7. 35
- Annexi idem iuris est, quod principalis. q. xxij. nu. 4. 300
- Animalia masculina foemineis audaciora sunt, Vrsa, & Panthera, foeminae maribus sunt audaciores. q. xiiij. nu. 4. 345
- Antiani ciuitatis, si iurauerunt aliquid tenere secretum, & id reuellent in damnum communis ab officio remoueri debent. q. xxj. num. 19. 53
- Anthiocus tertius Asiae Rex omnibus Regni sui urbibus scripsit, quod si aliquid in literis, quae eius nomine scriberentur, esset quod legibus aduersari videretur, crederent eas se ignaro scriptas fuisse, & propterea eis non parerent. q. vj. nume. 10. 155
- Appellatio, an detur in crimine laesae maiestatis. quaest. xiiij. numero 1. 438
- Appellationem denegare est defensionem adimere. quaest. xiiij. nume. 3. 439
- Appellatio in crimine laesae maiestatis non datur, quando crimen est per rei confessionem, aut per testes clare probatum. numero. 4. ibidem
- Appellatio in crimine laesae maiestatis non datur, quando est notorium facti permanentis, quod quis commisit crimen laesae maiestatis. q. xiiij. n. 5. 439
- Appellatio, regulariter in notoriis non admittitur, nisi legitima causa exprimatur. q. xiiij. nume. 6. 440
- Appellatio non datur in crimine laesae maiestatis, quando in proditione esset seditio concitata, vel facto ordinata. nu. 8. ibid.
- Aperientes literas publicas, priuatasve qua poena puniantur. q. xx. nu. 8. 47
- Aperiētes literas publicas, & earum lectura Consilium ineunt, quo hostes Principis aduersus eum iuuentur, incidunt in crimen laesae maiestatis. q. xx. nu. 14. 48
- Apostatatus accusatio durat dum viuit Apostata, & post eius obitum quinquennio. q. xxix. nume. 2. 175. & q. xxiiij. nu. 4. 166
- Arbitrium datum sapientibus super utilitate publica, vel ciuitatis

- tatis statu, principaliter, non
secundario intelligitur. q. xvij.
nume. 2. 41
- Argumentum à diuersitate titu-
lorum validum est, & quando
procedat. q. xlvij. nume. 2. 6.
pagi. 96. & 97.
- Argumentum ab absurdo vitan-
do valet, & est optimū, & con-
cludens. q. iij. nu. 16. 420
- Argumentum de minori ad ma-
ius validum est. q. xv. n. 12. 445
- Arma iudicum, qui iustitiam per-
uertunt, depicta in ciuitate, seu
palatio, deleri debent, ad eorū
vituperium. q. ij. nu. 3. 367
- Arma banniti propter prodition-
em depicta in ciuitate, à qua
ipse ob tale delictum exul fa-
ctus est, an deleri debeant. q.
vij. nu. 1. 382
- Arma proditorum depicta, aut
sculpta in ciuitate deleri de-
bent. q. xxij. sub. nu. 1. 407
- Attentans aliquid contra Rem-
publicā, an incidat in crimen
læse maiestatis. q. lxj. 107
- Attentans aliquid contra Rem-
publicam Venetā, crimen læse
maiestatis incurrit. nu. 7. 108
- Attentatio sola quandoque puni-
tur. q. lxvj. nu. 4. 117
- Attinentes vsque ad septimū gra-
dum testificari non coguntur,
regulariter, tam in civilibus,
quā in criminalibus, possunt
tamē si volunt testificari. q. ix.
nume. 1. 234
- Attinentibus spontē deponenti-
bus, iudex debet facere scribi
in actis, quòd volentis depo-
nunt. nu. 2. ibidem
- Authoritas Rectoris successoris,
testibus etiam legalibus non
est probāda, sed scriptura. q. v.
nume. 3. 227
- Ausus solus quandoque punitur.
q. lxvj. nu. 10. 117
- Audiens & non reuelās, quia pro-
bare non potest, immunis est
à delicto. q. ij. nu. 9. 415

B

- Bannitus ex Florentia, si ad
Florentinos Ambasciator
per suum Principem mittatur,
offendi ibi tanquam banni-
tus non potest. q. xvj. nu. 8. 39
- Banniti qui nolunt ire ad confi-
nia ipsis assignata per princi-
pem, non incidunt in crimen
læse maiestatis. q. xvij. n. 5. 41
- Bannitus affidatus à Principe oc-
ciscus ab eo, qui ignorabat illū
esse affidatum, impunē occidi
potuit. q. xxxij. nu. 9. 73
- Bannitus, qui potest impunē of-
fendi, potest in priuato carce-
re detineri. q. xxxv. nu. 9. 81
- Bannum & excommunicatio æ-
quiparantur. q. x. nu. 3. 1432
- Barones, qui sub vno eodēque
principe sunt, confœderatio-
nes inter se facere nō possunt,
nisi cum consensu eius fiant.
q. xlvij. nu. 3. 96
- Bartoli opinio vt idolum adora-
ri solet. q. xxv. nu. 7. 306
- Bastardi non possunt appellari
de domo, familia, seu agnatio-
ne patris. q. vij. nu. 9. 334

li enim casu, simonia est species hæresis, quinimò est quid deterius, ut est tex. in c. eos, j. q. j. & declarat Abb. in c. licet Heli. el j. super glo. in verb. indifferenter, de simon. & idem Abb. in c. ex diligenti. eodem titu. & in c. per tuas, el j. in versic. sed contra hoc opponitur eodem titu. † Intellige tamen hanc æquiparationem, procedere in his in quibus expressum inuenitur in iure, ut notanter dixit Præposit. in c. penul. §. porro. vj. quæst. j.

† Scias etiam, quòd omnes qui in crimine simoniæ admittuntur, admittuntur etiam in alijs criminibus exceptis, sed non omnes qui repelluntur in huiusmodi crimine simoniæ, repelluntur in alijs criminibus exceptis, ut per Abb. in d. c. per tuas.

versicu. in glo. in verb. de simonia. † & dicit tex. in c. fin. j. q. vlt. quòd omnia crimina ad comparationem simoniæ, & hæresis pro nullo reputantur, ad idem tex. est in d. c. per tuas, el j. in §. cætera. de simon. † Imò simonia peior est idolatria. c. cito turpem. j. q. j. ad idem Gaspar. de Perusin, in tract. de reservat. benedic. colum. iij. nume. 23. † Quid autem dicendum sit in crimine hæresis, an crimine læsæ maiestatis, & econtra æquiparetur? Videtur eadem ratione dicendum quòd sic, per tex. in lege Manichæos. C. de hæreti. & in c. vergentis. ext. eodem titu. & ibi glo. in verb. exhæredatio, quinimò de vno ad aliud arguitur, glo. in l. mutum. ff. de acquirenda hæredit. glos. in dicta l. Manichæos. in verb. debet, not. Cyn. & Salycet. in auth. Gazaros. C. eodem titu. de hæreti. Gemina. in c. si quis. vj. q. j. glos. in eicùm secundum, de hæreti. in vj. quæ dixit, quòd dispositio illius tex. locum habet in crimine læsæ maiestatis, & tamen loquitur in hæresi, ad idem glo. in c. j. in gl. ij. de testibus in vj. quam ad hoc pro singulari allegat Alexand. in l. si quis filio. §. hi autem. ff. de iniust. rupt. & irrit. fact. testam. ad idem glos. in c. ij. de hæretic. in vj. & glo. in c. felicitis. eodem titu. & in cap. non debet. de regu. iur. in vj. hanc conclusionem tenuit etiam Claud. de Seifel. in l. si quis id quod. col. ij. in fin. nume. 7. ff. de iurisdic. omnium iudic. & Ioan. de Turre Cremat. in c. si quis. lxxix. distinct. nume. 8. ad idem Angel. in tract. de malefic. in verb. *Et hæc tradito la tua patria.* nume. 18. vbi dixit, quòd crimen læsæ maiestatis, hæresis, & simoniæ æquiparantur. allegat glos. in c. j. de cens. in vj. † Hinc est quòd sicuti in crimine læsæ maiestatis quis accusari potest post mortem, & eius memoria damnari. l. fina. C. ad leg. iul. maiesta. Ita est in crimine hæresis c. fin. de hæreti. & post hæretici obitū, bona per fiscum

ab eius

ab eius hæredibus auferuntur, sicuti fit in crimine læsæ maiestatis, tex. est iuncta glos. ibi, in verb. post mortem. in dicta c. accusatus. §. in eo vero casu. de hæret. in vj. facit, quia hæreticus diuinam offendit maiestatem, sicut committens crimen læsæ maiestatis, temporalem lædit, quinimo plus est diuinam 10 quam temporalem offendere maiestatem, vnde diuus Bernardus super Cantic. sic ait, si reum reglæ maiestatis quamuis humanæ, legibus capite plecti sancitum est, quis finis contēnētium diuinam omnipotentiam erit? † In isto articulo distinguem ego sic, quod aut querimus, an de crimine læsæ maiestatis ad crimen hæresis argui possit, aut querimus an de crimine hæresis ad crimen læsæ maiestatis valeat argumentum. 11

Primo casu dico argumentum valere, nam ea quæ licent, in crimine læsæ maiestatis, à fortiori licent in crimine hæresis, ita arguit Imperator, in dicta l. Manichæos. C. de hæreti. facit rex. in auth. Gazaros. C. eodem titu. & in capi. vergentis, in fin. ext. de hæret. † Tunc enim arguitur de minori ad maius, quod 12 argumentum validum est, & hoc sentit Ioan. Igneus, in repet. §. non alias. l. necessarios. nume. 6. & nume. 45. ff. ad Syllenian. Secundo vero casu, dicas non valere argumentum de crimine hæresis ad crimen læsæ maiestatis, esset enim arguere de maiori ad minus, quod profecto esset absurdissimum: † quia crimen 13 hæresis procūldubio, est maius crimine læsæ maiestatis humanæ, vt not. Ioan. Monach. in cap. statutum, in prin. de hæret. in vj. vbi dixit, crimen læsæ maiestatis minus esse crimine hæresis, quod patet, quia per hæresim offenditur diuina maiestas, facit tex. in c. duo sunt. xvj. distinct. & d. auth. Gazaros. & dicto c. cū secūdū, in quibus locis habetur, quod plus est diuinā, quā temporālē offendere maiestatem, † & timor domini timori ho 14 minum anteponendus est, vt not. per Ioan. Monach. in capi. inquisitionis, in prin. de hæret. in vj. & à Deo est omnis terrena potestas vt habetur Pauli c. xiiij. ad Roma. & Petri primo c. ij. & Ioannis c. xix, vbi Christus Pilato respondet, Non haberes potestatem aduersus me vllam, nisi tibi datum esset desuper. longatigitur est differentia inter crimen hæresis, & crimē læ 15 sæ maiestatis, quod etiam ex eo ostenditur, quia in crimine hæresis appellatione filiorum filiarū comprehenduntur, vt in d. c. vergentis, in fin. de hæret. & in dicto crimine hæresis puniuntur filiarū hæreticorum sicuti filij, vt est expressum in c. statutū. & in c. vbicunque. de pœn. secus tamē est in crimine læsæ maiestatis.

iest. vt est rex. in l. quisquis. §. ad filias verò. C. ad leg. iul. maie.
& dixi suprà latè in rubric. de pœn. quas filij incurr. patre cõ-
mittent. crimen læsæ maiestatis, q. xliij. & habetur per doct. in

16 d. l. quisquis. † Item in crimine hæresis, hæreticus amittit do-
minium bonorum suorum ipso iure. d. c. cùm secundum, de hæ-
ret. in vj. c. quicunque. eodem titu. & no. Collectar. in c. excom-
municamus. in prin. extr. de hæreti. & idē in c. in quibusdam.
versicu. Hodie tamen. de pœni. secus tamen est in crimine læsæ

17 maiestatis, vt est rex. qui caullari non potest in l. quæsitum. ff.
qui & à quibus. de quo latè scripsi suprà in rubri. de pœnis cõ-

mit. crim. læsæ maiest. q. xxv. † Item in crimine hæresis exten-
ditur infamia vsque ad secundum gradum, per lineam pater-
nam, quando pater in hæresim est prolapsus, si verò mater in
dictum crimen inciderit, extenditur ad primum gradum. c. sta-
tutum. de hæret. in vj. secus tamen est in crimine læsæ maiesta-
tis, in quo pœna extenditur solum ad primum gradum. l. quis-

18 quis. C. ad leg. iul. maiesta. in §. ad filias verò. † Item filij hære-
ticorum non solum sunt inhabiles ad beneficia obtinenda, sed
etiam obtenta ipso iure perdunt, secus tamē est in filiis eorum
qui crimen læsæ maiestatis contra principem secularem com-
miserunt, vt habetur per Henric. Boich. in d. c. vergentis, col. si.
prope finem. de hæretic. de quo etiam dixi supra q. ix. in rubri.
de pœn. quas filij incur. patr. cõmit. crim. læsæ maiesta. possent
plura alia adduci, ad ostendendum, quòd omnia ea quæ statuta
sunt in crimine hæresis locum nō habent in crimine læsæ ma-
iestatis, quæ breuitati studendo omitto. Erit ergo conclusio,
quòd de crimine læsæ maiestatis, ad crimen hæresis validum
erit argumentum, sed econtra non, nisi quatenus in iure ex-
pressum reperiatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Habens privilegium ab Imperatore, quòd possit eos qui ad su-
plicium ducuntur liberare, an possit liberare damnatum de cri-
mine læsæ maiestatis.
- 2 Crimen læsæ maiestatis requirit specificam de se mentionē fieri.
- 3 Concessa alicui iurisdictione causarum criminalium, non cense-
tur ei concessa cognitio criminis læsæ maiestatis.
- 4 Cognoscere de crimine læsæ maiestatis ad solū principem spectat.
- 5 Principi reservata non transeunt in aliquem ex generali com-
cessio-

cessione.

6 *Cardinales ex consuetudine privilegium habent, quòd obuiantes damnatum ad mortem, qui ad supplicium ducitur, illum liberare possint.*

Liberare tamen non poterunt damnatum de crimine læsæ maiestatis, heresis, vel falsi.

7 *An valeat concessio huiusmodi privilegij.*

QVÆSTIO XVI.

EXTODECIMO quarto: Imperator concessit alicui privilegium, quòd criminosi ad mortem damnati, quando ad supplicium ducuntur transeuntes ante eius domum ab eo impunè e manibus officialium eripi possint, an habens huiusmodi privilegium damnatum de crimine læsæ maiestatis, qui ad supplicium duceretur, transeuntem ante eius domum liberare posset? Dicendum erit quòd non, ex pluribus. † Primò, quia crimen læsæ maiestatis requirit specificam de se mentionem fieri, ut vidimus supra q. v. hoc eodem titu. ubi decisum fuit, quòd statutum concedens generalem abolitionem criminum, crimen læsæ maiestatis non comprehendit, ut per Roman. in l. si quis in gravi. §. hi quoque. ff. ad Syllenian. & Hippoly. Marfil. Dominum meum in l. vnica, num. 108. C. de rapt. virgin. & per alia allegata in quaestione prædicta. † Secundò facit, quia concessa alicui iurisdictione causarum criminalium, non propterea censetur ei concessa cognitio criminis læsæ maiest. ut dixi supra in rubr. quis de læsæ maiesta. crim. cognos. possit. † Tertiò moueor, quia cognoscere de crimine læsæ maiestatis, ad solum principem spectat, & ad eundem liberare reum ipsius criminis spectabit, cum eius sit absoluerè culus est condemnare. l. nemo qui condemnare. ff. de regu. iur. & quòd liberare reum huiusmodi sit de reseruatis principi, not. per doct. in c. j. versic. & bona committentium. in titu. quæ sint regal. in libris feud. † Quartò facit, quia reseruata principi, non transeunt in aliquem, ex generali concessione, ut habetur in materia criminis huiusmodi, per Lucam de Pen. in lege prima. C. de priuileg. solar. libro. xj. † Quintò adduco, quòd licet Cardinales ex consuetudine privilegium habeant, quòd obuiantes damnatum

natum ad mortem, qui ad supplicium ducitur, illum liberare possint, vt per Bald. in l. aditos. C. de appel. & per Martin. de Laud. in tract. de Cardinal. quæst. xlviii. Attamen liberare non possunt, vigore dicti eorum priuilegij damnatum de crimine læsæ maiestatis, hæresis, vel falsi, vt scribit Sarbat. in tracta. de præstant. Cardinal. in ix. quæst. primæ partis.

- 7 † An autem valeat concessio huiusmodi priuilegij? Videtur dicendum quod non, per text. in l. quicumque. C. de diuers. rescript. lib. xij. & hoc tenuit Andræ. de Isern. in c. j. in versi. & bona cõmittentiu, vbi etiã Mat. de Aff. col. viij. in fi. & col. viij. in prin. & col. xj. nu. 135. in titu. quæ sint regal. in vsibus feudo. esset enim iniquum & contra publicam vtilitatem, quæ dictat maleficia non debere remanere impunita, & dixit Afflict. loco præallegato, quod vidit plura ex dictis priuilegijs, quæ hodie non sunt in vsu, subdens, quod non valeret talis consuetudo quantumcunque antiqua in aliqua domo, vel ciuitate, quia esset contra neruum correctionis: induceret enim peccatum, & propterea non valeret. c. fin. in glos. vltim. de consuetud. viij. distinct. c. frustra.

S V M M A R I V M.

- 1 An faciens parentelam, vel confederationem, cum inimico domini sui censeatur illius hostis, & rebellis, ita quod feudo priuari debeat.
- 2 Confederati sunt eiusdem intentionis & voluntatis.
- 3 Feudum tenens ab ecclesia: si offendat Imperatorem, feudo priuari debet ab ipsa ecclesia.
- 4 Offendens confederatum principis, vel ciuitatis, puniri potest in ciuitate confederata.
- 5 Mutua iurisdictio datur in rebelle confederatorum.

Q V A E S T I O XVII.

- 1 ECIMO SEPTIMO quæro; An faciens Parentelam vel confederationem cum inimico Domini sui censeatur illius hostis, & rebellis, ita quod feudo priuari debeat? Bal. in l. liberti, circa fin. C. de inoffi. testam. tenuit quod sic, idem voluit Marti. de Laud. in tract. de confeder. princ. q. xxvj. rationem assignat. † confederati sunt eiusdem intentionis, & voluntatis, allegat Bald. in d. l. liberti, facit ad hoc gloss. in c. j.

in c. j. §. porro. in tit. quæ fuit prim. causa benefic. amit. † & dixit idem Bal. in l. j. versiculo, quadagesimo secundo quero. ff. de rerum diuis. quod tenens feudum ab ecclesia, si offendat Imperatorem, qui est confœderatus cum ecclesia, feudo priuari debet, ab ipsa ecclesia, quem sequitur Sigismund. Lofred. in consil. v. omiffa facti serie, col. viij. nu. 33. & nu. 34. † & offendens confœderatum Principis, vel ciuitatis puniri potest in ciuitate confœderata, vt scribit Martin. de Laud. in dicto tract. de confœder. princ. q. lxij. allegat Angel. in auth. de rebus immob. alienand. & Bar. in l. non dubito. ff. de capt. & postlimin. reuers. ad idem Bar. in extrauag. qui sunt rebel. in ver. rebellâdo, ad idem facit, quod dixit Bal. in rub. de treug. & pac. † vbi scribit, quod datur mutua iurisdicção in rebelle cōfœderatorum, adeo quod vna ciuitas alterius ciuitatis confœderatæ Bannitos receptare non potest. idem dixit Petr. de Anch. in consil. clviij. ex narratis. col. ij.

S V M M A R I V M.

- 1 *Confœderatus alteri principi, si demum feudum habuerit ab Imperatore, an impune possit defendere confœderatum, cui Imperator bellum mouit.*
- 2 *Prima obligatio secunde præfertur.*
- 3 *Colligatus duobus insolidū, est obligatus secundo, saluo iure primi. Confœderatus vni prius, potest etiam alteri confœderari, saluo iure primi.*
- 4 *Comes Nicola. de Pithigliano Capitaneus generalis Venetorū, qui pro eis militauit contra Regem Francorum, an propterea priuari debuerit feudo, quod tenebat à rege Hispania confœderato dicto Regi Francorum.*
- 5 *Distinctio Authoris in dicto casu.*
- 6 *Confœderationes factæ inter principis subditos non valent, sine superioris consensu.*

Q V A E S T I O X V I I I.

ECIMO OCTAVO quæro: Aliquis Dominus confœderationē fecit cum aliquo Principe, qua confœderatione stante nulli dubium, quod dicti confœderati mutuo inter se obligati sunt ad defensionē, alter alterius, demum vnus dicto-

- rum confœderatorum in feudum habuit aliquod castrum ab Imperatore, quæritur si bellum moueatur per imperatorem contra Principem, cum quo eius feudatarius confœderatus est, & talis confœderatus addiuuet suum confœderatum contra imperatorem, in tali bello, an incidat in crimen læsæ maiestatis?
- 2 In hac q. dicendum arbitror quòd non, † quia prima obligatio secundæ præfertur. facit quod in simili dixit Martin. de Laud. in tract. de confœder. princip. q. lx. vbi voluit, quòd si Dux Mediolani confœderationem fecit cum Ianuensibus primo, secundo loco cum Rege Francorum, prima confœderatio secundæ præferenda erit, per regulam l. qui prior. ff. de regu. iur. ex prima enim confœderatione causatur obligatio personalis, ad præstā dum auxilium in bello, confœderato, ergo prioritas temporis prioris confœderati iura potiora facit, per text. in l. in operis. ff. locat. allegat Ioan. Andr. in c. recolentes. de statu monac. in nouella. † vbi dixit, q. quādo quis est colligatus duobus insolidum, est obligatus secundo. saluo iure primi: nam confœderatus vni prius, potest etiam alteri confœderari, saluo iure primi, c. j. §. fin. in tit. de nou. form. fidelit. facit quæ latissimè adduxit
- 4 Sigismund, Lofred. in consl. v. omitta facti serie, † vbi cōsultuit, quòd comes Nicola. de Pitigliano, qui erat generalis capitaneus Reipublicæ Venetorum, & militauit pro dicta Republica contra Francorum Regem confœderatum regis catholici, licet postquam erat Capitaneus generalis dictæ Reipublicæ, quoddam feudum in regno recognouisset, ab ipso Rege catholico, attamen quia prius obligatus erat Illustris. Dominio Venetorum, quòd propterea crimen læsæ maiestatis non commiserit in dictam regiam maiestatem, & per consequens non meruerit feudo ipso priuari. † In hac quæstione distinguendum arbitror sic, quòd aut præfati duo Principes confœderati aliquē superiorem Principem recognoscebant, aut non, si superiorem Principem recognoscebant, distinguo, aut talem confœderationem cum authoritate sui Principis superioris fecerunt, aut nō, si cum authoritate Principis superioris confœderationem fecerunt. & tunc procedant superius dicta, aut dicta confœderatio facta est sine licentia principis superioris, & tunc secus dicendum. † Et erit ratio, quia confœderationes factæ inter principes subditos non valent, sine superioris consensu, vt per Innoc. in c. dilecta, de excels. prælat. quem refert & sequitur Martin. de Laud. in tract. de confœder. princip. q. xx. idem voluit Petr. de Anch.

Anch. in clemen. pastoralis. col. j. in iiii. not. de re. iudic. si tamē superior erat absens, ita quòd eius consensus requiri non poterat, confœderationes valebunt, vt dicit idem Anchar. loco prædicto, aut superiorem non recognoscebant, & tali casu confœderationes valebunt, secundum Bart. in l. fin. ff. de colleg. illici. & ita dixit Marti. de Laud. loco præallegat. & in hoc casu procedat conclusio suprâ firmata.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius præteritus à patre, si crimen læsæ maiestatis committat, an querela inofficiosi fisco competat.
- 2 Fiscus loco hæredis habetur.
- 3 Filius bannitus, mortuus reputatur ante patrem.
- 4 Filius damnatus de crimine læsæ maiestatis præteritus per antea à patre, quo casu transmittat dictam querelam in fiscum.
- 5 Fiscus in quem damnati bona deueniunt, habetur loco extranei hæredis.

Q V A E S T I O X I X.

ECIMONONO quæro: si filius à patre præteritus in testamento, quo casum testamentum patris nullum dicere poterat, l. Gallus. §. in omnibus. & l. inter cætera. ff. de liber. & posth. crimen læsæ maiestatis committat, & omnia eius bona in fiscum deueniant, an fiscus qui dicto filio successit, propter dictum delictum, ex persona filij, dicere possit testamentum nullum? Videtur prima facie dicendum quòd sic. † Nā fiscus loco hæredis habetur, l. inter eos. §. fin. ff. de fideiuss. l. ij. C. ad lege. iul. de vi public. Contrarium, quòd imò fisco non competat dicta querela inofficiosi test. voluit Bald. in l. si qua pœna. ff. de his qui sunt sui vel alien. iur. quæ sequitur Frac. Crimen. in suis singul. singu. xij. & lxxxix. inc. pone quòd filius. Et ratio huius decisionis erit, † quia filius bannitus mortuus reputatur ante patrem, vt in d. l. si qua pœna. Ergo non poterit dictam actionem in fiscum transmittere, quam ipse bannitus non habebat, capitul. nemo plus iuris. de regul. iuris. in vj. l. traditio. ff. de acquir. rer. domin. † In ista quæstione distinguendū puto, q̄ aut filius defuncto patre antequā condemn-

naretur, iam querelam contra patris testamentum instituerat, vel præparauerat, iuxta tex. in l. quemadmodum, ff. de inoffic. testam. aut non, primo casu dicerem querelam huiusmodi in fiscum transire, quia tali casu mortuo filio querela transit ad eius hæredem, etiam extraneum, tex. est iuncta glos. ibi, in verbo, ad hæredem, in l. posthumus, in fin. ff. de inoffic. testa. † Fiscus autem in quem damnati bona deueniunt loco extranei heredis habetur, l. libertorum. vbi not. Bart. ff. de iur. patron. l. eum qui. ff. de interdict. & relegat. Secundo verò casu, dicerem huiusmodi querelam in fiscum non transire; quia talis querela non transmittitur eo casu, nisi ad suos hæredes, facit glos. in d. l. posthumus. suprà allegata, & est text. in l. si quis filium. circa fi. C. de inoffic. testam. Aut filius patre adhuc viuente, à quo in testamento iam condito fuerat præteritus, commisit crimē læsæ maiestatis, & est capitaliter bannitus, cum confiscatione bonorum, & isto casu querela inofficiosa ex persona filij cui fiscus successit, fisco non competit. & idem erit in quocunque alio delicto. pro quo filius esset capitaliter damnatus, cum confiscatione bonorum, & ita procedat opinio Bal. in d. l. si qua poena, & Cremenf. in dictis suis, singular.

FINIS.

AUTHOR OPERIS AD LECTOREM,

Iamque opus exegi quod læta Candide Lector,

Excipe, quæque soles perlege fronte velim.

Hos tibi si gratos dices fortasse labores

Non mea sed fuerit gloria sola Dei.

Sin minus emissum quæso ne despice librum,

Authoris curam, sed studiumq; probes.

E O R V M Q V A E IN P R A E S E N T I T R A - C T A T V D E C R I M I N E

læſæ maiestatis, continentur alpha-
beticus Index pulchro or-
dine digestus.

- B B A S** . potest
Monachū etiam
inuitū, pro neces-
sitate, & vtilitate
sui monasterij, in
certo loco deputare. q. xix. nu-
mer. 9. pagina. 45
- Abbas** derinens Monachum in
carcere, non committit priua-
tum carcerē. q. xxxv. nu. 13. 82.
- Abolitio** criminis læſæ maiestatis
est de referuatis Principi, sicuti
est illi^o cognitio. q. viij. n. 2. 439
- Absolutionem** petens ab excom-
municatione, an videatur fate-
ri se excommunicatū. q. xxij.
nu. 7. 8. 259
- Accusatio** in crimine læſæ mai-
estatis, etiam delicto non con-
summato, neque ad actum de-
ducto, admittitur. q. j. n. 3. 129
- Accusatio** quid sit. nu. 4. ibi.
- Accusare** quid sit. q. ij. nu. 1. 130
- Accusator** quando possit cogi à
iudice ad exprimendum diem
commissi delicti. q. iij. n. 3. 132.
- Accusatio** nō rite facta non est ac-
cusatio, & p̄ eā delictū in iudi-
cio nō deducitur. q. viij. n. 1. 139
- Accusator** in crimine læſæ mai-
estatis, an cogetur prosequi suā
accusationem. q. xvij. n. 4. 157
- Accusare** nemo compellitur inui-
tus. q. xvij. nu. 1. 156
- Accusator** suæ accusationi renū-
tiare potest. nu. 2. ibidem
- Accusator** an & quando possit de-
sistere à sua accusatione impu-
ne. nu. 3. ibidem
- Accusator** cogitur à iudice proſe-
qui suā accusationē in crimine
læſæ maiestatis. q. xvij. n. 4. 158
- Accusatus** inquisitus, vel denun-
tius de crimine læſæ mai-
estatis, citatus q̄ veniat ad se de-
fendendum, si non cōpareat in
termino ei in citatorio assigna-
to, an dānari debeat. q. 18. 158.
- Accusationē** contra reū criminis
læſæ maiestatis fiscus porrige-
re debet, & declarari facere de
functū cōmisisse crimen læſæ
maiestatis. q. xxij. nu. 1. 164
- Accusatio** de crimine peculat^o du-
rat quinquēnio. q. xxij. n. 5. 166
- Accusatio** in crimine Apostatat^o
durat dum viuit Apostata, &
post eius obitum quinquēnio.
q. xxix. nu. 2. 175
- Accusare** pōt de crimine læſæ ma-

- testatis quilibet, etiā qui aliās
est prohibitus. q. xv. nu. 5. 197
- Accusator in crimine falsæ mo-
netæ, si non probet non puni-
tur de calumnia. q. j. nu. 3. 205
- Accusati de crimine pendente iu-
dicio, an possint esse testes in
crimine læsæ maiestatis. quæ-
stio iij. 224
- Accusatus criminaliter, pendente
accusatione contra eum, regu-
lariter testis esse nō potest. nu-
mero 1. ibid.
- Accusatus criminiliter, pendente
accusatione, potest esse testis
in crimine læsæ maiestatis, he-
resis, & simoniæ. q. iij. n. 2. 224
- Accusatore non probante in cri-
mine læsæ maiestatis, an reus
absoluti debeat. q. xxx. nu. 1. 2.
269. Et quid in crimine falsi.
nu. 3. ibidem
- Accusatus de crimine testari po-
test pendente accusatione, &
valebit eius testamentum. q.
xxviii. nu. 1. 309
- Accusatus de crimine læsæ maie-
statis pendente accusatione, an
testari possit. nu. 2. ibid.
- Accusatio rei regulariter morte
extinguitur. q. xxxiiij. n. 2. 316
- Actor, & reus non debent ad im-
paria iudicari. q. xvij. nu. 1. 246
- Adulterans vxorē eius, cū quo fa-
cta fuit pax, vel illi furtū faciens,
pacem fregisse nō dicitur, nec
in pacis ruptæ pœnam incidit
se dicitur. q. lxxvij. nu. 5. 119
- Adulterij accusatio durat quin-
quennio. q. xxlij. nu. 3. 166
- Adulterij aliter punitur nobilis,
quā ignobilis. q. j. n. 13. 14. 272
- Aduocatis de iure prohibitū est,
vti procacibus, & improbis
verbis. q. iij. nu. 5. 134
- Aduocati officium laudabile est,
& homines vitæ maximè ne-
cessarium. nu. 6. ibidem
- Aduocati officium est de iure di-
uino. nu. 7. ibidem
- Aduocati in crimine læsæ maie-
statis interueniebant, ante ex-
trau. ad reprimē. q. iij. n. 9. 135
- Aduocatus an interuenire possit,
quādo agitur de dānāda defun-
cti memoria. q. xxviiij. n. 1. 173
- Aduocatus debet potius aduoca-
re pro patria quā pro patre.
q. vij. nu. 11. 438
- Aduocare an liceat pro filiis re-
bellium, seu pro ipsis rebelli-
bus, & his qui crimē læsæ ma-
iestatis cōmiserūt. q. 9. n. 5. 441
- Aduocati interuenire non debēt
pro hæreticis. nu. 6. ibidem
- Aduocatus, & defensor interueni-
re potest, quādo agitur de dam-
nanda rei criminis læsæ maie-
statis memoria, post eius obi-
tum, & similiter quādo agitur
de dānāda memoria eius qui
de heresi est iculpatus. n. 7. ibi.
- Affectus punitur, licet nō sequa-
tur effectus in crimine læsæ ma-
iestatis. q. 3. n. 2. 68. q. 2. n. 6. 415
- Affectus nō sequuto effectū non
est punibilis. q. liij. nu. 1. 99
- Affidatus pro se, & sociis secū ve-
niētibus, si cū eo veniebat He-
breus, qui captus, & derobatus
fuit,

- fuit, an ad illū securitas huiusmodi porrigatur. q. xxxiiij. nume. ii. 73
- Affines, & consanguinei receptātes offendentes cardinalē non puniuntur eadē pœna, qua extranei, atamen non absoluuntur, sed mitius puniuntur. q. v. nu. 18. 18. & q. x. nu. 5. 433
- Africanus superior deuicta Carthagine, qua pœna puniuit illos, qui ad pœnos transuerāt. q. xlv. nu. 3. 93
- Agendū est cautius vbi malus est periculum. q. xvj. nu. 12. 155
- Agresio sola quādoque punitur. q. lxxvj. nu. 9. 117
- Agrippa qui orabat Deū pro morte Tiberij Imperatoris, qua pœna punitus fuerit. q. xlv. n. 3. 93
- Aldefunso Rege mortuo in prælio contra Mauros. in Hispania: Hispanus quidem, qui ei persimilis erat facie, Aldefunsum esse finxit, dissimulans se ob acceptę cladis dedecus vel le ignoto habitu peregrinare, id veritus Alfunus qui in Regno successerat, cōprehendi eū suspendique mādauit. q. xxij. numero 11. 57
- Alienationes factę post crimen læsę maiestatis contractum, an sint nullę. q. xxiiij. 302
- Alienationes factę post crimen cōmissum sunt nullę. n. 1. ibi. Quid de alienatione bona fide facta. nu. 2. ibidem
- Alienatione reuocata, an fiscus teneatur emptori pretium restituere. q. xxiiij. nu. 5. 303
- Alternatiuę sufficit alterā partē habere veram. q. lvij. nu. 5. 115
- Alimentatus, alimentatorem suū, an accusare possit, de crimine læsę maiestatis. q. xiiij. n. 1. 195
- Alimētatus in domo alicuius, regulariter alimentatorem suū accusare nō poterit. nu. 1. ibid.
- Alimentatus in crimine læsę maiestatis alimentatorē suum accusare poterit. q. xiiij. 196
- Alimenta quę pater filio singulis annis dare solitus erat, an veniant in confiscatione bonorum filij. q. lx. nu. 5. 288
- Ambasciatorē principis offendēs perinde est ac si principē offēdisset. q. xvj. nu. 1. 38
- Ambasciator sui principis Vices fungitur. nu. 4. ibid.
- Ambasciatores securitatē, de iure gentiū habere dicūtur. n. 5. ibi.
- Ambasciatores dicūtur sancti, nec possunt pro repręsaliis capi. q. xvj. nume. 6. 39
- Ambasciatores offendentes sacri legum committere dicuntur. nume. 7. ibidem
- Ambasciatorem alicuius principis offendens, cuius dictus offēdens non erat subditus, crimen læsę maiestatis nō committit. nu. 9. ibidem
- Ambasciatorem qui finita sibi commissā ambasciata reditū suum retardabat, offendens, non incidit in crimē læsę maiestatis. q. xvj. nu. 12. 40
- Amicus inimici repellitur ab ac-

- eufando, & quomodo intelli-
 gatur. q. vj. nu. 11. 185
 Amicus inimici mei capitalis, ei
 magna amicitia iunctus, à te-
 stimonio, & ab accusando re-
 pellitur. q. ij. nu. 28. 219
 Amicos an conuocare liceat pro
 occidendo rebelles. q. xxv. nu-
 mero 8. 410
 Androginae sunt populi in Africa
 vtriusq; sexus. q. xvj. nu. 7. 353
 Anglicana cōsuetudo, quod Rex
 possit cognoscere, & iurisdic-
 tionem habere in clericos so-
 lutos, in actionibus ciuilibus,
 etiam merè personalibus, vel
 criminalibus, vbi agitur ciuili-
 ter, reprobatur. nu. 19. 127
 Andreas de Isernia dum esset Re-
 gius consiliarius in Regno oc-
 cisus fuit. q. xiiij. nu. 7. 35
 Annexi idem iuris est, quod prin-
 cipalis. q. xxij. nu. 4. 300
 Animalia masculina foemineis
 audaciora sunt, Vrsa, & Pan-
 thera, foeminae maribus sunt
 audaciores. q. xiiij. nu. 4. 345
 Antiani ciuitatis, si iurauerūt ali-
 quid tenere secretum, & id re-
 uellent in damnum commu-
 nitatis ab officio remoueri de-
 bent. q. xxj. num. 19. 53
 Anthiocus tertius Asiae Rex om-
 nibus Regni sui vrbibus scrip-
 psit, quod si aliquid in literis,
 quae eius nomine scriberen-
 tur, esset quod legibus aduer-
 sari videretur, crederent eas se-
 ignaro scriptas fuisse, & pro-
 pterea eis non parerent. q. vj.
- nume. 10. 155
 Appellatio, an detur in crimine
 laesae maiestatis. quaest. xiiij. nu-
 mero 1. 438
 Appellationem denegare est de-
 fensionē adimere. quaest. xiiij.
 nume. 3. 439
 Appellatio in crimine laesae ma-
 iestatis non datur, quando cri-
 men est per rei confessionem,
 aut per testes clare probatum.
 numero. 4. ibidem
 Appellatio in crimine laesae ma-
 iestatis non datur, quando est
 notorium facti permanentis,
 quod quis commisit crimen
 laesae maiestatis. q. xiiij. n. 5. 439
 Appellatio, regulariter in noto-
 riis non admittitur, nisi legiti-
 ma causa exprimatur. q. xiiij.
 nume. 6. 440
 Appellatio non datur in crimine
 laesae maiestatis, quando in pro-
 ditione esset seditio cōcitata,
 vel facto ordinata. nu. 8. ibid.
 Aperiētes literas publicas, pri-
 uatāsve qua poena puniantur.
 q. xx. nu. 8. 47
 Aperiētes literas publicas, & ex
 earum lectura Consilium in-
 euntes, quo hostes Principis
 aduersus eum iuuentur, inci-
 dunt in crimen laesae maiesta-
 tis. q. xx. nu. 14. 48
 Apostatus accusatio durat dum
 viuit Apostata, & post eius obi-
 tum quinquennio. q. xxix. nu-
 me. 2. 175. & q. xxiiij. nu. 4. 166
 Arbitrium datum sapientibus su-
 per vtilitate publica, vel ciui-
 tatis

- tatis statu, principaliter, non
secundario intelligitur. q. xvij.
nume. 2. 41
- Argumentum à diuersitate titu-
lorum validum est, & quando
procedat. q. xlvij. nume. 2. 6.
pagi. 96. & 97.
- Argumentum ab absurdo vitan-
do valet, & est optimū, & con-
cludens. q. iij. nu. 16. 420
- Argumentum de minori ad ma-
ius validum est. q. xv. n. 12. 445
- Arma iudicum, qui iustitiam per-
uertunt, depicta in ciuitate, seu
palatio, deleri debent, ad eorū
vituperium. q. ij. nu. 3. 367
- Arma banniti propter proditio-
nem depicta in ciuitate, à qua
ipse ob tale delictum exul fa-
ctus est, an deleri debeant. q.
vij. nu. 1. 382
- Arma proditorum depicta, aut
sculpta in ciuitate deleri de-
bent. q. xxij. sub. nu. 1. 407
- Attentans aliquid contra Rem-
publicā, an incidat in crimen
læsæ maiestatis. q. lxj. 107
- Attentans aliquid contra Rem-
publicam Venetā, crimen læsæ
maiestatis incurrit. nu. 7. 108
- Attentatio sola quandoque puni-
tur. q. lxxvj. nu. 4. 117
- Attinentes vsque ad septimū gra-
dum testificari non coguntur,
regulariter, tam in ciuilibus,
quam in criminalibus, possunt
tamē si volunt testificari. q. ix.
nume. 1. 234
- Attinentibus spontē deponenti-
bus, iudex debet facere. scribi
- in actis, quòd volentis depo-
nunt. nu. 2. ibidem
- Authoritas Rectoris successoris,
testibus etiam legalibus non
est probāda, sed scriptura. q. v.
nume. 3. 227
- Ausus solus quandoque punitur.
q. lxxvj. nu. 10. 117
- Audiens & non reuelās, quia pro-
bare non potest, immunis est
à delicto. q. ij. nu. 9. 415
- B
- B**annitus ex Florentia, si ad
Florentinos Ambasciator
per suum Principem mittatur,
offendi ibi tanquam banni-
tus non potest. q. xvj. nu. 8. 39
- Banniti qui nolunt ire ad confi-
nia ipsis assignata per princi-
pem, non incidunt in crimen
læsæ maiestatis. q. xvij. n. 5. 41
- Bannitus affidatus à Principe oc-
ciscus ab eo, qui ignorabat illū
esse affidatum, impunē occidi
potuit. q. xxxij. nu. 9. 73
- Bannitus, qui potest impunē of-
fendi, potest in priuato carce-
re detineri. q. xxxv. nu. 9. 81
- Bannum & excommunicatio æ-
quiparantur. q. x. nu. 3. 1432
- Barones, qui sub vno eodēque
principe sunt, confederatione-
nes inter se facere nō possunt,
nisi cum consensu eius fiant.
q. xlvij. nu. 3. 96
- Bartoli opinio vt idolum adora-
ri solet. q. xxv. nu. 7. 306
- Bastardi non possunt appellari
de domo, familia, seu agnatio-
ne patris. q. vij. nu. 9. 334

- Bastardi nō possunt vti insigniis domus paternæ, & sunt infames, & vilis conditionis. q. vij. nu. 10. ibid.
- Bastardi per Mosaycam legem templum Domini ingredi, vſque ad decimam generationē prohibebātur. q. vij. nu. 13. 335
- Bellum, quod sine principis licentia mouetur, illicitū est. q. xxxj. nume. 3. 69
- Bellum iniustum committēs crimen læsæ maiestatis admittit. nume. 4. ibidem
- Bellum mouens sine principis iussu, licet victoriosus existat, incidit in crimen læsæ maiestatis. nu. 5. ibidem
- Bellum iustum indicitur contra rebelles. q. xxj. nu. 5. 406
- Blasphemus, an gaudeat immunitate ecclesiārū. q. iij. nu. 18. 420
- Bona quæſita per obſides, fiſco acquiruntur. q. xix. nu. 4. 44
- Bona rei, qui viuens condemnatus fuit, suis non reſeruantur. q. xx. nu. 3. 161
- Bona temporalia sunt vita hominis. q. ij. nu. 20. 219
- Bona rei criminis læsæ maiestatis extra territorium condemnantis existentia, an veniāt in confiscatione bonorum. q. ij. nume. 1. 274
- Bona damnati cum confiscatione bonorum, an fiſco illius loci, in quo ſita sunt applicētur. nume. 2. 275
- Bona alienari prohibita, an veniant in confiscatione bonorum. Et quid dicendum quando alienatio est prohibita à testatore in fauorem eius, qui alienare prohibetur. q. iij. numero 1. 276
- Bona ecclesiæ nō publicantur ob delictū clerici. q. v. nu. 2. 281
- Bona futura, an veniāt in cōſſicatione bonorum. q. vij. n. 1. 286
- Bona poſtea quæſita nō veniunt in confiscatione bonorum. q. xvij. nu. 2. 295
- Bona rebellium, quando tempore rebellionis, aliis personis concessa sunt, an facta pace primis eorum dominis ſint reddenda. q. xxvj. 410. & q. xvij. nume. 5. 402
- Bona rebellium vendita propter bonū publicū, an reſtitui poſſint ipſis rebellibus. q. xix. numero 1. 404
- Bona cōdenati pro crimine læsæ maiestatis, an aliquis poſſit petere ſibi à principe cōcedi. q. xj. n. 1. 435
- Bona cōdenati pro crimine læsæ maiestatis, ſi cui ex mera principis liberalitate cōcederētur, valerent huiusmodi cōceſſio. n. 2. ibi.
- Bononia, propter rebellionē, ſemel aratrū paſſa eſt, ac demū ex gratia reædificata. q. xij. n. 5. 397
- C**adaueri rei criminis læsæ maiestatis, peudente accusationi mortui, nūquid ſit aliqua iniuria. q. xxxiij. nu. 1. 314
- Cadauer rei criminis, qui ſemetipſum in carceribus interfecit, an poenæ ſubiiciendum ſit. quæſt.

- q. xxxj. nu. 6. 315
 Cadauer rei mortui suspendi, vel
 bestiis dari potest, propter a-
 trocitatē delicti, quod serua-
 tum fuit Venetijs. nu. 7. 8. ibid.
- Cadauera mortuorum ne in ciui-
 tate sepelirentur, Romana le-
 ge cautum erat. l. c. lege xij. ta-
 bularum. q. xxxiiij. nu. 34. 316
- Cadauera mortuorum vt in eccle-
 sia sepeliantur, Canonum dis-
 positione introductum est. q.
 xxxiiij. nu. 5. 317
- Cadauera rebellium extra ciui-
 tatem sepulta, quod in ciuitate
 reducantur, solius principis est
 concedere. nu. 6. ibid.
- Canones mentionem facientes
 de morte, intelliguntur de mor-
 te ciuili, & possunt etiam in-
 telligi de sententia excom-
 municationis. q. x. nu. 12. 14. 27
- Canones non imponunt poenam
 mortis naturali. nu. 14. ibid.
- Calumniator praesumitur qui non
 probat quod impinxit. q. xix.
 nume. 1. 205
- Capitalis inimicitia, ex quibus
 causis oriatur. q. ij. nu. 7. 217
- Capitalis inimicitia oritur ex so-
 lis minis de occidendo, si ille
 minans erat consuetus eius mi-
 nas executioni mandare, vel si
 erat potens ad illud faciendum.
 nume. 8. ibidem
- Capitalis inimicitia oritur ex so-
 la prolatione iniuriarum ad-
 inuicem. q. ij. nu. 9. 218
- Capitalis inimicitia oritur ex ac-
 cusatione capitali. nu. 10, ibid.
- Capitalis inimicitia oritur ex tor-
 tura illata, & etiam ex sola car-
 ceratione, & semper durare
 praesumitur, nisi contrarium
 probetur. nu. 11. ibid.
- Capitalis inimicitia oritur contra
 testem, qui in causa capita-
 li contra aliquem deposuit. nu.
 me. 12. ibid.
- Capitalis inimicitia oritur contra
 eum, qui occidit consanguineum,
 vel affinem meum. nu.
 me. 13. ibidem
- Capitalis inimicitia oritur, vbi
 mouetur quaestio status, vel de
 bonis omnibus, aut de maiori
 parte eorum. nu. 14. ibidem
- Capitalis inimicus dicitur, qui al-
 terius uxorem seu eius terram
 tenet. q. ij. nu. 15. 219
- Capitalis inimicus is dicitur, qui
 aliquem offendit in persona
 aut rebus. nu. 16. ibid.
- Capitalis inimicitia oritur ex fa-
 cto inhonesto. nu. 17. ibid.
- Capitalis inimicitia quandoque
 oritur ex spoliatione vnius rei
 nume. 18. ibidem
- Capitalis inimicitia oritur, quan-
 do est quaestio de magna qua-
 ntitate pecuniarum. nu. 19. ibid.
- Capitalis inimicus dicitur, qui
 aliquem vulnerauit in facie.
 nume. 21. ibid.
- Capitalis inimicitia quae dicatur
 ultra casus expressos, relinqui-
 tur arbitrio iudicis. nu. 22. ibi.
- Captus extra Ecclesiam, licet per
 Ecclesiam ducatur, inde vio-
 lenter extrahi potest, nec tali
 casu

- casu immunitas Ecclesiæ violari dicitur. q. x. n. 30. 32. 31. 32.
- Carcerem priuatum exercere dicitur is, qui ultra viginti horas, aliquem detinet. q. xxxv. nu. 1. 80
- Carcerem priuatū exercens merum Imperium sibi vsurpat. nume. 3. ibidem
- Carcer est meri Imperij. num. 4. ibidem
- Carcerem priuatum exercens in meretricem, ex causa libidinis, non committit crimen læsæ maiestatis. q. xxxv. nu. 11. 81
- Carcerem priuatum, an quis dicatur committere, detinendo mulierem liberam ex causa libidinis, quæ tamen non sit meretrix. nu. 12. ibidem
- Carcerem primus Anchus Martius Romanorum Rex ædificauit. q. xxxv. nu. 15. 82
- Carceris ius occupans, in crimen læsæ maiest. incidit. nu. 16. ibi.
- Carceris diffinitio. nu. 17. ibid.
- Cardinalem offendens incidit in crimen læsæ maiestatis. q. 1. nu. 4. & 10. q. v. nu. 4. 15
- Cardinales sunt filij spirituales primi gradus Papæ ipsique maiestatem habent, sicuti Papæ eorum pater, & eos offendens incidit in crimen læsæ maiestatis. q. v. nu. 2. 15
- Cardinales sunt pars corporis Papæ. nu. 3. ibid.
- Cardinalis est collateralis Papæ. nume. 5. ibidem
- Cardinales tanquam viscera, & pars corporis Papæ, ei iuramentum fidelitatis præstare nõ tenentur. nu. 6. ibidem
- Cardinales sunt consiliarij Papæ, & illi assistere debent cõtinuè in curia commorantes. q. v. nu. 7. 16
- Cardinales dicti sunt à Cardine, quia sicuti ostium in Cardine vertitur, ita in eis administratio totius vniuersalis Ecclesiæ versatur. nu. 8. ibidem
- Cardinales se habent ad Papam sicuti senatores ad Imperatorem. nu. 9. ibid.
- Cardinalem offendens crimē læsæ maiestatis, & sacrilegium committit. nu. 11. ibid.
- Cardinalem offendens, quibus modis incurrat crimen læsæ maiestatis. nu. 13. ibidem
- Cardinalis, qui esset rebellis Papæ expressè, vel occultè, impune potest occidi. q. v. nu. 19. 17
- Cardinalis proditor Papæ impune potest occidi. q. v. nu. 20. 18
- Cardinalis Papiensis licitè potuit occidi à Francisco Maria Feltrio de Ruere Urbini Duce, quia erat rebellis occultè sanctæ Romanæ Ecclesiæ. nu. 22. ibidem
- Cardinalis, vel episcopus habens facultatem testandi à Papa, donare poterit causa mortis. q. 11. nu. 5. 328
- Cardinales ex consuetudine priuilegium habent, quòd obuiantes damnatum ad mortem, qui ad suplicium ducitur illum liberare

- liberare possint, tamen libera
re nō poterunt damnatum de
crimine læsæ maiestatis, hære
tis, vel falsi. q. xvj. nu. 6. & 447.
q. iij. nu. 13. 419
- Carnem suam nemo odio habe
re tenetur. q. ix. nu. 1. 189
- Carthago propter rebellionem
semel aratrum passa est. q. xij.
nume. 6. 397
- Charitas maior est in patria, quā
in patrem. q. vij. nu. 12. 428
- Carenti dolo, an imputari possit
crimē læsæ maiestatis. q. 67. 118
- Castella limitanea, videlicet iu
xta Imperij fines posita, alicui
priuato tenere nō licet. q. xlvj.
nume. 3. 94
- Castellani non restituentes Ca
strum iussu Domini, incidunt
in crimen læsæ maie. q. xlvij.
nume. 1. 95
- Castellani non restituentes castel
lum ciuitatis Bononiæ ad ius
sum Antianorum incidunt in
crimen læsæ maiestatis, nume
ro. 2. ibidem
- Castra habentes in cōfinibus ter
ritorij alicuius ciuitatis cogun
tur ea dimittere ciuitati, In eu
ius territorio sunt, nisi ex per
missione ciuitatis sint eis con
cessa. q. xlvj. nu. 4. 94
- Castrum primus omniū Cecrops
condidit. qui ante tēpora Deu
calionis fuit, idque à se Cecro
piam nominauit. q. xlvj. nu. 5.
pagi. 94. & 95
- Castro alicui imperpetuum per
Regem concessio, videtur con
cessum merum Imperium, &
omnia quæ penes Regem con
decentem erant, quando talia
quæ per subditum possideri
possunt. nu. 8. 125
- Castrorū disciplina est antiquior,
quā liberorū charitas. q. viij.
nume. 5. 188
- Castrum rebellans propriæ ciui
tati, an crimen læsæ maiesta
tis committat. q. xij. nu. 1. 198
- Castrum rebellans propriæ ciui
tati superiorem non recagno
scenti, incidit in crimen læsæ
maiestatis. q. xij. nu. 3. 397
- Castri rebellanti si fuerint abla
ta bona, & postmodum sequu
ta sit reconciliatio, an ex sola
reconciliatione intelligantur
illi restituta bona. q. xvij. nu
me. 1. 401
- Casus exceptus extēditur ex iden
titate rationis. q. iij. nu. 14. 420
- Causa quælibet etiam bestialis
excusat à pœna. q. x. nu. 22. 30
- Cautela ad probandum aliquid,
vbi non sunt testes, nec scriptū.
q. xx. nu. 5. 6. 253 & an proce
dat in criminalibus supradicta
cautela. nu. 6. ibidem
- Censum, seu tributum denegans
soluere Principi in contēptum,
incidit in crimen læsæ maiesta
tis. q. xxxvj. nu. 2. 83
- Christoforus Pierius gigas poeta
authoris patruus. q. v. nu. 23. 118
- Christiani prohibētur habere fa
miliaritatem ludæorum, quæ,
xxxij. nu. 12. 73
- Christus idem est, quod vnctus.
q. xxij.

- q.xxij.nu.6. 56
 Christus tributum Cæsari soluit,
 nō quia teneretur, sed ne alios
 scandalizaret. q.xxxvj.numero
 10.& 12. 85
 Citatio, an requiratur in crimine
 læsæ maiestatis. q.vj. 137
 Citatio est de iure diuino, & na-
 turali, & tolli non potest. q.vj.
 nu.1.q.j.nu.3. 412
 Citatio est adeò substantialis,
 quòd princeps eam tollere nō
 potest. q.6.nu.3. 137
 Citatio non requiritur quando
 Papa procedit contra commit-
 tentem crimen læsæ maiesta-
 tis, retinendo terras Ecclesiæ,
 vel Imperij violenter. q.vj.nu-
 me.7. 138
 Citatio quot, & quibus modis fie-
 ri debeat, & possit. q.vj.n.9. 139
 Citatio an sit necessaria quando
 proceditur per viam inquisitio-
 nis in crimine læsæ maiestatis.
 q.x. 146
 Citationis scientia requiritur, ad
 hoc vt quis dicatur neglexisse
 comparere, & quod non fuerit
 legitime impeditus. q.xvij. nu-
 me.5. 158
 Citatione cadente, si infra termi-
 num aliquis compareat ad ex-
 cusandum citatum, & dicat il-
 lum esse in longinquis parti-
 bus, adeò quòd impossibile ef-
 set comparere infra terminum
 citationis, vel dicat citatum le-
 gitimè impeditum comparere
 non posse, & offerat se probatu-
 rum, iudex debet dare citato-
 alium terminum habilem ad
 comparandū. q.xvij.nu.7. 159
 Citatio illegitime facta facit, vt
 processus, sententia, & omnia
 inde sequuta sint nulla. q.j. nu-
 me.26. 211
 Citatio fit, vt quis se defendere
 valeat. q.j.nu.5. 412
 Citatione omissa, quo casu proce-
 di possit in crimine læsæ maie-
 statis. q.j.nu.8. 413
 Citandi an aliqui sint, cum proce-
 ditur contra defuncti memo-
 riam, in crimine læsæ maiesta-
 tis. q.xxj.nu.1. 163
 Citandi sunt filij, cognati, & suc-
 cessori defuncti, vt veniam ad
 contradicendum ne memoria
 defuncti damnetur. nu.1. ibid.
 Citandi sunt filij, cognati, & suc-
 cessori, nō solum quando post
 mortē cœptum fuit iudicium,
 sed etiam quando in vita fuit
 accusatus, & pendente appella-
 tione decessit. nu.2. ibid.
 Ciues aduertere debent, ne rebel-
 libus ciuitatis, vel aliud signū
 mittant, per quod ipsi iuuari
 possent contra ciuitatem, quia
 inciderent in crimen læsæ ma-
 iestatis. q.xx.nu.2. 47
 Ciuitates superiorem non reco-
 gnoscentes Romæ æquiparan-
 tur. q.xxij.nu.3. 60
 Ciuitates, & barones, qui sub vno
 eodēque principe sunt, cōfœ-
 derationes inter se facere non
 possunt, nisi cum consensu eius
 fiant. q.xlvij.nu.3. 96
 Ciuitas quælibet quæ superiore
 non

- non recognoscit, tantum habet Imperiū in suo territorio, quantum Imperator in vniuerso. q. vij. nu. 9. 393
- Ciuitates, quæ à tyrānis per vim capiuntur, vel occupantur, qui tyranni hostes Imperij sunt, an rebelles dicantur. q. x. nume. 1. 394
- Ciuitatem rebellem, & eius territorij quilibet potest prædare, & comburere. q. x. nu. 2. 395
- Ciuitas si rebellat officiali principis propter principem, quia nō vult ipsi principi parere, crimen læsæ maiestatis cōmittit, secus si rebellat propter ipsum officialē tantū. q. xij. nu. 9. 397
- Clericatus est de iure diuino. nume. 14. 126
- Clerici à Papa solo in obsides dari possunt. q. xix. nu. 6. 44
- Clericus in obsidem an episcopo suo, etiam pro fiducia treugæ dari non potest. ibi. nu. 7. 44
- Clericus aperiens alienas literas est deponendus. q. xx. nu. 13. 48
- Clericus coniurationem faciens contra principem, vel Rempublicam, an crimen læsæ maiestatis committat, quæsti. lxiiij. pagi. 111
- Clericus non ligatur pœnis ciuilibus. nu. 1. ibidem
- Clericus, licet sit exemptus à iurisdictione secularium, quod priuilegium est de iure diuino, non propterea desinit esse districtualis, vel provincialis sui principis. nu. 2. ibidem
- Clerici ratione vniuersalis domini, quod habet princeps in Regno suo, dicuntur naturaliter siue originariè esse de dominio, & ditione ipsius principis. nu. 3. ibidem
- Clericum recognoscentem feudum à principe seculari, coram quo forū sortitur ratione feudi secūdi, secūdū leges, nullus dixerit esse illius subditum, si in dominio ipsius domicilium non habet. q. lxviiij. nu. 5. 121
- Clericus si committat crimen læsæ maiestatis cōtra principem secularem, an contra eum procedere possit iudex laicus. nume. 12. 126
- Clericos deprehenso in quibuscunque criminibus, etiam atrocissimis, non licet alicui principi seculari iudicare. nume. 13. ibidem
- Clerici de iure diuino ab Imperatore exempti sunt. nu. 15. ibid.
- Clerici qui pensionem habent super fructibus alicuius beneficii 'ecclesiastici', an dicantur beneficiati. nu. 21. 127
- Clericus, an contra laicum admittatur in testem in crimine læsæ maiestatis. q. xliij. 342
- Clericus vbi pœna sanguinis ingeritur, non admittitur in testem. nu. 1. ibid.
- Clericus testificari potest contra laicum in crimine ecclesiastico, coram iudice ecclesiastico. nu. 2. ibidem
- Clerici in iudicio seculari admittuntur in

- tur in testem, quando veritas aliter haberi nō potest. n. 3. ibi.
- Clericus vbi agitur ciuilitate de crimine potest esse testis, secus si criminaliter. q. xiiij. nume. 4. 5. 343
- Clericus contra laicum in causa criminali, vbi pœna sanguinis non ingeritur, in vtroque foro testificari potest. nu. 6. ibi.
- Clericus in crimine læsæ maiestatis contra laicum non cogitur testificari, secus post obitū inculpati, quando agitur de damnanda eius memoria, quia tunc cogetur à suo iudice ecclesiastico. nu. 7. 8. ibidem
- Clerici inhabilitas, scilicet quod non possit testificari in causa vbi ingeritur pœna sanguinis procedit ratione ordinis clericali. q. xiiij. nu. 9. 244
- Clerici Dei legatione funguntur. q. xv. nu. 4. 245
- Clerici, an in crimine læsæ maiestatis torqueri possint. quæstio xxviiij. nu. 1. 265
- Clerici in sacris ordinibus constituti, si sint infames, an torqueri possint. q. xviiij. nu. 2. 266
- Clerici, & etiā presbyteri si sint suspecti, an torqueri possint. nume. 3. ibid.
- Clerici an torqueantur in crimine læsæ maiestatis in illis casibus, in quibus laici torquentur. nu. 4. ibid.
- Clericus moderatè torqueri debet. nu. 5. ibidem
- Clericus regulariter torqueri nō pōt per laicū. q. xviiij. nu. 6. 167
- Clerici committētes crimen læsæ maiestatis contra principem, vel Regem, an priuari possint beneficijs ecclesiasticis. q. xxx. nume. 1. 311
- Clericus pro magna culpa beneficio ecclesiastico priuari potest nume. 1. ibidem
- Clericus cōmittens crimen læsæ maiestatis contra Papam, vel Cardinalem prouinciā gubernantem beneficijs priuatur. q. xxx. nu. 4. 312
- Cogitationis pœnam nemo pati debet. q. lxvj. nu. 1. 117
- Cogitatio sola quandoque puni- tur. num. 3. ibidem
- Cogitatio sola cōmittendi crimē læsæ maiestatis, cum qua volūtas concurrat punitur, licet nō sequatur effect⁹. q. lxvj. n. 13. 118
- Cognitio criminis læsæ maiestatis non venit in generali cōces- sione facta alicui per principem ad tēpus, de mero, & misto Im- perio in aliqua ciuitate, terra, vel castro, cum omnibus pro- uentibus. nu. 3. 125
- Cognitio criminis læsæ maiesta- tis cōtra Regem non venit in generali concessione facta ali- cui per ipsum Regem de om- nibus regalijis. nu. 6. ibidem
- Cognitio criminis læsæ maiesta- tis soli principi reseruata est. nu. 1. 124. q. xvij. nu. 4. 447.
- Cognitio criminis læsæ maiesta- tis, in Regno Franciæ Regi so- lo reseruata est. nu. 2. 125

- Cognitio criminis læsæ maiestatis, falsæ monetæ, & sodomie, in ciuitate Venetiarum spectat illi ustrissimo decemuirali consilio solo. nu. 9. ibidem.
- Cognitio criminis læsæ maiestatis in Regno Neapolitano spectat solummodo magnæ curiæ Vicariæ. nu. 10. ibid.
- Collegium illicitum committentes, incidunt in crimen læsæ maiestatis. q. xlvij. nu. 1. 96
- Collegium illicitum quid sit: Et quod sit approbatum, vel reprobatum. nu. 4. 5. ibid.
- Colligatus duobus in solidum, est obligatus secundo, saluo iure primi. q. xvij. nu. 3. 450
- Commater accusare potest occisorem compatriis sui. q. ij. n. 11.
- Comes Palatinus filium suum, qui læsæ maiestatis crimen contra Imperatorem commiserat, Imperatori præsentauit. Imperator viso tex. in l. milit. agru. in §. desertorem. ff. de re milit. pepercit illius vitæ, illumque ad tempus in exilium misit. q. vj. nu. 2. 424
- Comes Nicola. de Pitigliano capitaneus generalis Venetorum, qui pro eis militauit contra Regem Francorum, an propterea priuari debuerit feudo, quod tenebat à Rege Hispaniæ confederato dicto Regi Francorum. q. xvij. n. 4. 450
- Committens crimen læsæ maiestatis, an statim amittat administrationem bonorum suorum q. xxij. 301
- Committenti crimē læsæ maiestatis antequam accusetur statim administratio bonorum suorum interdictitur. n. 1. ibid.
- Committēs crimē læsæ maiestatis, an amittat dominium bonorum suorum ipso iure, vel requiratur sententia. q. xxv. numer. 1. 304
- Committēs crimē læsæ maiestatis amittit ea que sunt iuris ciuilis. nu. 1. ibi.
- Committens crimen læsæ maiestatis priuatur omnibus his, quæ introducta sunt de iure ciuili. q. xxix. nu. 2. 310
- Committens crimen læsæ maiestatis priuatur beneficio consuetudinis, qua ceteri gaudent, nu. 3. ibid.
- Commorans, vel habitas cum capitali inimico meo, inimicus meus præsumitur, & à testimonio, & ab accusando repellitur. q. ij. nu. 27. 219
- Compensatio admittitur in solutione tributi, nec in decimis. quaestione xxxvj. nu. 18. 83
- Complices dicuntur, qui sunt consocij ad malum non ad bonum. q. vj. nu. 12. 185
- Communitas rebellando contra suum dominum, an crimē læsæ maiestatis committere dicatur. q. 12. n. 1. 396
- Communitas, vel vniuersitas, si esset pro rebellionē puniendā pecunialiter, innocētes, & qui contradixissent, non essent col-

- lectandi, & exequendi. q. xij. nume. 4. 397
- Conatus solus quandoque puni-
tur. q. lxvj. nu. 5. 117
- Concedere licentiam iudicibus
extrahēdi de ecclesia enormiū
delictorū perpetratores, est de
referuatis Papæ. q. x. nu. 4. 36
- Concessio principis de bonis ad
se deuolutis ex crimine læsæ
maiestatis, apposita clausula,
non obstante iure communi,
valet, idē si princeps dicta bo-
na concedat alicui nō proprio.
q. ii. nu. 5. 6. 435
- Concessa alicui iurisdictione cau-
sarum criminalium non cense-
tur ei concessa cognitio crimi-
nis læsæ maiestatis. q. xvj. nu-
mer. 3. 447
- Concessio facta alicui per Regē
de omnibus Regalijs, non cō-
prehendit ea, quæ ipsi Regi in
priuilegium Regiæ coronæ re-
seruantur. nu. 7. 125
- Concessio facta alicui per Regē
de omnibus Regalijs, nō com-
prehendit cognitionem crimi-
nis læsæ maiestatis contra ip-
sum regem. n. 6. ibidem
- Concilium generale de crimine
læsæ maiestatis ab episcopo cō-
misso iudicare poterit. n. 23. 127
- Concilians, vel sollicitans milites
vt rebellent contra principem
crimen læsæ maiestatis com-
mittit. q. xliiij. n. 1. 92
- Concilians hostes vt bellum su-
mant, vel aliquid contra Re-
gem faciant in eius dānū, inci-
dit in crimine læsæ maiesta-
tis. nu. 2. ibidem
- Conclusio quomodo debeat esse
de consuetudine, in accusatio-
ne, & inquisitione. q. viij. nu-
me. 9. 143
- Condemnatus si haberet mercan-
tias, pecunias, & alia bona ex-
tra territorium, illa pertinent
ad fiscum condemnantis. q. ij.
num. 3. 275
- Confœderatio est tantæ potētiae
quod de duobus corporibus
vnum facit ad mutuam defen-
sionem cōtra hostes. q. xxj. nu-
mer. 2. 406
- Confœderatus punire potest ho-
stes, & rebelles sui confœdera-
ti. num. 3. ibid.
- Confœderata ciuitas bannitos al-
terius ciuitatis confœderatæ
receptare non debet. sub nu-
mer. 4. ibid.
- Confœderationem faciens cum
inimico domini sui, an censea-
tur illius hostis, & rebellis, ita
quod feudo priuari debeat. q.
xvij. nu. 1. 448
- Confœderatus alteri principi, si
demum feudum habuerit ab
Imperatore, an impunè possit
defendere cōfœderatū, cui Im-
perator bellū mouit. q. xvij.
num. 1. 449
- Confœderatus vni prius, potest e-
tiā alteri confœderari saluo iu-
re primi. q. xxij. nu. 3. 450
- Cōfœderationes factæ inter prin-
cipes subditos non valent, sine
superioris consensu. nu. 6. ibi.

- Confessio sacramentalis est de iure diuino, & ita eius celatio. quæstione xvij. nu. 1. 212
- Confessionis sacramentalis reuelator est violator sacramenti. q. xvij. nu. 2. 203
- Confessio sacramentalis ad impedendum malum nõ debet reuelari. nu. 3. ibidem
- Confessio sacramentalis est de peccato commissio, non committendo. q. xvij. nu. 9. 204
- Confessus, spe condemnatus dicitur. q. lvij. nu. 1. 105
- Confitente reo delictum, non attenditur inepitudo accusatorij libelli. q. vij. nu. 4. 140
- Confessione rei an probetur crimen. quæstione 1. 208
- Confessio dicitur legitima probatio. nu. 1. ibid
- Confessione oris propriij, nulla est maior probatio, dummodo spontanea, & iudicialis sit, & delicto constet. q. j. n. 2. 3. 5. 208. & 209
- Confessus sine alia probatione est damnandus. nu. 4. ibid.
- Confessio spontanea rei est tantæ potestatis, quod licet aliàs iudex inordinate processerit contra reum, attamen confessus nõ poterit dicere de nullitate processus. q. j. num. 6. 209
- Confessio ficta, scilicet quando ex forma statuti quis habetur pro confesso, est alterius naturæ. nu. 7. ibidem
- Confessione vera licet quis ex inordinato processu condemnari possit, tamen secus est in ficta. q. j. nu. 8. 210
- Confessus fictus si condemnatur ex inordinato processu, sententia est ipso iure nulla. nu. 9. ibid.
- Confessio ficta verè delictum nõ probat. nu. 10. ibidem
- Confessione sponte per reum iudicio facta, quæ possint opponi. q. j. num. 14. 211
- Confessio rei in crimine notorio, post tempus datum, & limitatum per statutum ad accusandum, nõ valet, nec ei nocet. nu. 13. ibid.
- Confessio rei facta extra iudicium, nõ inducit probationem delicti, sed solum iudicium ad tortum. n. 16. ibi.
- Confessio rei facta in tormentis, an probet delictum. q. j. nu. 17. 18. & 19. 212
- Confessus in tormentis sub promissione gratiæ, à iudice sibi promissæ, si perseveret in sua confessione, illa sibi non præiudicat. nu. 21. ibid.
- Confessus in tormentis nõ præcedentibus indicijis, si perseveret in sua confessione, illa sibi non præiudicat. nu. 22. ibidem.
- Confessio torti sine indicijis, etiam si milies sit ratificata ad bancum iuris, nulla est, nisi prius extra iudicium reus sponte fecisset illam, & confessionem. q. j. nu. 26. 29. 213
- Confessio facta in crimine læsæ maiestatis, non præcedentibus indicijis, non valet. nu. 28. ibid.
- Confessio indicijis non præcedentibus facta in tormentis, etiam si superueniāt indicia, non valet.

- nu. 30. ibidem
Confessio indicij non præceden-
 tibus, etiam ratificata cum iu-
 ramēto, nō valet. q. i. n. 31. 214
Confessus in tormentis repetitis,
 quæ repeti non poterant, ex ta-
 li confessione non poterit con-
 demnari, & quicquid ex ea se-
 quitur non valet. n. 32. 33. ibid.
Confessio torti sine indicij, de
 mandato Regis, si sit nobilis,
 ei non nocet. q. xxvij. n. 5. 264
Confiscatis bonis omnibus rei
 criminis læsæ maiestatis, an in
 tali confiscatione veniant bo-
 na emphiteuticaria. q. vj. nu-
 mer. 1. 282
Confiscatis bonis, an veniāt etiā
 bona futura. q. vij. n. 1. 286
Confiscatis bonis, an veniat sub-
 stitutio futura. nu. 2. ibidem
Confiscatis bonis, an veniat id qđ
 pater singulis annis dare soli-
 tus erat filio pro alimentis. q.
 ix. num. 5. 288
Confiscatis bonis delinquentis,
 an volentibus eius creditori-
 bus sibi satisfieri, fisco ante
 omnia satisfieri debeat de ex-
 pensis. q. xij. nu. 1. 436
Confugientes ad ecclesiam quan-
 tumcunque gravia delicta cō-
 miserint, in eadē tuti sunt, nec
 inde violēter extrahēdi sunt.
 q. x. n. 3. 26. & q. iij. sub n. 2. 417
Congregans gentem contra ciui-
 tatem superiorem recognoscē-
 tem, non tenetur crimine læsæ
 maiestatis. q. xxij. nu. 1. 59
Congregans gentem contra ciui-
 tatem, quæ superiorem non re-
 cognoscit, vt est alma ciuitas
 Venetiarum, contra eam eiūs-
 ve loca, vel consilium, & fauo-
 rem ad hoc præbens crimen læ-
 sæ maiestatis committit. nu-
 mer. 2. ibidem
Coniugalem amorem nullus vin-
 cit. q. xv. nu. 7. 197
Coniunctio magna est inter Ro-
 manam Ecclesiam, & Imperiū
 q. vj. nu. 6. 21
Coniurare cōtra proximum, ini-
 quū est crimen. q. xxij. n. 3. 257
Consanguineus, vel frater si sit
 multum notæ fidei, & integrę
 vitæ in causa cōsanguinei, vel
 fratris probat. q. ix. nu. 7. 234
Consanguinei, & fratres in crimi-
 nalibus, ad meram defensionē
 & probationē innocentie ad-
 mittuntur, secus ad reprobatio-
 nem testium. q. ix. n. 8. 235
Consanguineus receptans con-
 sanguineū, qui cōtra Cardina-
 lem deliquit, in terminis. c. for-
 licis. de pœn. in vj. non punie-
 tur pœna ordinaria de qua ibi
 q. x. nu. 5. 433
Consciens perturbationis ciuita-
 tis suæ, vel alterius delicti cō-
 missi in suam patriam, puni-
 tur vt particeps ex sola sciētia.
 q. xxiiij. nu. 3. 61
Consequens qui vult, vult etiam
 necessarium antecedens. q. v.
 nu. 2. 226
Consiliarij, vel collaterales Im-
 peratoris dicuntur pars corpo-
 ris ipsius Imperatoris. q. xiiij.
 nu. 2.

- nu. 2. 35
 Consiliarij, vel collaterales Imperatoris, & ipse Imperator dicuntur vnum corpus. n. 3. ibid.
 Consiliarij dicuntur in hære re principi, sicut stellæ firmamēto cæli. nu. 4. ibidem
 Consiliarius Regis reuelans Regis consilium inimicis eius incidit in crimen perditionis. q. xxj. nu. 1. 50
 Consiliarius Regis reuelans consilia Regis amico Regis, animo damnificandi Regem, incidit in crimen læsæ maiestatis. Et quid si ex tali reuelatione nullum damnum Regi est sequutum. q. 21. n. 89. 51
 Consiliarij principū, quibus princeps suam secretam voluntatē in aliquo gerēdo negotio pro palat, quæ sit cōtraria diuinis legibus, illi more canū applaudētes, eiusque voluntatē sequentes, malè faciūt. q. xxj. n. 29. 54
 Consilium ineuntes, quo hostes principis aduersus eum iuuentur, ex apertura literarum publicarum, incidunt in crimen læsæ maiestatis. q. xx. n. 14. 48
 Consilium sanū est, cū aliquid à principe contra ius mandatur supersedere, & rescribere, expectando secundam iussio- nem. q. xvj. nu. 11. 155
 Consilij factum, totius populi factum videtur. q. xij. n. 3. 397
 Conspiratio, & coniuratio quid sit. q. xxij. 256
 Conspiratio, & cōiuratio, an sint vnū, & idem. q. xxij. n. 1. 257
 Cōspiratio fit pacto tātū, sine iuramēto, & inde dicatur. n. 4. ib.
 Conspiratio dicitur multorum conuentio, quæ fit ad subuersionem status, vel dignitatis alterius. nu. 5. ibidem
 Conspiratio dicitur multorū conuentio, quæ fit ad subuersionē status, vel dignitatis alterius. nu. 5. ibidem
 Conspiratio quandoque in bonā partem accipitur. nu. 6. ibid.
 Conspirando contra Papam cōmittitur crimen læsæ maiestatis. q. 1. n. 2. 9
 Conspirando in necem consiliarij, vel collateralis Imperatoris, offenditur Imperatoria maiestas. q. xiiij. nu. 1. 35
 Conspirantes, & inimici non admittuntur in testes in crimine læsæ maiestatis. q. ij. nu. 1. 216
 Constitutio Regni, si quis per inquisitionem, quomodo procedat. q. xix. nu. 2. 159
 Constitutiones, in quibus vnus pro alio punitur, sunt contra ius naturæ, & diuinum. q. xiiij. nu. 11. 346
 Consuetudinis beneficio priuatur committens crimen læsæ maiestatis. q. xxix. num. 3. 310
 Consuetudo, quod cadauer delinquentis suspenderetur, tolerāda esset. q. xxxij. nu. 5. 314
 Consuetudines feudales in tota Gallia non fuerunt receptæ. q. xxij. nu. 17. 372
 Consulens, quod tributū principi

- non soluatur, incidit in crimē
læſæ maiest. q. xxxvj. n. 8. 84.
- Cōtra principis statutū facere di-
citur ille, qui loca illius in al-
terius regimen dirigere cona-
tur, & alteri principi submitte-
re. q. xxx. nu. 1. 68
- Contrahentibus, quādo sibi con-
uenta ab altera parte non ser-
uātur, nec ipsi quæ ad se attinēt
seruare licet. q. liiij. nu. 2. 102
- Contrarietates distinctionibus
iuuari debent, & ad concor-
diam reduci. q. xxiiij. nu. 8. 62
- Contumacia sola, de iure cōmu-
ni, non facit quem haberi pro
confesso. q. xvij. nu. 1. 158
- Cōrumax dici nō potest, qui est
legitimē impeditus, quo mi-
nus cōparere possit. nu. 4. ibi.
- Conturbans suum principem, an
incidat in crimen læſæ mai-
estatis. q. lvij. 104
- Corrumpens imaginem prodito-
ris principis pede altero suspē-
si, an incurrat crimen læſæ ma-
iestatis. q. lix. 106
- Corrumpens rebellis, aut prodi-
toris imaginem in foro pictā
ad illius ignominiā, vt cunctis
appareat, qua pœna puniatur.
q. viij. nu. 2. 383
- Crassus Brutus. Romanus à Caf-
ſio patre qualiter punitus pro
crimine læſ. ma. q. iij. n. 17. 430
- Creditor, qui autoritate iudicis
debitorem suum cepit, & ro-
gatus fuit ab eo, ne eum duce-
ret ad carcerem, sed custodiret
se in domo sua, donec ei solue-
- ret, si id agat, nō incidit in cri-
mē læſ. maie. q. xxxv. n. 10. 81
- Crimen læſæ maiestatis contra
Imperatorē, primo contra Iu-
lium Cæsarem primum Impe-
ratorē cōmissum fuit. nu. 7. 3
- Crimen læſæ maiestatis quid sit
secundum Vulpianum. nu. 1. 8
- Criminis læſæ maiestatis diffini-
tio, secundum Azonē. nu. 2. 8
- Criminis læſæ maiestatis diffini-
tio, seu descriptio, secundum
Authorem. nu. 5. ibidem
- Crimen læſæ maiestatis commif-
sum contra principem secula-
rem, dicitur crimen sacrilegio
proximum. q. v. nu. 12. 16
- Crimen læſæ maiestatis eisdem
modis committitur contra Pa-
pam, siue per laicos, siue per cle-
ricos, quibus committitur cō-
tra Imperatorem. q. j. nu. 3. 9
- Crimen læſæ maiestatis contra
Papam committi dicitur, quā-
do quis contra Cardinalem le-
gatum prouinciam gubernan-
tem, & contra pacificum statū
terrarum Romanæ Ecclesiæ
machinatur. q. vj. nu. 4. 20
- Crimen læſæ maiestatis propriē
contra personam principis,
& astantium eius lateri com-
mittitur. q. xxvj. nu. 2. 65
- Crimen læſæ maiestatis commit-
ti dicitur, etiam quando offen-
ditur aliquis princeps, vel com-
munitas, vt puta Venetiarum,
qui superiorem non recognos-
cit, saltim de facto ab imme-
morabile tēpore citra. q. xxviij.
nume

- nume. 1. 66
 Crimen læsæ maiestatis impro-
 priè, & largo modo cōtra prin-
 cipes superiorem recognoscen-
 tes committi dicitur. q. xxix.
 nume. 1. 67
 Crimen læsæ maiestatis, licet cō-
 mittat quis offendendo domi-
 nos superiorē cognoscentes, ta-
 men ipsius filij nō tenentur
 pœnis, de quibus in l. quisquis.
 C. ad leg. lul. maie. nu. 2. ibid.
 Crimen læsæ maiestatis non in-
 cūrritur, ex solis maledictis cō-
 tra principem. q. xl. nu. 9. 89
 Crimen læsæ maiestatis an com-
 mitti dicatur contra tyrannū.
 q. lxxv. 137
 Crimen læsæ maiestatis cōmitti-
 tur contra tyrannū, qui cōmū-
 niter est toleratus pro princi-
 pe, & de facto principatum ha-
 bet. nu. 3. 114
 Crimen læsæ maiestatis est enor-
 me delictum. q. ix. nu. 5. 145
 In crimine læsæ maiestatis po-
 test procedi simul, & semel, su-
 per inquisitione, & super accu-
 satione, prout melius in vno
 processu, quàm in alio proba-
 tum fuerit. q. xj. nu. 3. 48
 In crimine læsæ maiestatis per-
 petuo agi potest. q. xliij. nu. 3.
 150. & q. xxix. nu. 5. 175
 De crimine læsæ maiestatis quā-
 doque quis falsè accusatur, &
 ponitur pulchrū exēplū, quod
 accidit in personis Nob. Vero.
 Comi. de Pōpeis. q. xvj. n. 2. 154
 In crimine læsæ maiestatis om-
 nes admittuntur ad accusan-
 dum, qui aliās accusare prohibe-
 ntur. q. vij. nu. 3. 186
 Crimen læsæ maiestatis, est cri-
 men exceptum. q. ij. nu. 2. 217
 & q. iij. nu. 4. 418
 Crimen hæresis, & læsæ maiesta-
 tis æquiparantur. Et de vno ad
 aliud arguitur. q. x. nu. 6. 238
 In crimine læsæ maiestatis tor-
 quetur nō solum reus, sed etiā
 accusator, & testis, & quicūq;
 nobilis, & in magna dignitate
 constitutus. q. xxviiij. nu. 7. 267
 Crimen læsæ maiestatis cum sit
 enormissimū, euidētiores præ-
 sumptiones requirit. q. xxix.
 nume. 3. 268
 Crimen læsæ maiestatis semper
 fit præmeditatē. q. vj. nu. 6. 331
 Crimen læsæ maiestatis, & cri-
 men hæresis æquiparantur, &
 quando valet argumentū de
 vno ad aliud. q. xvij. n. 18. 19. 360
 Criminis læsæ maiestatis, & hæ-
 resis æquiparatio quo casu pro-
 cedat. nu. 2. ibid.
 Crimen læsæ maiestatis propriè
 quando committi dicatur. Et
 quādo improprie. quæst. xxiiij.
 nume. 4. 364
 Crimen læsæ maiestatis est satis
 horrendū, & iustè censetur ma-
 ximū omnium peccatorum.
 q. j. nu. 1. 411
 In crimine læsæ maiestatis rece-
 dimus à cōmunibus regulis.
 q. iij. nu. 5. 418
 Crimen læsæ maiestatis dicitur
 pessimum omnium peccatorū.

- q. iij. nu. 8. 419
Crimen læsæ maiestatis requirit
 de se specialem mentionem.
 nu. 12. ibid.
Crimen læsæ maiestatis si com-
 prehenderetur sub regula tex.
 c. inter alia. de immun. Eccles.
 sequetur absurdū, quod sub
 regula remaneret casus longe
 maior, quàm essent excepti.
 q. liij. nu. 15. 420
Crimen læsæ maiestatis requirit
 specificam mentionem in abo-
 litione. q. iij. nu. 3. 418
Crimen læsæ maiestatis latius
 est, quàm crimen perduellio-
 nis. q. xliij. nu. 4. 441
Crimen læsæ maiestatis contra
 principem, quare perduellio-
 nis dicatur. nu. 5. ibid.
Crimen læsæ maiestatis, hæresis,
 & simoniæ quæ hæresim sapit
 æquiparantur, quæ æquipara-
 tio procedit in his, in quibus
 expressum inuenitur in iurē.
 q. xv. n. 3. 4. 443. & 444
Crimina omnia pro nihilo repu-
 tantur, ad comparationem si-
 moniæ, & hæresis. q. xv. n. 6. ibi.
Crimina excepta quæ sint. q. xv.
 nu. 6. ibid.
Crimina quæcunque regulariter,
 morte cum pœna extinguuntur.
 q. xxxij. nu. 2. 314
Criminum diuersitas arguitur ex
 separatione titulorum. q. xl.
 nu. 10. 89
Crimina per testes, non per accu-
 satore probantur. q. vj. nu. 2. 183
Crimen testibus, non testimoniis
 probandum est. q. xxj. nu. 1. 255
Culpam timere, vbi culpa nō est,
 bonarum mentium est. q. xx.
 nume. 7. 47
Culpa non est in discrimine vitæ
 se non ponere. q. ij. nu. 9. 415

D

Damnatus pro crimine læ-
 sæ maiestatis, si extra pa-
 triā moriatur, an in patria se-
 peliri possit. q. xxxiiij. n. 1. 316
Dauid templum Deo primus ex-
 trueretur parauit, at Deus per Na-
 tham prophetā eum quod ma-
 nus hostium sanguine polu-
 tas haberet reuocauit, eique
 iussit, vt templi illius ædifica-
 tionem Salomoni filio relin-
 queret. q. xxxix. nu. 2. 87
Debitor illius, qui commisit cri-
 men læsæ maiestatis, ei soluē-
 do, an liberetur. Et quid dicen-
 dum de solvente nondum accu-
 sato, inquisito, vel denunciato,
 pro dicto crimine. q. xxvij. in
 principi. & nu. 2. 308
Debitor soluens mandato iudi-
 cis plenissimam liberationem
 consequitur. nu. 4. ibid.
Debitor ex iusta causa soluēs pu-
 tatiuo creditori, etiam sine mā-
 dato iudicis liberatur. n. 5. ibi.
Debitor fidelitatis non tenetur
 obedire domino Rebelli. q. ix.
 pagina. 394
Defectus iudicii procedens ex ci-
 tatione omissa, nullitas proces-
 sus nunquam sanatur, quando
 citatio omissa, vel nō legitimē
 facta fuit. q. vj. nu. 4. 138

Defen

- Defensio est de iure naturali, & tolli non potest. q. j. nu. 7. 413
- Defuncti memoria post eius obitum, an in omni casu criminis læsæ maiestatis damnetur. q. xxiiij. 166
- Defuncti bona auferuntur hæredibus, in duobus tantum casibus, videlicet quando defunctus molitus est contra Imperatorem, & contra Rempubicam. q. xxiiij. nu. 1. 167
- Defuncti memoria non dānatur, commissio crimine læsæ maiestatis, contra principem inferiorem, nec pœna l. quisquis. C. ad leg. lul. maiest. quod filios locum habet. nu. 2. ibidem
- Deligens milites de aliis militibus, sine iussu principis, crimē læsæ maiestatis committit. q. liij. 101
- Delinquens contra propriam patriam, improprie dicitur committere crimen læsæ maiestatis. q. xxiiij. nu. 1. & nu. 2. 61
- Delictum oppugnatae patriæ idē est, quod crimen læsæ maiestatis, quando quis patriam oppugnare nititur, vt illius dominium vsurpet. q. xxiiij. nu. 4. 62
- Delictum attentatum, non cōsummatum, punitur in crimine læsæ maiestatis. q. liij. nu. 5. 99
- Delictum quod nō consistit in instrumento, sed extrinsecus, non probatur directe per instrumentum. q. xxj. nu. 2. 3. 255
- Delictum per literas non probatur in iudicio. nu. 3. ibid.
- Delictū directe per instrumentū quando probetur. nu. 4. ibid.
- Delictum patris, quo ad feudū, nocet filiis, sed non agnatis. q. iiij. nu. 2. 328
- Quando regimina deputata delinquent consilio solēniter congregato, totus populus interpretatiue deliquisse dicitur. q. xij. nu. 2. 397
- Si vniuersitas propter rebellionem punita fuerit, an possit etiā contra particulares personas pro tali delicto procedi. numero 7. 8. ibid.
- Delictū maius, & minus ex qualitate pœnæ cognoscitur. q. iiij. nume. 6. 418
- Denuntiatio quid sit in Rubrica. in crim. læsæ maiestatis proced. q. xv. nu. 1. 151
- Denuntiare quid sit. nu. 2. ibid.
- Denuntiationis species quot sint. nume. 3. ibidem
- Denuntiante non nominato, potest procedi per viam denuntiationis. q. xv. nu. 4. 152
- Denuntianti non potest opponi quod sit infamis. nu. 5. ibid.
- Denuntians vim, habet cuiusdā instigatoris, ideo desistēdo incidit in Turpillianū. nu. 6. ibi.
- Depositio est mors ciuilis. q. x. nume. 11. 27
- Deputatus à principe ad gubernationem exercitus, si illū recusat consignare successorī ab ipso principe misso, incidit in crimine læsæ maiestatis. q. l. nu. 1. 97
- Dictum capitalis inimici indicū nō facit ad torturā. q. ij. n. 5. 217

- Dictum socij criminis solum, in crimine læsæ maiestatis, an sufficiat ad torturam. Et quid dicendum si cum eo sit aliquod indicium, vel præsumptio. q. xxiiij. in prin. & nu. 2. 260
 Dictum socij criminis ut indicium faciat, quæ requirantur. q. xiiij. nume. 3. 261
 Dictum socij criminis receptum in tortura sine iuramento, an indicium faciat, ad torturam contra aliquem. nu. 4. ibidem
 Didragma duos denarios vsuales valebat. q. xxxvj. nu. 11. 85
 Diffamato, quod sit rebellis, cum non sit, quo remedio sit illi succurrendum, ne huiusmodi infamia laboret. q. xxij. clxxvj.
 Diffinitio totum diffinitum euacuare debet. nu. 3. 8
 Diffinitio per quam non cognoscuntur accidentia propria subiecti, non dicitur diffinitio, nisi æquiuoce. nu. 4. ibid.
 Diffinitio criminis læsæ maiestatis secundum Vulpianum. nu. 1. 7
 Diffinitio criminis læsæ maiestatis, secundum Azonem. nu. 2. 8
 Diffinitio, seu descriptio criminis læsæ maiestatis, secundum Authorem. nu. 5. ibid.
 Diffinitio proprietatem arguit, & rei proprietatem ostendit. q. xxxiiij. nu. 16. 77
 Dies commissi delicti, an sit necesse, quod exprimatur in libello accusationis. q. iij. nu. 2. 131
 Dies institutæ accusationis notanda est in perfectione libelli. nume. 5. 134
 Dies productæ accusationis si non appareret, processus non valeret. nu. 6. ibid.
 Dilatio ad inueniendum aduocatum, in crimine læsæ maiestatis non datur, secus in aliis. q. iij. nu. 8. 134
 Dionysij maioris Siciliæ tyranni animaduersio in duos iuvenes, qui inter cornandum de insidiis eius capiti parandis inter se sermonem habuerunt. q. liij. nume. 10. 100
 Dionysius Syracusarum tyrannus, qui mortem metuebat, carbone candenti sibi capillos adurebat. q. lxx. nu. 19. 116
 Dispositio c. felicitis. de pœ. in vj. fallit in eo, qui ad sui defensionem cardinale percussisset. q. v. n. 14. 17
 Dispositio d. c. felicitis, dum loquitur de rati habitatione, non habet locum in sola rati habitatione sed requiritur quod fuerit gestum. nomine rati habetis. nu. 16. ibid.
 Dispositio l. si. ff. ad le. iul. mai. & l. pen. & fi. C. eo. tit. locum non habet, in duce Mediolani, qui ab Imperatore maiestatem habet. q. xxiiij. nu. 5. 167
 Dispositio l. quisquis. C. ad leg. iul. mai. an locum habeat in filiis iam natis. q. v. nu. 1. 328
 Dispositio d. l. an sit pœnalis, & odiosa, vel fauorabilis. q. ij. n. 4. 326
 Dispositio d. l. an locum habeat in hæredibus secundi gradus. q. viij. nu. 1. 336
 Dispositio d. l. continet nouam pœnam

- nam contra offendentem principem, vel eius collaterales. q. x. nu. 3. 339
- Dispositio d. l. quo ad filios continet odiū irrationale. q. xiiij. nu. 10. 346
- Dispositio d. l. in §. filij vero. continet odium irrationale, ideo extendi non debet. q. xxi. nume. 3. 365
- Dispositio d. l. præsertim, in d. §. filij vero, an locum habeat in omnibus capitulis criminis læsæ maiestatis. q. xxij. nu. 1. 367
- Dispositio d. l. continet nouam dispositionem cōtra offendentem principem, & eos qui sibi assistunt. nu. 2. ibidem
- Dispositio in filiis, non habet locum in filiabus, quando est diuersa ratio. q. xliij. nu. 13. 346
- Diuinam religionem offendendo, in omnium infertur iniuriam. q. vj. nu. 14. 185
- Doctor, & miles regulariter torqueri non possunt, & quid dicendum in crimine læsæ maiestatis. q. xxvij. nu. 1. 2. 264
- Domestici, et familiares, qui aliās admittuntur ad probandum ea quæ domi fiunt, non admittuntur ad excusandum inculpatum de crimine læsæ maiestatis. q. xvij. nu. 3. 246
- Dominicus Michaël dux Venetiarum dum Tirum urbem ob sideret cum numerosa classe, & cūm procul esset à patria, & stipendio indigeret, ne socij stipendij causa militia detractarent, exaluta ad tempus pecuniam publica forma signauit, classiarijsque adnumerauit, ea cōditione, vt domum reuerfis aurea, & argentea pro temporaria eis daretur. q. xxxiiij. nume. 23. 79
- Dominus potest detinere seruū in priuato carcere, ad correctionem. q. xxxv. nu. 5. 81
- Dominus potest seruū suū confinare in certo loco. nu. 6. ibid.
- Domini à subditis non dependent. q. xj. nu. 2. 172
- Domus in qua fit falsa moneta fisco applicatur, nisi esset alicuius viduæ, vel pupilli ignorantis, vel etiam impuberis scientis. q. lxij. nu. 2. 109
- Domus Marini Faletti ducis Venetorum destructæ ob crimen læsæ maiest. q. xxxv. nu. 6. 318
- Domus committentis crimen læsæ maiestatis, destrui debet. ibi. nu. 1. 317
- Idē de domo blasphemæ olim erat. Idem de domo eius qui cardinalem interfecit, idem de eo, qui pacem tenere, & iurare noluit. nu. 2. 3. ibidem
- Domus mariti delinquentis, cuius fundus est dotalis, an dirui possit. q. xxxvj. nu. 2. 319
- Domus rei mortui, cuius memoria damnatur, non diruitur. nume. 4. ibidem
- Domus rei criminis læsæ maiestatis diruitur, quādo sumus in primo capite dicti criminis. q. xxxvj. nu. 5. 320

- lectandi, & exequendi. q. xij. nume. 4. 397
- Conatus solus quandoque puni-
tur. q. lxxvj. nu. 5. 117
- Concedere licentiam iudicibus
extrahēdi de ecclesia enormiū
delictorū perpetratores, est de
referuatis Papæ. q. x. nu. 4. 36
- Concessio principis de bonis ad
se deuolutis ex crimine læsæ
maiestatis, apposita clausula,
non obstante iure communi,
valet, idē si princeps dicta bo-
na concedat alicui nō proprio.
q. 11. nu. 5. 6. 435
- Concessa alicui iurisdictione cau-
sarum criminalium non cense-
tur ei concessa cognitio crimi-
nis læsæ maiestatis. q. xvj. nu-
mer. 3. 447
- Concessio facta alicui per Regē
de omnibus Regalijs, non cō-
prehendit ea, quæ ipsi Regi in
priuilegium Regiæ coronæ re-
seruantur. nu. 7. 125
- Concessio facta alicui per Regē
de omnibus Regalijs, nō com-
prehendit cognitionem crimi-
nis læsæ maiestatis contra ip-
sum regem. n. 6. ibidem
- Concilium generale de crimine
læsæ maiestatis ab episcopo cō-
misso iudicare poterit. n. 23. 127
- Concitans, vel sollicitans milites
vt rebelent contra principem
crimen læsæ maiestatis com-
mittit. q. xliiij. n. 1. 92
- Concitans hostes vt bellum su-
mant, vel aliquid contra Re-
gem faciant in eius dānū, inci-
dit in crimine læsæ maiesta-
tis. nu. 2. ibidem
- Conclusio quomodo debeat esse
de consuetudine, in accusatio-
ne, & inquisitione. q. viij. nu-
me. 9. 143
- Condemnatus si haberet mercan-
tias, pecunias, & alta bona ex-
tra territorium, illa pertinent
ad fiscum condemnantis. q. ij.
num. 3. 275
- Confœderatio est tantæ potētiae
quod de duobus corporibus
vnum facit ad mutuam defen-
sionem cōtra hostes. q. xxj. nu-
mer. 2. 406
- Confœderatus punire potest ho-
stes, & rebelles sui confœdera-
ti. num. 3. ibid.
- Confœderata ciuitas bannitos al-
terius ciuitatis confœderatæ
receptare non debet. sub nu-
mer. 4. ibid.
- Confœderationem faciens cūm
inimico domini sui, an censea-
tur illius hostis, & rebellis, ita
quod feudo priuari debeat. q.
xvij. nu. 1. 448
- Confœderatus alteri principi, si
demum feudum habuerit ab
Imperatore, an impunē possit
defendere cōfœderatū, cui Im-
perator bellū mouit. q. xvij.
num. 1. 449
- Confœderatus vni prius, potest e-
tiā alteri confœderari saluo iu-
re primi. q. xxij. nu. 3. 450
- Cōfœderationes factæ inter prin-
cipes subditos non valent, sine
superioris consensu. nu. 6. ibi.

- Confessio sacramentalis est de iure diuino, & ita eius celatio. quæstione xvij.nu.1. 212
- Confessionis sacramentalis reuelator est violator sacramenti. q.xvij.nu.2. 203
- Confessio sacramentalis ad impediendum malum nõ debet reuelari.nu.3. ibidem
- Confessio sacramentalis est de peccato commissio, non committendo. q.xvij.nu.9. 204
- Confessus, spe condemnatus dicitur. q.lviij.nu.1. 105
- Confitente reo delictum, non attenditur ineptitudo accusatorij libelli. q.vij.nu.4. 140
- Confessione rei an probetur crimen. quæstione 1. 208
- Confessio dicitur legitima probatio. nu.1. ibid
- Cõfessione oris propriij, nulla est maior pbatio, dũmodo spontanea, & iudicialis sit, & delicto cõstet. q. j.n.2.3.5. 208. & 209
- Cõfessus sine alia probatione est damnandus. nu.4. ibid.
- Cõfessio spontanea rei est tãtę potetie, quod licet aliàs iudex in ordinate processerit cõtra reũ, attamẽ cõfessus nõ poterit dicere de nullitate processus. q. j. num.6. 209
- Confessio ficta, scilicet quãdo ex forma statuti quis habetur pro confesso, est alterius naturæ. nu.7. ibidem
- Cõfessione vera licet quis ex inordinato processu cõdemnari possit, tamẽ secus est in ficta. q.j.nu.8. 210
- Confessus fictus si cõdemnetur ex inordinato processu, sententia est ipso iure nulla. nu. 9. ibidẽ.
- Confessio ficta verẽ delictum nõ probat. nu.10. ibidem
- Cõfessionis spõte per reũ iudicio facta, quę possint opponi. q.j. num.14. 211
- Cõfessio rei in crimine notorio, post tẽpus datũ, & limitatum per statutũ ad accusandum, nõ valet, nec ei nocet. nu.13. ibid.
- Cõfessio rei facta extra iudiciũ, nõ iducit pbatioẽ delicti, sed solũ iudiciũ ad tortu. n.16. ibi.
- Cõfessio rei facta in tormẽtis, an probet delictum. q.j.nu.17.18. & 19. 212
- Confessus in tormentis sub promissione gratiæ, à iudice sibi promissæ, si perseveret in sua confessione, illa sibi non præiudicat. nu.21. ibid.
- Confessus in tormentis nõ præcedentibus indicijs, si perseveret in sua cõfessione, illa sibi non præiudicat. nu.22. ibidem.
- Confessio torti sine indicijs, etiã si milies sit ratificata ad bancũ iuris, nulla est, nisi prius extra iudicium reus sponte fecisset illam, & confessionem. q.j.nu.26.29. 213
- Confessio facta in crimine lætæ maiestatis, non præcedentibus indicijs, non valet. nu.28. ibid.
- Confessio indicijs non præcedentibus facta in tormẽtis, etiã si superueniãt indicia, non valet.

- nu. 30. ibidem
Confessio indicij non præceden-
 tibus, etiam ratificata cum iu-
 ramēto, nō valet. q. i. n. 31. 214
Confessus in tormentis repetitis,
 quæ repeti non poterant, ex ta-
 li confessione non poterit con-
 demnari, & quicquid ex ea se-
 quitur non valet. n. 32. 31. ibid.
Confessio torti sine indicij, de
 mandato Regis, si sit nobilis,
 ei non nocet. q. xxvij. n. 5. 264
Confiscatis bonis omnibus rei
 criminis læsæ maiestatis, an in
 tali confiscatione veniant bo-
 na emphiteuticaria. q. vj. nu-
 mer. 1. 282
Confiscatis bonis, an veniāt etiā
 bona futura. q. vij. n. 1. 286
Confiscatis bonis, an veniat sub-
 stitutio futura. nu. 2. ibidem
Confiscatis bonis, an veniat id qđ
 pater singulis annis dare soli-
 tus erat filio pro alimentis. q.
 ix. num. 5. 288
Confiscatis bonis delinquentis,
 an volentibus eius creditori-
 bus sibi satisfieri, fisco ante
 omnia satisfieri debeat de ex-
 pensis. q. xij. nu. 1. 436
Confugientes ad ecclesiam quan-
 tumcunque graua delicta cō-
 miserint, in eadē tuti sunt, nec
 inde violēter extrahēdi sunt.
 q. x. n. 3. 26. & q. iij. sub n. 2. 417
Congregans gentem contra ciui-
 tatem superiorem recognoscē-
 tem, non tenetur crimine læsæ
 maiestatis. q. xxij. nu. 1. 59
Congregans gentem contra ciui-
 tatem, quæ superiorem non re-
 cognoscit, vt est alma ciuitas
 Venetiarum, contra eam eiūs-
 ve loca, vel cōsiliū, & fauo-
 rem ad hoc præbens crimen læ-
 sæ maiestatis committit. nu-
 mer. 2. ibidem
Coniugalem amorem nullus vin-
 cit. q. xv. nu. 7. 197
Coniunctio magna est inter Ro-
 manam Ecclesiam, & Imperiū
 q. vj. nu. 6. 21
Coniurare cōtra proximum, ini-
 quū est crimen. q. xxij. n. 3. 257
Consanguineus, vel frater si sit
 multum notæ fidei, & integrę
 vitæ in causa cōsanguinei, vel
 fratris probat. q. ix. nu. 7. 234
Consanguinei, & fratres in crimi-
 nalibus, ad meram defensionē
 & probationē innocentie ad-
 mittuntur, secus ad reprobatio-
 nem testium. q. ix. n. 8. 235
Consanguineus receptans con-
 sanguineū, qui cōtra Cardina-
 lem deliquit, in terminis. c. fœ-
 licis. de pœn. in vj. non punie-
 tur pœna ordinaria de qua ibi
 q. x. nu. 5. 433
Consciū perturbationis ciuita-
 tis suæ, vel alterius delicti cō-
 missi in suam patriam, puni-
 tur vt particeps ex sola sciētia.
 q. xxiiij. nu. 3. 61
Consequens qui vult, vult etiam
 necessarium antecedens. q. v.
 nu. 2. 226
Consiliarij, vel collaterales Im-
 peratoris dicuntur pars corpo-
 ris ipsius Imperatoris. q. xiiij.
 nu. 2.

- nu.2. 35
 Consiliarij, vel collaterales Imperatoris, & ipse Imperator dicuntur vnum corpus. n.3. ibid.
 Consiliarij dicuntur inherere principi, sicut stellæ firmamento cœli. nu.4. ibidem
 Consiliarius Regis reuelans Regis consilium inimicis eius incidit in crimen perditionis. q. xxj. nu.1. 50
 Consiliarius Regis reuelans consilia Regis amico Regis, animo damnificandi Regem, incidit in crimen læsæ maiestatis. Et quid si ex tali reuelatione nullum damnum Regi est sequutum. q. 21. n.89. 51
 Consiliarij principū, quibus princeps suam secretam voluntatē in aliquo gerēdo negotio pro palat, quæ sit cōtraria diuinis legibus, illi more canū applaudētes, eiusque voluntatē sequentes, malè faciūt. q. xxj. n.29. 54
 Consilium ineuntes, quo hostes principis aduersus eum iuuentur, ex apertura literarum publicarum, incidunt in crimen læsæ maiestatis. q. xx. n.14. 48
 Consilium sanū est, cū aliquid à principe contra ius mandatur supersedere, & rescribere, expectando secundam iussio- nem. q. xvj. nu.11. 155
 Consilij factum, totius populi factum videtur. q. xij. n.3. 397
 Conspiratio, & coniuratio quid sit. q. xxij. 256
 Conspiratio, & cōiuratio, an sint vnū, & idem. q. xxij. n.1. 259
 Cōspiratio fit pacto tātū, sine iuramento, & inde dicatur. n.4. ib.
 Conspiratio dicitur multorum conuentio, quæ fit ad subuersionem status, vel dignitatis alterius. nu.5. ibidem
 Conspiratio dicitur multorū conuentio, quæ fit ad subuersionē status, vel dignitatis alterius. nu.5. ibidem
 Conspiratio quandoque in bonā partem accipitur. nu.6. ibid.
 Conspirando contra Papam committitur crimen læsæ maiestatis. q. i. n.2. 9
 Conspirando in necem consiliarij, vel collateralis Imperatoris, offenditur Imperatoria maiestas. q. xiiij. nu.1. 35
 Conspirantes, & inimici non admittuntur in testes in crimine læsæ maiestatis. q. ij. nu. 1. 216
 Constitutio Regni, si quis per inquisitionem, quomodo procedat. q. xix. nu.2. 159
 Constitutiones, in quibus vnus pro alio punitur, sunt contra ius naturæ, & diuinum. q. xiiij. nu.11. 346
 Consuetudinis beneficio priuatur committens crimen læsæ maiestatis. q. xxix. num. 3. 310
 Consuetudo, quod cadauer delinquentis suspenderetur, toleranda esset. q. xxxij. nu.5. 314
 Consuetudines feudales in tota Gallia non fuerunt receptæ. q. xxij. nu.17. 372
 Consulens, quod tributū principi

- non soluatur, incidit in crimē
læsæ maiest. q. xxxvj. n. 8. 84.
- Cōtra principis statutū facere di-
citur ille, qui loca illius in al-
terius regimen dirigere cona-
tur, & alteri principi submitte-
re. q. xxx. nu. 1. 68
- Contrahentibus, quādo sibi con-
uenta ab altera parte non ser-
uātur, nec ipsi quæ ad se attinēt
seruare licet. q. liiij. nu. 2. 102
- Contrarietates distinctionibus
iuuari debent, & ad concor-
diam reduci. q. xxiiij. nu. 8. 62
- Contumacia sola, de iure cōmu-
ni, non facit quem haberi pro
confesso. q. xviiij. nu. 1. 158
- Cōtumax dici nō potest, qui est
legitimē impeditus, quo mi-
nus cōparere possit. nu. 4. ibi.
- Conturbans suum principem, an
incidat in crimen læsæ mai-
estatis. q. lvij. 104
- Corrumpens imaginem prodito-
ris principis pede altero suspē-
si, an incurrat crimen læsæ ma-
iestatis. q. lix. 106
- Corrumpens rebellis, aut prodito-
ris imaginem in foro pictā
ad illius ignominia, vt cunctis
appareat, qua pœna puniatur.
q. viij. nu. 2. 383
- Crassus Brutus. Romanus à Cas-
sio patre qualiter punitus pro
crimine lēs. ma. q. iij. n. 17. 430
- Creditor, qui auctoritate iudicis
debitorem suum cepit, & ro-
gatus fuit ab eo, ne eum duce-
ret ad carcerem, sed custodiret
se in domo sua, donec ei solue-
ret, si id agat, nō incidit in cri-
mē læs. maie. q. xxxv. n. 10. 81
- Crimen læsæ maiestatis contra
Imperatōrē, primo contra Iu-
lium Cæsarem primum Impe-
ratōrē cōmissum fuit. nu. 7. 3
- Crimen læsæ maiestatis quid sit
secundum Vulpianum. nu. 1. 8
- Criminis læsæ maiestatis diffini-
tio, secundum Azonē. nu. 2. 8
- Criminis læsæ maiestatis diffini-
tio, seu descriptio, secundum
Authorem. nu. 5. ibidem
- Crimen læsæ maiestatis commis-
sum contra principem secula-
rem, dicitur crimen sacrilegio
proximum. q. v. nu. 12. 16
- Crimen læsæ maiestatis eisdem
modis committitur contra Pa-
pam, siue per laicos, siue per cle-
ricos, quibus committitur cō-
tra Imperatorem. q. j. nu. 3. 9
- Crimen læsæ maiestatis contra
Papam committi dicitur, quā-
do quis contra Cardinalem le-
gatum prouinciam gubernan-
tem, & contra pacificum statū
terrarum Romanæ Ecclesiæ
machinatur. q. vj. nu. 4. 20
- Crimen læsæ maiestatis propriē
contra personam principis,
& astantium eius lateri com-
mittitur. q. xxvj. nu. 2. 65
- Crimen læsæ maiestatis commit-
ti dicitur, etiā quando offen-
ditur aliquis princeps, vel com-
munitas, vt puta Venetiarum,
qui superiorem non recognos-
cit, saltim de facto ab imme-
morabile tēpore citra. q. xxviiij.
nume

- nume. 1. 66
Crimen læsæ maiestatis impro-
 priè, & largo modo cōtra prin-
 cipes superiorem recognoscen-
 tes committi dicitur. q. xxix.
 nume. 1. 67
Crimen læsæ maiestatis, licet cō-
 mittat quis. offendendo domi-
 nos superiorē cognoscentes, ta-
 men ipsius filij nō tenentur
 pœnis, de quibus in l. quisquis.
 C. ad leg. lul. maie. nu. 2. ibid.
Crimen læsæ maiestatis non in-
 curritur, ex solis maledictis cō-
 tra principem. q. xl. nu. 9. 89
Crimen læsæ maiestatis an com-
 mitti dicatur contra tyrannū.
 q. lxx. 137
Crimen læsæ maiestatis cōmitti-
 tur contra tyrannū, qui cōmu-
 niter est toleratus pro princi-
 pe, & de facto principatum ha-
 bet. nu. 3. 114
Crimen læsæ maiestatis est enor-
 me delictum. q. ix. nu. 5. 145
In crimine læsæ maiestatis po-
 test procedi simul, & semel, su-
 per inquisitione, & super accu-
 satione, prout melius in vno
 processu, quàm in alio proba-
 tum fuerit. q. xj. nu. 3. 48
In crimine læsæ maiestatis per-
 petuo agi potest. q. xiiij. nu. 3.
 150. & q. xxix. nu. 5. 175
De crimine læsæ maiestatis quā-
 doque quis falsè accusatur, &
 ponitur pulchrū exēplū, quod
 accidit in personis Nob. Vero.
 Comi. de Pōpeis. q. xvj. n. 2. 154
In crimine læsæ maiestatis om-
 nes admittuntur ad accusan-
 dum, qui aliās accusare prohibe-
 bentur. q. vij. nu. 3. 186
Crimen læsæ maiestatis, est cri-
 men exceptum. q. ij. nu. 2. 217
 & q. iij. nu. 4. 418
Crimen hæresis, & læsæ maiesta-
 tis æquiparantur. Et de vno ad
 aliud arguitur. q. x. nu. 6. 338
In crimine læsæ maiestatis tor-
 quetur nō solū reus, sed etiā
 accusator, & testis, & quicūq;
 nobilis, & in magna dignitate
 constitutus. q. xxviii. nu. 7. 267
Crimen læsæ maiestatis cum sit
 enormissimū, euidētiores præ-
 sumptiones requirit. q. xxix.
 nume. 3. 268
Crimen læsæ maiestatis semper
 fit præmeditatē. q. vj. nu. 6. 331
Crimen læsæ maiestatis, & cri-
 men hæresis æquiparantur, &
 quando valet argumentū de
 vno ad aliud. q. xvij. n. 18. 19. 360
Criminis læsæ maiestatis, & hæ-
 resis æquiparatio quo casu pro-
 cedat. nu. 2. ibid.
Crimen læsæ maiestatis propriè
 quando committi dicatur. Et
 quādo improprie. quæst. xxij.
 nume. 4. 364
Crimen læsæ maiestatis est satis
 horrendū, & iuste censetur ma-
 ximū omnium peccatorum.
 q. j. nu. 1. 411
In crimine læsæ maiestatis rece-
 dimus à cōmunibus regulis.
 q. iij. nu. 5. 418
Crimen læsæ maiestatis dicitur
 pessimum omnīū peccatorū.

- q. iij. nu. 8. 419
Crimen læsæ maiestatis requirit
 de se specialem mentionem.
 nu. 12. ibid.
Crimen læsæ maiestatis si com-
 prehenderetur sub regula tex.
 c. inter alia. de immun. Ecclef.
 sequeretur absurdū, quod sub
 regula remaneret casus longe
 maior, quā essent excepti.
 q. liij. nu. 15. 420
Crimen læsæ maiestatis requirit
 specificam mentionem in abo-
 litione. q. iij. nu. 3. 418
Crimen læsæ maiestatis latius
 est, quā crimen perduellio-
 nis. q. xiiij. nu. 4. 441
Crimen læsæ maiestatis contra
 principem, quare perduellio-
 nis dicatur. nu. 5. ibid.
Crimen læsæ maiestatis, hæresis,
 & simoniæ quæ hæresim sapit
 æquiparantur, quæ æquipara-
 tio procedit in his, in quibus
 expressum inuenitur in iurē:
 q. xv. n. 3. 4. 443. & 444
Crimina omnia pro nihilo repu-
 tantur, ad comparationem si-
 moniæ, & hæresis. q. xv. n. 6. ibi.
Crimina excepta quæ sint. q. xv.
 nu. 6. ibid.
Crimina quæcūque regulariter,
 morte cum pœna extinguuntur.
 q. xxxij. nu. 2. 314
Criminum diuersitas arguitur ex
 separatione titulorum. q. xl.
 nu. 10. 89
Crimina per testes, non per accu-
 satorē probātur. q. vj. nu. 2. 183
Crimen testibus, nō testimoniis
 probandum est. q. xxj. nu. 1. 255
Culpam timere, vbi culpa nō est,
 bonarum mentium est. q. xx.
 nume. 7. 47
Culpa non est in discrimine vitæ
 se non ponere. q. ij. nu. 9. 415
 D
Damnatus pro crimine læ-
 sæ maiestatis, si extra pa-
 triā moriatur, an in patria se-
 peliri possit. q. xxxiiij. n. 1. 316
Dauid templum Deo primus ex-
 trudere parauit, at Deus per Na-
 tham prophetā eum quod ma-
 nus hostium sanguine polu-
 tas haberet reuocauit, eique
 iussit, vt templi illius ædifica-
 tionem Salomoni filio relin-
 queret. q. xxxix. nu. 2. 87
Debitor illius, qui commisit cri-
 men læsæ maiestatis, ei soluē-
 do, an liberetur. Et quid dicen-
 dum de solvente nondum accu-
 sato, inquisito, vel denunciato,
 pro dicto crimine. q. xxvij. in
 principi. & nu. 2. 308
Debitor soluens mandato iudi-
 cis plenissimam liberationem
 consequitur. nu. 4. ibid.
Debitor ex iusta causa soluēs pu-
 tatio creditor, etiam sine mā-
 dato iudicis liberatur. n. 5. ibi.
Debitor fidelitatis non tenetur
 obedire domino Rebelli. q. ix.
 pagina. 394
Defectus iudicii procedens ex ci-
 tatione omissa, nullitas proces-
 sus nunquam sanatur, quando
 citatio omissa, vel nō legitimē
 facta fuit. q. vj. nu. 4. 138
 Defen

- Defensio est de iure naturali, & tolli non potest. q. j. nu. 7. 413
- Defuncti memoria post eius obitum, an in omni casu criminis læsæ maiestatis damnetur. q. xxiiij. 166
- Defuncti bona auferuntur hæredibus, in duobus tantum casibus, videlicet quando defunctus molitus est contra Imperatorem, & contra Rempublicam. q. xxiiij. nu. 1. 167
- Defuncti memoria non dānatur, commisso crimine læsæ maiestatis, contra principem inferiorem, nec poena l. quisquis. C. ad leg. lul. maiest. quod filios locum habet. nu. 2. ibidem
- Deligens milites de aliis militibus, sine iussu principis, crimē læsæ maiestatis committit. q. liij. 101
- Delinquens contra propriam patriam, improprie dicitur committere crimen læsæ maiestatis. q. xxiiij. nu. 1. & nu. 2. 61
- Delictum oppugnatae patriæ idē est, quod crimen læsæ maiestatis, quando quis patriam oppugnare nititur, ut illius dominium usurpet. q. xxiiij. nu. 4. 62
- Delictum attentatum, non consummatum, punitur in crimine læsæ maiestatis. q. liij. nu. 5. 99
- Delictum quod nō consistit in instrumento, sed extrinsecus, non probatur directe per instrumentum. q. xj. nu. 2. 3. 255
- Delictum per literas non probatur in iudicio. nu. 3. ibid.
- Delictū directe per instrumentū quando probetur. nu. 4. ibid.
- Delictum patris, quo ad feudū, nocet filiis, sed non agnatis. q. iiij. nu. 2. 328
- Quando regimina deputata delinquunt consilio solēniter congregato, totus populus interpretatiue deliquisse dicitur. q. xij. nu. 2. 397
- Si vniuersitas propter rebellionem punita fuerit, an possit etiā contra particulares personas pro tali delicto procedi. numero 7. 8. ibid.
- Delictū maius, & minus ex qualitate poenæ cognoscitur. q. iiij. nume. 6. 418
- Denuntiatio quid sit in Rubrica. l. in crim. læs. maiest. proced. q. xv. nu. 1. 151
- Denunciare quid sit. nu. 2. ibid.
- Denuntiationis species quot sint. nume. 3. ibidem
- Denuntiante non nominato, potest procedi per viam denuntiationis. q. xv. nu. 4. 152
- Denuntianti non potest opponi quod sit infamis. nu. 5. ibid.
- Denuntians vim, habet cuiusdā instigatoris, ideo desistēdo incidit in Turpillianū. nu. 6. ibi.
- Deposuitio est mors ciuilis. q. x. nume. 11. 27
- Deputatus à principe ad gubernationem exercitus, si illū recusat consignare successorī ab ipso principe misso, incidit in crimine læs. maiest. q. l. nu. 1. 97
- Dictum capitalis inimici indicū nō facit ad torturā. q. ij. n. 5. 217

- Dictum socij criminis solum, in crimine læsæ maiestatis, an sufficiat ad torturam. Et quid dicendum si cum eo sit aliquod indicium, vel præsumptio. q. xxiiij. in prin. & nu. 2. 260
 Dictum socij criminis ut indicium faciat, quæ requirantur. q. xiiij. nume. 3. 261
 Dictum socij criminis receptum in tortura sine iuramento, an indicium faciat ad torturam contra aliquem. nu. 4. ibidem
 Didragma duos denarios vsuales valebat. q. xxxvj. nu. 11. 85
 Diffamato quod sit rebellis, cum non sit, quo remedio sit illi succurrendum, ne huiusmodi infamia laboret. q. xxij. clxxvij.
 Diffinitio totum diffinitum euacuare debet. nu. 3. 8
 Diffinitio per quam non cognoscuntur accidentia propria subiecti, non dicitur diffinitio, nisi æquiuoce. nu. 4. ibid.
 Diffinitio criminis læsæ maiestatis secundum Vulpianum. nu. 1. 7
 Diffinitio criminis læsæ maiestatis, secundum Azonem. nu. 2. 8
 Diffinitio, seu descriptio criminis læsæ maiestatis, secundum Authorem. nu. 5. ibid.
 Diffinitio proprietatem arguit, & rei proprietatem ostendit. q. xxxiiij. nu. 16. 77
 Dies commissi delicti, an sit necesse, quod exprimatur in libello accusationis. q. iij. nu. 2. 131
 Dies institutæ accusationis notandus est in perfectione libelli. nume. 5. 131
 Dies productæ accusationis si non appareret, processus non valeret. nu. 6. ibid.
 Dilatio ad inueniendum aduocatum, in crimine læsæ maiestatis non datur, secus in aliis. q. iij. nu. 8. 134
 Dionysij maioris Siciliae tyranni animaduersio in duos iuvenes, qui inter cœnandum de infidiis eius capiti parandis inter se sermonem habuerunt. q. liij. nume. 10. 100
 Dionysius Syracusarum tyrannus, qui mortem metuebat, carbone candenti sibi capillos adurebat. q. lxxv. nu. 19. 116
 Dispositio c. felicitis. de pœ. in vj. fallit in eo, qui ad sui defensionem cardinale percussisset. q. v. nu. 14. 17
 Dispositio d. c. felicitis, dum loquitur de rati habitatione, non habet locum in sola rati habitatione sed requiritur quod fuerit gestum nomine ratum habentis. nu. 16. ibid.
 Dispositio l. si. ff. ad l. iul. mai. & l. pen. & fi. C. eo. tit. locum non habet, in duce Mediolani, qui ab Imperatore maiestatem habet. q. xxiiij. nu. 5. 167
 Dispositio l. quisquis. C. ad l. iul. mai. an locum habeat in filiis iam natis. q. v. nu. 1. 329
 Dispositio d. l. an sit pœnalis, & odiosa, vel fauorabilis. q. ij. nu. 4. 326
 Dispositio d. l. an locum habeat in heredibus secundi gradus. q. viij. nu. 1. 336
 Dispositio d. l. continet nouam pœnam

- nam contra offendentem principem, vel eius collaterales. q. x. nu. 3. 339
- Dispositio d. l. quo ad filios continet odiū irrationale. q. xiiij. nu. 10. 346
- Dispositio d. l. in §. filij vero. continet odium irrationale, ideo extendi non debet. q. xxij. nume. 3. 365
- Dispositio d. l. præsertim, in d. §. filij vero, an locum habeat in omnibus capitulis criminis læsæ maiestatis. q. xxiiij. nu. 1. 367
- Dispositio d. l. continet nouam dispositionem cōtra offendentem principem, & eos qui sibi assunt. nu. 2. ibidem
- Dispositio in filiis, non habet locum in filiabus, quando est diuersa ratio. q. xiiij. nu. 13. 346
- Diuinam religionem offendendo, in omnium infertur iniuriā. q. vj. nu. 14. 185
- Doctor, & miles regulariter torqueri non possunt, & quid dicendum in crimine læsæ maiestatis. q. xxvij. nu. 1. 2. 264
- Domestici, et familiares, qui aliās admittuntur ad probandum ea quæ domi fiunt, non admittuntur ad excusandum inculpatum de crimine læsæ maiestatis. q. xvij. nu. 3. 246
- Dominicus Michaël dux Venetiarum dum Tirum urbem obfederet cum numerosa classe, & cum procul esset à patria, & stipendio indigeret, ne socij stipendij causa militia detractarent, exaluta ad tempus pecuniam publica forma signauit, classarijsque adnumerauit, ea cōditione, vt domum reuersus aurea, & argentea pro temporaria eis daretur. q. xxxiiij. nume. 23. 79
- Dominus potest detinere seruū in priuato carcere, ad correctionem. q. xxxv. nu. 5. 81
- Dominus potest seruū suū confinare in certo loco. nu. 6. ibid.
- Domini à subditis non dependent. q. xj. nu. 2. 172
- Domus in qua sit falsa moneta fisco applicatur, nisi esset alicuius viduæ, vel pupilli ignorantis, vel etiam impuberis scientis. q. lxij. nu. 2. 109
- Domus Marini Faletri ducis Venetorum destructæ ob crimen læsæ maiest. q. xxxv. nu. 6. 318
- Domus committentis crimen læsæ maiestatis, destrui debet. ibi. nu. 1. 317
- Idē de domo blasphemæ olim erat. Idem de domo eius qui cardinalem interfecit, idem de eo, qui pacem tenere, & iurare noluit. nu. 2. 3. ibidem
- Domus mariti delinquentis, cuius fundus est dotalis, an dirui possit. q. xxxvj. nu. 2. 319
- Domus rei mortui, cuius memoria damnatur, non diruitur. nu. 4. ibidem
- Domus rei criminis læsæ maiestatis diruitur, quādo sumus in primo capite dicti criminis. q. xxxvj. nu. 5. 320
- Domus

- Domus rei criminis læsæ maiestatis**, si dum diruitur, det damnum domui vicini, quis de tali damno teneatur. q. xxxvij. nume. 1. 120
- Domus** si sit cōis inter duos fratres, an & quando dirui possit. q. xxxvij. nu. 2. 321
- Domus** quam reus criminis læsæ maiestatis in pignus alicui dederat, an destrui debeat. q. xxxvj. nu. 4. 312
- Domus** quam reus criminis læsæ maiestatis in pignus habebat, an destrui debeat. nu. 5. ibid.
- Domus rei criminis læsæ maiestatis** dirupta, an reedificari possit. nu. 6. ibid.
- Donatio facta à reo criminis læsæ maiestatis**, an validetur sequuta restitutione. q. xxiiij. nu. 6. 303
- Donationis actus** est contrarius successioni testamenti, vel ab intestato. q. ij. nu. 2. 326
- Donatio causa mortis** sapit ultimā voluntatem. q. iij. nu. 2. 327
- Donare causa mortis** nō poterit, qui testari nō pōt ratione defectus consensus. q. iij. nu. 3. 328
- Donatio facta ante delictum**, sed postquā delinquens delictum facere præposuerat, reuocatur. q. vj. nu. 4. 331
- Donatio omnium bonorū facta ante commissum delictum**, præsumitur facta in fraudem fisci. nu. 7. ibid.
- Ductus per cimiterium**, licet extra captus, inde amoveri non pōtest. q. x. nu. 32. 32
- Duellum** solummodo in casu criminis læsæ maiestatis lex Romana permittebat. q. xij. nume. 3. 34
- Duellum** posset permitti per Papam contra inuadentes Regnū Siciliæ, quia tales contra Papā crimen læsæ maiestatis committunt. q. xxij. nu. 9. 57
- Duello**, an crimen læsæ maiestatis probari possit. q. xvij. n. 1. 247
- Duellū in crimine læsæ maiestatis** æquiparatur torturæ, & eius loco succedit. nu. 2. 3. 247. 248.
- Duellum** permittitur in crimine læsæ maiestatis. nu. 4. ibid.
- Duello** non est locus, quando crimen testibus vel alijs probationibus probari pōt. nu. 6. ibi.
- Duello** ut sit locus in crimine læsæ maiestatis, quæ requiratur. nume. 7. ibid.
- Duellantes**, si per totam diem statutam pugnassent, nec apparet quis esset victor, an sequenti die sit pugnandum. q. xvij. nume. 8. 249
- Duellum**, licet sit species probationis, tamen est irregularis probatio. q. xvij. nu. 11. 249
- Dux Valentinus Alexandri** vj. Pontificis Maximi filius, vicarios perpetuos, qui erāt in Romādiola partim ferro, partim veneno sustulit scelesti dominandi cupiditate. q. xv. nu. 3. 37
- Dux Grauinæ**, qui ab inimicis Cæsareæ maiestatis coactus fuit arma sumere cōtra terras Imperij, à quo Imperio feudū recog

recognoscebat, & personaliter
aggredi illas sub pœna priua-
tionis feudi prædicti, & sui sta-
tus, non propterea crimen læ-
sæ maiestatis cōmisit. q. lxxvij.
nume. 1. 118

E

E Brietas mentis exilium in-
ducit. q. xl. nu. 2. 88

Ebrietas ubi est, ibi furor est. nu-
me. 3. ibid.

Ebrietas diaboli opus est. q. liij.
nu. 9. 100

Ebriis nulla ratio, nullum vitæ
gerendæ consiliū, nec vlla ar-
tium, nec gestorū aut lectio-
num memoria, aut industriæ
prouidentia est. nu. 8. ibi.

Ecclesiæ Romanæ, & Imperio nō
præscribitur in his, quæ sunt
reseruata in signum vniuersa-
lis dominij. q. xxxvj. nu. 15. 85

Edictum Reginae Ioannæ de mor-
te Andræ de Isfemia eius con-
siliarij. q. xxxv. nu. 4. 318

Aedificiorum collatio est iure
gentium, & per consequens li-
cita. q. xlvj. nu. 2. 94

Emācipatio facta per patrē, de fi-
lio parū ante cōmissum crimē
læsæ maiestatis, præsumitur
in fraudē facta. q. vj. nu. 3. 331

Emens à fisco inquietari non po-
test. q. xvij. nu. 4. 402

Emendo quis spiritualia, vel ven-
dendo, diuinam offendit ma-
iestatem. q. xv. nu. 2. 443

Emphiteuticaria bona, an veniāt
in cōfiscatione omniū bonorū,
rei crimi. læsæ maiest. n. 1. 283

Emphiteusis quæ ab ecclesiā re-
cognoscitur ad fiscū non trāsīt,
& quare. nume. 2. ibid.

Emphiteusis quæ est concessa, ea
cōditione, vt transeat ad extra-
neos hæredes tranāt in fiscū.
q. vj. nume. 4. 284

Emphiteusis ecclesiæ, quæ ex cō-
suetudine ipsius ecclesiæ, est
transitoria ad extraneos, trāsīt
in fiscum. q. v. nu. 5. 282

Emphiteusis ecclesiastica venit
in confiscatione bonorum fa-
cta per iudicē ecclesiasticum.
q. vj. nu. 6. 284

Emphiteusis quæ recognoscitur
à priuato, regulariter trāsīt ad
extraneos hæredes. q. vj. nume-
ro. 7. 285

Emphiteusis priuati, cui est appo-
situm pactum, ne transeat ad
extraneos hæredes, non tranāt
in fiscum. nu. 8. ibidem

Emphiteusis quando non potest
in fiscum transire ex confisca-
tione bonorum, transibit saltē,
quo ad vsumfructum, viuentē
reo. nu. 9. ibidem

Epaminūdæ in filium suum ani-
maduerso, ex eo quod contra
eius iussa pugnasset, licet vi-
ctor extitisset. q. xxxj. nu. 6. 69

Episcopus habens facultatem te-
standi, à Papa donare poterit
causa mortis. q. iij. nu. 5. 328

Eripiens aliquem de manibus cu-
riæ condemnatum, vel confes-
sum de delicto, an incidat in
crimen læsæ maiest. q. lvij. 104

Eripiens de manibus familiæ eū,
qui

I N D E X.

- qui non erat damnatus pro crimine læsæ maiestatis, neque pro eo captus, sed pro alio, & hoc faciens ut offenderet, & minueret Imperium publicum, vel ut Imperium sibi vèdicaret, committit crimen læsæ maiestatis. q. lvij. nu. 2. 105
- Eripiens aliquem de manu familiaris in cæteris casibus, qualiter puniatur. nu. 3. ibidem
- Eripiens de manu familiaris condemnatum, vel condemnandum, cum esset cõfessus de crimine, incidit in crimen læsæ maiestatis. q. lvij. nu. 7. 106
- Exceptiones omnes, regulariter, quæ contra accusatorem opponi possunt, contra iudicem opponi poterunt, excepto eo, quod concerneret, quia est magistratus. q. xij. nu. 1. 148
- Exceptiones quæ opponi possunt contra iudicem inquirentem. q. xij. nu. 3. 149
- Exceptio regulam firmat, sed nõ ampliat. q. iij. nu. 11. 419
- Excõicatus an gaudeat immunitate ecclesiarum. ibi. nu. 18. 181
- Excusat à pœna quælibet causa, etiam bestialis. q. x. nu. 22. 30
- Exequutor sententiam superioris etiam iniustam, exequi debet, licet iudex, qui habet causę cognitionem, debeat supersedere, & rescribere, cum aliquid ei à principe contra ius mandatur. q. xvj. nu. 13. 155
- Exilium paupertatem inducit. q. xvij. nu. 4. 361
- Expectatio sola quandoque puniatur. q. lxvj. nu. 7. 117
- Expensas factas pro re tua inveniendâ, mihi restituere teneris. q. xij. nu. 2. 436
- Expensæ factæ pro re communi, præsumuntur pro rata factæ. nu. 3. ibidem
- Expensas factas per patrem, vel fratrem in obtinendo beneficio ecclesiastico pro filio, an pater deducat de portione, filij. nu. 4. ibidem
- Expensa quæ sit pro punitione criminis, fisco incumbit. q. xij. nu. 6. 437
- Expensæ quas facit dominus in fructuum perceptione non repetuntur. nu. 8. ibidem
- Extensio in materia pœnali, licet fiat de persona ad personam, quando hoc procedat. q. xiiij. nu. 6. 345
- Extrahens cõfugientem ad ecclesiam, diuinam offendit maiestatem. q. x. nu. 1. 25
- Etiam qui conatus fuerit extrahere, licet de facto non extraxerit, incidit in crimine læsæ maiestatis. q. x. nu. 2. 26
- Extrahens de ecclesia publicum latronem, vel nocturnum depopulatorem agrorum non incidit in crimen læsæ maiestatis. nu. 5. ibid.
- Extrahens de ecclesia eum, qui in ecclesia, ea intentione deliquit, ut ab ea defenderetur, nõ incidit in crimine læsæ maiestatis. n. 7. ib.
- Extrahens de ecclesia eum, qui per insidias,

- insidias, & industriam homines occidit, non incidit in crimen læsæ maiest. nu. 8. ibid.
- Extrahens de ecclesia eū, qui proditorie hominē interfecit, non incidit in crimen læsæ maiestatis. q. x. nu. 20. 30
- Extrahens de ecclesia eū, qui ap-
pensatē hominem extra eccle-
siam interfecit, non incidit in
crimen læsæ maiest. nu. 21. ibi.
- Extrahens de ecclesia eum, qui ve-
neno aliquem peremit, nō inci-
dit in crimen læsæ maiesta-
tis. nu. 23. ibid.
- Extrahens de ecclesia reum cri-
minis læsæ maiestatis cōmissi
contra principem, non incidit
in crimē læsæ maiestatis. q. x.
nu. 29. 31
- Extrahere reum de ecclesia incō-
sulto Pontifice, vel habente ad
id auctoritatem, est crimen læ-
sæ maiestatis. q. iij. nu. 3. 418
- Extravagans. Qui sint rebelles,
an locum habeat contra eos,
qui rebellant contra Regem,
vel principem, vel contra pro-
priam ciuitatē. q. xvij. n. 1. 403
- Extravagans supradicta, quos of-
ficiales cōprehendat. nu. 2. ibi.
- Extravagans supradicta compre-
hendit eos, qui rebellam con-
tra rectores per Romanam ec-
clesiam in partibus Italiæ po-
sitos. q. xvij. nu. 4. 404
- F**aciens ne Comes, vel Baro
obediat suo principi, in cri-
men læsæ maiestatis incidit.
- q. xlix. nu. 1. 97
- Facientes aliquem per assassinos
occidi, sunt excommunicati,
& ab omni Christiano populo
diffidari. q. iij. nu. 9. 419
- Factum suspitione pœnæ, in frau-
dē fisci factum censetur. q. vj.
nu. 5. 331
- Factum in fraudem fisci, & pœnæ
præsumitur, quādo de propin-
quo sequitur delictum. nu. 8. 9.
pagi. 33 & 332
- Falsificās principis monetam, an
incidat in crimen læsæ mai-
estatis. q. lxij. 109
- Falsificantis monetā, omnia bo-
na fisco applicantur. nu. 1. ibid.
- Falsam monetā fabricantes, qua-
liter puniantur. nu. 4. ibid.
- Falsans monetam principis inci-
dit in crimen læsæ maiestatis.
q. xix. nu. 4. 206
- Familiares, regulariter non ad-
mittuntur ad accusandum dō-
minū suum, quod fallit in cri-
mine læsæ maiestatis. q. xliij.
nu. 3. 194
- Familiares, qui aliās admittūtur
ad probandum ea, quæ domi-
fiunt, non admittuntur ad ex-
cusandū inculpatū de crimine
læsæ maiesta. q. xvij. n. 3. 246
- Federicus Imperator capere fa-
ciendo cardinales, & alios præ-
latos euntes ad concilium, sa-
cilegiū perpetravit. q. v. n. 1. 14.
- Federicus Barbarussa Imperator,
qui tyrannico more vivebat,
fuit per Innocentiū iij. Ponti-
Maxi. præsentē sacro concilio,
Impera

I N D E X.

- Imperatoria dignitate priuatus. q. lxxv. nu. 12. 115
- Fœminæ, regulariter masculis timidiores sunt, secus in actibus venereis. q. xliij. nu. 3. 344
- Fœminæ minus ausræ masculis indicantur. q. xv. nu. 4. 351
- Fœminæ cur sint audaciores viris in actibus venereis. numero. 5. 6. ibid.
- Fœminæ in testamentis, an possint esse testes. q. xvj. nu. 5. 352
- Fœmina generat ab alio, masculus vero potest generare in alio. q. xvij. nu. 15. 359
- Ferdinandus Rex Neapolis, Principis Rosani filias, qui contra eum crimen læsæ maiestatis commiserat honorifice dotauit. q. xv. nu. 2. 349
- Feudatarij obligatio erga dominum feudi, est de iure civili. q. viij. nu. 11. 188
- Feudum nō dat Imperium domino feudi, in feudatariū. quæst. lxxij. nu. 2. 120
- Feudum tenens ab ecclesia offendens Imperatorem, qui est confœderatus Papæ, feudo illo priuari debet ab ecclesia, à qua illud recognoscit. q. lxxij. numero. 11. 123
- Feudum, an veniat in generali confiscatione bonorum, in crimine læsæ maiestatis. q. v. numero. 1. 280
- Feudum, an veniat in generali confiscatione bonorum saluo iure dominij, q. v. nu. 3. 281
- Feudum quod esset transitorium ad extraneos hæredes, an in fiscum transeat, per confiscationem bonorum. q. v. nu. 6. 282
- Et quid quo ad vsumfructum: nu. 7. ibidem
- Quid dicendum in feudo Ecclesiæ. nu. 8. ibid.
- Feudum primogeniti condemnati de crimine læsæ maiestatis, qui post patris obitum in feudo successit, cui applicabitur. q. xvj. nu. 2. 293
- Feudi portio alterius fratris committentis crimen læsæ maiestatis, cui deueniat. q. xvij. numero. 1. 294
- Feudum deuolutum ad principem, contra quem est commissum crimen læsæ maiestatis, alius potest petere sibi concedi. q. xj. nu. 3. 435
- Fidei seruandæ religio, etiam hostibus, tanta erat apud Romanos, vt si quādo obsides ab eis dati aufugissent, Romā reuersi, illos ad hostes remittebant. q. xix. nu. 2. 44.
- Fieri non posse dicitur, quod honestè, & sine dedecore fieri non potest. q. 5. nu. 2. 379
- Figura est eius quod figuratur similitudo. q. v. nu. 2. 137
- Figuram alicuius propter prodictionem, vel laudem depingere, est Imperij, vel iurisdictionis. q. viij. nu. 3. 383
- Et depingens eam, sine superioris licentia, tanquam vtens Imperio, & iurisdictione incidit in cri. læs. ma. nu. 3. ibidem
- Filius,

- Filius, an admittatur ad accusandum patrem in crimine læsæ maiestatis. quæst. viij. 187
- Filius patrem accusare nō potest. num. 1. ibid.
- Filios castigatores esse parentū suorum lex erubescit n. 2. ibid.
- Filius admittitur ad accusandum patrem in crimine læsæ maiestatis, propter criminis immanitatem. nu. 3. ibid.
- Filius tenetur indicare patrē contra Imperium, vel Rempubicam machinātem. nu. 4. ibid.
- Filius accusans patrem de crimine læsæ maiestatis, si cum veritate procedat accusatio, ingratulus nō dicitur. q. viij. n. 7. 188
- Filius tenetur præstare maiorem fidelitatem domino feudi, quā patri. num. 9. ibid.
- Filij obligatio erga patrē, est de iure naturali, & diuin. n. 10. ib.
- Filius in patrem, & pater in filiū pro patria insurgere debet. q. ix. nu. 5. 189
- Filius si patrē, vel pater filium accusat, vel denuntiat, mitius accusat⁹ puniri debet. ibi. n. 9. 190
- Filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, à patre exheredari potest. q. 9. num. 2. 287
- Filius proditor patriæ, dicitur parentum, & liberorum occisor. num. 3. ibid.
- Filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si prætereat⁹ à patre in testamento, illud nō rūpit. q. ix. nu. 4. 288
- ili o dā nato de crimine læsæ maiestatis, mortuo postea eius patre, an fiscus eius legitimā capiat. q. xvij. nu. 1. 294
- Filius qui commisit crimen læsæ maiestatis, si ad gratiam restituatur, an feudum recuperet. q. xx. nu. 1. 297
- Filij nati ex concubina, per subsequens matrimonium legitimi efficiuntur, matrimonio intermedio nō obstāte. q. xxij. nu. 3. 299
- Filius, an puniatur ex delicto patris, in crimine læsæ maiestatis q. j. 324
- Filius nō portabit iniquitatē patris. nu. 1. ibid.
- Filij committentium crimē læsæ maiestatis in principem, excluduntur à materna, à vita, & omnium proximorum hereditate. num. 4. ibid.
- Et testamento extraneorum nihil capiūt. nu. 5. ibid.
- Et perpetuo sunt infames, nec ad honores admittūtur. n. 6. ib.
- Filius committētis crimē læsæ maiestatis, an capiat bona ex donatione matris. q. ij. nu. 1. 325
- Filius rei criminis læsæ maiestatis erit capax donationis inter vivos sibi à matre factæ. q. ij. nu. mer. 6. 326
- Filius damnati de crimine læsæ maiestatis, an sit capax donationis causa mortis sibi per matrem factæ. q. iij. n. 1. 327
- Filius damnati de crimine læsæ maiestatis, an priuetur feudo. quæstione. iij. n. 1. 328

- Filij, propter delictū patris, quādo puniuntur, regulariter intelligi debet de filiis post delictū natis. quæstione v. n. 2. 329
- Filij emancipati à patre ante commissum crimen læsæ maiestatis, an puniantur. q. vij. n. 1. 330
- Filij emancipati desinunt esse de familia patris. q. vij. nu. 2. 331
- Filij naturales commisso crimine læsæ maiestatis per patrem an puniantur. q. vij. 333
- Filiorum appellatione, spurij continentur. nu. 1. ibid.
- Filius natus in servitute, spurius est. num. 2. ibid.
- Filius spurius patrem occidēs tenetur lege Pompeia de Parricidijs. nume. 3. ibid.
- Filij ubi condemnantur per iudicem, vel statutum ex delicto patris, veniunt etiam naturales. q. vij. nu. 7. 334
- Filius naturalis etiam legitimatus, non admittitur ad feudum concessum patri, pro se & filiis. num. 11. ibid.
- Filius naturalis tantum cuius pater præsumptivè certus est, comprehenditur in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. q. vij. n. 14. 335
- Filij spurij, quando sunt banniti, omnes de tali domo comprehenduntur. num. 15. ibi.
- Filius adoptivus, an comprehendatur in dispositione l. quisquis. C. ad leg. Iul. ma. n. 16. ib.
- Filij iam nati, an comprehendantur in dispositione l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. q. v. n. 1. 329
- Filius adoptivus, an in ultimis voluntatibus, contractibus, & privilegijs comprehendatur. q. vij. n. 17. 336
- Filius clericus patre committente crimen læsæ maiestatis, an priuatur beneficio ecclesiastico. q. ix. nu. 1. 337
- Filij clerici non comprehenduntur in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. nu. 2. ibid.
- Filius clericus ob delictum criminis læsæ maiestatis à patre commissum, non priuatur sua præbenda. num. 3. ibid.
- Filij committentis crimen læsæ maiestatis, si post delictum patris fiant clerici, sunt incapaces beneficiorum ecclesiasticorum propter infamiam. q. ix. num. 4. 338
- Filij rei criminis læsæ maiestatis an puniatur qualitercunq; per patrem tale delictū sit commissum. q. x. nu. 1. 339
- Filij rei criminis læsæ maiestatis qui molitus est contra Rempublicam suæ civitatis, an comprehendantur in l. quisquis. C. ad leg. Iul. maie. ibid. n. 2. 339
- Filius patre committente crimē læsæ maiestatis contra Papam amittit beneficia ecclesiastica. q. xj. nu. 1. 349
- Filius patre committente crimē læsæ maiestatis contra Papā, vel Cardinalem sit inhabilis ad beneficia ecclesiastica obriunda. q. xj. n. 2. 340
- Idem est si pater damnetur de hæreci.

- refi.num.3. ibid. dāt in pœnā.l. quisquis. C. ad
 Filij committentium crimen læ
 ſę maiestatis incurrūt infamiā
 non ex ſuo, ſed ex patris deli-
 cto.q.xij.nu.1. 341
 Filij prædicti,an ab honoribus ec-
 cleſiaſticis,& etiam ab ordini-
 bus repellantur.nu.2. ibid.
 Filij eius,qui commiſit crimē læ-
 ſę maiestatis,ſi reſtituātur ad
 famam,ſiue ad ordines per Pa-
 pā,an in foro Imperiali ad ho-
 nores admittantur.nu.3. ibid.
 Elij rei criminis læſę maiesta-
 tis reſtituti ad famam per Im-
 peratorem,an ad ordines eccle-
 ſiaſticos recipiantur.n.5. ibid.
 Filij,an puniantur patre damna-
 to de crimine læſę maiestatis
 in contumaciā,quia noluit cō-
 parere.quæſt. xij.nu.1. 342
 Filius committentis crimen læſę
 maiestatis,& filia eiufdē quin-
 que modis inter ſe differunt.
 q.xiiij.nu.2. 344
 Filij bannitorum ſi prohibeātur
 per ſtatutū ſtare in ciuitate,ſcē-
 minæ non comprehenduntur.
 q.xlij.n.9. 345
 Filius natus ex patre partiali con-
 tra Regē præſumitur eſſe eiuf-
 dem vicij.q.xiiij.nu.14. 347
 Filius geſta patris imitari præſu-
 mitur.num.14. ibid.
 Filius præſumitur eiufdem inten-
 tionis,cuius fuit pater.n.15.ib.
 Filij imitatores patris eſſe cen-
 ſentur.q.xv.nu.3. 349
 Filij matre cōmittēte crimē læſę
 maiestatis in principē,an inci-
 dāt in pœnā.l. quisquis. C. ad
 le.lul.ma.q.xvij.nu.3. 357
 Filius nō dicitur vna perſona cū
 matre,ſicuti cum patre.q.xvij.
 nu.4. 358
 Filij plus in delicto patris,quā
 matris puniūtur.nu.9. ibid.
 Filij à ſemine viri procedūt, non
 matris.q.xvij.n.12. 359
 Filius patri non matri aſſimila-
 tur.nu.13. ibid.
 Filius generationē à patre non à
 matre conſequitur.nu.14. ibi.
 Filius cum patre vna & eadē ca-
 ro reputatur.nu.17. ibid.
 Filij cōmittētis crimen læſę ma-
 iestatis cōtra ciuitatē ſuperio-
 rē nō recognoscētē,an incidāt
 in pœnas,de quibus in l. quiſ-
 quis.in §. filij vero. C. ad leg.
 lu.ma.q.x xij.n.5.6.7.368.369
 Filius ſi ſit proditor patrię,vel do-
 mini ſui, an ex hoc poterit à
 patre exheredari.q.iiij.n.1.377
 Filius ſi crimen læſę maiestatis
 commiſerit, & à patre præte-
 reatur in ſuo teſtamēto,nō pro-
 pterea tanquā præteritus teſta-
 mentum rumpit.nu.2. ibid.
 Filius rebellis fingitur non exta-
 re.q.xv.num.2. 400
 Filius feudatarij ſi ſit rebellis,&
 moriatur in rebellionē viu-
 patre, relicto filio,vel filia,de-
 mum pater defuncti rebellis
 moriatur,& ſic auus,an feudū
 quod auus viues tenebat ad fi-
 ſcum tranſeat,vel ad nepotem
 ex filio rebellis.q.xx. 405
 Filij rebellū nati,& cōcepti poſt

- rebellionem, an sint ciues suæ
 ciuitatis. q. xxv. nu. 9. 410
 Filij publicorum latronum, &
 nocturnorum depopulatorum
 agrorū, nō puniuntur ex patris
 delicto. quæstione iij. n. 7. 419
 Filius, an teneatur alere patrem
 damnatum pro crimine læsæ
 maiestatis. q. v. num. 1. 423
 Filij receptantes patres bānitos,
 vel hæreticos, pœna statuta cō
 tra receptatores talium, nō pu
 niuntur, propter naturalem ob
 ligationem, quam filij erga pa
 rentes habent. nu. 3. ibid.
 Filius patrem indigentem, etiam
 infidelem alimentare tenetur
 n. 4. ibid.
 Filius alimenta denegare non de
 bet patri, etiam rebelli. n. 5. ibi.
 Filius qui crimen læsæ maiesta
 tis cōmisit, pro quo decapitari
 deberet, si per patrem sponte
 sua principi contra quem com
 misit præsentetur, an decapita
 ri debeat. q. vj. n. 1. 424
 Filius, si præsentet principi patrē
 contra quem pater commisit
 crimen læsæ maiestatis, an pa
 ter mori debeat. q. vj. n. 5. 425
 Filio, an licitum sit patrem dam
 natum de crimine læsæ maiesta
 tis impunè occidere, & econ
 tra patri filium. q. vij. nu. 1. 426
 Filius qui non honorat patrem
 suum, maledictus erit. nu. 3. ib.
 Filius qui maledixerit patri suo,
 aut matri morte moriatur. nu
 mer. 4. ibidem
 Filius dicitur pars corporis pa
 tris. q. vij. n. 6. 427
 Filius patrem reum criminis læ
 sæ maiestatis, & rebellem im
 punè occidere potest, & etiam
 si pater esset hostis fidei. nu
 mer. 8. ibid.
 Filius si adhuc dānatus nō esset,
 principis tamē vel patrie se ini
 micū fecisset, à patre impunè in
 terfici posset, & ecōtra pater à
 filio. num. 9. ibi.
 Filius in patrem, & pater in filiū
 insurgere debet pro Republi
 ca. q. vij. nu. 12. 428
 Filius receptans patrem damna
 tum de crimine læsæ maiesta
 tis, siue post huiusmodi crimen
 commissum ante cōdemnatio
 nem, siue post condemnationē,
 an pœna capitis puniri possit.
 q. x. nu. 2. 432
 Filius receptans patrem damna
 tum de crimine læsæ maiesta
 tis commissio in personam prin
 cipis siue eius lateri astantium,
 non est immunis ab aliquali
 pœna extraordinaria. q. x. nu
 mer. 4. 433
 Filius clericus beneficiū ecclesia
 sticū quod obtinuit expēsis pa
 tris, iure quasi castrensis pecu
 lij possidet. q. xij. nu. 5. 437
 Filij hæreticorum non solūm
 fiunt inhabiles ad beneficia ob
 tinēda, sed etiā obtēta, ipso iure
 perdūt. quæstione xv. n. 81. 446
 Filius præteritus à patre, si crimē
 læsæ maiestatis committat, an
 querela in officio fisco com
 petat. q. xix. n. 3. 451
 Filius

- Filius bannitus, mortuus reputatur ante patrem. nu. 3. ibi.
- Filius damnatus de crimine læſe maiestatis, præteritus per antea à patre, quo casu transmittat in fiscū querelam inofficiōsi. num. 3. ibid.
- Filiæ committentis crimen læſe maiestatis, an incidant in pœnis, in quibus incidunt filij. q. xiiij. nu. 1. 344
- Filiæ, an infames fiant sicuti masculi, in casu l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. q. xiiij. n. 5. 345
- Filiæ non cōprehenduntur à statuto prohibente filios bannitorum stare in ciuitate. q. xiiij. nume. 9. 346
- Filia quādo simul cum patre machinata est contra principem, vel eius statum æquē punitur. q. xv. nu. 7. 351
- Filia, an succedet, si filius sit rebellis, stante statuto, quod extrante masculino filia non succedat. q. xv. nu. 1. 400
- Filiæ, an comprehendantur sub verbo sui, si ex decreto ciuitatis aliquis sit factus rebellis ipse, & sui. quæstionæ xvj. nume. 1. 400
- Filia damnati de crimine læſe maiestatis, an dotari debet à fisco, in quem bona patris deueniūt. quæstione xv. n. 1. 349
- Fiscus, an cōdemnato viuēte feudū tenebit donec ille vixerit. quæstione v. n. 4. 282
- Fiscus est loco extranei hæredis. quæst. vj. nu. 3. 284
- Fiscus aufert ab indigno, non ab incapaci. q. xiiij. nu. 2. 292
- Fiscus casu quo reuocetur alienatio, an teneatur emptori pretiū restituere. q. xxiiij. nu. 5. 303
- Fiscus ad quem deuoluuntur bona damnati loco hæredis habetur. q. xij. nu. 7. 437
- Florētini quatuor nobiles pugnant duo pro parte, super quadam querela, & vnus pro parte occisus fuit. q. xvij. n. 12. 250
- Florētini archiepiscopum ecclesiæ Pisanæ, pro crimine læſe maiestatis suspēderunt. q. 1. nume. 17. 273
- Florēsis, an admittatur ad accusandum in crimine læſe maiestatis. q. j. 176
- Forēsis in crimine publico nō admittitur ad accusandū. ibi. nu. me. 1. ibid.
- Forēsis nō admittitur ad accusandum, stāte statuto, quod quilibet accusare possit. num. 2. ibi.
- Forēsis in crimine læſ. ma. admittitur ad accusandū. q. j. n. 4. 177
- Forma libelli in crimine læſe maiestatis. q. iij. nu. 1. 131
- Forma inquisitionis cōtra memoriā alicuius proditoris. q. xx. nume. 6. 162
- Frācisus Alidosius cardinalis Papiensis, licitē potuit occidi à Frācisco Maria Feltrio Urbini Duce, quia dū præesset exercitui ecclesiastico vti legatus, Ducibus Gallici exercitus inimicis, secreta nunciabat. q. v. num. 22. 18

I N D E X.

- Urbini Dux adulterina mone-**
 ta, exercitum validum compa-
 rauit. q. xxxiiij. nu. 22. 78
Frater in crimine læsæ maiesta-
 tis, an admittatur ad accusan-
 dum fratrem. q. iij. 180
Fratri fratrem non permittitur
 accusare regulariter. nu. 1. ibi.
Frater dicitur quasi fere alter.
 nu. 2. ibidem
Frater naturalis tantum non ad-
 mittitur ad accusandum fra-
 trem. nu. 3. ibidem
Frater, qui suam, vel suorum in-
 iuriam prosequitur, admitti-
 tur ad accusandū fratrem, etiā
 in crimine capitali. nu. 4. ibid.
Frater in crimine læsæ maiesta-
 tis fratrem accusat. nu. 5. ibid.
Frater, an contra fratrem in cri-
 mine læsæ maiestatis admitta-
 tur ad testificandum. q. ix. 234
Frater contra fratrem in maiori
 bus criminibus, ex exceptis te-
 stificari cogitur, In defectū ta-
 men aliarum probationū nu-
 mero 3. 4. ibid.
Frater ad fratris defensam, an te-
 stificari possit. nu. 6. ibidem
Frater, vel cōsanguineus si sit mul-
 tum notæ fidei, & integræ vite
 in causa fratris, vel consangu-
 inei probat. nu. 7. ibidem
Fratres, & consanguinei in crimi-
 nalibus ad meram defensionē,
 & probationē innocentix ad-
 mittuntur: Secus ad reproba-
 tionem testium. q. ix. nu. 8. 235
Frater testamentum fratris que-
 relare potest, si instituit bastar-
 dū eius hæredē. q. vij. n. 13. 335
Fraus præsumitur ex vicinitate
 actus. q. vj. nu. 10. 332
Fuga officialis, qui debet stare ad
 syndicatum, facit eum incide-
 re in crimen læsæ maiestatis.
 q. xlij. nu. 2. 91
Fulvia, siue Iulia mulier impudi-
 ca detexit coniurationem Ca-
 tilinæ in Romanā Rempubli-
 cam. q. iiij. nu. 3. 379
Fur est, & latro, qui non intrat
 per ostium. q. xxij. nu. 5. 56
Furcæ meri Imperij signa sunt.
 q. xlj. nu. 1. 90
Furcarum erectio iurisdictionē
 brobat. nu. 2. ibidem
Furcas erigens propria authori-
 tate, vsurpat authoritatē prin-
 cipis, & crimen læsæ maiesta-
 tis incurrit. nu. 3. ibid.
Furcarum erectio significat retē
 tionem possessionis meri Im-
 perij, licet de facto non occur-
 rerit casus per annos centum,
 quod aliquis ibi suspensus fue-
 rit. nu. 4. ibidem
Furcarum erectio inuenta fuit,
 vt homines conspectu earum
 terreantur, & delinquentibus
 accedant ad pœnam. nu. 5. ibi.
Furcarum erectio est publicæ vti-
 litatis, ne maleficia sint impu-
 nita, & vt male meriti publicè
 puniantur. q. xlj. nu. 6. 91
 G
Galli solennitates iuris, &
 subtilitates, etiam in cu-
 riis secularibus nō seruant, &
 actiones cōtrariæ in Gallia cu-
 mulan

- mulantur, & laici legibus Imperialis non vtuntur. q. xxij. nu. 16. 371
- Galli Romanis legibus non vtuntur, nisi in quantum ratione nituntur. nu. 17. ibidem
- Generalis sermo non comprehendit ea quæ requirunt speciale mentionē. q. viij. nu. 4. 430
- Generando an requiratur concursus paterni, & materni seminis q. xvij. nu. 16. 359
- Gerens se pro rectore sine legitimo titulo, in aliqua ciuitate, puta illustrissimi Domini J. Veneri superiorem non recognoscens, incidit in crimen læsæ maiestatis. q. xxij. nu. 13. 58
- Gerens se pro magistratu dolo, malo, cum non sit, vel assumens sibi propria auctoritate officium magistratus cum falsis literis, crimen læsæ maiestatis committit. nu. 15. ibidem
- Gerens se pro rectore alicuius loci, cum non sit, non solum crimen læsæ maiestatis incurrit, sed etiam crimen falsi. nu. 17. ibi.
- Guelfæ, & Gebellinæ partis nulla est maiestas. n. 19. 6. & q. lxxv. n. 2. 113
- Guerra exorta inter Regem Carolum, & Regē Petrū de Aragonia super Insula Sylicia, Pontifex cum Collegio voluerūt quod pugnarent in simul cum centū militibus pro quolibet, & victor remaneret dominus illius insulæ. q. xxij. nu. 10. 57
- Guerram mouens sine principis licentia, occupare dicitur quæ principis sunt, & incidit in crimen læsæ maiestatis. q. xxxj. n. 1. 69
- Guerram mouere ad solum principem pertinet. nu. 2. ibidem
- Guerrā mouens sine licentia principis, si copiā sui principis habere non potuit, à quo belli mouendi licentiam petere potuisset, crimen læsæ maiestatis non incurrit. q. xxxj. nu. 9. 70
- Guidobaldus Vrbini Dux fuit admodum eruditus literis grecis, & latinis. q. j. nu. 18. 376
- H
- H**abens priuilegium ab Imperatore, quod possit eos, qui ad supplicium ducuntur liberare, an possit liberare damnatum de crimine læsæ maiestatis. q. xvj. nu. 1. 447
- Habitas cum capitali inimico meo inimicus meus præsumitur, & à testimonio, & ab accusando repellitur. q. ij. nu. 27. 222
- Hebræus, si principi præsentet eius filium, qui commisit crimen læsæ maiestatis, pro quo decapitari deberet, an decapitari debeat. q. vj. nu. 3. 425
- Henricus Imperator, qui fecit extrauagantem, ad reprimendum quosdam episcopos propter rebellionē, suis feudis priuauit. nu. 17. 127
- Hæreditas est de iure ciuili. q. xxxj. nu. 2. 313
- Hæreditas delata condemnato de crimine læsæ maiestatis, ante quā condemnaretur, nondum tamē adita, an veniat in confiscationem. H 4

- ne bonorum.q.viiij.nu. 1. 286
Hæreditates delatæ ei, qui crimē
 læsæ maiestatis commisit, an
 fisco obueniāt.q.xiiij.n.1. 292
Hæres tenetur defuncti innocen-
 tiā defendere, sed fiscus proba-
 re debet, & nisi probet, eo ipso
 hæres dicitur probasse innocē-
 tiam.q.xxvij.nu.2. 171
Hæres defuncto reo, & citato, te-
 netur purgare indicia cōtra de-
 functū facientia.nu.8. 172
Hæredes post obitum defuncti,
 de cuius memoria damnanda
 agitur, possunt instare quod
 procedatur ad sententiā super
 defuncti innocentia, quoniam
 eorū interest.q.xxvij.n.2. 173
Hæretici memoria post obitum
 damnatur.q.xxj.nu.6. 164
Hæretici cōtracto crimine hære-
 sis, an possint alienare quicquā
 de eorū bonis.q.xxiiij.n.4. 303
Hæretici nō gaudent immunita-
 te ecclesiarū.q.iiij.nu.19. 421
Hæreticus admittit dominiū bo-
 norum suorum ipso iure.q.xv.
 nu.16. 446
Hæresis, an crimini læsæ maiesta-
 tis, & econtra æquiparetur.nu-
 mero 8. 444
In crimine hæresis procedi po-
 test per inquisitionem.q.viiij.
 nume.1. 141
In crimine hæresis potest si-
 mul, & semel procedi, super in-
 quisiōne, & super accusatione
 & sententia feretur super in-
 quisiōne, vel super accusatio-
 ne, prout melius in vno proces-
 su, quàm in alio probatum fue-
 rit.q.xj.nu.3. 148
In crimine hæresis testes publi-
 cantur.q.xix.nu.4. 161
Crimen hæresis est maius cri-
 mine læsæ maiestatis huma-
 næ.q.xj.nu.5. 239. & q.xv.nu-
 mero 13. 445
Respectu simoniacæ hæresis cæ-
 tera crimina quasi pro nihilo
 reputantur.q.xj.nu.7. 239
In crimine hæresis sicuti in cri-
 mine læsæ maiestatis, qui accu-
 sari potest post mortē, & eius
 memoria dānari, & bona per
 fiscū ab eius hæredibus aufe-
 runtur.q.xv.nu.9. 444
In crimine hæresis extenditur
 infamia vsque ad secundū gra-
 dum per lineā paternā, quan-
 do pater in hæresim est prola-
 psus, si verò mater, extenditur
 ad primū gradum, secus in cri-
 mine læsæ maiestatis.q.xv.nu-
 mero 17. 446
Hermaphroditus patre commit-
 tente crimen læsæ maiestatis,
 an puniatur sicut cæteri filij
 eiusdem.q.xvj.nu.1. 351
Hermaphroditus incalescēs ma-
 gis in sexum fœmineum, quā
 virilem, nō succedit in feudo,
 à quo fœminæ excluduntur.
 q.xvj.nu.2. 352
Hermaphrodito cum baptizatur
 quando imponatur nomē ma-
 ris, vel fœminæ.nu.3. ibid.
Hermaphroditus, an possit esse
 testis.nu.4. ibid.
Hermaphroditus primus, fuit
 Vene

- Veneris, & Mercurij filius. numero 6. *ibid.*
- Hermaphroditus pariter incalescens in vtroq; sexu, quomodo sit iudicandus. q. xvj. nu. 8. 353
- Hermaphroditus pariter incalescens in vtroque sexu, ad ordines clericales promoueri non potest. nu. 9. *ibidem*
- Hermaphroditus pariter in vtroque sexu incalescens, an ad successionem feudi admittatur. q. xvj. nu. 13. 354
- Hermaphroditus, quod incalescat magis in vno, quam in alio sexu quomodo cognoscatur. nu. 15. *ibid.*
- Hermaphroditus qui vtriusque membri officio fungi potest, cogi potest alterum eligere, quo vti velit. q. xvj. nu. 16. 355
- Hermaphroditus equus Turcus visus est in ciuitate Venetiarum. nume. 16. *ibid.*
- Hermaphroditus tenetur singulo anno confiteri peccata sua. nu. 17. *ibid.*
- Hermaphroditus incidit in peccatum l. si quis in tantam. C. unde vi. nu. 18. *ibid.*
- Hermaphroditus, an comprehendatur à statuto, prohibere mulierem contrahere posse, sine consensu consanguineorum. n. 19. *ibi.*
- Hermaphroditus si contraxit matrimonium, an teneat. q. xvj. nu. mer. 20. 356
- Hermaphroditus quidam qui reputabatur puella, nupsit in ciuitate Venetiarum, & matrimonio fuit dissolutum. nu. 21. *ibi.*
- Hippolytus de Marsiliis magnus Criminalista, fuit præceptor, & promotor Authoris. q. xv. nu. 2. 37
- Hispania. In Hispania legatum est, quod quicumque legem Imperialem receperit, capite puniatur. q. xxij. nu. 18. 371
- Homicidium committens per ebrietatem puniri non debet. q. liij. nu. 7. 100
- Homicidæ antiquitus apud Venetos suspendebantur. Michaelis Mauroceni Ducis Venetiarum tempore lege cautum fuit, quod securi percuterentur. q. j. n. 272
- Hostem antiqui pellegrinum vocabant. q. xliij. nu. 2. 441
- I**gnorantia iniusta habetur pro scientia. q. xxiiij. nu. 3. 302
- Imaginem proditoris principis pede altero suspensum corrumpens, an incurrat crimen læsæ maiestatis. q. lix. 106
- Immunitas concessa incolis aliquius loci comprehendit etiam Iudæos. q. xxxiiij. nu. 16. 74
- Immunitatem à principe habens non soluendi censum, sed tributum, quæ ei inuiolata remansit per annos quadraginta, à solutione eius excusatur. q. xxxvj. nume. 16. 85
- Imperator iurat fidelitatem Papæ. nu. 5. 2
- Imperator ob demerita priuatur à Papa. q. j. nu. 5. 10
- Imperator verus dicitur, quæ Pa-

- pa confirmat. nu. 6. ibid.
- Imperator est adiutor, & protector ecclesiæ, & illam defendere tenetur. q. ij. nu. 3. 11
- Imperator, Reges, ac principes ecclesiæ, & eius ministros defendere debent. nu. 4. ibid.
- Imperator conspirans contra Papam, & statutum Romanæ ecclesiæ crimen læsæ maiestatis committit. nu. 5. ibid.
- Imperator non potuit ferre sententiam condemnatoriam pro crimine læsæ maiestatis contra Regem Robertum, qui non erat eius subditus. 7. iij. nu. 1. 13
- Imperator est defensor Papæ, & ecclesiæ, & ipsius Papæ confederatus, eique fidelitatem iurat. nu. 3. ibidem
- Imperator, si offenderet cardinalem aliquo ex modis contentis in ca. felicis. de pœn. in vj. in crimen læsæ maiestatis incidere. q. v. nu. 10. 16
- Imperator est fœderatus Papæ, & eius aduocatus, & defensor. q. viij. nu. 1. 22
- Imperator obtinet primum locum post Papam. q. xij. nu. 2. 33
- Imperatorem Henricum iij. qui iam mortuus erat, quidam se esse affirmabat, cumque multi ad eum confugissent, graues inter Germanos discordiæ ortæ fuerunt, tandem veritate comperta relegatus fuit in monasterium. q. xxij. nu. 12. 57
- Imperator, vel habens auctoritatem ab eo, an possit procedere contra sibi non subditum, ex eo quod machinatus fuerit contra se, vel eius imperium. nu. 11. 126
- Imperator, si causam alicui committeret, cum facultate procedendi ut voluerit, non tamen poterit procedere, sine citatione. q. vj. nu. 2. 137
- Imperator rescribens motu proprio, præsumitur uti absoluta potestate. q. ix. nu. 9. 145
- Imperator contra non legitimè citatum procedere non potest. q. j. nu. 6. 412
- Imperium, secundum veritatem, ab ecclesia dependet. q. ij. nu. 2. 11
- Imperio, & ecclesiæ Romanæ non præscribitur, in his quæ sunt reseruata in signum vniuersalis dominij. q. xxxvj. nu. 15. 85
- Impedientes nuntios per legatum Apostolicum ad Papam missos, & spoliantes eos literis Papæ directis, incidunt in crimen læsæ maiestatis. q. xij. nu. 1. 33
- Impeditus legitimè, quominus comparere possit, contumax dici non potest. q. xvij. nu. 4. 158
- Imperfectus non est omnino, qui pfecto similis est. q. xvj. n. 14. 354
- Imputatus de crimine læsæ maiestatis in duello, an habeatur pro confesso. q. xvij. nu. 10. 249
- Imputatus de delicto exculpatus ab offenso, etiã si contra eum essent legitima indicia, torqueri non potest. q. xxvj. nu. 5. 263
- Imputato de crimine læsæ maiestatis in principem commissio, non citato legitimè, bona sibi auferri non possunt,

- possunt, nec dānari potest, nisi
essemus in notorio crimine. q.
j. nu. 2. 412
- Incertitudo actum vitiat. q. xvj.
nu. 12. 354
- Indicia qualia, et quæ esse debeāt,
vt duellari possit in crimine
læſæ maiestatis, relinquitur ar
bitrio iudicis. q. xvij. nu. 5. 248
- Indicijs, etiā indubitatis quoties
reus condemnatur, nunquam
imponitur sibi vera pœna deli-
cti, sed mitior. q. xvij. n. 10. 249
- Indicium ad torturam, an vnus
testis faciat in crimine læſæ
maiestatis. quæstio. xxv. 261
- Indicium probari debet per duos
testes. q. xxv. nu. 2. 262
- Indicia plura vbi probarentur te-
stibus singularibus, ex illis re-
sultarent plures præsumptio-
nes, quæ ad torturam suffice-
rent. nu. 3. ibid.
- Indulgentiæ causæ multæ esse
possunt. q. xix. nu. 3. 404
- Infames admittuntur ad accusan-
dum, & testificandum in crimi-
ne læſæ maie. q. xij. nu. 1. 249
- Infamis, an admittatur ad accu-
sandum in crimine læſæ maie-
statis. q. iij. 181
- Infamis regulariter ab accusan-
do repellitur. nu. 1. ibid.
- Infamis admittitur ad accusandū
in crimine læſæ maieſt. etiam
quod sit damnatus de crimine
publico. nu. 2. ibidem
- Infamis non potest accusare ini-
micum suum, etiam in crimi-
ne læſæ maieſt. nu. 3. ibid.
- Infamis, an in crimine læſæ ma-
iestatis in testem admittatur.
q. iij. 222
- Infamis in crimine læſæ maieſta-
tis ad testificadum admittitur.
q. iij. nu. 2. 223
- Infamis regulariter tam in causa
ciuili ardua, quàm in crimina-
li non admittitur ad testifican-
dum. q. ij. nu. 1. 222
- Infamis licet in crimine læſæ
maiestatis admittatur in testē,
non tamen dicitur integer te-
stis. Et vnus testis infamis non
sufficeret ad inferendam tor-
turam. q. iij. nu. 3. 5. 223
- Infames in casibus, in quibus spe-
cialiter recipiuntur ad testifi-
candum, non debent recipi si-
ne tormentis. nu. 4. 223
- Infames testes, aliis non concu-
rentibus adminiculis, solā præ-
sumptionem faciunt. n. 6. ibi.
- Infames ī crimine simoniæ nō ad-
mittūtur ad testificadū. n. 7. ibi.
- Infamis qui etiam sit inimicus,
non admittitur ad testifican-
dum in crimine læſæ maieſta-
tis. nu. 8. ibid.
- Infames, an admittantur ad pro-
bandum adminicula criminis
læſæ maiestatis. q. v. 225
- Infames ī causis ciuilibus arduis
non admittuntur in testes. q. v.
nu. 8. 226
- Infamis restitutus ad famam per
Papā, etiā dānatus per secularē
iudicē, recipiendus est ab Impe-
ratore. q. xij. nu. 4. 341
- Infamis ex proprio delicto ab Im-
peratore

- peratore restitutus ad famam
ad ordines ecclesiasticos pro-
moueri non potest. nu. 6. *ibid.*
- Inferior Papæ, vel principis, etiã
si sit camerarius Papæ, siue le-
gatus cardinalis de latere, non
potest per se cognoscere, nec
alij committere, quod in causa
procedatur iuris ordine nõ ser-
uato. q. v. nu. 3. 136
- Infideles, an gaudeant immunita-
te ecclesiarum. q. iij. nu. 18, 430
- Inhabilis quantum ad successio-
nẽ habetur pro mortuo. q. xv.
nu. 3. 400
- Inimicitia priuata non excusit
aliquem à crimine læsæ maie-
statis. q. xiiij. nu. 5. 55
- Inimicitia, ad repellendum accu-
satorem qualis esse debeat.
q. vj. nu. 8. 184
- Inimicitia capitalis quot, & qui-
bus modis dicatur. q. vj. nume-
ro. 10. 185
- Inimicitia quæcunque quæ con-
cludit testem non diligere illũ,
contra quem testificatur illum
repellere dicitur à testimonio.
q. j. nu. 30. 220
- Inimicus repellitur ab accusatio-
ne in crimine læsæ maiestatis.
quæstione xj. nu. 2. 149
- Inimicus repellitur ab accusan-
do, à testimonio, & à iudican-
do in crimine læsæ maiesta-
tis. q. xiiij. nu. 1. 149
- Inimicus, an admittatur ad ac-
cusandum in crimine læsæ ma-
iestatis quæstione vj. 183
- Inimicus regulariuer ad accusan-
dum nõ admittitur. nu. 1. *ibid.*
- Inimicus in criminibus exceptua-
tis, & in notorijs repellitur ab
accusando. q. vj. nu. 4. 6. 184
- Inimicus repellitur ab obiciẽdo
crimen per viam exceptionis.
nu. 5. *ibidem*
- Inimicus qui prohibetur accusa-
re, an denunciare possit. nu-
me. 7. *ibidem*
- Inimicus admittitur ad accusan-
dum, de hæresi stricto modo
sumpta. q. vj. nu. 13. 185
- Inimicus in crimine læsæ maie-
statis, an admittatur ad testifi-
candum. quæstione ij. 216
- Inimici non admittuntur, in re-
stes in crimine læsæ maiesta-
tis. nu. 1. *ibid.*
- Inimicus, etiam constitutus in ar-
ticulo mortis, & recipiens cor-
pus domini, si deponeret con-
tra suum inimicum in crimi-
ne læsæ maiestatis, ei nõ esset
credendum. q. ij. nu. 3. 217
- Inimico, in crimine læsæ maie-
statis, etiam si esset examina-
tus cum tormentis, non esset
credendum. nu. 4. *ibid.*
- Inimicus si post examẽ reconci-
liatus fuerit ei contra quẽ de-
posuit, eius dictum nõ propter
ea reualidatur. nu. 6. *ibid.*
- Inimicus repellitur à testimonio
ferendo, etiam si inimicitia sit
causata culpa eius, contra quẽ
testis producit. q. ij. n. 23. 219
- Nisi talis inimicitia esset in
fraudẽ procurata. q. ij. n. 24. 220
- Inimicus de recenti reconcilia-
tus

- rus testis esse nō poterit. nume
 me. 25. ibidem
 Inimicus præsumptus est eiuldē
 cōditionis, cuius verus in testi
 bus recipiendis. q. ij. nu. 31. 221
 Inimicus etiam is dicitur, qui ali
 cui non loquitur, cui per antea
 erat solitus loqui. nu. 34. ibid.
 Inimicus etiam dicitur non solū
 qui nocet, sed etiam is qui no
 ceret, si posset. nu. 35. ibidem
 Inimicus etiam dicitur qui paren
 telam, seu cōfœderationem fe
 cit cū inimico meo. nu. 36. ibi.
 Inimicus capitalis, & non capita
 lis, in quo differant, in testifi
 cando. nu. 37. ibid.
 Inimicus qui examinari non po
 terat, si examinetur non facit
 indicium, nec aliquid probat.
 q. ij. nu. 38. 222
 Iniuriarum accusatio anno tolli
 tur. quæst. xxix. nu. 7. 175
 Innocentia rei si iudici post sen
 tentiam condemnatoriam ap
 pareret, id principi rescribere
 debet, nec executioni mandare
 sententiam. q. xvj. nu. 3. 154
 Innocentia rei post sententiam si
 appareret iudici, licet princeps
 mandaret contra eū fieri execu
 tionem alicuius sententiæ ca
 pitalis, non erit illico paren
 dum, sed expectāda erit secun
 da iussio. nu. 4. ibid.
 Inquisitio valet, etiam quod non
 appareat de die, qua porrecta
 fuit. q. iij. nu. 7. 132
 Inquisitio, an esse debeat in ea
 dem forma, in qua est forma
 accusationis. q. viij. 141
 Inquisitio duplex est. nu. 2. ibid.
 Inquisitio specialis qd sit. n. 3. ib.
 Inquisitio in crimine læsæ maie
 statis, an debeat esse in eadem
 forma, in qua est forma accusa
 tionis. q. viij. nu. 4. 141
 Inquisitio cū nō offeratur iudici
 sed ipse inquirat. nō est necesse
 quod prius in scriptis forme
 tur, & postea in actis causæ re
 digatur. q. viij. nu. 5. 143
 Inquisitionem in scriptis forma
 bit iudex, sumptis iustificatio
 nibus. nu. 6. ibid.
 Inquisitio ab accusatione in quo
 discrepetur. nu. 7. ibid.
 Inquisitio formata in crimine læ
 sæ maiestatis, an debeat habe
 re conclusionem. nu. 8. ibid.
 Inquisitio, an fieri possit non præ
 cedente fama. q. ix. 144
 Inquisitio non valet regulariter
 fama nō præcedente. nu. 1. ibi.
 Inquisitio non procedit, si disfa
 matio non procedit. q. ix. nu
 me. 2. 145
 Inquisitio non præcedente disfa
 matione, valet in crimine læsæ
 maiestatis. nu. 4. ibid.
 Inquisitio formari poterit in e
 normibus delictis, etiā fama
 & indicis non præcedentibus.
 nu. 6. ibid.
 Inquisitio succedit loco accusatio
 nis, & est eiusdem naturę, cuius
 est accusatio. q. x. nu. 1. 146
 Inquisitionis copia, an in citatio
 ne inferi debeat. nu. 2. ibid.
 Inquisitio, an cesset, si ea pendēte
 super

- superueniat accusatio.q.xj.147
 Inquisitionis iudicium regulariter cessat, si pendente iudicio super inquisitione, superueniat accusatio.nu.1. ibid.
 Inquisitio non cessat in crimine læsæ maiestatis superueniente accusatione.nu.2. ibid.
 Inquisitio in crimine læsæ maiestatis, an fieri possit contra diffamatum à suis inimicis. q.xiiij.149
 Inquisitionis forma, contra memoriam alicuius proditoris. q.xx.nu.6. 162
 Inquiri de maleficio vsq; ad quantum tempus possit. q.xiiij. 150
 Iurisdicctio mutua datur in rebelles cōcederetur. q.xxj.n.4.406
 Inscriptio ad pœnam talionis in criminis læsæ maiestatis accusatione, non est necessaria. q.j.nu.5. 129
 Inscriptio ad pœnam talionis, hodie de consuetudine recessit ab Aula.nu.6. ibid.
 Inscriptio ad pœnam talionis, hodie de iure ciuili nō est in usu, secus de iure canonico.n.7.ibi.
 Insidias parare inimicis, & hostibus permissum videtur. q.xxx.nu.4. 68
 Insignia rebellium picta aut sculpta in ciuitate, deleri debent. q.xiiij.nu.1. 407
 Instaurari, verbum, quid significet. q.xxvij.nu.9. 172
 Instrumentum quod sit de nouo repertum, statur iuramento producentis: Nisi producat esset aliàs periurus. q.vij.n.11.12.272
 Instrumēto, an probari possit crimen læsæ maiestatis. q.xj. 255
 Instrumento probari pōt crimen læsæ maiest. quia coniuratio ex eo probatur. q.xxj.nu.7. 256
 Quod procedit etiā si scriptura cōiurationis inita, esset manu priuata.nu.8. ibid.
 Intellectus ad tex. in c.xxj. Ex o. q.x.nu.15. 27
 Intellectus ad text. in c.j. ext. de homicid. q.x.nu.17. 29
 Intellectus verus ad c.ex rescripto. ext. de iure iur. q.xix.n.8.45
 Intellectus ad tex. in l. cuiusque dolo. ff. ad l. l. mai. q.xxxiiij. nu.6. & 14. cum sequen. 76
 Intentio sola quādoque punitur. q.lxvj.nu.8. 117
 Interpretatio stricta fieri debet in crimine læs. maiest. q.v.n.1.98
 Inuestitura feudalitatis est quidā contractus nōtatus. q.liiij.n.1. 102
 Iudæus ad Christianorum literarum ludum non potest ad discendum ire de rigore, & veritate iuris. q.xxiiij.nu.13. 73
 Iudæorum societas nō reprobatur, licet enim cum eis cōtrahere. q.xxxiiij.nu.14. 74
 Iudæus esse pōt procurator christiani, & pro eo, & contra eum interuenire ibi. nu.15. 74
 Iudæi cōprehenduntur in immunitate concessa incolis alicuius loci. nu.16. ibidem
 Iudæus, si incidenter in itinere associatus fuerit cū eo, qui securitatem pro se, & sociis secum euntibus habebat, si derobatus & cap

- & captus fuerit, huiusmodi securitas ad eum nō porrigitur. nume. 17. ibid.
- Iudæus de proximo effectus Christianus: testis esse non poterit cōtra christianū. q. ij. n. 26. 220
- Iudæus an poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis. q. x. 236
- Iudæus regulariter cōtra christianum in testem nō admittitur. nume. 1. ibid.
- Iudæus contra christianū in multis partibus, in testem admittitur. nu. 2. ibid.
- Iudæus in causa matrimoniali vertente inter christianos, quādo ab aliis vocatur in contestē potest testificari.
- Et ita consuluit author cū celeberrimis doctoribus Paduæ legentibus. nu. 3. ibid.
- Iudæus in crimine læsæ maiestatis, & hæresis, contra christianū testis esse potest. nu. 4. ibid.
- Iudæus quando admittatur in testem. q. x. nu. 7. 237
- Iudæus testificando iurare debet super suam legem. nu. 8. ibid.
- Iudæo in qua forma iudex deferre debeat iuramentū. nu. 9. ibi.
- Iudæus iurans secundum suam legem, si deiceret de falso puniatur. nu. 10. ibid.
- Iudæus nuper ad fidem cōuersus, non pōt esse testis contra christianum, in casibus in quibus cum erat Iudæus non poterat. nu. 11. ibid.
- Iudæi, an gaudeant immunitate ecclesiarum. q. ij. nu. 18. 420
- Iudæi vtuntur iure cōmuni quo ad iudicia. q. vj. nu. 5. 425
- Iudex qui iudicat contra constitutionem Imperatoris, non tenetur crimine læsæ maiestatis. Et quæ sit ratio. q. xvij nu. 6. 41
- Iudex laicus, an procedere possit contra clericum cōmittentem crimen læsæ maiestatis contra principem secularē. nu. 12. 126
- Iudices ordinarij clericorum, in crimine læsæ maiestatis crūt hi, quibus id oneris iniūctum erit à Pontifice. nu. 22. 127
- Iudex aduertere debet ne accusatus, calumniosè petat expressio nem diei cōmissi delicti. q. iij. nu. 4. 132
- Iudex procedens in crimine læsæ maiesta. si sit inimicus illius, contra quem procedit, an iudicare poterit, quæst. xij. 148
- Iudex quocūque modo procedat in crimine læsæ maiesta. semper veritatem inquirere debet q. xvj. nu. 1. 13
- Iudici, si post sententiam condemnationis appareret de innocentia rei, id principi scribere debet, nec executioni mandaret sententiam. q. xvj. nu. 3. 154
- Iudex, si mandatum habet à principe, quod aliquem etiam sine causę cognitione morti tradat, illum mori faciendo, iustè facit, & exequitur sine peccato. q. xvj. nu. 5. 155
- Iudex, si ei mādetur à principe vt exequatur sententiā criminalē, & corporis afflictiuam iniunctam

- statim, debet supersedere & rescribere, maximè quando constat de innocentia eius, contra quem scribitur quæst. xvj. numer. 14. 156
- Iudex**, si ei constet citationem non peruenisse ad notitiam citari, vel citatum fuisse legitimè impletum, quominus venire potuerit, an possit tunc procedere contra talem citatum non valentem comparere. q. xvij. numer. 3. 158
- Iudex** à tormentis incipere non debet. q. j. nu. 23. 212
- Iudices**, qui imputatum de crimine læsæ maiestatis statim sine iudiciis torquent, malè faciunt. q. xxv. nu. 3. 262
- Iudex**, qui à lege, vel ab homine habet quodcunque arbitrium, sine legitimis iudiciis reū ad torturam ponere non potest. nume. 4. ibid.
- Iudex** torquens aliquem de Antianis, siue prioribus ciuitatis, quo casu capite puniatur. q. xxvij. nu. 6. 265
- Iudex** temperare debet suam sententiam quando aliquem condemnat præsumptionibus, & iudiciis. q. xxix. nu. 4. 268
- Iudices**, qui cadauera puniendorum ad furcas mittunt, errant. q. xxxij. nu. 2. 314
- Iudex** faciens suspendi cadauer delinquentis mortui, tenetur in sindicatu. nu. 3. ibi.
- Iudex** in iudicando à communi opinione regulariter recedere non debet. q. xiiij. nu. 17. 348
- Iudex** qui contra communem opinionem iudicat, censetur per imperitiam iudicare. nu. 18. ib.
- Iudex** nō iudicās secundū communem opinionem litem suam facere dicitur. nu. 19. ibid.
- Iudices** homines occidētes ex ea sola causa quod secretum nō reuelant, quod probare nō possunt, omnes sunt homicide. q. ij. nu. 10. 415
- Iudex** in notorijs delictis statim potest ad executionem procedere. quæst. xiiij. nu. 7. 440
- Iudex** qui in cōmisso sibi officio iustè, & laudabiliter se gerit, Dei minister appellabitur. q. ij. nu. 4. 377
- Iulius Cæsar** primus fuit Imperator. num. 5. 2
- Iulius Cæsar** primus Imperator legibus condendis, & ordinandis intentus fuit. nu. 6. 3
- Iulij Cæsaris** lepidum respōsum. q. liij. num. 13. 101
- Iurās** principem offendere, non sequuto effectu, an teneatur crimine læsæ maiestatis. q. liij. 99
- Iura** sanguinis, & carnis magis transfunduntur in filios quàm in nepotes. q. viij. num. 2. 146
- Iura** iuribus declarantur. quæstione xxvij. num. 3. 171
- Ius** accusandi defuncti memoriā post eius obitum, quanto tempore duret. q. xxij. 165
- Ius** accusandi in crimine læsæ maiestatis quāto tempore duret. q. xxix. 174

- Ius accusandi in criminalibus du-
rat annis viginti.nu.1. ibid.
- Ius patronatus, an veniat in gene-
rali confiscatione bonorū, rei
criminis læsæ maiestatis.q.iiij.
nu.1. 277
- Ius patronatus in translatione
odiosa vniuersitatis nō venit:
Secus in voluntaria & fauora-
bili.q.iiij.nu.2. 278
- Ius patronatus nonvenire in con-
fiscatione bonorum in crimi-
ne læsæ maiestatis determina-
uit Dominiū Venetū.n.3. ibi.
- Ius patronatus dānati de crimi-
ne læsæ maiestatis, vēditis per
fiscū omnibus eius bonis, an
transeat in emptorem bono-
rum.q.iiij.nu.5. 279
- Quid dicendū in iure patrona-
tus cōsistere in aliquo castro,
vel villa ipsius condēnati ven-
ditis.q.iiij.nu.6. 280
- Ius patronatus, an transeat in fi-
scum commisso crimine læsæ
maiestatis, quæst.9.n.5. 338
- L
- Laicus, an clericum accusare
possit de crimine læsæ maie-
statis.q. xvij. 200
- Laici non admittuntur ad accu-
sandū clericos, vel Episcopos.
num.1. ibid.
- Laici clericos in crimine læsæ
maiestatis accusant.nu.2. ibi.
- Laici, suam vel suorum iniuriam
prosequētes, clericos accusant.
nume.3. ibid.
- Laici clericos accusant in crimi-
ne hæresis.num.4. ibid.
- Laici clericos accusant in crimi-
ne simoniæ.nu.5. ibid.
- Laici clericos accusant de sacrile-
gio.nu.6. ibid.
- Laici clericos accusant in crimi-
ne dilapidationis.nu.7. ibid.
- Laicus accusans clericum bonæ
vitæ, & ipse debet esse bonæ vi-
tæ.num.8. ibid.
- Laici ignoti, & suspecti de falsita-
te, seu inimici non admittun-
tur ad accusandū clericos in ca-
sibus in quibus alias admitte-
rentur.nu.9. ibid.
- Laicus, an admittatur in testem
contra clericum in crimine læ-
sæ maiestatis.q. xv. 244
- Laicus, regulariter non admitti-
tur in testem contra clericum
in causa criminali: Etiā si cle-
ricus sit tantum primæ tonsu-
ræ.nu.1. ibid.
- Laici clericis sunt infesti.n.2. ibi.
- Laicus gradu & conuersatione
non est par clerico.nu. 3. ibid.
- Laicus in crimine læsæ maiesta-
tis admittitur in testem cōtra
clericū.q. xv.n.5.7. 245
- Laici contra clericos in crimini-
bus exceptis admittuntur in
testes.num.7. ibi.
- Laici in quibus casibus admittan-
tur in testes contra clericos.re-
missiue.nu.8. ibid.
- Laquei pœna ignominiosissima,
vilissima, atque foedissima ha-
betur,q.1.nu.8. 271
- Laquei pœna contra reos crimi-
nis læsæ maiestatis, cur intro-
ducta fuerit per dominos Ve-

- netos. nu. 9. ibidem
- Latrones famosi, etiā mortui suspēdi possunt. q. xxiiij. n. 4. 314
- Legatus conueniri non potest in loco suæ legationis, sed habet ius reuocandi. q. xvj. nu. 3. 38
- Legatum principis offendens, nō odio ipsius principis, sed particulari inimicitia, non incidit in crimen læsæ maiestatis. q. xvj. nu. 11. 39
- Legatus qui differt reuerti cum possit, legatorū priuilegio nō gaudet. q. xvj. num. 13. 40
- Legatum principis reuertentem ex legatione sua, postquam est ingressus principaliores ciuitatē sui principis, in qua ipse princeps residet, offendens, nō incidit in crimen læsæ maiestatis, quia non dicitur amplius legatus. nu. 14. ibidem
- Legatum papæ in reuersione offendens postquā ingressus est portam Romæ, non incidit in crimen læsæ maiestatis, nisi talis legatus esset cardinalis. numer. 15. ibidem
- Legati principum sancti dicuntur. q. xxxiiij. nu. 4. 72
- Legatum principis offendens in odiū ipsius principis, incidit in crimen læsæ maiestatis, secus si ex particulari odio. q. xxxiiij. nume. 10. 73
- Legato cardinali non creditur de sua iurisdictione, ubi agitur de alteri^o præiudicio. q. v. n. 4. 227
- Legata, & hæreditates delatæ ei qui crimē læsæ maiestatis cōmi-
- sit, an fisco obueniāt. q. 14. 294
- Legitimam filij condemnati de crimine læsæ maiestatis, an pater teneatur dare fisco. q. ix. numer. 1. 287
- Legitima detrahenda per condemnatū de crimine læsæ maiestatis grauātū restituere hæreditatē si sine filijs decesserit, cui applicabitur. questione xv. 292
- Lex maiestatis apud Athenienses seruata fuit. nu. 1. 2
- Lex maiestatis Cornelia à Cicerone nuncupata. n. 2. ibi.
- Lex maiestatis læsæ cur Iulia nūcupetur. nu. 3. ibid.
- Lex Iulia de adulterijs non ab ipso Iulio Cæsare, sed ab Augusto lata fuit nu. 4. ibi.
- Leges loquentes de Imperatore, vel ipsius officialibus, etiam quod sint pœnales, extenduntur ad Papam & eius legatum q. vj. nu. 5. 21
- Lex antiqua faciens mentionem de morte, exponitur, id est per sententiā excommunicationis. q. x. nu. 13. 27
- Lex generaliter loquens non potest per hominē sed solum per legē restringi. q. xlvij. n. 4. 105
- Lex quisquis. C. ad leg. Iul. maie. an sit pœnalis, & odiosa, vel fauorabilis. q. ij. nu. 4. 316
- Lex quantuncunque sit fauorabilis, tamen quando pœnā imponit, est odiosa, & non extendenda. nu. 5 c. 142. ibid.
- Lex exorbitans aliquādo loquēs in matre, ad patrē extenditur, ex

- ex identitate rationis. q. xvij.
num. 2. 357
- Libellus accusatorius an sit neces-
sarius, quando proceditur per
viam accusationis. q. ij. 130
- Libellus accusatorius in scriptis
requiritur tã in criminibus pu-
blicis, quã priuatis. n. 2. ibid.
- Libellus accusatorius in crimine
læsæ maiestatis ineptè forma-
tus, an valeat. q. vij. 139
- Libellus accusationis, vel inquisi-
tionis ineptus rejici debet. q.
vij. n. 2. 140
- Libellus dicitur ineptus, quando
ex narratis in eo actio non re-
sultat. num. 3. ibi.
- Libellus quomodo formari de-
beat, & contra quem quando
de crimine læsæ maiestatis post
obitum rei proceditur. q. xx.
nu. 5. 162
- Libelli forma, in crimine læsæ
maiestatis. q. iij. nu. 1. 131
- Liberans detentum in carceribus
incidit in crimen læsæ maiesta-
tis. q. lvij. nu. 8. 106
- Liberorum appellatione compre-
henduntur omnes descenden-
tes. q. viij. n. 3. 146
- Libertus, an dominum accusare
possit de crimine læsæ maiesta-
tis. q. xij. 194
- Libertus regulariter dominum suum
accusare non potest. nu. 1. ibid.
- Libertus dominum alere tenetur,
& si non alit, potest in seruitutem
reuocari. nu. 2. 3. ibid.
- Liberti & eorum filij, & familiares
prohibentur accusare patronos
propter reuerentiã: nisi suã vel
suorum iniuriã prosequatur. nu-
mer. 4. ibid.
- Libertus in crimine læsæ maie-
statis dominum accusat. q. xij.
num. 5. 195
- Libertus non admittitur contra
dominum in accusatione fa-
mosa. num. 6. ibidem
- Libertus in crimine Annonæ ad-
mittitur ad accusandum domi-
num. num. 7. ibidem
- Libertus in crimine falsæ mone-
tæ admittitur ad accusandum
dominum. nu. 8. ibid.
- Lydi omnium primi nummum au-
reum, & argenteum percusserunt.
q. lxij. n. 8. 110
- Linguae lubricum nullus homo
domare potest. q. xl. nu. 4. 88
- Literas, nuntiosve inimicis mittē-
tes, ut ipsi adiuuentur contra
principem, incidunt in crimine læ-
sæ maiestatis. q. xx. nu. 1. 47
- Literas scienter hostibus portan-
tes, incidunt in crimine læsæ ma-
iestatis. num. 3. ibid.
- Literas, nuntiosve nemo hostibus
mittere debet, etiam pro suis pri-
uatis negotijs, bona fide, & si-
ne dolo, principe inconsulto.
num. 5. ibid.
- Literas non restituens ei cui redde-
re mandatū suscepit, sed il-
las alteri pandens, non tamen
aduersario mittētis, incidit in
crimen falsi. q. xx. n. 9. 48
- Literas alterius aperiens, & di-
uulgans ad alterius iniuriã, tenet-
ur actione iniuriarum. n. 10. ibi.

I N D E X.

- L**iteras alteri scriptas lacerās, vel
 comburens, tenetur crimine
 falsi. num. 11. ibid.
Literas publicas, priuatāsve ape-
 riēs, qua pœna puniatur. q. xx.
 num. 8. 47
Literas ab hostibus recipiens, an
 incidat in crimen læsæ maie-
 statis, quæstione lxiiij. 112
Litis contestatio fit per porrectio-
 nem libelli, & subsequutam re-
 sponsum. q. xxj. nu. 4. 163
Loca propria muris circumdare,
 & custodire licet communita-
 tibus, & priuatis personis. q.
 xlvj. n. 1. 94
Locus rebellis perdit tam priuile-
 gia, quàm etiā consuetudines
 priuilegiatas. q. xxv. n. 7. 409
Luxuria non debet esse melioris
 conditionis quàm castitas. q.
 vij. n. 6. 334

M

Machinando cōtra personā
 Imperatoris, crimen læ-
 sæ maiestatis committitur. q.
 xiiij. 34
Machinare contra Imperiū quid
 sit. q. v. n. 1. 2. 390
Machinatio in arte verborū con-
 sistit. nu. 2. ibid.
Magistratum principis, non solū
 occidens, sed etiam procedens
 ad actum occidendi, incidit in
 crimē læsæ mai. q. xxvj. n. 2. 64
Magistratus qui relaxat reum de
 crimine confessum tenetur le-
 ge Iulia maie. q. lvij. n. 6. 106
Maieestas duplex est. nu. 1. 4
Maieestas humana quadruplex est.
 numer. 2. ibid.
Maieestas Papæ omnium maior
 est. num. 3. ibid.
Maieestas dicitur Imperatoris. nu-
 mer. 6. 5
Maieestas dicitur Regis. n. 7. ibid.
Maieestas dicebatur populi Ro-
 mani. num. 8. ibid.
Maieestas etiam prætori attribui-
 tur. num. 18. 6
Maieestas dicitur etiam principis
 gubernantis per se suos subdi-
 tos. nu. 20. ibid.
Maiestatem habere videtur quili-
 bet liber populus. nu. 21. ibid.
Maieestas est nominis magnitu-
 do, siue dignitas. nu. 22. ibid.
Maieestas apud veteres dea credi-
 ta est. num. 23. ibid.
Maieestas vnde dicatur. nu. 24. 7
Maieestas Papæ primum gradum
 inter terrenas maiestates obti-
 net. q. j. nu. 1. 9
Maiestatem Diuinam offendere,
 plus est, quàm offendere terre-
 nam. q. xvij. nu. 20. 360
Maledicere principi est contra di-
 uinum præceptum. q. xl. n. 1. 88
Maledicens principi, ex iniuria,
 ad principem remittendus est.
 num. 5. ibid.
Maledicta verba illusoriè dicenti
 contra principem parcitur, ob
 temeritatē. q. xl. n. 6. 89
Maledicta pensanda sunt ex ho-
 minum personis. nu. 7. ibid.
Malefactorem quis indicare non
 tenetur regulariter, de iure ci-
 uili, secus de iure canonico. q.
 xx. nu. 1. 206

Mate

- Malefactores ita puniri debēt, vt
innocentes non puniātur. quæ
stione xxxvj. nu. 3. 319
- Manifestās secretum quod est in
ter fœderatos ad pacem, pacē
ipsam violare dicitur. q. xxj.
numer. 18. 53
- Marci Torquati in filiū animad
uersio. q. xxxj. nu. 8. 69
- Marinus Faletro dux Venetiārū
qui per Tyrānidem patriā oc-
cupare tentauit, securi percus-
sus fuit, eiusque Aedes dirutę,
ēdictōque publico cautum est
ne vnquā reādicari possint.
q. xxiiij. nu. 5. 62
- Marinus Bocconius Venetus ple-
beij ordinis cum socijs ad ge-
minas columnas suspēdūtur,
ob sectam, & coniurationē fa-
ctam cōtra principem & opti-
mates Reipublicæ Venetæ. q.
xxxvij. nu. 2. 87
- Maritus potest detinere vxorem
suam carceratam in domo sua
ad agendum pœnitentiam de
adulterio. q. xxxv. nu. 8. 81
- Maritus, & vxor, an inuicē se ac-
cusare possint, in crimine læsæ
maiestatis. q. xv. 196
- Maritus in vxorē pro patria in-
surgere debet. q. xv. nu. 3. 197
- Maritus licite dimittere potest
vxorem suam machinantem
cōtra Imperiū. Et ecōtra vxor
virum. n. 4. ibid.
- Mariti obligatio erga vxorē ma-
ior est, quā filij erga patrem
q. xv. nu. 9. 198
- Maritus non punitur, vxore com-
mittente crimen læsæ maiesta-
tis. q. xvij. num. 11. 359
- Maritus, & vxor dicūtur socij di-
uinæ, & humanę domus. quęst.
xviii. nu. 6. 362
- Masculinum licet alias in mate-
ria odiosa concipiat fœmini-
nū, secus tamē est quādo odiū
est irrationale. quęst. xliij. nu-
mero. 7. 345
- Masculus potest generare in alio
fœmina verò generat ab alio.
q. xvij. num. 15. 359
- Mater committens in principem
sicut pater, incidit in crimen
læsæ maiestatis. quęst. xvij. nu-
mero. 1. 357
- Mater committens crimen læsæ
maiestatis punitur eisdem pœ-
nis, quibus pater tale delictū
cōmittens, secus quo ad filios.
q. xvij. nu. 5. & 6. 358
- Matrimonium est de iure diuino
& fuit à Deo institutū in Pa-
radiso terrestri, & est sacramē-
tū. q. xv. nu. 10. 11. 12. 198
- Matrimonium probandum non
est, in crimine adulterij, quan-
do notorium, nisi negaretur,
& ad probandum eum requi-
runtur testes omni exceptio-
ne maiores. quęstione v. nu-
mer. 6. 227
- Matrimonij causa dicitur grauis
& ardua. nu. 7. ibid.
- Matrimonium contractum cum
Hermaphrodito, an teneat.
quęstione xvj. num. 20. 356
- Matrimonium metu cōtractum
est nullum. q. ilij. nu. 7. 390

- Membrorum suorum nemo est dominus. q. xxj. nu. 6. 256
- Meretrix, an poterit esse testis in crimine læsæ maiestatis. q. xij. 241
- Meretrix regulariter, repellitur à testimonio. nu. 1. 241
- Meretrix in crimine læsæ maiestatis admittitur ad testificandum, tamen eius dictum aliis non concurrentibus, iudiciū non facit ad torturam. numero 2. 3. ibid.
- Meretrix publica quæ dicatur. nume. 4. ibid.
- Meretricum publicarum vsus, à Solone institutus fuit. q. xij. nu. 5. 242
- Metu tyranni facere, & ad illius importunas preces facere, æquiparantur. q. 4. nu. 5. 389
- Miles è prælio recedens, vel quid faciens quod eius ope hostes victoriam habeant, incidit in crimen læsæ maiestatis. quæst. xlv. nu. 4. 91
- Miles, an accusare poterit in crimine læsæ maiestatis. q. x. 191
- Miles prohibetur accusare, et quæ sit ratio, & quomodo intelligatur. q. x. nu. 1. 2. 6. 191
- Miles in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum. numero 3. ibidem
- Miles qui suā, vel suorum iniuriā prosequitur, potest accusare. numero 4. ibidem
- Item pro Annona fraudanda. nume. 5. ibid.
- Milites hodie, cum non subiiciāt se sacramento, accusare poterunt. q. x. nu. 7. 192
- Miles qui patrem suum, vel matrem maleficium appellat, militia priuandus est. q. vij. numero 5. 427
- Miles regulariter torqueri non potest, quid dicendum in crimine læsæ maiestatis. q. xxvij. numero 1. 2. 264
- Minor in crimine læsæ maiestatis, an testis esse possit. q. 12. 240
- Minor annis viginti expletis regulariter, in criminalibus non admittitur in testem. nu. 1. ibi.
- Nisi quando crimen non posset per alios probari. nu. 2. ibid.
- Minor quatuordecim annis, qui non potest torqueri, sed ferula cædi debet, vel minis terreri, ad veritatem dicendam, nō admittitur in testem in criminalibus. nu. 3. ibid.
- Minor in crimine læsæ maiestatis examinatur, & torquetur. nu. 4. ibid.
- Monachus non potest Abbati resistere, cum eius voluntas à voluntate Abbatis dependeat. q. xix. nu. 10. 45
- Monetam suæ patriæ falsificans incidit in crimen læsæ maiestatis, veluti is qui principis monetam falsificat. q. xxiiij. n. 6. 62
- Monetam principis falsificans, an incidat in crimen læsæ maiestatis. quæst. lxij. 109
- Moneta falsè fabricari in quibus casibus dicatur remissive. numero 3. ibidem
- Mone

- Monetam falsam fabricâtes qua-
liter puniantur remissive nu-
mero 4. ibid.
- Moneta erat tempore legis anti-
que. nu. 6. ibidem
- Morte rei, an extinguatur crimē
men læsæ maiestatis simul cū
pœna. q. xx. 161
- Morte extinguuntur generaliter
quæcūque crimina, simul cū
pœna, quod procedit etiam si
post latam sententiam contra
eum appellatione pendente
seus mortuus fuerit. quæst. xx.
nume. i. 161
- Mortuo reo ante sententiam, si-
ue ipse mandauerit delictum
fieri, siue ipse fecerit, eius bona
suis reservantur hæredibus. nu-
mero 2. ibidem
- Motus proprius excludit subre-
ptionē. q. ix. nu. 10. 145
- Motus proprius, & secunda visio
æquiparantur. q. xvj. nu. 16. 156
- Mutuās pecuniam hostibus illis
opem ferre dicitur. q. xxxiiij.
nume. i. 11
- Mutuans pecuniam rebellibus,
aut aliquo modo eos viuans,
incidit in crimen læsæ maiesta-
tis. q. xxxiiij. nu. 4. 76
- Mutuans hostibus principis sui
falsam monetam vt eos iuuet,
an incidat in crimen læsæ ma-
iestatis. q. xxxiiij. nu. 19. 77
- Mulier, an admittatur ad accu-
sandum in crimine læsæ maiesta-
tis. q. ij. 178
- Mulier ad accusandum non ad-
mittitur, nisi suam, vel suorū
iniuriam prosequatur, regula-
riter. nu. i. ibid.
- Mulier admittitur ad accusandum
in crimine læsæ maiestatis. nu. 2. ibi.
- Mulier admittitur ad accusandum
i lege Iulia de Annona. n. 4. ibi.
- Mulier admittitur ad accusandum
suspectum tutorem. nu. 5. ibid.
- Mulier admittitur ad accusandum
eum, qui falsum commisit cir-
ca testamentum, licet ad eam
vel ad alios suos nō pertineat.
nume. 6. ibid.
- Mulier admittitur ad accusandum
hæreticum. q. ij. nu. 7. 179
- Mulier accusat sacrilegū. n. 8. ibi.
- Mulier admittitur ad accusandum
in crimine simoniæ. nu. 9. ibi.
- Mulier admittitur ad accusandum
pastorem bona ecclesiæ dilapi-
dantem. nu. 10. ibid.
- Mulier in casibus, in quibus po-
test accusare, tenetur de iure
civili inscribere se ad pœnam
talionis, secus hodie. n. 12. ibi.
- Mulier, an possit esse testis in cri-
mine læsæ maiestatis. q. vj. 228
- Mulier de iure Canonico in cri-
minalibus non admittitur in
testem. nu. i. ibidem
- Mulier etiam de iure canonico
potest esse testis, quando cri-
men probari non potest per
masculos. nu. 2. ibid.
- Mulier de iure civili in crimina-
libus potest esse testis. nume-
ro 3. ibidem
- Mulier quare repellatur à testi-
monio in causa testamenti.
nume. 4. ibidem

I N D E X.

- Mulier in crimine læsæ maiestatis admittitur ad testificandū, etiam si sit infamis. q. vj. numero 5. 6. 229
- Mulieres de Boccacis Brixienses damnatæ fuerint pro crimine læsæ maiestatis. q. xv. numero 8. 151
- ## N
- Nocturni depopulatores Agrorum, & publici latrones qui dicantur. q. x. nu. 6. 26
- Nobiles regulariter suspendi nō debent. q. j. nu. 12. 272
- Nobiles aliter puniuntur quā ignobiles, in crimine adulterij. nu. 13. & 14. ibidem
- Nobilis sicut ignobilis torquetur in crimine læsæ maiestatis. nu. 15. ibid.
- Nobilis si sit proditor, altioribus furcis suspendi debet, quod in Gallia seruatur. q. j. nu. 16. 273 & q. vj. nu. 5. 380
- Nobilis proditor punietur grauiori pœna, quā ignobilis. q. vj. nu. 5. 380
- Nobilitas sæpe auget delictum. q. j. nu. 15. 272
- Non solum à malo, sed etiam à suspitione mali cauendum est. q. xx. nu. 6. 47
- Non subditus offerendo Principem, cui non est subditus, crimen læsæ maiestatis non committit. q. iij. nu. 1. 11. & q. xvj. nu. 10. 39
- Non subditus attentans quod aliud quod Castrum, vel locus subiectus alicui domino, alteri subiiciatur, crimen læsæ maiestatis non committit. q. xxx. nume. 3. 68
- Non subditus machinans aliquid contra principem, an crimen læsæ maiestatis committat. q. lxvij. 120
- Non subditus Imperio, licet aliquod feudum ab Imperatore recognoscat, si aliquid contra Imperatorem machinat, crimen læsæ maiestatis non committit. nu. 1. ibid.
- Non subditus, subditos Imperatoris, vel alterius principis sollicitans vt à suo principe rebellet, tenetur crimine læsæ maiestatis. quæst. lxvij. numero 6. 121
- Non subditus, licet ratione delicti efficiatur subditus, non tamen adeo subditus efficitur, vt dicatur committere crimen læsæ maiestatis. quæst. lxvij. nume. 7. 122
- Non subditus rebellionem non committit. q. vij. nu. 7. 393
- Non subditus non dicitur committere crimen læsæ maiestatis. q. ix. nu. 1. 384
- Notarius ex vera cōfessione, vel quia conuictus, condemnatus de falso, nunquam vltius instrumenta conficere poterit: Secus si ex facta confessione propter contumaciam. q. j. nu. 11. 210
- Notorium probatione non indiget. q. ix. 23
- Nullitas processus nunquam fa-
natur, si

- natur, si citatio omiffa, vel non legitimè facta fuit. quæft. vj. nu. 4. 138
- Nullitates omnes curia Romana sanat, cum petitur, præterquam prouenientes ex defectu citationis, iurisdictionis, vel mandati procuratorij. nu. 5. ibi.
- Nummum aureum, & argenteum Lidi omnium primi percusserrunt. q. lxi. nu. 8. 110
- Nummus aureus Romæ percussus fuit anno vrbis. 642. & dictus est Ducatus. nu. 9. ibid.
- Nummum argenteum omnium primus signari docuit Fædon. nume. 10. ibid.
- Nummum æreum primus omnium Ianus signasse dicitur. nu. 11. ibidem
- Nummus aureus, quem ducatum nuncupant, in ciuitate Venetiarum primo cudi coëptus est sub Ioannis Danduli Ducatu. nume. 12. ibid.
- Nuntios, literasve inimicis mittentes, vt hostes adiuuètur contra principem, incidunt in crimen læsæ maiestatis. q. xx. nu. 1. 47
- Nuntium mittens, aut scribens non dolose hostibus, aut eis signum dans, non vt principi noceat vel ciuitati, non incidit in crimen læsæ maiestatis. nume. 4. ibidem
- Nuntios literasve, nemo hostibus mittere debet, etiam pro suis priuatis negotiis bona fide, & sine dolo, principe inconsulto.
- numero 5. ibidem
- Nuntius apostolicus apud Dominum Venetum existentibus, est data facultas extrahendi ab ecclesia enormium delictorum reos. q. iij. nu. 2. 418
- O
- Obligatio vasalli ad dominum reciproca est, & contra. q. liiij. nu. 3. 102
- Obligatio prima, secundæ præfertur. q. xvij. nu. 2. 450
- Obligatus defendere aliquem aduersus omnes homines, non tenetur assumere defensionem aduersus filios, & proprios parentes. q. vij. nu. 7. 437
- Obsides sine principis cui dati sunt licentia, testari non possunt, quia sunt quasi serui. q. xix. nu. 3. 44
- Obsides quicquid acquirunt, fisco acquirunt. nu. 4. ibid.
- Obsides captiuis æquiparantur, & serui quodammodo fiunt. nu. 5. ibidem
- Obsides ab inferioribus Imperatoris, vel Papæ, an dari possint. q. xix. nu. 11. 45
- Obsides datos ab inferioribus à principe, si quis fecerit fugere, non committeret crimen læsæ maiestatis, quia proprie obsides non sunt. nu. 13. ibid.
- Obsides dati ab vna ciuitate alteri ciuitati, cum non sint verè obsides, testamenti factionem non amittunt. quæstio. xx. numero 14. 45
- Obsides dare & recipere potest,

- qui iura principis, seu ius belli indicendi habet. nu. 15. ibid.
- Obsides inter priuatas partes pro obseruatione pactorum quandoque dantur, hi tamen proprie obsides non sunt, nec sic dati, sunt loco pignoris. q. xx. nu. 16. 46
- Obsides pro causa publica non priuata dari possunt. numero 17. ibidem
- Occidens hominem per insidias, & industriam, gaudere deberet immunitate ecclesiæ, etiam in terris ecclesiæ. quæstio. x. nume. 9. 27
- Occidens consiliarium, siue Collateralem Imperatoris ex priuata inimicitia non incidit in crimine læsæ maiestatis. q. xiiij. nu. 6. 35
- Occidens consiliarium Regis ex priuata inimicitia, & constitutione Regni tenetur crimine læsæ maiestatis. nu. 7. ibidem
- Occidens consiliarium principis in ipsius principis odium, siue Reipublicæ, vt tali consiliario careat, incidit in crimen læsæ maiestatis, secus ob priuatam inimicitiam regulariter. q. xiiij. nu. 8. 36
- Occidens officialem Regis habentem merum, & mistum Imperium, committit crimen læsæ maiestatis, quia principis maiestas lædi dicitur. q. xxvj. nume. 1. 64
- Occidens magistratum principis ex particulari odio, vel inimicitia, non in odium principis nõ incidit in crimen læsæ maiestatis. nu. 3. ibidem
- Occidens Regem, seu principem, qui tyrannice uiuit, non incidit in crimen læsæ maiestatis, & de iure diuino etiam puniendus non esset. quæst. lxxv. numero 16. 116
- Occidens semetipsum in carceribus, an hæredem habeat. q. xxxij. nu. 10. 319
- Occupans templa hominibus armatis, læsæ maiestatis reus est. q. xj. nu. 1. 33
- Odiositas quælibet qualitercunque concepta sufficit, ubi agitur de repellendo aliquem à præmio. q. vj. nu. 9. 185
- Offendens illos, qui de iure gentium securitatem habent, vt sunt Ambasciatores, & legati principum, qua poena puniatur. q. xxxij. nu. 3. 76
- Offendens habentem securitatem de iure ciuili, seu saluum conductum à principe, siue à iudice, qua poena sit puniendus. q. xxxij. nu. 7. 73
- Offendens aliquem cui saluum conductum à principe concessum fuit, si talis offendens id ignorabat non tenetur tanquam violator securitatis, aut salui conductus. nu. 8. ibidem
- Offendens consiliarium de latere Imperatoris, ab eo missum ad regendam provinciam, vel ciuitatem, an puniri debeat tanquam delinquens in magistratū, vel tan

- vel tanquā delinquens in consiliarium Imperatoris. q. xxiiij. nu. 20. 372
- Officium iudicis quid sit in crimine læsæ maiestatis, siue procedatur per accusationē siue per inquisitionem. q. xvj. 153
- Officiali principis ultra eius officium aliquid facienti, legitime resisti potest. q. xxiiij. nu. 2. 408
- Officiale principis offendens ob priuatam iniuriam crimen læsæ maiestatis non incurrit. nu. 4. ibid.
- Omnia quæ dicuntur de populo Romano attribuenda sunt Regi, & ciuitati superiorem non recognoscēti. q. xvij. nu. 2. 42
- Opem præstans ut exercitus principis in manus hostiū incidat, crimen læsæ maiestatis committit. q. lx. 107
- Opem ferre dicitur, qui aliquem adiuuat ad peccandum. q. xix. nume. 4. 362
- Ordinariē procedere in crimine læsæ maiestatis, quando dicatur. q. iij. nu. 9. 132
- P
- P**apa vices Dei gerit in terris. nume. 4. 4
- Papa ob demerita priuat Imperatorem. q. j. nu. 5. 10
- Papa est omniū Christianorum dominus. q. ij. nu. 1. 11
- Papa est Romanæ Ecclesiæ sponsus. q. v. nu. 2. 15
- Papa, si mandet procedi in causa, sine strepitu, & figura iudicij, quid agendum sit. quæsti. iij. nume. 10. 135
- Papa, vel Imperator, si causam alicui committere, cum facultate procedendi, voluerit, ille tamen sine citatione procedere non potest. q. vj. nu. 2. 137
- Papa, vel Imperator rescribens, motu proprio, præsumitur vti absoluta potestate. q. ix. nume. 10. 9. 145
- Papæ non creditur, si per suas literas attestetur, quod talis fuit eius proditor, & propterea feudum quod à se tenebat, amittit. q. xix. nu. 1. & 2. 251
- Papæ narratione quis non potest iure suo priuari. nu. 3. ibidem
- Papa solus remittere potest penam diruptionis domus, de qua in c. felicitis. de pœn. in vj. q. xxxvij. nu. 7. 312
- Papa, vel Imperator est omnium pater. q. vij. nu. 8. 334
- Parentelam, vel cōfœderationem faciens cum inimico domini sui, an censeatur illius hostis, & rebellis, ita quod feudo priuari possit. q. xvij. nu. 1. 448
- Parentes, & consanguinei detinētes furiosum in carcere, non committunt priuatum carcerem. q. xxxv. nu. 14. 82
- Parricidij in crimine perpetuo agi potest. q. xiiij. nu. 2. pag. 15. & q. xxix. lxvij. nume. 4. 175
- Parisiis, & in locis circumuicinis ius ciuile non legitur. q. xxij. nume. 17. 371
- Partialitates, si propter partialitates vna pars ciuium aliam

I N D E X.

- expelleret, non est crimen læsæ maiestatis. quæstio. xiiij. numero. 2. 398
- Particeps qui erat in coniuratione contra principem, vel Rem publicam, si reuelet eam, an impunitatem mereatur. quæstio. xvj. 199
- Pater potest filiū in priuato carcere detinere, ad correctionē. q. xxxv. nu. 7. 81
- Pater, an filium de crimine læsæ maiestatis accusare poterit. quæstio. ix. 189
- Pater longe plus filium amat, quàm filius patrem. numero 2. ibidem
- Pater sciens filium contra Regem machinare, non tenetur illum Regi reuelare. numero 3. ibidem
- Pater filium in crimine læsæ maiestatis accusat. nu. 4. ibidem
- Pater in filiū, & filius in patrem pro patria insurgere debet. nu. 5. ibidem
- Pater si filium, vel filius patrem accusat, vel denuntiat, mitius accusatus puniri debet. quæ. ix. numero. 9. 190
- Pater, an teneatur dare fisco legittimam filij condemnati de crimine læsæ maiestat. quæst. ix. numero. 1. 287
- Pater filium qui commisit crimen læsæ maiestatis exhæredare potest. nu. 2. ibidem
- Pater qui crimen læsæ maiestatis committit ius patriæ potestatis amittit. q. xix. nu. 2. 296
- Pater damnatus de crimine læsæ maiestatis, ex cuius delicto filij effecti sunt infames, si restituantur ab Imperatore, an censeantur & ipsi restituti. q. xij. numero 7. 342
- Patre damnato de crimine læsæ maiestatis in cōtumacia, quia noluit comparere, an filij puniantur. q. xij. nu. 1. 342
- Pater, filio committente crimen læsæ maiestatis, an ex eius delicto aliquam pœnam incurrat. q. xxij. nu. 1. 365
- Pater non portabit iniquitatem filij. nu. 2. ibidem
- Patris persona, sancta filio videri debet, esto quod turpis esset. q. v. nu. 2. 433
- Pater, si principi contra quē filius commisit crimen læsæ maiestatis, sponte sua præsentet eū, an talis filius decapitari debeat. q. vj. nu. 1. 434
- Pater Hebræus admittitur in causa capitali ad defendendum filium Hebræum, sicuti pater Christianus. q. vj. nu. 4. 435
- Pater admittitur in causa capitali ad defendendum filium. numero. 4. ibid.
- Pater, si principi contra quem commisit crimen læsæ maiestatis, per filium præsentetur, an mori debeat. nu. 5. ibidem
- Pater habet dominium in peculio profectio filij. quæst. x. nu. 2. 288
- Patri, an licitum sit filiū damnatum de crimine læsæ maiestatis im

- tis impunè occidere. q. vij. nu-
 me. 1. 436
 Pater honorari debet à filiis. nu-
 me. 2. ibidem
 Pater & filius censentur vna et ea
 dem persona. q. vij. nu. 6. 437
 Pater si adhuc dānatus non esset,
 principis tamen vel patriæ se
 inimicum fecisset, à filio impu-
 nè interfici posset. Et econtra
 filius à patre. nu. 9. ibidem
 Pater in filiū, & filius in patrem
 pro Republica insurgere debet
 q. vij. nu. 12. 438
 Patres non occiduntur pro filiis,
 sed vnusquisque in suo peccato
 morietur. q. j. nu. 2. 324
 Patres comederunt vnam acerbā,
 & dentes filiorum obstupue-
 runt. nu. 7. ibidem
 Patria si proditur, non vt princi-
 pi principali auferatur, sed tan-
 tum baroni, non est crimen læ-
 sæ maiestatis. q. xxiiij. nu. 9. 63
 Patriæ plusquam parentibus de-
 bemus. q. vij. nu. 10. 438
 Patroni persona sancta liberto vi-
 deri debet, esto quid turpis
 esset. q. v. nu. 2. 433
 Patroni causarum aliqui in cla-
 more, victoriæ spem ponunt,
 aliqui in arrogantia. q. iiij. nu-
 me. 3. & 4. 134
 Pax non habet vim simplicis in-
 dulgentiæ, sed restitutionis in
 integrum. q. xvij. nu. 5. 402
 Peccatum cōmissum dicitur de-
 regi in pœnientia, non cōmit-
 tendum. q. xvij. nu. 11. 204
 Peculatus accusatio quinquēnio
 durat. q. xxix. nu. 6. 175
 Peculium profectitiū, confiscatis
 bonis filij condemnati de cri-
 mine læsæ maiest. an veniat in
 tali confiscatione. q. x. 288
 Peculium profectitium filij est
 pleno iure patris, etiam quo ad
 proprietatem. nu. 3. ibid.
 Peculium aduentitium, filio con-
 demnato de crimine læsæ ma-
 iestatis, an veniat in confisca-
 tione bonorum. 289
 Peculium aduentitium, publica-
 tis bonis filij, in casibus, in qui-
 bus in eo pater nō habet vsum
 fructum, transit in fiscum. nu-
 me. 2. ibidem
 Peculium Castrense, vel quasi, fi-
 lio condemnato de crimine læ-
 sæ maiestatis, an veniat in con-
 fiscatione bonorum. q. xij. 289
 Peculium Castrense, est filij ple-
 no iure, & in eo, est loco patris
 familias. ibid. nu. 2. 291
 Peculium profectitium, aduenti-
 tium, vel Castrense, an veniat
 in publicatione bonorum pa-
 tris, ob crimen læsæ maiesta-
 tis. q. xij. ibidem
 Peculium Castrense est filij, ideo
 non venit in confiscatione bo-
 norum patris. nu. 2. ibid.
 Peculium profectitium licet sit
 paternum, non tamen venit in
 publicatione bonorum patris.
 nu. 3. ibidem
 Peculium aduentitium filij est,
 ideo non venit in confisca-
 tione bonorum patris. nu. 4. ibid.
 Pecunia est belli neruus. quæstio

- ne xxxiij. nu. 7. 76
 Pecuniæ verbum tribus modis
 sumi potest. nu. 7. ibid.
 Pecuniæ verbum in statutis exor
 bitantibus, & odiosis, intelli
 gitur de pecunia numerata. nu
 me. 8. ibidem
 Pecunię verbum in scripturis, in
 telligitur de numerata. ibi. nu
 me. 9. 76
 Pecuniæ verbū latè sumitur pro
 his quę pondere, numero, men
 surave consistunt. nu. 10. ibid.
 Pecuniæ verbum latissimè intel
 ligitur pro omnibus rebus, &
 corporibus. nu. 11. ibid.
 Pecunia est quicquid homines
 habēt in terra, videlicet omnia
 quorū domini sunt. nu. 12. ibi.
 Pecuniæ appellatione veniunt
 etiam credita nōdum exacta,
 & sic nomina debitorum. nu
 me. 13. ibid.
 Pecuniæ appellatione de proprie
 tate vocabuli veniunt omnes
 res. q. xxxiij. nu. 15. 77
 Pecuniæ appellatione ea tantum
 comprehenduntur, quę in no
 stro patrimonio sunt. n. 17. ib.
 Pecunia falsa non venit appella
 tione pecuniæ. nu. 20. ibid.
 Pecunia reproba venit sub gene
 rali nomine pecuniæ, vt res
 existens in patrimonio non vt
 pecunia proprię. q. xxxiij. nu
 me. 21. 78
 Pecunia vita hominis dicitur. q.
 xxxiij. nu. 24. 79
 Pecunia est fideiussio futurę ne
 cessitatis secundum Aristote
 lem. nu. 25. ibid.
 Pœna legis cessat in percutiente
 aliquem, se defendendo. q. v.
 nu. 15. 17
 Pœna qua puniti fuere Q. Fa
 bius, & Gne. Apronius ædiles,
 qui legatos ab vrbe Apollo
 nia Romam missos, verbera
 runt. q. xxxiij. nu. 6. 73
 Pœna priuationis beneficiorum
 nūquam locum habet, nisi vbi
 lex, vel Canon hoc dicit. q. xxx.
 nu. 3. 312
 Pœna destructionis domus rei cri
 minis læsæ maiest. erat etiam
 apud Romanos. q. xxxv. nu
 me. 5. 318
 Pœnæ l. quisquis. C. ad leg. lul.
 maie. non habent locum con
 tra filios incurrentis crimen
 læsæ maiestatis ob patriam
 proditam, nec rei memoriam
 post eius obitum damnatur. q.
 xxiiij. nu. 10. 63
 Pœnæ de quibus in d. l. quisquis.
 non habent locū quo ad filios,
 nisi contra illos, qui attentarūt
 cōtra personam Imperatoris,
 vel aliorum, de quibus in d. l.
 quisquis. q. xxix. nu. 3. 66
 Pœna d. l. quisquis. contra filios
 locum non habet, nisi in casu
 bus ibi expressis. q. j. nu. 9. 315
 Pœnæ d. l. quisquis. non habent
 locum, cōmisso crimine læsæ
 maiestatis contra Regem Fran
 ciæ. nu. 9. ibid.
 Pœna d. l. quisquis. respectu filio
 rum non seruatur, de consuetu
 dine. q. xxiiij. nu. 3. 368
 Pœna

- P**œna suos tenere debet autores.
q. j. nu. 3. 324
- P**erduellionis reus dicitur, qui
cōtra personam Imperatoris,
crimen læsæ maiestatis com-
mittit. q. xij. nu. 2. 34
- P**erduellis quis, & vnde dicatur.
q. xxvij. nu. 1. 65
- P**erduellis quis dicatur. q. xiiij.
nu. 1. 450
- P**erduellis dicitur qui crimen læ-
sæ maiestatis contra principē,
vel Rempubicam commisit.
q. xiiij. nu. 3. 451
- P**erduellis nō dicitur qui ex alia
causa quàm machinationis cō-
tra principem crimen læsæ ma-
iestatis commisit. q. xiiij. nu-
me. 6. 452
- P**erius etiam post peractā pœ-
nitentiam testis esse non pote-
rit. q. x. nu. 12. 237
- P**erius an in crimine læsæ ma-
iestatis admittatur in testem.
q. xj. 238
- P**erius non admittitur in te-
stem, etiam si emendatus sit.
nume. 1. ibid.
- P**erius in crimine læsæ maie-
statis admittitur in testem, Et
quibus concurrentibus. q. xj.
nume. 8. 239
- P**erius in crimine hæresis quā-
do admittatur in testem. q. xj.
nume. 3. 238
- P**erius in crimine simoniæ
quando admittatur in testem.
q. xj. nu. 4. 239
- P**hilippus Decius consuluit pro
nonnullis cardinalibus, qui à
Iulio ij. Pont. Max. defecerunt,
& Conciliabulum Pisis indixe-
runt. q. vij. nu. 1. 21
- P**hilippus Imperator fuit pri-
mus, cuius nomen in moneta
descriptum fuerit. quæsti. lxij.
nume. 5. 109
- P**hilippides Atheniensis Lyfima-
cho Regi respondit, id tantum
ab eo expetere ne arcanorum
suorum quicquā ipsi crederet.
q. xxj. nu. 8. 54
- P**ingens figuram alicuius pro-
pter prodicionem, vel laudem,
sine superioris licentia, tan-
quam vtens Imperio, & iuris-
dictione, incidit in crimen læ-
sæ maiestatis. quæstione 8. nu-
me. 3. 383
- P**ossessione sua, an princeps pri-
uetur, per rebellionem subdi-
torum. q. xj. nu. 1. 395
- P**osterorum appellatione ve-
niunt etiam fœminæ. q. xiiij.
nume. 16. 347
- P**osteri plus in delicto patris,
quàm matris puniuntur. q. xvij.
nu. 9. 358
- P**osthumi Tiburti in filiū anim-
aduerso, quia inimicus con-
tra eius iussa fudisset. q. xxxj.
nume. 7. 69
- P**otestas Bononiæ qui denegat
baculum successori suo consi-
gnare ne officium exercere
possit, incidit in crimen læ-
sæ maiestatis. quæstio. xxxij.
nume. 1. 70

I N D E X.

- Præceptum poenale inducit ius-
tum metum. q. lxvij. nu. 2. 119
- Præmium quod datur reuelanti-
bus, licet non detur participi
reuelanti, tamen secus est in
crimine læsæ maiestatis. q. xvj.
nu. 2. 199
- Præscriptionis beneficio, an gau-
deat reus criminis læsæ maie-
statis. q. xxix. nu. 1. 311
- Præstans opem, & auxilium cri-
minoso delinquenti, quando
punietur. q. xxxiiij. nu. 3. 76
- Præsumptionibus, an probari
possit crimen læsæ maiestatis.
q. xxix. 268
- Primi motus non sunt in potesta-
te nostra. q. liij. nu. 2. 99
- Primogenito condemnato de cri-
mine læsæ maiestatis, qui post
patris obitum in feudo succes-
sit, cui applicabitur eius feu-
dum. q. xvj. 293
- Primogenitus habens feudum cri-
men læsæ maiestatis commi-
sit, propter quod illud amisit,
& ipsè ac eius filij facti sunt
incapaces, ideo feudum ad se-
cundogenitum deuenit, si filius
primogeniti restituatur, an feu-
dum ad eum trāseat. q. xxj. 298
- Primogenito restituto, qui erat
damnatus de crimine læsæ ma-
iestatis, an filius ei natus post
delictum commissum restitutus
intelligatur. q. xxij. nume-
ro 1. 299
- Princeps propter timorem reue-
lationis secretorum, non tene-
tur admittere prælatum sibi su-
spectum. q. xxj. nu. 31. 54
- Principis securitas læditur ex de-
negatione tributi. quest. xxxvj.
nu. 2. 83
- Principem principaliter offendē-
do, non secundario, incurritur
in crimen læsæ maiestatis. q.
lix. nu. 1. 106
- Principi soli est reseruata cogni-
tio criminis læsæ maiestatis.
nu. 1. 124
- Principes si concedant ad tempus
alicui baroni siue capitaneo
merum, & mistum Imperium
in aliqua ciuitate, terra, vel Ca-
stro, cum omnibus prouentibus
in tali generali concessione,
cognitio criminis læsæ maiesta-
tis non venit. nu. 3. 125
- incipi seculari non licet iudica-
re clericos deprehensos in qui-
buscunque criminibus, etiam a-
trocissimis. ibidē. n. 13. 136
- Princeps secularis, etiam in cri-
mine læsæ maiestatis, non po-
test procedere contra clericum,
nisi ratione feudi quod ab eo
teneret. nu. 16. 126
- Princeps est lex animata in ter-
ris. q. xvj. num. 6. 155
- Principis acta præsumuntur legi-
time facta. nu. 7. ibid.
- Principi non est qui dicat, cur ita
facis. nu. 8. ibid.
- Principis error ius facit. n. 9. ibid.
- Princeps si motu proprio scribat,
ut aliquis morti tradatur, non
est expectanda secunda iussio.
q. xvj. nu. 15. 156
- Principis assertioni dicentis ali-
quem

- quem commisisse crimen læsæ maiestatis contra se, an standū sit. q. xviii. j. 250
- Principi, aut Regi non creditur, si per suas literas attestetur, quod talis fuit eius proditor, & propterea feudum quod à se tenebat, amisit. n. 1. ibi.
- Principis dicto non statur in crimine læsæ maiestatis, quia in eius facultate esset aliquē priuare iure suo, sine causa. q. xix. num. 5. 251
- Princeps mādans constitutum in dignitate in crimine læsæ maiestatis torqueri sine indicijs, malè facit. quæstio. xxvij. numer. 3. 264
- Principi soli spectat recipere ad gratiā eius offensores, & restituere bona dampnato. q. xx. numer. 3. 297
- Princeps solus concedere potest, quod cadauera rebellium extra ciuitatē sepulta, in ciuitate reducantur. q. xxxiiij. n. 6. 317
- Princeps habetur quasi Deus in terris. q. j. nu. 8. 324
- Princeps est omnium subditorū pater. q. vij. nu. 4. 333
- De Principe superiorem nō recognoscente, idem iudicatur, quod de supremo principe. q. xxiiij. nu. 8. 369
- Princepe iusto regi qui secundum æquitatem causas iudicet, melius est, quā iusta lege. q. xxiiij. num. 15. 371
- Princeps, an priuetur possessione sua, per rebellionem subdito-
- rum. q. xj. num. 1. 395
- Principis assertionem sola assertionis aliquem esse suum rebellē, an ille probetur rebellis. quæstio. xiiij. 399
- Princeps ex causa indulgere potest delinquentibus, etiam in præiudicium publicum, & priuatorum. quæstio. xviii. numer. 2. 404
- Princeps quando possit tollere ius alteri quæsitum. n. 3. ibid.
- Princeps contra quem fuit commissum crimen læsæ maiestatis, an bonis suis priuare possit, etiam non notoriè delinquentem, quamuis non vocatū, neque conuictum. quæstio. j. numer. 1. 411
- Princeps iudicat vt Deus. q. j. numer. 3. 412
- Princeps Deus mundi dicitur. q. ix. nume. 2. 410
- Princeps de consilio procerū suorum bona ad se deuoluta ex crimine læsæ maiestatis, potest alteri concedere, quæst. xj. numer. 4. 435
- Princeps de bonis dampnati de crimine læsæ maiestatis ad se deuolutis, cum aliquo contrahere potest. n. 7. ibid.
- Principi reseruata non transeunt in aliquem ex generali concessionem. q. xvj. nu. 5. 437
- Principali sublato tollitur accessorium. q. xij. nu. 8. 342
- Priuatus qui promiserat sub pœna mille ducatorum non offendere alterum priuatū, si offen-

I N D E X.

- dat postea eum, ultra poenam
à lege impositam pro modo
offensionis, incidit etiã in poe-
nam conventionalem. quæ-
stio. xxxij. num. 1. 72
- Priuatus qui simpliciter promi-
sat non offendere alterum pri-
uatum, arbitrio iudicis, si eum
offendat grauius, quàm si secu-
ritas non esset data punietur.
num. 2. ibid.
- Priuatus ad hostes confuglēs, cri-
men læsæ maiestatis incurrit.
q. xlv. num. 2. 93
- Priuilegium Reipublicæ Roma-
næ extenditur hodie ad cæte-
ras Respublicas aliarum ciui-
tatum. q. lxx. nu. 1. 107
- Priuilegia concessa masculis, &
eorū posteris, ad fœminas non
extenduntur. quæstio. xvij. nu-
mer. 8. 358
- Priuilegiū, quod quis possit eos
qui ad supplicium ducuntur li-
berare, an valeat. quæstio. xvj.
num. 7. 342
- Probare quis teneatur, an accusa-
tor vel fiscus crimen læsæ ma-
iestatis fuisse ab eo commis-
sum, cuius memoria vult dam-
nari, an hæredibus onus pro-
bandi innocentiam defuncti.
q. xxvij. 170
- Probare defunctum commississe
crimen læsæ maiestatis accusa-
tor, vel fiscus tenetur, antequā
bona ab hæredibus auferantur.
num. 1. ibid.
- Probatio per coniecturas admit-
tetur in his, quæ sunt difficilis
probationis. quæstio. xxix. nu-
mer. 1. 268
- Procedere sine solemnitate, & re-
pentine, est Regum & princi-
pum. q. liij. n. 8. 132
- Procedendum quomodo sit, quā-
do mandatur in causa procedi,
de plano. nu. 10. ibid.
- Proceditur sine strepitu, & figura
iudicij, in causis beneficialibus
& matrimonialibus. q. iij. nu-
mer. 1. 133
- Processus contra reum criminis
læsæ maiestatis formatus, an
publicari debeat. q. xix. 159
- Processus publicari debet reo ac-
cusato, inquisito, vel denuncia-
to de crimine læsæ maiestatis,
vt suas possit facere defensio-
nes. q. xix. nu. 3. 160
- Processus formatus per iudicem
cui constet citationem non per-
uenisse ad notitiam citati, vel
citatū fuisse legitime impedi-
tum quominus venire potue-
rit, est ipso iure nullus. quæstio,
xviii. n. 3. 6. 158
- Proceditur in crimine læsæ maie-
statis, dato quod reus pendente
iudicio, vel eo nondum excepto
mortuus fuerit. quæstio. xx. nu-
mer. 4. 161
- Proditor quis dicatur. quæstio. v.
num. 21. pagina. 18. & quæstio.
x. numer. 18. pag. 2. & quæstio.
21. nu. 2. 150
- Proditorem principis, an quilibet
manifestare teneatur. quæstio.
xx. 106
- Proditorem principis manifesta-
re qui

- re quilibet tenetur, dummodo sit subditus. num. 2. 3. ibi.
- Proditor si sit nobilis altioribus furcis suspēdi debet, quod in Gallia seruatur. quæstio. j. num. 16. 273
- Proditor quis sit. quæstio. j. numero 1. 373
- Proditor dicitur, qui propter timorem tacet, & veritatem nō defendit. num. 1. ibi.
- Proditor dicitur, qui alterius crimen sibi soli notum malitiosē detegit. nu. 2. 373
- Proditor dicitur, qui secretum sibi commissum publicat. numero 3. ibi.
- Proditor dicitur is, qui bellum mouet sine diffidatione. quæstio. j. num. 5. 374
- Proditor dicitur, qui alicui venenatam potionem propinat. num. 6. ibi.
- Proditor dicitur qui non ostendit se facere illud quod facit, & secretē contrarium facit eius, quod facere debet. nu. 7. ibi.
- Proditores dicuntur, qui veniunt contra fidem datam. numero 8. ibi.
- Proditor dicitur, qui dum se amicum ostēdit postea damnum, iniuriam, vel machinationem infert. nu. 9. ibi.
- Proditor est, qui ad hostes se trāsfert, vel eius literas mittit in damnum Reipublicæ, vel domini sui. nu. 10. ibi.
- Proditor dicitur subditus, qui infamat dominum suum, vel aliquid contra illius honorem facit. nu. 11. ibi.
- Proditor dicitur is, qui Castrum, Arcemve, seu locum consimilem suæ fideicommissum hostibus tradit. nu. 12. ibi.
- Proditor dicitur vasallus, vel subditus principis, qui permittit venire in sui principis territorio inimicos eius. quæstio. j. num. 13. 375
- Proditor sui ipsius, quandoque quis dicitur. num. 14. ibi.
- Proditor principis dicitur proditor Dei. num. 15. ibi.
- Proditor, an dicatur qui iustitiā baratauit. quæstio. ij. numero 1. 376
- Proditores nuncupandi sunt, qui iustitiam opprimunt, cum positi sint ad illam administrandam. quæstio. secund. numero 2. 377
- Proditor, an à duello repellatur? quæstio. quarta. numero 1. 278
- Proditor stare non potest in curia principis. quæstio. v. numero 4. 179
- Proditor principis, Regis, vel domini sui, quā pœna puniatur. q. vj. n. 1. 380
- Idem dicitur de proditore populi cui subest & patria, numero 2. ibi.
- Proditores quo genere mortis puniuntur, attenditur consuetudo Regionis. nu. 3. 380
- Proditores in Italia vt plurimū furcis suspenduntur. n. 4. ibi.

I N D E X.

- Proditor nobilis** punietur grauiori pœna, quàm ignobilis. numer. 5. ibid.
- Proditori à principe restituto**, si quis dixerit, tu fuisti proditor, iniuriarum actione non tenebitur. q. vii. nu. 4. 382
- Proditori restituto si quis dicat**, quod est proditor, & quod vult cum eo pugnare, & probare quod est proditor, talis restitutum ad duellum iniuste prouocaret. nu. 5. ibi.
- Proditor non potest esse testis** in aliqua causa. quæstio. viij. numer. 4. 383
- Proditorē principis** quilibet denuntiare tenetur. nu. 6. ibid.
- Proditor, & rebellis**, an inter se differant, quæstio. ix. numero. 1. 384
- Proditor potest esse, etiā qui subditus non est.** nu. 2. ibid.
- Proditor sui episcopi, vel alterius domini spiritualis habentis tēporalem iurisdictionem**, crimen læsæ maiestatis committere dicitur. nu. 3. ibi.
- Proditor, vel quisquam proditoriē facere**, an differant, n. 4. ib.
- Proditor dicitur is, qui cōtra principem, vel Rempubicam prodicionem facit.** quæstio. ix. numer. 6. 385
- Proditoriē hominē occidere plus est**, quàm ex proposito occidere. q. x. num. 19. 29
- Prodicionis crimen ex tribus causis dicitur maius, vel minus.** q. j. nume. 4. 373
- Proditoriē occidere dicitur quis** quando sine diffidatione aliquem occidit. q. j. num. 16. 175
- Maximum delictum attribuitur ei**, cui proditio impingitur, q. iij. n. 2. 378
- Prodicionem qui commisit**, ita deinceps facturus præsумitur. q. v. nu. 3. 379
- Proditoriē fieri dicitur**, quando quis associatur aliquem in itinere, & nulla inter eos superueniente rixa, socium percutit. q. ix. numer. 5. 384
- Proditoriē agens contra priuatū**, non dicitur proditor, sed proditoriē agere. nu. 5. ibi.
- Proditio multis modis committitur** contra principem, vel Rempubicam. quæstio. ix. numer. 6. 385
- Pronuntians aliquid tanquam iudex**, cū iudex non sit, quæ pœna teneatur. quæstio. lv. numer. 2. 103
- Pronuntia quomodo fiat**, quando proceditur contra reum criminis læsæ maiestatis iam mortuum. q. xxij. numer. 1. 164
- Prouinciæ quæ iure ciuili nō vñtur.** q. xxij. num. 19. 371
- Publicum bonum iuri particulari præfertur**, quæstio. xxj. numer. 6. 364
- Publici latrones, & nocturni depopulatores agrorum**, qui decantur. q. x. n. 6. 26
- Publicum interesse versatur in crimine læsæ maiestatis.** quæst. lxxij. nu. 8. 122
- Puni

Punitio criminis læsæ maiestatis
falsæ monetæ, & hæresis, nun-
quam cēterur concessa, per ge-
neralem concessionem meri,
& misti Imperij. nu. 4. 125

Punitus ex alterius delicto, regu-
lariter non tenetur, quando
contra principalem ob eius cō-
tumaciam fertur sententia. q.
xiiij. nu. 2. 342

Punitus à iure, vel ab homine vs-
que ad certam generationem,
descendentes ex linea masculi
na tantum comprehenduntur.
q. xvij. nu. 7. 358

Pupillus, an admittatur ad accu-
sandum in crimine læsæ ma-
iestatis. q. vij. 186

Pupillus regulariter non admit-
titur ad accusandum. nume-
ro 1. ibid.

Pupillus cum autoritate tutoris
admittitur ad accusandum in
crimine læsæ maiestatis. nu-
mer. 2. ibid.

Q

Valiter sit procedendum,
quando cōmittitur cau-
sa in palatio apostolico, vt ter-
minis non seruatis, sola facti
veritate inspecta procedatur.
remissiue. quæstio. v. nume-
ro 4. 136

Querela inofficiosi testamenti in-
tērari potest solum infra quin-
quennium. quæstio. xxiiij. nu-
mer. 2. 166

Querela inofficiosi, an fisco com-

petat, si filius præteritus, à pa-
trie crimen læsæ maiestatis cō-
mittat. q. xix. n. 1. 451

Quibus modis procedatur in cri-
mine læsæ maiestatis. quæ-
stio. j. 128

Quilibet qui admittitur ad accu-
sandum, admittitur etiam ad
denūtiandum, & qui prohibe-
tur accusare, prohibetur denū-
tiare. q. xv. nu. 7. 152

R

Rebannitus ex indulgentia,
bona non recuperat. q.
xvij. nu. 2. 402

Rebannitus, an recuperet bo-
na alienata per fiscum. nume-
ro 3. ibid.

Rebellis occultus, seu proditor,
impunè occidi potest, & quod
fuerit occultus rebellis in iu-
dicio super homicidio proba-
bitur. q. v. nu. 25. 19

Rebellis quis dicatur. q. xxv. nu-
me. 1. 63

Rebellis ipso iure amittit vtile
dominium bonorum suorum.
q. xxv. nu. 2. 304

Rebellis si quis factus sit cū suis,
an sceminæ ex ipso rebelle na-
tæ, comprehendantur. q. xiiij.
num. 8. 345

Rebelles, & committentes crimē
læsæ maiestatis in Gallia qua
pœna puniantur. quæstio. vj.
nu. 6. 381

Rebellis, aut proditoris imaginē
in foro pictā ad illius ignomi-

- niam, ut cunctis appareat, cor-
 rumpens, qua pœna puniatur.
 q. viij. nu. 2. 383
 Rebells quis dicatur. q. j. n. 1. 384
 Rebelles dicuntur etiam qui re-
 bellant contra prosperitatem
 Papæ. nu. 2. ibidem
 Rebells dicitur omnis in pro-
 terua, & notoria inobedientia
 existens. nu. 3. ibidem
 Rebells à rebellando dicitur. nu-
 mero 4. ibidem
 Rebelles appellantur qui in fide
 non permanent, & iussis prin-
 cipis non obediunt. nu. 4. ibidem
 Rebells exponitur, id est infide-
 lis. nu. 5. ibidem
 De iure civili antiquo, qui re-
 bellando, locum in quo sub
 principis obedientia stabant,
 retinebant, speciale nomen nō
 habebant, sed hi qui deficiunt
 vocabantur. q. j. nu. 9. 387
 Rebells Imperij an dicatur, qui
 se Imperio subditum facetur,
 sed odio personæ Imperatoris
 rebellat. q. ij. nu. 1. 387
 Rebells, an dicatur qui officiali
 principis parere recusat. q. iij.
 nu. 1. 388
 Rebells dicitur, qui parere recu-
 sat officiali principis in his,
 quæ ad commissum illi offi-
 cium spectant. nu. 1. ibidem
 Rebells improprie dicitur, qui
 officiali principis parere recu-
 sat in his, quæ ad commissum
 illi officium non spectant. nu-
 mero 2. ibidem
 Rebells dicitur etiam qui iudici
 suo non vult parere. nu. 2. ibidem
 Rebelles intelliguntur omnes,
 qui sunt in proterua, & noto-
 ria inobedientia. nu. 3. ibidem
 Rebells, verbum, est generale, &
 comprehendit quemlibet sub-
 ditum contradicentem dicto,
 vel facto sui superioris. nume-
 ro 4. ibidem
 Rebells an dicatur qui coacte,
 & per metum rebellionem fe-
 cit. q. 4. nu. 1. 389
 Rebellio facta ad importunas
 preces alicuius tyranni, puniri
 non debet. nu. 4. ibidem
 Rebellem Imperij esse, vel esse
 in odium Imperij, an idem sit.
 q. vj. nu. 1. 391
 Rebelles qui libertatem ab Im-
 peratore recognoscunt, siue ex
 priuilegio, siue ex Imperatoris
 patientia, an priuari possint li-
 bertate. q. vij. nu. 1. 392
 An idem sit in his qui à Papa
 libertatem recognoscunt. nu-
 mero 2. ibidem
 An idem sit in dominis Vene-
 tis. nu. 3. ibidem
 Rebells occulte an quis esse pos-
 sit. q. viij. nu. 1. 393
 Rebells occulte an impunè occi-
 di possit. nu. 2. 393
 Rebelliū insignia picta, aut scul-
 pta in ciuitate deleri debent.
 q. xxij. nu. 1. 407
 Rebelli ius reddi non debet. nu-
 mero 3. ibidem
 Rebellem principis quis denun-
 tiare tenetur, sub pœna relega-
 tionis. nu. 3. ibidem
 Rebel

- Rebelles quibus pœnis subia-
 ceant. q. xxv. nu. 1. 409
 Rebellis occultè impune occidi
 potest. nu. 3. ibidem
 Rebelles impune occidi possunt.
 nu. 2. ibidem
 Rebellis occidi potest ante sen-
 tentiam contra eum latam.
 nu. 4. ibidem
 Rebelles occidi publicè interest.
 nu. 5. ibidem
 Item damnari possunt, vt capi
 te puniantur. ibidem
 Rebellionem incurrunt non so-
 lum illius auctores, verum etiã
 de eã scientiam habentes, il-
 lãque non reuelãtes. q. xxv.
 nume. 2. 63
 Rebellio dicitur quasi reiteratio
 belli, & post pacem ad bellum
 reuersio. q. i. nu. 5. 386
 Rebellio facta per Castrum Du-
 ciã contra communitatem
 Imolã, ex quo fuit mericulo-
 se facta, & ex iusto timore, pu-
 niri non debet. q. iiii. nume-
 ro 3. 389
 Rebellans contra officiales Im-
 peratoris, pro his quæ petunt
 pro statu Imperij, sine dubio
 rebellis dicitur. quæst. v. nume-
 ro 3. 391
 Rebellio est quid mortale, & esse
 in odium Imperij est medici-
 nale. q. vi. nu. 1. 2. 391
 Rebellio si fiat contra Regem,
 principem, vel ciuitatẽ, quod
 ius seruari debeat. q. xvii. nu-
 mero 3. 403
 Rebellans contra officiales prin-
 cipis, an crimen læsæ maiesta-
 tis incurrat. quæst. xxiiij. nu-
 mero 1. 408
 Rebellans officiali principis, in
 his quæ ad statum Imperij per-
 tinent, crimen læsæ maiesta-
 tis incurrit, aliàs secus. nume-
 ro 3. ibidem
 Rebellionem non indicans inci-
 dit in pœnã relegationis. q. ij.
 nu. 5. 414
 Receptatores delinquentium cõ-
 tra cardinales, puniuntur, &
 ipsi pœnis de quibus in ca. for-
 licis. de pœnit. in vi. quæst. v.
 nu. 17. 17
 Receptatores reorum criminis
 læsæ maiestatis qua pœna pu-
 niantur. q. x. nu. 1. 442
 Receptor qui vim, & violentiã
 sibi illatam à bannito, vel con-
 demnato recepraui eum, nul-
 latenus puniri debet. quæst. x.
 nu. 7. 443
 Receptor banniti, vel condem-
 nati de crimine læsæ maiesta-
 tis, ita demum punitur, si scien-
 ter delinquentem receprat, se-
 cus si ignoranter, dummodo
 notorium non sit receptatum
 esse delinquentem. quæst. x.
 nume. 8. 444
 Receptans malefactorem, puni-
 tur eadem pœna qua punien-
 dus esset malefactor. q. xx. nu-
 mero 1. 363
 Recipiens literas ab hostibus, an
 incidat in crimen læsæ mai-
 estatis. q. lxiiij. 112
 Rectores qui sciunt aliquem car

- cerem priuatum exercere, & tolerant, incidunt in crimen læsæ maiestatis, à die scientiæ. q. 35. nu. 2. 80
- Rectores prouinciarum finito officio, non possunt egredi prouinciā, seu ciuitatem, nisi post quinquaginta dies, quibus tenentur stare ad iudicatum. q. 42. nu. 1. 91
- Reactoris successoris autoritas, testibus etiam legalibus non est probanda, sed scriptura. q. v. nu. 3. 127
- Rectorem se faciens, cum nō sit, non solum is tenetur crimine læsæ maiestatis, sed etiam is qui non fecit, sed facere curauit. q. xxij. nu. 16. 58
- Regem se faciens, assumit sibi iurisdictionem, quam non habet, occupando sibi iurisdictionem Regis, cui locus in quo se Regem facit est suppositus, incidit in crimen læsæ maiestatis. q. xxij. nu. 1. 56
- Reges eiusdem Regni duo esse non possunt. nu. 2. ibid.
- Regno vni inductum est, ut vnicuique præsit caput, qui populū & multitudinem regat, ut pax seruetur. nu. 3. ibid.
- Regē Regni Neapolitani, quod est patrimonium beati Petri, se asserens cum non sit, incidit in crimen læsæ maiestatis. nume. 4. ibid.
- Reges Siciliam intrantes absque licentia Papæ, crimen læsæ maiestatis incurrunt. q. xxij. numero 7.
- Regem, vel Rectorem se faciens, cum non sit, non solum is tenetur crimine læsæ maiestatis, sed etiam is qui non fecit, sed facere curauit. q. xxij. numero 16. 58
- Regi si ei detur per Papam Prælatu suspectus in ecclesia sui Regni, qui eius secreta pandat potest eum non admittere, sed pontifici rescribere debet. q. xxj. nu. 30. 54
- Rex Franciæ, an recognoscat Imperatorem in superiorem. remissive. q. xxviii. nu. 2. 66
- Reges omnes olim populo Romano suberant. q. xlix. numero 2. 97
- Reges fortes, olim tyranni vocabantur. q. lxxv. nu. 9. 115
- Rex iniustus tyrannus est. numero 14. ibid.
- Rex solus in Regno Franciæ, cognoscit de crimine læsæ maiestatis. nu. 2. 125
- Rex dicitur à regendo secundum iustitiam. q. xxvij. nu. 4. 264
- Regulariter ad accusationem criminis deuenitur, cum illud ad actum deducitur. quæst. j. nu. 2. 129
- Rei appellatio latior est, quam pecuniæ, & comprehendit etiam ea quæ extra nostrum patrimonium sunt. q. xxxiii. nu. 18. 77
- Relaxatus in ecclesia, si dum discedit ex ea, iterum caplatur, non dicitur relaxatus. quæst. x. nume.

- nume. 27. 31
 Relaxatus simpliciter in territorio suo, ab eo qui illum relaxare tenetur, non dicitur relaxatus, nec relaxans ab obligatione liberatur, sed debet illum facere securè conduci extra suum territorium ad locum, ubi possit securè stare. numero 18. ibidem
 Remotio strepitus iudicij, parum, aut nihil prodest. q. xl. nu. 11. 135
 Renuntiatio beneficij metu perdendi patrimonium suum à clerico facta, non valet, etiam si esset iurata. q. xl. nu. 6. 389
 Rescriptum Papæ, vel Imperatoris, mandatis contra aliquem inquiri, etiam non præcedente fama, subreptitium videtur, & debet expectari secunda iussio. q. ix. nu. 8. 145
 Rescripta contra ius, licet in dubio concessa censeantur per importunitatem, tamen in rescriptis motu proprio, secus est. q. ix. nu. 11. 146
 Rescriptum motu proprio emanatum, habet eandem vim, quam habet secunda iussio. numero 12. ibidem
 Reseruati consueti, censentur reservati, etiam si non sit expressum. nu. 5. 125
 Resistere quis, dicitur pluribus modis. q. j. nu. 6. 386
 Respublica maiestatem habere dicitur. q. lxj. nu. 2. 108
 Reipublicæ appellatione intelligitur de Romana. quest. xliij. nu. 3. 167
 Restituere in integrum capite damnatum, est de reservatis principi. q. xx. nu. 2. 297
 Restitutio non tollit ius tertio quæsitum. nu. 4. ibid.
 Restitutio primogenito qui erat damnatus de crimine læsæ maiestatis, an filius ei natus post delictum commissum, restitutus intelligatur. quest. xxij. numero 1. 299
 Restitutio de sui natura omnia reponit in pristinum statum. q. xxij. nu. 5. 300
 Restitutio æquiparatur fictioni postliminij. nu. 6. ibidem
 Restituto principali est restitutus damnatus in illius consequentiam. nu. 7. 8. ibidem
 Restitutio purgat omnem maculam. nu. 9. ibidem
 Restitutione sequuta, an valide-
 tur donatio facta à reo criminis læsæ maiestatis. q. xliij. nu. 6. 303
 Restitutione facta, is cui bona confiscata fuere, satisfacere tenetur creditoribus antiquis. nu. 7. ibidem
 Restitutus ad gratiam, si post huiusmodi restitutionem aliquis illum proditorem vocet, an iniuriarum agere poterit contra nominantem illum proditorem. q. vij. nu. 1. 381
 Restitutus à principe, amplius proditor dici non potest. numero 2. ibidem

I N D E X.

- Restitutio tollit omnem maculam. nu. 3. ibidem
- Restitutione facta Castro rebel-
lanti, cui fuerant ablata bona,
an ex sola reconciliatione in-
telligantur illi restituta bona.
q. xvij. nu. 1. 401
- Restitutione facta, omnia resti-
tuta videntur. q. xvij. nume-
ro 2. 402
- Reuelans secreta inimicis incur-
rit crimen proditoris, & falsi-
tatis simul. q. xxj. nu. 3. 50
- Reuelatores consiliorum Regis,
aut viui exuruntur, aut furca
suspenduntur. q. xxj. nume-
ro 7. 51
- Reuelans secretum principis ani-
mo non damnificandi eum, sed
animo iurandi tertium, qua
pœna puniatur. nu. 10. ibidem
- Reuelans secretum principis, si
non sit secretarius vel vassal-
lus eius, qua pœna teneatur.
q. xxij. nu. 16. 52
- Reuelans secretum principis, su-
per re honesta, & alteri non no-
cua, pœna mortis est punien-
dus, alias autem etiam si quis
iurasset non reuelare, tenetur
illi cui prodesse potest, & non
obesse patefacere. nu. 17. ibidem
- Reuelans tractatum de morte
Papæ, liberari, & premiari de-
bet. q. xvj. nu. 1. 199
- Reuelator confessionis sacramen-
talis, est violator sacramenti.
q. xvij. nu. 2. 203
- Reuelari non debet confessio sa-
cramentalis ad impediendum
malum. nu. 3. ibidem
- Reus per legitimas probatio-
nes conuinci debet, vel per con-
fessionem. quæst. xvij. nume-
ro 2. 158
- Reo confitente delictum non at-
tenditur ineptitudo libelli ac-
cusatorij, & processus. q. vij.
nu. 4. 140
- Reus quis non dicitur, nisi porre-
cta accusatione contra eum, &
sequuta litis contestatione. q.
xxj. nu. 3. 163
- Reus in criminalibus propriè
quis dicitur, quando processus
contra eum fuit formatus, &
ipse citatus ad se defendendū.
nu. 5. ibidem
- Reus quis dicatur. q. xxvij. nume-
ro 5. 6. 172
- Reus quando dicatur perseuera-
re in confessione. quæstio. j.
nu. 10. 212
- Rei criminis læsæ maiestatis apud
veteres diuersimode puni-
ebantur. q. j. nu. 1. 270
- Reo conuicto maiestatis crimi-
ne, olim quarta pars bono-
rum eius accusatori dabatur,
residuo relicto eius liberis.
q. j. nu. 2. 271
- Rei criminis læsæ maiestatis, le-
ge xij. tabularum pœna ca-
pitis tantum puniebantur. nu-
mero 3. ibidem
- Reus criminis læsæ maiesta-
tis iure Longobardorum pe-
riculum vitæ incurrebat, &
eius bona fisco applicaban-
tur. nu. 4. ibidem
- Rei

- Rei criminis læsæ maiestatis
damnati bona, Diuus Seuerus
statuit, quòd liberis conserua-
rentur. nu. 5. *ibid.*
- Reos criminis læsæ maiestatis,
Honorius & Arcadius Impera-
tores, capite puniri, & eorum
bona fisco applicari, statuere.
nu. 6. *ibidem*
- Rei criminis læsæ maiestatis,
apud dominos Venetos, suspen-
dio necantur. nu. 7. *ibidem*
- Rei criminis læsæ maiestatis,
quatuor alligati equis dilaniā-
tur in Gallia Transalpina. q. j.
nu. 18. 273
- Reus criminis læsæ maiestatis, an
pendente accusatione alimen-
tari debeat de bonis suis. quæst.
xxvj. 307
- Reus criminis læsæ maiestatis, an
gaudeat beneficio præscriptio-
nis. q. xxix. nu. 1. 310
- Reus criminis læsæ maiestatis,
an succedere possit alicui ex te-
stamento, vel ab intestato. q.
xxxj. nu. 1. 322
- Reo criminis læsæ maiestatis de
functo, an aliquæ poenæ contra
eum locum habeant. q. xxxij.
nu. 1. 323
- Reo criminis læsæ maiestatis
pendente accusatione mortuo,
nunquid fiet aliqua iniuria. q.
xxxij. nu. 1. 324
- Reus criminis, siue ante, siue post
condemnationem moriatur,
ei nulla iniuria fiet. nume-
ro 2. *ibidem*
- Reus, etiam in crimine læsæ ma-
iestatis damnari non debet,
nisi veritate comperta. quæst. j.
nu. 4. 412
- Reus criminis læsæ maiestatis
confugiens ad ecclesiam, an in-
de extrahi possit inconsulto
Romano Pontifice, vel alio ab
eo auctoritatem habente. q. iij.
nu. 1. 417
- Romanus populus omne ius suū
in principem transtulit. nume-
ro 9. 5
- Romanus populus olim domi-
nus erat, & post omne ius suū
in Imperatorem transtulit. q.
xix. nu. 1. 43
- Romanos dominari tria fecerūt.
q. xxi. nu. 22. 53
- Romani quæ poenā puniuerunt
Minutium, & Manilium quī
pulsarunt legatos Carthaginē-
sium Romā missos, ad pacem
perendam. q. xxxlij. nu. 5. 72
- Romani filios contra patriam
machinantes, non solum de-
nuntiabant, sed ipsimet punie-
bant. q. ix. nu. 6. 190
- Rumpens secretitatem datam à
principe, incurrit crimen læsæ
maiestatis. q. xvj. nu. 2. 38
- Sacerdotes Christi prosequen-
tes Christum, Cruci affige-
re dicuntur. q. xv. nu. 1. 36
- Sacerdoti si fiat iniuria, quilibet
de populo talem accusare po-
terit. q. j. nu. 3. 176
- Sacerdos, an teneatur reuelare si

- audiuit aliquem in confessione, qui ei dixit, quod crimen læsæ maiestatis contra principem committere volebat. quæst. xvij. 201
 Sacerdos licet iurat se nihil scire, licet sciat in confessione. q. xvij. nu. 4. 203
 Sacerdos non potest confessionem sacramentalem reuelare, etiam ex licentia, & præcepto superioris, ac etiam si Papa id mandaret sub pœna excommunicationis. numero 5. & 7. ibidem
 Sacerdos in actu confessionis vires veri Dei gerit. numero 6. ibidem
 Sacerdos, an de licentia confitentis possit reuelare confessionem sacramentalem. numero 8. ibidem
 Sacerdos debet quanto cautius potest reuelare, ut peccatum impediatur, quod confitens vult delictum aliquod committere, & quod dixit abstinere non posse, non tamen propalando personam quoquomodo. q. xvij. nu. 10. & 12. 204
 Sacrilegi, an gaudeant immunitate ecclesiarum. quæstione iij. nu. 18. 420
 Satil percussus à muliere, se occidi mandauit, ne à muliere occisum dici posset. quæst. xxxij. nu. 9. 315
 Scientia secretarij habetur pro scientia Papæ. quæstio. xxj. numero 6. 50
 Scientia sola, an sit punibilis in crimine læsæ maiestatis, non subsequente aliquo consensu. cō filio, vel facto. q. ij. nu. 1. 413
 Scientia sola punibilis est, quando maleficium committi debet in personam eius, cui ipse sciens suppositus est. quæst. ij. nu. 2. 414
 Scientia filij de nece patris punibilis est. nu. 3. ibidem
 Scientia quæ probari non potest, in crimine læsæ maiestatis, non est punibilis. quæstio. ij. nu. 8. 415
 Scientia vxoris scientis maritum velle committere crimen læsæ maiestatis, & econtra, non est punibilis. q. ij. nu. 12. 416
 Scientia non subditi in crimine læsæ maiestatis, non est punibilis. nu. 13. ibidem
 Scientia probatur per notorium. q. x. nu. 10. 434
 Scientem non ignorantem lex vult obligari. nu. 9. 434
 Scipio Africanus superior deuicta Carthagine, grauius in Romanos, quam in Latinos transfugas, animaduertit. quæst. j. nu. 8. 387
 Scribens non dolose hostibus, eisq; nuntium mittens, aut eis signum dans, non ut principi noceat, vel ciuitati, non incidit in crimen læsæ maiestatis. q. xx. nu. 4. 47
 Scribens, & recitans falsum ad damnum principis, incidit in crimen læsæ maiestatis. q. xliij. nume.

- nume. 1. 92
 Scribens falsum scienter in libris
 Reipublicæ, vel principis, ad
 damnum ipsius principis, inci-
 dit in crimen læsæ maiestatis.
 nu. 2. ibid.
 Sisyphus qui Deorum secreta pa-
 refecit hominibus, apud infe-
 ros punitur. quæstio. xxv. nu-
 me. 20. 53
 Secretarius principis, vel Reipu-
 blicæ reuelans inimicis secre-
 ta sui principis, incurrit crimē
 proditiōis & falsitatis simul.
 q. xxj. nu. 4. 50
 Secretarius principis, vel Reipu-
 blicæ dicitur in dignitate con-
 stitutus. nu. 5. ibidem
 Secretarij scientia habetur pro
 scientia Papæ. nu. 6. ibid.
 Secretum variis modis panditur.
 q. xxj. nu. 2. 53
 Secretum quid dicatur, nume-
 ro 2. 1. ibid.
 Secretum vnde dicatur. q. xxj. nu-
 me. 25. 54
 Secretum propriè est, quod vul-
 gus ignorat. nu. 26. ibid.
 Secretorum principis scientia,
 quàm maximè fugienda. nu-
 me. 27. ibidem
 Sectæ factæ ad exitium principis
 cum pactis iuramento firma-
 tis, continent crimen læsæ ma-
 iestatis. q. xxxviii. nu. 1. 86
 Secunda iussio, & motus pro-
 prius æquiparantur. q. xvj. nu-
 me. 16. 156
 Securitatem datam à principe
 rumpens, crimen læsæ maiesta-
 tis incurrit. q. xvj. nu. 2. 38
 Securitatem habentem à domi-
 nis Venetis, vel ab aliquo alio
 superiorem non recognoscentē,
 ne ab eo vexaretur, offen-
 dens, crimen læsæ maiestatis
 committit. q. xviii. nu. 1. 42
 Sententia non est necessaria su-
 per notorio. q. 9. nu. 2. 23
 Sententia, etiam si sit principis,
 in his quæ notoria non sunt,
 sine citatione lata, non tener.
 q. vj. nu. 6. 138
 Sententia in crimine læsæ maie-
 statis non debet ferri contra
 defunctum, quia neque accusa-
 tio contra defunctum datur,
 sed cōtra defuncti memoriam.
 q. xxij. nu. 3. 164
 Sententia confiscationis bono-
 rum lata cōtra mortui memo-
 riam, non ex eo quòd mortuus
 machinatus esset contra Cæsā-
 rem, vel Rempublicam, sed in
 aliis capitibus legis Iuliæ ma-
 iestatis, est ipso iure nulla. q.
 xxv. nu. 1. 168
 Sententia lata contra iuris dispo-
 sitionem expressam, est nulla.
 q. xxv. nu. 2. 169
 Sententia lata contra rationem
 legis, etiam loquentis in aliis
 terminis, est nulla. nu. 3. ibid.
 Sententia lata contra statutum,
 est nulla. nu. 4. ibidem
 Sententia lata contra consuetudi-
 nem notoriam, est nulla. nu-
 mero 5. ibidem
 Sententia lata contra sponte &
 verè confessum, vel cōuictum,

- facit illum infamem quo ad omnes. q. j. nu. 12. 210
- Secus si ex ficta confessione, quia non est inhabilitatus, nisi quo ad illam personam tantum; ad cuius instantiam fuit condemnatus. nu. 13. ibidem
- Seruus, an dominum accusare poterit in crimine læsæ maiestatis. q. xj. nu. 1. 192
- Seruus dominum non accusat regulariter. nu. 1. ibidem
- Seruus in crimine læsæ maiestatis admittitur ad accusandum dominum. nu. 2. ibidem
- Serui in occultis, regulariter, maxime quando per alios melius detegi non potest quod domi fit, admittuntur ad accusandum. q. xj. nu. 3. 193
- Serui admittuntur ad accusandum in lege iulia de ambitu. q. xj. nu. 4. 193
- Serui admittuntur ad accusandum in lege iulia de Annona. num. 5. ibid.
- Seruus accusat illum qui tabulas testamenti subtrahit, in quo sibi libertas relicta est. numero 6. ibidem
- Seruus admittitur ad accusandum de nece Domini. nu. 7. ibid.
- Serui criminosi, & infames, an admittantur in testes contra clericos in crimine læsæ maiestatis. q. xvj. 245
- Serui criminosi, & infames in crimine læsæ maiestatis contra clericum malæ vocis, & famæ in testes admittuntur, sicuti contra laicos. q. xvj. nu. 1. 246
- Secus si bonæ vocis, conditionis, & famæ. nu. 2. ibid.
- Serui criminosi, infames & alijs inhabiles, an admittantur ad excusandum reum inculpatum & crimine læsæ maiestatis. q. xvij. 246
- Seruus aufugiens non potest suam possessionem domino interuerrere. q. xj. nu. 3. 395
- Seruitus quo tempore corperit. q. xj. nu. 8. & 9. 193
- Sicilia est de patrimonio beati Petri. q. xxij. nu. 8. 57
- Sigillum remouens de literis alterius, tenetur de falso. q. xx. nu. 12. 48
- Signatura quo ad priuationem, non datur in curia Romana, ubi quis impetrat beneficium per priuationem alterius, ex aliquo crimine, nisi se inscribat ad poenam talionis. q. j. nu. me. 8. 129
- Simonia quando hæresim sapit, est maius crimen læsæ maiestatis. q. xj. nu. 6. 239
- Respectu simoniacæ hæresis cætera crimina quasi pro nihilo reputantur. nu. 7. ibidem
- In crimine simoniæ, milites, & alij priuilegiati quando non possint torqueri. quæst. xxvij. nu. 8. 267
- Simonia peior est Idolatria. q. xv. nu. 7. 444
- Socius quis dicatur remissiue. q. xxxij. nu. 18. 74
- Socius criminis, an admittatur ad accu

- ad accusandum in crimine læ-
sæ maiestatis.q.v. 205
- Socius criminis non admittitur
ad accusandum regulariter.
nume.1. 182
- Socius criminis admittitur ad ac-
cusandum in crimine læsæ ma-
iestatis.nu.2. ibidem
- Idem in crimine simoniæ, &
hæresis.nu.3.& 4. ibid.
- Socius criminis factus inimicus,
nō admittitur ad accusandum
in crimine læsæ maiestatis.nu-
me.5. ibidem
- Socius criminis læsæ maiestatis,
si socium accuset, & non pro-
bet, an saltem excusetur à cri-
mine præsumptæ calumniæ.
q.xix. 205
- Socius criminis læsæ maiestatis,
si accuset socium,& nō prober,
excusatur à pœna præsumptæ
calumniæ.nu.2. ibid.
- Socius criminis, an admittatur
ad testificandum in crimine læ-
sæ maiestatis.q.vij. 230
- Socius criminis, regulariter non
admittitur contra socium. nu-
me.1. ibidem
- Socius criminis contra socium
admittitur in testem,in crimi-
ne læsæ maiestatis. Etiam si
iurasset non reuelare,ac etiam
si pretium pro hoc accepisset.
nu.2.& 3. ibid.
- Dummodo ex qualitate testi-
ficantis, & personæ contra
quam deponit, verisimile sit
eum non mentiri, numero 4.
ibidem
- Socij criminis depositio sola, ad
torturam non sufficit,nisi cum
ea sit alia præsumptio, vel
aliud indicium. quæstione vij.
nume.5. 231
- Socius criminis, etiam in crimi-
ne læsæ maiestatis,non admit-
titur ad testificandum,si est ini-
micus.nu.6. ibid.
- Et etiam si aliàs esset crimino-
sus, vel infamis ex alio deli-
cto.nu.7. ibid.
- Socius criminis in quibus casibus
admittatur in testem, vel de so-
ciis interrogari possit remissi-
ue.q.vij.nu.13. 232
- Socius si velit partem domus de-
struendam redimere,an admit-
tatur,quando fiscus non succe-
dit in omnibus bonis.q.xxxvij.
nu.3. 321
- Solicitans,vel concitans milites,
vt rebellent contra principem,
crimen læsæ maiestatis com-
mittit,quæstione xliij. nume-
ro 1. 92
- Solicitatio quandoque punitur.
q.lxvj.nu.11. 117
- Soluens ad præceptum tyranni,
sponte soluere non dicitur. q.
lxvij.nu.3. 119
- Soluens creditori putativo, libe-
ratur ac si soluisset vero credi-
tori. quæstione xxvij. nume-
ro 3. 308
- Specialia duo circa idem concur-
rere non possunt, quæstio.vij.
nu.10. 231
- Spurij,appellatione filiorum con-
tinentur.q.vij.nu.2. 333

- Stater duo didragma valebat, & didragma duos denarios vsuales. q. xxxvj. nu. 11. 85
- Statutum puniens præstantē auxilium, & fauorem delinquenti, comprehendit etiam mutuantē ei pecuniam. q. xxxiij. nume. 2. 175
- Statutum puniens turbantes, vel turbare volentes statum ciuitatis, intelligitur principaliter non secundario. q. xvij. numero 1. 41
- Statutum stante, quod facientes rumorem in ciuitate puniantur certa pœna, si quis aliquē percutiendo rumorem oriri fecerit, nō tenebitur pœna statuti prædicti, nu. 3. ibid.
- Statutum concedens alicui, quod possit facere vindictam de offensa sibi illata, intelligitur per se, non per interpositam personam. num. 4. ibid.
- Statutum, si fiat in ciuitate, quod in crimine læsæ maiestatis, vel oppugnatae patrie damnari possit defuncti memoria, & eius bona confiscari post rei obitū, in his casibus, in quibus cessante dicto statuto, id de iure aliās fieri non posset, an valebit. q. xxv. 168
- Statutum si assignet certum tempus ad accusandum, vltra illum tempus inquiri non potest. q. xxix. nu. 8. 175
- Statuto stante, quod quilibet accusare possit, non admittetur forensis ad accusandum. q. j. nume. 2. 176
- Statuto stante, quod adulterium probari possit per testes infames, non tamen idem erit in probando matrimonium. q. v. nu. 5. 227
- Statutum, quod accusatori credatur de damno dato, vel alio crimine, non comprehendit infamem, infamia facti. q. vij. numero 8. 231
- Statutum, quod libris mercatorum plena fides adhibeatur pro scribente, non comprehendit mercatorem infamem, vel suspectæ vitæ. nu. 9. ibid.
- Statuto stante, quod percutiens Antianum puniatur in duplū, an percutiens eum qui de proximo fuit antianus puniatur pœna dicti statuti. q. x. numero 13. 237
- Statutum faciens mentionem de filio intelligitur de legitimo, & naturali. q. vij. nu. 5. 333
- Statutum prohibens filios banitorum stare in ciuitate, sceminas non comprehendit. q. xiiij. nu. 9. 345
- Statutum quod imponit pœnam vni pro alio, non est laudabile, sed valde iniquum, & nunquā extendi debet. quæst. xiiij. nume. 12. 346
- Statutum, quod mulier contrahere non possit sine consensu consanguineorum, an comprehendat hermaphroditum. q. xvj. nu. 19. 355
- Statuta loquentia de patre, non exten

- extenduntur ad matrem. quæ-
stio. xvij. nu. 10. 359
- Statuto stâte, quod extante maf-
culo filia non succedat, an si fi-
lius sit rebellis, filia succedet.
q. 15. num. 1. 400
- Statutum supradictum intelli-
gitur, si masculus qui extat, sit ha-
bilis ad succedendam. nume-
ro 3. ibid.
- Statutum loquens per verba in-
definita, omnes casus comple-
ctitur, in quibus est eadem ra-
tio, ex interpretatione potius,
quàm ex proprietate sermo-
nis. q. xvj. n. 2. ibi.
- Statutum loquens per verbum,
Siquis, & sic per adiectivum si
ne termino, fœminam non cõ-
prehendit, quando non mili-
tat eadem ratio. quæstio. xvj.
num. 3. 401
- Statutum, quod in crimine læsæ
maiestatis puniantur etiã fra-
tres delinquentis, ne tepidi, &
remissi sint circa fratrum suo-
rum insolentias cohiben-
das, & reprehendendas, an va-
leat. quæstio. quarta, nume-
ro 1. 421
- Statutum Florêtiæ, quod vno de
familia delinquente alij pu-
niantur, valet. quæstio. iij. nu-
mero 2. 422
- Statutum huiusmodi locum sibi
non vendicat contra fratres,
& affines delinquentis absen-
tes, & penitus ignorantes vo-
luntatem fratris. nu. 3. ibid.
- Statutum prædictum locum sibi
non vindicabit cõtra fratrem,
seu affinem delinquentis, cui
idem delinquens erat inimicus.
nu. 4. ibid.
- Statutum prædictum locum sibi
non vindicaret, quando frater
esset adeo ceruicosæ naturæ,
quod fratris, & aliorum admo-
nitiones omnino contemne-
ret. nu. 5. ibi.
- Statutum concedens abolitionẽ
criminum delinquentibus, an
comprehendat esset crimen læ-
sæ maiestatis. q. viij. num. 429
- Statuentes contra honorem prin-
cipis, an incidant in crimen læ-
sæ maiestatis. quæstio. lv. 102
- Statuta facientes dolo malo vt iu-
risdictionem occupent, contra
honorem principis statuere di-
cuntur. q. lv. nu. 2. 103
- Statutũ hominis immutare so-
lius principis est. quæstio. xix.
nu. 12. 45
- Subditus qui contra statum Ve-
netorum machinatur, crimen
læsæ maiestatis committit.
nu. 17. 6
- Subditus Imperatoris est subdi-
tus Papæ habitu, licet non actũ.
q. iij. nu. 2. 12
- Subditus Imperatoris, si Papam
offendat, crimen læsæ maiesta-
tis committit. ibid.
- Subditus Papæ offendens Impe-
ratorem, & si contra imperato-
rem crimen læsæ maiestatis
non committat, illud tamẽn
committit cõtra Papam. q. iij.
num. 2. 13

I N D E X.

- Subditus Papæ si non directè, sal-
tim per quandam consequen-
tiam Papam offendere dicitur
offendendo Imperatorem, qui
est fidelis confederatus Papæ,
& ab eo coronatur. q. iiii. nu-
mer. 4. ibid.
- Subditus alicuius cardinalis, vel
legati, aut officialis Papæ re-
spectu alicuius iurisdictionis
vel Castri, quam dictus cardi-
nalis sub se habere, vt episco-
pus, si faceret ab eo rebellare
aliquod ex dictis Castris, talis
propterea non cõmitteret cri-
men læsæ maiestatis, q. vj. nu-
me. 2. 20
- Subditus lædens prælatum infe-
riorem iure proprio, dignita-
tem seu titulū comitatus vel
episcopatus habentem, crimen
læsæ maiestatis non commit-
tit. ibid. num. 3. ibid.
- Subditi quibus vt plurimum se-
creta principum committun-
tur, reuelantes secreta sui prin-
cipis, qua poena teneantur. q.
xxj. nu. 11. 31
- Subditus Regis qui arma mouet
contra ipsum, crimen læsæ ma-
iestatis committit. quæstio.
xxxvij. nu. 1. 86
- Subditus principis commonens
hostes de præparatione ipsius
principis contra eos, crimen læ-
sæ maiestatis committit. q. lj.
num. 1. 98
- Subditi Imperatore negligente
eos defendere, nec valētes ipsi
eorum iuribus se tueri, possunt
se submittere alteri domino
potentiori, qui eos defendat,
q. lvj. 103
- Subditus quis non efficitur eius
principis, sub quo ratione con-
tractus, vel delicti forum sorti-
tur. q. lxxij. num. 3. 121
- Subditus propriè quis non dici-
tur domini feudi, si sub ei⁹ do-
minio non habet domicilium,
licet secundum leges ratione
feudi sortiatur forum sub eius
dominio. nu. 4. ibid.
- Subditus naturali iure tenetur ad
obedientiam principi suo. q.
lxxij. nu. 9. 123
- Subditi alicuius non possunt iu-
risdictionem quam ipsi nō ha-
bent, in alium transferre. quæ-
stione xj. nu. 4. 355
- Subditi rebellantes, si dominum
suum repellant de territorio,
vel in carcerem conijciant, in-
teruertunt ei possessionem. q.
xj. nu. 5. 396
- Subditus alicuius principis, si ar-
ma sumat contra principem
cõfederatum principi suo, an
ab eius principe tanquam suus
rebellis puniri poterit. q. xxj.
num. 1. 405
- Substitutio futura, an veniat in
confiscatione bonorum. q. vij.
num. 2. 286
- Supplicare principi, an liceat pro
his, qui læsæ maiestatis crimen
in eum commiserunt. q. viij.
num. 1. 419
- Supplicari non debet pro clerico
turbante statum ciuitatis suæ.
num.

num. 3. *ibid.*
 Supplicare licet principi pro reis
 ceterorum criminum. quæstio.
 vij. nu. 4. 430
 Suppositi partus, perpetuo agi po-
 test. quæstio. xiiij. numero 1.
 150. & quæstio. xxix. nume-
 ro 3. 157
 Suspendi cadauer, iudex non per-
 mittet in ligno manere, sed
 quod ea die sepelliat. q. j. nu-
 mer. 10. 272
 Suspendi non debent nobiles re-
 gulariter. num. 12. *ibi.*

T

T Arquinius Marcum Tuliū
 Duumvirum eo quod li-
 brum secreta civilium factorū
 continentem eius custodiæ cō-
 missum corruptum Petronio
 Sabino rescribendum dedisset,
 culeo insutum in mare præci-
 pitari iussit. quæstio. xxj. nu-
 mero 21. 53
 Templum Deo quis primus po-
 suerit. q. xxxix. n. 1. 87
 Terminum habilem ad comparē-
 dum absenti vel legitime im-
 pedito, si iudex assignare negle-
 xerit, facit ut processus sit nul-
 lus. q. 18. nu. 8. 158
 Testamentum filij familias po-
 stea à patre emancipati non re-
 conualescit. quæstio. xxi. nu-
 mer. 2. 299
 Testimonium dicere non poterit
 nec minus accusare tanquam
 inimicus, qui non demonstra-

rat odium concepissee contra
 eum, à quo est offensus, si appa-
 ret præcessisse verisimilem cau-
 sam magni odij. quæstio. ij. nu-
 mer. 31. 220
 Testimonium in re perceptibili
 per sensum auditus, ut sunt ver-
 ba, valet, licet varies, vel curti-
 cia in medio fuerit inter testes
 & contrahentes, quæstio. xx.
 nume. 1. 252
 Quod in testamentis locū non
 habet, qui testes debent esse ad
 præsentiam testatoris. nume-
 ro 2. *ibid.*
 Testes tam accusatoris quàm rei
 in crimine oppugnatz patriæ
 admittuntur, sicuti in crimine
 læsæ maiestatis. quæstio. xxiiij.
 numer. 7. 62
 Testes examinati in processu in-
 quisiitionis formate non præce-
 dente diffamatione non pro-
 bant. quæstio. ix. nume-
 ro 3. 145
 Testiū examinatio in criminali
 bus, quod fiat in secreto, est de
 iure naturali, seu diuino. quæ-
 stio. xix. nu. 1. 169
 Testes publicantur in crimine
 hæresis. quæstio. xix. nume-
 ro 4. 160
 Testis qui non potest testificari
 contra aliquem, non potest eū-
 dem accusare. quæstio. xv. nu-
 mero 1. 197
 Testis esse non poterit cōtra me,
 qui ligam vel parentelam fe-
 cit cum inimico meo capitali.
 q. ij. nu. 29. 220

I N D E X.

- Testis** semper repellitur, quando subest causa inimicitiae inter eum, & partem, licet aliàs de inimicitia nō appareat, etiam si testis ipse attestetur nullam habere inimicitiam. q. ij. numer. 33. 221
- Testis** inimicus qui examinari nō poterat, si examinetur non facit indicium, quæstio, ij. numero 38. 222
- Testes** infames alijs non concurrentibus adminiculis solam præsumptionem faciunt, q. iij. nu. 6. 123
- Testes** singulares, an probent in crimine læsæ maiestatis, quæstio, viij. 232
- Testes** singulares in crimine læsæ maiestatis admittuntur, numer. i. ibid.
- Iurā loquentia de singularitate testium, quomodo sint intelligenda, num. 2. ibid.
- Testes** singulares in crimine hæsis admittuntur, cum distinctio ne tamen ut ibi. quæstio, viij. nume. 3. 233
- Testes** singulares, an sufficiāt ad probandum aliquid in genere, nume. 4. ibid.
- In testificando maior est prohibitio in hæretico, quā in Iudæo, quæstio, decima, numer. 5. 236
- Testis** sine tortura non admittitur, si sit servus, vilis persona, vel liber & criminofus, ac infamis, obscurus, vel ignotus. q. xj. au. 9. 239
- Testes**, nisi sint idonei, nō admittuntur ad excusationem imputati in criminibus exceptis. q. xvij. nu. 2. 246
- Testes** qui deponūt audiuisse aliquos coniurantes cōtra principem mediante curtina, vel tenui pariete, vel alicuius murifissura, an probent crimen læsæ maiestatis, quæstio, xx. 252
- Testes** de auditu mediante curtina, vel tenui pariete, vel quid simile in contractibus valent, dummodo noscant voces contrahentium. nu. 3. ibi.
- Secus est in causa ubi agitur de dissolutione matrimonij. q. xx. nu. 4. 253
- Testes** de auditu mediante curtina, vel tenui pariete in crimine læsæ maiestatis probant. q. xx. nu. 8. 254
- Testibus** non citatis, nec iuratis in alterius præiudicium nō creditur. p. xxj. num. 5. 255
- Testes** omnes, qui in crimine Simoniae admittuntur, admittuntur etiam in alijs criminibus exceptis, sed non omnes qui repelluntur in huiusmodi crimine Simoniae, repelluntur in alijs criminibus exceptis, quæstio, xv. nu. 5. 444
- Tex.** Exodi. in c. xxj, procedebat olim in altaribus veteris testamenti, quæ non erant tātā auctoritatis, quantæ nostra sunt. q. x. nu. 10. 27
- Tex.** in c. j. ex. de homicid. loquitur de clerico per insidias homici

- micidium perpetrante. q. x. nu-
mer. 16. 28
- Tex. in l. quisquis. in §. filij vero.
C. ad leg. Iul. maieft. non com-
prehendit filios clericos. nu-
mer. 18. 127
- Tex. in l. fin. ff. ad leg. Iul. maieft.
dum de principe loquitur, in-
telligitur de summo principe
Romanorum. quaestio. xxiii.
num. 4. 167
- Tex. in l. fin. ff. ad leg. Iul. maieft.
loquitur in reo delato ante
eius mortem. q. xxvii. n. 7. 172
- Tex. in Clem. pri. de probatio.
limitatur. quaestio. xix. nume-
ro 4. 251
- Tiberius antequam ad Imperiū
conscenderet, in Germania e-
xercitum ducens, Praefecto le-
gionis ignominie notam intu-
lit, ob id solum, quod liberto
suo quosdam equites venatū
trans Rhenum, sine ipsius licē-
tia misisset. quaestio. xlv. nume-
ro 1. 93
- Timor Domini timori hominū
anteponendus est. quaestio. xv.
num. 14. 455
- Tyrannus est qui non iure princi-
patum tenet, & lege Iul. maie.
tenetur. quaestio. xxij. nume-
ro 14. 58
- Tyranni nulla maieftas dicitur.
quaestio. lxxv. nu. 1. 113
- Tyrannum ob propriam utilita-
tem non licet occidere, secus
ob publicam. quaestio. lxxv. nu-
mero 4. 114
- Tyrannum offendens, qui nō ha-
bet iustum titulum, non inci-
dit in crimen laesae maieftatis.
nu. 5. ibid.
- Tyrannum offendens, qui com-
muniter toleratur pro princi-
pe, licet de facto principatum
habeat, incidit in crimen laesae
maieftatis, nisi pro publica uti-
litate eum offenderet. nume-
ro 6. ibid.
- Tyrannum offendens, qui ciuita-
tem occupauit, & postea fuit in-
uestitus de ea, incidit in crimē
laesae maieftatis. nu. 7. ibi.
- Tyrannus vnde dicatur. quaestio.
lxxv. nu. 8. 115
- Tyrannus, secundum Gregorium,
quis sit. nu. 10. ibid.
- Tyrannus tacitus, & velatus, ut est
ille, qui se fecit creari vexilli-
ferum, vel consalonerium, siue
ciuitatis custodem, iniustitiā
faciens, repelli potest. nume-
ro 11. ibid.
- Tyranni etiam dicuntur, qui pro-
pter partialitates ciuitatum fa-
ciunt se Dominos. nu. 13. ibid.
- Tyrannum occidere meritorium
est. quaestio. lxxv. nume-
ro 8. 116
- Tyrannus primus orbis fuit
Athenis Theseus. nu. 18. ibid.
- Tyrannorum mores qui sint. nu-
mero 15. ibid.
- Tyranni preces iussui aequipa-
rantur. quaestio. quarta. nume-
ro 5. 389
- Titulorum separatio arguit di-
uersitatem criminum. quaestio.
xl. nu. 10. 89

Tormentis & squalori carceris
nemo se submittere debet. q.
ij. nu. 8. 415

Torquens detentum in priuato
carcere, incidit in crimen læsæ
maiestatis. q. xxxv. nu. 18. 82

Tortura data reo sine in-licitis tan-
quam contra leges factum, nō
valet. q. j. nu. 24. 212

Torqueri quis non potest in cri-
mine læsæ maiestatis non præ-
cedentibus indiciis. quæst. j.
nu. 27. 213

Torturari an possit imputatus
de crimine, sine indiciis solem-
niter receptis. quæst. xxvj. nu-
mero 1. 262

Quid dicendum in crimine
læsæ maiestatis. nu. 2. ibidem

Tortus sine indiciis de mandato
Regis, si sit nobilis & confes-
sus, talis confessio ei non no-
ceret. q. xxvj. nu. 5. 264

Tractans de Imperio, vel Regno,
Imperatore, vel Rege viuentē,
incidit in crimen læsæ maie-
statis. q. vij. nu. 2. 22

Transfuga appellabatur ab anti-
quis, qui recedebat de terris
principi subiectis, & ibat ad
hostes. Et isti viui exuruntur,
aut furcæ suspenduntur. q. j. nu-
me. 6. 7. 386. & 387

Tributum vnde habuit originē.
q. xxxvj. nu. 1. 83

Tributum, seu censum denegans
soluere principi in contem-
ptum, incidit in crimen læsæ
maiestatis. nu. 2. ibid.

Tributum à contributione est di-

ctum, quia ex eo nullisibus con-
tribuitur. quæstio. xxxvj. nu-
mero 4. 84

Tributum præstatur in signum
obedienciæ, & recognitionis.
nu. 5. ibidem

Tributum soluitur Imperatori
pro recompensando labores,
quos pro suis subditis subit.
nu. 6. ibidem

Tributum præstatur principi, vt
ipse hostibus suis resistere pos-
sit. nu. 7. ibid.

Tributi præstatio subiectionem
probat. nu. 9. ibid.

Tributum quid sit. quæst. xxxvj.
nu. 13. 85

Tributum cum præstetur princi-
pi in signum supremæ potesta-
tis, nunquam præscribitur con-
tra principem. nu. 14. ibid.

Tributi præstatio licite denegari
potest principi iustitiam non
ministranti subditis. q. xxxvj.
nu. 17. 85

Tripliciter procedi potest in cri-
minibus, per viam accusatio-
nis, denuntiationis, & inquisi-
tionis. q. j. nu. 1. 129

Turres à quibus fuerint inuentæ.
q. xlvj. nu. 6. 95

V

Valentinus dux proditorie
occupauit statum Guido-
baldo Feltrio Urbini Duci.
q. j. nu. 17. 375

Vasallus reuelans secretum do-
mini, ad hoc vt feudum per-
dat,

- dat, tria requiruntur. q. xxj. nu. 12. 52
- Vasallus si non animo dampnificandi dominum secretum reuelet, sed forte ex eo putans dominum laudare, feudum nō amittit. nu. 13. ibidem
- Quis probabit animum dampnificandi affuisse vel non affuisse. nu. 14. ibid.
- Vasallus reuelans secretum domini Sempronio, quod ipsum dominus vult interficere, non amittit ex hoc feudum. numero 15. ibid.
- Vasallus morem non gerens domino feudi, ex eo quod dominus feudi sibi non præstat quæ præstare tenetur, an incidat in crimen læsæ maiestatis. quæstio. liiij. 102
- Vasallus sciens patrem suum velle grauer delinquere contra dominum suum, contra quem nō committitur crimen læsæ maiestatis, & non reuelans eum, non perdit feudum. Secus si alius præter patrem. q. viij. nu. 8. 188
- Vasallus, an accusare poterit dominum de crimine læsæ maiestatis. q. xij. 193
- Vasallus delator vel accusator domini sui feudum perdit. numero 1. ibid.
- Vasallus dominum accusat in crimine læsæ maiestatis. numero 2. ibidem
- Vasallus qui crimen læsæ maiestatis commisit contra dominum feudi, an feudo priuetur ipso iure. q. v. nu. 9. 282
- Vasallus in Regno Neapolitano committens crimen læsæ maiestatis, ipso iure amittit dominium & possessionem feudi. nu. 10. ibidem
- Vasallus committens crimen læsæ maiestatis ipso iure feudum amittit. q. xxv. nu. 3. 304
- Vasallus, si fuit proditor domini sui, an feudum amittat. q. v. nu. 1. 379
- Vasallus, an teneatur obedire domino rebeli, cui ante rebellionem præstiterat iuramentum fidelitatis. quæstio. ix. numero 1. 394
- Vasallus sciens & non indicans rebellionem in felloniam incidit, & feudo priuetur. q. ij. nu. 5. 414
- Vendendo quis spiritualia, vel emendo, diuinam offendit maiestatem. q. xv. nu. 2. 453
- Veneno hominem occidere plus est quàm ferro. quæstio. x. numero 24. 30
- Veneno necans aliquem non sentit beneficium ca. inter alia. de immu. eccles. q. ij. nu. x. 419
- Veniam petendo à principe, an delictum probetur. q. xliij. 258
- Veniæ petitio non cadit, vbi non est delictum. nu. 1. ibidem
- Veniæ petitio non est sufficiens probatio delicti. nu. 2. ibid.
- Veniam petens, quādo delictum fateri videatur. quæstio. xliij. nu. 3. 4. 258. & 259

I N D E X.

- Veniam petentis iudicialiter, cautela ne videatur delictum facti. nu. 6. ibid.
- Veniens de ultra mare cum equis, & armis, & transiens per Regnum Siciliae, ex quo equi & arma non possunt extrahi sine Regis licentia, poterit eos conducere ad locum sui domicilij extra Regnum sine aliqua Regis licentia. q. x. nu. 31. 32
- Venetorum Respublica succedit loco Reipublicae Romanae. nu. mero 10. 5
- Venetiarum ciuitas noua Roma vocatur. nu. 11. ibidem
- Venetorum Respublica nemine in temporalibus in superiorem recognoscit. nu. 12. ibid.
- Venetiarum ciuitas libera est. nu. 13. ibidem
- Veneti Imperatorem recognoscere non tenentur. nu. 14. ibi.
- Venetiarum ciuitas in suis terris omnia potest, quae Imperator in suis. nu. 15. ibidem
- Venetorum Respublica maiestatem habet. nu. 16. 6
- Venetiarum ciuitas est aliarum ciuitatum Regina. nu. 16. ibi.
- Venetiis obseruatum vidit author, quod ductus per ecclesiam, vel cimiterium licet extra captus, inde amoueri non possit. q. x. nu. 33. 32
- Venetiarum ciuitas, an recognoscat Imperatorem in superiorem. q. xxviii. nu. 3. 66
- Veneta Respublica ob eius religionem, iustitiam, & legum obseruantiam hucusque recognauit annis 1129. q. lxj. numero 3. 108
- Venetae Urbis primordia laetae fuere anno Christi 421. numero 4. ibidem
- Venetorum Respublica totius Christianitatis Decus, & ornamentum. nu. 5. ibidem
- Venetiarum ciuitas est omnibus communis patria, ut olim Romana fuit. nu. 6. ibidem
- Veneti, ex indulto eis concessio a diuersis Romanis Pontificibus in atrocioribus procedere possunt contra quosunque clericos in sacris ordinibus constitutos, tam seculares, quam regulares etiam ordinum mendicantium. nu. 20. 127
- Venetis quid obseruetur in causis criminalibus, circa publicationem processus. q. xix. numero 5. 160
- Venetae Reipublicae maiestas si offendatur, an damnabitur defuncti memoria. quaestione xxvj. 169
- Veneta Respublica superiorem non recognoscit, & vim Imperatoris obtinet in toto suo dominio. q. xxvj. nu. 1. 170
- Venetorum Respublica succedit loco Reipublicae Romanorum extinctae. numero 2. ibidem
- Veneti reos criminis laetae maiestatis laqueo suspendunt. q. j. nu. 7. 271
- Veneti cur introduxerint poenam

- nam laquei contra reos criminis læsæ maiestatis. numero 9. ibidem
- Veneri** antiquitus homicidæ suspendebantur, Michaelis Mauroceni ducis tempore lege cautum fuit, quod homicidæ securi percuterentur. quæst. j. nu. 11. 272
- Venetum** dominium determinavit iuspatronatus non venire in confiscatione bonorum in crimine læsæ maiestatis. q. iij. nu. 3. 279
- Venetis** seruatum fuit, quod cadaver rei criminis mortui suspendenderetur, vel bestiis daretur propter atrocitatem delicti. q. xxxij. nu. 7. 8. 305
- Veneti** filios legitimatos non admittunt ad nobilitatem & eorum consilia. quæstio. vij. nu. 12. 334
- Veneti** etiam legitimatos per subsequens matrimonium non admittunt ad eorum nobilitatem, sed bene ad eorum successiones. nu. 12. ibidem
- Venetis** filij rei criminis læsæ maiestatis nobilitate priuantur. q. x. nu. 4. 339
- Venetis** hermaphroditus quidam, qui reputabatur puella nupsit, & matrimonium fuit dissolutum. q. xvj. nu. 21. 356
- Venetis** damnato quodam nobile de crimine læsæ maiestatis, eius filij, tantum nobilitate priuati fuere, sed non propterea redditici incapaces successio-
- num aliorum. quæst. xxij. numero. 10. 370
- Venetiarum** ciuitas superiorem non recognoscit. nu. 11. ibidem
- Veneti** quod agunt in sua ciuitate, iure suo agunt. nu. 11. ibi.
- Veneti** cur Imperatoriis legibus non vtantur. quæstio. xxij. numero. 12. 13. 370. & 371
- Veneri**, si Imperio sint rebelles, an libertate priuari possint. q. vij. nu. 2. 392
- Veneti** liberi sunt. nu. 4. ibid.
- Venetiarum** ciuitas cum in mari fundata sit, Imperatorem recognoscere non teneretur. numero 5. ibidem
- Venetos** ex eo liberos esse, secundum nonnullos, quia libertatem contra imperatorem præscripserunt. nu. 6. ibidem
- Veneti** habent priuilegium exemptionis. nu. 6. ibid.
- Venetiarum** ciuitas vim Imperatoris habet, & potest in suis terris omnia, quæ Imperator in suis. q. vij. nu. 8. 393
- Veneti** effigie simul cum insigniis Marini Faletri eorum ducis, qui Imperiū sibi vendicasse machinabatur, ex aula, in qua singulorum ducum effigies pictæ sunt, deleri fecerunt. q. xxij. n. 2. 4 07
- Verborum** prolatio contra principem, consideratur, secundum qualitatem personæ, loci, & temporis. q. liij. nu. 6. 99
- Verba** contra principem prolata consideranda sunt, an dicta sint ex lubrico lingua, item locus,

I N D E X

- & tempus. q. liij. nu. 11. 100
- Verba, sine strepitu, & figura iudicij, quid importet. quest. iij. nu. 2. 133
- Verba, sine figura iudicij, quid importent, quando mandatur in causa procedi, sine figura iudicij. q. v. nu. 1. 136
- Vicarium Imperatoris, vel Papæ offendens, non in contemptum Papæ, sed ob priuatam iniuriam, crimen læsæ maiestatis non committit. quest. vj. nume. 1. 20
- Vicinitas actuum facit præsumere fraudem. q. vj. nu. 10. 312
- Vinum Dei est. Ebrietas diaboli opus. q. liij. nu. 9. 100
- Violator pacis non potest impune receptari ab agnato, nisi per ignorantiam illum agnatus receptauerit. q. x. nu. 11. 434
- Vita præsens præsumitur ex præterita. q. xvj. nu. 3. 246
- Vna & eadem res non debet diuerso iure censeri. questio. xvj. nume. 11. 354
- Vniuersitas, si esset pro rebellionem punienda pecuniariter, innocentes, & qui contraxissent, non essent collectandi, & exequendi. q. xij. nu. 4. 397
- Vniuersitas, si punita fuerit propter rebellionem, an possit etiam contra particulares personas pro tali delicto procedi. nume. 7. & 8. ibid.
- Voluntas sola est punibilis in crimine læsæ maiestatis. q. liij. nume. 3. 99
- Voluntas quid sit. nu. 4. ibid.
- Voluntas quæ ad actum non venit, sine opere, an puniatur in crimine læsæ maiestatis. questio. lxxvj. 117
- Voluntas in mente retenta nihil operatur. nu. 2. ibidem
- Voluntas sola quandoque puniatur. nu. 6. ibid.
- Voluntas non exitus in maleficiis spectatur. q. lxxvj. numero 4. 119
- Voluntas coacta non est proprie voluntas. q. iij. nu. 2. 389
- Urbanus vj. Pont. Max. septē cardinales, qui clam cū Clemente cum eo de pontificatu contendente conspirauerant, saccis inclusos in mari demergi iussit. q. v. nu. 26. 19
- Urbanus Pontifex contra Spoleitanos de facto terram ecclesiæ occuparunt, processit sine citatione. q. vj. nu. 8. 138
- Vsurarius manifestus qui non potest testari, nisi seruata certa solennitate, non poterit donare causa mortis. q. iij. nu. 4. 328
- Vsufactus bonorum alienari prohibitorum, an veniat in fiscum viuente reo. q. iij. numero 3. 276
- Vsufactus alienari non potest. nu. 4. ibid.
- Vsufactuario damnato de crimine læsæ maiestatis, an vsufactus in fiscum deueniat. questio. xix. 196
- Vxor & maritus, an inuicem se accusare possint de crimine læsæ

- læsæ maiestatis. q. xv. 196
 Vxor non potest esse testis cōtra
 maritum, cui reuerentiam de-
 bet. q. xv. nu. 2. 197
 Vxor licitè dimittere potest vi-
 rum suum machinantem con-
 tra Imperium, & econtra vir
 uxorem. nu. 4. ibidem
 Vxor non tenetur denunciare, seu
 accusare virum de crimine læ-
 sæ maiestatis. nu. 6. ibid.
 Vxor sciens virum velle commit-
 tere crimen læsæ maiestatis, li-
 cet illum accusare nō debeat,
 debet tamen illum dissuade-
 re. q. xv. nu. 8. 198
 Vxor obligatio erga maritum,
 maior est quàm filij erga pa-
 trem, & econtra. quæst. xv. nu-
 me. 9. 198
 Vxor si accusaret virum suum,
 prodicionem committeret, &
 fidem coniugalem frangeret.
 nu. 13. ibidem
 Vxor non tenetur manifestare
 maritum in crimine læsæ ma-
 iestatis. q. xx. nu. 4. 207
 Vxor, an ratione suæ dotis prohi-
 bere possit, ne domus mariti
 rei criminis diruatur. q. xxxvj.
 nu. 1. 318
 Vxori, an noceat crimē læsæ ma-
 iestatis commissum per mari-
 tum. q. xvij. nu. 1. 361
 Vxor pro marito pati non debet.
 nume. 2. ibidem
 Vxor, marito committente cri-
 men læsæ maiestatis, quo tem-
 pore dotes suas repetat. nume-
 ro 3. ibidem
 Vxor etiam bonis mariti non pū-
 blicatis dotem suam repetere
 poterit. nu. 5. ibidem
 Vxor repetit suam dotem à fisco,
 à quo bona mariti sunt occu-
 pata. nu. 6. ibid.
 Vxor sequens maritum reum cri-
 minis læsæ maiestatis, an in-
 currat aliquam pœnam. q. xix.
 nu. 1. 362
 Vxor non tenetur capere, vel de-
 nūtiare Regi maritum suum
 rebellem, vt capiatur. nume-
 ro 2. ibidem
 Vxor dans opem marito contra
 Regem punitur. nu. 3. ibid.
 Vxor, an teneatur sequi maritum
 bannitum. nu. 5. ibid.
 Vxor receptas virum bannitum
 pro crimine læsæ maiestatis,
 an teneatur pœna receptato-
 rum. q. xx. nu. 2. 363
 Vxor de infortunio mariti parti-
 cipare debet. nu. 3. ibid.
 Vxor, an teneatur alere virum
 bannitum pro crimine læsæ
 maiestatis, vel pro alio deli-
 cto. q. xxj. nu. 1. ibid.
 Vxor tenetur alere virum suum
 extra territorium. quæstione
 xxj. 364
 Si fructus dotis sufficerent ad ali-
 mentandum vtrunque, aliàs se-
 cus. nu. 1. ibid.
 Vxor, an cogetur alimenta præ-
 stare viro suo bannito ex bo-
 nis paraphernalibus, quæ ipsa
 habet. nu. 4. ibid.
 Vxor, an cogetur alimenta præ-
 stare de bonis paraphernali-
 bus,

I N D E X.

bus, viro suo qui esset hostis patriæ.nu.5.&7.	ibid.	nume.14.	429
Vxor obligatio erga maritum, & econuerso, est de iure diuino.q.xxj.nu.8.	365	Vxor receptas virum bannitum, vel condemnatum de crimine læsæ maiestatis, an puniatur pœna receptatorum. quæst.x. nume.6.	444
Vxor, an virum bannitum pro crimine læsæ maiestatis impune occidere possit. quæstio.vij.			

F I N I S.

Lugduni,

IACOBVS FAVRE

Excudebat.

THE END

1811

1811

